รวมกฎหมายของกระทรวงยุติธรรม

พร้อมด้วย

กฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้อง

2

โดย นางสาววิภาวดี ปัญจศิริ นางยุวรรณดา ฤทธิสนธิ์
นางสาววัชราภรณ์ ตังควณิชย์

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY
3961162562

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐

๑. ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยเครือข่ายและอาสาสมัครคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ พ.ศ. ๒๕๔๘

๒. ระเบียบกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว พ.ศ. 2547

๒.๑. ระเบียบกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548

๓. พระราชกฤษฎีกาจัดวางระเบียบราชการกรมราชทัณฑ์ในกระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2496

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐

ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยเครือข่ายและอาสาสมัครคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ พ.ศ. ๒๕๔๘

ระเบียบกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว พ.ศ. 2547

ระเบียบกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548

พระราชกฤษฎีกาจัดวางระเบียบกรมราชทัณฑ์ในกระทรวงมหาดไทย พ.ศ. 2496

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยเครือข่ายและอาสาสมัครคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

พ.ศ. ๒๕๔๘

ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๗๕ กำหนดให้รัฐต้องดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมาย คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคล จัดระบบงานของกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพและอำนวยความยุติธรรมแก่ประชาชนอย่างรวดเร็ว และเท่าเทียมกัน รวมทั้งจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นให้มีประสิทธิภาพเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน มาตรา ๗๖ กำหนดให้รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบาย การตัดสินใจทางการเมือง การวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง รวมทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๒๐ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และผลสัมฤทธิ์ของงานในกระทรวงให้สอดคล้องกับนโยบายที่รัฐมนตรีแถลงไว้ต่อรัฐสภา และพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓๒ กำหนดให้กระทรวงยุติธรรม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการกระบวนการยุติธรรมเสริมสร้างและอำนวยความยุติธรรมในสังคม

ดังนั้น กระทรวงยุติธรรมจึงเห็นควรกำหนดระเบียบการดำเนินงานของเครือข่ายและอาสาสมัครคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยเครือข่ายและอาสาสมัครคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ พ.ศ. ๒๕๔๘"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

"เครือข่าย" หมายถึง เครือข่ายคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

"เครือข่ายคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ" หมายถึง กลุ่มบุคคลหรือกลุ่มอาสาสมัครคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพที่ได้มีการรวมตัวกันจัดตั้ง หรือกลุ่มองค์กรที่กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพร่วมกับหน่วยงานอื่นจัดตั้งขึ้น อาทิ เครือข่ายวัฒนธรรมเพื่อสิทธิเสรีภาพ จัดตั้งขึ้นทั้งในระดับหมู่บ้าน

ตำบล อำเภอ จังหวัด ภาค หรือประเทศ โดยสมาชิกของเครือข่ายมีสถานภาพเช่นเดียวกับอาสาสมัครคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ และได้รับการแต่งตั้งตามระเบียบนี้

"อาสาสมัคร" หมายถึง อาสาสมัครคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

"อาสาสมัครคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ" หมายถึง บุคคลที่ได้รับคัดเลือกจากประชาชนหรือกลุ่มองค์กรประชาชนในชุมชน โดยให้ใช้ชื่อย่อภาษาไทยว่า "อสภ." และเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติ บทบาท และสิทธิ หน้าที่ ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

"อธิบดี" หมายถึง อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

"บัตรประจำตัว" หมายถึง บัตรประจำตัวอาสาสมัครคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

"กรม" หมายถึง กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

ข้อ ๔ ให้ผู้แทนกระทรวงยุติธรรมประจำจังหวัด ให้คำแนะนำ คำปรึกษา สนับสนุน และอำนวยความสะดวกแก่เครือข่ายและอาสาสมัครในการปฏิบัติงานในพื้นที่

หมวด ๑
คุณสมบัติและการแต่งตั้ง

ข้อ ๕ เครือข่ายที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นเครือข่ายคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพจะต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพและการระงับข้อพิพาทในชุมชน

(๒) เข้าร่วมเป็นเครือข่ายกับกรมหรือกระทรวงยุติธรรมด้วยความสมัครใจ

(๓) สมาชิกเครือข่ายจะต้องผ่านการอบรมในหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งที่กรมจัดขึ้น หรือมอบหมายให้หน่วยงานอื่นจัดอบรมตามหลักสูตรที่กำหนด

ข้อ ๖ บุคคลที่จะได้รับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นอาสาสมัครคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพจะต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุตั้งแต่ ๑๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป

(๓) มีภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่เป็นประจำในตำบลนั้นแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือน

(๔) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย

(๕) มีความสมัครใจ ซื่อสัตย์ สุจริต มีคุณธรรม มีความเสียสละ พร้อมที่จะอุทิศตนเพื่อให้ความช่วยเหลือและดำเนินการส่งเสริมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในชุมชน

(๖) ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี

(๗) จะต้องเป็นผู้ที่ได้รับการคัดเลือกหรือได้รับการยอมรับจากประชาชนหรือกลุ่มองค์กรประชาชนและผ่านการอบรมในหลักสูตรที่กรมกำหนด

(๘) ต้องไม่เป็นบุคคลที่ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือบุคคลล้มละลาย

ข้อ ๗ บุคคลที่มีคุณงามความดี และมีความเสียสละในการให้ความช่วยเหลือ หรือมีผลงานด้านการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพในชุมชน อันเป็นประโยชน์ทั่วไป อาจได้รับการพิจารณาแต่งตั้งให้เป็นอาสาสมัครกิตติมศักดิ์ มีสิทธิประดับเครื่องหมายอาสาสมัคร หรือสิ่งแสดงเกียรติคุณ และได้รับสิทธิหรือประโยชน์อื่นตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๔

ข้อ ๘ ให้อธิบดี หรือบุคคลที่รับมอบหมาย เป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งเครือข่าย หรืออาสาสมัคร หรืออาสาสมัครกิตติมศักดิ์ และเป็นผู้ลงนามในบัตรประจำตัว

หมวด ๒
บทบาทและหน้าที่

ข้อ ๙ เครือข่ายและอาสาสมัคร มีบทบาทและหน้าที่ ดังนี้

(๑) เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ หรือจัดการรณรงค์ และให้ความรู้ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ประชาชน และชุมชนตระหนักในด้านสิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ

(๒) ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ เป็นผู้ดำเนินการ หรือเป็นผู้ประสานงาน ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ และการจัดการความขัดแย้ง การระงับข้อพิพาทชุมชน

(๓) เสริมสร้างและพัฒนาเครือข่ายในการทำงานด้านสิทธิเสรีภาพ ตลอดจนดำเนินการหรือให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนากลไกการจัดการความขัดแย้งในชุมชน

(๔) ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกรณีที่มีเหตุความไม่เป็นธรรมในชุมชน

(๕) ประสานการดำเนินงานตามข้อ (๑) – (๔) ร่วมกับผู้แทนกระทรวงยุติธรรมประจำจังหวัด เครือข่ายยุติธรรมชุมชน หรือเครือข่ายอื่น ๆ ในพื้นที่

(๖) เมื่อเครือข่าย หรืออาสาสมัคร มีความพร้อม อาจรวมตัวกันเพื่อจัดตั้งเป็นศูนย์ประสานงานในชุมชนได้

(๗) ให้มีการรายงานผลการดำเนินงานต่อกรมอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง หรือตามที่กรมกำหนด

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่กรม หรือหน่วยงานราชการ หรือองค์กรอื่นร้องขอ

หมวด ๓
ระเบียบวินัยและจริยธรรม

ข้อ ๑๐ เครือข่าย และอาสาสมัคร จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความขยัน อดทน เสียสละ และซื่อสัตย์สุจริต หรือตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๑ เครือข่าย และอาสาสมัคร จะไม่เรียกร้องหรือไม่อาศัยตำแหน่งหน้าที่ในการแสวงหาประโยชน์ส่วนตน

ข้อ ๑๒ เครือข่าย และอาสาสมัคร จะดำเนินงานโดยเคารพต่อกฎหมายและเคารพศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์

ข้อ ๑๓ เครือข่าย และอาสาสมัคร จะยึดมั่นในคุณธรรมและเมตตาธรรมในการดำเนินงาน และรักษาความสามัคคีในหมู่คณะ

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่มีข้อร้องเรียนจากการกระทำผิดระเบียบวินัย และจริยธรรมของอาสาสมัคร ให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน ทำหน้าที่ในการตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วรายงานให้กรมทราบ เพื่อพิจารณาดำเนินการตามความเหมาะสมต่อไป

หมวด ๔
สิทธิและประโยชน์

ข้อ ๑๕ เครือข่ายและอาสาสมัคร มีสิทธิประดับเครื่องหมายอาสาสมัคร และเครื่องหมายเชิดชูเกียรติ

ข้อ ๑๖ เครือข่ายและอาสาสมัคร มีสิทธิขอเข้าร่วมการฝึกอบรม ประชุม สัมมนา ที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ซึ่งจัดโดยกรมหรือจัดโดยหน่วยงานอื่นที่กรมประสานขอความร่วมมือ

ข้อ ๑๗ เครือข่ายและอาสาสมัคร อาจได้รับสิทธิหรือประโยชน์อื่นใดตามที่กรม หรือกระทรวงยุติธรรมกำหนด หรือตามที่ได้ทำความตกลงกับหน่วยงานอื่น ๆ โดยจะได้ออกเป็นระเบียบของทางราชการต่อไป อาทิ โล่เชิดชูเกียรติ คู่มือการปฏิบัติงาน สื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ การขอใช้สถานที่ของราชการ การเข้าร่วมกิจกรรมในโอกาสต่าง ๆ

หมวด ๕
ระยะเวลาและการสิ้นสุดการเป็นเครือข่ายหรืออาสาสมัคร

ข้อ ๑๘ การสิ้นสุดการเป็นเครือข่ายหรืออาสาสมัคร อาจสิ้นสุดลงได้ด้วยเหตุดังนี้

(๑) ตาย

(๒) ถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือบุคคลล้มละลาย

(๓) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) เป็นบุคคลวิกลจริต

(๕) ลาออก

(๖) กระทำผิดระเบียบวินัย และจริยธรรมข้อใดข้อหนึ่ง หรือหลายข้อตามความที่กำหนดไว้ในหมวด ๓ หรือปฏิบัติไม่เหมาะสมที่จะเป็นอาสาสมัคร

กรณีตาม (๕) หรือ (๖) สถานภาพแห่งการเป็นเครือข่ายหรืออาสาสมัคร จะสิ้นสุดต่อเมื่อมีคำสั่งของอธิบดีหรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดี

(๗) เหตุอื่น ๆ ตามที่กรมเห็นสมควร

ข้อ ๑๙ เครือข่ายหรืออาสาสมัคร ที่พ้นจากตำแหน่งมีสิทธิได้รับการพิจารณาแต่งตั้งให้เป็นเครือข่ายหรืออาสาสมัครได้อีก

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY
3961162562

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ระเบียบกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว

พ.ศ. ๒๕๔๗

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการปล่อยชั่วคราวเด็กและเยาวชนที่อยู่ในความควบคุมของสถานพินิจให้ปฏิบัติเป็นแนวทางเดียวกันและเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของเด็กและเยาวชนให้สอดคล้องกับหลักการในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว พ.ศ. ๒๕๔๗"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับถัดจากวันที่ประกาศ

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกองทุนสนับสนุนการปล่อยชั่วคราวศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง พ.ศ. ๒๕๓๘ เฉพาะในส่วนที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร

ระเบียบ ข้อบังคับ หลักปฏิบัติราชการและคำสั่งอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"ผู้อำนวยการ" หมายความว่า ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัด หรือผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนของแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลจังหวัด และให้หมายความรวมถึงบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการสถานพินิจให้ปฏิบัติราชการแทน

"สถานพินิจ" หมายความว่า สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัด หรือสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนของแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลจังหวัด

ข้อ ๕ สถานพินิจต้องคุ้มครองสิทธิของเด็กหรือเยาวชนตามสิทธิอันพึงมีและต้องไม่ลิดรอนเสรีภาพของเด็กหรือเยาวชนโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือโดยพลการ การควบคุมเด็กหรือเยาวชนไว้

ในสถานควบคุมจะกระทำได้ต่อเมื่อกรณีมีความจำเป็นที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงและจะต้องมีระยะเวลาสั้นที่สุดอย่างเหมาะสม

การพิจารณาคำร้องขอปล่อยชั่วคราวเด็กหรือเยาวชนนั้น ผู้อำนวยการจะต้องพิจารณาความจำเป็นในการเอาตัวเด็กหรือเยาวชนไว้โดยพิจารณาชั่งน้ำหนักระหว่างประโยชน์ของรัฐในการรักษาความสงบเรียบร้อยกับสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลและอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กและให้พึงพิจารณาข้อเหล่านี้ประกอบ

(๑) ความหนักเบาแห่งข้อหาและพฤติการณ์แห่งคดี

(๒) การสืบเสาะที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

(๓) โอกาสที่เด็กหรือเยาวชนจะไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐาน

(๔) โอกาสที่เด็กหรือเยาวชนจะกลับไปกระทำความผิดอีก

(๕) ความปลอดภัยของเด็กหรือเยาวชนภายหลังได้รับการปล่อยชั่วคราว

(๖) ภัยอันตรายหรือความเสียหายที่อาจเกิดจากการปล่อยชั่วคราว

(๗) โอกาสที่เด็กหรือเยาวชนจะหลบหนี

(๘) ความน่าเชื่อของนายประกัน หรือหลักประกัน

ข้อ ๖ เมื่อพนักงานคุมประพฤติได้รับมอบหมายให้ทำการสืบเสาะเด็กหรือเยาวชนรายใดแล้ว ต้องรีบถามปากคำเด็กหรือเยาวชนและบิดามารดา ผู้ปกครอง ผู้ที่เด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่หรือผู้ที่เกี่ยวข้องโดยเร็ว และหากมีผู้ร้องขอปล่อยชั่วคราวเด็กหรือเยาวชนรายนั้นพนักงานคุมประพฤติต้องเสนอคำร้องพร้อมสำนวนและความเห็นไปยังผู้อำนวยการเพื่อพิจารณาสั่งทุกราย แต่หากยังไม่สามารถถามปากคำทั้งหมดได้ทันให้สอบถามข้อความส่วนที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณาคำร้องขอปล่อยชั่วคราวไว้ก่อนแล้วเสนอให้ผู้อำนวยการพิจารณาสั่ง

กรณีเด็กหรือเยาวชนถูกนำตัวมาส่งยังสถานที่ควบคุมของสถานพินิจในวันหยุดราชการ และมีการร้องขอปล่อยชั่วคราวเด็กหรือเยาวชนนั้นให้ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้มีอำนาจปล่อยชั่วคราวในวันหยุดราชการสอบถามข้อเท็จจริงเบื้องต้นเกี่ยวกับที่พักอาศัย ความสัมพันธ์ระหว่างนายประกันกับเด็กหรือเยาวชนและพฤติการณ์แห่งคดีโดยย่อแล้วพิจารณาสั่งตามที่เห็นสมควร หากเห็นว่ายังไม่ควรอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวซึ่งจะต้องส่งคำร้องขอปล่อยชั่วคราวพร้อมทั้งความเห็นไปให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัด หรือผู้พิพากษา

หัวหน้าแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลจังหวัด แล้วแต่กรณีเพื่อพิจารณาสั่ง จึงให้นัดมาฟังคำสั่งในวันแรกที่เปิดทำการหรือมายื่นคำร้องขอปล่อยชั่วคราวในวันแรกที่เปิดทำการ

ข้อ ๗ ผู้อำนวยการอาจมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งเห็นว่าเหมาะสมเป็นผู้พิจารณาสั่งคำร้องขอปล่อยชั่วคราวนอกเวลาราชการหรือในวันหยุดราชการ ในการพิจารณาคำร้องขอปล่อยชั่วคราว ผู้อำนวยการต้องพิจารณาโดยไม่ชักช้า การไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวต้องมีเหตุผลประกอบให้ชัดเจนแล้วนำเสนออธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัด หรือผู้พิพากษาหัวหน้าแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลจังหวัด แล้วแต่กรณีเพื่อพิจารณาสั่ง

ในคดีที่รัฐมีนโยบายปราบปรามหรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมโดยรวม ผู้อำนวยการอาจเสนอความเห็นควรไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวต่อศาลดังกล่าวในวรรคแรก โดยให้แสดงเหตุผลพร้อมกับกำหนดระยะเวลาและวิธีการที่จะใช้บำบัดแก้ไขในเบื้องต้นนั้นด้วย

ความผิดลหุโทษหรือความผิดที่มีอัตราโทษไม่สูงกว่าความผิดลหุโทษหรือความผิดอื่นที่กฎหมายไม่ได้ให้อำนาจควบคุมผู้ต้องหา ผู้อำนวยการจะควบคุมเด็กหรือเยาวชนไว้ไม่ได้ ในกรณีเช่นนี้ต้องให้เด็กหรือเยาวชน และบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ลงลายมือชื่อรับทราบวันและเวลานัดเพื่อมาพบเจ้าหน้าที่สถานพินิจตามกำหนด

การปล่อยชั่วคราวโดยมีประกันต้องทำสัญญาประกันไว้ ผู้อำนวยการจะกำหนดจำนวนเงินตามสัญญาประกันหรือเรียกหลักประกันสูงจนเกินควรแก่กรณีมิได้

การอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินห้าปี เมื่อพิจารณาผลการจำแนกแล้ว หากเห็นว่าควรอนุญาตโดยไม่มีเงื่อนไขให้ผู้อำนวยการมีอำนาจปล่อยชั่วคราวโดยไม่ต้องมีหลักประกันได้ หรือจะมอบตัวเด็กหรือเยาวชนให้หน่วยงานของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ หรือองค์การ หรือหน่วยงานเอกชนซึ่งให้การสงเคราะห์เด็กรับไปดูแลได้ โดยไม่ต้องทำสัญญาประกัน ในการนี้ให้ผู้อำนวยการพิจารณาความน่าเชื่อถือของนายประกันหรือประโยชน์ที่เด็กหรือเยาวชนจะได้รับเป็นสำคัญ

ข้อ ๘ กรณีผู้ร้องขอปล่อยชั่วคราวเป็นบิดามารดา ญาติพี่น้อง หรือมีความเกี่ยวพันโดยการสมรสอ้างว่ามีฐานะยากจนและเด็กหรือเยาวชนอยู่ระหว่างศึกษาเล่าเรียน หรือมีภาระต้องประกอบอาชีพเลี้ยงครอบครัว หรือภาระอื่นอันจำเป็นต้องปฏิบัติโดยมีบันทึกเหตุแห่งความจำเป็นประกอบคำร้อง

ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจพิจารณาสั่งตามที่เห็นสมควร อาจกำหนดวงเงินต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ หรือให้มีประกันโดยไม่ต้องวางหลักประกันก็ได้

ข้อ ๙ การใช้บุคคลเป็นประกันให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) เป็นผู้มีตำแหน่งหน้าที่การงาน หรือมีรายได้แน่นอน เช่น ข้าราชการ ข้าราชการบำนาญ สมาชิกรัฐสภา ผู้บริหารราชการส่วนท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น พนักงานองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานของรัฐประเภทอื่น ๆ รวมทั้งหน่วยงานของรัฐที่แปรสภาพเป็นบริษัทมหาชน ลูกจ้างของทางราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐที่แปรสภาพเป็นบริษัทมหาชน ผู้บริหารพรรคการเมือง ทนายความ

(๒) เป็นผู้มีความสัมพันธ์กับเด็กหรือเยาวชน เช่น เป็นบุพการี ญาติพี่น้อง ผู้บังคับบัญชา นายจ้างหรือบุคคลที่เกี่ยวพันโดยทางสมรส หรือมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเด็กหรือเยาวชน หรือบิดามารดา หรือผู้ปกครองของเด็กหรือเยาวชน หรือความสัมพันธ์ในทางอื่นที่ผู้อำนวยการเห็นสมควรให้ประกันได้

(๓) ต้องยื่นคำร้องด้วยตนเองโดยมีหนังสือรับรองจากต้นสังกัด หรือนายจ้างหรือหลักฐานอื่นที่เชื่อถือได้ หากมีคู่สมรสต้องมีความยินยอมของคู่สมรสด้วย ในกรณีฉุกเฉินไม่อาจเสนอหนังสือรับรองได้ทันให้ผ่อนผันโดยแสดงหลักฐานอื่น เช่น บัตรประจำตัวที่แสดงฐานะเช่นนั้น และให้นำหนังสือรับรองหรือหนังสือยินยอมมาแสดงในภายหลัง

(๔) ให้ทำสัญญาประกันได้ในวงเงินไม่เกินสิบเท่าของอัตราเงินเดือนหรือรายได้เฉลี่ยต่อเดือน หากวงเงินประกันมียอดสูงกว่าวงเงินที่ผู้นั้นมีสิทธิประกันได้ ผู้อำนวยการอาจกำหนดให้วางเงินหรือหลักทรัพย์เพิ่มเติมตามความเหมาะสม

ข้อ ๑๐ การขอปล่อยชั่วคราวโดยวางหลักทรัพย์เป็นประกัน อาจใช้หลักทรัพย์ดังต่อไปนี้

(๑) ที่ดินโดยมีหลักฐานโฉนด หรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ห้องชุดโดยมีหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด ซึ่งหลักทรัพย์ดังกล่าวต้องไม่มีภาระผูกพันอันอาจกระทบต่อการบังคับคดี และให้มีหนังสือรับรองราคาประเมินประกอบด้วย

(๒) หลักทรัพย์อื่นอันกำหนดมูลค่าที่แน่นอนได้ เช่น พันธบัตรรัฐบาล สลากออมสิน สลากออมทรัพย์ของธนาคารอื่น หรือสมุดบัญชีเงินฝาก ซึ่งมีหนังสือรับรองจากธนาคาร

เมื่อทำสัญญาประกันแล้วให้สถานพินิจมีหนังสือแจ้งการนำหลักทรัพย์ดังกล่าวเข้าผูกพันตามสัญญาประกันไปยังสำนักงานที่ดิน หรือธนาคารแล้วแต่กรณีทันทีและเมื่อสัญญาประกันสิ้นสุดลงให้รีบแจ้งให้ทราบอีกครั้งหนึ่งโดยเร็ว

ข้อ ๑๑ ในกรณีผิดสัญญาประกัน และนายประกันนำตัวเด็กหรือเยาวชนมาส่งในภายหลังให้สอบถามถึงเหตุแห่งการนั้น หากมีเหตุสมควรผู้อำนวยการอาจลดหรืองดค่าปรับตามสัญญาให้ก็ได้ตามความเหมาะสม

รายที่วางหลักทรัพย์เป็นประกัน เมื่อกำหนดเบี้ยปรับตามสมควรแล้ว หากนายประกันชำระเบี้ยปรับตามที่กำหนดก็ให้คืนหลักทรัพย์แก่นายประกันไป แต่หากนายประกันไม่ชำระให้ผู้อำนวยการมีหนังสือขอให้พนักงานอัยการฟ้องบังคับตามสัญญาประกันต่อไป

ข้อ ๑๒ ในการอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวนั้นผู้อำนวยการอาจกำหนดเงื่อนไขให้เด็กหรือเยาวชนมารับการบำบัด ตามที่เห็นสมควรเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เพื่อการประชุมกลุ่มครอบครัวและชุมชน หรือกิจกรรมเพื่อการบำบัดอย่างอื่นได้

ข้อ ๑๓ ให้สถานพินิจประกาศและเผยแพร่ระเบียบนี้ให้ผู้มาติดต่อและประชาชนได้ทราบโดยทั่วกัน

ข้อ ๑๔ ในกรณีจำเป็นต้องกำหนดแนวทางปฏิบัติ หรือจำเป็นต้องมีวิธีการใดในทางธุรการเพื่อให้การปฏิบัติตามระเบียบนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อยให้ผู้อำนวยการสถานพินิจดำเนินการได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗
วันชัย รุจนวงศ์
อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ระเบียบกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขระเบียบกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้สามารถอำนวยความยุติธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับถัดจากวันที่ประกาศ

ข้อ ๓ ให้เพิ่มเติมความต่อไปนี้เป็นวรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า ของข้อ ๕ แห่งระเบียบกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว พ.ศ. ๒๕๔๗

"การปล่อยชั่วคราวในคดีที่มีอัตราโทษอย่างสูงให้จำคุกไม่เกินสามปี จะมีโทษปรับหรือไม่ก็ตาม ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจปล่อยชั่วคราวโดยไม่มีประกัน

การปล่อยชั่วคราวในคดีที่มีอัตราโทษอย่างสูงให้จำคุกเกินสามปี แต่ไม่เกินห้าปีจะมีโทษปรับหรือไม่ก็ตาม ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจปล่อยชั่วคราวโดยมีประกันแต่ไม่ต้องวางหลักประกัน

การปล่อยชั่วคราวในคดีที่มีอัตราโทษอย่างสูงให้จำคุกเกินห้าปี จะมีโทษปรับหรือไม่ก็ตาม ผู้อำนวยการจะกำหนดวงเงินตามสัญญาประกันหรือเรียกหลักประกันสูงเกินควรแก่กรณีมิได้

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗ แห่งระเบียบกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

"ผู้อำนวยการอาจมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ที่มีความเหมาะสมเป็นผู้พิจารณาสั่งคำร้องขอปล่อยชั่วคราวนอกเวลาราชการหรือในวันหยุดราชการ โดยพิจารณาสั่งเฉพาะเด็กหรือเยาวชนที่ถูกส่งตัวมานอกเวลาราชการหรือในวันหยุดราชการนั้น ส่วนการขอปล่อยชั่วคราวเด็กหรือเยาวชนที่ถูกส่งตัวมาในเวลาราชการหรือส่งตัวมาก่อนแล้วนั้นจะให้มีการปล่อยชั่วคราว นอกเวลาราชการหรือในวันหยุดราชการด้วยหรือไม่ ให้ผู้อำนวยการแต่ละแห่งมีอำนาจพิจารณาว่าจะให้มีการดำเนินการหรือไม่ตามความเหมาะสม

ในการพิจารณาคำร้องขอปล่อยชั่วคราวให้ผู้อำนวยการหรือผู้รับมอบหมายพิจารณาสั่งการโดยไม่ชักช้า การไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวต้องมีเหตุผลประกอบอย่างชัดเจนแล้วนำเสนออธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดหรือผู้พิพากษาหัวหน้าแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาสั่ง แต่หากเป็นช่วงนอกเวลาราชการหรือในวันหยุดราชการและไม่สามารถนำเสนอเพื่อสั่งได้ในขณะนั้นให้นัดผู้ร้องขอปล่อยชั่วคราวมาฟังคำสั่งในวันแรกที่เปิดทำการ

ในคดีที่รัฐมีนโยบายปราบปรามเป็นพิเศษ หรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมโดยรวม ผู้อำนวยการอาจเสนอความเห็นควรไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราวต่อศาลพร้อมกับเสนอวิธีการบำบัดแก้ไขในเบื้องต้นรวมทั้งระยะเวลาที่ต้องใช้ในการบำบัด แก้ไขนั้นด้วย

เมื่อได้รับตัวเด็กหรือเยาวชนในคดีความผิดลหุโทษไว้ ต้องจัดให้พนักงานคุมประพฤติถามปากคำเด็กหรือเยาวชนนั้นทันทีแล้วปล่อยตัวไป หากยังไม่สามารถกระทำได้ในขณะนั้นให้นัดเด็กหรือเยาวชนมาพบเพื่อถามปากคำในภายหลัง ทั้งนี้ต้องให้เด็กหรือเยาวชนปฏิญาณตนว่าจะมาพบตามกำหนดนัดพร้อมกับให้ลงลายมือชื่อไว้ และให้บิดามารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ลงลายมือชื่อรับทราบวันนัดไว้ด้วย

การปล่อยชั่วคราวเด็กหรือเยาวชนโดยไม่มีประกันให้ดำเนินการเช่นเดียวกับในคดีความผิดลหุโทษ

กรณีเด็กหรือเยาวชนเข้ามอบตัวต่อพนักงานสอบสวนและถูกแจ้งการดำเนินคดีมายังสถานพินิจโดยมิได้แจ้งการจับกุมหรือควบคุมเด็กหรือเยาวชนนั้น ให้พนักงานคุมประพฤติถามปากคำเด็กหรือเยาวชนไว้ทันที แต่หากกรณีมิอาจกระทำได้ในขณะนั้น ให้นัดวันเวลาให้เด็กหรือเยาวชนมาพบในภายหลัง ทั้งนี้ ห้ามมิให้มีการควบคุมเด็กหรือเยาวชนรายนั้นและหากถูกนำมาส่งนอกเวลาราชการหรือในวันหยุดราชการก็ให้นัดมาพบพนักงานคุมประพฤติในวันแรกที่เปิดทำการ

กรณีที่พนักงานคุมประพฤติเสนอความเห็นให้มีการดำเนินการตามมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ และผู้อำนวยการเห็นชอบสั่งให้ดำเนินการแล้ว ให้หลีกเลี่ยงการควบคุมเด็กหรือเยาวชนนั้นไว้ในสถานที่ควบคุมโดยการปล่อยชั่วคราวหรือมอบแก่บุคคลหรือองค์การที่ให้การสงเคราะห์เด็กรับไปดูแลโดยไม่ต้องมีประกัน"

ข้อ ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของข้อ ๘ แห่งระเบียบกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว พ.ศ. ๒๕๔๗

"กรณีที่ผู้ต้องหากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิดในขณะเป็นเด็กหรือเยาวชนและถูกนำตัวมาจับกุมและควบคุมตัวมายังสถานพินิจ เมื่อบรรลุนิติภาวะแล้ว บุคคลดังกล่าวมีสิทธิที่จะขอประกันตนเองได้ และหากเป็นผู้มีฐานะยากจนให้นำความในวรรคก่อนมาใช้บังคับโดยอนุโลม"

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๐ แห่งระเบียบกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"การปล่อยชั่วคราวโดยวางหลักทรัพย์เป็นประกันอาจใช้หลักทรัพย์อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) ที่ดินโดยมีหลักฐานโฉนดหรือหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ห้องชุดโดยมีหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด ซึ่งหลักทรัพย์ดังกล่าวต้องไม่มีภาระผูกพันอันอาจกระทบต่อการบังคับคดี และให้มีหนังสือรับรองราคาประเมินและหนังสือยินยอมของคู่สมรสถ้าหากมี ประกอบในการยื่นคำร้องด้วย

(๒) หลักทรัพย์อื่นอันกำหนดมูลค่าที่แน่นอนได้ เช่น พันธบัตรรัฐบาล สลากออมสิน สลากออมทรัพย์ของธนาคารอื่น หรือสมุดบัญชีเงินฝากซึ่งมีหนังสือรับรองจากธนาคารว่ามียอดเงินฝากตามบัญชีที่นำมาแสดงและจะไม่ถอนเงินในระหว่างนำมาวางเป็นหลักประกัน

(๓) กรมธรรม์ประกันภัยอิสรภาพ โดยต้องจัดให้มีการตรวจสอบความถูกต้องของกรมธรรม์ก่อนที่จะรับเป็นหลักประกัน

เมื่อทำสัญญาประกันแล้วให้สถานพินิจมีหนังสือแจ้งการนำหลักทรัพย์ดังกล่าวเข้าผูกพันตามสัญญาประกันไปยังสำนักงานที่ดิน ธนาคาร หรือบริษัทผู้ออกกรมธรรม์ประกันภัยอิสรภาพ และเมื่อสัญญาสิ้นสุดลงให้แจ้งให้ทราบอีกครั้งหนึ่ง"

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๑ แห่งระเบียบกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนว่าด้วยการปล่อยชั่วคราว พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"กรณีประกันโดยวางเงินสด หลักทรัพย์ หรือใช้บุคคลเป็นประกันหรือหลักประกันในการขอปล่อยชั่วคราวไปจากสถานพินิจ หากต้องการใช้หลักประกันดังกล่าวในการขอปล่อยตัวชั่วคราวต่อศาล ให้ผู้ร้องขอยการมีหนังสือรับรองหลักทรัพย์หรือการประกันด้วยบุคคลเพื่อให้นายประกันนำไปแสดง

ต่อศาลนั้น และเมื่อศาลมีคำสั่งให้ส่งหลักทรัพย์หรือเอกสารเกี่ยวกับการประกันนั้นให้รีบดำเนินการโดยเร็ว

ผู้อำนวยการต้องคืนหลักประกันเมื่อมีกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) นายประกันถอนสัญญาประกันและนำเด็กหรือเยาวชนมอบคืนต่อผู้อำนวยการ

(๒) ศาลรับฟ้องเด็กหรือเยาวชนและมิได้ใช้หลักประกันดังกล่าวเป็นหลักประกันในชั้นศาลหรือสั่งให้คืนหลักประกัน

(๓) เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี

(๔) ความรับผิดตามสัญญาประกันหมดไปโดยความตายของนายประกันก่อนผิดสัญญาประกัน หรือความตายของเด็กหรือเยาวชน

กรณีผิดสัญญาประกันและนายประกันนำตัวเด็กหรือเยาวชนมาส่งในภายหลัง ให้สอบถามถึงเหตุผลแห่งการนั้น หากมีเหตุสมควรผู้อำนวยการอาจลดหรืองดค่าปรับตามสัญญาให้ก็ได้ตามความเหมาะสม

สำหรับรายที่วางหลักทรัพย์เป็นประกัน เมื่อกำหนดเบี้ยปรับตามสมควรแล้วนายประกันชำระเบี้ยปรับตามที่กำหนดก็ให้คืนหลักทรัพย์แก่นายประกัน แต่หากนายประกันไม่ชำระเบี้ยปรับตามที่กำหนดไม่ว่าจะวางหลักทรัพย์หรือไม่ ให้ผู้อำนวยการมีหนังสือขอให้พนักงานอัยการฟ้องบังคับตามสัญญาประกันต่อไป ส่วนกรณีใช้กรมธรรม์ประกันภัยอิสรภาพ เมื่อเด็กหรือเยาวชนไม่มาตามกำหนดนัดให้แจ้งไปยังบริษัทผู้ออกกรมธรรม์ให้ชำระเงินค่าปรับตามสัญญาประกันดังกล่าว

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘

วันชัย รุจนวงศ์

อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระราชกฤษฎีกา

จัดวางระเบียบราชการกรมราชทัณฑ์ ในกระทรวงมหาดไทย

พ.ศ. ๒๔๙๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๙๕

เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดวางระเบียบราชการกรมราชทัณฑ์ในกระทรวงมหาดไทย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๙๕ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๔๙๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาจัดวางระเบียบราชการกรมราชทัณฑ์ ในกระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๔๙๖"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้แบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ ดังนี้

ก. ราชการบริหารส่วนกลาง

๑. สำนักงานเลขานุการกรม แบ่งเป็น ๔ แผนก คือ

(๑) แผนกสารบรรณ

(๒) แผนกเงิน

(๓) แผนกบัญชีและพัสดุ

(๔) แผนกวินัย

๒. กองอบรม แบ่งเป็น ๓ แผนก คือ

(๑) แผนกอนุสาสนาจารย์

(๒) แผนกการศึกษาผู้ต้องขัง

(๓) แผนกสวัสดิการ

๓. กองอาชญาวิทยา แบ่งเป็น ๕ แผนก คือ

(๑) แผนกตรวจและค้นคว้า

(๒) แผนกแผนการ

(๓) แผนกพักและอภัยโทษ

(๔) แผนกทะเบียนและชีวประวัติผู้ต้องขัง

(๕) แผนกส่งเสริมสมรรถภาพ

๔. กองผลิตกรรม แบ่งเป็น ๓ แผนก คือ

(๑) แผนกเงินทุน

(๒) แผนกพาณิชย์

(๓) แผนกแรงงาน

๕. เรือนจำกลางบางขวาง แบ่งเป็น ๔ แผนก คือ

(๑) แผนกธุรการ

(๒) แผนกบัญชีและการเงิน

(๓) แผนกผลิตภัณฑ์

(๔) แผนกควบคุม

๖. เรือนจำกลางคลองเปรม แบ่งเป็น ๔ แผนก คือ

(๑) แผนกธุรการ

(๒) แผนกบัญชีและการเงิน

(๓) แผนกผลิตภัณฑ์

(๔) แผนกควบคุม

๗. เรือนจำกลางประจำเขต แบ่งเป็น ๓ แผนก คือ

(๑) แผนกธุรการ

(๒) แผนกผลิตภัณฑ์

(๓) แผนกควบคุม

๘. สถานกักกัน แบ่งเป็น ๓ แผนก คือ

(๑) แผนกธุรการ

(๒) แผนกผลิตภัณฑ์

(๓) แผนกควบคุม

๙. ทณฑสถานวัยหนุ่ม แบ่งเป็น ๓ แผนก คือ

(๑) แผนกธุรการ

(๒) แผนกผลิตภัณฑ์

(๓) แผนกควบคุม

๑๐. โรงเรียนฝึกอาชีพ

ข. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค

๑. เรือนจำจังหวัด

๒. เรือนจำอำเภอ

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ประมวลกฎหมายอาญา

ระเบียบ

ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการประหารชีวิตนักโทษ พ.ศ. ๒๕๔๖

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการประหารชีวิตนักโทษ

พ.ศ. ๒๕๔๖

ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๘๐๗/๒๔๗๘ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๘ ได้วางระเบียบการประหารชีวิตนักโทษ โดยการยิงด้วยปืน ตามนัยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ นั้น

โดยที่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้แก้ไขมาตรา ๑๕ เปลี่ยนวิธีการประหารชีวิตจากการเอาไปยิงเสียให้ตาย เป็นให้ฉีดยาหรือสารพิษให้ตาย ประกอบกับพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดให้กรมราชทัณฑ์อยู่ในสังกัดกระทรวงยุติธรรม และพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้โอนอำนาจหน้าที่ของกรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการประหารชีวิตนักโทษด้วยวิธีการฉีดยาหรือสารพิษดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามความในวรรคสองของมาตรา ๑๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจึงวางระเบียบการประหารชีวิตไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการประหารชีวิตนักโทษ พ.ศ. ๒๕๔๖"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๘๐๗/๒๔๗๘ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๘ เรื่อง ระเบียบการประหารชีวิตนักโทษ และบรรดาระเบียบหรือหนังสือสั่งการที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบฉบับนี้ โดยให้ใช้ระเบียบฉบับนี้แทน

ข้อ ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ข้อ ๕ เมื่อศาลชั้นต้นหรือศาลอุทธรณ์มีคำพิพากษาให้ประหารชีวิตจำเลย และจำเลยนั้นถูกคุมขังหรือถูกส่งตัวเข้าคุมขังในเรือนจำ ให้เรือนจำถ่ายรูปจำเลยนั้นไว้ ๖ ชุด ชุดหนึ่งประกอบด้วยรูปครึ่งตัวหน้าตรงและรูปด้านข้างทั้งสองข้างขนาดรูปละ ๔"×๖" ติดไว้ในกระดาษแผ่นเดียวกัน และระบุชื่อ-สกุล, ฐานความผิด, หมายเลขคดีแดง, ศาลที่พิพากษา และวัน เดือน ปี ที่ถ่ายรูป และเจ้าพนักงานเรือนจำลงนามรับรองไว้ที่ด้านหน้ารูปทุกรูป และจัดทำแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือทั้งสองข้างของจำเลยไว้ ๓ แผ่น รวมทั้งจัดทำบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับตำหนิรูปพรรณของจำเลยไว้ ๑ ฉบับ แล้วให้ส่งรูปถ่ายไปที่กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และพนักงานสอบสวนเจ้าของคดีแห่งละ ๑ ชุด พร้อมแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือทั้งสองข้างแห่งละ ๑ แผ่น ส่งรูปถ่ายให้ศาลชั้นต้น ๒ ชุด กรมราชทัณฑ์ ๑ ชุด นอกนั้นให้เก็บไว้ที่เรือนจำเพื่อการตรวจสอบ

เมื่อจำเลยต้องคำพิพากษาคดีถึงที่สุดให้ประหารชีวิตและถูกคุมขังหรือถูกส่งตัวเข้าคุมขังในเรือนจำ ให้เรือนจำดำเนินการ ถ่ายรูป จัดทำแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ และบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับคำหนิรูปพรรณของจำเลยเช่นเดียวกับวรรคก่อน แต่ให้ระบุรายละเอียดเพิ่มเกี่ยวกับวันที่คดีถึงที่สุดและชั้นศาล เพื่อการตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง โดยให้จัดเก็บรูปถ่าย แผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ บันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับคำหนิรูปพรรณไว้ที่เรือนจำ ๑ ชุด นอกนั้นให้จัดส่งไปกรมราชทัณฑ์เพื่อจะได้ส่งต่อไปยังหน่วยงานตามวรรคหนึ่ง ตรวจสอบยืนยันตัวบุคคลว่าเป็นจำเลยในคดีที่ต้องคำพิพากษาให้ประหารชีวิตหรือไม่ โดยให้ผู้พิพากษาซึ่งนั่งพิจารณาคดีนั้น พนักงานสอบสวนเจ้าของคดี และกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติแจ้งผลการตรวจสอบไปที่กรมราชทัณฑ์

ผลการตรวจสอบรูปถ่ายและลายพิมพ์นิ้วมือให้เก็บรักษาไว้ที่กรมราชทัณฑ์

ข้อ ๖ ให้เรือนจำจัดให้มีการตรวจสุขภาพจิตของจำเลยที่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ประหารชีวิตทุกราย หากเป็นหญิงให้เพิ่มการตรวจการตั้งครรภ์ด้วย และให้แจ้งสิทธิการถวายเรื่องราวขอพระราชทานอภัยโทษให้จำเลยทราบ และสอบถามว่ามีความประสงค์จะใช้สิทธิถวายเรื่องราวขอพระราชทานอภัยโทษหรือไม่ถ้าประสงค์จะใช้สิทธิดังกล่าวให้เรือนจำช่วยเป็นธุระจัดการไปตามสมควร

ไม่ว่านักโทษจะถวายเรื่องราวขอพระราชทานอภัยโทษภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ก็ตาม ให้เรือนจำรายงานไปกรมราชทัณฑ์โดยด่วน

ข้อ ๗ ในการประหารชีวิตนักโทษนั้น ให้มีคณะกรรมการเป็นผู้ดำเนินการชุดหนึ่ง ประกอบด้วยผู้บัญชาการเรือนจำแห่งท้องที่ที่จะทำการประหารชีวิตนักโทษเป็นประธาน มีผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่หรือผู้แทน อัยการจังหวัดแห่งท้องที่

หรือผู้แทน และเจ้าพนักงานเรือนจำตำแหน่งตั้งแต่พัศดีขึ้นไปแห่งเรือนจำท้องที่ที่ประหารชีวิตนักโทษ ๑ คน ร่วมเป็นคณะกรรมการ และในการนี้ให้มีผู้แทนกรมราชทัณฑ์และผู้กำกับการสถานีตำรวจแห่งท้องที่หรือผู้แทนร่วมเป็นสักขีพยาน

เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการที่จะตรวจตราระวังให้การประหารชีวิตนักโทษดำเนินการไปตามกฎหมายและระเบียบแบบแผน

ข้อ ๘ เมื่อจะต้องทำการประหารชีวิตนักโทษรายใด ให้กรมราชทัณฑ์แจ้งให้เรือนจำทราบพร้อมส่งผลการตรวจสอบรูปถ่ายและลายพิมพ์นิ้วมือที่เก็บรักษาไว้ไปด้วย

การประหารชีวิตจะทำในวันเวลาใดให้เรือนจำเป็นผู้กำหนดและให้แจ้งคณะกรรมการและสักขีพยานตามข้อ ๗ และกองทะเบียนประวัติอาชญากรตามข้อ ๕ ทราบ แต่ทั้งนี้ให้งดทำการประหารชีวิตในวันหยุดราชการ วันหยุดนักขัตฤกษ์ วันพระ กับวันสำคัญทางศาสนาของนักโทษผู้ที่จะถูกประหารชีวิตนั้น

ข้อ ๙ ก่อนทำการประหารชีวิตให้ประธานพร้อมด้วยคณะกรรมการตามข้อ ๗ ตรวจสอบผลการตรวจรูปถ่ายและลายพิมพ์นิ้วมือที่กรมราชทัณฑ์ส่งไปกับที่ทางเรือนจำได้เก็บรักษาไว้ตามข้อ ๕ โดยถือเอาผลการตรวจสอบลายพิมพ์นิ้วมือเป็นสำคัญ แต่ให้นำผลการตรวจสอบรูปถ่ายเป็นข้อมูลประกอบด้วย

การประหารชีวิตนักโทษ ณ เรือนจำที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดปริมณฑลให้กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จัดเจ้าหน้าที่ไปทำการพิมพ์ลายนิ้วมือของนักโทษ ในขณะก่อนและหลังการประหารชีวิต โดยพิมพ์ลายนิ้วมือเป็น ๓ ชุด เพื่อตรวจสอบกับลายพิมพ์นิ้วมือนักโทษประหารชีวิตของกองทะเบียนประวัติอาชญากรต่อหน้าคณะกรรมการ เมื่อตรวจสอบถูกต้องแล้ว

ให้คณะกรรมการและเจ้าหน้าที่กองทะเบียนประวัติอาชญากรลงนามกำกับในแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือหากทำการประหารชีวิต ณ เรือนจำในท้องที่จังหวัดอื่นให้เป็นหน้าที่ของตำรวจภูธรในจังหวัดนั้นจัดเจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญการตรวจสอบลายพิมพ์นิ้วมือไปดำเนินการในทำนองเดียวกัน

ภายหลังการประหารชีวิตให้เก็บลายพิมพ์นิ้วมือดังกล่าวไว้ที่เรือนจำ กรมราชทัณฑ์ และกองทะเบียนประวัติอาชญากร แห่งละ ๑ ชุด

อนึ่ง ก่อนนำตัวไปประหารชีวิตให้ผู้บัญชาการเรือนจำที่จะทำการประหารชีวิตนักโทษนำเอกสารอันเกี่ยวข้องกับผลการขอพระราชทานอภัยโทษไปอ่านให้นักโทษผู้นั้นฟัง

ข้อ ๑๐ ให้เรือนจำสอบถามนักโทษที่จะถูกประหารชีวิตถึงการจัดการทรัพย์สิน ถ้าหากนักโทษแสดงเจตนาที่จะจัดการทรัพย์สินของตนก็ให้แสดงเจตนาไว้เป็นลายลักษณ์อักษร กรณีนักโทษเขียนหนังสือไม่ได้ให้เจ้าพนักงานเรือนจำเป็นผู้เขียนให้แล้วอ่านให้นักโทษผู้นั้นฟัง แล้วให้ลงลายมือชื่อหรือลายพิมพ์นิ้วมือไว้เป็นหลักฐาน โดยมีพยานอย่างน้อยสองคนลงชื่อรับรองลายมือชื่อหรือลายพิมพ์นิ้วมือนั้น

หากนักโทษมีความประสงค์จะเขียนจดหมายหรือส่งข้อความบอกกล่าว หรือจะโทรศัพท์พูดกับญาติหรือผู้ใด หรือมีความประสงค์จะทำสิ่งใด ซึ่งเจ้าพนักงานเรือนจำพิจารณาแล้วเห็นสมควรก็ให้เรือนจำอำนวยความสะดวกให้ แต่การส่งข้อความหรือการพูดคุยโทรศัพท์สามารถกระทำได้ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร ทั้งนี้ให้เรือนจำจัดเตรียมโทรศัพท์หรือเครื่องมือสื่อสารไว้เป็นการเฉพาะ

ให้เรือนจำสอบถามนักโทษถึงอาหารมื้อสุดท้าย และหากไม่เป็นการเหลือวิสัยให้เรือนจำจัดให้ตามสมควรและเหมาะสม

ข้อ ๑๑ ก่อนจะนำตัวไปประหารชีวิต ให้นักโทษได้มีโอกาสประกอบพิธีกรรมทางศาสนาหรือลัทธิตามความเชื่อของตนในเวลาที่พอเหมาะ

ข้อ ๑๒ ให้อธิบดีกรมราชทัณฑ์โดยความเห็นชอบของกระทรวงสาธารณสุขออกประกาศกำหนดชนิด ประเภท และปริมาณของยาหรือสารพิษที่จะใช้ในการประหารชีวิต และให้จัดเก็บยาหรือสารพิษที่จะใช้ไว้ที่โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลของกรมราชทัณฑ์

ข้อ ๑๓ เมื่อจะทำการประหารชีวิตนักโทษในวันใดให้เรือนจำจัดเจ้าพนักงานเรือนจำไม่น้อยกว่า ๓ คน ไปรับยาหรือสารพิษที่กำหนดในข้อ ๑๒ จากโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลของกรมราชทัณฑ์ โดยต้องมีหัวหน้าเจ้าพนักงานเรือนจำเป็นข้าราชการไม่ต่ำกว่าระดับ ๗ ทั้งนี้ อุปกรณ์บรรจุยาหรือสารพิษให้เรือนจำเป็นผู้จัดหาและให้เภสัชกรของโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลของกรมราชทัณฑ์บรรจุยาหรือสารพิษลงในอุปกรณ์ดังกล่าวแล้วให้ผนึกอุปกรณ์ให้แน่นหนา และลงชื่อกำกับไว้โดยชัดเจน

การเปิดผนึกอุปกรณ์บรรจุยาหรือสารพิษจะต้องทำต่อหน้าคณะกรรมการตามข้อ ๗ และให้หัวหน้าเจ้าพนักงานเรือนจำผู้ไปรับยาหรือสารพิษและคณะกรรมการลงชื่อรับรองความเรียบร้อยไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๔ ให้เรือนจำจัดเตรียมสถานที่สำหรับการประหารชีวิตและจัดหาอุปกรณ์ที่จะใช้ในการฉีดยาหรือสารพิษเข้าสู่ร่างกายของนักโทษที่จะถูกประหารไว้ให้พร้อม รวมถึงเจ้าพนักงานเรือนจำผู้ทำการฉีดยาหรือสารพิษไม่น้อยกว่า ๒ คน

ข้อ ๑๕ สถานที่สำหรับทำการประหารชีวิตนักโทษ ประกอบด้วย ห้องสำหรับควบคุมนักโทษก่อนทำการประหาร ห้องทำการประหาร ห้องเตรียมตัวของเจ้าพนักงาน รวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการประหาร ห้องคณะกรรมการกับสักขีพยาน และห้องประกอบพิธีทางศาสนา

ข้อ ๑๖ เมื่อถึงเวลาประหารชีวิตนักโทษ ให้เรือนจำจัดเจ้าพนักงานเรือนจำรักษาความปลอดภัยและระวังเหตุให้อยู่ในความเรียบร้อยตามสมควรแล้วนำนักโทษที่จะทำการประหารชีวิตไปยังสถานที่ซึ่งได้เตรียมไว้ และดำเนินการดังนี้

(๑) นำตัวนักโทษที่จะทำการประหารชีวิตให้นอนลงบนเตียงที่จัดเตรียมไว้เพื่อการประหารชีวิต พร้อมทั้งทำการพันธนาการป้องกันมิให้นักโทษดิ้นรนขัดขืน

(๒) ให้เจ้าพนักงานเรือนจำซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยคำสั่งของผู้บัญชาการเรือนจำจัดเตรียมเครื่องมืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการไว้ให้พร้อม และทำการแทงเข็มสำหรับฉีดยาหรือสารพิษเข้าเส้นเลือดในร่างกายของนักโทษที่จะถูกประหารรอไว้ โดยต่อเข้ากับสายท่อหรืออุปกรณ์บรรจุยาหรือสารพิษที่จะปล่อยเข้าสู่ร่างกายของนักโทษที่จะถูกประหาร พร้อมทั้งติดตั้งเครื่องตรวจวัดสัญญาณการเต้นของหัวใจเข้ากับร่างกายนักโทษที่จะถูกประหาร หันจอแสดงให้คณะกรรมการและสักขีพยานได้สังเกตเห็นโดยชัดเจน

(๓) เมื่อการดำเนินการตามข้อ (๒) เสร็จเรียบร้อย และได้รับสัญญาณให้ทำการประหารชีวิต ให้เจ้าพนักงานเรือนจำผู้ทำการฉีดยาหรือสารพิษจัดการปล่อยหรือฉีดยาหรือสารพิษเข้าสู่ร่างกายของนักโทษประหารให้ตายเสียต่อหน้าคณะกรรมการและสักขีพยาน

(๔) ให้แพทย์ประจำเรือนจำที่ทำการประหารชีวิตนักโทษหรือแพทย์ของทางราชการ ๑ คน ร่วมกับคณะกรรมการตามข้อ ๗ ตรวจพิสูจน์การตายของนักโทษ โดยให้แพทย์และคณะกรรมการทำบันทึกยืนยันการตายของนักโทษที่ถูกประหารชีวิต และประกาศผลการประหารชีวิตให้สักขีพยานทราบในวันนั้น

ข้อ ๑๗ การถ่ายภาพหรือบันทึกให้ปรากฏด้วยแถบเสียง แถบภาพ หรือด้วยวิธีอื่นที่จะเกิดผลในทำนองเดียวกันต่อนักโทษที่จะถูกประหาร สถานที่ประหารชีวิตและวิธีการประหารชีวิตนั้นจะกระทำมิได้เว้นแต่เป็นการดำเนินการในทางราชการ

ข้อ ๑๘ ให้เรือนจำจัดเก็บศพของนักโทษที่ถูกประหารชีวิตไว้ในเรือนจำเป็นเวลาไม่ต่ำกว่า ๑๒ ชั่วโมง เมื่อล่วงเลยระยะเวลาดังกล่าวแล้วให้แพทย์ของทางราชการร่วมกับผู้บัญชาการเรือนจำตรวจสอบโดยทำบันทึกยืนยันการตายอีกครั้งหนึ่ง

เมื่อนักโทษเสียชีวิตแล้วให้เรือนจำแจ้งญาติทราบในโอกาสแรก หากมีญาติมาขอรับให้มอบศพนั้นไป แต่ถ้าไม่มีญาติมาขอรับก็ให้จัดการเผาหรือฝังตามที่เรือนจำจะเห็นสมควรต่อไป

ข้อ ๑๙ ให้เรือนจำรายงานผลการดำเนินการประหารชีวิตพร้อมบันทึกของแพทย์และคณะกรรมการยืนยันผลการตรวจพิสูจน์การตาย ตามข้อ ๑๖ (๔) และผลการตรวจสอบยืนยันภายหลังการตายตามข้อ ๑๘ ให้กระทรวงยุติธรรมทราบโดยเร็ว

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

พงศ์เทพ เทพกาญจนา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

กฎกระทรวง

๑. กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๒. กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่พนักงานสอบสวนต้องปฏิบัติในการจัดหาทนายความให้กับผู้ต้องหาซึ่งมีอายุไม่เกินสิบแปดปีในชั้นสอบสวน พ.ศ. ๒๕๔๔

ระเบียบ

๑. ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนแก่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่เข้าร่วมในการร้องทุกข์ การสอบสวน การไต่สวนมูลฟ้อง และการพิจารณาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๒ ทวิ พ.ศ. ๒๕๔๓

๒. ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการจ่ายเงินรางวัลและค่าใช้จ่ายแก่ทนายความที่รัฐจัดหาให้ในชั้นสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔ ทวิ พ.ศ. ๒๕๔๓

๓. ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนหรือค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักของแพทย์และเจ้าพนักงานผู้ได้ทำการชันสูตรพลิกศพ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๐ พ.ศ. ๒๕๔๓

๔. ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนหรือค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักของแพทย์และเจ้าพนักงานผู้ได้ทำการชันสูตรพลิกศพ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

๕. ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทน หรือค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทางและค่าเช่าที่พักของเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากแพทย์ให้ไปชันสูตรพลิกศพในที่เกิดเหตุตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗ พ.ศ. ๒๕๔๓

๖. ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนหรือค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่ศาลขอให้มาให้ความเห็นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๐ พ.ศ. ๒๕๔๓

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

๗. ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการขอและรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ.๒๕๔๓

๘. ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการขอและรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

๙. ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการขอและรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘

๑๐.ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการขอและรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๘

๑๑. ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการขอและรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๙

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

กฎกระทรวง

(พ.ศ. ๒๕๔๓)

ออกตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ และมาตรา ๑๒ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปี

(๒) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาใดสาขาหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(ก) ปริญญาทางด้านจิตวิทยา แพทย์ศาสตร์สาขากุมารเวชศาสตร์ สาขาจิตเวชศาสตร์ หรือสาขาจิตเวชศาสตร์เด็กและวัยรุ่น พยาบาลศาสตร์สาขาการพยาบาล สุขภาพจิตและจิตเวช หรือสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ และเคยปฏิบัติงานเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี โดยมีหนังสือรับรองจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือ

(ข) ปริญญาหรือเทียบเท่าปริญญาในสาขาอื่น โดยผ่านการอบรมหลักสูตรการให้คำปรึกษาหรือการสังคมสงเคราะห์ที่จัดหรือรับรองโดยหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรวิชาชีพ และเคยปฏิบัติงานเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ปี โดยมีหนังสือรับรองจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๓) ผ่านการอบรมตามหลักสูตรที่กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม หรือกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข รับรอง โดยหลักสูตรอย่างน้อยต้องประกอบด้วยวิชาดังต่อไปนี้

(ก) การกระทำทารุณกรรมและการทอดทิ้งเด็ก

(ข) การบำบัดฟื้นฟูเด็ก

(ค) จิตวิทยาพัฒนาการเด็ก

(ง) การทำงานแบบสหวิชาชีพ

(จ) เทคนิคในการซักถามเด็ก

(ฉ) กฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

(ช) ขั้นตอนการดำเนินคดีอาญา การสืบพยานในศาล และ

(ซ) พยานหลักฐาน

(๔) มีอัธยาศัยและความประพฤติเหมาะสมที่จะปฏิบัติงานเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน

(๕) ได้ขึ้นทะเบียนไว้กับกระทรวงยุติธรรม

ข้อ ๒ นอกจากการลาออกโดยขอถอนชื่อออกจากทะเบียน นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ขาดคุณสมบัติที่จะปฏิบัติหน้าที่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เมื่อ

(๑) ถูกลบชื่อออกจากทะเบียนเมื่อขาดคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใดในข้อ ๑

(๒) ถูกลบชื่อออกจากทะเบียนเนื่องจากกระทำผิดหรือบกพร่องต่อหน้าที่ หรือประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง

(๓) ถูกเพิกถอนใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องตามที่องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องวินิจฉัย

(๔) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นคนไร้ความสามารถ หรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือเป็นบุคคลล้มละลาย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๓

สุทัศน์ เงินหมื่น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

กฎกระทรวง

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่พนักงานสอบสวนต้องปฏิบัติ
ในการจัดหาทนายความให้กับผู้ต้องหาซึ่งมีอายุไม่เกินสิบแปดปีในชั้นสอบสวน
พ.ศ. ๒๕๔๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ และมาตรา ๑๓๔ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในคดีที่ผู้ต้องหามีอายุไม่เกินสิบแปดปีในวันที่พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาก่อนเริ่มถามคำให้การให้พนักงานสอบสวนถามผู้ต้องหาว่ามีทนายความหรือไม่ ถ้าไม่มี ให้พนักงานสอบสวนจัดหาทนายความให้ โดยแจ้งไปยังนายกสภาทนายความสำหรับในกรุงเทพมหานคร หรือประธานทนายความจังหวัดสำหรับในจังหวัดอื่น เพื่อจัดทนายความให้ผู้ต้องหาโดยเร็ว

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือ กำหนดวัน เวลา สถานที่ที่จะถามคำให้การผู้ต้องหา เว้นแต่ในกรณีเร่งด่วนจะแจ้งทางโทรศัพท์หรือเครื่องมือสื่อสารอื่นก็ได้ ในการนี้ให้พนักงานสอบสวนบันทึกการแจ้งไว้และมีหนังสือแจ้งการบันทึกนั้นต่อนายกสภาทนายความหรือประธานทนายความจังหวัด แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒ ผู้ต้องหาอาจคัดค้านทนายความที่จัดหาตามข้อ ๑ นั้นได้ เมื่อมีเหตุผลอันสมควร

ในกรณีที่มีการคัดค้านตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ต้องหาแจ้งพนักงานสอบสวน เพื่อให้พนักงานสอบสวนบันทึกไว้และแจ้งตามวิธีการในข้อ ๑ วรรคสอง ต่อไปยังนายกสภาทนายความหรือประธานทนายความจังหวัด แล้วแต่กรณี เพื่อเปลี่ยนทนายความให้แก่ผู้ต้องหาตามความเหมาะสม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๔
พงศ์เทพ เทพกาญจนา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ร้อยตำรวจเอก ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๓๔ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้ คดีที่ผู้ต้องหามีอายุไม่เกินสิบแปดปีในวันที่พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาตั้งแต่เริ่มถามคำให้การให้พนักงานสอบสวนถามผู้ต้องหาว่ามีทนายความหรือไม่ ถ้าไม่มี ให้รัฐจัดหาทนายความให้ โดยในการจัดหาทนายความ ให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนแก่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์
ที่เข้าร่วมในการร้องทุกข์ การสอบสวน การไต่สวนมูลฟ้อง และการพิจารณา
ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๒ ทวิ
พ.ศ. ๒๕๔๓

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนแก่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่เข้าร่วมในการร้องทุกข์ การสอบสวน การไต่สวนมูลฟ้อง และการพิจารณา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ ทวิ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ กระทรวงยุติธรรมโดยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนแก่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่เข้าร่วมในการร้องทุกข์ การสอบสวน การไต่สวนมูลฟ้องและการพิจารณา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๒ ทวิ พ.ศ. ๒๕๔๓"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ มีผลใช้บังคับเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้พนักงานสอบสวนหรือศาลสั่งจ่ายค่าตอบแทนให้แก่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ที่เข้าร่วมในการร้องทุกข์ การสอบสวน การไต่สวนมูลฟ้อง และการพิจารณา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๒ ทวิ แล้วแต่กรณี

ค่าตอบแทนนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ ให้เบิกจ่ายเมื่อปฏิบัติหน้าที่ในอัตราคนละครั้งละ ๕๐๐ บาท โดยให้เบิกจ่ายไม่เกินคนละ ๑ ครั้งต่อวัน

ข้อ ๔ ให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

สุทัศน์ เงินหมื่น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยการจ่ายเงินรางวัลและค่าใช้จ่ายแก่ทนายความที่รัฐจัดหาให้ในชั้นสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔ ทวิ พ.ศ. ๒๕๔๓

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบว่าด้วยการจ่ายเงินรางวัลและค่าใช้จ่ายแก่ทนายความที่รัฐจัดหาให้ในชั้นสอบสวน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๔ ทวิ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ กระทรวงยุติธรรมโดยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการจ่ายเงินรางวัลและค่าใช้จ่ายแก่ทนายความที่รัฐจัดหาให้ในชั้นสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔ ทวิ พ.ศ. ๒๕๔๓"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๔๒ มีผลใช้บังคับเป็นต้นไป

ข้อ ๓ เงินรางวัลทนายความที่รัฐจัดหาให้ผู้ต้องหาในชั้นสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔ ทวิ ให้เบิกจ่ายในอัตราครั้งละ ๕๐๐ บาท เมื่อเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ในแต่ละครั้ง โดยให้พนักงานสอบสวนรับรองการปฏิบัติงาน และให้เบิกจ่ายไม่เกินคนละ ๑ ครั้ง ต่อวัน

ข้อ ๔ ค่าใช้จ่ายทนายความที่รัฐจัดหาให้ผู้ต้องหาในชั้นสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔ ทวิ ในกรณีที่มีการสอบสวนนอกเขตอำเภออันเป็นที่ตั้งที่ทำการของพนักงานสอบสวนให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ให้เบิกจ่ายในแต่ละครั้งที่ปฏิบัติหน้าที่ โดยเทียบตำแหน่งทนายความที่รัฐจัดหาให้ผู้ต้องหากับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนเพื่อสิทธิในการเบิกค่าใช้จ่าย ดังนี้

(๑) ผู้ที่เป็นทนายความแล้วยังไม่ถึง ๕ ปี เทียบเท่ากับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน ระดับ ๕

(๒) ผู้ที่เป็นทนายความแล้วตั้งแต่ ๕ ปีขึ้นไป แต่ไม่ถึง ๑๐ ปี เทียบเท่ากับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน ระดับ ๖

(๓) ผู้ที่เป็นทนายความแล้วตั้งแต่ ๑๐ ปีขึ้นไป แต่ไม่ถึง ๑๕ ปี เทียบเท่ากับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน ระดับ ๘

(๔) ผู้ที่เป็นทนายความแล้วตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป เทียบเท่ากับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน ระดับ ๙

ข้อ ๕ ให้สภาทนายความสั่งจ่ายเงินรางวัลตามข้อ ๓ และค่าใช้จ่ายตามข้อ ๔ แก่ทนายความที่รัฐจัดหาให้ผู้ต้องหาในชั้นสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ๑๓๔ ทวิ โดยให้เบิกจ่ายจากเงินงบประมาณที่รัฐอุดหนุนให้สภาทนายความผ่านกระทรวงยุติธรรม

ข้อ ๖ ให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓
สุทัศน์ เงินหมื่น
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทน หรือค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักของแพทย์และเจ้าพนักงานผู้ได้ทำการชันสูตรพลิกศพ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๐

พ.ศ. ๒๕๔๓

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทน หรือค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักของแพทย์และเจ้าพนักงานผู้ได้ทำการชันสูตรพลิกศพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๒ กระทรวงยุติธรรมโดยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทน หรือค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักของแพทย์และเจ้าพนักงานผู้ทำการชันสูตรพลิกศพตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๐ พ.ศ. ๒๕๔๓"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๒ มีผลใช้บังคับเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้หัวหน้าส่วนราชการต้นสังกัดของแพทย์และเจ้าพนักงานผู้ได้ทำการชันสูตรพลิกศพเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติในการเบิกจ่ายค่าตอบแทน หรือค่าป่วยการ

ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักให้แก่แพทย์และเจ้าพนักงานผู้ได้ทำการชันสูตรพลิกศพ เมื่อแพทย์และเจ้าพนักงานได้ปฏิบัติหน้าที่เสร็จสิ้นในแต่ละครั้ง

ให้กระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติในการเบิกจ่ายค่าตอบแทน หรือค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักแก่แพทย์ประจำโรงพยาบาลของเอกชนหรือแพทย์ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่ขึ้นทะเบียนเป็นแพทย์อาสาสมัครผู้ได้ทำการชันสูตรพลิกศพตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๐ เมื่อแพทย์ดังกล่าวได้ปฏิบัติหน้าที่เสร็จสิ้นในแต่ละครั้ง

การเบิกจ่ายค่าตอบแทน หรือค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักให้แก่แพทย์และเจ้าพนักงานผู้ได้ทำการชันสูตรพลิกศพ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ ๔ ถึงข้อ ๗ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๔ กรณีการชันสูตรพลิกศพในที่เกิดเหตุ ให้จ่ายค่าตอบแทน หรือค่าป่วยการแก่แพทย์และเจ้าพนักงานผู้ได้ทำการชันสูตรพลิกศพในแต่ละครั้ง ไม่เกิน ๘๐๐ บาทต่อคน

ข้อ ๕ กรณีการชันสูตรพลิกศพที่โรงพยาบาล สถาบันนิติเวชวิทยา สถาบันอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือสถานที่ที่จัดเตรียมไว้สำหรับการนั้น

๕.๑ ค่าตอบแทน หรือค่าป่วยการที่จ่ายให้แก่แพทย์ผู้ทำการตรวจสภาพศพภายนอก ศพละไม่เกิน ๕๐๐ บาท

๕.๒ ค่าตอบแทน หรือค่าป่วยการที่จ่ายให้แก่แพทย์ผู้ทำการผ่าพิสูจน์ภายในศพ ศพละไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

๕.๓ ค่าตอบแทน หรือค่าป่วยการที่จ่ายให้แก่แพทย์ผู้ทำการผ่าตรวจภายในและตัดตรวจชิ้นเนื้อศพ ศพละไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท

ข้อ ๖ ในกรณีที่การชันสูตรพลิกศพตามข้อ ๔ หรือข้อ ๕ ได้กระทำโดยแพทย์ทางนิติเวชศาสตร์ ให้จ่ายค่าตอบแทน หรือค่าป่วยการให้แก่แพทย์นั้นเพิ่มขึ้นจากค่าตอบแทน หรือค่าป่วยการตามข้อ ๔ หรือข้อ ๕ อีกกึ่งหนึ่ง

ข้อ ๗ แพทย์ และเจ้าพนักงานผู้ได้ทำการชันสูตรพลิกศพมีสิทธิได้รับค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักดังนี้

๗.๑ ผู้ที่เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการให้ใช้สิทธิเบิกจ่ายได้ตามกฎหมายว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

๗.๒ แพทย์อาสาสมัคร ให้มีสิทธิในการเบิกจ่ายได้ตามกฎหมายว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ โดยเทียบตำแหน่งแพทย์เทียบเท่าตำแหน่งข้าราชการพลเรือนระดับ ๙

ข้อ ๘ ให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหาเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๓

สุทัศน์ เงินหมื่น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทน หรือค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักของแพทย์และเจ้าพนักงานผู้ได้ทำการชันสูตรพลิกศพ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนหรือค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทางและค่าเช่าที่พักของแพทย์และเจ้าพนักงานผู้ได้ทำการชันสูตรพลิกศพ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๐ พ.ศ. ๒๕๔๓ เนื่องจากในปัจจุบันงานด้านการชันสูตรพลิกศพในที่เกิดเหตุ หรือกรณีการชันสูตรพลิกศพที่โรงพยาบาล สถาบันนิติเวชวิทยา สถาบันอื่นที่เกี่ยวข้องหรือสถานที่ที่จัดเตรียมไว้สำหรับการนั้น แพทย์ผู้ทำการชันสูตรพลิกศพนอกจากจะเป็นแพทย์ทางนิติเวชศาสตร์แล้วส่วนหนึ่งจะเป็นพยาธิแพทย์ ซึ่งในการออกไปชันสูตรพลิกศพในที่เกิดเหตุหรือกรณีการชันสูตรพลิกศพที่โรงพยาบาลในต่างจังหวัดส่วนใหญ่พยาธิแพทย์จะเป็นผู้ออกไปปฏิบัติงานดังกล่าว เพื่อเป็นการเพิ่มขวัญและกำลังใจแก่พยาธิแพทย์และเพื่อให้ประชาชนได้รับความยุติธรรมจากผลการตรวจชันสูตรพลิกศพอย่างทั่วถึง กระทรวงยุติธรรมโดยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง จึงวางระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนหรือค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทางและค่าเช่าที่พักของแพทย์และเจ้าพนักงานผู้ได้ทำการชันสูตรพลิกศพ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทน หรือค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทางและค่าเช่าที่พักของแพทย์และเจ้าพนักงานผู้ได้ทำการชันสูตรพลิกศพ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๐ พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๖ ในกรณีที่การชันสูตรพลิกศพตามข้อ ๔ หรือข้อ ๕ ได้กระทำโดยแพทย์ทางนิติเวชศาสตร์หรือพยาธิแพทย์ให้จ่ายค่าตอบแทน หรือค่าป่วยการให้แก่แพทย์นั้นเพิ่มขึ้นจากค่าตอบแทน หรือค่าป่วยการตามข้อ ๔ หรือข้อ ๕ อีกกึ่งหนึ่ง

พยาธิแพทย์ หมายความถึง พยาธิแพทย์ในสาขาพยาธิวิทยากายวิภาคหรือพยาธิวิทยาทั่วไป"

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

พงศ์เทพ เทพกาญจนา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทน หรือค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง
และค่าเช่าที่พักของเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากแพทย์ให้ไป
ชันสูตรพลิกศพในที่เกิดเหตุตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
(ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗
พ.ศ. ๒๕๔๓

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทน หรือค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักของเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากแพทย์ให้ไปชันสูตรพลิกศพในที่เกิดเหตุ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๒ กระทรวงยุติธรรมโดยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทน หรือค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักของเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากแพทย์ให้ไปชันสูตรพลิกศพในที่เกิดเหตุตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๗ พ.ศ. ๒๕๔๓"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๒ มีผลใช้บังคับเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้หัวหน้าส่วนราชการต้นสังกัดของเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากแพทย์ให้ไปชันสูตรพลิกศพในที่เกิดเหตุเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติในการเบิกจ่ายค่าตอบแทนหรือค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักให้แก่เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากแพทย์ให้ไปชันสูตรพลิกศพในที่เกิดเหตุ เมื่อเจ้าหน้าที่นั้นได้ปฏิบัติหน้าที่เสร็จสิ้นในแต่ละครั้ง

การเบิกจ่ายค่าตอบแทน หรือค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ได้ทำการชันสูตรพลิกศพ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ ๔ ถึงข้อ ๕ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๔ ให้จ่ายค่าตอบแทนหรือค่าป่วยการแก่เจ้าหน้าที่ผู้ได้ทำการชันสูตรพลิกศพในที่เกิดเหตุในแต่ละครั้ง ไม่เกิน ๘๐๐ บาทต่อคน

ข้อ ๕ เจ้าหน้าที่ผู้ได้ทำการชันสูตรพลิกศพในที่เกิดเหตุมีสิทธิได้รับค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักตามกฎหมายว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

ข้อ ๖ ให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหาเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๓
สุทัศน์ เงินหมื่น
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทน หรือค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ ที่ศาลขอให้มาให้ความเห็นตามประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๐

พ.ศ. ๒๕๔๓

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทน หรือค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่ศาลขอให้มาให้ความเห็นเพื่อประกอบการไต่สวนและทำคำสั่งของศาล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๒ กระทรวงยุติธรรมโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทน หรือค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่ศาลขอให้มาให้ความเห็นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๐ พ.ศ. ๒๕๔๓"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๔๒ มีผลใช้บังคับเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญให้หมายความรวมถึงแพทย์ที่ศาลขอให้มาให้ความเห็นด้วย

ข้อ ๔ ให้ศาลเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติในการเบิกจ่ายค่าตอบแทน หรือค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักแก่ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่ศาลขอให้มาให้ความเห็น เพื่อประกอบการไต่สวนและทำคำสั่งของศาลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา ๑๕๐ เมื่อผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญได้ปฏิบัติหน้าที่เสร็จสิ้นในแต่ละครั้ง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ ๕ และข้อ ๖

ข้อ ๕ ค่าตอบแทนหรือค่าป่วยการที่จ่ายให้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญให้คิดเป็นรายชั่วโมงในอัตราตามที่ศาลเห็นสมควรกำหนด แต่ต้องไม่ต่ำกว่าชั่วโมงละ ๕๐๐ บาท และไม่เกินชั่วโมงละ ๑,๐๐๐ บาท แต่ค่าตอบแทน หรือค่าป่วยการที่ศาลสั่งจ่ายให้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ครั้งหนึ่งต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๕๐๐ บาท

ในการกำหนดค่าตอบแทน หรือค่าป่วยการให้แก่ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญให้ศาลพิจารณาถึงคุณวุฒิและความเชี่ยวชาญของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญตลอดจนพฤติการณ์อื่นใดที่ศาลเห็นสมควรนำมาประกอบการพิจารณา

ข้อ ๖ ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่ศาลขอให้มาให้ความเห็น เพื่อประกอบการไต่สวนและทำคำสั่งของศาล มีสิทธิได้รับค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พัก ดังนี้

๖.๑ ผู้ที่เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างของทางราชการ ให้ใช้สิทธิเบิกจ่ายได้ตามกฎหมายว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ

๖.๒ ผู้ที่เป็นบุคคลภายนอก ให้มีสิทธิในการเบิกจ่ายได้ตามกฎหมายว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ โดยเทียบตำแหน่งผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญเทียบเท่าตำแหน่งข้าราชการพลเรือนระดับ ๕

ข้อ ๗ ให้ปลัดกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหาเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๓
สุทัศน์ เงินหมื่น
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยการขอและรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

พ.ศ. ๒๕๔๓

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดระเบียบเกี่ยวกับการขอและรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กระทรวงยุติธรรมจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการขอและรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๕๔๓"

ข้อ ๒ ในระเบียบนี้

"ปลัดกระทรวง" หมายความว่า ปลัดกระทรวงยุติธรรม

"เจ้าหน้าที่" หมายความว่า เจ้าหน้าที่ผู้รับคำขอและดำเนินการขึ้นทะเบียนผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

"ผู้ยื่นคำขอ" หมายความว่า ผู้ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

"ผู้ได้รับขึ้นทะเบียน" หมายความว่า ผู้ซึ่งปลัดกระทรวงมีคำสั่งรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

"คำขอ" หมายความว่า คำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ข้อ ๓ ให้ผู้อำนวยการกองวิชาการ สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม เป็นเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้

ข้อ ๔ ผู้ยื่นคำขอต้องกรอกข้อความในแบบพิมพ์คำขอตามแบบท้ายระเบียบนี้ ซึ่งจะขอรับได้ที่ กองวิชาการ สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม

ข้อ ๕ ให้ผู้ยื่นคำขอยื่นคำขอต่อเจ้าหน้าที่ ณ กองวิชาการ สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม พร้อมกับหลักฐานแสดงคุณวุฒิและประสบการณ์การทำงาน

ข้อ ๖ เมื่อได้รับคำขอแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบข้อความในคำขอเบื้องต้นเสียชั้นหนึ่งก่อน เมื่อเห็นว่ามีข้อความครบถ้วนแล้วให้ลงทะเบียนการรับคำขอพร้อมกับออกใบรับลงนามเจ้าหน้าที่ให้แก่ผู้ยื่นคำขอ

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งนั้น เจ้าหน้าที่จะมอบหมายให้ข้าราชการกองวิชาการ สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม ที่เห็นสมควรเป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้

ข้อ ๗ ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ยื่นคำขอให้เป็นไปตามกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยอาจสอบถามข้อความอันเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ยื่นคำขอไปยังผู้บังคับบัญชาของผู้ยื่นคำขอหรือบุคคลที่ผู้ยื่นคำขอมีหน้าที่การงานเกี่ยวข้องอยู่ แล้วนำเสนอเพื่อให้ปลัดกระทรวงพิจารณาสั่ง

ในการพิจารณาสั่งนั้น ปลัดกระทรวงมีอำนาจที่จะมอบหมายให้เจ้าหน้าที่สอบถามข้อความเพิ่มเติมจากผู้ยื่นคำขอหรือให้ผู้ยื่นคำขอนำพยานหลักฐานมาแสดงเพื่อประกอบการพิจารณาอีกด้วยก็ได้ และให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๘ ในกรณีที่ปลัดกระทรวงมีคำสั่งไม่รับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้แสดงเหตุผลในการมีคำสั่งด้วย

ข้อ ๙ ให้เจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ปลัดกระทรวงมีคำสั่ง เพื่อให้ผู้ยื่นคำขอมาลงนามรับทราบคำสั่งนั้น

ข้อ ๑๐ เมื่อได้จดทะเบียนผู้ใดเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแล้ว ปลัดกระทรวงจะได้ออกหนังสือสำคัญและบัตรประจำตัวตามแบบท้ายระเบียบนี้ให้แก่ผู้นั้นไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๑ ภายหลังจากวันที่ปลัดกระทรวงมีคำสั่งให้รับขึ้นทะเบียน ให้เจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งรายชื่อ ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ติดต่อของผู้ได้รับขึ้นทะเบียนให้ศาลและสถานีตำรวจในจังหวัดซึ่งผู้ได้รับขึ้นทะเบียนแสดงความจำนงในการปฏิบัติหน้าที่ทราบโดยเร็ว

ข้อ ๑๒ หนังสือสำคัญแสดงการรับจดทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และบัตรประจำตัวให้ใช้ได้ ๕ ปี นับแต่วันที่ออกหนังสือสำคัญหรือบัตรประจำตัว

ข้อ ๑๓ ให้ปลัดกระทรวงสั่งให้ลบชื่อผู้ได้รับจดทะเบียนออกจากทะเบียนในกรณีต่อไปนี้

๑) เมื่อผู้ได้รับจดทะเบียนขาดคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

๒) เมื่อได้รับแจ้งจากองค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพของผู้ได้รับจดทะเบียนว่าผู้ได้รับจดทะเบียนถูกเพิกถอนใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพ

๓) เมื่อผู้ได้รับจดทะเบียนถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

๔) เมื่อผู้ได้รับจดทะเบียนเป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบหรือถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ เสมือนไร้ความสามารถ หรือเป็นบุคคลล้มละลาย

๕) เมื่อผู้ได้รับจดทะเบียนขอลาออก

ข้อ ๑๔ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๓

สุทัศน์ เงินหมื่น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ลำดับที่ ...../.....

คำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

1. ข้าพเจ้า(นาย/นาง/นางสาว) .....
2. เกิดวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ..... อายุ ..... ปี
3. เชื้อชาติ ..... สัญชาติ .....
4. เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน /บัตรข้าราชการ .....
   ออกโดย .....วันที่ออกบัตร .....วันที่บัตรหมดอายุ .....
5. มีภูมิลำเนาอยู่ที่ ..... ตำบล/แขวง ..... อำเภอ/เขต .....
   จังหวัด .....
6. ที่อยู่ปัจจุบันเลขที่ ..... ตำบล/แขวง ..... อำเภอ/เขต .....
   จังหวัด ..... รหัสไปรษณีย์ ..... โทรศัพท์ .....
   โทรสาร ..... โทรศัพท์มือถือ ..... วิทยุติดตามตัว .....
   E-MAIL .....
7. อาชีพปัจจุบัน ..... ตำแหน่ง ..... สังกัด .....
   ถนน ..... ตำบล/แขวง ..... อำเภอ/เขต .....
   จังหวัด ..... รหัสไปรษณีย์ ..... โทรศัพท์ .....
   โทรสาร ..... โทรศัพท์มือถือ ..... วิทยุติดตามตัว .....
   E-MAIL .....
8. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญา
   ☐ ด้านสังคมสงเคราะห์ ระดับ..... จากคณะ .....
   สถาบัน..... ปีการศึกษา .....
   ☐ ด้านจิตวิทยา ระดับ.....จากคณะ .....
   สถาบัน ..... ปีการศึกษา .....
   ☐ แพทยศาสตร์ ระดับ.....จากคณะ .....
   สถาบัน ..... ปีการศึกษา .....
      ☐ สาขากุมารเวชศาสตร์
      ☐ สาขาจิตเวชศาสตร์
      ☐ สาขาจิตเวชศาสตร์เด็กและวัยรุ่น
   ☐ พยาบาลศาสตร์สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช ระดับ.....
   จากคณะ..... สถาบัน ..... ปีการศึกษา .....
9. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาสาขาอื่นคือ สาขา ..... ระดับ .....
   จากคณะ ..... สถาบัน ..... ปีการศึกษา .....

10. ประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน (โปรดระบุ ชื่อหน่วยงานที่ปฏิบัติงาน ช่วงเวลาที่ปฏิบัติงาน และลักษณะงานที่ปฏิบัติ)

ชื่อหน่วยงาน.....

ช่วงเวลาที่ปฏิบัติงาน.....

ลักษณะงาน.....

11. ผ่านการอบรมความรู้หลักสูตรผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาซึ่งจัดโดย .....

เมื่อ.....

12. ในกรณีที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาสาขาอื่นนอกจาก ข้อ 8. ผ่านการอบรมหลักสูตรการให้คำปรึกษาหรือการสังคมสงเคราะห์ซึ่งจัดโดย .....

เมื่อ.....

13. เมื่อได้รับขึ้นทะเบียนมีความพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ในสถานีตำรวจและศาลในท้องที่จังหวัดดาง ๆ ดังต่อไปนี้ (เรียงลำดับความพร้อมจากมากที่สุดไปหาน้อย)

1) จังหวัด ..... 2) จังหวัด ..... 3) จังหวัด .....

14. หลักฐานที่แนบมาพร้อมคำขอ

☐ สำเนาบัตรประชาชน/สำเนาบัตรข้าราชการ

☐ สำเนาปริญญาบัตร

☐ สำเนาวุฒิบัตร/อนุมัติบัตรผู้ประกอบวิชาชีพ .....

สาขา ..... ซึ่งออกโดย .....

☐ สำเนาหลักฐานการผ่านการอบรมหลักสูตรการให้คำปรึกษาหรือการสังคมสงเคราะห์

☐ หนังสือรับรองประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน

☐ สำเนาหลักฐานการผ่านการอบรมความรู้หลักสูตรผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

☐ รูปถ่ายขนาด 1 นิ้ว จำนวน 2 รูป

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความข้างต้นเป็นความจริงทุกประการและกรณีมีการเปลี่ยนแปลงที่อยู่ตามที่แจ้งไว้ ข้าพเจ้าจะแจ้งแก่เจ้าหน้าที่ทะเบียนโดยพลัน

(.....)

ผู้ขอขึ้นทะเบียน

ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

คำสั่ง

ที่ .....

ให้รับ ขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่
นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

.....
ปลัดกระทรวงยุติธรรม

ข้าพเจ้าได้ทราบคำสั่งแล้ว

.....
ผู้ขอขึ้นทะเบียน

ได้ลงทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์
ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแล้ว
เลขที่ .....

.....
เจ้าหน้าที่

กระทรวงยุติธรรม

หนังสือสำคัญฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

.....

มีคุณสมบัติครบถ้วนตามกฎกระทรวง (พ.ศ.๒๕๔๓) ออกตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกระทรวงยุติธรรมได้รับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ให้ไว้ ณ วันที่ ..... พ.ศ. .....

.....

( )

ปลัดกระทรวงยุติธรรม

ทะเบียนเลขที่ ...../.....

.....

( )

เจ้าหน้าที่

แบบบัตรประจำตัวผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์

(ด้านหน้า)

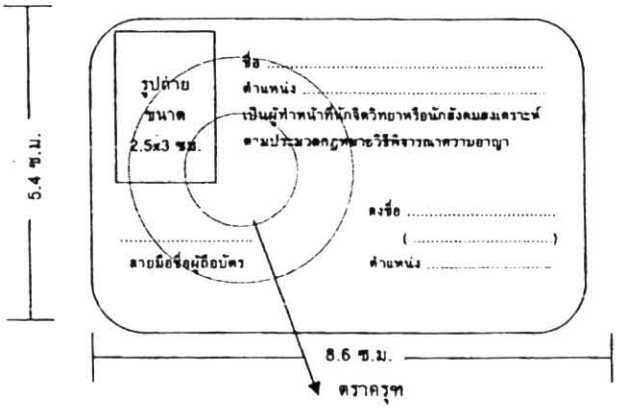

(ด้านหลัง)

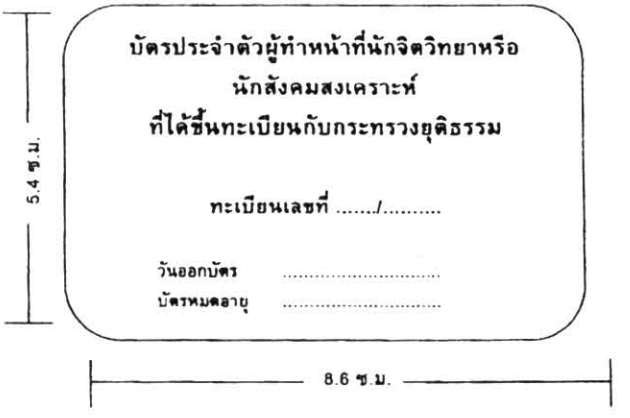

หมายเหตุ 1. บัตรประจำตัวให้มีสีขาว

2. ตราครุฑให้มีอักษรไทยระบุชื่อกระทรวงยุติธรรมอยู่ขอบล่างของตรา

3. ให้ประทับตราครุฑด้วยหมึกสีแดง

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยการขอและรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยา
หรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมาย
วิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๔๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการขอและรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับการปรับโครงสร้างกระทรวงยุติธรรม ตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ กระทรวงยุติธรรมจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการขอและรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการขอและรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๓ ให้ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรมเป็นเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้"

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการขอและรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๔ ผู้ยื่นคำขอต้องกรอกข้อความในแบบพิมพ์คำขอตามแบบท้ายระเบียบนี้ ซึ่งจะขอรับได้ที่สำนักกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม"

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการขอและรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๕ ให้ผู้ยื่นคำขอยื่นคำขอต่อเจ้าหน้าที่ ณ สำนักกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม พร้อมกับหลักฐานแสดงคุณวุฒิและประสบการณ์การทำงาน"

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการขอและรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๖ เมื่อได้รับคำขอแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบข้อความในคำขอเบื้องต้นเสียชั้นหนึ่งก่อนเมื่อเห็นว่ามีข้อความครบถ้วนแล้วให้ลงทะเบียนการรับคำขอพร้อมกับออกใบรับลงนามเจ้าหน้าที่ให้แก่ผู้ยื่นคำขอ

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งนั้น เจ้าหน้าที่จะมอบหมายให้ข้าราชการสำนักกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม ที่เห็นสมควรเป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้"

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

พงศ์เทพ เทพกาญจนา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยการขอและรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการขอและรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๕๔๓ เพื่อรองรับการต่ออายุบัตรประจำตัวผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กระทรวงยุติธรรมจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการขอและรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๑๒/๑ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการขอและรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๕๔๓

"ข้อ ๑๒/๑ ในกรณีที่ผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายอาญาประสงค์จะทำหน้าที่ต่อไปเมื่อบัตรประจำตัวสิ้นอายุตามข้อ ๑๒ ให้ผู้นั้นกรอกข้อความในแบบพิมพ์คำขอต่ออายุบัตรประจำตัวตามแบบท้ายระเบียบนี้ ซึ่งจะขอรับได้ที่สำนักกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม แล้วยื่นต่อเจ้าหน้าที่ ณ สำนักกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม ภายใน ๔๕ วันก่อนวันที่บัตรประจำตัวสิ้นอายุ

การต่ออายุบัตรประจำตัวผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ตามวรรคแรก ให้ใช้ได้ ๕ ปีนับแต่วันที่บัตรประจำตัวสิ้นอายุ

ให้นำบทบัญญัติข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการขอและรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา

กฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๔๓ มาใช้บังคับกับการต่ออายุบัตรประจำตัวผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาโดยอนุโลม"

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

สุวัจน์ ลิปตพัลลภ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

คำขอต่ออายุบัตรประจำตัวผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์
ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ส่วนที่ 1 ชื่อและทะเบียนของผู้ยื่นคำขอต่ออายุบัตรประจำตัวผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

1.1 ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....

1.2 บัตรประจำตัวนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาที่ได้ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงยุติธรรม

ทะเบียนเลขที่...../.....

วันออกบัตร..... บัตรหมดอายุ.....

ส่วนที่ 2 ข้อมูลของผู้ยื่นคำขอต่ออายุบัตรประจำตัวผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา*

(*กรุณากรอกข้อความในส่วนที่ 2 หากข้อมูลมีการเปลี่ยนแปลง)

2.1 เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน / บัตรข้าราชการ .....

ออกให้โดย..... วันที่ออกบัตร.....

2.2 มีภูมิลำเนาอยู่ที่.....ตำบล / แขวง.....

อำเภอ / เขต ..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....

2.3 ที่อยู่ปัจจุบันเลขที่.....ตำบล / แขวง.....

อำเภอ / เขต ..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....

2.4 อาชีพปัจจุบัน.....**ตำแหน่ง**.....

สังกัด.....

ถนน..... **ตำบล/แขวง**.....

อำเภอ / เขต..... **จังหวัด** .....

รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....**โทรศัพท์มือถือ**.....

โทรสาร..... **E-mail**.....

2.5 จังหวัดที่ปฏิบัติหน้าที่

(1) ..... (2) ..... (3) .....

ส่วนที่ 3 ข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ปีที่ปฏิบัติหน้าที่	จำนวนคดีที่ปฏิบัติหน้าที่	จังหวัดที่ปฏิบัติหน้าที่

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ และกรณีมีการเปลี่ยนแปลงที่อยู่ตามที่แจ้งไว้ ข้าพเจ้าจะแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทะเบียนโดยพลัน

ลงชื่อผู้ยื่นคำขอ

.....

( )

ยื่นคำขอต่ออายุบัตรประจำตัว วันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยการขอและรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์
ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๔๘

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการขอและรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๕๔๓ และระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการขอและรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อรองรับการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาปรับใช้กับวิธีการขอและรับขึ้นทะเบียนนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ที่ถูกลบชื่อสามารถยื่นคำขอขึ้นทะเบียนใหม่ได้

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑ (๕) แห่งกฎกระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ ออกตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กระทรวงยุติธรรมจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการขอและรับขึ้นทะเบียน เป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๘"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการขอและรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๔ ผู้ยื่นคำขอต้องกรอกข้อความในแบบพิมพ์คำขอตามแบบท้ายระเบียบนี้ซึ่งจะขอรับได้ที่สำนักกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม หรือสำนักงานยุติธรรมจังหวัด หรือทางอินเตอร์เน็ต"

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการขอและรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๕ ให้ผู้ยื่นคำขอยื่นคำขอด้วยตนเองต่อเจ้าหน้าที่ ณ สำนักกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม หรือ ณ สำนักงานยุติธรรมจังหวัด หรือทางไปรษณีย์ไปยังสำนักกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม พร้อมกับหลักฐานแสดงคุณวุฒิและประสบการณ์การทำงาน รวมทั้งหลักฐานอื่นตามที่กำหนดไว้ในแบบพิมพ์คำขอตามแบบท้ายระเบียบนี้ หรือยื่นคำขอทางอินเตอร์เน็ต

ผู้ที่ยื่นคำขอทางอินเตอร์เน็ตตามวรรคหนึ่ง ต้องส่งคำขอพร้อมกับหลักฐานแสดงคุณวุฒิและประสบการณ์การทำงาน รวมทั้งหลักฐานอื่นตามที่กำหนดไว้ในแบบพิมพ์คำขอตามแบบท้ายระเบียบนี้ไปยังเจ้าหน้าที่ภายในไม่เกิน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ผู้ยื่นคำขอได้มีการบันทึกข้อมูลลงในแบบพิมพ์คำขอทางอินเตอร์เน็ต เพื่อเจ้าหน้าที่จะได้พิจารณาดำเนินการต่อไป

หากผู้ยื่นคำขอไม่ดำเนินการตามวรรคสอง ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอไม่ประสงค์จะยื่นคำขออีกต่อไป

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการขอและรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๖ เมื่อได้รับคำขอแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบข้อความในคำขอเบื้องต้นเสียชั้นหนึ่งก่อน เมื่อเห็นว่ามีข้อความและหลักฐานครบถ้วนแล้ว ให้ลงทะเบียนการรับคำขอพร้อมกับออกใบรับลงนามเจ้าหน้าที่ให้แก่ผู้ยื่นคำขอ

ในกรณีที่ข้อความหรือหลักฐานตามวรรคหนึ่งมีรายละเอียดไม่ครบถ้วนให้เจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบในใบรับคำขอ และให้ผู้ยื่นคำขอแก้ไขเพิ่มเติมข้อมูลตามที่ได้รับแจ้งให้ครบถ้วน และส่งให้เจ้าหน้าที่ภายในไม่เกิน ๓๐ วันนับแต่วันที่ผู้ยื่นคำขอได้รับแจ้ง หากผู้ยื่นคำขอไม่จัดส่งข้อมูลหรือหลักฐานที่เจ้าหน้าที่แจ้งให้ทราบภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอไม่ประสงค์จะยื่นคำขออีกต่อไป

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองนั้น เจ้าหน้าที่จะมอบหมายให้ข้าราชการสำนักกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม ที่เห็นสมควรเป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้"

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๙ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการขอและรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๙ ในกรณีที่ปลัดกระทรวงมีคำสั่งไม่รับขึ้นทะเบียนตามข้อ ๘ ให้เจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบคำสั่งนั้นโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนภายใน ๓ วันทำการนับแต่วันที่ปลัดกระทรวงมีคำสั่ง"

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๑ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการขอและรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความดังต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๑๑ ภายใน ๓ วันทำการนับแต่วันที่ปลัดกระทรวงมีคำสั่ง ให้เจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบคำสั่งนั้นโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียน และมีหนังสือแจ้งรายชื่อ ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ติดต่อของผู้ได้รับขึ้นทะเบียนให้สำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ทราบ

การแจ้งรายชื่อ ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ติดต่อของผู้ได้รับขึ้นทะเบียนให้รวมถึงการที่เจ้าหน้าที่นำข้อมูลดังกล่าวประกาศทางอินเตอร์เน็ตด้วย"

ข้อ ๘ ให้เพิ่มข้อความในข้อ ๑๓ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการขอและรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๕๔๓ เป็นวรรคสองและวรรคสาม ดังนี้

"เมื่อเหตุแห่งการถูกลบชื่อตาม (๑) (๒) (๔) และ (๕) หมดลง ผู้ถูกลบชื่อดังกล่าวสามารถยื่นคำขอใหม่ได้

ในกรณีเหตุแห่งการลบชื่อตาม (๓) หมดลง ผู้ที่ถูกลบชื่อดังกล่าว สามารถยื่นคำขอใหม่ได้เมื่อครบ ๕ ปี นับแต่เหตุแห่งการลบชื่อดังกล่าวหมดลง"

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๘
พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

คำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมาย

วิธีพิจารณาความอาญา

1. ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....

เกิดเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

2. ☐ เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน .....ออกโดย.....

วันออกบัตร..... วันหมดอายุ.....

☐ เลขที่บัตรข้าราชการ..... ออกโดย.....

วันออกบัตร..... วันหมดอายุ.....

3. มีภูมิลำเนาอยู่ที่.....หมู่ที่.....ซอย/ถนน.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

4. ที่อยู่ปัจจุบันเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....

โทรสาร..... โทรศัพท์มือถือ.....

E-mail .....

5. อาชีพปัจจุบัน..... ตำแหน่ง.....สังกัด.....

สถานที่ทำงานเลขที่.....ถนน/ซอย.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....

6. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญา

☐ ด้านสังคมสงเคราะห์ ระดับ.....จากคณะ.....

สถาบัน..... ปีการศึกษา.....

☐ ด้านจิตวิทยา ระดับ.....จากคณะ.....

สถาบัน..... ปีการศึกษา.....

☐ ด้านแพทย์ศาสตร์ ระดับ.....จากคณะ.....

สถาบัน..... ปีการศึกษา.....

☐ สาขากุมารเวชศาสตร์

☐ สาขาจิตเวชศาสตร์

☐ สาขาจิตเวชศาสตร์เด็กและวัยรุ่น

☐ ด้านพยาบาลศาสตร์สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช ระดับ.....

จากคณะ..... สถาบัน ..... ปีการศึกษา.....

☐ สำเร็จการศึกษาด้านอื่น ระดับ..... คณะ.....

สาขา..... สถาบัน.....ปีการศึกษา.....

7. ผ่านการอบรมความรู้หลักสูตรผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งจัดโดย..... เมื่อวันที่.....
8. ในกรณีสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาสาขาอื่นผ่านการอบรมหลักสูตรการให้คำปรึกษาหรือการสังคมสงเคราะห์ ซึ่งจัดโดย..... เมื่อวันที่.....
9. ประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน

   ชื่อหน่วยงานปฏิบัติงานครั้งล่าสุด.....

   ช่วงเวลาที่ปฏิบัติงานตั้งแต่หน่วยงานแรกถึงปัจจุบัน..... รวมระยะเวลา.....ปี

   ลักษณะงานที่ปฏิบัติ.....
10. เมื่อได้รับขึ้นทะเบียนมีความพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ในสถานีตำรวจและศาลในท้องที่จังหวัดต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

    (1)..... (2).....(3).....
11. หลักฐานที่แนบไปพร้อมกับคำขอ

    ☐ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/สำเนาบัตรประจำตัวข้าราชการ

    ☐ สำเนาปริญญาบัตร

    ☐ สำเนาผ่านการอบรมความรู้หลักสูตรผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

    ☐ สำเนาผ่านการอบรมหลักสูตรการให้คำปรึกษาหรือการสังคมสงเคราะห์ (กรณีสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาสาขาด้านอื่น)

    ☐ หนังสือรับรองความเหมาะสมและการปฏิบัติงานเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน

    ☐ รูปถ่ายขนาด 1 นิ้ว จำนวน 2 รูป

    ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ และกรณีมีการเปลี่ยนแปลงที่อยู่ตามที่แจ้งไว้ ข้าพเจ้าจะแจ้งแก่เจ้าหน้าที่ทะเบียนโดยพลัน

(.....)

ผู้ขอขึ้นทะเบียน

ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

สำหรับเจ้าหน้าที่

รับคำขอเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

เอกสาร ☐ ครบ

☐ ไม่ครบ คือ .....

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยการขอและรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๙

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการขอและรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๕๔๓ และระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการขอและรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๘ เพื่อกำหนดแบบบัตรประจำตัวและแบบพิมพ์คำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑ (๕) แห่งกฎกระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ ออกตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กระทรวงยุติธรรมจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการขอและรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๙"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกแบบพิมพ์คำขอในข้อ ๔ ตามแบบท้ายระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการขอและรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้แบบพิมพ์คำขอตามแบบท้ายระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกแบบบัตรประจำตัวในข้อ ๑๐ ตามแบบท้ายระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการขอและรับขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้แบบบัตรประจำตัวตามแบบท้ายระเบียบนี้แทน

ข้อ ๕ บัตรประจำตัวที่ได้ออกก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าผู้ถือบัตรประจำตัวดังกล่าวจะขอมีบัตรใหม่หรือบัตรประจำตัวหมดอายุ

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๙
พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

คำขอขึ้นทะเบียนเป็นผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมาย

วิธีพิจารณาความอาญา

1. ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....
   เกิดเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
2. ☐ เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน .....ออกโดย.....
   วันออกบัตร..... วันหมดอายุ.....
   ☐ เลขที่บัตรข้าราชการ..... ออกโดย.....
   วันออกบัตร..... วันหมดอายุ.....
3. มีภูมิลำเนาอยู่ที่.....หมู่ที่.....ซอย/ถนน.....ตำบล/แขวง.....
   อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....
4. ที่อยู่ปัจจุบันเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
   จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....
   โทรสาร..... โทรศัพท์มือถือ.....
   E-mail .....
5. อาชีพปัจจุบัน..... สังกัด.....
   สถานที่ทำงานเลขที่.....ถนน/ซอย.....ตำบล/แขวง.....
   อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....
   โทรศัพท์.....
6. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญา
   ☐ ด้านสังคมสงเคราะห์ ระดับ.....จากคณะ.....
   สถาบัน..... ปีการศึกษา.....
   ☐ ด้านจิตวิทยา ระดับ.....จากคณะ.....
   สถาบัน..... ปีการศึกษา.....
   ☐ ด้านแพทย์ศาสตร์ ระดับ.....จากคณะ.....
   สถาบัน..... ปีการศึกษา.....
   ☐ สาขากุมารเวชศาสตร์
   ☐ สาขาจิตเวชศาสตร์
   ☐ สาขาจิตเวชศาสตร์เด็กและวัยรุ่น
   ☐ ด้านพยาบาลศาสตร์สาขาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช ระดับ.....
   จากคณะ.....สถาบัน..... ปีการศึกษา.....
   ☐ สำเร็จการศึกษาด้านอื่น ระดับ..... คณะ.....
   สาขา.....สถาบัน.....ปีการศึกษา.....

7. ผ่านการอบรมความรู้หลักสูตรผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งจัดโดย..... เมื่อวันที่.....

8. ในกรณีสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาสาขาอื่นผ่านการอบรมหลักสูตรการให้คำปรึกษาหรือการสังคมสงเคราะห์ ซึ่งจัดโดย..... เมื่อวันที่.....

9. ประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน

ชื่อหน่วยงานปฏิบัติงานครั้งล่าสุด.....

ช่วงเวลาที่ปฏิบัติงานตั้งแต่หน่วยงานแรกถึงปัจจุบัน..... รวมระยะเวลา.....ปี

ลักษณะงานที่ปฏิบัติ.....

10. เมื่อได้รับขึ้นทะเบียนมีความพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ในสถานีตำรวจและศาลในท้องที่จังหวัดต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(1)..... (2)..... (3).....

11. หลักฐานที่แนบไปพร้อมกับคำขอ

☐ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/สำเนาบัตรประจำตัวข้าราชการ

☐ สำเนาปริญญาบัตร

☐ สำเนาผ่านการอบรมความรู้หลักสูตรผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

☐ สำเนาผ่านการอบรมหลักสูตรการให้คำปรึกษาหรือการสังคมสงเคราะห์ (กรณีสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาสาขาด้านอื่น)

☐ หนังสือรับรองความเหมาะสมและการปฏิบัติงานเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน

☐ รูปถ่ายขนาด 1 นิ้ว จำนวน 2 รูป

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ และกรณีมีการเปลี่ยนแปลงที่อยู่ตามที่แจ้งไว้ ข้าพเจ้าจะแจ้งแก่เจ้าหน้าที่ทะเบียนโดยพลัน

(.....)

ผู้ขอขึ้นทะเบียน

ยื่นคำขอขึ้นทะเบียนวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

สำหรับเจ้าหน้าที่

รับคำขอเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ. .....

เอกสาร ☐ ครบ

☐ ไม่ครบ คือ .....

แบบบัตรประจำตัวผู้ทำหน้าที่นักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์

(ด้านหน้า)

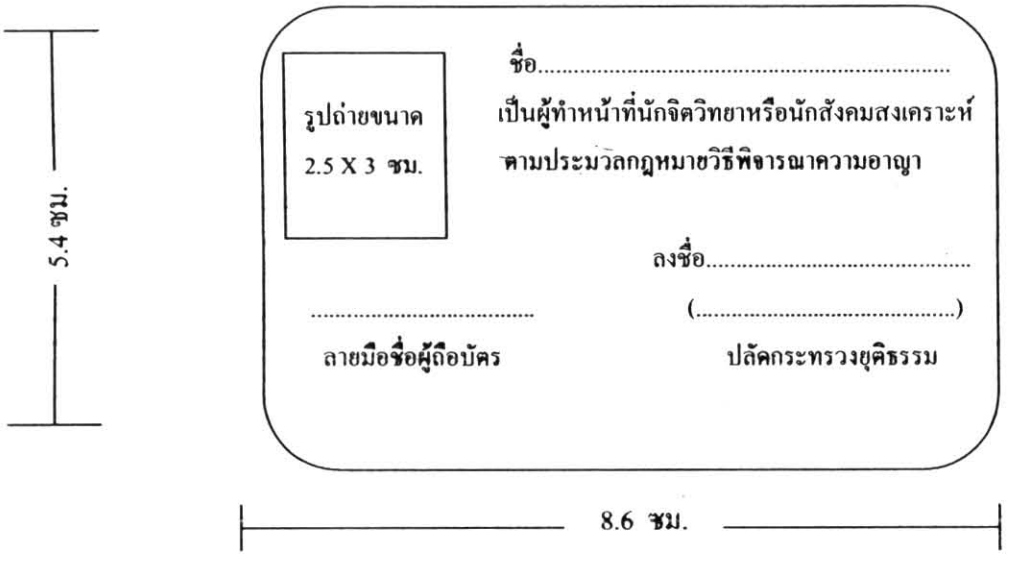

(ด้านหลัง)

หมายเหตุ 1. บัตรประจำตัวให้มีสีขาว

2. ตราครุฑให้มีอักษรไทยระบุชื่อกระทรวงยุติธรรมอยู่ขอบล่างของตรา

3. ให้ประทับตราครุฑด้วยหมึกสีแดง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

๑.ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๒

๒.ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๓

๓.ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๔

๔.ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๔

๕.ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๘

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี (ฉบับที่ ๗)

พ.ศ. ๒๕๔๒

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้สอดคล้องกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๔๒

กระทรวงยุติธรรมจึงวางระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๒"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๒ ถ้าจะต้องบังคับคดีนอกเขตอำนาจของศาลที่ออกหมาย ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีรายงานพร้อมส่งหมายให้ศาลที่จะมีการบังคับคดีตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการบังคับคดีแทน"

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๔ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๒๔ เมื่อได้มีการยึดทรัพย์แล้ว สิทธิเรียกร้องของลูกหนี้อันมีต่อบุคคลภายนอกในเรื่องพันธบัตรหลักทรัพย์ที่เป็นประกัน ตราสารเปลี่ยนมือ หรือสิทธิ

เรียกร้องอื่นๆ ของลูกหนี้ ตามคำพิพากษานอกจากที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๑๐ ทวิ ให้ดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๓๑๐"

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓๓ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๓๓ เมื่อยังไม่มีการยึดทรัพย์ ถ้าปรากฏว่าลูกหนี้ตามคำพิพากษาเป็นเจ้าหนี้ผู้ใดอยู่โดยมีสิทธิได้รับเงินหรือทรัพย์สินอื่นจากผู้ใดก็ตาม เมื่อเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาร้องขอ ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการอายัดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๘๒ ประกอบมาตรา ๓๑๐ ทวิ ไปยังลูกหนี้ของลูกหนี้ตามคำพิพากษามิให้ชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สินแก่ลูกหนี้ตามคำพิพากษา แต่ให้นำมาชำระหรือส่งมอบแก่เจ้าพนักงานบังคับคดีภายในเวลาที่กำหนดไว้"

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

สุทัศน์ เงินหมื่น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี (ฉบับที่ ๘)

พ.ศ. ๒๕๔๓

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อให้การปฏิบัติราชการเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ

กระทรวงยุติธรรมจึงวางระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๓"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖๗ วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๖๗ การขายทอดตลาด ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีจัดทำประกาศโดยแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์ที่จะขาย เช่น ชื่อเจ้าของทรัพย์โดยเกี่ยวข้องกับคดีอย่างไร ผู้สั่งให้ขาย วัน เวลา และสถานที่ที่จะขาย ชื่อประเภท ลักษณะ จำนวน ขนาด และน้ำหนักแห่งทรัพย์นั้นๆ เป็นต้น ถ้าเป็นที่ดิน ให้แจ้งเนื้อที่ เขตกว้างยาว และอยู่ตำบล อำเภอ จังหวัดใดด้วย ถ้ามีข้อสัญญาและคำเตือนอย่างไรก็ให้ระบุไว้โดยชัดเจนตามแบบของกรมบังคับคดี กับให้กำหนดเงื่อนไขและเงื่อนเวลาแห่งการชำระเงินไว้ตามนัยแห่งระเบียบข้อ ๘๕ ด้วย"

ประกาศ ณ วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๓

สุทัศน์ เงินหมื่น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๔๔

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้สอดคล้องกับภาวะการณ์และเพื่อให้การปฏิบัติราชการเป็นไปด้วยความเรียบร้อย คล่องตัว และมีประสิทธิภาพ

กระทรวงยุติธรรมจึงวางระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้ เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๔"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๐ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๑๐ ผู้อำนวยการกองบังคับคดีแพ่ง กรมบังคับคดี เป็นผู้กำหนดตัวเจ้าพนักงานบังคับคดีผู้ไปยึดทรัพย์"

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๕ วรรคแรก แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๑๕ เจ้าพนักงานบังคับคดีชอบที่จะงดการยึดหรืออายัดทรัพย์ที่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษานำชี้เมื่อสงสัยว่าทรัพย์สินนั้นไม่อาจยึดอายัดได้ตามกฎหมาย เช่น ปรากฏว่ามีชื่อบุคคลอื่นนอกจากลูกหนี้ตามคำพิพากษา หรือบุคคลซึ่ง

ทรัพย์ต้องถูกยึดหรืออายัดเป็นเจ้าของในทะเบียน เมื่อได้งดการยึดหรืออายัดแล้วให้รีบรายงานต่อผู้อำนวยการกองบังคับคดีแพ่ง เพื่อจะได้รายงานต่อไปยังศาล ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๘๓ วรรคสอง"

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๓ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๒๓ เมื่อกระทำการยึดทรัพย์เสร็จแล้ว ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีปิดประกาศยึดทรัพย์ไว้ ณ สถานที่ๆ ยึดโดยเปิดเผย และให้ทำรายงานและบัญชีทรัพย์ที่ยึดเสนอผู้อำนวยการกองบังคับคดีแพ่ง"

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๖ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๒๖ ในการยึดที่ดินให้เจ้าพนักงานบังคับคดีรังวัดเขตกว้างยาวของที่ดินที่ยึดกับแผนที่จำลองตามข้อ ๑๓ ว่าจะเป็นที่ดินแปลงเดียวกันหรือไม่ หากควรเชื่อได้ว่าเป็นที่ดินแปลงเดียวกันแล้ว ให้แสดงให้เห็นสภาพและทำเลที่ตั้งของที่ดินที่ยึด และแสดงด้วยว่าอยู่ใกล้ไกลจากสถานที่ราชการหรือที่ชุมนุมชนหรือ ทางบก ทางน้ำประมาณระยะทางเท่าใด"

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔๑ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๔๑ เมื่อผู้อำนวยการกองบังคับคดีแพ่งเห็นว่าราคาทรัพย์ที่เจ้าพนักงานบังคับคดีประมาณยังไม่สมควร ก็ให้มีอำนาจแก้ไขได้ แล้วแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้นำยึดและลูกหนี้ตามคำพิพากษาทราบ"

ข้อ ๘ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔๔ วรรคสอง แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ถ้าไม่สามารถจะกระทำตามความในวรรคก่อนได้ ก็ให้ปิดประกาศแจ้งการยึดไว้ ณ สถานที่ที่ยึดและที่กรมบังคับคดี หรือประกาศแจ้งการยึดทางหนังสือพิมพ์รายวันไม่เกิน ๗ วัน"

ข้อ ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้ในหมวดที่ ๒ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒

"บทที่ ๓/๑

การยึดอสังหาริมทรัพย์ ณ ที่ทำการ

๔๕/๑ ในกรณีผู้นำยึดแถลงความประสงค์ขอให้เจ้าพนักงานบังคับคดีทำการยึดอสังหาริมทรัพย์ ณ ที่ทำการของเจ้าพนักงานบังคับคดี ให้นำส่งเอกสารประกอบการยึดทรัพย์ดังนี้

(๑) เอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ เช่น โฉนดที่ดิน หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. ๓ น.ส. ๓ ก) หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดหรือเอกสารสำคัญที่ดินอื่นๆ หรือสำเนาที่เจ้าพนักงานที่ดินรับรอง ไม่เกิน ๑ เดือน พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง (หากมี) เช่น หนังสือสัญญาจำนอง เป็นต้น

(๒) แจ้งภูมิลำเนาและส่งสำเนาทะเบียนบ้านของลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือผู้ถือกรรมสิทธิ์ที่นายทะเบียนรับรองไม่เกิน ๑ เดือน

(๓) แผนที่การเดินทางไปที่ตั้งทรัพย์ที่จะยึด พร้อมสำเนา

(๔) ภาพถ่ายปัจจุบันของทรัพย์ที่จะยึด และแผนผังของทรัพย์ที่จะยึดโดยระบุขนาดกว้างยาว

(๕) ราคาประเมินที่ดิน ห้องชุด ที่เจ้าพนักงานที่ดินรับรอง

๔๕/๒ ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีตรวจสอบหลักฐานตามข้อ ๔๕/๑ ว่าถูกต้องครบถ้วนเพียงพอที่จะดำเนินการยึดทรัพย์ ณ ที่ทำการและประมาณราคาทรัพย์ที่จะยึดได้ แล้วเสนอผู้อำนวยการกองบังคับคดีแพ่ง เพื่อมีคำสั่งอนุญาต

๔๕/๓ ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีทำการยึดทรัพย์โดยจัดทำรายงานและบัญชีทรัพย์ที่ยึดพร้อมประมาณราคาทรัพย์ และให้ผู้นำยึดลงนามรับรอง

๔๕/๔ ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีรีบดำเนินการ ดังนี้

(๑) ปิดประกาศยึดทรัพย์ ณ ที่ทรัพย์ตั้งอยู่พร้อมรายงานสภาพของทรัพย์ที่ไปปิดประกาศ

(๒) แจ้งการยึดให้เจ้าพนักงานที่ดินทราบ

(๓) แจ้งการยึดและราคาประเมิน พร้อมส่งสำเนาหมายบังคับคดีให้ลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือผู้ถือกรรมสิทธิ์ทราบ”

ข้อ ๑๐ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔๗ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔๗ นายประกันในคดีอาญาซึ่งถูกศาลสั่งให้ยึดทรัพย์เพราะผิดสัญญาประกัน เมื่อศาลส่งหมายบังคับคดีมายังกรมบังคับคดีหรือสำนักงานบังคับคดีจังหวัด ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีจัดการยึดทรัพย์โดยมิชักช้า และให้นำหมวด ๒ แห่งระเบียบนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่เงินทดรองค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากศาลไม่เพียงพอ หรือไม่มีเงินทดรองค่าใช้จ่ายให้เบิกเงินทดรองค่าใช้จ่ายจากงบประมาณของกรมบังคับคดี"

ข้อ ๑๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔๘ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๔๘ เมื่อผู้นำยึดไม่สามารถนำยึดทรัพย์ได้ด้วยประการใดๆ เช่น นายประกันไม่เคยมีทรัพย์นั้นมาแต่แรก หรือเคยมีแต่ได้จำหน่ายจ่ายโอนไปแล้วก่อนหรือหลังทำสัญญาประกันเป็นต้น ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีบันทึกถ้อยคำผู้นำยึดไว้แล้วให้ผู้อำนวยการกองบังคับคดีแพ่ง รายงานให้ศาลทราบโดยเร็ว"

ข้อ ๑๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔๕ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๔๕ ถ้าผู้นำยึดตามที่ระบุในหมายบังคับคดีไม่นำเจ้าพนักงานบังคับคดีไปยึดทรัพย์ตามวัน เวลานัด โดยปราศจากเหตุผลอันสมควร ให้ผู้อำนวยการกองบังคับคดีแพ่ง รายงานให้ศาลทราบโดยเร็ว"

ข้อ ๑๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔๕/๑ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๔๕/๑ เมื่อศาลแรงงานกลาง ศาลแรงงานภาค หรือศาลแรงงานจังหวัด ส่งหมายบังคับคดีมายังกรมบังคับคดี หรือสำนักงานบังคับคดีจังหวัด ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีดังกล่าวดำเนินการบังคับคดีตามหมายบังคับคดีนั้น และให้นำหมวด ๒ แห่งระเบียบนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

ข้อ ๑๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔๕/๒ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๔๕/๒ เงินค่าฤชาธรรมเนียมในการบังคับคดี ให้เบิกจากงบประมาณของกรมบังคับคดี"

ข้อ ๑๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔๕/๔ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๔๕/๔ ในคดีอาญาซึ่งจำเลยไม่ชำระค่าปรับตามคำพิพากษา เมื่อศาลส่งหมายบังคับคดีมายังกรมบังคับคดี หรือสำนักงานบังคับคดีจังหวัด ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีดังกล่าวดำเนินการตามหมายบังคับคดีนั้น และให้นำหมวด ๒ แห่งระเบียบนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม"

ข้อ ๑๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔๕/๕ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๔๕/๕ เงินค่าฤชาธรรมเนียมในการบังคับคดี ให้เบิกจากงบประมาณของกรมบังคับคดี"

ข้อ ๑๗ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕๑ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๕๑ เมื่อได้รับหนังสือของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ขอให้ทำการยึดทรัพย์ ให้ผู้อำนวยการกองบังคับคดีแพ่ง ดำเนินการยึดทรัพย์ภายในเวลาอันสมควร โดยคำนึงถึงประโยชน์ของเจ้าหนี้ทั่วไป"

ข้อ ๑๘ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕๒ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๕๒ ถ้าผู้นำยึดในคดีล้มละลายไม่จัดการนำยึดทรัพย์ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่กองบังคับคดีแพ่งได้รับหนังสือของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

ให้ผู้อำนวยการกองบังคับคดีแพ่งแจ้งให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทราบ ทั้งนี้ ไม่กินความถึงทรัพย์ที่มีเจ้าหนี้ยึดไว้เป็นประกัน เช่น ที่ดินหรือสิ่งปลูกสร้างที่ติดการจำนองเป็นต้น"

ข้อ ๑๙ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕๓ วรรคสอง แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ถ้าเจ้าพนักงานบังคับคดีสงสัยว่าจะมีทรัพย์สินของลูกหนี้ซุกซ่อนอยู่ในโรงเรือน เคหะสถานหรือสถานที่อื่นอันมิใช่เป็นของลูกหนี้ ให้รายงานต่อผู้อำนวยการกองบังคับคดีแพ่งเพื่อแจ้งให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ขอหมายค้นจากศาลต่อไป"

ข้อ ๒๐ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕๔ (๑) แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๑) ทรัพย์สินทั้งหลายอันลูกหนี้มีอยู่ในเวลาเริ่มต้นแห่งการล้มละลาย รวมทั้งสิทธิเรียกร้องเหนือทรัพย์สินของบุคคลอื่น เว้นแต่

ก. เครื่องใช้สอยส่วนตัวอันจำเป็นแก่การดำรงชีพ ซึ่งลูกหนี้รวมทั้งภริยาและบุตรผู้เยาว์ของลูกหนี้จำเป็นต้องใช้ตามสมควรแก่ฐานานุรูป และ

ข. สัตว์ พืชพันธุ์ เครื่องมือและสิ่งของสำหรับใช้ในการประกอบอาชีพของลูกหนี้ราคารวมกันไม่เกินหนึ่งแสนบาท"

ข้อ ๒๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕๕ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๕๕ ถ้าผู้นำยึดไม่ชี้ให้ยึดทรัพย์สิ่งใดอันอยู่ในความครอบครองของลูกหนี้ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีจดบัญชีรายละเอียดแห่งทรัพย์นั้นไว้เป็นบัญชีอีกประเภทหนึ่งต่างหากจากบัญชีทรัพย์ที่ผู้นำยึดชี้ และให้ผู้อำนวยการกองบังคับคดีแพ่งส่งรายงานการยึดทรัพย์ พร้อมด้วยบัญชีดังกล่าวแล้วไปยังเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์"

ข้อ ๒๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖๒ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๖๒ ในกรณียึดอัญมณี เครื่องทองรูปพรรณ หรือของมีค่าอื่นๆ ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีมอบแก่ผู้อำนวยการกองบังคับคดีแพ่งเก็บรักษาทรัพย์นั้นไว้ในที่ปลอดภัยตามที่เห็นสมควร"

ข้อ ๒๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖๕ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๖๕ ให้ผู้รับรักษาทรัพย์โดยมีค่าตอบแทนก็ดี หรือ ไม่มีค่าตอบแทนก็ดี หรือ ผู้ให้เช่าสถานที่เก็บรักษาทรัพย์ก็ดี ทำหนังสือสัญญากับผู้อำนวยการกองบังคับคดีแพ่ง"

ข้อ ๒๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖๖ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๖๖ ในกรณีที่มีการทำสัญญาเช่าสถานที่เก็บทรัพย์ หรือจ้างบุคคลที่สมควรดูแลรักษาทรัพย์ที่ยึด เมื่อขายทรัพย์เสร็จหรือย้ายทรัพย์ไปเก็บที่อื่น หรือ ถอนการยึดทรัพย์ให้ผู้อำนวยการกองบังคับคดีแพ่งบอกเลิกสัญญานั้นเสีย"

ข้อ ๒๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖๘ วรรคสอง แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"อนึ่ง ถ้าเจ้าพนักงานบังคับคดีเห็นสมควรที่จะลงแจ้งความการขายทอดตลาดในหนังสือพิมพ์รายวันฉบับที่แพร่หลาย หรือโดยวิธีอื่นใดก่อนวันกำหนดวันขายก็ได้"

ข้อ ๒๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘๐ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๘๐ การขายทอดตลาดทรัพย์สิน ณ สถานที่ใดนั้น ตามปกติให้ปฏิบัติตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ที่ดิน หรือที่ดินพร้อมสิ่งปลูกสร้างซึ่งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ขายทอดตลาด ณ ที่ทำการขายทอดตลาดของกรมบังคับคดี

(๒) ที่ดินและทรัพย์สินอื่นๆ ที่อยู่นอกเขตกรุงเทพมหานคร ให้ขอร้องไปยังสำนักงานบังคับคดีจังหวัดซึ่งทรัพย์นั้นตั้งอยู่เพื่อให้จัดการขายทอดตลาดแทน เว้นแต่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจะร้องขอให้ขาย ณ ที่การขายทอดตลาดของกรมบังคับคดีโดยมีเหตุอันสมควร

(๓) บ้าน เรือนโรง สิ่งปลูกสร้างต่างๆ ซึ่งมิได้ยึดรวมกับที่ดินด้วย ให้ขาย ณ ที่ที่ทรัพย์นั้นตั้งอยู่

(๔) ทรัพย์สินอื่นๆ ให้ขาย ณ ที่ทำการขายทอดตลาดของกรมบังคับคดีหรือสถานที่ที่เก็บทรัพย์นั้น หรือสถานที่อื่นที่อธิบดีกรมบังคับคดีเห็นสมควร"

ข้อ ๒๗ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘๑ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๘๑ ก่อนตั้งต้นขายทอดตลาด ให้เจ้าพนักงานผู้ขายปักธงเครื่องหมายการขายทอดตลาดของกรมบังคับคดี และอ่านประกาศโฆษณาการขายทอดตลาด ณ สถานที่ขายทรัพย์โดยเปิดเผย"

ข้อ ๒๘ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕๒ วรรคสอง แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ส่วนที่ดินหรือโรงเรือน ซึ่งปลูกอยู่ในที่ดินที่มีโฉนด หรือหนังสือสำคัญสำหรับที่ดินให้แจ้งเจ้าพนักงานที่ดินจัดการโอน"

ข้อ ๒๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้ ในหมวดที่ ๕ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ เรื่อง การถอนการบังคับคดี

"บทที่ ๒"

ข้อ ๓๐ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕๘ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๕๘ การรับเงินค่าขายทรัพย์นอกที่ทำการกรมบังคับคดี เมื่อได้รับเงินแล้วให้เจ้าพนักงานบังคับคดีออกใบรับเงินให้ผู้ซื้อและเมื่อเสร็จการขายวันหนึ่งๆ ให้ทำบัญชีรายการขายทรัพย์ส่งผู้อำนวยการกองบังคับคดีแพ่งพร้อมทั้งจำนวนเงินและสำเนาคู่สอบใบเสร็จรับเงิน แล้วนำเงินส่งกองคลัง กรมบังคับคดีในวันเดียวกัน

ข้อ ๓๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕๘ ทวิ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๕๘ ทวิ การรับเงินค่าขายทรัพย์ ณ ที่ทำการกรมบังคับคดี เมื่อได้รับเงินแล้วให้เจ้าหน้าที่การเงิน กองคลัง ออกใบรับเงินให้ผู้ซื้อ โดยให้เจ้าหน้าที่การเงินลงชื่อเป็นผู้รับเงินในใบรับเงินร่วมกับเจ้าพนักงานบังคับคดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย และเมื่อเสร็จการขายวันหนึ่งๆ ให้ทำบัญชีรายการขายทรัพย์ส่งผู้อำนวยการกองบังคับคดีแพ่ง พร้อมทั้งจำนวนเงินและสำเนาคู่สอบใบเสร็จรับเงินแล้วนำเงินส่งกองคลัง กรมบังคับคดี ในวันเดียวกัน"

ข้อ ๓๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕๙ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๕๙ การรับเงินนอกจากที่กล่าวไว้ในข้อ ๕๘ และ ๕๘ ทวิ ให้ผู้อำนวยการกองบังคับคดีแพ่งหรือเจ้าพนักงานบังคับคดีที่ได้มอบหมายจดรายงานการรับเงินแล้วให้กองคลังรับเงินและออกใบรับเงินให้โดยให้เจ้าหน้าที่การเงินลงชื่อเป็นผู้รับเงินในใบรับเงินร่วมกับผู้อำนวยการกองคลังหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ใบรับเงินนั้นให้มีสำเนา ๓ ฉบับ ต้นฉบับมอบให้ผู้ชำระหรือผู้นำส่งเงิน ส่วนสำเนากองคลังเก็บไว้ฉบับหนึ่งรวมสำเนาไว้ฉบับหนึ่ง อีกฉบับหนึ่งคงไว้เป็นต้นขั้ว

เมื่อผู้อำนวยการกองบังคับคดีแพ่งและผู้อำนวยการกองคลังเห็นสมควรอาจรับเงินเป็นเช็คหรือตั๋วแลกเงินก็ได้แต่ต้องเป็นเช็คหรือตั๋วแลกเงินที่ธนาคารสั่งจ่าย หรือเช็คที่ธนาคารรับรอง หรือเช็คของส่วนราชการ องค์การของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจสั่งจ่ายในนามกรมบังคับคดี และในกรณีเช่นนี้ให้จดเลขหมายเช็คลงในใบรับเงินด้วย"

ข้อ ๓๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๐๒ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๑๐๒ การชำระเงินด้วยเช็ค เมื่อเรียกเก็บเงินไม่ได้ ให้กองคลังจำหน่ายเช็คจากบัญชีแล้วแจ้งให้ผู้อำนวยการกองบังคับคดีแพ่งทราบโดยพลัน เพื่อจัดการให้ผู้ชำระหรือผู้นำส่งชำระเงินตามเช็คนั้นหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามกฎหมาย"

ข้อ ๓๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๐๓ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๑๐๓ เงินค่าธรรมเนียมเจ้าพนักงานบังคับคดี ให้กองคำนวณและเฉลี่ยทรัพย์คิดคำนวณตามกฎหมายและลงบัญชีแยกประเภทไว้โดยครบถ้วน และทุก ๓ เดือนให้รายงานอธิบดีกรมบังคับคดีเพื่อส่งเงินต่อกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน"

ข้อ ๓๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๑๑ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๑๑๑ การขอรับเงินไม่ว่าเงินประเภทใด ผู้มีส่วนได้ต้องยื่นคำขอรับเงินต่อผู้อำนวยการกองบังคับคดีแพ่ง เพื่อขออนุมัติก่อน เว้นแต่จะมีการสั่งอนุมัติไว้แล้วในบัญชีแสดงการรับจ่ายหรือบัญชีส่วนเฉลี่ยแล้วให้ผู้มีส่วนได้นั้นทำใบรับเงิน และให้กองคลังจัดทำใบสั่งจ่ายเงินให้อธิบดีกรมบังคับคดี หรือผู้ที่อธิบดีกรมบังคับคดีมอบหมาย ลงชื่อพร้อมกับหมายเหตุไว้ในรายงานการจ่ายเงินหรือบัญชีแสดงการรับจ่ายหรือบัญชีส่วนเฉลี่ย แล้วแต่กรณีว่าได้จ่ายเงินให้ผู้มีส่วนได้คนใดไปแต่วันเดือนปีใดทุกคราวที่มีการจ่ายเงินให้กองคลังจัดการลงบัญชีโดยครบถ้วนตามระเบียบของราชการและเก็บเอกสารหลักฐานต่างๆ ไว้ในสำนวน

ถ้ามีเหตุสงสัยว่าผู้ขอรับเงินมิใช่ผู้มีส่วนได้อันแท้จริง เจ้าพนักงานบังคับคดีอาจสั่งให้ผู้ขอรับเงินหาผู้รับรองมาจนเป็นที่พอใจก่อนก็ได้ และถ้าเป็นการมอบฉันทะให้ตัวแทนมารับเงินอาจสั่งให้ตัวการมารับเงินเองก็ได้"

ข้อ ๓๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๑๕ วรรคสอง แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ในกรณีที่ผู้รับมิได้อยู่ในเขตอำนาจของศาลที่ออกหมายบังคับคดี ให้เจ้าพนักงานบังคับคดีส่งคำคู่ความหรือเอกสารไปให้สำนักงานบังคับคดีจังหวัดท้องที่ดำเนินการส่งแทน หรืออาจจะส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้

วิธีการส่งให้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการส่งคำคู่ความเอกสารและสำนวนความ พ.ศ. ๒๕๒๒"

ข้อ ๓๗ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๑๙ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๑๑๙ เมื่อได้รับหมายบังคับคดีจากศาล ให้เจ้าหน้าที่ธุรการกองบังคับคดีแพ่งจัดหน้าปกสำนวนไว้ทุกเรื่อง แล้วลงบัญชีไว้ เพื่อส่งเรื่องให้เจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการต่อไป"

ข้อ ๓๘ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒๐ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๑๒๐ เมื่อศาลส่งสำนวนความมาให้เจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการตามคำสั่งศาลให้เจ้าหน้าที่ธุรการ กองบังคับคดีแพ่ง คัดสำเนาคำสั่งไว้ในสำนวนของเจ้าพนักงานบังคับคดีลงนามพร้อมด้วยวันเดือนปีที่ทราบคำสั่งในสำนวนความ แล้วส่งเรื่องให้เจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการตามคำสั่งนั้น"

ข้อ ๓๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒๑ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๑๒๑ การยืมหรือคืนสำนวนความของศาล ให้เจ้าหน้าที่ลงบัญชีไว้เป็นหลักฐานทุกครั้งและเก็บสำนวนความนั้นไว้ในที่ปลอดภัย"

ข้อ ๔๐ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒๒ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๑๒๒ ให้เจ้าหน้าที่ธุรการกองบังคับคดีแพ่งลงบัญชีสำนวนบังคับคดี และเก็บรักษาไว้ในที่ปลอดภัย ถ้าสำนวนใดได้จัดการบังคับคดีเสร็จสิ้นแล้ว จะแยกเก็บไว้ต่างหากก็ได้ แต่ต้องมีปกสำรองไว้แทนที่เพื่อความสะดวกในการค้นหา"

ข้อ ๔๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒๔ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๑๒๔ เอกสารสำคัญต่างๆ เช่น โฉนด สัญญาจำนอง หรือใบหุ้น เป็นต้น ให้เจ้าหน้าที่ธุรการกองบังคับคดีแพ่งมีหน้าที่เก็บรักษา โดยลงบัญชีแล้วใส่ซองลงหมายเลขลำดับที่เก็บและจดรายการที่หน้าซองพร้อมทั้งชื่อโจทก์จำเลย และสาขาคดีแล้วเก็บไว้ในที่ปลอดภัย ถ้าได้จ่ายหนังสือสำคัญให้แก่ผู้ใดก็ให้ผู้นั้นลงลายมือชื่อรับไว้ในบัญชีเป็นหลักฐาน"

ข้อ ๔๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒๕ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๑๒๕ การเก็บรักษาทรัพย์เป็นหน้าที่ของสำนักงานวางทรัพย์กลาง โดยให้เจ้าหน้าที่ทำบัญชีรายการและปิดเลขหมายไว้ แล้วเก็บรักษา ณ สถานที่เก็บทรัพย์ของกรมบังคับคดี และหมั่นตรวจดูอย่าให้เกิดการเสียหายขึ้น เมื่อจำหน่ายหรือคืนทรัพย์สิ่งใดให้ลงบัญชีไว้เป็นหลักฐาน

อนึ่ง เพื่อความปลอดภัยแก่การเก็บรักษาทรัพย์ที่มีราคาสูง ผู้อำนวยการกองบังคับคดีแพ่งจะสั่งให้เก็บรักษา ณ สถานที่อื่นซึ่งปลอดภัยกว่า ก็ให้อยู่ในดุลพินิจที่จะสั่งการเป็นคราวๆ ไป ทั้งนี้ โดยรับอนุมัติจากอธิบดีกรมบังคับคดี"

ข้อ ๔๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒๖ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๑๒๖ เมื่อสิ้นปีหนึ่งๆ ให้กองบังคับคดีแพ่งและกองคลังทำรายงานแสดงกิจการที่ได้กระทำมาตลอดปีส่งอธิบดีกรมบังคับคดี ๑ ชุด"

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๔

สุทัศน์ เงินหมื่น

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี (ฉบับที่ ๑๐)

พ.ศ. ๒๕๔๔

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อให้การปฏิบัติราชการเป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

กระทรวงยุติธรรมจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๔๔"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔๕/๑ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๔๕/๑ เมื่อผู้นำยึดแถลงขอให้เจ้าพนักงานบังคับคดีทำการยึดอสังหาริมทรัพย์ ให้ผู้นำยึดนำส่งเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์หรือเอกสารอื่นใดตามที่อธิบดีกรมบังคับคดีกำหนด"

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

พงศ์เทพ เทพกาญจนา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี (ฉบับที่ ๑๑)

พ.ศ. ๒๕๔๘

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี เพื่อมิให้กระทบสิทธิของผู้ถือกรรมสิทธิ์ในอสังหาริมทรัพย์และเพื่อให้สอดคล้องตามพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ กระทรวงยุติธรรมจึงวางระเบียบ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๔๘"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในหมวด ๒ ข้อ ๒๕ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ ทั้งหมด

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในหมวด ๓ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ การยึดทรัพย์นายประกัน และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"หมวด ๓ การบังคับคดีนายประกัน"

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔๗ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๔๗ เมื่อเจ้าพนักงานบังคับคดีได้รับหมายบังคับคดีในคดีอาญา ซึ่งศาลมีคำสั่งปรับนายประกัน พร้อมหลักฐานประกอบการยึดทรัพย์และเงินประกันค่าใช้จ่ายจากผู้นำยึดแล้วให้เจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการตามหมายบังคับคดีโดยเร็ว"

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔๘ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ ทั้งหมด

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔๘ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการบังคับคดีของเจ้าพนักงานบังคับคดี พ.ศ. ๒๕๒๒ ทั้งหมด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔

* พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. ๒๕๓๕

กฎกระทรวง

๑. กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕

๒. กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕

๓. กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕

๔. กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕

๕. กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕

๖. กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕

๗. กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕

* ประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดส่วนราชการตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๗

* ประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดส่วนราชการตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. ๒๕๔๗

* ประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดส่วนราชการตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๘

* ประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดส่วนราชการตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. ๒๕๔๘

* ประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดส่วนราชการตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๙

๘. กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕

๙. กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕

๑๐. กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕

๑๑. กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕

ระเบียบ

๑. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๒

* ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔

๒. ระเบียบกรมคุมประพฤติว่าด้วยการตรวจราชการ กรมคุมประพฤติ พ.ศ. ๒๕๔๓

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
พ.ศ. ๒๕๓๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๔
เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕

(๒) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑๐ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

(๓) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. ๒๕๑๗

(๔) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๗

(๕) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๗

(๖) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๙

(๗) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๒ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐

(๘) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะ

ปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๒

(๕) ประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๔๘ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๔ ให้จัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ดังนี้

(๑) ระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง

(๒) ระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค

(๓) ระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๕ การแบ่งราชการออกเป็นส่วนต่าง ๆ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้กำหนดตำแหน่งและอัตราเงินเดือนโดยคำนึงถึงคุณภาพและปริมาณงานของส่วนราชการนั้น ๆ ไว้ด้วย

การบรรจุและการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งหน้าที่ราชการต่าง ๆ ให้เป็นไปตามกฎหมาย

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ส่วนที่ ๑
การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง

มาตรา ๗ ให้จัดระเบียบบริหารราชการส่วนกลาง ดังนี้

(๑) สำนักนายกรัฐมนตรี

(๒) กระทรวง หรือทบวงซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากระทรวง

(๓) ทบวง ซึ่งสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือกระทรวง

(๔) กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ซึ่งสังกัดหรือไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

สำนักนายกรัฐมนตรีมีฐานะเป็นกระทรวง

ส่วนราชการตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) มีฐานะเป็นนิติบุคคล

มาตรา ๘ การจัดตั้งหรือยุบส่วนราชการตามมาตรา ๗ ให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ

การจัดตั้งทบวงโดยให้สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือกระทรวง ให้ระบุไว้ในพระราชบัญญัติด้วย

การจัดตั้งกรมหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ซึ่งไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง ให้ระบุการไม่สังกัดไว้ในพระราชบัญญัติด้วย

การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และให้ระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการไว้ในพระราชกฤษฎีกาด้วย

ให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและสำนักงบประมาณร่วมกันเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีในการแบ่งส่วนราชการภายในและในการกำหนดอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการตามวรรคสี่ ในการเสนอความเห็นดังกล่าว ให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

จัดอัตรากำลัง และสำนักงบประมาณจัดสรรเงินงบประมาณให้สอดคล้องเสนอไปในคราวเดียวกัน แต่ถ้าเป็นการแบ่งส่วนราชการภายในของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันในทบวงมหาวิทยาลัย ให้สำนักงบประมาณเป็นผู้เสนอความเห็นและจัดสรรเงินงบประมาณต่อคณะรัฐมนตรี

หมวด ๑
การจัดระเบียบราชการในสำนักนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๙ การจัดระเบียบราชการในสำนักนายกรัฐมนตรีให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

ให้ส่วนราชการในสำนักนายกรัฐมนตรีบรรดาที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม มีฐานะเป็นกรม

สำนักนายกรัฐมนตรีอาจจัดให้มีส่วนราชการเป็นการภายในขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อทำหน้าที่จัดทำนโยบายและแผน กำกับ เร่งรัด และติดตามนโยบายและแผนการปฏิบัติราชการตามนโยบายที่คณะรัฐมนตรีกำหนดหรืออนุมัติ เพื่อการนี้นายกรัฐมนตรีจะสั่งให้กรมหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรมในสำนักนายกรัฐมนตรีจัดทำก็ได้

มาตรา ๑๐ สำนักนายกรัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

สำนักนายกรัฐมนตรีมีนายกรัฐมนตรีเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและกำหนดนโยบายของสำนักนายกรัฐมนตรีให้สอดคล้องกับนโยบายที่คณะรัฐมนตรีกำหนดหรืออนุมัติและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ

ของสำนักนายกรัฐมนตรี และจะให้มีรองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี หรือมีทั้งรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการก็ได้

ในกรณีที่มีรองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีหรือมีทั้งรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี การสั่งและการปฏิบัติราชการของรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ให้เป็นไปตามที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย

ในระหว่างที่คณะรัฐมนตรีต้องอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานไปจนกว่าจะตั้งคณะรัฐมนตรีขึ้นใหม่ เพราะนายกรัฐมนตรีตาย ขาดคุณสมบัติ หรือต้องคำพิพากษาให้จำคุก ให้คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนนายกรัฐมนตรี ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้รัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน

มาตรา ๑๑ นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) กำกับโดยทั่วไปซึ่งการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อการนี้จะสั่งให้ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และส่วนราชการซึ่งมีหน้าที่ควบคุมราชการส่วนท้องถิ่น ชี้แจง แสดงความคิดเห็น ทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการ ในกรณีจำเป็นจะยับยั้งการปฏิบัติราชการใด ๆ ที่ขัดต่อนโยบายหรือมติของคณะรัฐมนตรีก็ได้และมีอำนาจสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) มอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีกำกับการบริหารราชการของกระทรวง หรือทบวงหนึ่งหรือหลายกระทรวงหรือทบวง

(๓) บังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายบริหารทุกตำแหน่งซึ่งสังกัดกระทรวง ทบวง กรม และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกรม

(๔) สั่งให้ข้าราชการซึ่งสังกัดกระทรวง ทบวง กรมหนึ่งมาปฏิบัติราชการสำนักนายกรัฐมนตรี โดยจะให้ขาดจากอัตราเงินเดือนทางสังกัดเดิมหรือไม่ก็ได้ ในกรณีที่ให้ขาดจากอัตราเงินเดือนทางสังกัดเดิม ให้ได้รับเงินเดือนในสำนักนายกรัฐมนตรีในระดับ และขั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม

(๕) แต่งตั้งข้าราชการซึ่งสังกัดกระทรวง ทบวง กรมหนึ่งไปดำรงตำแหน่งของอีกกระทรวง ทบวง กรมหนึ่ง โดยให้ได้รับเงินเดือนจากกระทรวง ทบวง กรมเดิม ในกรณีเช่นว่านี้ให้ข้าราชการซึ่งได้รับแต่งตั้งมีฐานะเสมือนเป็นข้าราชการสังกัดกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งตนมาดำรงตำแหน่งนั้นทุกประการ แต่ถ้าเป็นการแต่งตั้งข้าราชการตั้งแต่ตำแหน่งอธิบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไป ต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

(๖) แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิเป็นประธานที่ปรึกษา ที่ปรึกษา หรือคณะที่ปรึกษาของนายกรัฐมนตรี หรือเป็นคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติราชการใด ๆ และกำหนดอัตราเบี้ยประชุมหรือค่าตอบแทนให้แก่ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้ง

(๗) แต่งตั้งข้าราชการการเมืองให้ปฏิบัติราชการในสำนักนายกรัฐมนตรี

(๘) วางระเบียบปฏิบัติราชการ เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปโดยรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

(๙) ดำเนินการอื่น ๆ ในการปฏิบัติตามนโยบาย

ระเบียบตาม (๘) เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีเป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม แต่มิได้สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือทบวง นายกรัฐมนตรีจะมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนก็ได้

มาตรา ๑๓ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทางการเมือง มีเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี และให้มีรองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมืองและรองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร เป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการและจะให้มีผู้ช่วยเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการด้วยก็ได้

ให้เลขาธิการนายกรัฐมนตรีและรองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง เป็นข้าราชการการเมือง และให้รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

ฝ่ายบริหาร และผู้ช่วยเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ

มาตรา ๑๔ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการของคณะรัฐมนตรี รัฐสภา และราชการในพระองค์ มีเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี และให้มีรองเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ และจะให้มีผู้ช่วยเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการด้วยก็ได้

ให้เลขาธิการคณะรัฐมนตรี รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี และผู้ช่วยเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ

มาตรา ๑๕ ให้ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเป็นผู้บังคับบัญชา ข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงบประมาณ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

ให้ผู้อำนวยการและเลขาธิการ รองผู้อำนวยการและรองเลขาธิการ และผู้ช่วยผู้อำนวยการและผู้ช่วยเลขาธิการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ

มาตรา ๑๖ สำนักนายกรัฐมนตรี นอกจากมีนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ให้มีปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีคนหนึ่งมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) รับผิดชอบควบคุมราชการประจำในสำนักนายกรัฐมนตรี กำหนดแนวทางและแผนการปฏิบัติราชการของสำนักนายกรัฐมนตรี และลำดับความสำคัญของแผนการปฏิบัติราชการประจำปีของส่วนราชการในสำนักนายกรัฐมนตรีให้เป็นไปตามนโยบายที่นายกรัฐมนตรีกำหนด รวมทั้งกำกับ เร่งรัด ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในสำนักนายกรัฐมนตรี

(๒) เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการของส่วนราชการในสำนักนายกรัฐมนตรี รองจากนายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ยกเว้นข้าราชการของส่วนราชการซึ่งหัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

(๓) เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ในการปฏิบัติราชการของปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่ง ให้มีรองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ และ

จะให้มีผู้ช่วยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการด้วยก็ได้

ในกรณีที่มีรองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือผู้ช่วยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือมีทั้งรองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและผู้ช่วยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ให้รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือผู้ช่วยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการรองจากปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และผู้ช่วยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ และให้รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้ช่วยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และผู้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่ตามที่ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีกำหนดหรือมอบหมาย

มาตรา ๑๗ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการประจำทั่วไปของสำนักนายกรัฐมนตรี และราชการที่คณะรัฐมนตรีมิได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของกรมใดกรมหนึ่งในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีโดยเฉพาะ รวมทั้งกำกับและเร่งรัดการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในสำนักนายกรัฐมนตรี ให้เป็นไปตามนโยบาย แนวทาง และแผนการปฏิบัติราชการของสำนักนายกรัฐมนตรี ยกเว้นราชการของส่วนราชการซึ่งกฎหมายกำหนดให้หัวหน้าส่วนราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

ในกรณีที่สำนักนายกรัฐมนตรีมีทบวงอยู่ในสังกัดและยังไม่สมควร

จัดตั้งสำนักงานปลัดทบวงตามมาตรา ๒๕ วรรคสาม จะให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่สำนักงานปลัดทบวงด้วยก็ได้

หมวด ๒
การจัดระเบียบราชการในกระทรวงหรือทบวง

มาตรา ๑๘ ให้จัดระเบียบราชการของกระทรวง ดังนี้

(๑) สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี

(๒) สำนักงานปลัดกระทรวง

(๓) กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น เว้นแต่บางกระทรวงเห็นว่าไม่มีความจำเป็นจะไม่แยกส่วนราชการตั้งขึ้นเป็นกรมก็ได้

ให้ส่วนราชการตาม (๒) และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นตาม (๓) มีฐานะเป็นกรม

กระทรวงใดมีความจำเป็นจะต้องมีส่วนราชการเพื่อทำหน้าที่จัดทำนโยบายและแผน กำกับ เร่งรัด และติดตามนโยบายและแผนการปฏิบัติราชการของกระทรวง จะจัดระเบียบบริหารราชการโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีสำนักนโยบายและแผนเป็นส่วนราชการภายใน ขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงก็ได้

มาตรา ๑๕ การจัดระเบียบราชการในกระทรวงหนึ่ง ๆ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ส่วนการจัดระเบียบราชการในกระทรวงที่เกี่ยวกับการทหาร ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

กระทรวงมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

มาตรา ๒๐ ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๑๑ กระทรวงหนึ่งมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และกำหนดนโยบายของกระทรวงให้สอดคล้องกับนโยบายที่คณะรัฐมนตรีกำหนดหรืออนุมัติ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของกระทรวง และจะให้มีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการก็ได้

ในกรณีที่มีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง การสั่งหรือการปฏิบัติราชการของรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมอบหมาย

ในกรณีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรมแต่มิได้สังกัดกระทรวง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงจะมอบหมายให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงปฏิบัติราชการแทนก็ได้

มาตรา ๒๑ กระทรวง นอกจากมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงและรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง ให้มีปลัดกระทรวงคนหนึ่งมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) รับผิดชอบควบคุมราชการประจำในกระทรวง กำหนดแนวทางและแผนการปฏิบัติราชการของกระทรวง และลำดับความสำคัญ

ของแผนการปฏิบัติราชการประจำปีของส่วนราชการในกระทรวงให้เป็นไปตามนโยบายที่รัฐมนตรีกำหนด รวมทั้งกำกับ เร่งรัด ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในกระทรวง

(๒) เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการของส่วนราชการในกระทรวงรองจากรัฐมนตรี

(๓) เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงานปลัดกระทรวง และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานปลัดกระทรวง

ในการปฏิบัติราชการของปลัดกระทรวงตามวรรคหนึ่ง ให้มีรองปลัดกระทรวงเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ และจะให้มีผู้ช่วยปลัดกระทรวงเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการด้วยก็ได้

ในกรณีที่มีรองปลัดกระทรวงหรือผู้ช่วยปลัดกระทรวง หรือมีทั้งรองปลัดกระทรวงและผู้ช่วยปลัดกระทรวง ให้รองปลัดกระทรวงหรือผู้ช่วยปลัดกระทรวงเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการรองจากปลัดกระทรวง

ให้รองปลัดกระทรวง ผู้ช่วยปลัดกระทรวง และผู้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น ในสำนักงานปลัดกระทรวง มีอำนาจหน้าที่ตามที่ปลัดกระทรวงกำหนดหรือมอบหมาย

มาตรา ๒๒ สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทางการเมือง มีเลขานุการรัฐมนตรีซึ่งเป็นข้าราชการการเมืองเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวง และจะให้มีผู้ช่วย

เลขานุการรัฐมนตรีซึ่งเป็นข้าราชการการเมืองคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้ช่วยสั่งหรือปฏิบัติราชการแทนเลขานุการรัฐมนตรีก็ได้

มาตรา ๒๓ สำนักงานปลัดกระทรวงมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการประจำทั่วไปของกระทรวง และราชการที่คณะรัฐมนตรีมิได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของกรมใดกรมหนึ่งในสังกัดกระทรวงโดยเฉพาะ รวมทั้งกำกับและเร่งรัดการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในกระทรวงให้เป็นไปตามนโยบาย แนวทาง และแผนการปฏิบัติราชการของกระทรวง

ในกรณีที่กระทรวงมีทบวงอยู่ในสังกัดและยังไม่สมควรจัดตั้งสำนักงานปลัดทบวงตามมาตรา ๒๕ วรรคสาม จะให้สำนักงานปลัดกระทรวงทำหน้าที่สำนักงานปลัดทบวงด้วยก็ได้

มาตรา ๒๔ การจัดระเบียบราชการในทบวงซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากระทรวง ให้อนุโลมตามการจัดระเบียบราชการของกระทรวงซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๘ ถึงมาตรา ๒๓

หมวด ๓
การจัดระเบียบราชการในทบวงซึ่งสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือกระทรวง

มาตรา ๒๕ ราชการส่วนใดซึ่งโดยสภาพและปริมาณของงานไม่เหมาะสมที่จะจัดตั้งเป็นกระทรวงหรือทบวงซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากระทรวง จะจัดตั้งเป็นทบวงสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือกระทรวง เพื่อให้มีรัฐมนตรีว่าการทบวงเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของทบวงก็ได้ และให้จัดระเบียบราชการในทบวงดังนี้

(๑) สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี

(๒) สำนักงานปลัดทบวง

(๓) กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น เว้นแต่ทางทบวงซึ่งเห็นว่าไม่มีความจำเป็นจะไม่แยกส่วนราชการตั้งขึ้นเป็นกรมก็ได้

ให้ส่วนราชการตาม (๒) และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นตาม (๓) มีฐานะเป็นกรม

ในกรณีที่สำนักนายกรัฐมนตรีหรือกระทรวงมีทบวงอยู่ในสังกัด และปริมาณ และคุณภาพของราชการในทบวงยังไม่สมควรจัดตั้งสำนักงานปลัดทบวง จะให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือสำนักงานปลัดกระทรวงทำหน้าที่สำนักงานปลัดทบวงด้วยก็ได้

มาตรา ๒๖ การจัดระเบียบราชการในทบวงหนึ่ง ๆ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ส่วนการจัดระเบียบราชการในทบวงมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ทบวงมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

มาตรา ๒๗ ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา ๑๑ ทบวงหนึ่งมีรัฐมนตรีว่าการทบวงเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และกำหนดนโยบายของทบวงให้สอดคล้องกับนโยบายที่คณะรัฐมนตรีกำหนดหรืออนุมัติ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของทบวง และจะให้มีรัฐมนตรีช่วยว่าการทบวงเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการก็ได้

ในกรณีที่มีรัฐมนตรีช่วยว่าการทบวง การสั่งหรือการปฏิบัติราชการของรัฐมนตรีช่วยว่าการทบวงให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีว่าการทบวงมอบหมาย

ในกรณีที่เป็นทบวงสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือกระทรวง ให้รัฐมนตรีว่าการทบวงปฏิบัติราชการภายใต้การกำกับของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๘ ทบวง นอกจากมีรัฐมนตรีว่าการทบวงและรัฐมนตรีช่วยว่าการทบวง ให้มีปลัดทบวงคนหนึ่งมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) รับผิดชอบควบคุมราชการประจำในทบวง กำหนดแนวทางและแผนการปฏิบัติราชการของทบวง และลำดับความสำคัญของแผนการปฏิบัติราชการประจำปีของส่วนราชการในทบวงให้เป็นไปตามนโยบายที่รัฐมนตรีกำหนด รวมทั้งกำกับ เร่งรัด ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในทบวง

(๒) เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการของส่วนราชการในทบวงรองจากรัฐมนตรี

(๓) เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงานปลัดทบวง และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานปลัดทบวง

ในการปฏิบัติราชการของปลัดทบวงตามวรรคหนึ่ง ให้มีรองปลัดทบวงเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ และจะให้มีผู้ช่วยปลัดทบวงเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการด้วยก็ได้

ในกรณีที่มีรองปลัดทบวงหรือผู้ช่วยปลัดทบวง หรือมีทั้งรองปลัดทบวงและผู้ช่วยปลัดทบวง ให้รองปลัดทบวงหรือผู้ช่วยปลัดทบวงเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการรองจากปลัดทบวง

ให้รองปลัดทบวง ผู้ช่วยปลัดทบวง และผู้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในสำนักงานปลัดทบวง มีอำนาจหน้าที่ตามที่ปลัดทบวงกำหนดหรือมอบหมาย

ในกรณีที่ปลัดทบวงจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กล่าวถึงอำนาจของปลัดทบวงไว้ให้ปลัดทบวงมีอำนาจดังเช่นปลัดกระทรวง

ในกรณีที่ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือสำนักงานปลัดกระทรวงทำหน้าที่สำนักงานปลัดทบวง ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีหรือปลัดกระทรวงทำหน้าที่ปลัดทบวง

มาตรา ๒๘ สำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทางการเมือง มีเลขานุการรัฐมนตรีซึ่งเป็นข้าราชการการเมืองเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการทบวง และจะให้มีผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี ซึ่งเป็นข้าราชการการเมืองคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้ช่วยสั่งหรือปฏิบัติราชการแทนเลขานุการรัฐมนตรีก็ได้

มาตรา ๓๐ สำนักงานปลัดทบวงมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการประจำทั่วไปของทบวง และราชการที่คณะรัฐมนตรีมิได้กำหนดให้เป็นหน้าที่ของกรมใดกรมหนึ่งในสังกัดทบวงโดยเฉพาะ รวมทั้งกำกับและเร่งรัดการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในทบวงให้เป็นไปตามนโยบาย แนวทาง และแผนการปฏิบัติราชการของทบวง

หมวด ๔
การจัดระเบียบราชการในกรม

มาตรา ๓๑ กรมซึ่งสังกัดหรือไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง อาจแบ่งส่วนราชการดังนี้

(๑) สำนักงานเลขานุการกรม

(๒) กองหรือส่วนราชการที่มีฐานะเทียบกอง เว้นแต่บางกรมเห็นว่าไม่มีความจำเป็นจะไม่แยกส่วนราชการตั้งขึ้นเป็นกองก็ได้

กรมใดมีความจำเป็น จะแบ่งส่วนราชการโดยให้มีส่วนราชการอื่นนอกจาก (๑) หรือ (๒) ก็ได้

สำหรับกรมตำรวจและสำนักงานอัยการสูงสุด จะแบ่งส่วนราชการให้เหมาะสมกับราชการของตำรวจหรือราชการของอัยการก็ได้

มาตรา ๓๒ กรมมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการส่วนใดส่วนหนึ่งของกระทรวงหรือทบวงตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการของกรม หรือตามกฎหมายว่าด้วยอำนาจหน้าที่ของกรมนั้น

กรมมีอธิบดีเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของกรมให้เป็นไปตามนโยบาย แนวทาง และแผนการปฏิบัติราชการของกระทรวง และในกรณีที่มีกฎหมายอื่นกำหนดอำนาจหน้าที่ของอธิบดีไว้เป็นการเฉพาะ การใช้อำนาจและการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าวให้คำนึงถึงนโยบายที่คณะรัฐมนตรีกำหนดหรืออนุมัติและแนวทางและแผนการปฏิบัติราชการของกระทรวงด้วย

ในกรมหนึ่งจะให้มีรองอธิบดีหรือผู้ช่วยอธิบดี หรือมีทั้งรองอธิบดีและผู้ช่วยอธิบดีเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการรองจากอธิบดีและช่วยอธิบดีปฏิบัติราชการก็ได้

รองอธิบดี ผู้ช่วยอธิบดี หรือผู้ดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในกรมมีอำนาจหน้าที่ตามที่อธิบดีกำหนดหรือมอบหมาย

มาตรา ๓๓ สำนักงานเลขานุการกรมมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของกรม และราชการที่มิได้แยกให้เป็นหน้าที่ของกองหรือส่วนราชการใดโดยเฉพาะมีเลขานุการกรมเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานเลขานุการกรม

ส่วนราชการตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง (๒) และส่วนราชการตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง ให้มีอำนาจหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการนั้น ๆ โดยให้มีผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่เทียบเท่าผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้ากอง หรือหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ

มาตรา ๓๔ กระทรวง ทบวง กรมใดมีเหตุพิเศษ จะตราพระราชกฤษฎีกาแบ่งท้องที่ออกเป็นเขตเพื่อให้มีหัวหน้าส่วนราชการประจำเขตแล้วแต่จะเรียกชื่อเพื่อปฏิบัติงานทางวิชาการก็ได้

หัวหน้าส่วนราชการประจำเขตมีอำนาจหน้าที่เป็นผู้รับนโยบายและคำสั่งจากกระทรวง ทบวง กรม มาปฏิบัติงานทางวิชาการ และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการประจำสำนักงานเขตซึ่งสังกัดกระทรวง ทบวง กรมนั้น

ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่การแบ่งเขตและการปกครองบังคับบัญชาของตำรวจและอัยการซึ่งได้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๕ กระทรวง ทบวง หรือกรมใดโดยสภาพและปริมาณของงานสมควรมีผู้ตรวจราชการของกระทรวง ทบวง หรือกรมนั้น ก็ให้กระทำได้

ผู้ตรวจราชการของกระทรวง ทบวง หรือกรม มีอำนาจหน้าที่ตรวจและแนะนำการปฏิบัติราชการอันเกี่ยวกับกระทรวง ทบวง หรือกรมนั้นให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับของกระทรวง ทบวง หรือกรม หรือมติของคณะรัฐมนตรี หรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๓๖ ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรมจะมีเลขาธิการ ผู้อำนวยการ หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งเทียบเท่าปลัดกระทรวงหรืออธิบดีเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของส่วนราชการนั้นให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด และจะให้มีรองเลขาธิการ รองผู้อำนวยการหรือตำแหน่งรองของตำแหน่ง

ที่เรียกชื่ออย่างอื่น หรือผู้ช่วยเลขาธิการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการหรือตำแหน่งผู้ช่วยของตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น หรือมีทั้งรองเลขาธิการ และผู้ช่วยเลขาธิการหรือทั้งรองผู้อำนวยการและผู้ช่วยผู้อำนวยการ หรือทั้งตำแหน่งรองและตำแหน่งผู้ช่วยของตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และช่วยปฏิบัติราชการแทนก็ได้

มาตรา ๓๗ ให้นำความในมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๕ มาใช้บังคับแก่ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรมโดยอนุโลม

หมวด ๕
การปฏิบัติราชการแทน

มาตรา ๓๘ อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการอื่น ที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใด หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งนั้น หรือมติของคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่น หรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ ผู้ดำรงตำแหน่งนั้นอาจมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทนได้ ดังต่อไปนี้

(๑) นายกรัฐมนตรีอาจมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอาจมอบอำนาจให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง ปลัดกระทรวง อธิบดี หรือหัวหน้าส่วนราชการซึ่งดำรงตำแหน่งเทียบเท่า หรือผู้ว่าราชการจังหวัด

(๓) รัฐมนตรีว่าการทบวงอาจมอบอำนาจให้รัฐมนตรีช่วยว่าการทบวง ปลัดทบวง อธิบดี หรือหัวหน้าส่วนราชการซึ่งดำรงตำแหน่งเทียบเท่า หรือผู้ว่าราชการจังหวัด

(๔) ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีอาจมอบอำนาจให้รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้ช่วยปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี อธิบดี หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า หรือผู้ว่าราชการจังหวัด

(๕) ปลัดกระทรวงอาจมอบอำนาจให้รองปลัดกระทรวง ผู้ช่วยปลัดกระทรวง อธิบดี หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า หรือผู้ว่าราชการจังหวัด

(๖) ปลัดทบวงอาจมอบอำนาจให้รองปลัดทบวง ผู้ช่วยปลัดทบวง อธิบดี หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า หรือผู้ว่าราชการจังหวัด

(๗) อธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าอาจมอบอำนาจให้รองอธิบดี ผู้ช่วยอธิบดี ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า หรือผู้ว่าราชการจังหวัด

(๘) ผู้อำนวยการกอง หัวหน้ากอง หัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า อาจมอบอำนาจ

ให้ข้าราชการในกองหรือส่วนราชการที่มีฐานะเทียบกองหรือส่วนราชการตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง ได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

(๙) ผู้ว่าราชการจังหวัดอาจมอบอำนาจให้รองผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ

(๑๐) นายอำเภออาจมอบอำนาจให้ปลัดอำเภอ หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ

(๑๑) ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภออาจมอบอำนาจให้ปลัดอำเภอ หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำกิ่งอำเภอ

(๑๒) หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดอาจมอบอำนาจให้หัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำกิ่งอำเภอ

(๑๓) ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นนอกจาก (๑) ถึง (๑๒) อาจมอบอำนาจให้บุคคลอื่นได้ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

การมอบอำนาจของปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง หรือปลัดทบวง ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง หรือสำนักงานปลัดทบวง หรือการมอบอำนาจของหัวหน้าส่วนราชการซึ่งขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๕ ให้นำความใน (๗) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การมอบอำนาจตามมาตรานี้ให้ทำเป็นหนังสือ

คณะรัฐมนตรีอาจกำหนดให้มีการมอบอำนาจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขในการมอบอำนาจให้ผู้มอบอำนาจหรือผู้รับมอบอำนาจตามวรรคหนึ่งต้องปฏิบัติก็ได้

มาตรา ๓๙ เมื่อมีการมอบอำนาจตามมาตรา ๓๘ โดยชอบแล้ว ผู้รับมอบอำนาจมีหน้าที่ต้องรับมอบอำนาจนั้น และจะมอบอำนาจนั้นให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นต่อไปไม่ได้ เว้นแต่กรณีการมอบอำนาจให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัดตามมาตรา ๓๘ (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) ผู้ว่าราชการจังหวัดจะมอบอำนาจนั้นต่อไปตามมาตรา ๓๘ (๔) ก็ได้

ในการมอบอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดตามวรรคหนึ่งให้แก่รองผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งให้ผู้มอบอำนาจชั้นต้นทราบ ส่วนการมอบอำนาจให้แก่บุคคลอื่นนอกจากรองผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดจะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบจากผู้มอบอำนาจชั้นต้นแล้ว

มาตรา ๔๐ ในการมอบอำนาจตามมาตรา ๓๘ (๔) ถึง (๑๑) ให้ผู้มอบอำนาจพิจารณาถึงการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ความรวดเร็วในการปฏิบัติราชการ การกระจายความรับผิดชอบตามสภาพของตำแหน่งของผู้รับมอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจต้องปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบอำนาจตามวัตถุประสงค์ของการมอบอำนาจดังกล่าว

เมื่อได้มอบอำนาจแล้ว ผู้มอบอำนาจมีหน้าที่กำกับติดตามผลการปฏิบัติราชการของผู้รับมอบอำนาจ และให้มีอำนาจแนะนำและแก้ไขการปฏิบัติราชการของผู้รับมอบอำนาจได้

หมวด ๖

การรักษาราชการแทน

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองนายกรัฐมนตรีหลายคน ให้คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้รัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงหลายคน ให้คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้รัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน

ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่รัฐมนตรีว่าการทบวงด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งเลขานุการรัฐมนตรี หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีหลายคน ให้รัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงมอบหมายให้ผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีผู้ช่วยเลขานุการรัฐมนตรี ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแต่งตั้งข้าราชการในกระทรวงคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน

ให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับแก่เลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวงด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองปลัดกระทรวงเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองปลัดกระทรวงหลายคน ให้นายกรัฐมนตรีสำหรับสำนักนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแต่งตั้งรองปลัดกระทรวงคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวงหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้นายกรัฐมนตรีสำหรับสำนักนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแต่งตั้งข้าราชการในกระทรวงซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือเทียบเท่าเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ปลัดกระทรวงจะแต่งตั้งข้าราชการในกระทรวงซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าเป็นผู้รักษาราชการแทนก็ได้

มาตรา ๔๕ ให้นำความในมาตรา ๔๔ มาใช้บังคับแก่กรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งปลัดทบวงหรือรองปลัดทบวงตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๘ ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิบดี หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองอธิบดีเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองอธิบดีหลายคน ให้ปลัดกระทรวงแต่งตั้งรองอธิบดีคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิบดีหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ปลัดกระทรวงแต่งตั้งข้าราชการในกรมซึ่งดำรงตำแหน่งเทียบเท่ารองอธิบดี หรือข้าราชการตั้งแต่ตำแหน่งหัวหน้ากองหรือเทียบเท่าขึ้นไปคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทน แต่ถ้านายกรัฐมนตรีสำหรับสำนักนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเห็นสมควรเพื่อความเหมาะสมแก่การรับผิดชอบการปฏิบัติราชการในกรมนั้น นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงจะแต่งตั้งข้าราชการคนใดคนหนึ่งซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองอธิบดีหรือเทียบเท่า เป็นผู้รักษาราชการแทนก็ได้

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิบดี หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ อธิบดีจะแต่งตั้งข้าราชการในกรมซึ่งดำรงตำแหน่งเทียบเท่ารองอธิบดี หรือข้าราชการตั้งแต่ตำแหน่งหัวหน้ากองหรือเทียบเท่าขึ้นไปเป็นผู้รักษาราชการแทนก็ได้

ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับแก่กรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งเทียบเท่าปลัดกระทรวงหรืออธิบดี ในส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรมด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๔๗ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งเลขานุการกรมตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง หรือหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง หรือ

มีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการในกรมคนหนึ่งซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหัวหน้ากองหรือเทียบเท่า เป็นผู้รักษาราชการแทน

ให้นำความในมาตรานี้มาใช้บังคับแก่ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรมด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๔๘ ให้ผู้รักษาราชการแทนตามความในพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งใดหรือผู้รักษาราชการแทนผู้ดำรงตำแหน่งนั้นมอบหมายหรือมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติราชการแทน ให้ผู้ปฏิบัติราชการแทนมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งมอบหมายหรือมอบอำนาจ

ในกรณีที่มีกฎหมายอื่นแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างใด ให้ผู้รักษาราชการแทนหรือผู้ปฏิบัติราชการแทนมีอำนาจหน้าที่เป็นกรรมการหรือมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในการรักษาราชการแทนหรือปฏิบัติราชการแทนด้วย แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๙ การเป็นผู้รักษาราชการแทนตามพระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบกระเทือนอำนาจนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีเจ้าสังกัด ปลัดกระทรวงหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าปลัดกระทรวง ปลัดทบวง อธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าอธิบดี ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาที่จะแต่งตั้งข้าราชการอื่นเป็นผู้รักษาราชการแทนตามอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่ตามกฎหมาย

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วยพ้นจากความเป็นผู้รักษาราชการแทนนับแต่เวลาที่ผู้ได้รับแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งเข้ารับหน้าที่

มาตรา ๕๐ ความในหมวดนี้มิให้ใช้บังคับแก่ราชการในกระทรวงที่เกี่ยวกับทหาร

ส่วนที่ ๒
การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค

มาตรา ๕๑ ให้จัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค ดังนี้

(๑) จังหวัด

(๒) อำเภอ

หมวด ๑
จังหวัด

มาตรา ๕๒ ให้รวมท้องที่หลาย ๆ อำเภอตั้งขึ้นเป็นจังหวัดมีฐานะเป็นนิติบุคคล

การตั้ง ยุบ และเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัด ให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ

มาตรา ๕๓ ในจังหวัดหนึ่งให้มีคณะกรมการจังหวัดทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของผู้ว่าราชการจังหวัดในการบริหารราชการแผ่นดินในจังหวัดนั้น และให้ความเห็นชอบในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด กับปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายหรือมติของคณะรัฐมนตรีกำหนด

คณะกรมการจังหวัดประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน รองผู้ว่าราชการจังหวัดหนึ่งคนตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย ปลัดจังหวัด อัยการจังหวัดซึ่งเป็นหัวหน้าที่ทำการอัยการจังหวัด รองผู้บังคับการตำรวจซึ่งทำหน้าที่หัวหน้าตำรวจภูธรจังหวัด หรือผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด แล้วแต่กรณี และหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดจากกระทรวงและทบวงต่าง ๆ เว้นแต่กระทรวงมหาดไทยซึ่งประจำอยู่ในจังหวัดกระทรวงหรือทบวงละหนึ่งคนเป็นกรมการจังหวัด และหัวหน้าสำนักงานจังหวัดเป็นกรมการจังหวัดและเลขานุการ

ถ้ากระทรวงหรือทบวงมีหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดซึ่งกรมต่าง ๆ ในกระทรวงหรือทบวงนั้นส่งมาประจำอยู่ในจังหวัดมากกว่าหนึ่งคน ให้ปลัดกระทรวงหรือปลัดทบวงกำหนดให้หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดหนึ่งคนเป็นผู้แทนของกระทรวงหรือทบวงในคณะกรมการจังหวัด

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควรจะแต่งตั้งให้หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในราชการส่วนภูมิภาคคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นกรมการจังหวัดเพิ่มขึ้นเฉพาะการปฏิบัติหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่งก็ได้

มาตรา ๕๔ ในจังหวัดหนึ่ง ให้มีผู้ว่าราชการจังหวัดคนหนึ่งเป็นผู้รับนโยบายและคำสั่งจากนายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มาปฏิบัติการให้เหมาะสมกับท้องที่และประชาชน และเป็นหัวหน้าบังคับบัญชาบรรดาข้าราชการฝ่ายบริหาร ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในราชการส่วนภูมิภาคในเขตจังหวัด และรับผิดชอบในราชการจังหวัด

และอำเภอ และจะให้มีรองผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด หรือทั้งรองผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดก็ได้

รองผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายบริหารส่วนภูมิภาคในเขตจังหวัด และรับผิดชอบในราชการรองจากผู้ว่าราชการจังหวัด

ผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด และผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด สังกัดกระทรวงมหาดไทย

มาตรา ๕๕ ในจังหวัดหนึ่ง นอกจากจะมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าปกครองบังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบงานบริหารราชการของจังหวัดดังกล่าวในมาตรา ๕๔ ให้มีปลัดจังหวัดและหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดซึ่งกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ส่งมาประจำทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือผู้ว่าราชการจังหวัด และมีอำนาจบังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายบริหารส่วนภูมิภาคซึ่งสังกัดกระทรวง ทบวง กรมนั้น ในจังหวัดนั้น

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัด หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้ปลัดจังหวัดเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด หรือปลัดจังหวัดหลายคน ให้ปลัดกระทรวงแต่งตั้ง

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด หรือปลัดจังหวัดคนใดคนหนึ่ง แล้วแต่กรณี เป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าไม่มีทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด และปลัดจังหวัด หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดซึ่งมีอาวุโสตามระเบียบแบบแผนของทางราชการเป็นผู้รักษาราชการแทน

มาตรา ๕๗ ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) บริหารราชการตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ

(๒) บริหารราชการตามที่คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มอบหมายหรือตามที่นายกรัฐมนตรีสั่งการในฐานะหัวหน้ารัฐบาล

(๓) บริหารราชการตามคำแนะนำและคำชี้แจงของผู้ตรวจราชการกระทรวงในเมื่อไม่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม มติของคณะรัฐมนตรีหรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรี

(๔) กำกับดูแลการปฏิบัติราชการอันมิใช่ราชการส่วนภูมิภาคของข้าราชการซึ่งประจำอยู่ในจังหวัดนั้น ยกเว้นข้าราชการทหาร ข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการในสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินและข้าราชการครู ให้ปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับหรือคำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม หรือมติของคณะรัฐมนตรี หรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรีหรือยับยั้งการกระทำใด ๆ ของข้าราชการในจังหวัดที่ขัดต่อ

กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม มติของคณะรัฐมนตรี หรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรีไว้ชั่วคราวแล้วรายงานกระทรวง ทบวง กรม ที่เกี่ยวข้อง

(๕) ประสานงานและร่วมมือกับข้าราชการทหาร ข้าราชการฝ่ายตุลาการ ข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการในสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน และข้าราชการครู ผู้ตรวจราชการและหัวหน้าส่วนราชการในระดับเขตหรือภาค ในการพัฒนาจังหวัดหรือป้องปัดภัยพิบัติสาธารณะ

(๖) เสนองบประมาณต่อกระทรวงที่เกี่ยวข้องตามโครงการหรือแผนพัฒนาจังหวัด และรายงานให้กระทรวงมหาดไทยทราบ

(๗) ควบคุมดูแลการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในจังหวัดตามกฎหมาย

(๘) กำกับการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานองค์การของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจ ในการนี้ให้มีอำนาจทำรายงานหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัดองค์การของรัฐบาลหรือรัฐวิสาหกิจ

(๙) บรรจุ แต่งตั้ง ให้บำเหน็จ และลงโทษข้าราชการส่วนภูมิภาคในจังหวัดตามกฎหมาย และตามที่ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรืออธิบดีมอบหมาย

มาตรา ๕๘ การยกเว้น จำกัด หรือตัดทอน อำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดในการบริหารราชการในจังหวัด หรือให้ข้าราชการของส่วน

ราชการใดมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการส่วนภูมิภาคเช่นเดียวกับผู้ว่าราชการจังหวัดจะกระทำได้โดยตราเป็นพระราชบัญญัติ

มาตรา ๕๕ ให้นำความในมาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๕ มาใช้บังคับแก่ผู้รักษาราชการแทนและผู้ปฏิบัติราชการแทนตามหมวดนี้

มาตรา ๖๐ ให้แบ่งส่วนราชการของจังหวัดดังนี้

(๑) สำนักงานจังหวัด มีหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปและการวางแผนพัฒนาจังหวัดของจังหวัดนั้น มีหัวหน้าสำนักงานจังหวัดเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการ และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักงานจังหวัด

(๒) ส่วนต่าง ๆ ซึ่งกระทรวง ทบวง กรม ได้ตั้งขึ้น มีหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวง ทบวง กรมนั้น ๆ มีหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดนั้น ๆ เป็นผู้ปกครองบังคับบัญชารับผิดชอบ

หมวด ๒
อำเภอ

มาตรา ๖๑ ในจังหวัดหนึ่งให้มีหน่วยราชการบริหารรองจากจังหวัดเรียกว่าอำเภอ

การตั้ง ยุบ และเปลี่ยนเขตอำเภอ ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๖๒ ในอำเภอหนึ่ง มีนายอำเภอคนหนึ่งเป็นหัวหน้าปกครองบังคับบัญชาบรรดาข้าราชการในอำเภอ และรับผิดชอบงานบริหารราชการของอำเภอ

นายอำเภอสังกัดกระทรวงมหาดไทย

บรรดาอำนาจและหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกรมการอำเภอหรือนายอำเภอซึ่งกฎหมายกำหนดให้กรมการอำเภอและนายอำเภอมีอยู่ให้โอนไปเป็นอำนาจและหน้าที่ของนายอำเภอ

มาตรา ๖๓ ในอำเภอหนึ่ง นอกจากจะมีนายอำเภอเป็นผู้ปกครองบังคับบัญชาและรับผิดชอบดังกล่าวในมาตรา ๖๒ ให้มีปลัดอำเภอและหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอซึ่งกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ส่งมาประจำให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือนายอำเภอ และมีอำนาจบังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายบริหารส่วนภูมิภาคซึ่งสังกัดกระทรวง ทบวง กรมนั้นในอำเภอนั้น

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายอำเภอ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งปลัดอำเภอ หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอผู้มีอาวุโสตามระเบียบแบบแผนของทางราชการเป็นผู้รักษาราชการแทน

ถ้ามีผู้ดำรงตำแหน่งนายอำเภอ แต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้นายอำเภอแต่งตั้งปลัดอำเภอ หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอผู้มีอาวุโสตามระเบียบแบบแผนของทางราชการเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอมิได้แต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนไว้ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ปลัดอำเภอหรือหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอผู้มีอาวุโสตามระเบียบแบบแผนของทางราชการเป็นผู้รักษาราชการแทน

มาตรา ๖๕ นายอำเภอมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) บริหารราชการตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ ถ้ากฎหมายใดมิได้บัญญัติว่าการปฏิบัติตามกฎหมายนั้นเป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ ให้เป็นหน้าที่ของนายอำเภอที่จะต้องรักษาการให้เป็นไปตามกฎหมายนั้นด้วย

(๒) บริหารราชการตามที่คณะรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม มอบหมายหรือตามที่นายกรัฐมนตรีสั่งการในฐานะหัวหน้ารัฐบาล

(๓) บริหารราชการตามคำแนะนำและคำชี้แจงของผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้มีหน้าที่ตรวจการอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรม และผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย ในเมื่อไม่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของกระทรวง ทบวง กรม มติของคณะรัฐมนตรี หรือการสั่งการของนายกรัฐมนตรี

(๔) ควบคุมดูแลการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นในอำเภอตามกฎหมาย

มาตรา ๖๖ ให้แบ่งส่วนราชการของอำเภอดังนี้

(๑) สำนักงานอำเภอ มีหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของอำเภอนั้น ๆ มีนายอำเภอเป็นผู้ปกครองบังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบ

(๒) ส่วนต่าง ๆ ซึ่งกระทรวง ทบวง กรม ได้ตั้งขึ้นในอำเภอนั้น มีหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวง ทบวง กรมนั้น ๆ

มีหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอนั้น ๆ เป็นผู้ปกครองบังคับบัญชา รับผิดชอบ

มาตรา ๖๗ ให้นำความในมาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙ มาใช้บังคับแก่ผู้รักษาราชการแทนและผู้ปฏิบัติราชการแทนตามหมวดนี้

มาตรา ๖๘ การจัดการปกครองอำเภอ นอกจากที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการปกครองท้องที่

ส่วนที่ ๓
การจัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๖๙ ท้องถิ่นใดที่เห็นสมควรจัดให้ราษฎรมีส่วนในการปกครองท้องถิ่นให้จัดระเบียบการปกครองเป็นราชการส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๗๐ ให้จัดระเบียบบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ดังนี้

(๑) องค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๒) เทศบาล

(๓) สุขาภิบาล

(๔) ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนด

มาตรา ๗๑ การจัดระเบียบการปกครององค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล และราชการส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนด ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๒ คำว่า “ทบวงการเมือง” ตามกฎหมายอื่นที่มีอยู่

ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้หมายความถึงกระทรวง ทบวง กรม ตามพระราชบัญญัตินี้แล้วแต่กรณี

มาตรา ๗๓ พระราชกฤษฎีกา และประกาศของคณะปฏิวัติเกี่ยวกับการจัดระเบียบราชการในสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวงหรือทบวง กรม และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากรมหรือมีฐานะเป็นกรมที่ได้ตราหรือประกาศโดยอาศัยอำนาจกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจัดระเบียบราชการตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแทน

มาตรา ๗๔ พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี และกรมหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเทียบเท่ากรมหรือมีฐานะเป็นกรมใดยังมิได้ระบุอำนาจหน้าที่ไว้ตามมาตรา ๘ วรรคสี่ ให้ดำเนินการแก้ไขให้เสร็จสิ้นภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๕ บทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งใดอ้างถึงประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ หรืออ้างถึงบทบัญญัติแห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ให้ถือว่าบทบัญญัติ

แห่งกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งนั้นอ้างถึงพระราชบัญญัตินี้ หรือบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ในบทมาตราที่มีนัยเช่นเดียวกันแล้วแต่กรณี

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
อานันท์ ปันยารชุน
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการจำเป็นต้องกำหนดขอบเขตอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการต่าง ๆ ให้ชัดเจนเพื่อมิให้มีการปฏิบัติงานซ้ำซ้อนกันระหว่างส่วนราชการต่าง ๆ และเพื่อให้การบริหารงานในระดับกระทรวงมีเอกภาพสามารถดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายที่รัฐมนตรีกำหนดได้ และสมควรเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับการมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทนให้ครบถ้วนชัดเจนเพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคในการปฏิบัติราชการ และกำหนดอำนาจและหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัดในการควบคุมดูแลการปฏิบัติราชการของข้าราชการซึ่งปฏิบัติราชการในเขตจังหวัดให้เหมาะสมขึ้น ประกอบกับประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๑๘ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งเป็นกฎหมายหลักในการบริหารราชการแผ่นดินได้ประกาศใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว สมควรแก้ไขปรับปรุงเป็นพระราชบัญญัติเสียในคราวเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๕ ให้ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและ

สังคมแห่งชาติ และเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงบประมาณ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน สำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

ให้ผู้อำนวยการและเลขาธิการ รองผู้อำนวยการและรองเลขาธิการและผู้ช่วยผู้อำนวยการและผู้ช่วยเลขาธิการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
อานันท์ ปันยารชุน
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก เป็นส่วนราชการสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีเลขาธิการคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบกเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ในการนี้สมควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ เสียใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

กฎกระทรวง

แบ่งส่วนราชการสำนักงานรัฐมนตรี

กระทรวงยุติธรรม

พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ ฉ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้สำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงยุติธรรม มีภารกิจเกี่ยวกับราชการทางการเมือง เพื่อสนับสนุนภารกิจของรัฐมนตรี ประสานนโยบายระหว่างกระทรวง โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ กลั่นกรองเรื่องเพื่อเสนอต่อรัฐมนตรี รวมทั้งเสนอความเห็นประกอบการวินิจฉัยสั่งการของรัฐมนตรี

(๒) สนับสนุนการทำงานของรัฐมนตรีในการดำเนินงานทางการเมืองระหว่างรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี รัฐสภาและประชาชน

(๓) ประสานงานการตอบกระทู้ ชี้แจงญัตติ ร่างพระราชบัญญัติ และกิจการอื่นทางการเมือง

(๔) ดำเนินการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ร้องเรียน หรือร้องขอความช่วยเหลือต่อรัฐมนตรี

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานรัฐมนตรี หรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ข้อ ๒ ให้แบ่งส่วนราชการสำนักงานรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

(๑) งานบริหารทั่วไป

(๒) กลุ่มงานประสานการเมือง

(๓) กลุ่มงานสนับสนุนวิชาการ

ข้อ ๓ ส่วนราชการของสำนักงานรัฐมนตรี มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) งานบริหารทั่วไป มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับงานเลขานุการและงานการประชุมของรัฐมนตรี งานบริหารทั่วไป และช่วยอำนวยการของสำนักงานรัฐมนตรี ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๒) กลุ่มงานประสานการเมือง มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการประสานนโยบายระหว่างกระทรวงและประสานกับรัฐสภาตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย การประชาสัมพันธ์ ชี้แจงทำความเข้าใจและให้ข้อมูลแก่สื่อมวลชน รับเรื่องราวร้องทุกข์ของประชาชน และงานรับข้อร้องเรียนหรือร้องขอความช่วยเหลือต่อรัฐมนตรี ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๓) กลุ่มงานสนับสนุนวิชาการ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการประสานงาน วิเคราะห์ กลั่นกรองและให้ความเห็นแก่รัฐมนตรีเกี่ยวกับการปฏิบัติภารกิจของรัฐมนตรี ศึกษาและวิเคราะห์สถานการณ์ติดตามความเคลื่อนไหวทางการเมือง และรายงานเพื่อการวินิจฉัยสั่งการของรัฐมนตรี ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕
ร้อยตำรวจเอก ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๘ ฉ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ บัญญัติว่า การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานรัฐมนตรี กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ให้ออกเป็นกฎกระทรวง และให้ระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการไว้ในกฎกระทรวงด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติดังกล่าว สมควรแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงยุติธรรม และระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการดังกล่าวให้เหมาะสมกับสภาพของงาน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

แบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง
กระทรวงยุติธรรม
พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ ฉ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม มีภารกิจเกี่ยวกับการพัฒนายุทธศาสตร์และแปลงนโยบายของกระทรวงเป็นแผนปฏิบัติ จัดสรรทรัพยากร และบริหารราชการประจำทั่วไปของกระทรวง เพื่อการบรรลุเป้าหมายและเกิดผลสัมฤทธิ์ตามภารกิจของกระทรวง ตลอดจนพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้สำนักงานปลัดกระทรวงเป็นศูนย์การบริหารราชการ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำข้อมูล เพื่อใช้ในการกำหนดนโยบาย เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของกระทรวง

(๒) พัฒนายุทธศาสตร์การบริหารจัดการของกระทรวง

(๓) แปลงนโยบายของรัฐบาลและนโยบายของรัฐมนตรีเป็นแนวทางและแผนปฏิบัติการของกระทรวง รวมทั้งติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง

(๔) จัดสรรและบริหารทรัพยากรของกระทรวง เพื่อให้เกิดการประหยัดงาน คุ้มค่าและสมประโยชน์

(๕) กำกับ เร่งรัด ติดตามและประเมินผล รวมทั้งประสานการปฏิบัติราชการของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง

(๖) พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการบริหารงานและการบริการของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง

(๗) ดำเนินการและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรในกระทรวง

(๘) ดูแลงานประชาสัมพันธ์ การต่างประเทศ และพัฒนา ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องและเผยแพร่กิจกรรม ตลอดจนการข่าวของกระทรวง

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานปลัดกระทรวงหรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ข้อ ๒ ให้แบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง ดังต่อไปนี้

(๑) กองกลาง

(๒) กองการเจ้าหน้าที่

(๓) กองคลัง

(๔) กองการต่างประเทศ

(๕) กองออกแบบและก่อสร้าง

(๖) ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

(๗) สำนักกฎหมาย

(๘) สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์

(๙) สำนักพัฒนาบุคลากรกระทรวงยุติธรรม

ข้อ ๓ ส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวง มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) กองกลาง มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการทั่วไปของสำนักงานปลัดกระทรวงและราชการอื่นที่มิได้แยกให้เป็นหน้าที่ของกองหรือส่วนราชการใดโดยเฉพาะ อำนาจหน้าที่ดังกล่าวให้รวมถึง

(ก) ปฏิบัติงานสารบรรณของสำนักงานปลัดกระทรวง และของกระทรวง

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับงานช่วยอำนวยการและงานเลขานุการของสำนักงานปลัดกระทรวง

(ค) ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กิจกรรมของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง

(ง) ประสานราชการกับหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกกระทรวง

(จ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๒) กองการเจ้าหน้าที่ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) จัดทำยุทธศาสตร์และแผนการบริหารบุคลากรของกระทรวง

(ข) จัดระบบงานและบริหารงานบุคคลของสำนักงานปลัดกระทรวง สำนักงานกิจการยุติธรรม สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ และที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวง รวมทั้งงานสวัสดิการ

(ค) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๓) กองคลัง มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การบริหารงบประมาณ การพัสดุ อาคารสถานที่ และยานพาหนะของสำนักงานปลัดกระทรวง สำนักงานกิจการยุติธรรม สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ และที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวง

(ข) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๔) กองการต่างประเทศ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับการลาศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน และประชุมในต่างประเทศ

(ข) ติดต่อและประสานงานโครงการ ความร่วมมือ และความช่วยเหลือทางวิชาการด้านการยุติธรรมกับต่างประเทศ

(ค) ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดแปลหนังสือ เอกสาร รายงานการวิจัย กฎหมายต่างประเทศ สนธิสัญญา ความตกลงต่างๆ ตลอดจนจัดพิมพ์และเผยแพร่งานแปลเพื่อประโยชน์ในกิจการยุติธรรม

(ง) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๕) กองออกแบบและก่อสร้าง มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับงานสำรวจ ออกแบบ ก่อสร้างและซ่อมบำรุงอาคารที่ทำการและอาคารอื่นของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง

(ข) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๖) ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ศึกษา วิเคราะห์ เสนอแนะนโยบาย และจัดทำแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศกระทรวงและกระบวนการยุติธรรม

(ข) ศึกษา พัฒนา ออกแบบ และจัดวางระบบฐานข้อมูล ระบบการเชื่อมโยงเครือข่ายการสื่อสารข้อมูลภายในหน่วยงานและระหว่างหน่วยงาน

(ค) เป็นศูนย์กลางบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารกระบวนการยุติธรรมของกระทรวง

(ง) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๗) สำนักกฎหมาย มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) เสนอแนะนโยบายและทำความตกลงกับต่างประเทศในเรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวง

(ข) ประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ในสังกัดกระทรวง เพื่อดำเนินการยกร่างหรือปรับปรุง แก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับกระทรวง รวมทั้งการตรวจสอบนิติกรรมสัญญา ซึ่งกระทรวงหรือหน่วยงานในสังกัดเป็นคู่สัญญา

(ค) พัฒนากฎหมายและดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวง รวมทั้งติดตามและประเมินผลการบังคับใช้กฎหมาย

(ง) ทำความเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขกฎหมายของหน่วยงานต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกกระทรวง และร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รวมทั้งการอุทธรณ์คำสั่งตามกฎหมายที่ยื่นต่อรัฐมนตรี

(จ) รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายต่างประเทศและกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของกระทรวง

(ฉ) ดำเนินการเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนนักจิตวิทยาและนักสังคมสงเคราะห์ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(ช) ดำเนินการในคดีที่กระทรวงเป็นคู่ความทั้งคดีแพ่ง คดีอาญา และคดีปกครองในคดีที่ข้าราชการถูกฟ้องในฐานะเป็นพนักงานปฏิบัติราชการตามหน้าที่

(ซ) ดำเนินการเกี่ยวกับกรณีนักโทษขออภัยโทษตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายว่าด้วยการราชทัณฑ์

(ฌ) ดำเนินการช่วยเหลือ ร่วมมือทางคดี รวมถึงเอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางการทูตหรือทางกงสุล

(ญ) ดูแลและประสานงานเกี่ยวกับสิทธิผู้ต้องหาหรือจำเลยที่เป็นชาวต่างประเทศ รวมทั้งดำเนินการต่างๆ เพื่อสร้างความเข้าใจกับต่างประเทศในเรื่องที่เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมของไทย

(ฎ) ร่วมมือและประสานงานทางวิชาการกับหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานยุติธรรมทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

(ฏ) ดำเนินการเกี่ยวกับงานห้องสมุดของกระทรวง

(ฐ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๘) สำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) เสนอแนะและจัดทำนโยบายของกระทรวง ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล และนโยบายของรัฐมนตรี จัดทำแผนแม่บท ประสานแผนปฏิบัติงาน และเสนอแนะนโยบายในการตั้งและจัดสรรงบประมาณประจำปี รวมทั้งติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวง

(ข) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๙) สำนักพัฒนาบุคลากรกระทรวงยุติธรรม มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดฝึกอบรม และพัฒนาข้าราชการระดับกลางและระดับสูงของกระทรวง รวมทั้งผู้ปฏิบัติงานของส่วนราชการในสังกัดกระทรวง

(ข) เสนอแนะนโยบายการพัฒนาข้าราชการของกระทรวง ตลอดจนสนับสนุนและประสานการจัดทำแผนพัฒนาข้าราชการของส่วนราชการในสังกัดกระทรวง

(ค) ประสานความร่วมมือและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งบุคลากรและวัสดุอุปกรณ์ระหว่างหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศเพื่อการพัฒนาบุคลากรของกระทรวง

(ง) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัยเพื่อพัฒนาหลักสูตรการพัฒนาบุคลากร รวมทั้งติดตามประเมินผลการฝึกอบรมและพัฒนา

(จ) ดำเนินการเผยแพร่เอกสารทางวิชาการ และให้บริการสื่อการฝึกอบรมของกระทรวง

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕
ร้อยตำรวจเอก ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๘ ฉ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ บัญญัติว่า การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานรัฐมนตรี กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ให้ออกเป็นกฎกระทรวง และให้ระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการไว้ในกฎกระทรวงด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติดังกล่าว สมควรแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงยุติธรรม และระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการดังกล่าวให้เหมาะสมกับสภาพของงาน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

แบ่งส่วนราชการกรมคุมประพฤติ

กระทรวงยุติธรรม

พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ ฉ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้กรมคุมประพฤติ มีภารกิจเกี่ยวกับการคุมความประพฤติผู้กระทำผิด ทั้งเด็ก เยาวชน และผู้ใหญ่ โดยการสืบเสาะประวัติเพื่อประกอบการพิจารณาคดี การสอดส่อง ติดตาม แก้ไขพฤติกรรม และฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด โดยเน้นให้ชุมชนและภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขฟื้นฟู เพื่อให้ผู้ที่อยู่ในกระบวนการคุมประพฤติและผู้ถูกฟื้นฟูสมรรถภาพสามารถกลับเข้าอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างสงบสุข โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการสืบเสาะและพินิจ ควบคุมและสอดส่อง แก้ไข ฟื้นฟูและสงเคราะห์ผู้กระทำผิดในชั้นก่อนฟ้อง ชั้นพิจารณาคดีของศาล และภายหลังที่ศาลมีคำพิพากษาตามที่กฎหมายกำหนด

(๒) ดำเนินการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดในระบบบังคับรักษาตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๓) ส่งเสริมสนับสนุนเกี่ยวกับการดำเนินการแก้ไข ฟื้นฟูและสงเคราะห์ผู้กระทำผิดในชุมชน

(๔) พัฒนาระบบ รูปแบบ และวิธีการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในชุมชน

(๕) จัดทำและประสานแผนงานของกรมให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนแม่บทของกระทรวง รวมทั้งเร่งรัด ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัด

(๖) เสริมสร้าง สนับสนุน และประสานงานให้ชุมชนและภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมและเป็นเครือข่ายในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรม หรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ข้อ ๒ ให้แบ่งส่วนราชการกรมคุมประพฤติ ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานเลขานุการกรม

(๒) กองกิจการชุมชนและบริการสังคม

(๓) กองแผนงานและสารสนเทศ

(๔) กองพัฒนาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๕) ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(๖) สำนักงานคุมประพฤติกรุงเทพมหานคร

(๗) สำนักงานคุมประพฤติธนบุรี

(๘) - (๑๖) สำนักงานคุมประพฤติภาค ๑ - ๙

(๑๗) สำนักพัฒนาการคุมประพฤติ

ข้อ ๓ ส่วนราชการกรมคุมประพฤติ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานเลขานุการกรม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการทั่วไปของกรมและราชการอื่นที่มิได้แยกให้เป็นหน้าที่ของกองหรือส่วนราชการใดโดยเฉพาะ อำนาจหน้าที่ดังกล่าวให้รวมถึง

(ก) ปฏิบัติงานสารบรรณของกรม

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับงานช่วยอำนวยการและงานเลขานุการของกรม

(ค) ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การบริหารงบประมาณ การพัสดุ อาคารสถานที่และยานพาหนะของกรม

(ง) จัดระบบงานและบริหารงานบุคคลของกรม

(จ) ดำเนินการเป็นศูนย์รวมด้านวิทยุและการสื่อสารต่าง ๆ

(ฉ) ดำเนินการเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กิจกรรม ความรู้ ความก้าวหน้าและผลงานของกรม

(ช) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๒) กองกิจการชุมชนและบริการสังคม มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) พัฒนาระบบและวิธีการทำงานในลักษณะการเข้ามามีส่วนร่วมของชุมชนและภาคประชาสังคมในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดและป้องกันสังคมจากอาชญากรรม

(ข) พัฒนาระบบและวิธีการทำงานบริการสังคมในรูปแบบต่างๆ ให้เหมาะสมกับผู้กระทำผิด

(ค) สนับสนุนและส่งเสริมกิจการชุมชนและบริการสังคม

(ง) ส่งเสริมและสนับสนุนชุมชนและภาคประชาสังคมให้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดและป้องกันสังคมจากอาชญากรรม

(จ) ส่งเสริมและพัฒนาระบบ รูปแบบ และกระบวนการดำเนินงานของอาสาสมัครคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๓) กองแผนงานและสารสนเทศ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) เสนอแนะการกำหนดนโยบาย รวมทั้งจัดทำและประสานแผนการปฏิบัติงานของกรมให้เป็นไปตามนโยบายและแผนแม่บทของกระทรวง

(ข) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนงาน โครงการของหน่วยงานในสังกัด

(ค) เสนอแนะแนวนโยบายการขอตั้งและจัดสรรงบประมาณประจำปีให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนงานของกรม

(ง) ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติในด้านความคุ้มทุนของการดำเนินงาน รวมทั้งให้บริการข้อมูลสถิติในด้านต่างๆ ของกรม

(จ) เป็นศูนย์กลางในการบริหารจัดการฐานข้อมูลในด้านต่างๆ ของกรม

(ฉ) ประสานกับหน่วยงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของกระทรวงและกรมอื่นๆ

(ช) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๔) กองพัฒนาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) พัฒนาระบบและรูปแบบการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(ข) สนับสนุนการปฏิบัติงานของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(ค) ปฏิบัติงานในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(ง) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๕) ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติดของผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ที่ได้รับตัวตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(ข) ดำเนินการควบคุมตัวผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดไว้ในระหว่างการตรวจพิสูจน์หรือการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และดูแลให้ผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์หรือผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดปฏิบัติตามระเบียบ เงื่อนไข และข้อบังคับ

(ค) ดำเนินการและติดตามการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามระเบียบที่กำหนด

(ง) จัดทำรายงานผลการตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติด รวมทั้งผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเสนอต่อคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(จ) จัดทำและออกข้อบังคับของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(ฉ) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมาย

(ช) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๖) สำนักงานคุมประพฤติกรุงเทพมหานคร มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการสืบเสาะและพินิจผู้กระทำผิดในชั้นก่อนฟ้อง ชั้นพิจารณาคดีของศาล และภายหลังที่ศาลมีคำพิพากษา ในเขตพื้นที่ซึ่งกรมคุมประพฤติกำหนดให้อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคุมประพฤติกรุงเทพมหานคร

(ข) ดำเนินการควบคุมและสอดส่อง และแก้ไข ฟื้นฟูสงเคราะห์ผู้กระทำผิดในชั้นก่อนฟ้อง ชั้นพิจารณาคดีของศาล และภายหลังที่ศาลมีคำพิพากษา

(ค) ดำเนินการตรวจพิสูจน์และฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(ง) ส่งเสริมและพัฒนาชุมชนและภาคประชาสังคมให้สามารถมีส่วนร่วมในการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดและป้องกันสังคมจากอาชญากรรมในเขตความรับผิดชอบ

(จ) ดำเนินการสรรหาและพัฒนาอาสาสมัครคุมประพฤติเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของสำนักงานคุมประพฤติ

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๗) สำนักงานคุมประพฤติธนบุรี มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับสำนักงานคุมประพฤติกรุงเทพมหานครในเขตพื้นที่ซึ่งกรมคุมประพฤติกำหนดให้อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคุมประพฤติธนบุรี

(๘) - (๑๖) สำนักงานคุมประพฤติภาค ๑ - ๙ มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับสำนักงานคุมประพฤติกรุงเทพมหานคร ในเขตพื้นที่ซึ่งกรมคุมประพฤติกำหนดให้อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคุมประพฤติภาค ๑ - ๙

(๑๗) สำนักพัฒนาการคุมประพฤติ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) พัฒนาระบบและรูปแบบการสืบเสาะและพินิจ การควบคุมและสอดส่อง และการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดในชุมชน

(ข) ให้คำปรึกษา แนะนำแก่สำนักงานคุมประพฤติทั่วประเทศ รวมทั้งติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านการแก้ไข ฟื้นฟูและสงเคราะห์ผู้กระทำผิดในชุมชน

(ค) ดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมาย กฎ และระเบียบที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรม และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(ง) พัฒนาระบบ รูปแบบ และมาตรการในการป้องกันสังคมให้ปลอดภัยจากอาชญากรรม

(จ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕
ร้อยตำรวจเอก ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๘ ฉ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ บัญญัติว่า การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานรัฐมนตรี กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ให้ออกเป็นกฎกระทรวง และให้ระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการไว้ในกฎกระทรวงด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติดังกล่าว สมควรแบ่งส่วนราชการภายในกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม และระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการดังกล่าวให้เหมาะสมกับสภาพของงาน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

แบ่งส่วนราชการกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

กระทรวงยุติธรรม

พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ ฉ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ มีภารกิจเกี่ยวกับสิทธิและเสรีภาพที่ประชาชนพึงได้รับตามกฎหมาย โดยการจัดวางระบบและส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพตลอดจนการดำเนินการให้พยาน ผู้เสียหาย และจำเลยในคดีอาญาได้รับการคุ้มครอง ช่วยเหลือ เยียวยาในเบื้องต้น เพื่อให้ประชาชนได้รับการคุ้มครองและดูแลจากรัฐอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) จัดระบบการบริหารจัดการด้านคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน

(๒) ส่งเสริมและพัฒนาการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน

(๓) ส่งเสริมและพัฒนากลไกการระงับข้อพิพาทในสังคม

(๔) ประสานงานด้านคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพกับภาครัฐและภาคเอกชนทั้งในและต่างประเทศ

(๕) พัฒนาระบบ มาตรการ และดำเนินการช่วยเหลือประชาชนที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม รวมทั้งจำเลยที่ถูกดำเนินคดีอาญาโดยมิได้เป็นผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา

(๖) ติดตามและประเมินผลการดำเนินการด้านการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

(๗) ดำเนินการคุ้มครองพยานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรม หรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ข้อ ๒ ให้แบ่งส่วนราชการกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานเลขานุการกรม

(๒) กองพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพ

(๓) กองส่งเสริมการระงับข้อพิพาท

(๔) กองส่งเสริมสิทธิและเสรีภาพ

(๕) สำนักงานคุ้มครองพยาน

(๖) สำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา

ข้อ ๓ ส่วนราชการกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานเลขานุการกรม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการทั่วไปของกรมและราชการอื่นที่มิได้แยกให้เป็นหน้าที่ของกองหรือส่วนราชการใดโดยเฉพาะ อำนาจหน้าที่ดังกล่าวให้รวมถึง

(ก) ปฏิบัติงานสารบรรณของกรม

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับงานช่วยอำนวยการและงานเลขานุการของกรม

(ค) ดำเนินการเบื้องต้นเกี่ยวกับแผนงาน การเงิน การบัญชี การงบประมาณ การพัสดุ อาคารสถานที่ และยานพาหนะของกรม

(ง) ดำเนินการเบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของกรม

(จ) ดำเนินการเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กิจกรรม ความรู้ ความก้าวหน้าและผลงานของกรม

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๒) กองพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) พัฒนาระบบและมาตรการส่งเสริมให้ประชาชนได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมายด้วยความรวดเร็วและทั่วถึง

(ข) รับเรื่องราวร้องทุกข์เกี่ยวกับการละเมิดสิทธิและเสรีภาพ

(ค) ให้คำปรึกษา แนะนำด้านกฎหมายและสิทธิต่างๆ แก่ประชาชน และหรือส่งต่อหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

(ง) ประสานงานให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม

(จ) รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับอรรถคดีเพื่อการปรับปรุง แก้ไขกฎหมาย กฎระเบียบ หรือข้อบังคับอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพ

(ฉ) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพ

(ช) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๓) กองส่งเสริมการระงับข้อพิพาท มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) พัฒนาระบบและมาตรการส่งเสริมการระงับข้อพิพาท โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชน

(ข) ดำเนินการส่งเสริมการระงับข้อพิพาท โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชน

(ค) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการจัดอบรมหรือเผยแพร่ความรู้แก่ชุมชนเพื่อส่งเสริมการระงับข้อพิพาท

(ง) ประสานงานและส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในการส่งเสริมการระงับข้อพิพาท

(จ) ศึกษา วิเคราะห์เพื่อพัฒนาระบบการระงับข้อพิพาท

(ฉ) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานส่งเสริมการระงับข้อพิพาท

(ช) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๔) กองส่งเสริมสิทธิและเสรีภาพ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) พัฒนาระบบและมาตรการส่งเสริมการเผยแพร่ความรู้ทางกฎหมายและสิทธิเสรีภาพแก่ประชาชน

(ข) ประสานงานและส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อเผยแพร่ความรู้และการฝึกอบรมด้านสิทธิและเสรีภาพ

(ค) รณรงค์และส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามมาตรการทางกฎหมายและพันธกรณีระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

(ง) ส่งเสริมและดำเนินการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการด้านสิทธิมนุษยชน

(จ) ศึกษา วิเคราะห์เพื่อพัฒนาระบบการส่งเสริมการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

(ฉ) ปรับปรุง แก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับ ตลอดจนมาตรการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

(ช) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

(ซ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๕) สำนักงานคุ้มครองพยาน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการคุ้มครองพยานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา

(ข) ประสานงานกับพนักงานสอบสวนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการคุ้มครองพยาน

(ค) พัฒนาระบบและมาตรการคุ้มครองพยานให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

(ง) เสนอแนะ ปรับปรุง และแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับ ตลอดจนมาตรการต่างๆ ในการคุ้มครองพยาน

(จ) ติดตามและประเมินผลการดำเนินการคุ้มครองพยาน

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๖) สำนักงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญาตามกฎหมายว่าด้วยค่าตอบแทนผู้เสียหายและค่าทดแทนและค่าใช้จ่ายแก่จำเลยในคดีอาญา

(ข) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อประโยชน์ในการช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญาตามที่กฎหมายกำหนด

(ค) เสนอแนะ ปรับปรุง และแก้ไขกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับ ตลอดจนมาตรการต่างๆ ในการช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา

(ง) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้เสียหายและจำเลยในคดีอาญา

(จ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕
ร้อยตำรวจเอก ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๘ ฉ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ บัญญัติว่า การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานรัฐมนตรี กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ให้ออกเป็นกฎกระทรวง และให้ระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการไว้ในกฎกระทรวงด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติดังกล่าว สมควรแบ่งส่วนราชการภายในกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม และระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการดังกล่าวให้เหมาะสมกับสภาพของงาน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

แบ่งส่วนราชการกรมบังคับคดี

กระทรวงยุติธรรม

พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ ฉ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้กรมบังคับคดี มีภารกิจเกี่ยวกับการบังคับคดีแพ่ง คดีล้มละลาย และการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตามคำสั่งศาล โดยดำเนินการยึด อายัด และจำหน่ายทรัพย์สิน ตลอดจนการกำกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ เพื่อให้เจ้าหนี้และผู้มีส่วนได้เสียได้รับการชดใช้จากลูกหนี้อย่างเป็นธรรม โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการบังคับคดีแพ่งตามคำสั่งศาล

(๒) ดำเนินการบังคับคดีล้มละลายตามคำสั่งศาล

(๓) ดำเนินการบังคับคดีฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตามคำสั่งศาล

(๔) ดำเนินการตรวจสอบสิทธิทางบัญชีของผู้มีส่วนได้เสียเพื่อรับส่วนแบ่งจากคดีตรวจสอบค่าใช้จ่าย และเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการบังคับคดี

(๕) ชำระบัญชีห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือนิติบุคคลในฐานะผู้ชำระบัญชีตามคำสั่งศาล

(๖) รับวางทรัพย์จากลูกหนี้หรือผู้มีสิทธิวางทรัพย์

(๗) ดำเนินการประเมินราคาทรัพย์

(๘) ดำเนินการเกี่ยวกับการเดินหมาย คำคู่ความ หนังสือ หรือประกาศของศาลหรือหน่วยงานในสังกัดกรม

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรม หรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย หรือตามคำสั่งศาล

ข้อ ๒ ให้แบ่งส่วนราชการกรมบังคับคดี ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานเลขานุการกรม

(๒) กองคลัง

(๓) กองคำนวณและเฉลี่ยทรัพย์

(๔) กองจำหน่ายทรัพย์สิน

(๕) - (๙) กองบังคับคดีล้มละลาย ๑ - ๕

(๑๐) กองยึดทรัพย์สิน

(๑๑) กองอายัดทรัพย์สิน

(๑๒) - (๒๐) สำนักงานบังคับคดีและวางทรัพย์ภูมิภาคที่ ๑ - ๙

(๒๑) สำนักงานวางทรัพย์กลาง

(๒๒) สำนักฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้

ข้อ ๓ ส่วนราชการกรมบังคับคดี มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานเลขานุการกรม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการทั่วไปของกรมและราชการอื่นที่มิได้แยกให้เป็นหน้าที่ของกองหรือส่วนราชการใดโดยเฉพาะ อำนาจหน้าที่ดังกล่าวให้รวมถึง

(ก) ปฏิบัติงานสารบรรณของกรม

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับงานช่วยอำนวยการและงานเลขานุการของกรม

(ค) จัดระบบงานและการบริหารงานบุคคลของกรม

(ง) ประสานราชการและเผยแพร่กิจกรรม ความรู้ ความก้าวหน้า และผลงานของกรม

(จ) เสนอแนะและประสานการจัดทำแผนปฏิบัติงานของกรมให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนแม่บทของกระทรวง รวมทั้งติดตามและประเมินผลการปฏิบัติราชการของหน่วยงานในสังกัด

(ฉ) ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดเก็บข้อมูลสภาพของทรัพย์ที่ถูกยึด การจัดทำแผนผังที่ตั้งทรัพย์ในการบังคับคดี การเดินหมาย คำคู่ความ หนังสือ หรือประกาศ และการเก็บสำนวน

(ช) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๒) กองคลัง มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การงบประมาณ การพัสดุ อาคารสถานที่และยานพาหนะของกรม

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีเพื่อควบคุมเงินที่อยู่ในระหว่างดำเนินการบังคับคดีและเงินอื่นที่เกี่ยวข้องกับคดี

(ค) พัฒนาระบบ รูปแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบ คู่มือการปฏิบัติ นิเทศ และให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และการพัสดุแก่ส่วนราชการในสังกัดกรม

(ง) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๓) กองคำนวณและเฉลี่ยทรัพย์ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) รวบรวม ตรวจสอบเอกสารและหลักฐานทางการเงินต่างๆ ของลูกหนี้ในคดีแพ่งและคดีล้มละลายตามกฎหมายว่าด้วยการล้มละลาย

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีแบ่งทรัพย์สินในการบังคับคดีแพ่ง การบังคับคดีล้มละลาย และการชำระบัญชีตามคำสั่งศาล

(ค) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๔) กองจำหน่ายทรัพย์สิน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการจำหน่ายทรัพย์ที่ยึดมาโดยวิธีการขายทอดตลาดหรือโดยวิธีอื่นใดตามคำสั่งศาลหรือตามคำขอของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

(ข) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๕) - (๘) กองบังคับคดีล้มละลาย ๑ - ๕ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการบังคับคดีล้มละลาย คดีที่มีความยุ่งยากและคดีสำคัญที่ประชาชนให้ความสนใจตามกฎหมายว่าด้วยการล้มละลาย คดีล้มละลายนิติบุคคลและบุคคลธรรมดาตามกฎหมายว่าด้วยการล้มละลาย

(ข) ดำเนินการชำระบัญชีห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือนิติบุคคลในฐานะผู้ชำระบัญชีตามคำสั่งศาล

(ค) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๑๐) กองยึดทรัพย์สิน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับการยึดทรัพย์สิน ขับไล่ รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างตามหมายบังคับคดีหรือตามคำสั่งศาลในคดีแพ่งในเขตกรุงเทพมหานคร ตลอดจนการส่งมอบการครอบครองหรือส่งมอบทรัพย์ โดยดำเนินการในฐานะเจ้าพนักงานบังคับคดีตั้งแต่ศาลออกหมายบังคับคดีจนเสร็จสิ้นการบังคับคดี

(ข) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๑๑) กองอายัดทรัพย์สิน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับการอายัดทรัพย์ตามหมายบังคับคดีหรือตามคำสั่งศาลในคดีแพ่งในเขตกรุงเทพมหานคร โดยดำเนินการในฐานะเจ้าพนักงานบังคับคดีตั้งแต่ศาลออกหมายบังคับคดีจนเสร็จสิ้นการบังคับคดี

(ข) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๑๒) - (๒๐) สำนักงานบังคับคดีและวางทรัพย์ภูมิภาคที่ ๑ - ๙ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับการบังคับคดีแพ่งในเขตที่ตั้งหน่วยงานหรือตามคำสั่งศาล

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับการบังคับคดีล้มละลายตามกฎหมายว่าด้วยการล้มละลายในเขตภูมิภาคของหน่วยงาน

(ค) ดำเนินการเกี่ยวกับการวางทรัพย์ในเขตภูมิภาคของหน่วยงานหรือตามคำสั่งศาล

(ง) ดำเนินการชำระบัญชีห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือนิติบุคคลในฐานะผู้ชำระบัญชีตามคำสั่งศาลในเขตภูมิภาคของหน่วยงาน

(จ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๒๑) สำนักงานวางทรัพย์กลาง มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับการวางทรัพย์ การประเมินราคาทรัพย์ และการรักษาทรัพย์

(ข) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๒๒) สำนักฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตามกฎหมายว่าด้วยการล้มละลาย

(ข) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕
ร้อยตำรวจเอก ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๘ ฉ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ บัญญัติว่า การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานรัฐมนตรี กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ให้ออกเป็นกฎกระทรวง และให้ระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการไว้ในกฎกระทรวงด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติดังกล่าว สมควรแบ่งส่วนราชการภายในกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม และระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการดังกล่าวให้เหมาะสมกับสภาพของงาน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

แบ่งส่วนราชการกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
กระทรวงยุติธรรม
พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ ฉ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีภารกิจเกี่ยวกับการพินิจเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด โดยให้การศึกษา การฝึกอาชีพ การบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู และการสงเคราะห์ เพื่อให้เด็กและเยาวชนสามารถกลับเข้าสู่ครอบครัวและเป็นที่ยอมรับของสังคม โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิทักษ์และคุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด ส่งเสริมความมั่นคงของสถาบันครอบครัวและชุมชน โดยใช้กระบวนการยุติธรรมทางเลือก กระบวนการยุติธรรมเชิงสมานฉันท์ หรือคดีออกจากกระบวนการยุติธรรม และมาตรการอื่นๆ

(๒) ดำเนินการด้านคดีอาญา คดีครอบครัว กำกับการปกครอง และการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ป้องกัน พัฒนา และสงเคราะห์ ตลอดจนการติดตามประเมินผลเด็กและเยาวชน

(๓) ประสานความร่วมมือและสร้างเครือข่ายกับชุมชน องค์กรภาครัฐ และเอกชนทั้งภายในและต่างประเทศ เพื่อการมีส่วนร่วมและสนับสนุนกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน

(๔) ศึกษา วิเคราะห์ และพัฒนากฎหมาย การพิทักษ์คุ้มครองสิทธิเด็กและเยาวชน รวมทั้งระบบงานที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติเกี่ยวกับงานคดี และการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชน

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรม หรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ข้อ ๒ ให้แบ่งส่วนราชการกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานเลขานุการกรม

(๒) ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๓) สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร

(๔) สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัด ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๕) สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน

ข้อ ๓ ส่วนราชการกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานเลขานุการกรม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการทั่วไปของกรมและราชการอื่นที่มิได้แยกให้เป็นหน้าที่ของกองหรือส่วนราชการใดโดยเฉพาะ อำนาจหน้าที่ดังกล่าวให้รวมถึง

(ก) ปฏิบัติงานสารบรรณของกรม

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับงานช่วยอำนวยการและงานเลขานุการของกรม

(ค) ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การงบประมาณ การพัสดุ อาคารสถานที่และยานพาหนะของกรม

(ง) จัดระบบงานและบริหารงานบุคคลของกรม

(จ) ดำเนินการเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กิจกรรมของหน่วยงานในสังกัดกรม

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๒) ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการด้านการควบคุม ดูแล บำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ป้องกัน พัฒนา พฤตินิสัยและสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เข้ารับการฝึกอบรม

(ข) ดำเนินการด้านกิจกรรมชุมชนและประสานความร่วมมือเพื่อการพิทักษ์และคุ้มครองสิทธิเด็ก

(ค) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๓) สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการด้านการสืบเสาะ ประมวลข้อเท็จจริงในคดีอาญา คดีครอบครัว กำกับการปกครองและดูแลรักษาทรัพย์สินและสิทธิประโยชน์ของผู้เยาว์ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล

(ข) ดำเนินการด้านการควบคุม ดูแล บำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ป้องกัน พัฒนา พฤตินิสัยและสงเคราะห์เด็กและเยาวชนระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี

(ค) ดำเนินการด้านกิจกรรมชุมชนและประสานความร่วมมือเพื่อการพิทักษ์และคุ้มครองสิทธิเด็ก

(ง) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๔) สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการด้านการสืบเสาะ ประมวลข้อเท็จจริงในคดีอาญา คดีครอบครัว กำกับการปกครองและดูแลรักษาทรัพย์สินและสิทธิประโยชน์ของผู้เยาว์ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล

(ข) ดำเนินการด้านการควบคุม ดูแล บำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ป้องกัน พัฒนา พฤตินิสัยและสงเคราะห์เด็กและเยาวชนระหว่างการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี

(ค) ดำเนินการด้านกิจกรรมชุมชนและประสานความร่วมมือเพื่อการพิทักษ์และคุ้มครองสิทธิเด็ก

(ง) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๕) สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) พัฒนาระบบ รูปแบบ มาตรฐาน แนวทางปฏิบัติในด้านการพัฒนาระบบบริหารงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน งานคดี การจำแนก การบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ป้องกัน พัฒนา สงเคราะห์ และบริการทางการพยาบาลและสาธารณสุข การสุขาภิบาล และอนามัยในสถานควบคุม รวมทั้งงานป้องกันเด็กและเยาวชนกระทำความผิด

(ข) กำกับ ดูแล ให้คำปรึกษา แนะนำ ส่งเสริมด้านการพัฒนาระบบบริหารงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน งานคดี การจำแนก การบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ป้องกัน พัฒนา สงเคราะห์ และบริการทางการพยาบาลและสาธารณสุข การสุขาภิบาลและอนามัยในสถานควบคุม และงานป้องกันเด็กและเยาวชนกระทำความผิด

(ค) ประสานความร่วมมือทางวิชาการด้านการบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู ป้องกัน พัฒนาและสงเคราะห์เด็กและเยาวชน

(ง) สนับสนุนและบำบัด แก้ไข ฟื้นฟู และสงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่มีปัญหารุนแรงพิเศษ

(จ) ดำเนินการด้านกิจกรรมชุมชนและประสานความร่วมมือเพื่อการพิทักษ์และคุ้มครองสิทธิเด็ก

(ฉ) ดำเนินการด้านจัดทำแผนงาน โครงการ ตลอดจนการติดตาม ประเมินผล และงานข้อมูลสารสนเทศของกรม

(ช) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕
ร้อยตำรวจเอก ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๘ ฉ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ บัญญัติว่า การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานรัฐมนตรี กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ให้ออกเป็นกฎกระทรวง และให้ระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการไว้ในกฎกระทรวงด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติดังกล่าว สมควรแบ่งส่วนราชการภายในกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กระทรวงยุติธรรม และระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการดังกล่าวให้เหมาะสมกับสภาพของงาน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

แบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์

กระทรวงยุติธรรม

พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ ฉ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้กรมราชทัณฑ์ มีภารกิจเกี่ยวกับการควบคุมและแก้ไขพฤตินิสัยผู้ต้องขังโดยมุ่งพัฒนาเป็นองค์กรพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อแก้ไข ฟื้นฟูผู้ต้องขังให้กลับตนเป็นพลเมืองดี มีสุขภาพกายและจิตที่ดี ไม่หวนกลับมากระทำผิดซ้ำ ได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือในการประกอบอาชีพที่สุจริต และสามารถดำรงชีวิตในสังคมภายนอกได้อย่างปกติโดยสังคมให้การยอมรับ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดให้เป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่งตามกฎหมาย โดยดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการราชทัณฑ์และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) กำหนดแนวทางปฏิบัติต่อผู้ต้องขังให้สอดคล้องกับกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ นโยบายของกระทรวง หลักอาชญาวิทยา และหลักทัณฑวิทยา ตลอดจนข้อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง และข้อเสนอแนะในเรื่องที่เกี่ยวข้องขององค์การสหประชาชาติ

(๓) ดำเนินการเกี่ยวกับการสวัสดิการและการสงเคราะห์แก่ผู้ต้องขัง

(๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรม หรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ข้อ ๒ ให้แบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ ดังต่อไปนี้

ก. ราชการบริหารส่วนกลาง

(๑) สำนักงานเลขานุการกรม

(๒) กองการเจ้าหน้าที่

(๓) กองคลัง

(๔) กองนิติการ

(๕) กองบริการทางการแพทย์

(๖) กองแผนงาน

(๗) ทัณฑสถาน ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๘) เรือนจำกลาง ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๙) เรือนจำพิเศษ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๑๐) สถานกักกัน ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๑๑) สถานกักขัง ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๑๒) สถาบันพัฒนาข้าราชการราชทัณฑ์

(๑๓) สำนักทัณฑปฏิบัติ

(๑๔) สำนักทัณฑวิทยา

(๑๕) สำนักพัฒนาพฤตินิสัย

ข. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค

(๑) เรือนจำจังหวัด ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๒) เรือนจำอำเภอ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ข้อ ๓ ส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

ก. ราชการบริหารส่วนกลาง

(๑) สำนักงานเลขานุการกรม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการทั่วไปของกรมและราชการอื่นที่มิได้แยกให้เป็นหน้าที่ของกองหรือส่วนราชการใดโดยเฉพาะ อำนาจหน้าที่ดังกล่าวให้รวมถึง

(ก) ปฏิบัติงานสารบรรณของกรม

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับงานช่วยอำนวยการและงานเลขานุการของกรม

(ค) ดำเนินการเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กิจกรรม ความรู้ ความก้าวหน้าและผลงานของกรม

(ง) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๒) กองการเจ้าหน้าที่ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) จัดระบบงานและบริหารงานบุคคลของกรม เว้นแต่การฝึกอบรม

(ข) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๓) กองคลัง มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การบริหารงบประมาณ การพัสดุ อาคารสถานที่ และยานพาหนะของกรม

(ข) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๔) กองนิติการ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการด้านกฎหมายตามกฎหมายว่าด้วยการราชทัณฑ์และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับงานนิติกรรมและสัญญา งานเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางแพ่ง อาญา งานคดีปกครอง และงานคดีอื่นที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรม

(ค) ดำเนินการเกี่ยวกับที่ดินเพื่อประโยชน์ในกิจการของกรม รวมทั้งการจัดตั้ง ยุบเลิก หรือย้ายเรือนจำ ทัณฑสถาน สถานกักกัน และสถานกักขัง

(ง) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๕) กองบริการทางการแพทย์ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) กำหนดหลักเกณฑ์ พัฒนาแนวทางการปฏิบัติ ควบคุม กำกับ สนับสนุน และติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านการแพทย์ สาธารณสุข สุขาภิบาล และอนามัยสิ่งแวดล้อมในเรือนจำ

(ข) ศึกษา วิเคราะห์ พัฒนาการส่งเสริมสุขภาพ การบำบัด รักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ต้องขังป่วย

(ค) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๖) กองแผนงาน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) จัดทำและประสานแผนการปฏิบัติงานของกรมให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนแม่บทของกระทรวง

(ข) วิเคราะห์และจัดทำคำของบประมาณรายจ่ายประจำปีในส่วนของแผนงานโครงการตามแผนปฏิบัติการของกรม และร่วมกับกองคลังในการพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้กับหน่วยงาน

(ค) ติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติงาน และการใช้จ่ายงบประมาณตามแผนงานโครงการของหน่วยงาน

(ง) กำหนดแนวทางและระเบียบในการจัดระบบการสำรวจผู้ต้องราชทัณฑ์

(จ) ศึกษา วิเคราะห์ กำหนดแนวทาง พัฒนาระบบงานคอมพิวเตอร์และระบบฐานข้อมูลเพื่อการประสานเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๗) ทัณฑสถาน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ควบคุมผู้ต้องขังที่แยกประเภทแล้วตามกฎหมายว่าด้วยการราชทัณฑ์

(ข) ดำเนินการทางทัณฑปฏิบัติแก่ผู้ต้องขัง

(ค) จัดการศึกษา อบรม พัฒนา ปรับปรุง แก้ไขพฤติกรรม และฝึกวิชาชีพแก่ผู้ต้องขัง

(ง) ดำเนินการเกี่ยวกับการทำงานและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง

(จ) จัดสวัสดิการ ให้การสงเคราะห์ และพัฒนาสุขภาพอนามัยแก่ผู้ต้องขัง รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการสุขาภิบาล

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๘) เรือนจำกลาง มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ควบคุมนักโทษเด็ดขาดที่มีกำหนดโทษซึ่งอยู่ในอำนาจการควบคุมตามที่กำหนด ผู้ต้องขังอุกฉกรรจ์ และผู้ต้องขังอื่นๆ ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งตามกฎหมาย

(ข) ดำเนินการทางทัณฑปฏิบัติแก่ผู้ต้องขัง

(ค) จัดการศึกษา อบรม พัฒนา ปรับปรุง แก้ไขพฤติกรรม และฝึกวิชาชีพแก่ผู้ต้องขัง

(ง) ดำเนินการเกี่ยวกับการทำงานและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง

(จ) จัดสวัสดิการ ให้การสงเคราะห์ และพัฒนาสุขภาพอนามัยแก่ผู้ต้องขัง รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการสุขาภิบาล

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๙) เรือนจำพิเศษ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ควบคุมผู้ต้องขังซึ่งเป็นคนฝาก ผู้ต้องขังระหว่างคดีในเขตอำนาจศาลที่เรือนจำตั้งอยู่ และนักโทษเด็ดขาดที่มีกำหนดโทษซึ่งอยู่ในอำนาจการควบคุมตามที่กำหนด

(ข) ดำเนินการทางทัณฑปฏิบัติแก่ผู้ต้องขัง

(ค) จัดการศึกษา อบรม พัฒนา ปรับปรุง แก้ไขพฤติกรรม และฝึกวิชาชีพแก่ผู้ต้องขัง

(ง) ดำเนินการเกี่ยวกับการทำงานและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง

(จ) จัดสวัสดิการ ให้การสงเคราะห์ และพัฒนาสุขภาพอนามัยแก่ผู้ต้องขัง รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการสุขาภิบาล

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๑๐) สถานกักกัน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ควบคุมผู้ถูกกักกันตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา

(ข) ดำเนินการทางทัณฑปฏิบัติแก่ผู้ถูกกักกัน

(ค) จัดการศึกษา อบรม พัฒนา ปรับปรุง แก้ไขพฤติกรรม และฝึกวิชาชีพแก่ผู้ถูกกักกัน

(ง) จัดสวัสดิการ ให้การสงเคราะห์ และพัฒนาสุขภาพอนามัยแก่ผู้ถูกกักกัน รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการสุขาภิบาล

(จ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๑๑) สถานกักขัง มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ควบคุมผู้ต้องกักขังตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังตามประมวลกฎหมายอาญา

(ข) ดำเนินการทางทัณฑปฏิบัติแก่ผู้ต้องกักขัง

(ค) จัดการศึกษา อบรม พัฒนา ปรับปรุง แก้ไขพฤติกรรม และฝึกวิชาชีพแก่ผู้ต้องกักขัง

(ง) จัดสวัสดิการ ให้การสงเคราะห์ และพัฒนาสุขภาพอนามัยแก่ผู้ต้องกักขัง รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการสุขาภิบาล

(จ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๑๒) สถาบันพัฒนาข้าราชการราชทัณฑ์ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับการฝึกอบรม และพัฒนาข้าราชการและลูกจ้างประจำตลอดจนบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้อง

(ข) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๑๓) สำนักทัณฑปฏิบัติ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) กำหนดรูปแบบ มาตรการ หลักเกณฑ์ และวิธีการดำเนินงานด้านทัณฑปฏิบัติทั้งการจัดทำทะเบียนประวัติผู้ต้องขัง จำแนกลักษณะผู้ต้องขัง การย้ายผู้ต้องขัง การลดวันต้องโทษจำคุก การเลื่อน ลดชั้น การลา การขอพระราชทานอภัยโทษ การให้ผู้ต้องขังออกทำงานนอกเรือนจำ งานสาธารณะนอกเรือนจำ และการพักการลงโทษ

(ข) กำกับ ดูแล ตรวจสอบ ให้คำปรึกษา แนะนำการดำเนินงาน รวมทั้งติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านทัณฑปฏิบัติของเรือนจำให้เป็นไปในมาตรฐานเดียวกัน

(ค) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๑๔) สำนักทัณฑวิทยา มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย เพื่อพัฒนาระบบ รูปแบบ มาตรการ หลักเกณฑ์ และวิธีการด้านการควบคุมผู้ต้องขัง และระบบเสริมความมั่นคงของเรือนจำหรือทัณฑสถาน

(ข) เป็นศูนย์กลางการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางวิชาการด้านอาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา

(ค) ดำเนินการเกี่ยวกับมาตรการในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังชาวต่างประเทศ และความร่วมมือระหว่างประเทศในทางอาญาที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรม ติดต่อและประสานงานกับองค์การหรือหน่วยงานต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศด้านความช่วยเหลือและความร่วมมือในด้านการราชทัณฑ์ รวมทั้งการประชุมและการเจรจาตามที่ได้รับมอบหมาย

(ง) ปฏิบัติงานสำรวจ งานออกแบบ งานก่อสร้างและซ่อมบำรุง งานวิศวกรรม สุขาภิบาล และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนงานภูมิสถาปัตย์ของเรือนจำ ทัณฑสถาน สถานกักกัน สถานฝึกฝังและอาคารสถานที่ของกรม

(จ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๑๕) สำนักพัฒนาพฤตินิสัย มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) กำหนดรูปแบบ มาตรการ หลักเกณฑ์ และวิธีการด้านการพัฒนา แก้ไขฟื้นฟูพฤตินิสัยของผู้ต้องขังให้เหมาะสมกับผู้ต้องขัง

(ข) พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ต้องขัง รวมทั้งเด็กในความดูแลของผู้ต้องขังที่ติดเข้ามาในเรือนจำ ทั้งการจัดสวัสดิการ การให้การสงเคราะห์ การพัฒนาจิตใจ การจัดการศึกษาทั้งสายสามัญและสายอาชีพ

(ค) กำหนดแผนงาน โครงการ รวมทั้งกำกับ ดูแล ตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลการฝึกวิชาชีพด้านเกษตรกรรม และการพัฒนาฝีมือแรงงานผู้ต้องขัง

(ง) กำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อเตรียมความพร้อมผู้ต้องขังก่อนปล่อยตัว ทั้งผู้ต้องขังที่ปล่อยตัวโดยมีเงื่อนไขและผู้ต้องขังที่ปล่อยตัวครบกำหนดโทษ รวมทั้งการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับผู้ต้องขังที่จะปล่อยตัว

(จ) กำกับ ดูแล ให้คำปรึกษา แนะนำ ส่งเสริม ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานด้านการแก้ไขฟื้นฟูและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ต้องขัง

(ฉ) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอรับการสนับสนุนหรือความร่วมมือเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านยาเสพติดที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรม

(ช) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ข. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค

(๑) เรือนจำจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ควบคุมผู้ต้องขังซึ่งเป็นคนฝาก ผู้ต้องขังระหว่างคดีในเขตอำนาจศาลที่เรือนจำตั้งอยู่ และนักโทษเด็ดขาดที่มีกำหนดโทษซึ่งอยู่ในอำนาจการควบคุมตามที่กำหนด

(ข) ดำเนินการทางทัณฑปฏิบัติแก่ผู้ต้องขัง

(ค) จัดการศึกษา อบรม พัฒนา ปรับปรุง แก้ไขพฤติกรรม และฝึกวิชาชีพแก่ผู้ต้องขัง

(ง) ดำเนินการเกี่ยวกับการทำงานและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง

(จ) จัดสวัสดิการ ให้การสงเคราะห์ และพัฒนาสุขภาพอนามัยแก่ผู้ต้องขัง รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการสุขาภิบาล

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๒) เรือนจำอำเภอ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ควบคุมผู้ต้องขังซึ่งเป็นคนฝาก ผู้ต้องขังระหว่างคดีในเขตอำนาจศาลที่เรือนจำตั้งอยู่ และนักโทษเด็ดขาดที่มีกำหนดโทษซึ่งอยู่ในอำนาจการควบคุมตามที่กำหนด

(ข) ดำเนินการทางทัณฑปฏิบัติแก่ผู้ต้องขัง

(ค) จัดการศึกษา อบรม พัฒนา ปรับปรุง แก้ไขพฤติกรรม และฝึกวิชาชีพแก่ผู้ต้องขัง

(ง) ดำเนินการเกี่ยวกับการทำงานและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง

(จ) จัดสวัสดิการ ให้การสงเคราะห์ และพัฒนาสุขภาพอนามัยแก่ผู้ต้องขัง รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการสุขาภิบาล

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๔ ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง การแบ่งส่วนราชการตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมที่ใช้อยู่ในวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีประกาศตามข้อ ๒ ก. (๗) (๘) (๙) (๑๐) และ (๑๑) และ ข. (๑) และ (๒) แล้วแต่กรณี ใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕
ร้อยตำรวจเอก ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๘ ฉ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ บัญญัติว่า การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานรัฐมนตรี กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ให้ออกเป็นกฎกระทรวง และให้ระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการไว้ในกฎกระทรวงด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติดังกล่าว สมควรแบ่งส่วนราชการภายในกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม และระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการดังกล่าวให้เหมาะสมกับสภาพของงาน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกระทรวงยุติธรรม

เรื่อง การกำหนดส่วนราชการตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ
กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕
พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒ ก. ราชการบริหารส่วนกลาง (๗) (๘) (๙) (๑๐) และ (๑๑) และ ข. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค (๑) และ (๒) ของกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งกำหนดให้ทัณฑสถาน เรือนจำกลาง เรือนจำพิเศษ สถานกักกัน สถานกักขัง เรือนจำจังหวัดและเรือนจำอำเภอ อันเป็นส่วนราชการที่มีฐานะเทียบกองหรือสูงกว่ากองในราชการบริหารส่วนกลางและราชการบริหารส่วนภูมิภาคของกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจึงออกประกาศกำหนดส่วนราชการดังกล่าวไว้ ดังต่อไปนี้

๑. ทัณฑสถาน ได้แก่

(๑) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง

(๒) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษขอนแก่น

(๓) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษคลองไผ่

(๔) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษจังหวัดปทุมธานี

(๕) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษพระนครศรีอยุธยา

(๖) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษลำปาง

(๗) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษสงขลา

(๘) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง

(๙) ทัณฑสถานเปิดเขาพริก

(๑๐) ทัณฑสถานเปิดโคกตาบัน

(๑๑) ทัณฑสถานเปิดทุ่งเบญจา

(๑๒) ทัณฑสถานเปิดบ้านนาวง

(๑๓) ทัณฑสถานเปิดบ้านเนินสูง

(๑๔) ทัณฑสถานเปิดหนองน้ำขุ่น

(๑๕) ทัณฑสถานเปิดห้วยโป่ง

(๑๖) ทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์

(๑๗) ทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง

(๑๘) ทัณฑสถานวัยหนุ่มกำแพงเพชร

(๑๙) ทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช

(๒๐) ทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา

(๒๑) ทัณฑสถานหญิงกลาง

(๒๒) ทัณฑสถานหญิงชลบุรี

(๒๓) ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่

(๒๔) ทัณฑสถานหญิงธนบุรี

(๒๕) ทัณฑสถานหญิงระยอง

(๒๖) ทัณฑสถานหญิงสงขลา

(๒๗) ทัณฑสถานหญิงหล่มสัก

๒. เรือนจำกลาง ได้แก่

(๑) เรือนจำกลางกำแพงเพชร

(๒) เรือนจำกลางขอนแก่น

(๓) เรือนจำกลางเขาบิน

(๔) เรือนจำกลางคลองเปรม

(๕) เรือนจำกลางคลองไผ่

(๖) เรือนจำกลางฉะเชิงเทรา

(๗) เรือนจำกลางชลบุรี

(๘) เรือนจำกลางเชียงราย

(๙) เรือนจำกลางเชียงใหม่

(๑๐) เรือนจำกลางนครปฐม

(๑๑) เรือนจำกลางนครราชสีมา

(๑๒) เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

(๑๓) เรือนจำกลางนครสวรรค์

(๑๔) เรือนจำกลางบางขวาง

(๑๕) เรือนจำกลางพระนครศรีอยุธยา

(๑๖) เรือนจำกลางพัทลุง

(๑๗) เรือนจำกลางพิษณุโลก

(๑๘) เรือนจำกลางยะลา

(๑๙) เรือนจำกลางระยอง

(๒๐) เรือนจำกลางราชบุรี

(๒๑) เรือนจำกลางลพบุรี

(๒๒) เรือนจำกลางลำปาง

(๒๓) เรือนจำกลางวังทอง

(๒๔) เรือนจำกลางสงขลา

(๒๕) เรือนจำกลางสมุทรปราการ

(๒๖) เรือนจำกลางสุราษฎร์ธานี

(๒๗) เรือนจำกลางอุดรธานี

(๒๘) เรือนจำกลางอุบลราชธานี

๓. เรือนจำพิเศษ ได้แก่

(๑) เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร

(๒) เรือนจำพิเศษกำแพงเพชร

(๓) เรือนจำพิเศษขอนแก่น

(๔) เรือนจำพิเศษฉะเชิงเทรา

(๕) เรือนจำพิเศษชลบุรี

(๖) เรือนจำพิเศษเชียงราย

(๗) เรือนจำพิเศษเชียงใหม่

(๘) เรือนจำพิเศษธนบุรี

(๙) เรือนจำพิเศษนครปฐม

(๑๐) เรือนจำพิเศษนครราชสีมา

(๑๑) เรือนจำพิเศษนครศรีธรรมราช

(๑๒) เรือนจำพิเศษนครสวรรค์

(๑๓) เรือนจำพิเศษพัทยา

(๑๔) เรือนจำพิเศษพัทลุง

(๑๕) เรือนจำพิเศษมีนบุรี

(๑๖) เรือนจำพิเศษยะลา

(๑๗) เรือนจำพิเศษระยอง

(๑๘) เรือนจำพิเศษราชบุรี

(๑๙) เรือนจำพิเศษลพบุรี

(๒๐) เรือนจำพิเศษลำปาง

(๒๑) เรือนจำพิเศษสมุทรปราการ

(๒๒) เรือนจำพิเศษสุราษฎร์ธานี

(๒๓) เรือนจำพิเศษอุดรธานี

(๒๔) เรือนจำพิเศษอุบลราชธานี

๔. สถานกักกัน ได้แก่ สถานกักกันนครปฐม

๕. สถานกักขัง ได้แก่

(๑) สถานกักขังกลางจังหวัดตราด

(๒) สถานกักขังกลางจังหวัดปทุมธานี

๖. เรือนจำจังหวัด ได้แก่

(๑) เรือนจำจังหวัดกระบี่

(๒) เรือนจำจังหวัดกาญจนบุรี

(๓) เรือนจำจังหวัดกาฬสินธุ์

(๔) เรือนจำจังหวัดจันทบุรี

(๕) เรือนจำจังหวัดชัยนาท

(๖) เรือนจำจังหวัดชัยภูมิ

(๗) เรือนจำจังหวัดชุมพร

(๘) เรือนจำจังหวัดตรัง

(๙) เรือนจำจังหวัดตราด

(๑๐) เรือนจำจังหวัดตาก

(๑๑) เรือนจำจังหวัดนครนายก

(๑๒) เรือนจำจังหวัดนครพนม

(๑๓) เรือนจำจังหวัดนนทบุรี

(๑๔) เรือนจำจังหวัดนราธิวาส

(๑๕) เรือนจำจังหวัดน่าน

(๑๖) เรือนจำจังหวัดบุรีรัมย์

(๑๗) เรือนจำจังหวัดปทุมธานี

(๑๘) เรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

(๑๙) เรือนจำจังหวัดปราจีนบุรี

(๒๐) เรือนจำจังหวัดปัตตานี

(๒๑) เรือนจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

(๒๒) เรือนจำจังหวัดพะเยา

(๒๓) เรือนจำจังหวัดพังงา

(๒๔) เรือนจำจังหวัดพิจิตร

(๒๕) เรือนจำจังหวัดพิษณุโลก

(๒๖) เรือนจำจังหวัดเพชรบุรี

(๒๗) เรือนจำจังหวัดเพชรบูรณ์

(๒๘) เรือนจำจังหวัดแพร่

(๒๙) เรือนจำจังหวัดภูเก็ต

(๓๐) เรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

(๓๑) เรือนจำจังหวัดมุกดาหาร

(๓๒) เรือนจำจังหวัดแม่ฮ่องสอน

(๓๓) เรือนจำจังหวัดยโสธร

(๓๔) เรือนจำจังหวัดร้อยเอ็ด

(๓๕) เรือนจำจังหวัดระนอง

(๓๖) เรือนจำจังหวัดลำพูน

(๓๗) เรือนจำจังหวัดเลย

(๓๘) เรือนจำจังหวัดศรีสะเกษ

(๓๙) เรือนจำจังหวัดสกลนคร

(๔๐) เรือนจำจังหวัดสงขลา

(๔๑) เรือนจำจังหวัดสตูล

(๔๒) เรือนจำจังหวัดสมุทรสงคราม

(๔๓) เรือนจำจังหวัดสมุทรสาคร

(๔๔) เรือนจำจังหวัดสระแก้ว

(๔๕) เรือนจำจังหวัดสระบุรี

(๔๖) เรือนจำจังหวัดสิงห์บุรี

(๔๗) เรือนจำจังหวัดสุโขทัย

(๔๘) เรือนจำจังหวัดสุพรรณบุรี

(๔๙) เรือนจำจังหวัดสุรินทร์

(๕๐) เรือนจำจังหวัดหนองคาย

(๕๑) เรือนจำจังหวัดหนองบัวลำภู

(๕๒) เรือนจำจังหวัดอ่างทอง

(๕๓) เรือนจำจังหวัดอำนาจเจริญ

(๕๔) เรือนจำจังหวัดอุตรดิตถ์

(๕๕) เรือนจำจังหวัดอุทัยธานี

๗. เรือนจำอำเภอ ได้แก่

(๑) เรือนจำอำเภอกบินทร์บุรี

(๒) เรือนจำอำเภอกันทรลักษ์

(๓) เรือนจำอำเภอไชยา

(๔) เรือนจำอำเภอตะกั่วป่า

(๕) เรือนจำอำเภอทองผาภูมิ

(๖) เรือนจำอำเภอเทิง

(๗) เรือนจำอำเภอทุ่งสง

(๘) เรือนจำอำเภอธัญบุรี

(๙) เรือนจำอำเภอนางรอง

(๑๐) เรือนจำอำเภอบัวใหญ่

(๑๑) เรือนจำอำเภอบึงกาฬ

(๑๒) เรือนจำอำเภอเบตง

(๑๓) เรือนจำอำเภอปากพนัง

(๑๔) เรือนจำอำเภอฝาง

(๑๕) เรือนจำอำเภอพล

(๑๖) เรือนจำอำเภอภูเขียว

(๑๗) เรือนจำอำเภอแม่สอด

(๑๘) เรือนจำอำเภอแม่สะเรียง

(๑๙) เรือนจำอำเภอรัตนบุรี

(๒๐) เรือนจำอำเภอสวรรคโลก

(๒๑) เรือนจำอำเภอสว่างแดนดิน

(๒๒) เรือนจำอำเภอสีคิ้ว

(๒๓) เรือนจำอำเภอหล่มสัก

(๒๔) เรือนจำอำเภอหลังสวน

ประกาศ ณ วันที่ ๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗

พงศ์เทพ เทพกาญจนา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ประกาศกระทรวงยุติธรรม

เรื่อง การกำหนดส่วนราชการตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒ ก. ราชการบริหารส่วนกลาง (๗) ของกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งกำหนดให้ทัณฑสถานอันเป็นส่วนราชการที่มีฐานะเทียบกองในราชการบริหารส่วนกลางของกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม จึงออกประกาศกำหนดส่วนราชการดังกล่าวไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความใน ๑. ของประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดส่วนราชการตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

๑. ทัณฑสถาน ได้แก่

(๑) ทัณฑสถานเกษตรอุตสาหกรรมเขาพริก

(๒) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง

(๓) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษขอนแก่น

(๔) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษคลองไผ่

(๕) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษจังหวัดปทุมธานี

(๖) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษพระนครศรีอยุธยา

(๗) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษลำปาง

(๘) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษสงขลา

(๙) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง

(๑๐) ทัณฑสถานเปิดโคกตาบัน

(๑๑) ทัณฑสถานเปิดทุ่งเบญจา

(๑๒) ทัณฑสถานเปิดบ้านนาวง

(๑๓) ทัณฑสถานเปิดบ้านเนินสูง

(๑๔) ทัณฑสถานเปิดหนองน้ำขุ่น

(๑๕) ทัณฑสถานเปิดห้วยโป่ง

(๑๖) ทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์

(๑๗) ทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง

(๑๘) ทัณฑสถานวัยหนุ่มกำแพงเพชร

(๑๙) ทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช

(๒๐) ทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา

(๒๑) ทัณฑสถานหญิงกลาง

(๒๒) ทัณฑสถานหญิงชลบุรี

(๒๓) ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่

(๒๔) ทัณฑสถานหญิงธนบุรี

(๒๕) ทัณฑสถานหญิงระยอง

(๒๖) ทัณฑสถานหญิงสงขลา

(๒๗) ทัณฑสถานหญิงหล่มสัก

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

พงศ์เทพ เทพกาญจนา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ประกาศกระทรวงยุติธรรม

เรื่อง การกำหนดส่วนราชการตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒ ก. ราชการบริหารส่วนกลาง (๗) ของกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งกำหนดให้ทัณฑสถานอันเป็นส่วนราชการที่มีฐานะเทียบกองในราชการบริหารส่วนกลางของกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม จึงออกประกาศกำหนดส่วนราชการดังกล่าวไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความใน ๑. ของประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดส่วนราชการตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

๑. ทัณฑสถาน ได้แก่

(๑) ทัณฑสถานเกษตรอุตสาหกรรมเขาพริก

(๒) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง

(๓) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษขอนแก่น

(๔) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษคลองไผ่

(๕) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษจังหวัดปทุมธานี

(๖) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษพระนครศรีอยุธยา

(๗) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษลำปาง

(๘) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษสงขลา

(๙) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง

(๑๐) ทัณฑสถานเปิดโคกตาบัน

(๑๑) ทัณฑสถานเปิดทุ่งเบญจา

(๑๒) ทัณฑสถานเปิดบ้านนาวง

(๑๓) ทัณฑสถานเปิดบ้านเนินสูง

(๑๔) ทัณฑสถานเปิดหนองน้ำขุ่น

(๑๕) ทัณฑสถานเปิดห้วยโป่ง

(๑๖) ทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์

(๑๗) ทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง

(๑๘) ทัณฑสถานวัยหนุ่มกำแพงเพชร

(๑๙) ทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช

(๒๐) ทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา

(๒๑) ทัณฑสถานหญิงกลาง

(๒๒) ทัณฑสถานหญิงชลบุรี

(๒๓) ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่

(๒๔) ทัณฑสถานหญิงธนบุรี

(๒๕) ทัณฑสถานหญิงระยอง

(๒๖) ทัณฑสถานหญิงสงขลา

(๒๗) ทัณฑสถานหญิงหล่มสัก

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

พงศ์เทพ เทพกาญจนา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ประกาศกระทรวงยุติธรรม

เรื่อง การกำหนดส่วนราชการตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒ ก. ราชการบริหารส่วนกลาง (๗) (๘) (๙) (๑๐) และ (๑๑) และ ข. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค (๑) และ (๒) ของกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งกำหนดให้ทัณฑสถาน เรือนจำกลาง เรือนจำพิเศษ สถานกักกัน สถานกักขัง เรือนจำจังหวัด และเรือนจำอำเภอ อันเป็นส่วนราชการที่มีฐานะเทียบกองหรือสูงกว่ากองในราชการบริหารส่วนกลาง และราชการบริหารส่วนภูมิภาคของกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจึงออกประกาศกำหนดส่วนราชการดังกล่าวไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดส่วนราชการ ตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗

(๒) ประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดส่วนราชการ ตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

ข้อ ๒ ทัณฑสถาน เรือนจำกลาง เรือนจำพิเศษ สถานกักกัน สถานกักขัง เรือนจำจังหวัด และเรือนจำอำเภอ ซึ่งเป็นส่วนราชการตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีดังต่อไปนี้

๑. ทัณฑสถาน ได้แก่

(๑) ทัณฑสถานเกษตรอุตสาหกรรมเขาพริก

(๒) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง

(๓) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษขอนแก่น

(๔) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษคลองไผ่

(๕) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษจังหวัดปทุมธานี

(๖) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษพระนครศรีอยุธยา

(๗) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษลำปาง

(๘) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษสงขลา

(๙) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง

(๑๐) ทัณฑสถานเปิดโคกตาบัน

(๑๑) ทัณฑสถานเปิดทุ่งเบญจา

(๑๒) ทัณฑสถานเปิดบ้านนาวง

(๑๓) ทัณฑสถานเปิดบ้านเนินสูง

(๑๔) ทัณฑสถานเปิดหนองน้ำขุ่น

(๑๕) ทัณฑสถานเปิดห้วยโป่ง

(๑๖) ทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์

(๑๗) ทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง

(๑๘) ทัณฑสถานวัยหนุ่มกำแพงเพชร

(๑๙) ทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช

(๒๐) ทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา

(๒๑) ทัณฑสถานหญิงกลาง

(๒๒) ทัณฑสถานหญิงชลบุรี

(๒๓) ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่

(๒๔) ทัณฑสถานหญิงธนบุรี

(๒๕) ทัณฑสถานหญิงระยอง

(๒๖) ทัณฑสถานหญิงสงขลา

(๒๗) ทัณฑสถานหญิงหล่มสัก

๒. เรือนจำกลาง ได้แก่

(๑) เรือนจำกลางกำแพงเพชร

(๒) เรือนจำกลางขอนแก่น

(๓) เรือนจำกลางเขาบิน

(๔) เรือนจำกลางคลองเปรม

(๕) เรือนจำกลางคลองไผ่

(๖) เรือนจำกลางฉะเชิงเทรา

(๗) เรือนจำกลางชลบุรี

(๘) เรือนจำกลางเชียงราย

(๙) เรือนจำกลางเชียงใหม่

(๑๐) เรือนจำกลางตาก

(๑๑) เรือนจำกลางนครปฐม

(๑๒) เรือนจำกลางนครพนม

(๑๓) เรือนจำกลางนครราชสีมา

(๑๔) เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

(๑๕) เรือนจำกลางนครสวรรค์

(๑๖) เรือนจำกลางบางขวาง

(๑๗) เรือนจำกลางปัตตานี

(๑๘) เรือนจำกลางพระนครศรีอยุธยา

(๑๙) เรือนจำกลางพัทลุง

(๒๐) เรือนจำกลางพิษณุโลก

(๒๑) เรือนจำกลางเพชรบุรี

(๒๒) เรือนจำกลางยะลา

(๒๓) เรือนจำกลางระยอง

(๒๔) เรือนจำกลางราชบุรี

(๒๕) เรือนจำกลางลพบุรี

(๒๖) เรือนจำกลางลำปาง

(๒๗) เรือนจำกลางวังทอง

(๒๘) เรือนจำกลางสงขลา

(๒๙) เรือนจำกลางสมุทรปราการ

(๓๐) เรือนจำกลางสมุทรสงคราม

(๓๑) เรือนจำกลางสุราษฎร์ธานี

(๓๒) เรือนจำกลางสุรินทร์

(๓๓) เรือนจำกลางอุดรธานี

(๓๔) เรือนจำกลางอุบลราชธานี

๓. เรือนจำพิเศษ ได้แก่

(๑) เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร

(๒) เรือนจำพิเศษกำแพงเพชร

(๓) เรือนจำพิเศษขอนแก่น

(๔) เรือนจำพิเศษฉะเชิงเทรา

(๕) เรือนจำพิเศษชลบุรี

(๖) เรือนจำพิเศษเชียงราย

(๗) เรือนจำพิเศษเชียงใหม่

(๘) เรือนจำพิเศษตาก

(๙) เรือนจำพิเศษธนบุรี

(๑๐) เรือนจำพิเศษนครปฐม

(๑๑) เรือนจำพิเศษนครพนม

(๑๒) เรือนจำพิเศษนครราชสีมา

(๑๓) เรือนจำพิเศษนครศรีธรรมราช

(๑๔) เรือนจำพิเศษนครสวรรค์

(๑๕) เรือนจำพิเศษปัตตานี

(๑๖) เรือนจำพิเศษพัทยา

(๑๗) เรือนจำพิเศษพัทลุง

(๑๘) เรือนจำพิเศษเพชรบุรี

(๑๙) เรือนจำพิเศษมีนบุรี

(๒๐) เรือนจำพิเศษยะลา

(๒๑) เรือนจำพิเศษระยอง

(๒๒) เรือนจำพิเศษราชบุรี

(๒๓) เรือนจำพิเศษลพบุรี

(๒๔) เรือนจำพิเศษลำปาง

(๒๕) เรือนจำพิเศษสมุทรปราการ

(๒๖) เรือนจำพิเศษสมุทรสงคราม

(๒๗) เรือนจำพิเศษสุราษฎร์ธานี

(๒๘) เรือนจำพิเศษสุรินทร์

(๒๙) เรือนจำพิเศษอุดรธานี

(๓๐) เรือนจำพิเศษอุบลราชธานี

๔. สถานกักกัน ได้แก่ สถานกักกันนครปฐม

๕. สถานกักขัง ได้แก่

(๑) สถานกักขังกลางจังหวัดตราด

(๒) สถานกักขังกลางจังหวัดปทุมธานี

๖. เรือนจำจังหวัด ได้แก่

(๑) เรือนจำจังหวัดกระบี่

(๒) เรือนจำจังหวัดกาญจนบุรี

(๓) เรือนจำจังหวัดกาฬสินธุ์

(๔) เรือนจำจังหวัดจันทบุรี

(๕) เรือนจำจังหวัดชัยนาท

(๖) เรือนจำจังหวัดชัยภูมิ

(๗) เรือนจำจังหวัดชุมพร

(๘) เรือนจำจังหวัดตรัง

(๙) เรือนจำจังหวัดตราด

(๑๐) เรือนจำจังหวัดนครนายก

(๑๑) เรือนจำจังหวัดนนทบุรี

(๑๒) เรือนจำจังหวัดนราธิวาส

(๑๓) เรือนจำจังหวัดน่าน

(๑๔) เรือนจำจังหวัดบุรีรัมย์

(๑๕) เรือนจำจังหวัดปทุมธานี

(๑๖) เรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

(๑๗) เรือนจำจังหวัดปราจีนบุรี

(๑๘) เรือนจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

(๑๙) เรือนจำจังหวัดพะเยา

(๒๐) เรือนจำจังหวัดพังงา

(๒๑) เรือนจำจังหวัดพิจิตร

(๒๒) เรือนจำจังหวัดพิษณุโลก

(๒๓) เรือนจำจังหวัดเพชรบูรณ์

(๒๔) เรือนจำจังหวัดแพร่

(๒๕) เรือนจำจังหวัดภูเก็ต

(๒๖) เรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

(๒๗) เรือนจำจังหวัดมุกดาหาร

(๒๘) เรือนจำจังหวัดแม่ฮ่องสอน

(๒๙) เรือนจำจังหวัดยโสธร

(๓๐) เรือนจำจังหวัดร้อยเอ็ด

(๓๑) เรือนจำจังหวัดระนอง

(๓๒) เรือนจำจังหวัดลำพูน

(๓๓) เรือนจำจังหวัดเลย

(๓๔) เรือนจำจังหวัดศรีสะเกษ

(๓๕) เรือนจำจังหวัดสกลนคร

(๓๖) เรือนจำจังหวัดสงขลา

(๓๗) เรือนจำจังหวัดสตูล

(๓๘) เรือนจำจังหวัดสมุทรสาคร

(๓๙) เรือนจำจังหวัดสระแก้ว

(๔๐) เรือนจำจังหวัดสระบุรี

(๔๑) เรือนจำจังหวัดสิงห์บุรี

(๔๒) เรือนจำจังหวัดสุโขทัย

(๔๓) เรือนจำจังหวัดสุพรรณบุรี

(๔๔) เรือนจำจังหวัดหนองคาย

(๔๕) เรือนจำจังหวัดหนองบัวลำภู

(๔๖) เรือนจำจังหวัดอ่างทอง

(๔๗) เรือนจำจังหวัดอำนาจเจริญ

(๔๘) เรือนจำจังหวัดอุตรดิตถ์

(๔๙) เรือนจำจังหวัดอุทัยธานี

๗. เรือนจำอำเภอ ได้แก่

(๑) เรือนจำอำเภอกบินทร์บุรี

(๒) เรือนจำอำเภอกันทรลักษ์

(๓) เรือนจำอำเภอไชยา

(๔) เรือนจำอำเภอตะกั่วป่า

(๕) เรือนจำอำเภอทองผาภูมิ

(๖) เรือนจำอำเภอเทิง

(๗) เรือนจำอำเภอทุ่งสง

(๘) เรือนจำอำเภอธัญบุรี

(๙) เรือนจำอำเภอนางรอง

(๑๐) เรือนจำอำเภอบัวใหญ่

(๑๑) เรือนจำอำเภอบึงกาฬ

(๑๒) เรือนจำอำเภอเบตง

(๑๓) เรือนจำอำเภอปากพนัง

(๑๔) เรือนจำอำเภอฝาง

(๑๕) เรือนจำอำเภอพล

(๑๖) เรือนจำอำเภอภูเขียว

(๑๗) เรือนจำอำเภอแม่สอด

(๑๘) เรือนจำอำเภอแม่สะเรียง

(๑๙) เรือนจำอำเภอรัตนบุรี

(๒๐) เรือนจำอำเภอสวรรคโลก

(๒๑) เรือนจำอำเภอสว่างแดนดิน

(๒๒) เรือนจำอำเภอสีคิ้ว

(๒๓) เรือนจำอำเภอหล่มสัก

(๒๔) เรือนจำอำเภอหลังสวน

ประกาศ ณ วันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

พงศ์เทพ เทพกาญจนา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ประกาศกระทรวงยุติธรรม

เรื่อง การกำหนดส่วนราชการตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒ ก. ราชการบริหารส่วนกลาง (๗) ของกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งกำหนดให้ทัณฑสถานอันเป็นส่วนราชการที่มีฐานะเทียบกอง หรือสูงกว่ากองในราชการบริหารส่วนกลางของกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงยุติธรรม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจึงออกประกาศกำหนดส่วนราชการดังกล่าวไว้ ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความใน (๔) และ (๒๗) ของ ๑ แห่งข้อ ๒ ของประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดส่วนราชการตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"(๔) ทัณฑสถานหญิงนครราชสีมา

(๒๗) ทัณฑสถานหญิงพิษณุโลก"

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘

สุวัจน์ ลิปตพัลลภ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ประกาศกระทรวงยุติธรรม

เรื่อง การกำหนดส่วนราชการตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๙

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒ ก. ราชการบริหารส่วนกลาง (๗) (๘) (๙) (๑๐) และ (๑๑) และ ข. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค (๑) และ (๒) ของกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งกำหนดให้ทัณฑสถาน เรือนจำกลาง เรือนจำพิเศษ สถานกักกัน สถานกักขัง เรือนจำจังหวัด และเรือนจำอำเภอ อันเป็นส่วนราชการที่มีฐานะเทียบกอง ในราชการบริหารส่วนกลาง และราชการบริหารส่วนภูมิภาคของกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจึงออกประกาศกำหนดส่วนราชการดังกล่าวไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดส่วนราชการตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

(๒) ประกาศกระทรวงยุติธรรม เรื่อง การกำหนดส่วนราชการตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๘

ข้อ ๒ ทัณฑสถาน เรือนจำกลาง เรือนจำพิเศษ สถานกักกัน สถานกักขัง เรือนจำจังหวัด และเรือนจำอำเภอ ซึ่งเป็นส่วนราชการตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีดังต่อไปนี้

๑. ทัณฑสถาน ได้แก่

(๑) ทัณฑสถานเกษตรอุตสาหกรรมเขาพริก

(๒) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง

(๓) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษขอนแก่น

(๔) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษจังหวัดปทุมธานี

(๕) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษพระนครศรีอยุธยา

(๖) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษลำปาง

(๗) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษสงขลา

(๘) ทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง

(๙) ทัณฑสถานเปิดโคกตาบัน

(๑๐) ทัณฑสถานเปิดทุ่งเบญจา

(๑๑) ทัณฑสถานเปิดบ้านนาวง

(๑๒) ทัณฑสถานเปิดบ้านเนินสูง

(๑๓) ทัณฑสถานเปิดหนองน้ำขุ่น

(๑๔) ทัณฑสถานเปิดห้วยโป่ง

(๑๕) ทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์

(๑๖) ทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง

(๑๗) ทัณฑสถานวัยหนุ่มกำแพงเพชร

(๑๘) ทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช

(๑๙) ทัณฑสถานวัยหนุ่มพระนครศรีอยุธยา

(๒๐) ทัณฑสถานหญิงกลาง

(๒๑) ทัณฑสถานหญิงชลบุรี

(๒๒) ทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่

(๒๓) ทัณฑสถานหญิงธนบุรี

(๒๔) ทัณฑสถานหญิงนครราชสีมา

(๒๕) ทัณฑสถานหญิงพิษณุโลก

(๒๖) ทัณฑสถานหญิงระยอง

(๒๗) ทัณฑสถานหญิงสงขลา

๒. เรือนจำกลาง ได้แก่

(๑) เรือนจำกลางกำแพงเพชร

(๒) เรือนจำกลางขอนแก่น

(๓) เรือนจำกลางเขาบิน

(๔) เรือนจำกลางคลองเปรม

(๕) เรือนจำกลางคลองไผ่

(๖) เรือนจำกลางฉะเชิงเทรา

(๗) เรือนจำกลางชลบุรี

(๘) เรือนจำกลางเชียงราย

(๙) เรือนจำกลางเชียงใหม่

(๑๐) เรือนจำกลางตาก

(๑๑) เรือนจำกลางนครปฐม

(๑๒) เรือนจำกลางนครพนม

(๑๓) เรือนจำกลางนครราชสีมา

(๑๔) เรือนจำกลางนครศรีธรรมราช

(๑๕) เรือนจำกลางนครสวรรค์

(๑๖) เรือนจำกลางบางขวาง

(๑๗) เรือนจำกลางปัตตานี

(๑๘) เรือนจำกลางพระนครศรีอยุธยา

(๑๙) เรือนจำกลางพัทลุง

(๒๐) เรือนจำกลางพิษณุโลก

(๒๑) เรือนจำกลางเพชรบุรี

(๒๒) เรือนจำกลางยะลา

(๒๓) เรือนจำกลางระยอง

(๒๔) เรือนจำกลางราชบุรี

(๒๕) เรือนจำกลางลพบุรี

(๒๖) เรือนจำกลางลำปาง

(๒๗) เรือนจำกลางวังทอง

(๒๘) เรือนจำกลางสงขลา

(๒๙) เรือนจำกลางสมุทรปราการ

(๓๐) เรือนจำกลางสมุทรสงคราม

(๓๑) เรือนจำกลางสุราษฎร์ธานี

(๓๒) เรือนจำกลางสุรินทร์

(๓๓) เรือนจำกลางอุดรธานี

(๓๔) เรือนจำกลางอุบลราชธานี

๓. เรือนจำพิเศษ ได้แก่

(๑) เรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร

(๒) เรือนจำพิเศษกำแพงเพชร

(๓) เรือนจำพิเศษขอนแก่น

(๔) เรือนจำพิเศษฉะเชิงเทรา

(๕) เรือนจำพิเศษชลบุรี

(๖) เรือนจำพิเศษเชียงราย

(๗) เรือนจำพิเศษเชียงใหม่

(๘) เรือนจำพิเศษตาก

(๙) เรือนจำพิเศษธนบุรี

(๑๐) เรือนจำพิเศษนครปฐม

(๑๑) เรือนจำพิเศษนครพนม

(๑๒) เรือนจำพิเศษนครราชสีมา

(๑๓) เรือนจำพิเศษนครศรีธรรมราช

(๑๔) เรือนจำพิเศษนครสวรรค์

(๑๕) เรือนจำพิเศษปัตตานี

(๑๖) เรือนจำพิเศษพัทยา

(๑๗) เรือนจำพิเศษพัทลุง

(๑๘) เรือนจำพิเศษเพชรบุรี

(๑๙) เรือนจำพิเศษมีนบุรี

(๒๐) เรือนจำพิเศษยะลา

(๒๑) เรือนจำพิเศษระยอง

(๒๒) เรือนจำพิเศษราชบุรี

(๒๓) เรือนจำพิเศษลพบุรี

(๒๔) เรือนจำพิเศษลำปาง

(๒๕) เรือนจำพิเศษสมุทรปราการ

(๒๖) เรือนจำพิเศษสมุทรสงคราม

(๒๗) เรือนจำพิเศษสุราษฎร์ธานี

(๒๘) เรือนจำพิเศษสุรินทร์

(๒๙) เรือนจำพิเศษอุดรธานี

(๓๐) เรือนจำพิเศษอุบลราชธานี

๔. สถานกักกัน ได้แก่ สถานกักกันนครปฐม

๕. สถานกักขัง ได้แก่

(๑) สถานกักขังกลางจังหวัดตราด

(๒) สถานกักขังกลางจังหวัดนครศรีธรรมราช

(๓) สถานกักขังกลางจังหวัดปทุมธานี

(๔) สถานกักขังกลางจังหวัดร้อยเอ็ด

(๕) สถานกักขังกลางจังหวัดลำปาง

๖. เรือนจำจังหวัด ได้แก่

(๑) เรือนจำจังหวัดกระบี่

(๒) เรือนจำจังหวัดกาญจนบุรี

(๓) เรือนจำจังหวัดกาฬสินธุ์

(๔) เรือนจำจังหวัดจันทบุรี

(๕) เรือนจำจังหวัดชัยนาท

(๖) เรือนจำจังหวัดชัยภูมิ

(๗) เรือนจำจังหวัดชุมพร

(๘) เรือนจำจังหวัดตรัง

(๙) เรือนจำจังหวัดตราด

(๑๐) เรือนจำจังหวัดนครนายก

(๑๑) เรือนจำจังหวัดนนทบุรี

(๑๒) เรือนจำจังหวัดนราธิวาส

(๑๓) เรือนจำจังหวัดน่าน

(๑๔) เรือนจำจังหวัดบุรีรัมย์

(๑๕) เรือนจำจังหวัดปทุมธานี

(๑๖) เรือนจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

(๑๗) เรือนจำจังหวัดปราจีนบุรี

(๑๘) เรือนจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

(๑๙) เรือนจำจังหวัดพะเยา

(๒๐) เรือนจำจังหวัดพังงา

(๒๑) เรือนจำจังหวัดพิจิตร

(๒๒) เรือนจำจังหวัดพิษณุโลก

(๒๓) เรือนจำจังหวัดเพชรบูรณ์

(๒๔) เรือนจำจังหวัดแพร่

(๒๕) เรือนจำจังหวัดภูเก็ต

(๒๖) เรือนจำจังหวัดมหาสารคาม

(๒๗) เรือนจำจังหวัดมุกดาหาร

(๒๘) เรือนจำจังหวัดแม่ฮ่องสอน

(๒๙) เรือนจำจังหวัดยโสธร

(๓๐) เรือนจำจังหวัดร้อยเอ็ด

(๓๑) เรือนจำจังหวัดระนอง

(๓๒) เรือนจำจังหวัดลำพูน

(๓๓) เรือนจำจังหวัดเลย

(๓๔) เรือนจำจังหวัดศรีสะเกษ

(๓๕) เรือนจำจังหวัดสกลนคร

(๓๖) เรือนจำจังหวัดสงขลา

(๓๗) เรือนจำจังหวัดสตูล

(๓๘) เรือนจำจังหวัดสมุทรสาคร

(๓๙) เรือนจำจังหวัดสระแก้ว

(๔๐) เรือนจำจังหวัดสระบุรี

(๔๑) เรือนจำจังหวัดสิงห์บุรี

(๔๒) เรือนจำจังหวัดสุโขทัย

(๔๓) เรือนจำจังหวัดสุพรรณบุรี

(๔๔) เรือนจำจังหวัดหนองคาย

(๔๕) เรือนจำจังหวัดหนองบัวลำภู

(๔๖) เรือนจำจังหวัดอ่างทอง

(๔๗) เรือนจำจังหวัดอำนาจเจริญ

(๔๘) เรือนจำจังหวัดอุตรดิตถ์

(๔๙) เรือนจำจังหวัดอุทัยธานี

๗. เรือนจำอำเภอ ได้แก่

(๑) เรือนจำอำเภอกบินทร์บุรี

(๒) เรือนจำอำเภอกันทรลักษ์

(๓) เรือนจำอำเภอเกาะสมุย

(๔) เรือนจำอำเภอชัยบาดาล

(๕) เรือนจำอำเภอไชยา

(๖) เรือนจำอำเภอตะกั่วป่า

(๗) เรือนจำอำเภอทองผาภูมิ

(๘) เรือนจำอำเภอเทิง

(๙) เรือนจำอำเภอทุ่งสง

(๑๐) เรือนจำอำเภอธัญบุรี

(๑๑) เรือนจำอำเภอนางรอง

(๑๒) เรือนจำอำเภอนาทวี

(๑๓) เรือนจำอำเภอบัวใหญ่

(๑๔) เรือนจำอำเภอบึงกาฬ

(๑๕) เรือนจำอำเภอเบตง

(๑๖) เรือนจำอำเภอปากพนัง

(๑๗) เรือนจำอำเภอฝาง

(๑๘) เรือนจำอำเภอพล

(๑๙) เรือนจำอำเภอภูเขียว

(๒๐) เรือนจำอำเภอแม่สอด

(๒๑) เรือนจำอำเภอแม่สะเรียง

(๒๒) เรือนจำอำเภอรัตนบุรี

(๒๓) เรือนจำอำเภอสวรรคโลก

(๒๔) เรือนจำอำเภอสว่างแดนดิน

(๒๕) เรือนจำอำเภอสีคิ้ว

(๒๖) เรือนจำอำเภอหล่มสัก

(๒๗) เรือนจำอำเภอหลังสวน

ประกาศ ณ วันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๙

พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

กฎกระทรวง

แบ่งส่วนราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ

กระทรวงยุติธรรม

พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ ฉ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้กรมสอบสวนคดีพิเศษ มีภารกิจเกี่ยวกับการป้องกัน ปราบปราม และควบคุมคดีพิเศษที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และความปลอดภัย โดยดำเนินการเฝ้าระวัง สืบสวน สอบสวนหาข้อเท็จจริง และดำเนินคดีเพื่อปกป้องและรักษารายได้ของรัฐ ป้องกัน ปราบปราม ขบวนการทุจริตและสร้างผลกระทบให้กับองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๒) ป้องกัน ปราบปราม สืบสวน และสอบสวนคดีพิเศษตามกฎหมายและตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษประกาศกำหนดหรือตามมติของคณะกรรมการตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ

(๓) ศึกษา รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ

(๔) จัดให้มีการศึกษา อบรม พัฒนาระบบงานการสืบสวนและสอบสวน พัฒนาความรู้ และการประเมินสมรรถภาพการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ และข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ

(๕) ปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและตามกฎหมายอื่นอันเกี่ยวกับความผิดทางอาญาที่เป็นคดีพิเศษ

(๖) ดำเนินการเกี่ยวกับงานกฎหมายและระเบียบที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรม หรือตามที่กระทรวง หรือคณะรัฐมนตรี หรือคณะกรรมการตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒ ให้แบ่งส่วนราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานเลขานุการกรม

(๒) สำนักกิจการต่างประเทศและคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ

(๓) สำนักคดีการเงินการธนาคาร

(๔) สำนักคดีคุ้มครองผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม

(๕) สำนักคดีทรัพย์สินทางปัญญา

(๖) สำนักคดีเทคโนโลยีและสารสนเทศ

(๗) สำนักคดีภาษีอากร

(๘) สำนักคดีอาญาพิเศษ

(๙) สำนักเทคโนโลยีและศูนย์ข้อมูลการตรวจสอบ

(๑๐) สำนักพัฒนาและสนับสนุนคดีพิเศษ

ข้อ ๓ ส่วนราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานเลขานุการกรม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการทั่วไปของกรมและราชการอื่นที่มิได้แยกให้เป็นหน้าที่ของกองหรือส่วนราชการใดโดยเฉพาะ อำนาจหน้าที่ดังกล่าวให้รวมถึง

(ก) ปฏิบัติงานสารบรรณของกรม

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับงานช่วยอำนวยการและเลขานุการของกรม

(ค) ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การงบประมาณ การพัสดุ อาคารสถานที่และยานพาหนะของกรม

(ง) จัดระบบงานและบริหารงานบุคคลของกรม

(จ) ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(ฉ) ดำเนินการเกี่ยวกับงานด้านนโยบายและแผนของกรม

(ช) ดำเนินการเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กิจกรรม ความรู้ ความก้าวหน้าและผลงานของกรม

(ซ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๒) สำนักกิจการต่างประเทศและคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ติดต่อและประสานงานกับองค์กรและหน่วยงานต่างประเทศด้านความช่วยเหลือและร่วมมือในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมระหว่างประเทศ การส่งผู้ร้ายข้ามแดน การโอนตัวนักโทษ และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับชาวต่างประเทศ

(ข) ติดต่อและประสานงานกับองค์กรและหน่วยงานต่างประเทศด้านความช่วยเหลือและร่วมมือในด้านการศึกษา ฝึกอบรมและดูงาน ณ ต่างประเทศ

(ค) ปฏิบัติงานด้านการป้องกัน ปราบปราม และสืบสวนผู้กระทำความผิดด้านอาชญากรรมระหว่างประเทศ

(ง) ปฏิบัติงานด้านการสอบสวนและดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดด้านอาชญากรรมระหว่างประเทศ

(จ) ปฏิบัติงานวิเคราะห์และพิสูจน์ความผิดทางคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ

(ฉ) ปฏิบัติงานด้านการป้องกัน ปราบปราม สืบสวนและสอบสวนผู้กระทำความผิดในคดีอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

(ช) ดำเนินการวิเคราะห์ วางแผนงาน บริหารจัดการ และประสานงานเพื่อการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดทางคดีอาชญากรรมระหว่างประเทศ

(ซ) ดำเนินการเก็บรักษาพยานหลักฐานและของกลางในคดี

(ฌ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๓) สำนักคดีการเงินการธนาคาร มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ปฏิบัติงานด้านการป้องกัน ปราบปราม และสืบสวนผู้กระทำความผิดทางคดีการเงินการธนาคาร

(ข) ปฏิบัติงานด้านการสอบสวนและดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดทางคดีการเงินการธนาคาร

(ค) ปฏิบัติงานวิเคราะห์และพิสูจน์ความผิดทางคดีการเงินการธนาคาร

(ง) ปฏิบัติงานด้านการป้องกัน ปราบปราม สืบสวนและสอบสวนผู้กระทำความผิดในคดีอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

(จ) ดำเนินการวิเคราะห์ วางแผนงาน บริหารจัดการ และประสานงานเพื่อการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดทางคดีการเงินการธนาคาร

(ฉ) ดำเนินการเก็บรักษาพยานหลักฐานและของกลางในคดี

(ช) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๔) สำนักคดีคุ้มครองผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ปฏิบัติงานด้านการป้องกัน ปราบปราม และสืบสวนผู้กระทำความผิดทางคดีคุ้มครองผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม

(ข) ปฏิบัติงานด้านการสอบสวนและดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดทางคดีคุ้มครองผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม

(ค) ปฏิบัติงานวิเคราะห์และพิสูจน์ความผิดทางคดีคุ้มครองผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม

(ง) ปฏิบัติงานด้านการป้องกัน ปราบปราม สืบสวนและสอบสวนผู้กระทำความผิดในคดีอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

(จ) ดำเนินการวิเคราะห์ วางแผนงาน บริหารจัดการ และประสานงานเพื่อการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดทางคดีคุ้มครองผู้บริโภคและสิ่งแวดล้อม

(ฉ) ดำเนินการเก็บรักษาพยานหลักฐานและของกลางในคดี

(ช) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๕) สำนักคดีทรัพย์สินทางปัญญา มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ปฏิบัติงานด้านการป้องกัน ปราบปราม และสืบสวนผู้กระทำความผิดทางคดีทรัพย์สินทางปัญญา

(ข) ปฏิบัติงานด้านการสอบสวนและดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดทางคดีทรัพย์สินทางปัญญา

(ค) ปฏิบัติงานวิเคราะห์และพิสูจน์ความผิดทางคดีทรัพย์สินทางปัญญา

(ง) ปฏิบัติงานด้านการป้องกัน ปราบปราม สืบสวน และสอบสวนผู้กระทำความผิดในคดีอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

(จ) ดำเนินการวิเคราะห์ วางแผนงาน บริหารจัดการ และประสานงานเพื่อการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดทางคดีทรัพย์สินทางปัญญา

(ฉ) ดำเนินการเก็บรักษาพยานหลักฐานและของกลางในคดี

(ช) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๖) สำนักคดีเทคโนโลยีและสารสนเทศ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ปฏิบัติงานด้านการป้องกัน ปราบปราม และสืบสวนผู้กระทำความผิดทางคดีเทคโนโลยีและสารสนเทศ

(ข) ปฏิบัติงานด้านการสอบสวนและดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดทางคดีเทคโนโลยีและสารสนเทศ

(ค) ปฏิบัติงานวิเคราะห์และพิสูจน์ความผิดทางคดีเทคโนโลยีและสารสนเทศ

(ง) ปฏิบัติงานด้านการป้องกัน ปราบปราม สืบสวนและสอบสวนผู้กระทำความผิดในคดีอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

(จ) ดำเนินการวิเคราะห์ วางแผนงาน บริหารจัดการ และประสานงานเพื่อการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดทางคดีเทคโนโลยีและสารสนเทศ

(ฉ) ดำเนินการเก็บรักษาพยานหลักฐานและของกลางในคดี

(ช) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๗) สำนักคดีภาษีอากร มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ปฏิบัติงานด้านการป้องกัน ปราบปราม และสืบสวนผู้กระทำความผิดทางคดีภาษีอากร

(ข) ปฏิบัติงานด้านการสอบสวนและดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดทางคดีภาษีอากร

(ค) ปฏิบัติงานวิเคราะห์และพิสูจน์ความผิดทางคดีภาษีอากร

(ง) ปฏิบัติงานด้านการป้องกัน ปราบปราม สืบสวนและสอบสวนผู้กระทำความผิดในคดีอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

(จ) ดำเนินการวิเคราะห์ วางแผนงาน บริหารจัดการ และประสานงานเพื่อการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดทางคดีภาษีอากร

(ฉ) ดำเนินการเก็บรักษาพยานหลักฐานและของกลางในคดี

(ช) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๘) สำนักคดีอาญาพิเศษ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ปฏิบัติงานด้านการป้องกัน ปราบปราม และสืบสวนผู้กระทำความผิดคดีความผิดทางอาญาที่มีหรืออาจมีผลกระทบอย่างสำคัญต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือระบบเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ หรือเป็นการกระทำขององค์กรอาชญากรรมตามกฎหมายหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

(ข) ปฏิบัติงานด้านการสอบสวนและดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดคดีความผิดทางอาญาที่มีหรืออาจมีผลกระทบอย่างสำคัญต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือระบบเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ หรือเป็นการกระทำขององค์กรอาชญากรรมตามกฎหมายหรือตามที่ได้รับมอบหมาย

(ค) ปฏิบัติงานวิเคราะห์และพิสูจน์ความผิดทางคดีอาญาพิเศษ

(ง) ปฏิบัติงานด้านการป้องกัน ปราบปราม สืบสวนและสอบสวนผู้กระทำความผิดในคดีอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

(จ) ดำเนินการวิเคราะห์ วางแผนงาน บริหารจัดการ และประสานงานเพื่อการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดทางคดีอาญาพิเศษ

(ฉ) ดำเนินการเก็บรักษาพยานหลักฐานและของกลางในคดี

(ช) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๙) สำนักเทคโนโลยีและศูนย์ข้อมูลการตรวจสอบ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับการเสนอแนะนโยบาย กำกับ ดูแล สนับสนุน ส่งเสริม วางแผนและติดตามประเมินผลการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้พัฒนาระบบงานของกรม

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับการวางระบบหรือพัฒนาระบบคอมพิวเตอร์และการเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ของกรม

(ค) ดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาระบบ รูปแบบ เครื่องมือ และมาตรฐานการสำรวจ การจัดเก็บ การประมวลผล และการใช้ประโยชน์ข้อมูลหรืออุปกรณ์ของกรม

(ง) ดำเนินการติดตามข้อมูลทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ และสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศ

(จ) ดำเนินการตรวจพิสูจน์ทางอิเล็กทรอนิกส์และทางวิทยาศาสตร์ การถ่ายรูปและตรวจสถานที่เกิดเหตุ

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๑๐) สำนักพัฒนาและสนับสนุนคดีพิเศษ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ เพื่อจัดทำและพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมบุคลากรของกรม

(ข) ดำเนินการฝึกอบรมพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ และข้าราชการของกรม

(ค) ดำเนินการเกี่ยวกับงานกฎหมายและระเบียบที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(ง) ปฏิบัติงานด้านการให้คำปรึกษา ตรวจสอบ รวบรวมกฎหมายและระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของกรม

(จ) ดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ และพัฒนานโยบาย ระบบ รูปแบบ และวิธีการด้านการสอบสวนคดีพิเศษ

(ฉ) ดำเนินงานเกี่ยวกับงานสื่อสารของกรม

(ช) ดำเนินงานเกี่ยวกับงานสรรพาวุธและคลังอาวุธของกรม

(ซ) ปฏิบัติงานทางด้านยุทธวิธีร่วมกับหรือสนับสนุนหน่วยงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

(ฌ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕
ร้อยตำรวจเอก ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๘ ฉ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ บัญญัติว่า การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานรัฐมนตรี กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ให้ออกเป็นกฎกระทรวง และให้ระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการไว้ในกฎกระทรวงด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติดังกล่าว สมควรแบ่งส่วนราชการภายในกรมสอบสวนคดีพิเศษ กระทรวงยุติธรรม และระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการดังกล่าวให้เหมาะสมกับสภาพของงาน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

แบ่งส่วนราชการสำนักงานกิจการยุติธรรม

กระทรวงยุติธรรม

พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ ฉ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้สำนักงานกิจการยุติธรรม มีภารกิจเกี่ยวกับนโยบายและการพัฒนากระบวนการยุติธรรม โดยการศึกษา วิจัย การประเมินผลการบังคับใช้กฎหมาย และนำผลให้คณะกรรมการการยุติธรรมแห่งชาติประกอบการพิจารณากำหนดแนวทางการดำเนินการของหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรมมีทิศทางการดำเนินการที่สามารถอำนวยความยุติธรรมให้แก่ประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดรับไปในทิศทางเดียวกัน โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการการยุติธรรมแห่งชาติ และดำเนินการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๒) ศึกษา วิเคราะห์นโยบาย แผนยุทธศาสตร์ และแนวทางการบริหารงานกระบวนการยุติธรรม เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการการยุติธรรมแห่งชาติ

(๓) สนับสนุนและดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์กระบวนการยุติธรรม

(๔) ประสานและดำเนินการวิจัยด้านกฎหมาย ระบบงานยุติธรรม และทางด้านอาชญาวิทยา รวมทั้งติดตามและประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายในกระบวนการยุติธรรมและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๕) พัฒนากฎหมายและระบบงานในกระบวนการยุติธรรม

(๖) ดำเนินการและสนับสนุนการพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

(๗) บริหารกองทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาการบริหารงานยุติธรรม

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน หรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ข้อ ๒ ให้แบ่งส่วนราชการสำนักงานกิจการยุติธรรม ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานเลขานุการกรม

(๒) กองงานคณะกรรมการการยุติธรรมแห่งชาติ

(๓) สถาบันพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม

(๔) สถาบันวิจัยและพัฒนากระบวนการยุติธรรม

(๕) สำนักนโยบายและประสานแผนกระบวนการยุติธรรม

ข้อ ๓ ส่วนราชการสำนักงานกิจการยุติธรรม มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานเลขานุการกรม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการทั่วไปของสำนักงานและราชการอื่นที่มิได้แยกให้เป็นหน้าที่ของกองหรือส่วนราชการใดโดยเฉพาะ อำนาจหน้าที่ดังกล่าวให้รวมถึง

(ก) ปฏิบัติงานสารบรรณของสำนักงาน

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับงานช่วยอำนวยการและงานเลขานุการของสำนักงาน

(ค) ดำเนินการเบื้องต้นเกี่ยวกับแผนงาน การเงิน การบัญชี การงบประมาณ การพัสดุ อาคารสถานที่ และยานพาหนะของสำนักงาน

(ง) ดำเนินการเบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของสำนักงาน

(จ) ประสานงานเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กิจกรรม ความรู้ ความก้าวหน้าและผลงานของสำนักงาน

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๒) กองงานคณะกรรมการการยุติธรรมแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินงานเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการการยุติธรรมแห่งชาติและคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการแต่งตั้ง

(ข) ศึกษา วิเคราะห์ จัดทำความเห็น และประสานการจัดทำความเห็นในประเด็นเรื่องที่คณะรัฐมนตรีมอบหมายเสนอคณะกรรมการพิจารณา

(ค) จัดทำระเบียบ คำสั่ง และมติคณะกรรมการการยุติธรรมแห่งชาติ และการติดตามผลการดำเนินงาน

(ง) เป็นหน่วยงานกลางในการประสานความร่วมมือการปฏิบัติงานในกระบวนการยุติธรรม

(จ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๓) สถาบันพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ศึกษา วิเคราะห์เพื่อการพัฒนาบุคลากรและจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม

(ข) จัดทำและพัฒนาหลักสูตรการพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมตามภารกิจของสถาบัน

(ค) ดำเนินการพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

(ง) ติดตามและประเมินผลการพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรม

(จ) ดำเนินงานความร่วมมือในการพัฒนาบุคลากรในกระบวนการยุติธรรมกับหน่วยงานองค์กร และแหล่งทุนต่างประเทศ

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๔) สถาบันวิจัยและพัฒนากระบวนการยุติธรรม มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำแผนการวิจัยกฎหมายและระบบงานยุติธรรม

(ข) อำนวยการในการแปลงแผนวิจัยสู่การปฏิบัติของหน่วยงานต่าง ๆ

(ค) ดำเนินการและประสานการดำเนินงานวิจัยทางด้านกฎหมาย ระบบงานยุติธรรม และด้านอาชญาวิทยา

(ง) บริหารกองทุนและสนับสนุนเงินทุน และอำนวยการในการดำเนินงานวิจัยแก่หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม สถาบันการศึกษา องค์กรพัฒนาเอกชน และบุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและต่างประเทศ

(จ) สนับสนุนและประสานการดำเนินงานพัฒนากฎหมายในกระบวนการยุติธรรม

(ฉ) เผยแพร่ความรู้ทางด้านวิชาการในกระบวนการยุติธรรม

(ช) ดำเนินงานความร่วมมือด้านวิชาการและการวิจัยกับหน่วยงาน องค์กร และแหล่งทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(ช) ติดตามและประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายในกระบวนการยุติธรรมและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(ฌ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๕) สำนักนโยบายและประสานแผนกระบวนการยุติธรรม มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) จัดทำและประสานแผนการบริหารกระบวนการยุติธรรมของประเทศ

(ข) อำนวยการและกำกับ ดูแลในการแปลงแผนแม่บทกระบวนการยุติธรรมแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติของหน่วยงานต่าง ๆ

(ค) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕
ร้อยตำรวจเอก ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๘ ฉ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ บัญญัติว่า การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานรัฐมนตรี กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ให้ออกเป็นกฎกระทรวง และให้ระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการไว้ในกฎกระทรวงด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติดังกล่าว สมควรแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานกิจการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม และระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการดังกล่าวให้เหมาะสมกับสภาพของงาน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

แบ่งส่วนราชการสถาบันนิติวิทยาศาสตร์

กระทรวงยุติธรรม

พ.ศ. ๒๕๔๕

เาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ ฉ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ มีภารกิจเกี่ยวกับการตรวจพิสูจน์หลักฐานทางวิทยาศาสตร์และทางการแพทย์ประกอบการดำเนินคดี โดยการกำหนดและกำกับมาตรฐานของการปฏิบัติงาน รวมถึงจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงาน เพื่อให้สถานปฏิบัติงานและผู้ปฏิบัติงานดำเนินการภายใต้มาตรฐานเดียวกัน ตลอดจนสร้างความเชื่อมั่น ความโปร่งใส และเป็นที่ยอมรับในระดับสากล โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการมาตรฐานงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ และคณะกรรมการบริหารกิจการด้านนิติวิทยาศาสตร์ รวมทั้งศึกษา รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการทั้งสองคณะ

(๒) แต่งตั้งและเพิกถอนการแต่งตั้ง รวมทั้งกำกับ ดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ช่วยผู้ปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ มาตรฐาน และจรรยาบรรณ

(๓) รับเรื่องราวร้องทุกข์จากบุคคลซึ่งได้รับความเสียหายเพราะการประพฤติผิดหลักเกณฑ์มาตรฐาน หรือจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

(๔) ดำเนินการขอรับการสนับสนุนด้านงบประมาณเพื่อเป็นค่าตอบแทนการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ที่ได้รับการแต่งตั้ง รวมทั้งเพื่อเป็นเงินสนับสนุนสถานพยาบาลหรือสถานที่ที่คณะกรรมการมาตรฐานงานด้านนิติวิทยาศาสตร์กำหนดให้เป็นสถานปฏิบัติการ

(๕) ปฏิบัติงานและให้บริการด้านนิติวิทยาศาสตร์ โดยดำเนินการเองหรือร่วมมือกับส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อขอรับการสนับสนุนด้านสถานที่ เครื่องมือ หรือบุคลากรด้านนิติวิทยาศาสตร์

(๖) ช่วยเหลือและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ของส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๗) เผยแพร่ความรู้ ฝึกอบรม และพัฒนาบุคลากรด้านนิติวิทยาศาสตร์

(๘) ศึกษา วิจัย สนับสนุน หรือทำการศึกษา วิจัยเกี่ยวกับนิติวิทยาศาสตร์ร่วมกับส่วนราชการหน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรอื่น

(๙) ประสานงานและกำกับดูแลให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐที่ดำเนินงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบ หลักเกณฑ์ และมาตรฐานการปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์

(๑๐) ปฏิบัติงานด้านการพิสูจน์บุคคลสูญหาย

(๑๑) ปฏิบัติงานอื่นใดตามที่คณะกรรมการมาตรฐานงานด้านนิติวิทยาศาสตร์และคณะกรรมการบริหารกิจการด้านนิติวิทยาศาสตร์มอบหมาย

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสถาบัน หรือตามที่กระทรวงหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ข้อ ๒ ให้แบ่งส่วนราชการสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานเลขานุการกรม

(๒) สำนักนิติวิทยาศาสตร์บริการ

(๓) สำนักมาตรฐานนิติวิทยาศาสตร์

ข้อ ๓ ส่วนราชการสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานเลขานุการกรม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการทั่วไปของสถาบันและราชการอื่นที่มิได้แยกให้เป็นหน้าที่ของกองหรือส่วนราชการใดโดยเฉพาะ อำนาจหน้าที่ดังกล่าวให้รวมถึง

(ก) ปฏิบัติงานสารบรรณของสถาบัน

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับงานช่วยอำนวยการและงานเลขานุการของสถาบัน

(ค) ดำเนินการเบื้องต้นเกี่ยวกับแผนงาน การเงิน การบัญชี การงบประมาณ การพัสดุ อาคารสถานที่ และยานพาหนะของสถาบัน

(ง) ดำเนินการเบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของสถาบัน

(จ) ประสานงานเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่กิจกรรม ความรู้ ความก้าวหน้า และผลงานของสถาบัน

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๒) สำนักนิติวิทยาศาสตร์บริการ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) การชันสูตรพลิกศพในกรณีถูกวิสามัญฆาตกรรมและศพไม่ทราบชื่อ ศพที่ญาติร้องขอ และศพที่ตายผิดธรรมชาติ

(ข) ตรวจร่างกายผู้เสียหายในกรณีถูกทำร้ายร่างกาย ถูกข่มขืนกระทำชำเรา และทำรายงานเสนอความเห็นต่อพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ และศาล

(ค) ตรวจร่างกายและวัตถุพยานของผู้ต้องสงสัยในกรณีกระทำความผิดอาญา และทำรายงานเสนอความเห็นต่อพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ และศาล รวมถึงกรณีที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมสอบสวนคดีพิเศษ และประสานงานนำผู้ป่วยทางจิตเข้ารับการดูแลในสถานที่ที่กำหนด

(ง) ตรวจพิสูจน์หลักฐานทางวิทยาศาสตร์ครบทุกสาขาในกรณีต่างๆ

(จ) ตรวจเก็บหลักฐานในสถานที่เกิดเหตุในคดีต่างๆ

(ฉ) ตรวจพิสูจน์ยาเสพติดให้โทษทุกชนิด รวมทั้งการตรวจยาพิษ

(ช) ตรวจข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์และสารสนเทศ

(ซ) รวบรวมศพ ชิ้นส่วนของศพที่ไม่ทราบชื่อมาทำการพิสูจน์บุคคลและสาเหตุการตาย

(ฌ) รับแจ้งเรื่องราวร้องทุกข์กรณีการสูญหายของบุคคล

(ญ) ประสานงานกับหน่วยงานอื่นเรื่องบุคคลสูญหาย

(ฎ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๓) สำนักมาตรฐานนิติวิทยาศาสตร์ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับงานช่วยอำนวยการและงานเลขานุการของคณะกรรมการมาตรฐานงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ และคณะกรรมการบริหารกิจการด้านนิติวิทยาศาสตร์ รวมทั้งศึกษา รวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการทั้งสองคณะ

(ข) แต่งตั้งและเพิกถอนการแต่งตั้ง รวมทั้งกำกับ ดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ช่วยผู้ปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ มาตรฐาน และจรรยาบรรณ

(ค) รับเรื่องราวร้องทุกข์เกี่ยวกับการประพฤติผิดหลักเกณฑ์ มาตรฐาน หรือจรรยาบรรณของผู้ปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

(ง) ดำเนินการขอรับการสนับสนุนด้านงบประมาณเพื่อเป็นค่าตอบแทนการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ที่ได้รับการแต่งตั้ง รวมทั้งเพื่อเป็นเงินสนับสนุนสถานพยาบาลหรือสถานที่ที่คณะกรรมการมาตรฐานงานด้านนิติวิทยาศาสตร์กำหนดให้เป็นสถานปฏิบัติการ

(จ) ควบคุม กำกับ ดูแล ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์และการตรวจพิสูจน์หลักฐาน รวมทั้งขึ้นทะเบียนการบริการทางนิติวิทยาศาสตร์ของหน่วยงานต่างๆ และบุคลากรที่ปฏิบัติงานด้านนี้

(ฉ) ช่วยเหลือและให้คำปรึกษา แนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ของส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐอื่นๆ

(ช) เผยแพร่ความรู้ ฝึกอบรม พัฒนาบุคลากร และระบบงานทางนิติวิทยาศาสตร์ด้านต่างๆ

(ซ) ศึกษา วิจัย สนับสนุน หรือทำการศึกษา วิจัยเกี่ยวกับนิติวิทยาศาสตร์ร่วมกับส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรอื่น

(ฌ) ประสานงานและร่วมมือกับส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงการปฏิบัติงานด้านนิติวิทยาศาสตร์ในกระบวนการยุติธรรม

(ญ) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมาตรฐานงานด้านนิติวิทยาศาสตร์และคณะกรรมการบริหารกิจการด้านนิติวิทยาศาสตร์กำหนดและมอบหมาย

(ฎ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕
ร้อยตำรวจเอก ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๘ ฉ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ บัญญัติว่า การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานรัฐมนตรี กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ให้ออกเป็นกฎกระทรวง และให้ระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการไว้ในกฎกระทรวงด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติดังกล่าว สมควรแบ่งส่วนราชการภายในสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กระทรวงยุติธรรม และระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการดังกล่าวให้เหมาะสมกับสภาพของงาน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

แบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
กระทรวงยุติธรรม
พ.ศ. ๒๕๔๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ ฉ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มีภารกิจเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยการติดตามประเมินสถานการณ์ การให้ข้อเสนอแนะด้านนโยบายและยุทธศาสตร์ การจัดทำแผนและงบประมาณ การอำนวยการ เร่งรัด กำกับ ติดตามการดำเนินงาน การตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติด และการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อการตรวจสอบและถ่วงดุลย์ การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ต่อต้านยาเสพติด การประสานความร่วมมือกับต่างประเทศด้านยาเสพติด การสนับสนุนในการพัฒนาบุคลากร ข้อมูล วิชาการ เทคโนโลยีสารสนเทศ และการพัฒนากฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับยาเสพติด รวมทั้งการเสริมสร้างความเข้มแข็งและสนับสนุนชุมชนและองค์กรภาคเอกชนในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สิน รวมทั้งงานเลขานุการของคณะกรรมการที่ปรึกษาและคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแต่งตั้ง หรือคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินแต่งตั้ง

(๒) ประเมินสถานการณ์การดำเนินงานและให้ข้อเสนอแนะด้านนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผน และงบประมาณ ในการดำเนินงานด้านป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

(๓) อำนวยการ เร่งรัด กำกับ ติดตาม การดำเนินงานด้านป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ให้เป็นไปตามนโยบาย แผน และงบประมาณ

(๔) ให้ข้อเสนอแนะด้านยุทธศาสตร์และประสานความร่วมมือต่างประเทศด้านยาเสพติด

(๕) พัฒนาและสนับสนุนวิชาการด้านป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดแก่หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน

(๖) ส่งเสริมและสนับสนุนด้านพัฒนาองค์กร ทรัพยากรบุคคล ข้อมูลสารสนเทศ กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

(๗) ปฏิบัติงานด้านการรณรงค์และประชาสัมพันธ์ต่อต้านยาเสพติด

(๘) ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

(๙) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน หรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ข้อ ๒ ให้แบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานเลขานุการกรม

(๒) กองการต่างประเทศ

(๓) กองนิติการ

(๔) ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ

(๕) สถาบันพัฒนาบุคลากรด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

(๖) สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาคกลาง

(๗) สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

(๘) สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาคใต้

(๙) สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาคเหนือ

(๑๐) สำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติด

(๑๑) สำนักนโยบายและแผน

(๑๒) สำนักปราบปรามยาเสพติด

(๑๓) สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

ข้อ ๓ ส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) สำนักงานเลขานุการกรม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการทั่วไปของสำนักงานและราชการอื่นที่มิได้แยกให้เป็นหน้าที่ของกองหรือส่วนราชการใดโดยเฉพาะ อำนาจหน้าที่ดังกล่าวให้รวมถึง

(ก) ปฏิบัติงานสารบรรณของสำนักงาน

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับงานข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน

(ค) ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การบริหารงบประมาณ การพัสดุ อาคารสถานที่และยานพาหนะของสำนักงาน

(ง) จัดระบบงานและบริหารงานบุคคลของสำนักงาน

(จ) ประสานและดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานราชการ

(ฉ) ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่งานของสำนักงาน

(ช) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๒) กองการต่างประเทศ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและด้านความร่วมมือระหว่างประเทศในการแก้ไขปัญหายาเสพติด

(ข) แสวงหาความช่วยเหลือและความร่วมมือระหว่างประเทศด้านยาเสพติด

(ค) จัดทำและแลกเปลี่ยนข้อมูล ข้อสนเทศ เพื่อการดำเนินงานแก้ไขปัญหายาเสพติดระหว่างประเทศ

(ง) เสริมสร้างความสัมพันธ์กับต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศด้านยาเสพติดโดยเฉพาะกับประเทศเพื่อนบ้านและพื้นที่บริเวณชายแดน

(จ) อำนวยการ และประสานการดำเนินงานแก้ไขปัญหายาเสพติดระหว่างประเทศ

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๓) กองนิติการ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นศูนย์กลางทางวิชาการในการรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนามาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานแก้ไขปัญหายาเสพติดของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(ข) กำหนดแผน ยุทธศาสตร์ และดำเนินการเผยแพร่ความรู้แก่บุคลากรในกระบวนการยุติธรรมทุกหน่วยงานให้สามารถนำกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับยาเสพติดไปบังคับใช้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

(ค) ดำเนินการเกี่ยวกับคดีแพ่ง คดีอาญา หรือคดีปกครองที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน และให้คำปรึกษา แนะนำ ช่วยเหลือทางกฎหมายแก่เจ้าพนักงานที่ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

(ง) กำกับ ตรวจสอบ ควบคุมการปฏิบัติงานตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดและประสานการดำเนินคดียาเสพติดให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

(จ) ตรวจสอบ เสนอความเห็นเกี่ยวกับการจ่ายเงินสินบน เงินรางวัลคดียาเสพติด และสร้างขวัญกำลังใจแก่เจ้าหน้าที่หรือประชาชนที่มีส่วนร่วมปฏิบัติงานปราบปรามยาเสพติด

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๔) ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นศูนย์กลางระบบข้อมูลและการให้บริการสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของประเทศโดยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคนิคอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการพัฒนาระบบสารสนเทศสำหรับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และการบริหารงานของสำนักงาน

(ค) ประสาน จัดทำ และบริหารแผนแม่บทระบบสารสนเทศด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของประเทศ รวมทั้งเร่งรัด ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานตามแผนงานและโครงการที่ได้กำหนดไว้

(ง) ดำเนินการเกี่ยวกับเทคโนโลยีอินเตอร์เน็ต และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ข่าวสารและภารกิจอื่นในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

(จ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๕) สถาบันพัฒนาบุคลากรด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) พัฒนาและจัดทำหลักสูตรมาตรฐานในการพัฒนาบุคลากรด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(ข) จัดทำแผนแม่บทและกำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนาบุคลากรด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

(ค) ประสาน กำกับ อำนวยการ และสนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาบุคลากรตามหลักสูตรและกลุ่มเป้าหมายที่กำหนดตามแผน

(ง) ดำเนินการพัฒนาบุคลากรในหลักสูตรพื้นฐาน และหลักสูตรหลักด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

(จ) พัฒนาเทคโนโลยีด้านการพัฒนาบุคลากร

(ฉ) กำกับ อำนวยการ และดูแลศูนย์การเรียนรู้ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่

(ช) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๖) สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาคกลาง มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) กำหนดยุทธศาสตร์และกำกับการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ภาคกลาง

(ข) จัดทำและอำนวยการแผนปฏิบัติการ

(ค) อำนวยการมาตรการดำเนินงานในพื้นที่

(ง) สนับสนุนการพัฒนาระบบอำนวยการและเทคนิควิชาการแก่องค์กรต่างๆ เพื่อดำเนินงานแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่

(จ) ดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามที่ได้รับมอบหมายในพื้นที่

(ฉ) กำกับ ติดตามการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับยาเสพติด

(ช) ปฏิบัติภารกิจและปฏิบัติการร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในระดับพื้นที่และชายแดน

(ซ) ประสาน ส่งเสริม และสนับสนุนภาคเอกชนและองค์กรประชาชนในระดับพื้นที่

(ฌ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๗) สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) กำหนดยุทธศาสตร์และกำกับการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

(ข) จัดทำและอำนวยการแผนปฏิบัติการ

(ค) อำนวยการมาตรการดำเนินงานในพื้นที่

(ง) สนับสนุนการพัฒนาระบบอำนวยการและเทคนิควิชาการแก่องค์กรต่างๆ เพื่อดำเนินงานแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่

(จ) ดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามที่ได้รับมอบหมายในพื้นที่

(ฉ) กำกับ ติดตามการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับยาเสพติด

(ช) ปฏิบัติภารกิจและปฏิบัติการร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในระดับพื้นที่และชายแดน

(ซ) ประสาน ส่งเสริม และสนับสนุนภาคเอกชนและองค์กรประชาชนในระดับพื้นที่

(ฌ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๘) สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาคใต้ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) กำหนดยุทธศาสตร์และกำกับการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ภาคใต้

(ข) จัดทำและอำนวยการแผนปฏิบัติการ

(ค) อำนวยการมาตรการดำเนินงานในพื้นที่

(ง) สนับสนุนการพัฒนาระบบอำนวยการและเทคนิควิชาการแก่องค์กรต่างๆ เพื่อดำเนินงานแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่

(จ) ดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามที่ได้รับมอบหมายในพื้นที่

(ฉ) กำกับ ติดตามการปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับยาเสพติด

(ช) ปฏิบัติภารกิจและปฏิบัติการร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในระดับพื้นที่และชายแดน

(ซ) ประสาน ส่งเสริม และสนับสนุนภาคเอกชนและองค์กรประชาชนในระดับพื้นที่

(ฌ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๙) สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาคเหนือ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) กำหนดยุทธศาสตร์และกำกับการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ภาคเหนือ

(ข) จัดทำและอำนวยการแผนปฏิบัติการ

(ค) อำนวยการมาตรการดำเนินงานในพื้นที่

(ง) สนับสนุนการพัฒนาระบบอำนวยการและเทคนิควิชาการแก่องค์กรต่างๆ เพื่อดำเนินการงานแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่

(จ) ดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามที่ได้รับมอบหมายในพื้นที่

(ฉ) กำกับ ติดตาม การปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับยาเสพติด

(ช) ปฏิบัติภารกิจและปฏิบัติการร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในระดับพื้นที่และชายแดน

(ซ) ประสาน ส่งเสริม และสนับสนุนภาคเอกชนและองค์กรประชาชนในระดับพื้นที่

(ฌ) สำรวจ วิเคราะห์ และรายงานการลักลอบปลูกพืชเสพติดในภาคเหนือและจังหวัดเลย รวมทั้งจัดทำระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ในพื้นที่ภาคเหนือและภาคอื่นๆ ทั่วประเทศ

(ญ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๑๐) สำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินตามที่กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักตรวจสอบทรัพย์สินคดียาเสพติดและตามที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินหรือคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินแต่งตั้งมอบหมาย

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินและคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินแต่งตั้ง

(ค) ดำเนินงานเกี่ยวกับการสืบสวนทางการเงินต่อข่ายงานการค้ายาเสพติด โดยการประสานความร่วมมือกับส่วนราชการ สถาบันการเงินทั้งภายในและต่างประเทศ

(ง) ดำเนินการเกี่ยวกับการกำกับ ควบคุม และกลั่นกรองการตรวจสอบทรัพย์สินของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการ ป.ป.ส. หรือคณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

(จ) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ตามระเบียบที่คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินกำหนด

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๑๑) สำนักนโยบายและแผน มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดและคณะกรรมการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(ข) เสนอแนะและกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ โครงสร้าง และกระบวนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของประเทศ

(ค) วางระบบข้อมูลและบริหารจัดการข้อมูล เพื่อการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของประเทศ

(ง) จัดทำแผนแม่บท แผนกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการของประเทศ

(จ) กำหนดกรอบการจัดสรร วิเคราะห์คำขอ และบริหารงบประมาณของประเทศ

(ฉ) อำนวยการประสานงานและกำกับการดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในการดำเนินการตามนโยบายและแผนของประเทศ

(ช) ติดตาม ประเมินผล และรายงานผลการดำเนินงานการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของประเทศ

(ซ) อำนวยการ ประสานงาน ส่งเสริม และสนับสนุนองค์กรภาคเอกชนและองค์กรประชาชนของประเทศ

(ฌ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๑๒) สำนักปราบปรามยาเสพติด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ศึกษา วิเคราะห์งานด้านการปราบปรามยาเสพติดของประเทศ เพื่อเสนอแนะเชิงนโยบาย ยุทธศาสตร์ พัฒนา และกำหนดกรอบทิศทาง กลยุทธ์ในการดำเนินงานด้านการปราบปรามยาเสพติดของประเทศ

(ข) อำนวยการ ประสาน สนับสนุน ผลักดันการดำเนินงานด้านการปราบปรามยาเสพติดระดับประเทศ ด้วยระบบแผนงาน ระบบอำนวยการร่วมคณะกรรมการต่าง ๆ รวมทั้งการจัดสรรทรัพยากร และเร่งรัด ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานด้านการปราบปรามยาเสพติดของประเทศ

(ค) พัฒนาระบบการรวบรวม การจัดเก็บ การประมวลผล การวิเคราะห์ การใช้ประโยชน์และการให้บริการเกี่ยวกับข้อมูลและข่าวสารด้านการปราบปรามยาเสพติด เพื่อเป็นศูนย์กลางการข่าวด้านการปราบปรามยาเสพติด

(ง) ปฏิบัติการข่าวและปฏิบัติทางลับ เพื่อสืบสวนปราบปรามเครือข่ายการค้ายาเสพติดในพื้นที่สำคัญ ๆ ของประเทศที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่ออุปทานปริมาณยาเสพติดในประเทศ

(จ) ประสาน ผลักดัน การดำเนินงานการปราบปรามยาเสพติดร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและต่างประเทศ โดยการพัฒนาศักยภาพ การนำกฎหมายและมาตรการที่เกี่ยวข้องมาดำเนินการต่อนักค้ายาเสพติด

(ฉ) ศึกษา ค้นคว้า เพื่อพัฒนาการปราบปรามยาเสพติดให้มีประสิทธิภาพทั้งทางด้านองค์ความรู้ทางวิชาการ วิธีการ และเทคนิคการสืบสวนปราบปราม รวมทั้งเครื่องมือและเทคโนโลยีสมัยใหม่

(ช) ศึกษา วิจัยคุณลักษณะของตัวยาเสพติด ตรวจพิสูจน์ตัวยา สารตั้งต้น และเคมีภัณฑ์ที่ใช้ในการผลิตยาเสพติด พัฒนาบุคลากรด้านการตรวจพิสูจน์ยาเสพติด รวมทั้งประสานและพัฒนาความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและองค์กรความร่วมมือระหว่างประเทศทางด้านเทคนิค วิธีการและเครื่องมือการตรวจพิสูจน์ เพื่อการเป็นศูนย์กลางทางวิชาการและการตรวจพิสูจน์ยาเสพติดของประเทศ

(ซ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๑๓) สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) อำนวยการและประสานการดำเนินงานตามมาตรการลดอุปสงค์ยาเสพติด รวมทั้งการจัดทำแผนการรณรงค์ป้องกัน

(ข) ประสาน ส่งเสริม ศึกษา ค้นคว้า วิจัย และบริหารศูนย์เครือข่ายวิจัยและวิชาการด้านยาเสพติด

(ค) พัฒนาและเสนอแนะมาตรการ รูปแบบ เทคนิค และวิธีการลดอุปสงค์ยาเสพติดของประเทศ

(ง) ผลิตและสนับสนุนสื่อเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการเผยแพร่ความรู้และข่าวสารด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดแก่กลุ่มเป้าหมาย

(จ) จัดทำโครงการทดลองและโครงการพิเศษเพื่อพัฒนาและเร่งรัดการดำเนินงานด้านการลดอุปสงค์ยาเสพติด

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕
ร้อยตำรวจเอก ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๘ ฉ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ บัญญัติว่า การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานรัฐมนตรี กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ให้ออกเป็นกฎกระทรวง และให้ระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการไว้ในกฎกระทรวงด้วย เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติดังกล่าว สมควรแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม และระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการดังกล่าวให้เหมาะสมกับสภาพของงาน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

พ.ศ. ๒๕๔๒

โดยที่ปรากฏว่า ในปัจจุบันเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพิ่มขึ้น อันเป็นมูลเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้การแก้ไขปัญหายาเสพติดตามนโยบายของรัฐบาลไม่บรรลุวัตถุประสงค์ จำเป็นต้องกำหนดมาตรการวางแนวทางการปฏิบัติตนขั้นต้นของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยมิให้เข้าไปช่วยเหลือหรือรับความช่วยเหลือหรือคบค้าสมาคมกับบุคคลซึ่งมีพฤติการณ์เกี่ยวข้องกับยาเสพติด อันจะเป็นวิธีการป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปมีส่วนร่วมในการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๒"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

"ยาเสพติด" หมายความว่า ยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษและวัตถุออกฤทธิ์ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

"ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด" หมายความว่า การกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด

"กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด" หมายความว่า กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

"เกี่ยวข้องกับยาเสพติด" หมายความว่า พฤติการณ์ซึ่งพิจารณาจากข้อมูลหรือข่าวสารหรือพยานหลักฐานใด ๆ แล้วมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติดอันเป็นความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ เกินปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดอันเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

"ป.ป.ส." หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการกลั่นกรองข้อมูลหรือข่าวสารการกระทำที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดประจำกรุงเทพมหานครหรือประจำภาคต่าง ๆ แล้วแต่กรณี

"เจ้าหน้าที่ของรัฐ" หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น และให้หมายความรวมถึงเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่ พนักงานหรือลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐด้วย

หมวด ๑

การป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ข้อ ๕ ให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐรณรงค์ให้ข่าวสารเกี่ยวกับโทษของยาเสพติด การดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดตลอดถึงโทษอาญาในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ทั้งนี้ เพื่อเป็นการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ข้อ ๖ ให้กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงาน ป.ป.ส. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กองบัญชาการทหารสูงสุด กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ และส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของ ป.ป.ส. ดำเนินการจัดให้มีระบบการข่าวและศูนย์รับแจ้งข่าวเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของ ป.ป.ส.

ข้อ ๗ เพื่อเป็นการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ให้สำนักงาน ป.ป.ส. มีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ขอความร่วมมือจากสื่อมวลชนในการเสนอข่าวสารที่เป็นการชมเชยเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีหน้าที่ในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด รวมทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งช่วยเหลือหรือสนับสนุนการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ของตนด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและมีผลงานดีเด่น

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนให้สื่อมวลชนหรือประชาชนสอดส่องหรือแจ้งการกระทำเกี่ยวข้องกับยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(๓) จัดให้มีสถานที่หรือศูนย์รับแจ้งข้อมูลหรือข่าวสารเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างเพียงพอ

(๔) ช่วยเหลือและสนับสนุนส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐในการดำเนินการตามข้อ ๕ และข้อ ๖

หมวด ๒
คณะกรรมการกลั่นกรองข้อมูลหรือข่าวสารการกระทำที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ข้อ ๘ ให้มีคณะกรรมการกลั่นกรองข้อมูลหรือข่าวสารการกระทำที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดประจำกรุงเทพมหานครคณะหนึ่ง และคณะกรรมการประจำภาคอันได้แก่ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ และภาคใต้ ภาคละหนึ่งคณะ

ให้นายกรัฐมนตรี โดยคำแนะนำของ ป.ป.ส. ประกาศกำหนดเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของแต่ละคณะกรรมการ

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการประจำกรุงเทพมหานครประกอบด้วย ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนกองบัญชาการทหารสูงสุด ผู้แทนกรมพระธรรมนูญ ผู้แทนกองบัญชาการตำรวจนครบาล ผู้แทนกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด และผู้แทนส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามความเหมาะสมของกรุงเทพมหานคร ซึ่งนายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของ ป.ป.ส. จำนวนไม่เกินสามคน

เป็นกรรมการ และให้ผู้อำนวยการกองปรวบปรามยาเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส. เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการประจำภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ และภาคใต้ แต่ละคณะประกอบด้วย ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนกองทัพบก ผู้แทนกองทัพเรือ ผู้แทนกองทัพอากาศ ผู้แทนกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด ผู้แทนตำรวจภูธรภาค และผู้แทนส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามความเหมาะสมของแต่ละภาคซึ่งนายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของ ป.ป.ส. จำนวนไม่เกินสามคนในแต่ละคณะกรรมการ เป็นกรรมการ และให้ผู้อำนวยการศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดประจำภาค สำนักงาน ป.ป.ส. เป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง และวรรคสอง ประชุมกันเพื่อเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ

ข้อ ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่งจึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียง ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๑ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) พิจารณากรณีที่มีการกล่าวหาร้องเรียนหรือข้อมูลหรือข่าวสารที่ได้รับจากแหล่งข่าวเพื่อวินิจฉัยเบื้องต้นการกระทำที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งแสวงหาข้อมูลหรือข่าวสารในเรื่องดังกล่าวเพิ่มเติม

(๒) ติดตามการดำเนินการของผู้บังคับบัญชาต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเพื่อรายงานไปยังเลขาธิการ ป.ป.ส.

ในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกตามสมควร

หมวด ๓

การดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ข้อ ๑๒ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใด

(๑) สนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดโดยรู้หรือควรจะได้รู้ว่าผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

(๒) จัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ยานพาหนะ สถานที่ หรือวัตถุใดๆ เพื่อประโยชน์หรือให้ความสะดวกแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดโดยรู้หรือควรจะได้รู้ว่าผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

(๓) รับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดโดยรู้หรือควรจะได้รู้ว่าผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

(๔) คบค้าสมาคมเป็นอาจิณกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดโดยรู้หรือควรจะได้รู้ว่าผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

(๕) เป็นผู้ประกันผู้ต้องหาหรือจำเลยโดยใช้หลักทรัพย์หรือสถานะการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐในชั้นพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในข้อหาผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครอง

เพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติด หรือในข้อหามีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ เกินปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดอันเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

ให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เว้นแต่การกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นเป็นการกระทำกับบุคคลซึ่งเป็นสามีหรือภริยา บุพการีหรือผู้สืบสันดาน ไม่ว่าชั้นใด ๆ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น

ข้อ ๑๓ เมื่อมีการกล่าวหาร้องเรียนหรือมีพฤติการณ์ปรากฏแก่คณะกรรมการว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ให้คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยในเบื้องต้นก่อนว่าเรื่องที่กล่าวหาร้องเรียนหรือพฤติการณ์นั้นมีมูลเพียงพอที่จะเสนอให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการตามข้อ ๑๕ ได้หรือไม่

ในกรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยในเบื้องต้นแล้วว่าเรื่องที่กล่าวหาร้องเรียนหรือพฤติการณ์นั้นมีมูลเพียงพอ ก็ให้แจ้งไปยังเลขาธิการ ป.ป.ส. ภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้วินิจฉัยนั้น เพื่อให้เลขาธิการ ป.ป.ส. แจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ข้อ ๑๔ ให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐในทุกระดับสอดส่องดูแลหรือป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ข้อ ๑๕ เมื่อมีการกล่าวหาร้องเรียนหรือกรณีเป็นที่สงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดเกี่ยวข้องกับยาเสพติด หรือเมื่อได้รับแจ้งตามข้อ ๑๓ ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ทันที

ในกรณีที่มีการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นก่อนการดำเนินการทางวินัยเพื่อพิจารณาว่ากรณีมีมูลควรกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวข้องกับยาเสพติดหรือไม่

ให้ผู้สืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นนั้นขอข้อมูลหรือข่าวสารหรือพยานหลักฐานใด ๆ จากคณะกรรมการนั้นด้วย

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาเบื้องต้นแล้วมีคำสั่งให้ยุติเรื่องหรือสั่งให้ดำเนินการทางวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งให้คณะกรรมการนั้นทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่มีคำสั่ง เพื่อให้คณะกรรมการรายงานต่อไปยังเลขาธิการ ป.ป.ส.

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่มีการดำเนินการทางวินัย เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับแจ้งผลการสอบสวนทางวินัยจากคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ต้องพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปโดยเร็ว

เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ไม่ว่าจะลงโทษหรือไม่ก็ตาม ต้องแจ้งให้คณะกรรมการทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่มีคำสั่งเพื่อให้คณะกรรมการรายงานต่อไปยังเลขาธิการ ป.ป.ส.

ข้อ ๑๗ ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ดำเนินการตามข้อ ๑๕ หรือข้อ ๑๖ ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาผู้นั้นกระทำผิดวินัย

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่มีการตั้งคณะกรรมการสอบสวนเจ้าหน้าที่ของรัฐว่าเกี่ยวข้องกับยาเสพติด และผู้บังคับบัญชาเห็นว่ากรณีมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะสั่งลงโทษทางวินัยได้ ผู้บังคับบัญชาอาจพิจารณาใช้มาตรการทางบริหารดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นได้ อันได้แก่

(๑) มีคำสั่งย้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นออกนอกเขตพื้นที่ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นมีหน้าที่ปฏิบัติราชการหรือปฏิบัติงาน โดยอาจมีคำสั่งให้รายงานตัวต่อผู้บังคับบัญชาตามระยะเวลาที่กำหนดด้วยก็ได้ หรือ

(๒) นำพฤติการณ์นั้นมาประกอบการพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน ยศ หรือระดับ รวมตลอดถึงการพิจารณาความดีความชอบประจำปี และการจ่ายเงินโบนัสหรือเงินอื่นใดที่มีลักษณะเดียวกันแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น

หมวด ๔
การรายงานและการดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

ข้อ ๑๙ เมื่อมีการจับกุมเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้พนักงานสอบสวนแจ้งไปยังเลขาธิการ ป.ป.ส. ภายในสามวันนับแต่วันจับกุมตามแบบ ป.ป.ส. ๖ - ๔๑ แบบรายงานการจับกุมและดำเนินคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ท้ายประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่อง กำหนดแบบรายงานคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

เมื่อเลขาธิการ ป.ป.ส. ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สรุปข้อเท็จจริงและแจ้งต่อ ป.ป.ส. และแจ้งผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นโดยเร็วเพื่อพิจารณาดำเนินการทางวินัยตามหลักเกณฑ์และวิธีการของกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับที่ใช้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ถูกจับกุมนั้น

ข้อ ๒๐ เมื่อมีการจับกุมบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในข้อหา ผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติด

(๒) เจ้าหน้าที่ของรัฐครอบครองซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ เกินปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดอันเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

(๓) เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นเจ้าพนักงานซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา และความผิดดังกล่าวนั้นเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในข้อหาตาม (๑) หรือเกี่ยวเนื่องกับการกระทำความผิดตาม (๒)

ให้เจ้าพนักงานผู้จับแจ้งไปยังกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดภายใน ๔๘ ชั่วโมง นับแต่เวลาจับกุม หากผู้บัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดพิจารณาเห็นว่าควรดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ก็ให้แจ้งพนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมตัวผู้ต้องหาและของกลาง (ถ้ามี) ไปยังกองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดเพื่อดำเนินคดี

ในกรณีที่ผู้บัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดเห็นว่าเป็นคดีสำคัญหรืออาจเกี่ยวพันกับการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จะส่งนายตำรวจตั้งแต่ตำแหน่งสารวัตรขึ้นไปไปตรวจสอบและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการสอบสวนคดีนั้นก็ได้

ในกรณีตามวรรคสาม หากผู้บัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดจะให้พนักงานสอบสวน กองบังคับการสอบสวน ดำเนินคดีดังกล่าวฝ่ายเดียวหรือร่วมสอบสวนด้วยก็ให้เสนอสำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาสั่งการ

ข้อ ๒๑ เมื่อปรากฏผลการสอบสวนตามข้อ ๒๐ ว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิด ให้ผู้บัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติดแจ้งผลการสอบสวน

ไปยังเลขาธิการ ป.ป.ส. เพื่อจะได้สรุปข้อเท็จจริงและรายงานต่อ ป.ป.ส. และแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นต่อไป

ให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ดำเนินการทางวินัย ตามหลักเกณฑ์และวิธีการของกฎหมาย ระเบียบหรือข้อบังคับที่ใช้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำความผิดนั้น

ข้อ ๒๒ เมื่อปรากฏผลการสอบสวนตามข้อ ๒๐ ว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐมิได้กระทำความผิดและพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี ให้พนักงานอัยการแจ้งไปยังเลขาธิการ ป.ป.ส. ตามแบบ ป.ป.ส. ๖ - ๔๕ แบบแจ้งรายละเอียดคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ท้ายประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เรื่อง กำหนดแบบรายงานคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๗ เพื่อที่จะรายงานต่อ ป.ป.ส. และแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น

ให้ผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง มีคำสั่งให้ยุติการดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นทันที

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐตกเป็นผู้ต้องหาตามข้อ ๒๐ และได้ยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวต่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ หรือเมื่อผู้ต้องหานั้นต้องขังตามหมายศาลและยังมิได้ถูกฟ้องต่อศาล และได้ยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวต่อศาล ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการพิจารณาคำร้องดังกล่าวด้วยความรอบคอบ โดยคำนึงถึงสิทธิของผู้ต้องหาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและอาศัยหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๑๐๘ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หากเห็นว่าไม่ควรให้ปล่อยชั่วคราว ก็ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการพิจารณา

สั่งไม่อนุญาตหรือคัดค้านคำร้องขอปล่อยชั่วคราวต่อศาล แล้วแต่กรณี โดยให้แสดงเหตุผลและความจำเป็นที่ไม่สมควรให้ปล่อยชั่วคราวไว้ด้วย

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐตกเป็นจำเลยตามข้อ ๒๐ และได้ยื่นคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราวในชั้นพิจารณาคดีของศาล ให้พนักงานอัยการพิจารณาคัดค้านคำร้องขอปล่อยชั่วคราวนั้นตามควรแก่กรณี

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่กระทรวงการต่างประเทศได้รับแจ้งหรือทราบว่ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดนอกราชอาณาจักร ให้กระทรวงการต่างประเทศแจ้งไปยังเลขาธิการ ป.ป.ส. โดยเร็วเพื่อให้เลขาธิการ ป.ป.ส. สรุปข้อเท็จจริงและรายงานต่อ ป.ป.ส. และแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น

ให้สำนักงาน ป.ป.ส. ติดตามผลการดำเนินคดีตามวรรคหนึ่ง และเมื่อคดีถึงที่สุดเป็นประการใด ให้รายงาน ป.ป.ส. และแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นและสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๒

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๑๒ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใด

(๑) สนับสนุนหรือช่วยเหลือผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดโดยรู้หรือควรจะได้รู้ว่าผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเฉพาะในการกระทำที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดนั้น

(๒) จัดหาหรือให้เงินหรือทรัพย์สิน ยานพาหนะ สถานที่ หรือวัตถุใดๆ เพื่อประโยชน์หรือให้ความสะดวกแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดโดยรู้หรือควรจะได้รู้ว่าผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติดเฉพาะในการกระทำที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดนั้น

(๓) รับเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดโดยรู้หรือควรจะได้รู้ว่าผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

(๔) คบค้าสมาคมเป็นอาจิณกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดโดยรู้หรือควรจะได้รู้ว่าผู้นั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

(๕) เป็นผู้ประกันผู้ต้องหาหรือจำเลยโดยใช้หลักทรัพย์หรือสถานะการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐในชั้นพนักงานสอบสวน พนักงานอัยการ หรือศาลในความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ในข้อหาผลิต นำเข้า ส่งออก จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งยาเสพติด หรือในข้อหามีไว้ในครอบครองซึ่งวัตถุออกฤทธิ์ในประเภท ๑ หรือประเภท ๒ เกินปริมาณที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดอันเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท

ให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เว้นแต่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นตาม (๓) หรือ (๔) อันเป็นการกระทำตามหน้าที่ในกฎหมายหรือตามธรรมจรรยา หรือเป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นตาม (๕) ทั้งนี้กับบุคคลซึ่งเป็นสามีหรือภริยา บุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใดๆ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น"

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของข้อ ๑๕ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"เมื่อมีการจับกุมเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้พนักงานสอบสวนแจ้งไปยังเลขาธิการ ป.ป.ส. ภายในสามวันนับแต่วันจับกุม ตามแบบ ป.ป.ส. ๖-๔๑ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการประสานงานในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด"

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๒ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๒๒ เมื่อปรากฏผลการสอบสวนตามข้อ ๒๐ ว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐมิได้กระทำความผิดและพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี ให้พนักงานอัยการแจ้งไปยังเลขาธิการ ป.ป.ส. ตามแบบ ป.ป.ส. ๖-๔๕ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการประสานงานในคดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด เพื่อที่จะรายงานต่อ ป.ป.ส. และแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป"

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ระเบียบกรมคุมประพฤติ
ว่าด้วยการตรวจราชการ พ.ศ. 2543

โดยที่การตรวจราชการมีความสำคัญในอันที่จะสนับสนุนการบริหารราชการของกรมคุมประพฤติให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับได้มีการแยกศาลออกจากกระทรวงยุติธรรม จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพของระบบการตรวจราชการเพื่อสนองตอบในการอำนวยความยุติธรรมด้วยวิธีการคุมประพฤติผู้กระทำผิดที่เป็นผู้ใหญ่ให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนทั่วไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการตรวจราชการของผู้ตรวจราชการ พ.ศ. 2532 แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการตรวจราชการของผู้ตรวจราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2539 ข้อ 10 จึงให้ยกเลิกระเบียบกรมคุมประพฤติว่าด้วยการตรวจราชการกรมคุมประพฤติ พ.ศ. 2536 และออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้ เรียกว่า "ระเบียบกรมคุมประพฤติว่าด้วยการตรวจราชการ พ.ศ. 2543

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่กรมคุมประพฤติประกาศใช้เป็นต้นไป

ข้อ 3 บรรดาระเบียบ คำสั่งอื่นใดที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

"หน่วยงาน" หมายความว่า กอง หน่วยงานระดับกองที่เรียกชื่ออย่างอื่น สำนักงานคุมประพฤติภาค สำนักงานคุมประพฤติจังหวัด สำนักงานคุมประพฤติประจำศาล ในสังกัดกรมคุมประพฤติ

"สำนักงานคุมประพฤติ" หมายความว่า สำนักงานคุมประพฤติตามพระราชกฤษฎีกาแปงส่วนราชการกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. 2535

"เจ้าหน้าที่" หมายความว่า ข้าราชการ ลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราว

"สมประโยชน์ต่อทางราชการ" หมายความว่า เป็นไปตามกฎหมาย นโยบายของรัฐบาล มติของคณะรัฐมนตรี ระเบียบแบบแผน กฎ ข้อบังคับ คำสั่ง ประกาศ ของทางราชการ และเป้าหมาย ความมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ของแผนงาน งานและโครงการของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของกระทรวงยุติธรรม และนโยบายของกรมคุมประพฤติ

"ผู้ตรวจราชการ" หมายความว่า ผู้ตรวจราชการกรมคุมประพฤติ และให้หมายรวมถึงผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติภาคหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ตรวจราชการ

"ตรวจราชการ" หมายความว่า ตรวจ ติดตามผล เร่งรัด สืบสวนสอบสวน สอบข้อเท็จจริง สดับตรับฟังเหตุการณ์ เสนอแนะ ติดต่อประสานงาน ตรวจเยี่ยม หรือดำเนินการอื่นใดเพื่อให้มีการปฏิบัติงานได้ผลสมประโยชน์ต่อทางราชการ ตามที่อธิบดีกรมคุมประพฤติมอบหมาย

"ผู้รับการตรวจ" หมายความว่า ผู้ซึ่งรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการหรือการปฏิบัติงานในหน่วยงาน

"สมุดตรวจราชการ" หมายความว่า สมุดที่หน่วยงานจัดไว้เพื่อผู้ตรวจราชการใช้เป็นที่กการตรวจราชการและการสั่งการ และให้ผู้รับการตรวจพิจารณาดำเนินการต่อไปตามข้อสั่งการ

"ผู้อำนวยการกอง" หมายความรวมถึงเลขานุการกรม และหัวหน้าหน่วยงานระดับกองที่เรียกชื่ออย่างอื่นด้วย

"ผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติภาค" หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติกรุงเทพมหานคร ธนบุรี และภาค

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมคุมประพฤติ

"ปลัดกระทรวง" หมายความว่า ปลัดกระทรวงยุติธรรม

ข้อ 5 ให้อธิบดีรักษาการตามระเบียบนี้ ให้มีอำนาจสั่งการใด ๆ ตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

หมวด 1
การตรวจราชการ
ส่วนที่ 1
วัตถุประสงค์ของการตรวจราชการ

ข้อ 6 การตรวจราชการ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

(1) เพื่อเผยแพร่นโยบาย ประสานงานและเร่งรัดให้หน่วยงานในสังกัดกรมคุมประพฤติไปจัดทำแผนงานและโครงการให้สอดคล้องกับแผนการปฏิบัติงานประจำปีของกรม

(2) เพื่อทราบความก้าวหน้า ความล่าช้า ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานตามแผนงาน งานและโครงการ ตลอดจนผลกระทบอันจะพึงมี

(3) เพื่อประสานงาน เร่งรัดติดตามความก้าวหน้าและความล่าช้า ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานตามแผนงาน งานและโครงการให้สมประโยชน์ต่อทางราชการ ตลอดจนตรวจสอบคุณภาพงาน และการปฏิบัติราชการของหน่วยงานในสังกัดและเจ้าหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน

(4) เพื่อตรวจเยี่ยม รับฟังหรือสดับตรับฟังทุกข์สุข ความคิดเห็น ช่วยเหลือแนะนำ ชี้แจงให้เจ้าหน้าที่มีสมรรถภาพและขวัญกำลังใจในการทำงาน

(5) เพื่อตรวจเยี่ยม รับฟังหรือสดับตรับฟังทุกข์สุข ความคิดเห็นและความต้องการของประชาชน แนะนำ ชี้แจงในฐานะเป็นสื่อกลางระหว่างกรม หน่วยงานของกรม และเจ้าหน้าที่กับประชาชน

(6) เพื่อแสวงหาหรือสอบข้อเท็จจริง สืบสวน สอบสวน หรือสดับตรับฟังเหตุการณ์เมื่อได้รับคำสั่ง คำร้องเรียน หรือเมื่อมีเหตุอันสมควร ตลอดจนรับทราบสภาพหรือสถานการณ์ในพื้นที่สำหรับนำไปประกอบการเสนอแนะ ปรับปรุงแก้ไขให้เกิดความเป็นธรรมเหมาะสมกับความเป็นอยู่และความต้องการของประชาชน

(7) เพื่อศึกษา ประมวล วิเคราะห์ ประเมินผล และเสนอแนะต่ออธิบดีแล้วแต่กรณี เพื่อทราบ พิจารณา หรือวินิจฉัยสั่งการ เพื่อปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานให้สมประโยชน์ต่อทางราชการ

ข้อ 7 การตรวจราชการตามระเบียบนี้ แบ่งเป็น 2 กรณี คือ

(1) การตรวจราชการปกติ ได้แก่ การตรวจราชการตามแผนงาน งานและโครงการตามที่ได้พิจารณาคัดเลือก และกำหนดแผนการตรวจราชการไว้ล่วงหน้าเป็นรายปี มี 3 ประเภทคือ

(ก) การตรวจงานคุมประพฤติ เพื่อตรวจติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานในการสืบเสาะและพินิจ การควบคุมและสอดส่อง งานกิจกรรมชุมชน ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด และการปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามกฎหมาย กฎระเบียบและคำสั่งกรมคุมประพฤติ

(ข) การตรวจการบริหารงานเพื่อตรวจติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานในด้านการบริหารงานทั่วไป การประชาสัมพันธ์ การให้บริการประชาชน การบริหารงานบุคคล เพื่อทราบปัญหาของหน่วยงาน การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ทั้งผู้บริหารสำนักงานและผู้ใต้บังคับบัญชา ด้านความรู้ ความสามารถ การวางตัว การรักษาวินัย สวัสดิการและการปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

(ค) การตรวจการบริหารงบประมาณ วัสดุ ครุภัณฑ์และอาคารสถานที่ เพื่อตรวจ ติดตามและประเมินผลการบริหารงบประมาณ เพื่อทราบสภาพปัญหาของหน่วยงาน ความเหมาะสมในการบริหารงบประมาณ การใช้วัสดุ ครุภัณฑ์และอาคารสถานที่

(2) การตรวจราชการกรณีพิเศษ ได้แก่ การตรวจราชการที่นอกเหนือจาก (1) ตามที่อธิบดีเห็นชอบและมอบหมาย ดังต่อไปนี้

(ก) เรื่องที่ได้รับการร้องขอจากหน่วยงานให้ช่วยเหลือ สนับสนุน หรือประสานงานการปฏิบัติงานตามนโยบาย แผนงาน งานและโครงการที่ดำเนินการอยู่ แต่มีปัญหาขัดข้องซึ่งไม่สามารถแก้ไขหรือดำเนินการให้แล้วเสร็จตามขั้นตอนปกติ สมควรได้รับการแก้ไขประสานการปฏิบัติหรือสนับสนุนจากหน่วยเหนือหรือผู้บังคับบัญชาในระดับที่สูงกว่า

(ข) เรื่องที่เจ้าหน้าที่หรือราษฎรร้องเรียนขอความเป็นธรรมหรือขอความช่วยเหลือ เพื่อคลี่คลายหรือแก้ไขความทุกข์ยากเดือดร้อน

(ค) เรื่องที่เกี่ยวกับสถานการณ์หรือเหตุการณ์สำคัญหรือสาธารณภัยอันจำเป็นที่กรมคุมประพฤติต้องเข้าไปดำเนินการช่วยเหลือและแก้ไขให้ทันการ

(ง) งานอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ส่วนที่ 2
ระดับการตรวจราชการ อำนาจหน้าที่ผู้ตรวจราชการ และหน้าที่ผู้รับการตรวจราชการ

ข้อ 8 การตรวจราชการมี 2 ระดับ ดังต่อไปนี้ คือ

(1) การตรวจราชการสำนักงานคุมประพฤติภาค

(2) การตรวจราชการสำนักงานคุมประพฤติ

ข้อ 9 ผู้ตรวจราชการมีอำนาจหน้าที่ตรวจราชการเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของหน่วยงานในสังกัดกรมคุมประพฤติในระดับสำนักงานคุมประพฤติภาค หรือสำนักงานคุมประพฤติตามที่อธิบดีมอบหมาย ตามแผนและติดตามผลการตรวจราชการประจำปีในฐานะผู้สอดส่องแทนอธิบดี

ข้อ 10 ผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติภาค หรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายมีอำนาจหน้าที่ตรวจราชการเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดตามแผน และติดตามผลการตรวจราชการประจำปี

ข้อ 11 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ 7 ผู้ตรวจราชการมีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) ตรวจ แนะนำ และชี้แจงการปฏิบัติราชการของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่เพื่อให้การปฏิบัติงานสมประโยชน์ต่อทางราชการ

(2) สั่งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้รับการตรวจปฏิบัติหรืองดเว้นการปฏิบัติงานใด ๆ ในระหว่างการตรวจราชการไว้ก่อน กรณีที่เห็นว่าหากไม่ปฏิบัติการนั้น หรือปล่อยให้ปฏิบัติการนั้นต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ทางราชการหรือประโยชน์ของประชาชนอย่างร้ายแรง และเมื่อผู้ตรวจราชการได้สั่งการดังกล่าวแล้ว ให้รายงานผู้บังคับบัญชาเพื่อทราบหรือพิจารณาทันที

ในกรณีที่ผู้รับการตรวจไม่สามารถปฏิบัติการที่สั่งนั้นได้ ให้ผู้รับการตรวจชี้แจงเหตุผลและให้ผู้ตรวจราชการรายงานให้อธิบดีทราบ

(3) ตรวจ ติดตามความก้าวหน้า ความสำเร็จ ปัญหา อุปสรรค และรับทราบข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานตามแผนงาน งานและโครงการ ตลอดจนผลกระทบอันจะพึงมี

(4) ประมวล ศึกษา วิเคราะห์ ประเมินผล และเสนอแนะต่ออธิบดีเพื่อทราบ พิจารณา หรือวินิจฉัยสั่งการ เพื่อปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานให้สมประโยชน์ต่อทางราชการ

(5) สั่งการให้หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ชี้แจง ให้ถ้อยคำ ส่งเอกสาร และหลักฐานเกี่ยวกับการปฏิบัติงานเพื่อประกอบการพิจารณา

(6) สอบข้อเท็จจริง ลับสวน สอบสวน หรือสดับตรับฟังเหตุการณ์เมื่อได้รับคำสั่ง คำร้องเรียนหรือเมื่อมีเหตุอันสมควร

(7) ตรวจเยี่ยม สดับตรับฟังทุกข์สุข และความคิดเห็น ตลอดจนให้คำแนะนำ ชี้แจง และให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจและบำรุงขวัญเพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีสมรรถภาพ และประมวลผลการดำเนินการดังกล่าว พร้อมทั้งเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับการบริหารงานและการบริหารงานบุคคล

ข้อ 12 เพื่อให้การตรวจราชการเป็นไปอย่างมีเอกภาพและประสิทธิภาพ

เขตการตรวจราชการของผู้ตรวจราชการให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนด

อธิบดีจะแต่งตั้งผู้ตรวจราชการคนใดคนหนึ่งเป็นหัวหน้าผู้ตรวจราชการก็ได้

ให้หัวหน้าผู้ตรวจราชการมีอำนาจหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้ตรวจราชการเพื่อให้การปฏิบัติราชการของผู้ตรวจราชการเป็นไปตามระเบียบนี้ และตามที่อธิบดีมอบหมาย

ข้อ 13 ให้ผู้รับการตรวจมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือแก่ผู้ตรวจราชการในการเข้าไปในสถานที่ปฏิบัติงาน เพื่อประโยชน์ในการตรวจราชการ

(2) จัดเตรียมบุคคล เอกสาร หลักฐานในการปฏิบัติงานให้ครบถ้วน และพร้อมที่จะให้ผู้ตรวจราชการตรวจสอบได้

(3) ชี้แจงและตอบข้อซักถามต่าง ๆ พร้อมทั้งหาข้อมูลเพิ่มเติมให้แก่ผู้ตรวจราชการ

(4) ปฏิบัติหรืองดเว้นการปฏิบัติงานใด ๆ ที่ผู้ตรวจราชการได้สั่งการในระหว่างการตรวจราชการไว้ก่อน หากไม่สามารถดำเนินการตามที่ผู้ตรวจราชการได้สั่งการให้ชี้แจงข้อขัดข้องพร้อมเหตุผลให้ผู้ตรวจราชการทราบ

(5) ดำเนินการอื่นที่เป็นประโยชน์ในการตรวจราชการต่อไป

ข้อ 14 การตรวจราชการตามข้อ 10 แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ดังต่อไปนี้

(1) การตรวจด้านบุคลากร เกี่ยวกับภาวะผู้นำ ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ทัศนคติ การรักษาระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์สุจริต จำนวนเจ้าหน้าที่ทั้งข้าราชการและลูกจ้าง ความเหมาะสมกับปริมาณงาน ขวัญกำลังใจ ความจำเป็นในการพัฒนาทักษะในการปฏิบัติงาน พฤติกรรมในการปฏิบัติงานกับจำเลยและผู้ถูกคุมความประพฤติ พยาน ญาติ ประชาชนและผู้เกี่ยวข้อง

(2) การตรวจด้านงบประมาณ พัสดุ ครุภัณฑ์ และอาคารสถานที่ เกี่ยวกับการใช้งบประมาณ การเบิกจ่าย การจัดทำบัญชีตามระเบียบของทางราชการ การปฏิบัติตามข้อสังเกตของผู้ตรวจสอบภายใน ความพอเพียงของงบประมาณ การเบิกค่าเช่าบ้าน การจัดสถานที่พักของทางราชการ ความต้องการและความพอเพียงของวัสดุ ครุภัณฑ์ สถานที่ตั้งของสำนักงานคุมประพฤติในอาคารและนอกอาคารศาล

(3) การตรวจด้านแผนงาน งาน โครงการ เกี่ยวกับการจัดทำแผนปฏิบัติการของสำนักงานคุมประพฤติ การดำเนินตามแผนงาน งาน โครงการ ปัญหาอุปสรรคข้อขัดข้องการปฏิบัติตามแผนงาน งาน โครงการ แผนการนำอาสาสมัครคุมประพฤติเข้ามาสนับสนุนงาน ความรู้ความสามารถของอาสาสมัครคุมประพฤติ

(4) การตรวจด้านสำนวนคดี เกี่ยวกับการตรวจสำนวนคดีลับเสาะและพินิจ และสำนวนคดีควบคุมและสอดส่อง การเขียนรายงานและความมีมาตรฐานของรายงาน การยอมรับและความเชื่อถือของศาล ปริมาณงานกับจำนวนบุคลากร การขอเลื่อนคดี จำนวนคดีค้าง ปัญหาอุปสรรคในการปฏิบัติงาน

(5) การตรวจด้านการบริหารและบรรยากาศในการทำงาน เกี่ยวกับการมอบหมายและการแบ่งงานในสำนักงานคุมประพฤติ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชากับผู้ใต้บังคับบัญชา ความขัดแย้งในสำนักงานคุมประพฤติ การประสานงานกับศาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(6) การตรวจเพื่อลดับตรับฟังปัญหาข้อขัดข้อง เกี่ยวกับการรับฟังปัญหาข้อขัดข้อง การแก้ปัญหาของผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติภาค และหัวหน้าสำนักงานคุมประพฤติ การเสริมสร้างขวัญกำลังใจผู้ใต้บังคับบัญชา การสร้างความสามัคคีในสำนักงานคุมประพฤติภาค และสำนักงานคุมประพฤติ

หมวด 2
การกำหนดแผนและติดตามผลการตรวจราชการ

ข้อ 15 ให้คณะกรรมการกำหนดแผนและติดตามผลการตรวจราชการตามที่อธิบดีได้แต่งตั้งตามความในข้อ 18 แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการตรวจราชการของผู้ตรวจราชการ พ.ศ. 2532 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2539 มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(1) พิจารณากำหนดแผนการตรวจราชการกรณีปกติประจำปีของผู้ตรวจราชการตามข้อ 7 (1) เพื่อนำเสนอปลัดกระทรวงพิจารณาให้ความเห็นชอบ เมื่อปลัดกระทรวงให้ความเห็นชอบแล้วให้ผู้ตรวจราชการดำเนินการตามแผนการตรวจราชการต่อไป

(2) พิจารณารายงานผลการตรวจติดตามการดำเนินงานของแต่ละแผนงาน งานและโครงการ ที่ได้กำหนดไว้ในแผนตรวจราชการตาม (1) ในลักษณะภาพรวม เพื่อทราบถึงความก้าวหน้า ความสำเร็จ ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ เพื่อนำเสนอปลัดกระทรวงทราบหรือพิจารณาสั่งการ

(3) ประสานงานการตรวจราชการกับคณะกรรมการกำหนดแผนและติดตามการตรวจราชการระดับกระทรวง และองค์กรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(4) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติงานใด ๆ ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ในกรณีจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องปรับแผนดังกล่าวข้างต้น ให้อธิบดีมีอำนาจสั่งการได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม แล้วรายงานปลัดกระทรวงเพื่อทราบ

ข้อ 16 ให้ฝ่ายประสานราชการเป็นหน่วยงานสนับสนุนการตรวจราชการ และมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ร่วมกับผู้ตรวจราชการในการจัดทำร่างแผนการตรวจราชการ เสนอคณะกรรมการกำหนดแผนและติดตามผลการตรวจราชการ

(2) ร่วมกับผู้ตรวจราชการในการประสานแผนและติดตามผลการตรวจราชการหน่วยงานต่าง ๆ ตามข้อเสนอแนะของผู้ตรวจราชการตามความเห็นชอบของอธิบดี

(3) ร่วมกับผู้ตรวจราชการในการรวบรวม ศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประกอบการตรวจราชการ และจัดทำรายงานผลการตรวจราชการ

(4) สนับสนุนผู้ตรวจราชการในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการตรวจและติดตามการปฏิบัติราชการตามนโยบายของรัฐบาล แผนงาน งาน โครงการของกรมคุมประพฤติ

(5) ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการกำหนดแผนและติดตามผลการตรวจราชการหรืออธิบดี

ข้อ 17 การกำหนดแผนและติดตามผลการตรวจราชการให้ปรากฏข้อความในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ ดังนี้

(1) สถานที่ที่จะไปทำการตรวจ

(2) เรื่องและประเด็นที่จะทำการตรวจ พร้อมทั้งจัดระดับความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องทำการตรวจในแต่ละสถานที่ที่จะไปทำการตรวจ

(3) วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการตรวจเฉพาะเรื่อง

(4) ระยะเวลาที่จะทำการตรวจ

(5) ข้อมูลเชิงสถิติประกอบการตรวจ

(6) ตัวชี้วัดโดยเปรียบเทียบจากการตรวจครั้งก่อนในเรื่องนั้น

(7) วิธีการติดตามประเมินผล

(8) ระยะเวลาและจำนวนครั้งที่พอเพียงต่อการติดตามประเมินผล

หมวด 3
การรายงานและดำเนินการติดตามผลการตรวจราชการ
ส่วนที่ 1
สมุดตรวจราชการ

ข้อ 18 สมุดตรวจราชการให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการใช้สมุดตรวจราชการ พ.ศ. 2542

หน่วยงานใด ประสงค์จะให้มีสมุดเยี่ยมหน่วยงานนอกจากสมุดตรวจราชการเพื่อให้ผู้มาเยี่ยมได้ใช้บันทึกการเยี่ยมก็ได้

ข้อ 19 ให้ผู้มีอำนาจบังคับบัญชาของสำนักงานหรือที่ทำการของหน่วยงาน รับผิดชอบดูแลและควบคุมการใช้สมุดตรวจราชการให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

เมื่อผู้ตรวจราชการไปตรวจราชการที่สำนักงานหรือที่ทำการของหน่วยงาน ให้ผู้ตรวจราชการบันทึกการตรวจราชการลงในสมุดตรวจราชการพร้อมทั้งลงลายมือชื่อ ตำแหน่ง และวัน เดือน ปี ที่ตรวจไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ 20 ให้ผู้รับการตรวจดำเนินการตามที่ผู้ตรวจราชการบันทึกไว้ในข้อ 19 ในกรณีที่สามารถดำเนินการได้โดยทันที ให้รีบดำเนินการโดยไม่ชักช้าแล้วบันทึกไว้ในสมุดตรวจราชการ ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตามที่ผู้ตรวจราชการบันทึกไว้ได้ทันที หรือไม่สามารถดำเนินการได้ ให้บันทึกชี้แจงข้อขัดข้องพร้อมเหตุผลไว้ในสมุดตรวจราชการ

ข้อ 21 ในกรณีที่ไม่สามารถดำเนินการตามที่ผู้ตรวจราชการบันทึกไว้ได้ทันที ผู้รับการตรวจมีหน้าที่ต้องติดตามการดำเนินการเพื่อให้เกิดผลสำเร็จและรายงานความคืบหน้าในการดำเนินการต่อผู้บังคับบัญชาเป็นระยะ ๆ ในกรณีดังกล่าวนี้ให้ผู้รับการตรวจรายงานความคืบหน้าทุกสองเดือน และเมื่อมีผลสำเร็จแล้วให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาถึงอธิบดีใน 5 วันทำการนับแต่วันซึ่งดำเนินการมีผลสำเร็จ

ส่วนที่ 2
การรายงานผลการตรวจราชการ

ข้อ 22 เมื่อเสร็จสิ้นการตรวจราชการทั้งการตรวจราชการปกติ หรือกรณีพิเศษในแต่ละคราว ให้ผู้ตรวจราชการรายงานผลการตรวจราชการต่ออธิบดีภายใน 10 วันทำการนับแต่การตรวจราชการเสร็จสิ้นเพื่ออธิบดีทราบ หรือพิจารณาสั่งการ

ข้อ 23 ให้ประมวลรายงานผลการตรวจราชการกรณีปกติของผู้ตรวจราชการสรุปเป็นภาพรวมของแต่ละแผนงาน งานและโครงการ ตามที่กำหนดไว้ในแผนการตรวจราชการประจำปีเสนอให้คณะกรรมการกำหนดแผนและติดตามผลการตรวจราชการกรมคุมประพฤติให้ความเห็นชอบ

การตรวจราชการ พ.ศ. 2532 แก้ไขเพิ่มเติม โดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการตรวจราชการของผู้ตรวจราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2539

ข้อ 28 ในการออกไปตรวจราชการ อธิบดีจะสั่งให้ผู้ใดออกไปช่วยผู้ตรวจราชการทำการตรวจด้วยก็ได้ ตามที่เห็นสมควร

ข้อ 29 การใดที่มิได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการตรวจราชการของผู้ตรวจราชการ พ.ศ. 2532 แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการตรวจราชการของผู้ตรวจราชการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2539

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2543

(นายจรัล บูรณพันธุ์ศรี)
อธิบดีกรมคุมประพฤติ

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕

* พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. ๒๕๓๗

ระเบียบ

๑. ระเบียบกรมคุมประพฤติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๗ และระดับ ๘ เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

๒. ระเบียบกรมคุมประพฤติว่าด้วยการกำหนดจำนวนครั้งวันลาป่วย ลากิจ และวันมาทำงานสาย พ.ศ. ๒๕๔๗

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕
เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘

(๒) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๙ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๒๐

(๓) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๑

(๔) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๑

(๕) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๒

(๖) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๓

(๗) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๑

(๘) ประกาศคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ ฉบับที่ ๓๕ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๕

บรรดากฎหมาย กฎ ข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน และมิให้นำคำสั่งหัวหน้าคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ที่ ๓๘/๒๕๑๖ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๖ มาใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้าราชการพลเรือน” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ให้รับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนในกระทรวง ทบวง กรมฝ่ายพลเรือน

“ข้าราชการฝ่ายพลเรือน” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามกฎหมายให้รับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณหมวดเงินเดือน ในกระทรวง ทบวง กรมฝ่ายพลเรือน

“กระทรวง” หมายความรวมถึงส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกระทรวงหรือมีฐานะเทียบเท่ากระทรวงด้วย

“รัฐมนตรีเจ้าสังกัด” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวง รัฐมนตรีว่าการทบวงและหมายความรวมถึงนายกรัฐมนตรีในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาสำนักนายกรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงด้วย

“ปลัดกระทรวง” หมายความรวมถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและปลัดทบวงด้วย

“รองปลัดกระทรวง” หมายความรวมถึงรองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและรองปลัดทบวงด้วย

“กรม” หมายความรวมถึงส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมด้วย

“อธิบดี” หมายความรวมถึงหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมด้วย

“รองอธิบดี” หมายความรวมถึงรองหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมด้วย

"ผู้ช่วยอธิบดี" หมายความรวมถึงผู้ช่วยหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมด้วย

"ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี" หมายความว่า ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม ซึ่งกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินบัญญัติให้หัวหน้าส่วนราชการนั้นรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ลักษณะ ๑
คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า "ก.พ." ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน ปลัดกระทรวงการคลัง ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและเลขาธิการ ก.พ. เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งจาก

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารงานบุคคล ด้านระบบราชการและการจัดส่วนราชการ ด้านการพัฒนาองค์การ ด้านการบริหารและการจัดการ และด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว และเป็นผู้ที่ได้รับการสรรหาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินเจ็ดคน ทั้งนี้ ต้องเป็นผู้ที่ดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า แต่ถ้าจะแต่งตั้งผู้ที่ไม่เคยเป็นข้าราชการหรือเคยเป็นข้าราชการแต่ดำรงตำแหน่งต่ำกว่าอธิบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่าจะดำเนินการเพื่อแต่งตั้งได้ไม่เกินสามคน

(๒) ข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวง รองปลัดกระทรวง หัวหน้าหรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวง หัวหน้าหรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี อธิบดี หรือผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวในกระทรวง ทบวง กรมฝ่ายพลเรือน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนห้าคน ซึ่งแต่ละคนสังกัดอยู่ต่างกระทรวง ทบวง หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวง

กรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง ต้องไม่เป็นข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง และมิได้เป็นกรรมการโดยตำแหน่งอยู่แล้ว

กรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๒) ผู้ใดออกจากราชการพลเรือน ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นที่มิใช่ตำแหน่งตาม (๒) หรือโอนไปสังกัดกระทรวง ทบวง หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงอื่นที่มีกรรมการตาม (๒) สังกัดอยู่แล้ว ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งกรรมการ

มาตรา ๗ กรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งได้คราวละสองปี ถ้าตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนกำหนดและยังมีกรรมการดังกล่าวเหลืออยู่อีกไม่น้อยกว่าห้าคน ให้กรรมการที่เหลือปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

เมื่อตำแหน่งกรรมการว่างลงก่อนกำหนดให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแทนภายในกำหนดสามสิบวัน เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้ ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการแทนนั้น ให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่ง จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งให้เป็นกรรมการอีกก็ได้

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมิได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งกรรมการใหม่ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ไปก่อนจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งกรรมการใหม่

มาตรา ๘ ก.พ. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายการบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือน และการจัดระบบราชการพลเรือน

(๒) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับมาตรฐานการบริหารงานบุคคลของข้าราชการฝ่ายพลเรือน

(๓) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมฝ่ายพลเรือน การจัดและการพัฒนาส่วนราชการและวิธีปฏิบัติราชการของข้าราชการฝ่ายพลเรือน

(๔) พิจารณากำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวางแผนกำลังคนในราชการพลเรือน

(๕) ออกกฎ ก.พ. ข้อบังคับ หรือระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎ ก.พ. เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

(๖) ตีความและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากการใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ มติของ ก.พ. ตามข้อนี้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้ใช้บังคับได้ตามกฎหมาย

(๗) กำกับ ดูแล ตรวจสอบ แนะนำและชี้แจงเพื่อให้กระทรวง ทบวง กรม ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ในการนี้ ให้มีอำนาจเรียกเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วนบริษัท หรือบุคคลใด ๆ หรือให้ผู้แทนหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วนบริษัท ข้าราชการหรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริง และให้มีอำนาจออกระเบียบให้กระทรวง ทบวง กรมรายงานเกี่ยวกับการสอบ การบรรจุ การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ ตลอดจนการรายงานเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในลักษณะหน้าที่และความรับผิดชอบของตำแหน่งและของส่วนราชการ การเปลี่ยนแปลงการใช้ตำแหน่ง ทะเบียนประวัติของข้าราชการพลเรือน และการปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ไปยัง ก.พ.

(๘) รายงานนายกรัฐมนตรีในกรณีที่ปรากฏว่ากระทรวง ทบวง กรม ไม่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติการโดยไม่เหมาะสม เพื่อนายกรัฐมนตรีจะได้พิจารณาและสั่งการต่อไป

(๙) รายงานคณะรัฐมนตรีในกรณีที่ค่าครองชีพเปลี่ยนแปลงไปมาก หรือการจัดสวัสดิการหรือประโยชน์เกื้อกูลสำหรับข้าราชการยังไม่เหมาะสม เพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาในอันที่จะปรับปรุงเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่มค่าครองชีพ สวัสดิการ หรือประโยชน์เกื้อกูลสำหรับข้าราชการพลเรือนให้เหมาะสม

(๑๐) กำหนดนโยบายและออกระเบียบเกี่ยวกับทุนของรัฐบาลเพื่อสนองความต้องการกำลังคนของกระทรวง ทบวง กรมฝ่ายพลเรือน และทุนเล่าเรียนหลวง ตลอดจนการจัดสรรผู้รับทุนของรัฐบาลที่สำเร็จการศึกษาแล้วเข้ารับราชการในส่วนราชการต่าง ๆ

(๑๑) ออกข้อบังคับหรือระเบียบเพื่อควบคุมดูแลข้าราชการฝ่ายพลเรือนที่ศึกษาหรือฝึกอบรมในต่างประเทศ และเพื่อดูแลจัดการการศึกษาของนักเรียนฝ่ายพลเรือนในต่างประเทศ รวมทั้งเพื่อควบคุมการศึกษา ความประพฤติ และการใช้จ่าย ตลอดจนการเก็บเงินชดเชยค่าใช้จ่ายในการดูแลจัดการการศึกษา การกำหนดวินัย และการลงโทษสำหรับนักเรียนดังกล่าว ทั้งนี้ ให้ถือว่าเงินชดเชยค่าใช้จ่ายในการดูแลจัดการการศึกษาเป็นเงินรายรับของส่วนราชการที่เป็นสถานอำนวยบริการอันเป็นสาธารณประโยชน์ตามความหมายในกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

(๑๒) พิจารณารับรองคุณวุฒิของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือ

คุณวุฒิอย่างอื่นเพื่อประโยชน์ในการบรรจุและการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือน และกำหนดเงินเดือนที่ควรได้รับและระดับตำแหน่งที่ควรแต่งตั้ง

(๑๓) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๔) พิจารณาการแก้ไขทะเบียนประวัติเกี่ยวกับวันเดือนปีเกิด และการควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการพลเรือน

(๑๕) ปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในมาตราอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น

มาตรา ๙ เมื่อนายกรัฐมนตรีได้รับรายงานของ ก.พ. ตามมาตรา ๘ (๘) ให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาสั่งให้กระทรวง ทบวง กรม ปฏิบัติการให้ถูกต้องหรือเหมาะสมต่อไป และให้กระทรวง ทบวง กรม ปฏิบัติให้เป็นไปตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรี

ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีไม่เห็นด้วยกับมติของ ก.พ. ที่รายงานตามมาตรา ๘ (๘) ให้ส่งความเห็นของนายกรัฐมนตรีให้ ก.พ. พิจารณาและถ้า ก.พ. พิจารณาแล้วยังยืนยันตามมติเดิม ให้ ก.พ. รายงานต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาวินิจฉัยและเมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติประการใดให้ ก.พ. และกระทรวง ทบวง กรม ปฏิบัติให้เป็นไปตามมติของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๑๐ การประชุม ก.พ. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ก.พ. ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธาน

ในการประชุม ก.พ. ถ้ามีการพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับตัวกรรมการผู้ใดโดยเฉพาะผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุม

ภายใต้บังคับมาตรา ๓๐ การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมาก ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ ก.พ. มีอำนาจตั้งคณะอนุกรรมการวิสามัญ เรียกโดยย่อว่า “ อ.ก.พ. วิสามัญ ” เพื่อทำการใด ๆ แทนได้

การตั้ง อ.ก.พ. วิสามัญเพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องการดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์หรือการร้องทุกข์ ให้ตั้งจากกรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งอย่างน้อยสองคน และข้าราชการพลเรือนผู้ได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมด

อนุกรรมการซึ่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนผู้ได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือน ถ้าออกจากราชการพลเรือน ให้พ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีที่กรรมการซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง พ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ อ.ก.พ. วิสามัญที่ได้รับแต่งตั้งจาก ก.พ. คณะนั้นพ้นจากตำแหน่งไปด้วย ในระหว่างที่ยังมิได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งกรรมการใหม่ ให้ อ.ก.พ. วิสามัญปฏิบัติหน้าที่ไปก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้ง อ.ก.พ. วิสามัญใหม่

มาตรา ๑๒ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนเรียกโดยย่อว่า "สำนักงาน ก.พ." โดยมีเลขาธิการ ก.พ. เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและบริหารราชการของสำนักงาน ก.พ. ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

สำนักงาน ก.พ. มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานในหน้าที่ของ ก.พ. และดำเนินการตามที่ ก.พ. มอบหมาย

(๒) วิเคราะห์วิจัยเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการจัดระบบราชการพลเรือน

(๓) ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับมาตรฐานการบริหารงานบุคคลของข้าราชการฝ่ายพลเรือน

(๔) ศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมฝ่ายพลเรือน การจัดและการพัฒนาส่วนราชการ และวิธีปฏิบัติราชการของข้าราชการฝ่ายพลเรือน

(๕) พัฒนาระบบข้อมูลและจัดทำแผนกำลังคนในราชการพลเรือน

(๖) ส่งเสริม ประสานงาน เผยแพร่ ให้คำปรึกษาแนะนำ และดำเนินการเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสำหรับข้าราชการพลเรือน

(๗) ประสานงานและดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาข้าราชการพลเรือน

(๘) ดำเนินการเกี่ยวกับทุนของรัฐบาลเพื่อสนองความต้องการกำลังคนของกระทรวง ทบวง กรมฝ่ายพลเรือน และทุนเล่าเรียนหลวง ตลอดจนการจัดสรรผู้รับทุนของรัฐบาลที่สำเร็จการศึกษาแล้วเข้ารับราชการในส่วนราชการต่าง ๆ ตามนโยบายและระเบียบที่ ก.พ. กำหนด

(๙) ดำเนินการเกี่ยวกับการดูแลข้าราชการฝ่ายพลเรือนที่ศึกษาหรือฝึกอบรมในต่างประเทศ และการดูแลจัดการการศึกษาของนักเรียนฝ่ายพลเรือนในต่างประเทศ

(๑๐) ดำเนินการเกี่ยวกับการรับรองคุณวุฒิของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตร

วิชาชีพ หรือคุณวุฒิอย่างอื่น เพื่อประโยชน์ในการบรรจุและการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือน และการกำหนดเงินเดือนที่ควรได้รับและระดับตำแหน่งที่ควรแต่งตั้ง

(๑๑) ดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาทะเบียนประวัติและการควบคุมเกษียณอายุของข้าราชการพลเรือน

(๑๒) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในราชการพลเรือนเสนอต่อ ก.พ.

มาตรา ๑๓ ให้มีคณะอนุกรรมการสามัญเรียกโดยย่อว่า อ.ก.พ. สามัญดังนี้

(๑) คณะอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง ทบวง หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกระทรวง เรียกโดยย่อว่า อ.ก.พ. กระทรวง ทบวง หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกระทรวงโดยออกนามกระทรวง ทบวง หรือส่วนราชการนั้น ๆ

(๒) คณะอนุกรรมการสามัญประจำกรม หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมเรียกโดยย่อว่า อ.ก.พ. กรม หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม โดยออกนามกรมหรือส่วนราชการนั้น ๆ

(๓) คณะอนุกรรมการสามัญประจำจังหวัด เรียกโดยย่อว่า อ.ก.พ. จังหวัด โดยออกนามจังหวัดนั้น ๆ

มาตรา ๑๔ อ.ก.พ. กระทรวง ประกอบด้วยรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นประธาน ปลัดกระทรวงเป็นรองประธาน และผู้แทน ก.พ. ซึ่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในสำนักงาน ก.พ. หนึ่งคน เป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง และอนุกรรมการซึ่งประธาน อ.ก.พ. แต่งตั้งจาก

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ และด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว และเป็นผู้ที่ได้รับการสรรหาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนสามคน ทั้งนี้ จะต้องเป็นหรือเคยเป็นข้าราชการซึ่งดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

(๒) ข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งรองปลัดกระทรวง อธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ ขึ้นไปในกระทรวงนั้น ซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนห้าคน ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทอื่นบัญญัติให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนไปใช้บังคับแก่ข้าราชการประเภทใด คำว่า “ข้าราชการพลเรือน” ให้หมายถึงข้าราชการประเภทนั้น

ให้ อ.ก.พ. นี้ตั้งเลขานุการหนึ่งคน

อนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งและได้รับเลือกตาม (๒) ถ้า

ออกจากราชการพลเรือน ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นที่มิใช่ตำแหน่งตาม (๒) หรือโอนไปรับราชการนอกกระทรวงเดิม ให้พ้นจากตำแหน่งอนุกรรมการ

มาตรา ๑๕ อ.ก.พ. กระทรวง มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณากำหนดนโยบายและระบบการบริหารงานบุคคลตลอดจนระเบียบวิธีปฏิบัติราชการในกระทรวง

(๒) พิจารณาการกำหนดและการเกลี่ยอัตรากำลังระหว่างส่วนราชการต่าง ๆ ภายในกระทรวง

(๓) พิจารณาปรับปรุงโครงสร้าง การบริหารงาน การจัดและการพัฒนาส่วนราชการในกระทรวง

(๔) พิจารณากำหนดนโยบาย กำกับดูแล และส่งเสริมเกี่ยวกับการพัฒนาข้าราชการภายในกระทรวง เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ทัศนคติที่ดี คุณธรรมและจริยธรรม อันจะทำให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๕) พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องการดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๖) พิจารณาให้ความเห็นแก่รัฐมนตรีเจ้าสังกัดตามที่รัฐมนตรีเจ้าสังกัดปรึกษา

(๗) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ และช่วย ก.พ. ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่ ก.พ. มอบหมาย

(๘) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของ อ.ก.พ. กระทรวง เสนอต่อ ก.พ.

มาตรา ๑๖ อ.ก.พ. สำนักนายกรัฐมนตรีประกอบด้วยนายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นรองประธาน และผู้แทน ก.พ. ซึ่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในสำนักงาน ก.พ. หนึ่งคน เป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง และอนุกรรมการซึ่งประธาน อ.ก.พ. แต่งตั้งจาก

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ และด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว และเป็นผู้ที่ได้รับการสรรหาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนสามคน ทั้งนี้ จะต้องเป็นหรือเคยเป็นข้าราชการซึ่งดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

(๒) ข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งรองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี อธิบดี หรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ ขึ้นไปในสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนห้าคน

ให้ อ.ก.พ. นี้ตั้งเลขานุการหนึ่งคน และให้ อ.ก.พ. นี้ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวง

อนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งและได้รับเลือกตาม (๒) ถ้าออกจากราชการพลเรือน ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นที่มิใช่ตำแหน่งตาม (๒) หรือโอนไปรับราชการนอกสำนักนายกรัฐมนตรี ให้พ้นจากตำแหน่งอนุกรรมการ

มาตรา ๑๗ อ.ก.พ. ทบวง ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการทบวงเป็นประธาน ปลัดทบวงเป็นรองประธาน และผู้แทน ก.พ. ซึ่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในสำนักงาน ก.พ. หนึ่งคน เป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง และอนุกรรมการซึ่งประธาน อ.ก.พ. แต่งตั้งจาก

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ และด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว และเป็นผู้ที่ได้รับการสรรหาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนสามคน ทั้งนี้ จะต้องเป็นหรือเคยเป็นข้าราชการซึ่งดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

(๒) ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งรองปลัดทบวง อธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ ขึ้นไปในทบวงนั้น ซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนห้าคน

ให้ อ.ก.พ. นี้ตั้งเลขานุการหนึ่งคน และให้ อ.ก.พ. นี้ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวง

อนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งและได้รับเลือกตาม (๒) ถ้าออกจากราชการ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นที่มิใช่ตำแหน่งตาม (๒) หรือโอนไปรับราชการนอกทบวงเดิม ให้พ้นจากตำแหน่งอนุกรรมการ

มาตรา ๑๘ ให้ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวง แต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี มี อ.ก.พ. ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวง ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีในฐานะรัฐมนตรีเจ้าสังกัดหรือรองนายกรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน หัวหน้าส่วนราชการนั้นเป็นรองประธาน และผู้แทน ก.พ. ซึ่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในสำนักงาน ก.พ. หนึ่งคน เป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง และอนุกรรมการซึ่งประธาน อ.ก.พ. แต่งตั้งจาก

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ และด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว และเป็นผู้ที่ได้รับการสรรหาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนสามคน ทั้งนี้ จะต้องเป็นหรือเคยเป็นข้าราชการซึ่งดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๙ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

(๒) ข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งรองหัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ขึ้นไปในส่วนราชการนั้น ซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือน ผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนห้าคน ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทอื่นบัญญัติให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนไปใช้บังคับแก่ข้าราชการประเภทใด คำว่า “ข้าราชการพลเรือน” ให้หมายถึงข้าราชการประเภทนั้น

ให้ อ.ก.พ. นี้ตั้งเลขานุการหนึ่งคน

อนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งและได้รับเลือกตาม (๒) ถ้าออกจากราชการพลเรือน ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นที่มิใช่ตำแหน่งตาม (๒) หรือโอนไปรับราชการนอกส่วนราชการเดิม ให้พ้นจากตำแหน่งอนุกรรมการ

มาตรา ๑๙ ให้ราชบัณฑิตยสถาน มี อ.ก.พ. ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวงประกอบด้วยรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นประธาน นายกราชบัณฑิตยสถานเป็นรองประธาน เลขาธิการราชบัณฑิตยสถาน และผู้แทน ก.พ. ซึ่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในสำนักงาน ก.พ. หนึ่งคน เป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง และอนุกรรมการซึ่งประธาน อ.ก.พ. แต่งตั้งจาก

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ และด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว และเป็นผู้ที่ได้รับการสรรหาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนสามคน ทั้งนี้ จะต้องเป็นหรือเคยเป็นข้าราชการซึ่งดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๙ หรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

(๒) ข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๙ ในราชบัณฑิตยสถาน ซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนห้าคน

ให้ อ.ก.พ. นี้ตั้งเลขานุการหนึ่งคน

อนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งและได้รับเลือกตาม (๒) ถ้าออกจากราชการพลเรือน ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นที่มิใช่ตำแหน่งตาม (๒) หรือโอนไปรับราชการนอกราชบัณฑิตยสถาน ให้พ้นจากตำแหน่งอนุกรรมการ

มาตรา ๒๐ ให้นำความในมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับแก่ อ.ก.พ. สำนักนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๑๖ อ.ก.พ. ทบวงตามมาตรา ๑๗ อ.ก.พ. ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวง ตามมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ โดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ อ.ก.พ. กรมและ อ.ก.พ. ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม ประกอบด้วยอธิบดีเป็นประธาน รองอธิบดีที่อธิบดีมอบหมายหนึ่งคนเป็นรองประธานและอนุกรรมการซึ่งประธาน อ.ก.พ. แต่งตั้งจาก

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ และด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว และเป็นผู้ที่ได้รับการสรรหาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนสามคน ทั้งนี้ จะต้องเป็นหรือเคยเป็นข้าราชการซึ่งดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกองหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

(๒) ข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิบดีที่มิได้รับมอบหมายให้เป็นรองประธาน ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ขึ้นไป ผู้ช่วยอธิบดี ผู้อำนวยการกอง หัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเทียบเท่ากอง หรือเลขานุการกรมในกรมนั้น ซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนหกคน ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทอื่นบัญญัติให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนไปใช้บังคับแก่ข้าราชการประเภทใด คำว่า “ ข้าราชการพลเรือน ” ให้หมายถึงข้าราชการประเภทนั้น

สำหรับสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีว่าการกระทรวง และสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีว่าการทบวง ให้ อ.ก.พ. สำนักงานปลัดกระทรวง หรือ อ.ก.พ. สำนักงานปลัดทบวง แล้วแต่กรณี ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กรม

ส่วนราชบัณฑิตยสถานให้ อ.ก.พ. ตามมาตรา ๑๙ ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กรม

ให้ อ.ก.พ. นี้ตั้งเลขานุการหนึ่งคน

อนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งและได้รับเลือกตาม (๒) ถ้าออกจากราชการพลเรือน ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นที่มิใช่ตำแหน่งตาม (๒) หรือโอนไปรับราชการนอกกรมเดิม ให้พ้นจากตำแหน่งอนุกรรมการ

มาตรา ๒๒ อ.ก.พ. กรมและ อ.ก.พ. ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณากำหนดนโยบายและระบบการบริหารงานบุคคลตลอดจนระเบียบวิธีการปฏิบัติราชการในกรม

(๒) พิจารณาการกำหนดและการเกลี่ยอัตรากำลังระหว่างส่วนราชการต่าง ๆ ภายในกรม

(๓) พิจารณาปรับปรุงโครงสร้าง การบริหารงาน การจัดและการพัฒนาส่วนราชการในกรม

(๔) พิจารณากำหนดนโยบาย กำกับดูแล และส่งเสริมเกี่ยวกับการพัฒนาข้าราชการภายในกรม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ทัศนคติที่ดี คุณธรรมและจริยธรรม อันจะทำให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๕) พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องการดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๖) พิจารณาให้ความเห็นแก่อธิบดีตามที่อธิบดีปรึกษา

(๗) ปฏิบัติการตามที่ อ.ก.พ. กระทรวงมอบหมาย

(๘) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ และช่วย ก.พ. ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่ ก.พ. มอบหมาย

(๙) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของ อ.ก.พ. กรม เสนอต่อกระทรวงเจ้าสังกัด และ ก.พ.

มาตรา ๒๓ อ.ก.พ. จังหวัด ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน รองผู้ว่าราชการจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายหนึ่งคนเป็นรองประธาน และอนุกรรมการซึ่งประธาน อ.ก.พ. แต่งตั้งจาก

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ และด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว และเป็นผู้ที่ได้รับการสรรหาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนสามคน ทั้งนี้ จะต้องเป็นหรือเคยเป็นข้าราชการซึ่งดำรงหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการกองหรือตำแหน่งที่เทียบเท่า

(๒) ข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งรองผู้ว่าราชการจังหวัดที่มิได้รับมอบหมายให้เป็นรองประธาน ผู้ช่วยผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดที่กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ แต่งตั้งไปประจำจังหวัดนั้น ซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. จำนวนหกคน ซึ่งแต่ละคนสังกัดอยู่ต่างกระทรวง ทบวง หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวง

ให้ อ.ก.พ. นี้ตั้งเลขานุการหนึ่งคน

อนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งและได้รับเลือกตาม (๒) ผู้ใดออกจากราชการพลเรือน ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอื่นที่มิใช่ตำแหน่งตาม (๒) ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในจังหวัดอื่น หรือโอนไปสังกัดกระทรวง ทบวง หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงอื่นที่มีอนุกรรมการตาม (๒) สังกัดอยู่แล้ว ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งอนุกรรมการ

มาตรา ๒๔ อ.ก.พ. จังหวัด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณากำหนดนโยบายและระบบการบริหารงานบุคคลตลอดจนระเบียบวิธีปฏิบัติราชการในจังหวัด

(๒) พิจารณากำหนดนโยบาย และประสานการพัฒนาข้าราชการในจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวง ทบวง กรม ตลอดจนกำกับดูแลและส่งเสริมเกี่ยวกับการพัฒนาข้าราชการในจังหวัด เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ทัศนคติที่ดี คุณธรรมและจริยธรรม อันจะทำให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องการดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๔) พิจารณาให้ความเห็นแก่ผู้ว่าราชการจังหวัดตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดปรึกษา

(๕) ปฏิบัติการตามที่ อ.ก.พ. กระทรวง อ.ก.พ. ทบวง หรือ อ.ก.พ. กรม มอบหมาย

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ และช่วย ก.พ. ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่ ก.พ. มอบหมาย

(๗) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของ อ.ก.พ. จังหวัด เสนอต่อกระทรวงที่เกี่ยวข้อง และ ก.พ.

มาตรา ๒๕ อนุกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๑) และ (๒) มาตรา ๑๖ (๑) และ (๒) มาตรา ๑๗ (๑) และ (๒) มาตรา ๑๘ (๑) และ (๒) มาตรา ๑๙ (๑) และ (๒) มาตรา ๒๑ (๑) และ (๒) และมาตรา ๒๓ (๑) และ (๒) ให้อยู่ในตำแหน่งได้คราวละสองปี ถ้าตำแหน่งอนุกรรมการว่างลงก่อนกำหนดและยังมีอนุกรรมการเหลืออยู่อีกไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของอนุกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๑) และ (๒) มาตรา ๑๖ (๑) และ (๒) มาตรา ๑๗ (๑) และ (๒) มาตรา ๑๘ (๑) และ (๒) มาตรา

๑๙ (๑) และ (๒) มาตรา ๒๑ (๑) และ (๒) หรือมาตรา ๒๓ (๑) และ (๒) แล้วแต่กรณี รวมกันให้อนุกรรมการที่เหลือปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

เมื่อตำแหน่งอนุกรรมการว่างลงก่อนกำหนดให้ดำเนินการแต่งตั้งอนุกรรมการแทนภายในกำหนดสามสิบวัน เว้นแต่วาระของอนุกรรมการเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่แต่งตั้งอนุกรรมการแทนก็ได้ ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการแทนนั้นให้อยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่ากำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

อนุกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่ง จะแต่งตั้งให้เป็นอนุกรรมการอีกก็ได้

ในกรณีที่อนุกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมิได้แต่งตั้งอนุกรรมการใหม่ให้อนุกรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ไปก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งอนุกรรมการใหม่

มาตรา ๒๖ กระทรวงหรือทบวงใดมีเหตุพิเศษ ก.พ. จะอนุมัติให้มีแต่ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ อ.ก.พ. ทบวง แล้วแต่กรณีก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ อ.ก.พ. ทบวง ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กรมด้วย

มาตรา ๒๗ กระทรวง ทบวง กรมใดมีเหตุพิเศษ ก.พ. จะกำหนดจำนวนอนุกรรมการตามมาตรา ๑๔ (๒) มาตรา ๑๖ (๒) มาตรา ๑๗ (๒) มาตรา ๑๘ (๒) มาตรา ๑๙ (๒) มาตรา ๒๑ (๒) หรือมาตรา ๒๓ (๒) แล้วแต่กรณี ให้น้อยกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ในมาตรานั้น ๆ ก็ได้

มาตรา ๒๘ ให้นำมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับแก่การประชุมของ อ.ก.พ. วิสามัญ และ อ.ก.พ. สามัญ โดยอนุโลม

ลักษณะ ๒
บททั่วไป

มาตรา ๒๙ ข้าราชการพลเรือนมี ๓ ประเภท

(๑) ข้าราชการพลเรือนสามัญ ได้แก่ ข้าราชการพลเรือนซึ่งรับราชการโดยได้รับเงินเดือนในอัตราสามัญ และได้รับแต่งตั้งตามที่บัญญัติไว้ในลักษณะ ๓

(๒) ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ได้แก่ ข้าราชการพลเรือนซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในพระองค์พระมหากษัตริย์ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

(๓) ข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษ ได้แก่ ข้าราชการพลเรือนซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในต่างประเทศในกรณีพิเศษโดยเหตุผลทางการเมืองตามที่บัญญัติไว้ในลักษณะ ๕

มาตรา ๓๐ ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนต้องมีคุณสมบัติทั่วไปดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี

(๓) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการการเมือง

(๕) ไม่เป็นผู้มีกายทุพพลภาพจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ไร้ความสามารถหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

(๖) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งให้พักราชการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือตามกฎหมายอื่น

(๗) ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม

(๘) ไม่เป็นกรรมการพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๙) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๑๐) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเพราะกระทำความผิดทางอาญา เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๑๑) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๑๒) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก หรือปลดออก เพราะกระทำผิดวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือตามกฎหมายอื่น

(๑๓) ไม่เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก เพราะกระทำผิดวินัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนหรือตามกฎหมายอื่น

(๑๔) ไม่เป็นผู้เคยกระทำการทุจริตในการสอบเข้ารับราชการ

ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนซึ่งขาดคุณสมบัติตาม (๗) (๙) (๑๐) หรือ (๑๔) ก.พ. อาจพิจารณายกเว้นให้เข้ารับราชการได้ ส่วนผู้ที่ขาดคุณสมบัติตาม (๑๑) หรือ (๑๒) ถ้าผู้นั้นได้ออกจากงานหรือออกจากราชการไปเกินสองปีแล้วหรือผู้ที่ขาดคุณสมบัติตาม (๑๓) ถ้าผู้นั้นได้ออกจากงานหรือออกจากราชการไปเกินสามปีแล้ว และมิใช่เป็นกรณีออกจากงานหรือออกจากราชการเพราะกระทำผิดในกรณีทุจริตต่อหน้าที่ ก.พ. อาจพิจารณายกเว้นให้เข้ารับราชการได้ มติของ

ก.พ.ในการประชุมปรึกษายกเว้นเช่นนี้ต้องได้คะแนนเสียงสี่ในห้าของจำนวนกรรมการในที่ประชุมการลงมติให้กระทำโดยลับ

การขอยกเว้นและการพิจารณายกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติทั่วไป ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ. วางไว้

ผู้ที่เป็นข้าราชการพลเรือนต้องมีคุณสมบัติทั่วไปตามวรรคหนึ่งตลอดเวลาที่รับราชการ เว้นแต่คุณสมบัติตาม (๖) หรือได้รับการยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามวรรคสอง

มาตรา ๓๑ การให้ข้าราชการพลเรือนได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับข้าราชการพลเรือนแต่ละประเภท

อัตราเงินเดือนและอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือน ให้เป็นไปตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

ภายใต้บังคับมาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๕ ให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน หมายเลข ๑ และบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือน หมายเลข ๑ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ เป็นต้นไป และให้เปลี่ยนไปใช้บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน หมายเลข ๒ และบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือน หมายเลข ๒ บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน หมายเลข ๓ และบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือน หมายเลข ๓ บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน หมายเลข ๔ และบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือน หมายเลข ๔ หรือบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน หมายเลข ๕ ตามความเหมาะสม โดยเปลี่ยนไปใช้บัญชีอัตราเงินเดือนและบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งในลำดับถัดไปลำดับใดก็ได้ตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

การปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนให้เข้าอันดับและขั้นเงินเดือนตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน หมายเลข ๑ และการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนให้เข้าอันดับและขั้นเงินเดือนของตำแหน่งประเภททั่วไป ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะและตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือบริหารระดับกลาง ตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน หมายเลข ๕ ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ในกรณีมีการเปลี่ยนการใช้บัญชีอัตราเงินเดือนตามวรรคสาม หรือมีการปรับอัตราเงินเดือนให้เข้าอันดับและขั้นเงินเดือนตามวรรคสี่ ให้มีผลเป็นการแก้ไขขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา กฎ ก.พ. ข้อบังคับ ระเบียบ มติคณะรัฐมนตรีและมติ ก.พ. ซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนตามไปด้วย

การจ่ายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งให้แก่ข้าราชการพลเรือนให้เป็นไปตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการนั้น

เงินประจำตำแหน่งตามมาตรานี้ไม่ถือเป็นเงินเดือนเพื่อเป็นเกณฑ์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา ๓๒ เพื่อประโยชน์ในการออมทรัพย์ของข้าราชการพลเรือน คณะรัฐมนตรีจะวางระเบียบและวิธีการให้กระทรวงการคลังหักเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนไว้เป็นเงินสะสมก็ได้ โดยคิดดอกเบี้ยจากเงินสะสมนั้นให้ในอัตราไม่ต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประเภทประจำของธนาคารพาณิชย์

เงินสะสมและดอกเบี้ยนี้ให้จ่ายคืนหรือให้กู้ยืมเพื่อดำเนินการตามโครงการสวัสดิการสำหรับข้าราชการพลเรือนตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๓๓ ข้าราชการพลเรือนอาจได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศหรือตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ ตามระเบียบที่ ก.พ. และกระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๓๔ ข้าราชการพลเรือนอาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๕ วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการพลเรือน ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๓๖ เครื่องแบบของข้าราชการพลเรือนและระเบียบการแต่งเครื่องแบบ ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๓๗ บำเหน็จบำนาญข้าราชการพลเรือนให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ลักษณะ ๓
ข้าราชการพลเรือนสามัญ

หมวด ๑
การกำหนดตำแหน่ง และการให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง

มาตรา ๓๘ ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญมีชื่อในการบริหารงานตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และอาจมีตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานตามที่กระทรวง ทบวง กรม ทำความตกลงกับ ก.พ. อีกก็ได้

มาตรา ๓๙ ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญมี ๓ ประเภท

(๑) ตำแหน่งประเภททั่วไป

(๒) ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

(๓) ตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือบริหารระดับกลาง ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔๐ ระดับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญมี ๑๑ ระดับ คือ ระดับ ๑ ระดับ ๒ ระดับ ๓ ระดับ ๔ ระดับ ๕ ระดับ ๖ ระดับ ๗ ระดับ ๘ ระดับ ๙ ระดับ ๑๐ และระดับ ๑๑ โดยตำแหน่งระดับ ๑ เป็นระดับต่ำสุด เรียงสูงขึ้นไป เป็นลำดับตามความยากและคุณภาพของงานจนถึงตำแหน่งระดับ ๑๑ เป็นระดับสูงสุด

ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญจะมีตำแหน่งใด ระดับใด อยู่ในส่วนราชการใด จำนวนเท่าใด ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด ทั้งนี้ ก.พ. จะมอบหมายให้องค์กรหรือส่วนราชการใดเป็นผู้กำหนดแทนตามหลักเกณฑ์ มาตรฐานและวิธีการที่ ก.พ. กำหนดก็ได้

การกำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งใดเป็นตำแหน่งระดับใดให้ประเมินความยากและคุณภาพของงานในตำแหน่งนั้นแล้วปรับเทียบกับบรรทัดฐานในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งที่ ก.พ. จัดทำไว้ตามมาตรา ๔๒ การปรับตำแหน่งเทียบกับบรรทัดฐานในมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง ให้จัดตำแหน่งที่มีลักษณะงานอย่างเดียวกันเข้าประเภทและสายงานเดียวกัน และจัดตำแหน่งในสายงานเดียวกัน ที่มีความยากและคุณภาพของงานอยู่ในระดับเดียวกันโดยประมาณเข้ากลุ่มตำแหน่งเดียวกันและระดับเดียวกัน

ในกรณีที่ส่วนราชการใดเห็นว่า ก.พ. กำหนดจำนวนตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญในส่วนราชการนั้นไม่เหมาะสม ส่วนราชการนั้นจะเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาก็ได้ ถ้าคณะรัฐมนตรีเห็นสมควรแก้ไขการกำหนดจำนวนตำแหน่งนั้น ให้ส่งเรื่องให้ ก.พ. พิจารณาทบทวนใหม่

มาตรา ๔๑ เมื่อ ก.พ. กำหนดให้มีตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งใด ระดับใด ในส่วนราชการใด จำนวนเท่าใด ตามมาตรา ๔๐ แล้ว ให้สำนักงาน ก.พ. ประสานกับสำนักงบประมาณเพื่อจัดสรรเงินงบประมาณในแต่ละปี สำหรับตั้งเป็นอัตราเงินเดือนของตำแหน่งดังกล่าวให้สอดคล้องกัน

มาตรา ๔๒ ให้ ก.พ. จัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่งไว้เป็นบรรทัดฐานในการกำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญทุกตำแหน่ง โดยจำแนกตำแหน่งเป็นประเภทและสายงานตามลักษณะงาน และจัดตำแหน่งในประเภทเดียวกันและสายงานเดียวกันที่คุณภาพของงานอยู่ในระดับเดียวกันโดย

ประมาณเป็นกลุ่มเดียวกันและระดับเดียวกัน ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงลักษณะหน้าที่ความรับผิดชอบและคุณภาพของงานตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ตำแหน่งระดับ ๑ ได้แก่ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานระดับต้น มีลักษณะงานที่ไม่ยาก ปฏิบัติงานภายใต้การกำกับ ตรวจสอบ หรือสอนงานอย่างใกล้ชิด หรือปฏิบัติงานตามคำสั่ง แบบอย่าง หรือแนวทางปฏิบัติที่มีอยู่อย่างแน่ชัด ละเอียดถี่ถ้วนซึ่งปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถระดับพื้นฐานขั้นต้น

(๒) ตำแหน่งระดับ ๒ ได้แก่

(ก) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานระดับต้น มีลักษณะงานที่ค่อนข้างยาก ปฏิบัติงานภายใต้การกำกับ ตรวจสอบ หรือสอนงานเป็นระยะ หรือปฏิบัติงานตามคำสั่ง แบบอย่าง หรือแนวทางปฏิบัติที่มีอยู่อย่างกว้าง ๆ ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ความสามารถระดับพื้นฐานขั้นสูง หรือ

(ข) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ มีลักษณะงานที่ค่อนข้างยาก ปฏิบัติงานภายใต้การกำกับ ตรวจสอบ หรือสอนงานเป็นระยะ หรือปฏิบัติงานตามคำสั่ง แบบอย่างหรือแนวทางปฏิบัติที่มีอยู่อย่างกว้าง ๆ ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้ได้รับการอบรมหรือมีประสบการณ์การปฏิบัติงานในงานที่ไม่ยากมาแล้ว

(๓) ตำแหน่งระดับ ๓ ได้แก่

(ก) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานระดับต้น มีลักษณะงานที่ยากพอสมควร ปฏิบัติงานภายใต้การกำกับ แนะนำ ตรวจสอบบ้าง หรือปฏิบัติงานตามคำสั่ง แบบอย่างหรือแนวทางปฏิบัติที่มีอยู่บ้าง ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาที่ ก.พ. รับรองให้บรรจุและแต่งตั้งในตำแหน่งระดับนี้ หรือ

(ข) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ มีลักษณะงานที่ยากพอสมควร ปฏิบัติงานภายใต้การกำกับ ตรวจสอบ หรือแนะนำบ้าง หรือปฏิบัติงานตามคำสั่ง แบบอย่างหรือแนวทางปฏิบัติที่มีอยู่บ้าง ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้ได้รับการอบรมหรือมีประสบการณ์การปฏิบัติงานในงานที่ค่อนข้างยากมาแล้ว

(๔) ตำแหน่งระดับ ๔ ได้แก่

(ก) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานระดับต้น มีลักษณะงานที่ยาก ปฏิบัติงานภายใต้การกำกับ ตรวจสอบ หรือแนะนำเฉพาะในบางกรณีที่จำเป็น ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาที่ ก.พ. รับรองให้บรรจุและแต่งตั้งในตำแหน่งระดับนี้

(ข) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ มีลักษณะงานที่ยากปฏิบัติงานภายใต้การกำกับ ตรวจสอบ หรือแนะนำเฉพาะในบางกรณีที่จำเป็นในการปฏิบัติงานจำเป็นต้องแก้ปัญหาค่อนข้างบ่อย ต้องประยุกต์ประสบการณ์และความชำนาญงาน เพื่อปรับวิธีการและแนวดำเนินการให้เหมาะสมกับสถานการณ์ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้ได้รับการอบรมหรือมีประสบการณ์การปฏิบัติงานในงานที่ยากพอสมควรมาแล้ว หรือ

(ค) ตำแหน่งสำหรับหัวหน้าหน่วยงานระดับต้นในงานสนับสนุนมีลักษณะงานต้องกำกับ แนะนำ ตรวจสอบ และควบคุมผู้ปฏิบัติงานจำนวนหนึ่ง ซึ่งเป็นงานที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยาก และคุณภาพของงานสูงพอสมควร

(๕) ตำแหน่งระดับ ๕ ได้แก่

(ก) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานซึ่งมีลักษณะงานที่ค่อนข้างยากมากปฏิบัติงานโดยไม่จำเป็นต้องมีการกำกับ ตรวจสอบ หรือแนะนำ ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาที่ ก.พ. รับรองให้บรรจุและแต่งตั้งในตำแหน่งระดับนี้

(ข) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ มีลักษณะงานที่ค่อนข้างยากมาก ปฏิบัติงานโดยไม่จำเป็นต้องมีการกำกับ ตรวจสอบ หรือแนะนำ ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้ได้รับการอบรมหรือมีประสบการณ์การปฏิบัติงานในงานที่ยากมาแล้ว หรือ

(ค) ตำแหน่งสำหรับหัวหน้าหน่วยงานในงานเทคนิค งานสนับสนุน งานช่างฝีมือ หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ มีลักษณะงานต้องกำกับ แนะนำ ตรวจสอบ และควบคุมผู้ปฏิบัติงานจำนวนหนึ่ง ซึ่งเป็นงานที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยาก และคุณภาพของงานสูง

(๖) ตำแหน่งระดับ ๖ ได้แก่

(ก) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ มีลักษณะงานที่ยากมากปฏิบัติงานโดยจำเป็นต้องมีการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาในงานที่รับผิดชอบค่อนข้างมาก ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ ความชำนาญงานและประสบการณ์ที่แสดงให้เห็นว่าสามารถปฏิบัติงานในความรับผิดชอบด้วยตนเองได้

(ข) ตำแหน่งสำหรับหัวหน้าหน่วยงานเทียบเท่ากองในงานสนับสนุนของส่วนราชการ หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ มีลักษณะงานต้องกำกับ แนะนำ ตรวจสอบ และบังคับบัญชาผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาจำนวนหนึ่งซึ่งเป็นงานที่มีหน้าที่

ความรับผิดชอบ ความยาก และคุณภาพของงานค่อนข้างสูงมากหรือตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยาก และคุณภาพของงานเทียบได้ระดับเดียวกัน หรือ

(ค) ตำแหน่งสำหรับลักษณะงานวิชาชีพเฉพาะ ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ ความชำนาญงาน และประสบการณ์สูงในงานวิชาชีพเฉพาะ

(๗) ตำแหน่งระดับ ๗ ได้แก่

(ก) ตำแหน่งสำหรับหัวหน้าหน่วยงานที่เป็นกอง มีลักษณะงานจัดการและต้องกำกับ ตรวจสอบ และบังคับบัญชาผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาจำนวนมากพอสมควร ซึ่งเป็นงานที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยาก และคุณภาพของงานสูงมาก หรือตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานเทียบเท่ากอง หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ หรือหัวหน้าหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยาก และคุณภาพของงานสูงมากเทียบได้ระดับเดียวกัน

(ข) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ มีลักษณะงานที่ยากเป็นพิเศษ ปฏิบัติงานโดยจำเป็นต้องมีการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาในงานที่รับผิดชอบมากซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ ความชำนาญงาน และประสบการณ์สูงมากหรือลักษณะงานตรวจและแนะนำการปฏิบัติราชการ หรือลักษณะงานตรวจการในงานเทคนิคเฉพาะด้าน หรือตรวจการในงานหลักตามอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการระดับกรม หรือ

(ค) ตำแหน่งสำหรับลักษณะงานวิชาชีพเฉพาะ ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ ความชำนาญงาน และประสบการณ์สูงมากในงานวิชาชีพเฉพาะ

(๘) ตำแหน่งระดับ ๘ ได้แก่

(ก) ตำแหน่งสำหรับหัวหน้าหน่วยงานที่เป็นกอง มีลักษณะงานจัดการและต้องกำกับ ตรวจสอบ และบังคับบัญชาผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาจำนวนมากพอสมควร ซึ่งเป็นงานที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยาก และคุณภาพของงานสูงมากเป็นพิเศษ หรือตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงานเทียบเท่ากอง หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด หรือหัวหน้าหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยาก และคุณภาพของงานสูงมากเป็นพิเศษเทียบได้ระดับเดียวกัน

(ข) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ มีลักษณะงานที่ยากมากเป็นพิเศษ ปฏิบัติงานโดยจำเป็นต้องมีการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาในงานที่รับผิดชอบเป็นประจำ หรือลักษณะงานช่วยหัวหน้าส่วนราชการระดับกรม หรือลักษณะงานตรวจและแนะนำการปฏิบัติราชการ หรือตรวจการในงานเทคนิคเฉพาะด้าน หรือตรวจการในงานหลักตามอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ

ระดับกรม ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ ความชำนาญงาน และประสบการณ์สูงมากเป็นพิเศษ หรือ

(ค) ตำแหน่งสำหรับลักษณะงานวิชาชีพเฉพาะ ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ ความชำนาญงาน และประสบการณ์สูงมากเป็นพิเศษในงานวิชาชีพเฉพาะ

(๙) ตำแหน่งระดับ ๙ ได้แก่

(ก) ตำแหน่งสำหรับผู้บริหารระดับสูง ในฐานะรองหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมหรือจังหวัด

(ข) ตำแหน่งสำหรับผู้บริหารระดับสูง ในฐานะผู้ช่วยหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวงหรือทบวง ผู้ช่วยหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงแต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี หรือผู้ช่วยหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

(ค) ตำแหน่งสำหรับลักษณะงานวิชาชีพเฉพาะหรือลักษณะงานเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูง และมีความเชี่ยวชาญและผลงานเป็นที่ยอมรับในวงการด้านนั้น

(ง) ตำแหน่งสำหรับหัวหน้าหน่วยงานที่สูงกว่ากอง ซึ่งมีหน้าที่และความรับผิดชอบในงานหลักตามอำนาจหน้าที่ของกรม และเป็นงานที่มีความหลากหลาย ความยาก และมีคุณภาพของงานสูงมากกว่ากอง หรือ

(จ) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงาน ซึ่งมีลักษณะงานตรวจและแนะนำการปฏิบัติราชการ หรือลักษณะงานให้คำปรึกษาของส่วนราชการระดับกระทรวง ทบวง หรือลักษณะงานอื่นที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยาก และคุณภาพของงานเทียบได้ระดับเดียวกัน

(๑๐) ตำแหน่งระดับ ๑๐ ได้แก่

(ก) ตำแหน่งสำหรับผู้บริหารระดับสูง ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมหรือจังหวัด

(ข) ตำแหน่งสำหรับผู้บริหารระดับสูง ในฐานะรองหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวงหรือทบวง รองหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงแต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี หรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

(ค) ตำแหน่งสำหรับลักษณะงานวิชาชีพเฉพาะหรือลักษณะงานเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงมาก และมีความเชี่ยวชาญและผลงานเป็นที่ยอมรับในวงการด้านนั้น

(ง) ตำแหน่งสำหรับหัวหน้าส่วนราชการระดับสถานเอกอัครราชทูตหรือเทียบเท่า

(จ) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานซึ่งมีลักษณะงานตรวจและแนะนำการปฏิบัติราชการ หรือลักษณะงานให้คำปรึกษาของส่วนราชการระดับกระทรวง ทบวง ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องมาแล้ว หรือลักษณะงานอื่นที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยาก และคุณภาพของงานเทียบได้ระดับเดียวกัน

(๑๑) ตำแหน่งระดับ ๑๑ ได้แก่

(ก) ตำแหน่งสำหรับผู้บริหารระดับสูง ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวงหรือทบวง

(ข) ตำแหน่งสำหรับผู้บริหารระดับสูง ในฐานะหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงแต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี หรือหัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี

(ค) ตำแหน่งสำหรับลักษณะงานวิชาชีพเฉพาะหรือลักษณะงานเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ตามอำนาจหน้าที่หลักของกระทรวงหรือทบวง ซึ่งจำเป็นต้องปฏิบัติโดยผู้มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงมากเป็นพิเศษ อีกทั้งทรงคุณวุฒิและมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ หรือ

(ง) ตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่รายงานตรงต่อนายกรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบ ความยาก และคุณภาพของงานสูงมากเป็นพิเศษเทียบได้ระดับเดียวกับตำแหน่งอื่นในระดับนี้

ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งให้แสดงประเภทตำแหน่ง ชื่อของสายงาน ลักษณะงานโดยทั่วไปของสายงาน ชื่อของกลุ่มตำแหน่ง หน้าที่และความรับผิดชอบของกลุ่มตำแหน่ง ลักษณะงานที่ปฏิบัติ คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งที่ผู้ดำรงตำแหน่งจะต้องมี และระดับของตำแหน่งในกลุ่มนั้นด้วย

มาตรา ๔๓ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินตำแหน่งใดบังคับ

บัญชาข้าราชการพลเรือนในส่วนราชการหรือหน่วยงานใด ในฐานะใดให้เป็นไปตามที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ มอบหมายโดยทำเป็นหนังสือ

มาตรา ๔๔ ให้ ก.พ. ตรวจสอบการกำหนดตำแหน่งและการใช้ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญให้เหมาะสม ในกรณีที่ปรากฏว่าการกำหนดตำแหน่งใดไม่เหมาะสมก็ดี การใช้ตำแหน่งใดไม่เหมาะสมตามที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา ๔๐ ก็ดี หรือลักษณะหน้าที่และความรับผิดชอบ ปริมาณและคุณภาพของงานของตำแหน่งใดที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา ๔๐ เปลี่ยนแปลงไปก็ดี ให้ ก.พ. พิจารณาปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งนั้นเสียใหม่ให้เหมาะสม ทั้งนี้ ก.พ. จะมอบหมายให้องค์กรหรือส่วนราชการใดดำเนินการแทนก็ได้

ในการปรับปรุงการกำหนดตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้ ก.พ. หรือผู้ที่ ก.พ. มอบหมายมีอำนาจยุบเลิกตำแหน่งหรือตัดโอนตำแหน่งหรือตัดโอนข้าราชการพลเรือนสามัญ หรือตัดโอนตำแหน่งและข้าราชการพลเรือนสามัญที่เกินอยู่ในส่วนราชการใดไปไว้ในส่วนราชการอื่นได้ตามความจำเป็น โดย ก.พ. หรือผู้ที่ ก.พ. มอบหมายอาจเปลี่ยนชื่อตำแหน่ง สายงาน หรือระดับตำแหน่งเป็นอย่างอื่นได้ตามความเหมาะสม

เมื่อ ก.พ. หรือผู้ที่ ก.พ. มอบหมายมีมติหรือสั่งตามวรรคสอง ให้ส่วนราชการฝ่ายรับโอนและส่วนราชการเดิมดำเนินการให้เป็นไปตามมติหรือคำสั่งนั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

การดำเนินการตามวรรคสาม หากจะต้องตัดโอนอัตราเงินเดือนของตำแหน่งไปด้วย ให้ส่วนราชการฝ่ายรับโอนและส่วนราชการเดิมดำเนินการได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณกำหนด และให้ถือว่าการตัดโอนอัตราเงินเดือนดังกล่าวเป็นการโอนงบประมาณรายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๔๕ ข้าราชการพลเรือนสามัญจะได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ระดับใด จะได้รับเงินเดือนในอันดับใดตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนดโดยให้ได้รับในขั้นต่ำของอันดับ ในกรณีที่จะให้ได้รับเงินเดือนสูงกว่าหรือต่ำกว่าขั้นต่ำหรือสูงกว่าขั้นสูงของอันดับ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้นอกจากจะได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งแล้ว ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งอีกส่วนหนึ่ง ดังนี้

(๑) ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามมาตรา ๓๕ ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะตามบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชบัญญัตินี้ นับตั้งแต่วันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกากำหนดตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ

(๒) ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือบริหารระดับกลางตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งออกตามมาตรา ๓๕ ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราเงินประจำตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือบริหารระดับกลาง ตามบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือนท้ายพระราชบัญญัตินี้ นับตั้งแต่วันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกากำหนดตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือบริหารระดับกลาง

การรับเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ และตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือบริหารระดับกลางตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

หมวด ๒
การบรรจุและการแต่งตั้ง

มาตรา ๔๖ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ให้บรรจุและแต่งตั้งจากผู้สอบแข่งขันได้ในตำแหน่งนั้น โดยบรรจุและแต่งตั้งตามลำดับที่ในบัญชีผู้สอบแข่งขันได้

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับสำหรับการบรรจุบุคคลเข้ารับราชการตามมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๖๖

มาตรา ๔๗ ผู้สมัครสอบแข่งขันในตำแหน่งใด ต้องมีคุณสมบัติทั่วไป หรือได้รับการยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ และต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นตามที่ ก.พ. กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง หรือได้รับอนุมัติจาก ก.พ. ตามมาตรา ๕๖ ด้วย

สำหรับผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๓๐ (๔) ให้มีสิทธิสมัครสอบแข่งขันได้ แต่จะมีสิทธิได้รับบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญในตำแหน่งที่สอบแข่งขันได้ต่อเมื่อพ้นจากตำแหน่งข้าราชการการเมืองแล้ว

มาตรา ๔๘ ให้ ก.พ. เป็นผู้ดำเนินการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ ในการนี้ ก.พ. จะมอบหมายให้องค์กรหรือส่วนราชการใดเป็นผู้ดำเนินการสอบแทนก็ได้ ทั้งนี้ ก.พ. จะกำหนดให้มีการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุในกระทรวง ทบวง กรม เป็นการทั่วไปหรือในหน่วยราชการใด หรือในท้องที่ใดเป็นการเฉพาะแห่ง และจะกำหนดให้รับสมัครสอบแข่งขันเฉพาะผู้มีคุณสมบัติอย่างใดสำหรับการสอบแข่งขันครั้งใดก็ได้

หลักสูตร วิธีการสอบแข่งขัน และวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบแข่งขัน ตลอดจนเกณฑ์การตัดสิน การขึ้นบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ การนำรายชื่อผู้สอบแข่งขันได้ในตำแหน่งหนึ่งไปขึ้นบัญชีเป็นผู้สอบแข่งขันได้ในตำแหน่งอื่น และการยกเลิกบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๔๙ ผู้สอบแข่งขันได้ซึ่งอยู่ในลำดับที่ที่จะได้รับบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ถ้าปรากฏว่าขาดคุณสมบัติทั่วไปโดยไม่ได้รับการยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งโดยไม่ได้รับอนุมัติจาก ก.พ. ตามมาตรา ๕๖ อยู่ก่อนหรือภายหลังการสอบแข่งขัน จะบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนั้นไม่ได้

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่มีเหตุพิเศษที่ ก.พ. เห็นว่าไม่จำเป็นต้องดำเนินการสอบแข่งขัน ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๒ อาจคัดเลือกบรรจุบุคคลเข้ารับราชการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งได้ ทั้งนี้ตามกรณี หลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๕๑ กระทรวง ทบวง กรมใดมีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์แก่ราชการที่จะต้องบรรจุบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญงานสูง เข้ารับราชการในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้ชำนาญการ ให้กระทรวง ทบวง กรมนั้น ดำเนินการขออนุมัติ ก.พ. เมื่อ ก.พ. ได้พิจารณาอนุมัติให้บรรจุ และได้กำหนดระดับของตำแหน่งที่จะแต่งตั้งและเงินเดือนที่จะให้ได้รับแล้ว ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๒ บรรจุและแต่งตั้งได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๕๒ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ และการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ให้ดำเนินการตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ หรือมาตรา ๖๖ แล้วแต่กรณี และให้ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้เป็นผู้สั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๑) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๑ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้สั่งบรรจุ และให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง

(๒) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ ให้ปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชาเสนอรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้ปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชาเป็นผู้สั่งบรรจุและให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง ยกเว้นการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ ที่ระบุไว้ใน (๓) ส่วนการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ ในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงแต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี หรือในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาเสนอรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้สั่งบรรจุ และให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง

(๓) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๑๐ ในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงแต่อยู่ในบังคับบัญชาของรัฐมนตรี หรือในสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้วให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้สั่งบรรจุ และให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง

(๔) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ให้ปลัดกระทรวงผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง ส่วนการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงแต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี หรือในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง สำหรับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๙ ลงมาในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม และไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงแต่อยู่ในบังคับบัญชาของรัฐมนตรี หรือในสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๕) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งเมื่อได้รับความเห็นชอบจากปลัดกระทรวง ส่วนการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ ในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวงหรือทบวงแต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี หรือในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๖) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมา ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชาหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๗) การบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๔๖ และการแต่งตั้งตามมาตรา ๕๗ ให้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ซึ่งมิใช่หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดผู้บังคับบัญชาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

ในการเสนอเพื่อแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งให้รายงานความสมควรพร้อมทั้งเหตุผลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดไปด้วย

มาตรา ๕๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๐ ให้มีการสับเปลี่ยนหน้าที่ ย้าย หรือโอนข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๕ ระดับ ๑๐ และระดับ ๑๑ ซึ่งเป็นตำแหน่งที่มีลักษณะบริหารตามที่ ก.พ. กำหนด โดยมิควรให้อยู่ปฏิบัติหน้าที่เดียวติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่าสี่ปี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

ความในมาตรานี้ไม่ให้ใช้บังคับแก่ผู้ดำรงตำแหน่งที่ ก.พ. กำหนดว่าเป็นตำแหน่งที่มีลักษณะงานเฉพาะอย่าง

มาตรา ๕๔ ผู้ได้รับบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๕๐ และข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการพลเรือนและเป็นผู้ที่อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ พนักงานเทศบาล หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติงาน ซึ่งโอนมาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญและได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๖๑ ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นเวลาตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. โดยอยู่ในความดูแลของผู้บังคับบัญชาผู้มีหน้าที่พัฒนาตามมาตรา ๗๖ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย และให้มีการประเมินผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. เพื่อให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ พิจารณาว่า ผู้นั้นมีความเหมาะสมที่จะให้รับราชการต่อไปหรือไม่ ถ้าผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ เห็นว่าผู้นั้นมีผลการประเมินต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนด ไม่ควรให้รับราชการต่อไป ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้ ไม่ว่าจะครบกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้วหรือไม่ก็ตาม ถ้าพ้นกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการดังกล่าวแล้ว และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ เห็นว่าควรให้ผู้นั้นรับราชการต่อไป ก็ให้รายงานต่อไปตามลำดับจนถึงผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๑๐๖ วรรคหนึ่ง และ ก.พ.

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

การย้ายข้าราชการพลเรือนสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ต่ำกว่าเดิม และการย้ายข้าราชการพลเรือนผู้มิได้ดำรงตำแหน่งที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา ๔๐ ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา ๔๐ จะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.พ. แล้ว

มาตรา ๕๘ การเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นให้เลื่อนและแต่งตั้งจากผู้สอบแข่งขันหรือผู้สอบคัดเลือกเพื่อดำรงตำแหน่งนั้นได้ หรือจากผู้ได้รับคัดเลือกเพื่อดำรงตำแหน่งนั้น

กรณีใดจะเลื่อนและแต่งตั้งจากผู้สอบแข่งขันได้ ผู้สอบคัดเลือกได้ หรือผู้ได้รับคัดเลือกให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด

การสอบแข่งขัน ให้เป็นไปตามมาตรา ๕๘ ส่วนการสอบคัดเลือกและคัดเลือกให้กระทรวง ทบวง กรมเจ้าสังกัดเป็นผู้ดำเนินการ หลักสูตรและวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการสอบคัดเลือก คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครสอบคัดเลือก เกณฑ์การตัดสิน การขึ้นบัญชีและการยกเลิกบัญชีผู้สอบคัดเลือกได้ ตลอดจนวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการคัดเลือก ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๕๙ การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๕๘ สำหรับผู้สอบแข่งขันได้ ให้แต่งตั้งตามลำดับที่ในบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ สำหรับผู้สอบคัดเลือกได้หรือผู้ได้รับคัดเลือก ให้แต่งตั้งได้ตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ และประวัติการรับราชการ ซึ่งจะต้องเป็นผู้มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๖๐ การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญในต่างกระทรวง ทบวง กรม อาจทำได้เมื่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงยินยอมในการโอนนั้นแล้ว โดยให้แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ไม่สูงกว่าเดิมและรับเงินเดือนในขั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นการโอนตามวรรคสอง วรรคสี่ วรรคหก และมาตรา ๔๔

การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๕ ขึ้นไป ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญในกระทรวงเดียวกัน ให้โอนไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ไม่สูงกว่าเดิมและรับเงินเดือนในขั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม เว้นแต่เป็นการโอนตามวรรคสาม

การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งระดับ ๕ และระดับ ๑๐ ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญในส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี และการโอนข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งดังกล่าวซึ่งสังกัดส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายก

รัฐมนตรีไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญในกรม หรือต่างส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีในกระทรวงเดียวกัน อาจทำได้เมื่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงยินยอมในการโอนนั้นแล้ว ทั้งนี้ ให้โอนไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ไม่สูงกว่าเดิมและรับเงินเดือนในขั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม

การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๑๐ ขึ้นไป ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญในต่างกระทรวง ให้โอนไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ไม่สูงกว่าเดิมและรับเงินเดือนในขั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม และต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญในสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี และการโอนข้าราชการพลเรือนสามัญสังกัดสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญในกรมหรือต่างสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี อาจทำได้เมื่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ทั้งสองฝ่ายได้ตกลงยินยอมในการโอนนั้นแล้ว ทั้งนี้ ให้โอนไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ไม่สูงกว่าเดิม และรับเงินเดือนในขั้นที่ไม่สูงกว่าเดิม

การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญผู้สอบแข่งขันได้ ผู้สอบคัดเลือกได้หรือผู้ได้รับคัดเลือกให้ทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

การโอนข้าราชการพลเรือนผู้มิได้ดำรงตำแหน่งที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา ๔๐ ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา ๔๐ ในต่างกระทรวง ทบวง กรม หรือต่างสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีหรือโอนจากกรมไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี หรือโอนจากสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในกรม จะทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.พ. แล้ว ในการนี้ให้ ก.พ. พิจารณาโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ และให้ ก.พ. กำหนดระดับของตำแหน่งที่จะแต่งตั้งและเงินเดือนที่จะให้ได้รับด้วย

การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ต่ำกว่าเดิมต่างกระทรวง ทบวง กรม หรือต่างสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีหรือโอนจากกรมไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรี หรือโอนจากสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในกรม จะทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจาก ก.พ. แล้ว ในการนี้ ให้ ก.พ. พิจารณาโดยคำนึงถึงเหตุผลความจำเป็นและประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ และให้ ก.พ. กำหนดเงินเดือนที่จะให้ได้รับด้วย

มาตรา ๖๑ การโอนพนักงานเทศบาลที่ไม่ใช่พนักงานเทศบาลวิสามัญและการโอนข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการพลเรือนตามพระราชบัญญัตินี้และไม่ใช่ข้าราชการการเมือง หรือข้าราชการวิสามัญ

มาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญอาจทำได้ถ้าเจ้าตัวสมัครใจ โดยผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ของกระทรวง ทบวง กรมที่จะรับโอนทำความตกลงกับผู้มีอำนาจสั่งบรรจุของส่วนราชการหรือหน่วยงานสังกัดเดิม แล้วเสนอเรื่องไปให้ ก.พ. พิจารณาอนุมัติ ในการนี้ ให้ ก.พ. พิจารณาโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ ส่วนจะบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับใด และจะให้ได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้ ก.พ. เป็นผู้พิจารณากำหนด แต่จะต้องไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีคุณวุฒิ ความสามารถ และความชำนาญงานในระดับเดียวกัน ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นการโอนตามวรรคสาม

การโอนข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการพลเรือนตามพระราชบัญญัตินี้และไม่ใช่ข้าราชการการเมืองหรือข้าราชการวิสามัญ มาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญในกรมเดียวกันหรือในส่วนราชการใดที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุของส่วนราชการสังกัดเดิมด้วย ให้ทำได้ตามวรรคหนึ่ง โดยผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ไม่ต้องทำความตกลงในการโอน

การโอนพนักงานเทศบาลและข้าราชการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ซึ่งเป็นผู้สอบแข่งขันได้หรือผู้ได้รับคัดเลือก มาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญให้ทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

การโอนพนักงานส่วนท้องถิ่นที่ระเบียบพนักงานนั้นบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา และไม่ใช่พนักงานวิสามัญมาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญให้ทำได้เช่นเดียวกับการโอนพนักงานเทศบาล

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการ ให้ถือเวลาราชการหรือเวลาทำงานของผู้ที่โอนมาตามมาตรานี้ในขณะที่เป็นข้าราชการ พนักงานเทศบาล หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นนั้นเป็นเวลาราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๖๒ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ หรือมาตรา ๖๐ แล้ว หากภายหลังปรากฏว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติไม่ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๒ แต่งตั้งผู้นั้นให้กลับไปดำรงตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกับตำแหน่งเดิมที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งโดยพลัน แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ และการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการในระหว่างที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติไม่ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง

ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้กลับไปดำรงตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นตามวรรคหนึ่งให้รับเงินเดือน

ในขั้นที่พึงจะได้รับตามสถานภาพเดิม และให้ถือว่าผู้นั้นไม่มีสถานภาพอย่างใดในการที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ตนมีคุณสมบัติไม่ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

มาตรา ๖๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการเพื่อไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร เมื่อผู้นั้นพ้นจากราชการทหาร โดยมิได้กระทำการใด ๆ ในระหว่างรับราชการทหารอันเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงหรือได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และผู้นั้นไม่เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ และไม่ได้ถูกสั่งเปลี่ยนแปลงคำสั่งตามมาตรา ๑๑๘ วรรคสอง เป็นให้ออกจากราชการตามมาตราอื่น หากประสงค์จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญในกระทรวง ทบวง กรมเดิมภายในกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันพ้นจากราชการทหาร ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๒ สั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง และรับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งได้รับบรรจุเข้ารับราชการตามวรรคหนึ่ง ให้มีสิทธิได้นับวันรับราชการก่อนถูกสั่งให้ออกจากราชการ รวมกับวันรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร และวันรับราชการเมื่อได้รับบรรจุกลับเข้ารับราชการเป็นเวลาราชการติดต่อกันเพื่อประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ และตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการเสมือนว่าผู้นั้นมิได้เคยถูกสั่งให้ออกจากราชการ

มาตรา ๖๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีให้ออกจากราชการไปปฏิบัติงานใด ๆ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นสำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญเหมือนเต็มเวลาราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ถ้าผู้นั้นกลับเข้ารับราชการภายในกำหนดเวลาที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติแต่ไม่เกินสี่ปีนับแต่วันไปปฏิบัติงานดังกล่าวให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๒ สั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง และรับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๖๕ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการไปแล้ว และไม่ใช่เป็นกรณีออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ถ้าสมัครเข้ารับราชการและทางราชการต้องการจะรับผู้นั้นเข้ารับราชการ ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๒ สั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดได้

มาตรา ๖๖ พนักงานเทศบาล พนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นซึ่งระเบียบพนักงานนั้นบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา ที่ไม่ใช่พนักงานวิสามัญ หรือพนักงานซึ่งออกจากงานในระหว่างทดลองปฏิบัติงาน หรือข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ และไม่ใช่ข้าราชการการเมือง ข้าราชการวิสามัญ หรือข้าราชการซึ่งออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติ

หน้าที่ราชการ ผู้ใดออกจากงานหรือออกจากราชการไปแล้ว ถ้าสมัครเข้ารับราชการในตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญและทางราชการต้องการจะรับผู้นั้นเข้ารับราชการ ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ของกระทรวง ทบวง กรมที่ต้องการจะรับเข้ารับราชการเสนอเรื่องไปให้ ก.พ. พิจารณาอนุมัติ ในการนี้ให้ ก.พ. พิจารณาโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ทางราชการจะได้รับ ทั้งนี้ จะบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับใด และจะให้ได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้ ก.พ. เป็นผู้พิจารณากำหนด แต่จะต้องไม่สูงกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีคุณวุฒิ ความสามารถและความชำนาญงานในระดับเดียวกัน

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการ ให้ถือเวลาราชการหรือเวลาทำงานของผู้เข้ารับราชการตามวรรคหนึ่งในขณะที่เป็นข้าราชการ พนักงานเทศบาล หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นอื่นนั้นเป็นเวลาราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๖๗ ผู้ได้รับบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดตามมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๖๖ หากภายหลังปรากฏว่าขาดคุณสมบัติทั่วไปโดยไม่ได้รับการยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นโดยไม่ได้รับอนุมัติจาก ก.พ. ตามมาตรา ๕๖ อยู่ก่อนก็ดี มีกรณีต้องหาอยู่ก่อนและภายหลังเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเนื่องจากกรณีต้องหานั้นก็ดีให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน แต่ทั้งนี้ ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ และการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการก่อนมีคำสั่งให้ออกนั้นและถ้าการเข้ารับราชการเป็นไปโดยสุจริตแล้ว ให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา ๖๘ ในกรณีที่ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญว่างลง หรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ และเป็นกรณีที่มิได้บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนที่เห็นสมควรรักษาการในตำแหน่งนั้นได้

ผู้รักษาการในตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้มีอำนาจหน้าที่ตามตำแหน่งที่รักษาการนั้น ในกรณีที่มีกฎหมายอื่น กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรี มติคณะกรรมการตามกฎหมายหรือคำสั่งผู้บังคับบัญชา แต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ เป็นกรรมการ หรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างใดก็ให้ผู้รักษาการในตำแหน่งทำหน้าที่กรรมการ หรือมีอำนาจหน้าที่อย่างนั้นในระหว่างที่รักษาการในตำแหน่งแล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๕ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็น ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ มีอำนาจสั่งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ประจำกระทรวง ประจำทบวง ประจำกรม ประจำกองหรือประจำจังหวัดแล้วแต่กรณี เป็นการชั่วคราว โดยให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่เดิมได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

การให้ได้รับเงินเดือน การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๗๐ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็น ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญพ้นจากตำแหน่งหน้าที่และขาดจากอัตราเงินเดือนในตำแหน่งเดิมโดยให้รับเงินเดือนในอัตรากำลังทดแทนที่ ก.พ. กำหนดได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

การให้พ้นจากตำแหน่ง การให้ได้รับเงินเดือน การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

หมวด ๓
การเพิ่มพูนประสิทธิภาพ
และเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการ

มาตรา ๗๑ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการและปฏิบัติราชการมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการ ถือว่าผู้นั้นมีความชอบ จะได้รับบำเหน็จความชอบซึ่งอาจเป็นคำชมเชย เครื่องเชิดชูเกียรติ รางวัล หรือการได้เลื่อนขั้นเงินเดือนตามควรแก่กรณี

มาตรา ๗๒ การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาโดยคำนึงถึงคุณภาพและปริมาณงาน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานที่ได้ปฏิบัติมา ความสามารถและความอุตสาหะในการปฏิบัติงาน ตลอดจนการรักษาวินัยและการปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

การเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ข้าราชการพลเรือนสามัญที่อยู่ในหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาที่จะพิจารณา

ในกรณีที่ไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดให้ผู้บังคับบัญชาแจ้งให้ผู้นั้นทราบพร้อมทั้งเหตุผลที่ไม่เลื่อนขั้นเงินเดือนให้

มาตรา ๗๓ การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้ดำเนินการตามมาตรา ๗๒ และให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) หรือ (๖) แล้วแต่กรณี เป็นผู้สั่งเลื่อน

การเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญในราชการบริหารส่วนภูมิภาคให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งข้อเท็จจริงและความเห็นเกี่ยวกับการควรเลื่อนหรือไม่ควรเลื่อนไปยังอธิบดีผู้บังคับบัญชาเพื่อประกอบการพิจารณา

สำหรับการเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ซึ่งมิใช่หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด คณะรัฐมนตรีจะมอบหมายให้ผู้ว่าราชการจังหวัดผู้บังคับบัญชาสั่งเลื่อนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. ตามมาตรา ๗๒ ก็ได้

มาตรา ๗๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดถึงแก่ความตายเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ คณะรัฐมนตรีจะพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ผู้นั้นเป็นกรณีพิเศษเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญก็ได้

มาตรา ๗๕ ให้มีการพัฒนาผู้ได้รับบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตามมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๕๐ ก่อนมอบหมายหน้าที่ให้ปฏิบัติเพื่อให้รู้ระเบียบแบบแผนของทางราชการ หลักและวิธีปฏิบัติราชการ บทบาทและหน้าที่ของข้าราชการในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และแนวทางปฏิบัติตนเพื่อเป็นข้าราชการที่ดี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๗๖ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่พัฒนาผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ทัศนคติที่ดี คุณธรรมและจริยธรรม อันจะทำให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๗๗ ให้มีการพัฒนาข้าราชการพลเรือนก่อนเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งบางตำแหน่ง เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ทัศนคติที่ดี คุณธรรมและจริยธรรมอันจะทำให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๗๘ การพัฒนาข้าราชการพลเรือนโดยการให้ไปศึกษาเพิ่มเติมในประเทศ และการให้ไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน หรือปฏิบัติการวิจัยในต่างประเทศให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ. วางไว้ เว้นแต่คณะรัฐมนตรีจะได้กำหนดเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๗๙ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาแต่งตั้ง เลื่อนขั้นเงินเดือน พัฒนาข้าราชการพลเรือน เพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ และมีหน้าที่เสริมสร้างแรงจูงใจให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการและปฏิบัติราชการมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

หมวด ๔
วินัยและการรักษาวินัย

มาตรา ๘๐ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องรักษาวินัยตามที่บัญญัติเป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติไว้ในหมวดนี้ โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

มาตรา ๘๑ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

มาตรา ๘๒ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้ เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการและเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๘๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ

มาตรา ๘๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุตสาหะ เอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ

การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๘๕ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาลโดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๘๖ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องถือว่าเป็นหน้าที่พิเศษที่จะสนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภยันตรายต่อประเทศชาติและต้องป้องกันภยันตรายซึ่งจะบังเกิดแก่ประเทศชาติจนเต็มความสามารถ

มาตรา ๘๗ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องรักษาความลับของทางราชการ

การเปิดเผยความลับของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๘๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดขืนหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นก็ได้ และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

การขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๘๙ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องปฏิบัติราชการโดยมิให้เป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วครั้งคราว

มาตรา ๙๐ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา การรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

การรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๙๑ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ และจรรยาบรรณของข้าราชการพลเรือนตามข้อบังคับที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๕๒ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ราชการจะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการมิได้

การละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๕๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้งกัน และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

มาตรา ๕๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้า และด้วยความสุภาพเรียบร้อย ห้ามมิให้ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ

การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๕๕ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

มาตรา ๕๖ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการหรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

มาตรา ๕๗ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และในการปฏิบัติการอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมืองของข้าราชการด้วย

มาตรา ๕๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

การกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก หรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

มาตรา ๙๙ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย ป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย และดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย

การเสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย ให้กระทำโดยการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี การฝึกอบรม การสร้างขวัญและกำลังใจ การจูงใจหรือการอื่นใดในอันที่จะเสริมสร้างและพัฒนาทัศนคติ จิตสำนึก และพฤติกรรมของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาให้เป็นไปในทางที่มีวินัย

การป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำผิดวินัย ให้กระทำโดยการเอาใจใส่ สังเกตการณ์ และขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำผิดวินัยในเรื่องอันอยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการป้องกันตามควรแก่กรณีได้

เมื่อปรากฏกรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางวินัยทันที

เมื่อมีการกล่าวหาโดยปรากฏตัวผู้กล่าวหา หรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยโดยยังไม่มีพยานหลักฐาน ให้ผู้บังคับบัญชารีบดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย จึงจะยุติเรื่องได้ ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการทางวินัยทันที

การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้ดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๕

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรานี้ และตามหมวด ๕ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวโดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย

มาตรา ๑๐๐ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัย จักต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่มีเหตุอันควรงดโทษตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๕

โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดเงินเดือน

(๓) ลดขั้นเงินเดือน

(๔) ปลดออก

(๕) ไล่ออก

มาตรา ๑๐๑ การลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญให้ทำเป็นคำสั่ง วิธีการออกคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ. วางไว้ ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และมิให้เป็นไปโดยพยาบาท โดยอคติ หรือโดยโทสะจริตหรือลงโทษผู้ที่ไม่มีความผิด ในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยในกรณีใดตามมาตราใด

หมวด ๕
การดำเนินการทางวินัย

มาตรา ๑๐๒ การดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งมีกรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ให้สอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ดำเนินการตามวิธีการที่ผู้บังคับบัญชาเห็นสมควร ถ้าเป็นกรณีกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน และในการสอบสวนนี้ต้องแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา เมื่อดำเนินการแล้วถ้าฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยก็ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๐๓ หรือมาตรา ๑๐๕ แล้วแต่กรณี ถ้ายังฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย จึงจะยุติเรื่องได้

การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสอง ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ เป็นผู้สั่งแต่งตั้ง

ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งต่างระดับกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงร่วมกัน ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ สำหรับผู้ถูกกล่าวหาที่มีตำแหน่งในระดับสูงกว่าเป็นผู้ดำเนินการตามวรรคสามได้

นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาล มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสองสำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญในทุกกระทรวง ทบวง กรม

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามวรรคสอง ในเรื่องที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาตาม

มาตรา ๑๑๔ (๔) หรือมาตรา ๑๑๕ และคณะกรรมการสอบสวนตามมาตราดังกล่าวได้สอบสวนไว้แล้ว คณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสองจะนำสำนวนการสอบสวนตามมาตราดังกล่าวมาใช้เป็นสำนวนการสอบสวน และทำความเห็นเสนอผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยถือว่าได้มีการสอบสวนตามวรรคสองแล้วก็ได้ แต่ทั้งนี้ ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

หลักเกณฑ์และวิธีการที่เกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณากรณีที่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ในกรณีที่เป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. จะดำเนินการทางวินัยโดยไม่สอบสวนก็ได้

มาตรา ๑๐๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อน จะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย หรือมีเหตุอันควรลดหย่อน ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษตัดเงินเดือน ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่าผู้นั้นควรจะต้องได้รับโทษสูงกว่าที่ตนมีอำนาจสั่งลงโทษ ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นที่มีอำนาจเพื่อให้พิจารณาดำเนินการเพื่อลงโทษตามควรแก่กรณี

ในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

การลงโทษตามมาตรานี้ ผู้บังคับบัญชาใดจะมีอำนาจสั่งลงโทษผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ในสถานโทษและอัตราโทษใดได้เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๑๐๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก ทั้งนี้ ภายใต้บังคับวรรคสอง

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนที่แต่งตั้งตามมาตรา ๑๐๒ หรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสาม วรรคสี่ หรือวรรคห้า แล้วแต่กรณี เห็นว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง สมควรลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๑๑ ลงมาถึงระดับ ๘ และสำหรับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมาที่กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงร่วมกันกับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๘

ขึ้นไป หรือที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๑๐๒ วรรคห้า ในราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ให้นายกรัฐมนตรีหรือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวงซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่พิจารณา และเมื่อ อ.ก.พ. กระทรวงมีมติเป็นประการใด ให้นายกรัฐมนตรีหรือผู้มีอำนาจสั่งบรรจุดังกล่าว แล้วแต่กรณี สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

(๒) สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมา ในราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กรมซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่พิจารณา และเมื่อ อ.ก.พ. กรมมีมติเป็นประการใด ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุดังกล่าวสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ทั้งนี้ ภายใต้บังคับ (๑)

(๓) สำหรับผู้ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๗ ลงมาในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ซึ่งมิใช่หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ (๕) ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัดซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่พิจารณา และเมื่อ อ.ก.พ. จังหวัดมีมติเป็นประการใด ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุดังกล่าวสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสาม หรือตามมาตรานี้ ให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๕๒ ระดับเหนือขึ้นไปมีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสาม หรือตามมาตรานี้ได้

ผู้ใดถูกลงโทษปลดออกตามมาตรานี้ ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเสมือนว่าผู้นั้นลาออกจากราชการ

มาตรา ๑๐๕ ให้กรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาและให้มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเพียงเท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของกรรมการสอบสวน และโดยเฉพาะให้มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วยคือ

(๑) เรียกให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือห้างหุ้นส่วนบริษัท ชี้แจงข้อเท็จจริง ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจง หรือให้ถ้อยคำเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๒) เรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใด ๆ มาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

มาตรา ๑๐๖ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่พึงเห็นได้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวน หรือตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการ

หรือเป็นการกล่าวหาเป็นหนังสือโดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการ หรือความผิดลหุโทษ แม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากราชการไปแล้ว เว้นแต่ออกจากราชการเพราะตาย ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสาม วรรคสี่ หรือวรรคห้า หรือมาตรา ๑๐๔ วรรคสาม แล้วแต่กรณี มีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาตามมาตรา ๙๙ และดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติในหมวดนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากราชการ เว้นแต่กรณีที่ผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยที่จะต้องลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ก็ให้งดโทษเสียได้

มาตรา ๑๐๗ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสาม วรรคสี่ หรือวรรคห้า แล้วแต่กรณี มีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้ แต่ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาว่าผู้นั้นมิได้กระทำผิด หรือกระทำผิดไม่ถึงกับจะถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๐๔ วรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อได้มีการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดพักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อนตามวรรคหนึ่งแล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีอื่นอีก ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสาม วรรคสี่ หรือวรรคห้า หรือมาตรา ๑๐๔ วรรคสาม แล้วแต่กรณี มีอำนาจดำเนินการสืบสวน หรือพิจารณาตามมาตรา ๙๙ และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง ตลอดจนดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้

ในกรณีที่สั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการ หรือสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนออกจากราชการด้วยเหตุอื่นที่มิใช่เป็นการลงโทษเพราะกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้ผู้นั้นมีสถานภาพเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตลอดระยะเวลาระหว่างที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

เงินเดือน เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือน และเงินช่วยเหลืออย่างอื่นและการจ่ายเงินดังกล่าวของผู้ถูกสั่งพักราชการ และผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่า

ด้วยการนั้น สำหรับผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ถ้าไม่มีกฎหมายหรือระเบียบดังกล่าว ให้ถือเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ระยะเวลาให้พักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๑๐๘ การลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญในส่วนราชการที่มีกฎหมายว่าด้วยวินัยโดยเฉพาะ จะลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้ หรือลงทัณฑ์หรือลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยวินัยนั้นอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามควรแก่กรณีและพฤติการณ์ก็ได้ แต่ถ้าเป็นกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐๙ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการในส่วนราชการใดโดยเฉพาะ หรือดำเนินการสอบสวนตามมาตรา ๑๑๔ (๔) หรือมาตรา ๑๑๕ แก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด หรือสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการไปแล้ว ให้รายงานการดำเนินการทางวินัยหรือการสอบสวนหรือการสั่งให้ออกจากราชการต่อผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นตามลำดับจนถึงอธิบดี ในกรณีที่เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญในสำนักงานเลขานุการรัฐมนตรีหรือราชบัณฑิตยสถาน ให้รายงานตามลำดับจนถึงรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ทั้งนี้ ตามระเบียบว่าด้วยการรายงานการดำเนินการทางวินัยที่ ก.พ. วางไว้

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับรายงานตามวรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๓ และมีตำแหน่งเหนือผู้ดำเนินการทางวินัยเห็นว่าการยุติเรื่องการงดโทษหรือการลงโทษที่มิใช่เป็นการลงโทษหรือลงทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการในส่วนราชการใดโดยเฉพาะ และมิใช่เป็นการดำเนินการตามมติของ อ.ก.พ. กระทรวง อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. จังหวัด เป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ก็ให้มีอำนาจสั่งลงโทษ เพิ่มโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่หนักขึ้นลดโทษลงเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง งดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือน หรือยกโทษให้ถูกต้องหรือเหมาะสมตามควรแก่กรณี ตลอดจนแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความในคำสั่งเดิมให้เป็นการถูกต้องเหมาะสมได้ด้วย และในกรณีที่เห็นว่าควรดำเนินการอย่างใดเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาให้ได้ความจริงและยุติธรรม ก็ให้มีอำนาจดำเนินการ หรือสั่งดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี ทั้งนี้ การสั่งลงโทษหรือเพิ่มโทษเป็นสถานโทษที่หนักขึ้น ต้องไม่เกินอำนาจของตนตามมาตรา ๑๐๓ และการเพิ่มอัตราโทษเมื่อรวมกับอัตราโทษเดิมต้องไม่เกินอำนาจนั้นด้วย ถ้าเกินอำนาจของตนก็ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นตามลำดับเพื่อให้พิจารณาดำเนินการตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษหรือลงทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการในส่วนราชการใดโดยเฉพาะหรือสั่งยุติเรื่อง งดโทษหรือสั่งลงโทษตามมาตรา ๑๐๓ หรือสั่งให้ออกจากราชการซึ่งมิใช่เป็นการดำเนินการตามมติของ อ.ก.พ. จังหวัด ตามมาตรา ๑๐๔ มาตรา ๑๑๔ (๔) มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ หรือมาตรา ๑๒๕ แก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไปแล้ว แต่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดที่ได้รับรายงานตามวรรคหนึ่ง เห็นว่ากรณีเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี มีอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสาม และมาตรา ๑๐๔ วรรคสอง แต่ถ้าเป็นกรณีที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสาม แล้ว ก็ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๐๔ วรรคสอง

ในกรณีที่อธิบดีที่ได้รับรายงานตามวรรคหนึ่ง มีความเห็นขัดแย้งกับความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัด หรือความเห็นหรือมติของ อ.ก.พ. จังหวัด ตามมาตรา ๑๐๔ วรรคสอง มาตรา ๑๑๔ (๔) มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ หรือมาตรา ๑๒๕ เกี่ยวกับการพิจารณาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย หรือการอื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะในทางเป็นโทษหรือเป็นคุณแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด ก็ให้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวงซึ่งผู้นั้นสังกัดอยู่พิจารณา เมื่อ อ.ก.พ. กระทรวงมีมติเป็นประการใด ให้อธิบดีหรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น และในกรณีที่จะต้องสั่งให้ผู้ซึ่งออกจากราชการไปแล้วกลับเข้ารับราชการตามมติของ อ.ก.พ. กระทรวง ก็ให้นำมาตรา ๑๐๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อได้มีคำสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ถ้าเพิ่มโทษเป็นสถานโทษที่หนักขึ้นหรือลดโทษเป็นสถานโทษที่เบาลง หรืองดโทษหรือยกโทษ คำสั่งลงโทษเดิมให้เป็นอันยกเลิก ถ้าลดโทษเป็นอัตราโทษที่เบาลง อัตราโทษส่วนที่เกินก็ให้เป็นอันยกเลิก ในกรณีที่คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือนเป็นอันยกเลิก หรืออัตราโทษส่วนที่เกินเป็นอันยกเลิก ให้คืนเงินเดือนที่ได้ตัดหรือลดไปแล้วตามคำสั่งที่เป็นอันยกเลิก หรืออัตราโทษส่วนเกินที่เป็นอันยกเลิกนั้นให้แก่ผู้ถูกลงโทษ แต่ถ้าคำสั่งที่เป็นอันยกเลิกเป็นคำสั่งลงโทษหรือลงทัณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการในส่วนราชการใดโดยเฉพาะ และผู้ถูกสั่งลงโทษหรือลงทัณฑ์ได้รับโทษหรือทัณฑ์นั้นไปแล้ว ก็ให้เป็นอันพับไป

เมื่ออธิบดีได้ดำเนินการทางวินัย หรือได้รับรายงานตามวรรคหนึ่งและได้พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้ว ให้รายงานไปยัง อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งผู้ถูกดำเนินการทางวินัยสังกัดอยู่เพื่อพิจารณา ทั้งนี้ ตามกรณีที่กำหนดในระเบียบว่าด้วยการรายงานการดำเนินการทางวินัยที่ ก.พ. วางไว้

ในกรณีที่ อ.ก.พ. กระทรวงที่ได้รับรายงานตามวรรคหก เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยเป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม และมีมติเป็นประการใด ให้อธิบดีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

มาตรา ๑๑๐ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัย หรือสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการในเรื่องใดไปแล้ว ถ้า ก.พ. พิจารณาเห็นเป็นการสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม หรือเพื่อประโยชน์ในการควบคุมดูแลให้กระทรวง ทบวง กรมปฏิบัติการตามหมวด ๔ และหมวดนี้ โดยถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ก็ให้ ก.พ. มีอำนาจสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น โดยจะสอบสวนเองหรือตั้ง อ.ก.พ. วิสามัญหรือคณะกรรมการสอบสวน ให้สอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมแทนก็ได้ หรือกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบส่งไปเพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งไว้เดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้ด้วย

ในกรณีที่ ก.พ. ตั้ง อ.ก.พ. วิสามัญเพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องการดำเนินการทางวินัยหรือการออกจากราชการแทน ก.พ. ก็ให้ อ.ก.พ. วิสามัญนั้นมีอำนาจสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม โดยจะสอบสวนเองหรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้สอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมแทนก็ได้ และมีอำนาจกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบส่งไปเพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งไว้เดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมได้ด้วย

ในการสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม ถ้า ก.พ. หรือ อ.ก.พ. วิสามัญพิจารณาเห็นเป็นการสมควรส่งประเด็นหรือข้อสำคัญใดที่ต้องการทราบไปสอบสวนพยานหลักฐานซึ่งอยู่ต่างท้องที่ ก็ให้ ก.พ. และ อ.ก.พ. วิสามัญมีอำนาจกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญนั้นส่งไปเพื่อให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานในท้องที่นั้นทำการสอบสวนแทนได้

ในกรณีที่ ก.พ. หรือ อ.ก.พ. วิสามัญ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้สอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม หรือส่งประเด็นหรือข้อสำคัญไปเพื่อให้คณะกรรมการสอบสวน หรือหัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานดำเนินการตามวรรคหนึ่ง วรรคสองและวรรคสาม ในเรื่องเกี่ยวกับกรณีที่กล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสอง ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาตามมาตรา ๑๐๒ วรรคเจ็ด มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในการดำเนินการตามมาตรานี้ ให้นำมาตรา ๑๐๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลมด้วย

มาตรา ๑๑๑ ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งโอนมาจากพนักงานเทศบาล พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการตามมาตรา ๖๑ ผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุ ให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นดำเนินการทางวินัยตามหมวดนี้โดยอนุโลม แต่ถ้าเป็นเรื่องที่อยู่ใน

ระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนของทางผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอน ก็ให้สืบสวนหรือสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วส่งเรื่องไปให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นพิจารณาดำเนินการต่อไปตามหมวดนี้โดยอนุโลม และในกรณีที่จะต้องสั่งลงโทษทางวินัย ให้ปรับบทความผิดและลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานเทศบาล พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการนั้นโดยอนุโลม

หมวด ๖
การออกจากราชการ

มาตรา ๑๑๒ ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(๓) ลาออกจากราชการและได้รับอนุญาตให้ลาออกหรือการลาออกมีผลตามมาตรา ๑๑๓

(๔) ถูกสั่งให้ออกตามมาตรา ๕๔ มาตรา ๖๗ มาตรา ๑๐๗ มาตรา ๑๑๔ มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ มาตรา ๑๑๗ มาตรา ๑๑๘ หรือมาตรา ๑๒๓ หรือ

(๕) ถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก

วันออกจากราชการตาม (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ. วางไว้

การต่อเวลาราชการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ต้องออกจากราชการตาม (๒) รับราชการต่อไป จะกระทำมิได้

มาตรา ๑๑๓ นอกจากกรณีตามวรรคสี่ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการ ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ เป็นผู้พิจารณาอนุญาต

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ พิจารณาเห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการจะยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกไว้เป็นเวลาไม่เกินเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันขอลาออกก็ได้ แต่ต้องแจ้งการยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกพร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ขอลาออกทราบ และเมื่อครบกำหนดเวลาที่ยับยั้งแล้วให้การลาออกมีผลตั้งแต่วันถัดจากวันครบกำหนดเวลาที่ยับยั้ง

ถ้าผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ไม่ได้อนุญาตให้ลาออกตามวรรคหนึ่งและไม่ได้ยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกตามวรรคสอง ให้การลาออกนั้นมีผลตั้งแต่วันขอลาออก

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกรัฐสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อผู้บังคับบัญชา และให้การลาออกมีผลนับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการลาออก การพิจารณาอนุญาตให้ลาออกและการยับยั้งการอนุญาตให้ลาออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสี่ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ. วางไว้

มาตรา ๑๑๔ ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการได้ในกรณีที่กฎหมายดังกล่าวบัญญัติให้ผู้ถูกสั่งให้ออกมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญแต่ในการสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุรับราชการนานจะต้องมีกรณีตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ด้วย และการสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทน นอกจากให้ทำได้ในกรณีที่บัญญัติไว้ในมาตราอื่นแห่งพระราชบัญญัตินี้และกรณีที่กฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการบัญญัติให้ผู้ถูกสั่งให้ออกมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนแล้ว ให้ทำได้ในกรณีต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ ถ้าผู้มีอำนาจดังกล่าวเห็นสมควรให้ออกจากราชการแล้ว ให้สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้

(๒) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดสมัครไปปฏิบัติงานใด ๆ ตามความประสงค์ของทางราชการ ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(๓) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ (๑) (๔) (๕) (๘) หรือ (๙) ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(๔) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๓๐ (๓) และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ เห็นว่ากรณีมีมูล ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า และให้นำมาตรา ๑๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีที่ อ.ก.พ. กระทรวง อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. จังหวัด มีมติว่าผู้นั้นเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๓๐ (๓) ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

(๕) เมื่อทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งใด ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งนั้นออกจากราชการได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

(๖) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นที่พอใจของทางราชการได้ ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๑๑๕ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหา หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการหรือประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ และผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ เห็นว่ากรณีมีมูล ถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไป จะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยไม่ชักช้า ในการสอบสวนนี้จะต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุหรือไม่ระบุชื่อพยานก็ได้และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๐๒ วรรคสี่ วรรคห้า และวรรคแปด มาตรา ๑๐๔ วรรคสอง และมาตรา ๑๐๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีที่ อ.ก.พ. กระทรวง อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. จังหวัดมีมติให้ผู้นั้นออกจากราชการ ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาตามมาตรา ๑๐๒ ในเรื่องที่จะต้องสอบสวนตามวรรคหนึ่ง และคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๑๐๒ ได้สอบสวนไว้แล้ว ผู้มีอำนาจตามวรรคหนึ่งจะใช้สำนวนการสอบสวนนั้นพิจารณาดำเนินการโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่งก็ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ในกรณีที่เป็นกรณีที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. จะดำเนินการตามวรรคหนึ่งโดยไม่สอบสวนก็ได้

มาตรา ๑๑๖ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๑๐๒ และคณะกรรมการสอบสวนหรือผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๐๒ วรรคสาม วรรคสี่ หรือวรรคห้า หรือมาตรา ๑๐๕ วรรคสาม แล้วแต่กรณี เห็นว่ากรณีมีเหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่าผู้นั้นได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟังลงโทษตามมาตรา ๑๐๔ วรรคหนึ่ง ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ ก็ให้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. กระทรวง อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. จังหวัด แล้วแต่กรณี พิจารณาให้ออกจากราชการ ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๐๔ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีที่ อ.ก.พ. ดังกล่าวมีมติให้ผู้นั้นออกจากราชการเพราะมีมลทินหรือมัวหมองใน

กรณีที่ถูกสอบสวน ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา ๑๑๗ เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ จะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการก็ได้

มาตรา ๑๑๘ เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

ผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง และต่อมาปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตราอื่นอยู่ก่อนไปรับราชการทหาร ก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ มีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ออกตามวรรคหนึ่ง เป็นให้ออกจากราชการตามมาตราอื่นนั้นได้

มาตรา ๑๑๙ ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามหมวดนี้ หรือตามมาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๖๗ ให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๕๒ ระดับเหนือขึ้นไปมีอำนาจดำเนินการตามหมวดนี้ หรือตามมาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๖๗ แล้วแต่กรณีได้

มาตรา ๑๒๐ การออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๑๐ ขึ้นไป ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันออกจากราชการ

มาตรา ๑๒๑ ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัด อธิบดี หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดที่ได้รับรายงานตามมาตรา ๑๐๙ วรรคหนึ่ง เห็นว่าสมควรให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๔ (๔) หรือมาตรา ๑๑๕ ก็ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดี หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี ดำเนินการตามมาตรา ๑๑๔ (๔) หรือมาตรา ๑๑๕ แต่ถ้าเป็นกรณีที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตราดังกล่าว หรือมาตรา ๑๐๒ แล้ว ก็ให้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง แล้วแต่กรณี พิจารณา

ในกรณีที่อธิบดีที่ได้รับรายงานตามมาตรา ๑๐๙ วรรคหนึ่ง มีความเห็นขัดแย้งกับความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัด หรือความเห็นหรือมติของ อ.ก.พ. จังหวัดตามมาตรา ๑๐๔ วรรคสอง มาตรา ๑๐๙ วรรคสาม มาตรา ๑๑๔ (๔) มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ หรือมาตรา ๑๒๕ โดยเห็นสมควรให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการตามหมวดนี้ หรือตามมาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๖๗ หรือเห็นสมควรให้ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการตามหมวดนี้ หรือ

มาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๖๗ หรือเห็นสมควรให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการผู้ใดกลับเข้ารับราชการ ก็ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๐๙ วรรคสี่ โดยอนุโลม

ในกรณีที่จะต้องสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการกลับเข้ารับราชการให้นำมาตรา ๑๐๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่ออธิบดีได้สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการหรือดำเนินการตามมาตรา ๑๑๔ (๔) หรือมาตรา ๑๑๕ หรือได้รับรายงานเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวตามมาตรา ๑๐๙ วรรคหนึ่งและได้พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้ว ให้รายงานไปยัง อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งผู้ถูกดำเนินการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการสังกัดอยู่เพื่อพิจารณา ทั้งนี้ ตามกรณีที่กำหนดในระเบียบว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการให้ออกจากราชการที่ ก.พ. วางไว้ และให้นำมาตรา ๑๐๙ วรรคเจ็ด มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒๒ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยหรือสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการในเรื่องใดไปแล้ว ถ้า ก.พ. พิจารณาเห็นเป็นการสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม หรือเพื่อประโยชน์ในการควบคุมดูแลให้กระทรวง ทบวง กรมปฏิบัติการตามหมวดนี้ หรือตามมาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๖๗ โดยถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ก็ให้ ก.พ. มีอำนาจสอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น และให้นำมาตรา ๑๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ ก.พ. หรือ อ.ก.พ วิสามัญแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้สอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติม หรือส่งประเด็นหรือข้อสำคัญไปเพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งไว้เดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติม หรือเพื่อให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานในต่างท้องที่ทำการสอบสวนแทนในเรื่องเกี่ยวกับกรณีตามมาตรา ๑๑๔ (๔) หรือมาตรา ๑๑๕ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาตามมาตรา ๑๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งโอนมาจากพนักงานเทศบาล พนักงานส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการตามมาตรา ๖๑ ผู้ใดมีกรณีที่สมควรให้ออกจากงานหรือออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานเทศบาล พนักงานส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการนั้นอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุ ให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นมีอำนาจพิจารณาดำเนินการตามหมวดนี้ หรือตามมาตรา ๖๗ ได้โดยอนุโลม แต่ถ้าเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนของทางผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอนก็ให้สืบสวนหรือสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นพิจารณาดำเนินการต่อไปตามหมวดนี้ หรือตามมาตรา ๖๗ แล้วแต่กรณี

กรณีที่ถูกสอบสวน ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา ๑๑๗ เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ จะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการก็ได้

มาตรา ๑๑๘ เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ

ผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง และต่อมาปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตราอื่นอยู่ก่อนไปรับราชการทหาร ก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ มีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ออกตามวรรคหนึ่ง เป็นให้ออกจากราชการตามมาตราอื่นนั้นได้

มาตรา ๑๑๙ ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ ไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามหมวดนี้ หรือตามมาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๖๗ ให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๕๒ ระดับเหนือขึ้นไปมีอำนาจดำเนินการตามหมวดนี้ หรือตามมาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๖๗ แล้วแต่กรณีได้

มาตรา ๑๒๐ การออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งตั้งแต่ระดับ ๑๐ ขึ้นไป ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่งนับแต่วันออกจากราชการ

มาตรา ๑๒๑ ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัด อธิบดี หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดที่ได้รับรายงานตามมาตรา ๑๐๙ วรรคหนึ่ง เห็นว่าสมควรให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการตามมาตรา ๑๑๔ (๔) หรือมาตรา ๑๑๕ ก็ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดี หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด แล้วแต่กรณี ดำเนินการตามมาตรา ๑๑๔ (๔) หรือมาตรา ๑๑๕ แต่ถ้าเป็นกรณีที่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตราดังกล่าว หรือมาตรา ๑๐๒ แล้ว ก็ให้ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง แล้วแต่กรณี พิจารณา

ในกรณีที่อธิบดีที่ได้รับรายงานตามมาตรา ๑๐๙ วรรคหนึ่ง มีความเห็นขัดแย้งกับความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัด หรือความเห็นหรือมติของ อ.ก.พ. จังหวัดตามมาตรา ๑๐๔ วรรคสอง มาตรา ๑๐๙ วรรคสาม มาตรา ๑๑๔ (๔) มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ หรือมาตรา ๑๒๕ โดยเห็นสมควรให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการตามหมวดนี้ หรือตามมาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๖๗ หรือเห็นสมควรให้ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดออกจากราชการตามหมวดนี้ หรือ

มาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๖๗ หรือเห็นสมควรให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการผู้ใดกลับเข้ารับราชการ ก็ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๐๙ วรรคสี่ โดยอนุโลม

ในกรณีที่จะต้องสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการกลับเข้ารับราชการให้นำมาตรา ๑๐๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่ออธิบดีได้สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการหรือดำเนินการตามมาตรา ๑๑๔ (๔) หรือมาตรา ๑๑๕ หรือได้รับรายงานเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวตามมาตรา ๑๐๙ วรรคหนึ่งและได้พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่แล้ว ให้รายงานไปยัง อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งผู้ถูกดำเนินการหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการสังกัดอยู่เพื่อพิจารณา ทั้งนี้ ตามกรณีที่กำหนดในระเบียบว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการให้ออกจากราชการที่ ก.พ. วางไว้ และให้นำมาตรา ๑๐๙ วรรคเจ็ด มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒๒ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการทางวินัยหรือสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการในเรื่องใดไปแล้ว ถ้า ก.พ. พิจารณาเห็นเป็นการสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม หรือเพื่อประโยชน์ในการควบคุมดูแลให้กระทรวง ทบวง กรมปฏิบัติการตามหมวดนี้ หรือตามมาตรา ๕๔ หรือมาตรา ๖๗ โดยถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ก็ให้ ก.พ. มีอำนาจสอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น และให้นำมาตรา ๑๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ ก.พ. หรือ อ.ก.พ วิสามัญแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้สอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติม หรือส่งประเด็นหรือข้อสำคัญไปเพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนที่ผู้บังคับบัญชาได้แต่งตั้งไว้เดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติม หรือเพื่อให้หัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานในต่างท้องที่ทำการสอบสวนแทนในเรื่องเกี่ยวกับกรณีตามมาตรา ๑๑๔ (๔) หรือมาตรา ๑๑๕ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนพิจารณาตามมาตรา ๑๑๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งโอนมาจากพนักงานเทศบาล พนักงานส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการตามมาตรา ๖๑ ผู้ใดมีกรณีที่สมควรให้ออกจากงานหรือออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานเทศบาล พนักงานส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการนั้นอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุ ให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นมีอำนาจพิจารณาดำเนินการตามหมวดนี้ หรือตามมาตรา ๖๗ ได้โดยอนุโลม แต่ถ้าเป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการสืบสวนหรือสอบสวนของทางผู้บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอนก็ให้สืบสวนหรือสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นพิจารณาดำเนินการต่อไปตามหมวดนี้ หรือตามมาตรา ๖๗ แล้วแต่กรณี

โดยอนุโลมและในกรณีที่จะต้องสั่งให้ออกจากราชการ ให้ปรับบทกรณีให้ออกตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานเทศบาล พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการนั้นโดยอนุโลม

หมวด ๗
การอุทธรณ์

มาตรา ๑๒๔ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้

มาตรา ๑๒๕ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ให้อุทธรณ์ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง โดยให้อุทธรณ์ดังนี้

(๑) การอุทธรณ์คำสั่งของผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนภูมิภาคที่ต่ำกว่าผู้ว่าราชการจังหวัด ให้อุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ. จังหวัด และให้ อ.ก.พ. จังหวัดเป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์ เมื่อ อ.ก.พ. จังหวัดมีมติเป็นประการใด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

(๒) การอุทธรณ์คำสั่งของผู้บังคับบัญชาในราชการบริหารส่วนกลางที่ต่ำกว่าอธิบดี ให้อุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ. กรม และให้ อ.ก.พ. กรมเป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์ เมื่อ อ.ก.พ. กรมมีมติเป็นประการใด ให้อธิบดีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

(๓) การอุทธรณ์คำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัด หรืออธิบดี ให้อุทธรณ์ต่อ อ.ก.พ. กระทรวงเจ้าสังกัด และให้ อ.ก.พ. กระทรวงเป็นผู้พิจารณา เมื่อ อ.ก.พ. กระทรวงมีมติเป็นประการใด ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

(๔) การอุทธรณ์คำสั่งของนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือปลัดกระทรวง หรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีหรือตามมติของ อ.ก.พ. กระทรวง ให้อุทธรณ์ต่อ ก.พ. และให้นำมาตรา ๑๒๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๑๒๖ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ให้อุทธรณ์ต่อ ก.พ. ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง เมื่อ ก.พ. ได้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว ให้รายงานนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการต่อไป ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีไม่เห็นด้วยกับมติของ ก.พ. และ ก.พ. พิจารณาความเห็นของนายกรัฐมนตรีแล้วยังยืนยันตามมติเดิม ให้ ก.พ. รายงานต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาวินิจฉัย

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีสั่งการหรือคณะรัฐมนตรีมีมติตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการ หรือให้เปลี่ยนแปลงคำสั่งของผู้บังคับบัญชา หรือให้ดำเนินการประการใด ให้กระทรวง ทบวง กรมดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีหรือมติคณะรัฐมนตรี และเมื่อนายกรัฐมนตรีสั่งการหรือคณะรัฐมนตรีมีมติตามวรรคหนึ่งเป็นประการใดแล้วจะอุทธรณ์ต่อไปอีกมิได้

ในกรณีที่สั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการ ให้นำมาตรา ๑๐๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒๗ ในการพิจารณาอุทธรณ์ ให้ ก.พ. มีอำนาจตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑๐ และมาตรา ๑๒๒ และในกรณีที่ ก.พ. ตั้ง อ.ก.พ. วิสามัญเพื่อทำหน้าที่พิจารณาเรื่องการอุทธรณ์แทน ก.พ. ก็ให้ อ.ก.พ. วิสามัญนั้นมีอำนาจตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑๐ วรรคสอง และวรรคสาม และมาตรา ๑๒๒ และให้นำมาตรา ๑๐๕ มาตรา ๑๑๐ วรรคสี่ และมาตรา ๑๒๒ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งโอนมาจากพนักงานเทศบาล พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการตามมาตรา ๖๑ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุและผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานเทศบาล ระเบียบพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือระเบียบข้าราชการที่โอนมา แต่ยังมิได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ตามกฎหมายดังกล่าว ก็ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๒๕ ได้ แต่ถ้าผู้นั้นได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานเทศบาล ระเบียบพนักงานส่วนท้องถิ่นหรือระเบียบข้าราชการที่โอนมาไว้แล้ว และในวันที่ผู้นั้นได้โอนมาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ยังไม่แล้วเสร็จ ก็ให้ส่งเรื่องให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๒๕ เป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์

หมวด ๘
การร้องทุกข์

มาตรา ๑๒๙ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วยเหตุใด ๆ ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้

การร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่งให้ร้องทุกข์ต่อ ก.พ. ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง และให้นำมาตรา ๑๒๖ ตลอดจนหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ. และมาตรา ๑๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓๐ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๒๙ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดเห็นว่าผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตนในกรณีตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ผู้นั้นอาจร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชา อ.ก.พ. จังหวัด อ.ก.พ กรม อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี ตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. เพื่อขอให้แก้ไขหรือแก้ความคับข้องใจได้ ทั้งนี้ เว้นแต่กรณีที่มีสิทธิอุทธรณ์ตามหมวด ๗ ซึ่งต้องใช้สิทธิอุทธรณ์ตามที่กำหนดไว้ในหมวดนั้น

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ลักษณะ ๔
ข้าราชการพลเรือนในพระองค์

มาตรา ๑๓๑ ภายใต้บังคับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย การกำหนดตำแหน่ง การให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง การบรรจุ การแต่งตั้ง การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการ วินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ของข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ให้เป็นไปตามลักษณะ ๓ เว้นแต่จะได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดไว้เป็นพิเศษ

ลักษณะ ๕
ข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษ

มาตรา ๑๓๒ ตำแหน่งเอกอัครราชทูต กงสุลใหญ่ กงสุล และตำแหน่งอื่นที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ในต่างประเทศตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. อาจแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนสามัญหรือข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษก็ได้

เมื่อมีเหตุผลสมควรในทางการเมือง รัฐมนตรีเจ้าสังกัดจะบรรจุบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติทั่วไปหรือได้รับการยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐ เข้ารับราชการเป็นข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งเป็นกรณีพิเศษโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีก็ได้

สำหรับตำแหน่งเอกอัครราชทูตและตำแหน่งเทียบเท่าอธิบดี ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง

ภายใต้บังคับมาตรา ๓๑ ข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษผู้ดำรงตำแหน่งใดจะได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด

ให้นำมาตรา ๔๓ มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔ และหมวด ๔ แห่งลักษณะ ๓ มาใช้บังคับแก่ข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษโดยอนุโลม

ข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษจะโอนไปหรือกลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนประเภทอื่นมิได้

มาตรา ๑๓๓ ข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษออกจากราชการเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(๓) ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีเจ้าสังกัดให้ลาออก

(๔) รัฐมนตรีเจ้าสังกัดมีคำสั่งให้ออกโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี ไม่ว่าจะเป็นการออกโดยมีความผิดหรือไม่มีความผิดก็ตาม ในกรณีที่เป็นการออกจากราชการเพราะกระทำผิดวินัยให้เป็นไปตามลักษณะ ๓ โดยอนุโลม

(๕) คณะรัฐมนตรีที่อนุมัติให้แต่งตั้งออกจากตำแหน่งทั้งคณะ หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัดออกจากตำแหน่ง

(๖) ขาดคุณสมบัติทั่วไปโดยไม่ได้รับการยกเว้นในกรณีที่ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๐

การต่อเวลาราชการให้ข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษที่ต้องออกจากราชการตาม (๒) รับราชการต่อไป จะกระทำมิได้

ให้นำมาตรา ๑๒๐ มาใช้บังคับแก่การออกจากราชการของข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษโดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๓๔ ให้ ก.พ. อ.ก.พ. วิสามัญ และ อ.ก.พ. สามัญ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ

แต่งตั้งกรรมการข้าราชการพลเรือน หรือจนกว่าจะได้แต่งตั้ง อ.ก.พ. วิสามัญ หรืออนุกรรมการใน อ.ก.พ. สามัญ แล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๓๕ ผู้ใดเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ หรือข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ หรือข้าราชการประจำต่างประเทศพิเศษ ตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี ต่อไป

ผู้ใดเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญต่อไป และให้นำมาตรา ๑๑๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาใช้บังคับแก่ผู้นั้น เว้นแต่ข้าราชการพลเรือนวิสามัญผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งที่ ก.พ. พิจารณาเห็นว่าทำหน้าที่อย่างเดียวกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ หรือข้าราชการพลเรือนในพระองค์ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ หรือข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี โดยให้ได้รับเงินเดือนในอัตราเท่ากับเงินเดือนที่ได้รับอยู่ ทั้งนี้ เฉพาะผู้ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(ก) มีคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๓๐

(ข) เป็นผู้ได้รับประกาศนียบัตรประโยคมัธยมศึกษาหรือที่กระทรวงศึกษาธิการเทียบได้ไม่ต่ำกว่าประโยคมัธยมศึกษา และเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญในตำแหน่งที่ทำหน้าที่อย่างเดียวกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ หรือข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ติดต่อกันมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี

ผู้ใดเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญตามวรรคสอง แต่ไม่อยู่ในเกณฑ์ตาม (ข) ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการพลเรือนวิสามัญไปพลางก่อน เมื่อเข้าเกณฑ์ตาม (ข) ก็ให้เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ หรือข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี โดยให้ได้รับเงินเดือนในอัตราเท่ากับเงินเดือนที่ได้รับอยู่

มาตรา ๑๓๖ ในระหว่างที่บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนตามพระราชบัญญัตินี้ยังไม่มีผลใช้บังคับ ให้ข้าราชการพลเรือนได้รับเงินเดือนตามบัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน บัญชี ข. ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๑

มาตรา ๑๓๗ ในระหว่างที่ยังมิได้ตราพระราชกฤษฎีกา หรือออก กฎ ก.พ. ข้อบังคับ หรือระเบียบ หรือจัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง หรือกำหนดกรณีใดเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎ ก.พ. ข้อบังคับ ระเบียบ มาตรฐานกำหนดตำแหน่ง หรือกรณีที่กำหนดไว้แล้วซึ่งใช้อยู่เดิมมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓๘ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยหรือกรณีที่สมควรให้ออกจากราชการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจสั่งลงโทษผู้นั้นหรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ส่วนการสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการเพื่อลงโทษหรือให้ออกจากราชการ ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่

(๑) กรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้สอบสวนโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังสอบสวนไม่เสร็จ ก็ให้สอบสวนตามกฎหมายนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสอบสวนหรือพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นเสร็จไปแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้การสอบสวนหรือพิจารณา แล้วแต่กรณีนั้นเป็นอันใช้ได้

(๓) กรณีที่ได้มีการรายงานหรือส่งเรื่อง หรือนำสำนวนเสนอ หรือส่งให้ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้น และ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณาเรื่องนั้นยังไม่เสร็จ ก็ให้ อ.ก.พ. กระทรวงพิจารณาตามกฎหมายนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

มาตรา ๑๓๙ ข้าราชการพลเรือนซึ่งโอนมาจากพนักงานเทศบาล พนักงานส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการประเภทอื่นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยหรือกรณีที่สมควรให้ออกจากงานหรือให้ออกจากราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบพนักงานเทศบาล ระเบียบพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือระเบียบข้าราชการนั้นอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้น หรือดำเนินการสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้ ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๑๑ และมาตรา ๑๒๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔๐ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือตามมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๑๒๕ หรือมาตรา ๑๒๖ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๔๑ ผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๖ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๑๐๐ หรือมาตรา ๑๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือตามมาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามมาตรา ๑๒๕

มาตรา ๑๔๒ การใดอยู่ระหว่างดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ การดำเนินการต่อไป สำหรับการนั้น ให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๑๔๓ การใดที่เคยดำเนินการได้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ก่อนวันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ และมิได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ จะดำเนินการได้ประการใดให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนดโดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
อานันท์ ปันยารชุน
นายกรัฐมนตรี

ปัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน หมายเลข ๖

ขั้น	อันดับ ๑	อันดับ ๒	อันดับ ๓	อันดับ ๔	อันดับ ๕	อันดับ ๖	อันดับ ๗	อันดับ ๘	อันดับ ๙	อันดับ ๑๐	อันดับ ๑๑
	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
๑๘	๖,๓๕๐										
๑๗	๖,๑๐๐										
๑๖	๕,๘๖๐										
๑๕	๕,๖๓๐	๕,๖๓๐	๕,๖๐๐	๑๑,๖๒๐	๑๕,๓๓๐	๑๘,๔๔๐	๒๐,๓๙๐	๒๓,๑๐๐	๓๓,๓๔๐	๓๓,๓๔๐	๔๒๓,๕๒๐
๑๔	๕,๔๑๐	๓,๖๑๐	๕,๓๓๐	๑๑,๔๖๐	๑๔,๒๓๐	๑๗,๕๑๐	๒๐,๕๔๐	๒๒,๖๐๐	๓๒,๕๔๐	๓๒,๖๕๐	๔๐,๔๘๐
๑๓	๕,๒๓๐	๓,๓๒๐	๕,๕๓๐	๑๑,๐๒๐	๑๓,๕๐๐	๑๖,๖๔๐	๒๐,๕๖๐	๒๒,๔๐๐	๓๒,๔๔๐	๓๒,๔๔๐	๓๘,๓๑๐
๑๒	๕,๐๑๐	๓,๐๔๐	๕,๖๒๐	๑๐,๖๐๐	๑๒,๐๐๐	๑๖,๐๐๐	๑๙,๔๘๐	๒๒,๔๐๐	๓๒,๔๔๐	๓๒,๔๔๐	๓๖,๓๒๐
๑๑	๔,๘๔๐	๖,๓๑๐	๘,๒๔๐	๑๒,๔๘๐	๑๕,๓๘๐	๑๘,๘๔๐	๒๓,๑๓๐	๒๔,๒๔๐	๓๔,๔๔๐	๓๔,๔๔๐	๔๐,๔๘๐
๑๐	๔,๖๒๐	๖,๕๑๐	๘,๔๑๐	๑๐,๑๔๐	๑๔,๓๕๐	๑๘,๑๒๐	๒๒,๒๘๐	๒๔,๓๕๐	๓๔,๕๕๐	๓๔,๕๕๐	๓๖,๓๑๐
๙	๔,๔๔๐	๖,๒๒๐	๘,๑๖๐	๑๐,๔๔๐	๑๔,๒๒๐	๑๗,๔๒๐	๒๑,๔๒๐	๒๔,๒๓๐	๓๔,๓๐๐	๓๔,๓๐๐	๓๗,๔๐๐
๘	๔,๒๖๐	๖,๐๑๐	๘,๐๕๐	๑๐,๑๕๐	๑๓,๖๖๐	๑๖,๓๔๐	๒๐,๕๘๐	๒๕,๒๓๐	๓๕,๒๓๐	๓๕,๒๓๐	๓๖,๓๒๐
๗	๔,๐๘๐	๕,๓๖๐	๘,๐๖๐	๑๐,๖๘๐	๑๓,๑๐๐	๑๖,๐๖๐	๑๕,๓๔๐	๒๔,๒๔๐	๒๔,๔๔๐	๒๔,๔๔๐	๓๔,๔๔๐
๖	๓,๔๐๐	๕,๕๑๐	๖,๓๖๐	๘,๓๑๐	๑๐,๑๕๐	๑๒,๔๘๐	๑๕,๓๘๐	๑๘,๔๐๐	๒๓,๒๓๐	๒๔,๕๘๐	๓๓,๓๖๐
๕	๓,๓๒๐	๕,๒๖๐	๖,๔๕๐	๓,๔๕๐	๔,๓๔๐	๑๑,๔๘๐	๑๔,๓๐๐	๑๘,๐๖๐	๒๓,๒๓๐	๒๓,๒๓๐	๓๑,๔๘๐
๔	๓,๕๔๐	๕,๐๓๐	๖,๔๓๐	๓,๕๓๐	๔,๒๕๐	๑๑,๔๒๐	๑๓,๐๒๐	๑๘,๓๔๐	๒๒,๐๐๐	๒๒,๐๐๐	๒๙,๖๐๐
๓	๓,๓๖๐	๔,๓๖๐	๕,๘๖๐	๓,๒๐๐	๔,๔๔๐	๑๐,๔๖๐	๑๓,๓๔๐	๑๖,๓๘๐	๒๒,๐๐๐	๒๒,๐๐๐	๒๙,๔๔๐
๒	๓,๑๘๐	๔,๕๑๐	๕,๕๖๐	๖,๘๓๐	๘,๓๖๐	๑๐,๓๐๐	๑๓,๖๖๐	๑๕,๕๔๐	๒๓,๔๔๐	๒๓,๔๔๐	๒๙,๔๔๐
๑	๓,๐๐๐	๔,๒๓๐	๕,๒๖๐	๖,๔๖๐	๗,๕๔๐	๙,๗๔๐	๑๑,๔๘๐	๑๔,๓๐๐	๒๒,๑๘๐	๒๒,๑๘๐	๒๕,๕๖๐
	อันดับ ๑	อันดับ ๒	อันดับ ๓	อันดับ ๔	อันดับ ๕	อันดับ ๖	อันดับ ๗	อันดับ ๘	อันดับ ๙	อันดับ ๑๐	อันดับ ๑๑

บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือน หมายเลข ๑

ตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง
หรือบริหารระดับกลาง

ขั้น	อัตรา
	บาท
๓	๑๓,๕๐๐
๒	๑๐,๕๐๐
๑	๗,๐๐๐
ก	๓,๔๐๐

ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ

ขั้น / ชั้น	ต้น		กลาง		สูง	
	(ก)	(ข)	(ก)	(ข)	(ก)	(ข)
๓	๓,๖๐๐	๔,๖๐๐	๕,๘๐๐	๗,๐๐๐	๘,๔๐๐	๖,๓๐๐
๒	๒,๔๐๐	๓,๔๐๐	๔,๖๐๐	๕,๘๐๐	๗,๒๐๐	๘,๑๐๐
๑	๑,๒๐๐	๒,๒๐๐	๓,๔๐๐	๔,๖๐๐	๖,๐๐๖	๖,๕๐๐

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน หมายเลข ๕

ขั้น	อันดับ ๑	อันดับ ๒	อันดับ ๓	อันดับ ๔	อันดับ ๕	อันดับ ๖	อันดับ ๗	อันดับ ๘	อันดับ ๙	อันดับ ๑๐	อันดับ ๑๑
	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
๑๘	๓,๒๓๐										
๑๗	๖,๔๓๐										
๑๖	๖,๖๖๐		๑๑,๐๐๐	๑๓,๕๒๐	๑๖,๕๖๐	๒๐,๓๕๐	๒๕,๖๖๐	๓๐,๖๘๐	๓๖,๒๐๐	๔๒,๓๘๐	๔๘,๒๐๐
๑๕	๖,๔๐๐	๘,๖๕๐	๑๐,๕๘๐	๑๓,๐๐๐	๑๕,๕๓๐	๑๕,๕๓๐	๒๕,๐๐๐	๒๘,๕๐๐	๓๓,๒๒๐	๔๑,๑๓๐	๔๘,๓๕๐
๑๔	๖,๑๕๐	๘,๖๔๐	๑๐,๑๓๐	๑๓,๓๐๐	๑๕,๓๑๐	๑๘,๘๒๐	๒๔,๘๓๐	๒๘,๓๖๐	๓๔,๕๓๐	๔๑,๑๓๐	๔๘,๒๐๐
๑๓	๕,๕๑๐	๘,๓๑๐	๑๒,๕๐๐	๑๒,๕๐๐	๑๕,๓๑๐	๑๘,๘๒๐	๒๓,๐๘๐	๒๘,๒๘๐	๓๓,๕๓๐	๔๑,๑๘๐	๔๘,๒๕๐
๑๒	๕,๖๘๐	๗,๕๓๐	๑๒,๐๒๐	๑๒,๐๒๐	๑๕,๓๒๐	๑๘,๑๐๐	๒๓,๑๐๐	๒๘,๒๘๐	๓๓,๕๓๐	๔๑,๑๘๐	๔๘,๓๕๐
๑๑	๕,๕๖๐	๗,๖๘๐	๑๑,๕๖๐	๑๑,๕๐๐	๑๔,๑๕๐	๑๗,๔๐๐	๒๑,๓๔๐	๒๖,๒๓๐	๓๒,๕๐๐	๔๐,๑๘๐	๔๖,๔๐๐
๑๐	๕,๒๕๐	๗,๓๘๐	๑๑,๑๒๐	๑๑,๑๒๐	๑๓,๖๑๐	๑๖,๓๓๐	๒๐,๕๒๐	๒๕,๒๒๐	๓๑,๐๐๐	๔๘,๐๓๐	๔๕,๕๓๐
๙	๕,๐๕๐	๗,๐๕๐	๑๐,๖๕๐	๑๐,๖๕๐	๑๓,๐๕๐	๑๖,๐๕๐	๑๕,๓๓๐	๒๔,๒๕๐	๒๘,๔๑๐	๓๖,๕๓๐	๔๒,๕๖๐
๘	๔,๘๕๐	๘,๓๕๐	๑๐,๒๓๐	๑๒,๕๘๐	๑๕,๕๖๐	๑๘,๕๖๐	๒๓,๓๐๐	๒๘,๖๕๐	๓๕,๖๕๐	๓๘,๑๘๐	๔๑,๑๘๐
๗	๔,๖๕๐	๖,๕๓๐	๘,๐๑๐	๑๒,๘๕๐	๑๒,๐๓๐	๑๕,๘๓๐	๑๘,๑๕๐	๒๒๓,๓๕๐	๒๗,๔๓๐	๓๓,๓๑๐	๓๕,๕๐๐
๖	๔,๔๕๐	๖,๒๕๐	๗,๖๓๐	๒,๔๓๐	๑๑,๕๖๐	๑๔,๒๐๐	๑๓,๕๒๐	๒๑,๔๐๐	๒๖,๓๐๐	๓๒,๒๘๐	๓๓,๘๒๐
๕	๔,๒๒๐	๕,๔๓๐	๗,๐๑๐	๒,๐๑๐	๑๑,๐๕๐	๑๓,๕๓๐	๑๖,๖๕๐	๒๐,๔๕๐	๒๕,๑๓๐	๓๐,๘๕๐	๓๖,๑๕๐
๔	๔,๐๕๐	๕,๖๕๐	๘,๔๕๐	๓,๔๕๐	๑๐,๕๔๐	๑๒,๕๔๐	๑๕,๔๘๐	๑๘,๕๐๐	๒๓,๔๖๐	๒๘,๔๒๐	๓๔,๔๖๐
๓	๓,๘๕๐	๕,๔๑๐	๘,๐๓๐	๓,๓๐๐	๑๐,๐๓๐	๑๒,๓๑๐	๑๕,๑๓๐	๑๘,๕๕๐	๒๒,๖๕๐	๒๗,๖๕๐	๓๒,๘๘๐
๒	๓,๖๕๐	๕,๑๓๐	๖,๓๑๐	๓,๖๕๐	๙,๕๒๐	๑๑,๖๘๐	๑๔,๓๔๐	๑๗,๖๐๐	๒๒,๖๒๐	๒๖,๕๖๐	๓๑,๑๐๐
๑	๓,๔๕๐	๔,๘๕๐	๕,๔๑๐	๓,๓๓๐	๙,๐๑๐	๑๑,๐๕๐	๑๓,๕๓๐	๑๖,๖๕๐	๒๐,๔๕๐	๒๕,๑๓๐	๒๘,๔๒๐

ปัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือน หมายเลข ๒

ตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง
หรือบริหารระดับกลาง

	บาท
๓	๑๘,๕๐๐
๒	๑๔,๕๐๐
๑	๑๐,๐๐๐
ก	๔,๖๐๐
ขั้น	อัตรา

ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ

	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
๓	๕,๗๐๐	๖,๕๐๐	๘,๓๐๐	๙,๕๐๐	๑๑,๗๐๐	๑๓,๐๐๐
๒	๔,๐๐๐	๕,๒๐๐	๖,๖๐๐	๘,๒๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๑,๓๐๐
๑	๒,๓๐๐	๓,๕๐๐	๔,๖๐๐	๖,๕๐๐	๘,๓๐๐	๙,๖๐๐
ขั้น / ชั้น	(ก)	(ข)	(ก)	(ข)	(ก)	(ข)
	ต้น		กลาง		สูง	

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน หมายเลข ๓

ขั้น	อันดับ ๑	อันดับ ๒	อันดับ ๓	อันดับ ๔	อันดับ ๕	อันดับ ๖	อันดับ ๗	อันดับ ๘	อันดับ ๙	อันดับ ๑๐	อันดับ ๑๑
	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
๑๘	๘,๒๖๐										
๑๗	๗,๕๔๐										
๑๖	๗,๖๓๐		๑๒,๖๔๐	๑๕,๕๑๐	๑๕,๐๕๐	๒๓,๓๖๐	๒๘,๗๑๐	๓๕,๒๕๐	๔๒,๖๐๐	๕๖,๒๐๐	๕๕,๕๐๐
๑๕	๗,๓๔๐	๗,๖๔๐	๑๒,๖๔๐	๑๕,๔๑๐	๑๕,๐๔๐	๒๓,๖๓๐	๒๗,๖๑๐	๓๓,๘๕๐	๔๑,๘๓๐	๕๓,๓๔๐	๕๔,๒๓๐
๑๔	๗,๐๖๐	๖,๔๑๐	๑๒,๖๔๐	๑๔,๓๔๐	๑๔,๖๐๐	๒๑,๖๐๐	๒๖,๕๕๐	๓๒,๐๓๐	๔๐,๐๕๐	๕๑,๔๕๐	๕๓,๒๒๐
๑๓	๖,๗๕๐	๖,๕๓๐	๑๑,๖๘๐	๑๔,๓๔๐	๑๓,๖๕๐	๒๐,๓๗๐	๒๕,๕๓๐	๓๑,๓๔๐	๓๘,๔๕๐	๕๐,๒๒๐	๕๑,๒๔๐
๑๒	๖,๕๓๐	๖,๑๖๐	๑๑,๒๓๐	๑๓,๗๕๐	๑๖,๖๔๐	๒๐,๓๗๐	๒๕,๕๓๐	๓๐,๑๓๐	๓๗,๔๕๐	๔๙,๒๒๐	๕๐,๒๓๐
๑๑	๖,๒๘๐	๘,๘๔๐	๑๐,๘๐๐	๑๓,๒๒๐	๑๖,๒๓๖๐	๑๕,๖๗๐	๒๔,๕๕๐	๓๐,๑๓๐	๓๗,๔๕๐	๔๙,๒๒๐	๕๐,๒๕๐
๑๐	๖,๐๔๐	๘,๔๗๐	๑๐,๓๘๐	๑๒,๓๕๐	๑๕,๖๖๐	๑๕,๒๐๐	๒๓,๖๑๐	๒๘,๔๗๐	๓๕,๕๕๐	๔๙,๒๒๐	๕๑,๒๒๐
๙	๕,๘๑๐	๘,๑๔๐	๑๐,๘๐๐	๑๒,๒๒๐	๑๕,๐๖๐	๑๔,๔๖๐	๒๒,๗๐๐	๒๗,๔๖๐	๓๔,๒๒๐	๔๙,๒๒๐	๕๑,๒๕๐
๘	๕,๕๘๐	๗,๘๒๐	๙,๕๖๐	๑๑,๗๘๐	๑๔,๔๗๐	๑๓,๗๕๐	๒๑,๘๑๐	๒๖,๖๗๐	๓๒,๘๘๐	๔๗,๓๒๐	๔๗,๓๒๐
๗	๕,๓๕๐	๗,๕๐๐	๙,๒๐๑	๑๑,๓๐๐	๑๓,๘๘๐	๑๗,๐๒๐	๒๐,๖๒๐	๒๕,๖๘๐	๓๑,๕๕๐	๔๕,๓๖๐	๔๕,๓๕๐
๖	๕,๑๒๐	๗,๑๘๐	๘,๘๑๐	๑๐,๘๒๐	๑๓,๒๕๐	๑๖,๓๐๐	๒๐,๐๓๐	๒๔,๕๕๐	๓๐,๒๐๐	๔๓,๑๑๐	๔๓,๔๖๐
๕	๕,๘๕๐	๗,๑๘๐	๘,๓๒๐	๑๐,๓๔๐	๑๒,๓๐๐	๑๕,๕๘๐	๑๕,๑๔๐	๒๓,๕๐๐	๒๘,๘๖๐	๓๕,๔๖๐	๔๑,๕๓๐
๔	๔,๖๖๐	๖,๘๖๐	๘,๐๓๐	๙,๔๒๐	๑๒,๑๑๐	๑๔,๘๖๐	๑๔,๒๕๐	๒๒,๔๒๐	๒๗,๕๒๐	๓๓,๘๑๐	๓๘,๖๐๐
๓	๔,๔๓๐	๖,๒๒๐	๗,๖๔๐	๘,๓๘๐	๑๑,๕๒๐	๑๔,๑๔๐	๑๓,๓๖๐	๒๑,๓๒๐	๒๖,๑๘๐	๓๒,๑๖๐	๓๗,๖๗๐
๒	๔,๒๐๐	๕,๖๐๐	๗,๒๔๐	๘,๔๐๐	๑๐,๔๓๐	๑๓,๔๒๐	๑๖,๔๗๐	๒๐,๒๓๐	๒๔,๘๔๐	๓๐,๕๑๐	๓๕,๗๔๐
๑	๓,๔๗๐	๕,๕๘๐	๖,๘๖๐	๘,๔๒๐	๑๐,๓๔๐	๑๒,๓๐๐	๑๕,๕๘๐	๑๘,๑๔๐	๒๕,๕๐๐	๒๘,๘๖๐	๓๓,๘๑๐

บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือน หมายเลข ๓

ตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง
หรือบริหารระดับกลาง

ขั้น	อัตรา
	บาท
๓	๒๖,๐๐๐
๒	๒๐,๕๐๐
๑	๑๔,๕๐๐
ก	๗,๕๐๐

ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ

ชั้น / ขั้น	ต้น		กลาง		สูง	
	(ก)	(ข)	(ก)	(ข)	(ก)	(ข)
	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
๓	๘,๓๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๒,๑๐๐	๑๔,๓๐๐	๑๖,๘๐๐	๑๘,๗๐๐
๒	๖,๐๐๐	๗,๗๐๐	๙,๘๐๐	๑๒,๐๐๐	๑๔,๕๐๐	๑๖,๔๐๐
๑	๓,๗๐๐	๕,๔๐๐	๗,๕๐๐	๙,๗๐๐	๑๒,๒๐๐	๑๔,๑๐๐

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน หมายเลข ๔

ขั้น	อันดับ ๑	อันดับ ๒	อันดับ ๓	อันดับ ๔	อันดับ ๕	อันดับ ๖	อันดับ ๗	อันดับ ๘	อันดับ ๙	อันดับ ๑๐	อันดับ ๑๑
	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
๑๘	๕,๔๖๐										
๑๗	๕,๑๑๐										
๑๖	๘,๗๕๐										
๑๕	๘,๔๓๐	๑๐,๔๐๐	๑๔,๕๒๐	๑๗,๗๘๐	๒๑,๘๘๐	๒๖,๘๔๐	๓๒๓,๕๗๐	๔๐,๔๗๐	๔๗,๘๑๐	๕๖,๔๖๐	๖๓,๕๔๐
๑๔	๘,๐๕๐	๑๑,๗๖๐	๑๓,๕๖๐	๑๗,๑๐๐	๒๑,๕๔๐	๒๕,๘๑๐	๓๑,๗๐๐	๓๘,๕๑๐	๔๕,๕๗๐	๕๔,๒๕๐	๖๑,๑๐๐
๑๓	๗,๗๘๐	๑๐,๕๒๐	๑๓,๔๒๐	๑๖,๔๔๐	๒๐,๒๔๐	๒๔,๘๒๐	๓๐,๔๘๐	๓๗,๕๑๐	๔๕,๕๗๐	๕๔,๒๐๐	๕๘,๗๕๐
๑๒	๗,๔๘๐	๑๐,๕๐๐	๑๒,๔๐๐	๑๕,๘๑๐	๑๕,๔๖๐	๒๓,๘๗๐	๒๕,๓๑๐	๓๔,๕๕๐	๔๒,๔๐๐	๕๒,๒๐๐	๕๘,๑๐๐
๑๑	๗,๑๕๐	๑๐,๑๐๐	๑๒,๓๐๐	๑๔,๓๑๐	๑๘,๓๑๐	๒๒๓,๕๕๐	๒๔,๑๘๐	๓๔,๕๕๐	๔๒,๔๐๐	๕๒,๒๐๐	๕๘,๗๕๐
๑๐	๖,๗๑๐	๘,๗๑๐	๑๒,๘๒๐	๑๓,๕๕๐	๑๓,๕๖๐	๒๒๓,๐๗๐	๒๓,๔๐๐	๓๓,๒๖๐	๔๐,๘๗๐	๔๐,๑๕๐	๕๘,๗๕๐
๙	๖,๖๕๐	๘,๓๕๐	๑๑,๕๖๐	๑๓,๓๐๐	๑๓,๖๐๐	๒๒๑,๒๒๐	๒๖๖,๐๖๐	๓๑,๖๘๐	๓๘,๒๐๐	๔๘,๒๖๐	๕๖,๕๕๐
๘	๖,๓๘๐	๘,๕๗๐	๑๑,๐๑๐	๑๖,๖๒๐	๒๐,๓๕๐	๒๕๕,๐๔๐	๓๐,๗๓๐	๓๖,๔๘๐	๓๗,๗๖๐	๔๕,๒๘๐	๕๔,๒๘๐
๗	๖,๑๒๐	๘,๖๐๐	๑๐,๕๖๐	๑๒,๕๔๐	๑๕,๕๔๐	๑๕,๕๖๐	๒๔๔,๐๒๐	๒๕,๔๘๐	๓๖,๒๒๐	๔๔,๔๘๐	๕๒,๐๗๐
๖	๕,๘๖๐	๘,๒๓๐	๑๐,๑๑๐	๑๒,๔๑๐	๑๕,๒๖๐	๑๘,๗๓๐	๒๓๓,๐๐๐	๒๘,๒๓๐	๓๔,๖๘๐	๔๒,๕๕๐	๔๕,๘๖๐
๕	๕,๖๐๐	๗,๘๖๐	๙,๖๖๐	๑๑,๘๖๐	๑๔,๕๔๐	๑๗,๕๐๐	๒๑๔,๕๘๐	๒๒๖,๕๘๐	๓๓,๑๔๐	๔๐,๗๐๐	๔๗,๖๕๐
๔	๕,๓๔๐	๗,๕๕๐	๙,๒๑๐	๑๑,๓๑๐	๑๓,๕๐๐	๑๗,๐๗๐	๒๐,๕๖๐	๒๔๕,๗๓๐	๓๑,๖๐๐	๓๘,๘๑๐	๔๕,๔๔๐
๓	๕,๐๘๐	๗,๑๒๐	๘,๗๖๐	๑๐,๗๖๐	๑๓,๒๒๐	๑๖,๒๔๐	๑๕,๕๔๐	๒๔๔,๔๘๐	๓๐,๐๖๐	๓๖,๕๒๐	๔๓,๒๓๐
๒	๔,๘๒๐	๖,๗๕๑	๘,๓๑๐	๑๐,๒๓๐	๑๒,๕๔๐	๑๕,๔๑๐	๑๔,๕๒๐	๒๓๓,๒๓๐	๒๘,๕๒๐	๓๕,๐๓๐	๔๑,๐๒๐
๑	๔,๕๖๐	๖,๓๘๐	๗,๘๖๐	๙,๖๖๐	๑๑,๘๖๐	๑๔,๕๘๐	๑๗,๕๐๐	๒๑,๕๘๐	๒๖,๕๘๐	๓๓,๑๔๐	๓๘,๘๑๐
ขั้น	อันดับ ๑	อันดับ ๒	อันดับ ๓	อันดับ ๔	อันดับ ๕	อันดับ ๖	อันดับ ๗	อันดับ ๘	อันดับ ๙	อันดับ ๑๐	อันดับ ๑๑

บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือน หมายเลข ๔

ตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง หรือบริหารระดับกลาง

ขั้น	อัตรา
	บาท
๓	๓๖,๕๐๐
๒	๒๕,๕๐๐
๑	๒๑,๕๐๐
ก	๑๑,๒๐๐

ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ

ชั้น / ขั้น	ต้น		กลาง		สูง	
	(ก)	(ข)	(ก)	(ข)	(ก)	(ข)
	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
๓	๑๒,๖๐๐	๑๕,๓๐๐	๑๘,๒๐๐	๒๑,๓๐๐	๒๔,๘๐๐	๒๗,๕๐๐
๒	๙,๔๐๐	๑๑,๘๐๐	๑๔,๗๐๐	๑๗,๘๐๐	๒๑,๓๐๐	๒๔,๐๐๐
๑	๕,๖๐๐	๘,๓๐๐	๑๑,๒๐๐	๑๔,๓๐๐	๑๗,๘๐๐	๒๐,๕๐๐

ปัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน หมายเลข ๕
ตามหน่วยประเภททั่วไป

ขั้น	อันดับ ๑	อันดับ ๒	อันดับ ๓	อันดับ ๔	อันดับ ๕	อันดับ ๖	อันดับ ๗	อันดับ ๘	อันดับ ๙	อันดับ ๑๐	อันดับ ๑๑
	บาท		บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
๑๘	๑๐,๖๐๐										
๑๗	๑๐,๔๘๐										
๑๖	๑๐,๐๘๐										
๑๕	๙,๖๕๐	บาท	๑๖,๖๕๐	๒๐,๔๕๐	๒๕,๑๔๐	๓๐,๔๐๐	๓๗,๔๕๐	๔๖,๕๐๐	๕๖,๕๐๐	บาท	บาท
๑๔	๙,๓๒๐	๑๓,๐๓๐	๑๖,๐๕๐	๑๕,๖๖๐	๒๔,๑๗๐	๓๑,๖๔๐	๓๖,๓๔๐	๔๔,๗๑๐	๕๔,๘๓๐	๖๔,๓๒๐	๗๓,๐๑๐
๑๓	๘,๙๖๐	๑๒,๔๓๐	๑๕,๔๘๐	๑๘,๖๐๐	๒๓,๕๘๐	๓๔,๕๔๐	๓๕,๕๓๐	๔๒,๓๕๐	๕๐,๗๕๐	๖๒,๓๖๐	๗๐,๒๐๐
๑๒	๘,๖๖๐	๑๒,๐๕๐	๑๔,๘๔๐	๑๘,๑๗๐	๒๓,๓๔๐	๓๓,๖๕๐	๓๔,๖๕๐	๔๑,๓๕๐	๔๘,๘๔๐	๕๕,๕๖๐	๖๓,๕๐๐
๑๑	๘,๒๘๐	๑๑,๕๕๐	๑๓,๔๓๐	๑๗,๔๗๐	๒๒,๔๕๐	๒๖,๓๓๐	๓๒,๓๕๐	๓๘,๓๕๐	๔๖,๔๖๐	๕๓,๖๕๐	๖๔,๕๐๐
๑๐	๗,๕๖๐	๑๑,๔๐๐	๑๒,๖๖๐	๑๖,๘๐๐	๒๘,๓๒๐	๓๐,๖๖๐	๓๑,๑๑๐	๓๘,๒๒๐	๔๖,๖๖๐	๕๔,๖๔๐	๖๔,๘๐๐
๙	๗,๖๕๐	๑๐,๗๑๐	๑๓,๑๕๐	๑๖,๘๗๐	๒๘,๓๕๐	๒๘,๖๑๐	๒๘,๗๕๐	๓๖,๓๑๐	๔๓,๓๘๐	๕๓,๒๒๐	๖๒,๓๖๐
๘	๗,๓๕๐	๑๐,๒๕๐	๑๒,๖๗๐	๑๕,๕๒๐	๒๓,๔๐๐	๒๘,๔๐๐	๒๘,๗๕๐	๓๕,๓๑๐	๔๓,๓๘๐	๕๓,๒๒๐	๖๒,๓๖๐
๗	๗,๐๕๐	๙,๘๗๐	๑๒,๑๕๐	๑๔,๘๕๐	๒๘,๓๑๐	๒๒,๔๕๐	๒๗,๕๗๐	๓๓,๘๗๐	๔๑,๖๑๐	๕๑,๐๕๐	๕๕,๘๒๐
๖	๖,๗๕๐	๙,๔๕๐	๑๑,๖๓๐	๑๔,๒๒๐	๑๗,๕๓๐	๒๓,๕๐๐	๒๖,๔๐๐	๓๒,๔๓๐	๓๘,๔๔๐	๔๘,๕๒๐	๕๗,๒๘๐
๕	๖,๔๕๐	๙,๐๓๐	๑๓,๖๓๐	๑๓,๖๕๐	๑๖,๗๕๐	๒๐,๕๕๐	๒๕,๒๓๐	๓๐,๖๕๐	๓๘,๐๗๐	๔๖,๗๕๐	๕๔,๗๕๐
๔	๖,๑๕๐	๘,๖๑๐	๑๐,๕๕๐	๑๓,๐๐๐	๑๕,๕๗๐	๑๘,๖๐๐	๒๕,๐๖๐	๒๘,๕๕๐	๓๖,๓๐๐	๔๔,๕๘๐	๕๒,๒๐๐
๓	๕,๔๕๐	๘,๔๕๐	๑๐,๐๗๐	๑๒,๓๗๐	๑๕,๑๕๐	๑๘,๕๐๐	๒๘,๔๕๐	๒๘,๑๑๐	๓๔,๕๓๐	๔๒,๑๑๐	๔๕,๖๖๐
๒	๕,๕๕๐	๗,๗๗๐	๙,๕๕๐	๑๑,๗๔๐	๑๔,๔๑๐	๑๗,๗๐๐	๒๑,๗๒๐	๒๖,๖๗๐	๓๒,๖๗๐	๔๐,๒๔๐	๔๗,๑๒๐
๑	๕,๒๕๐	๗,๓๕๐	๘,๐๓๐	๑๑,๑๑๐	๑๓,๖๓๐	๑๖,๗๕๐	๒๐,๕๕๐	๒๕,๒๓๐	๓๐,๕๖๐	๓๘,๐๗๐	๔๔,๕๘๐
	อันดับ ๑	อันดับ ๒	อันดับ ๓	อันดับ ๔	อันดับ ๕	อันดับ ๖	อันดับ ๗	อันดับ ๘	อันดับ ๙	อันดับ ๑๐	อันดับ ๑๑

บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน หมายเลข ๕
ตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือบริหารระดับกลาง

ขั้น / อันดับ	ป.ก	ป.ต	ป.๒	ป.๓
	บาท	บาท	บาท	บาท
๑๕	๖๘,๖๘๐			
๑๓	๖๖,๐๐๐			
๑๒	๖๓,๓๕๐			
๑๑	๖๐,๗๒๐			
๑๐	๕๘,๑๒๐	๖๖,๕๐๐	๑๒๐,๕๘๐	๑๓๗,๓๐๐
๙	๕๕,๕๒๐	๕๐,๗๔๐	๑๑๔,๓๒๐	๑๒๕,๐๓๐
๘	๕๒๐,๕๒๐	๔๕,๕๘๐	๑๐๗,๖๖๐	๑๒๐,๗๖๐
๗	๕๐,๔๒๐	๗๕,๒๒๐	๑๐๑,๐๐๐	๑๒๐,๔๕๐
๖	๔๗,๕๕๐	๗๓,๔๖๐	๕๔,๓๔๐	๑๐๔,๒๒๐
๕	๔๕,๔๘๐	๖๗,๗๐๐	๘๗,๖๔๐	๑๐๒,๔๕๐
๔	๔๓,๐๑๐	๖๔,๕๔๐	๘๑,๐๒๐	๙๕,๕๕๐
๓	๔๐,๕๔๐	๖๑,๕๘๐	๗๕,๓๖๐	๘๗,๖๘๐
๒	๓๘,๐๗๐	๕๖,๑๘๐	๗๐๐,๗๐๐	
๑	๓๕,๖๑๐	๕๐,๔๒๐		

ปัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือน หมายเลข ๕
ตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะหรือเชี่ยวชาญเฉพาะ

ขั้น / อันดับ	ช.๑	ช.๒	ช.๓	ช.๔	ช.๕	ช.๖
	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
๑๕	๕๓,๕๗๐	๕๔,๘๖๐	๖๘,๖๘๐	๗๖,๐๘๐	๘๖,๑๔๐	๑๑๐,๐๔๐
๑๔	๔๑,๘๖๐	๕๒,๗๕๐	๖๖,๐๔๐	๗๓,๒๘๐	๘๐,๕๒๐	๑๐๕,๘๑๐
๑๓	๔๐,๒๘๐	๕๐,๗๒๐	๖๓,๕๐๐	๗๑,๒๒๐	๗๙,๐๔๐	๑๐๑,๗๔๐
๑๒	๓๘,๗๓๐	๔๘,๗๗๐	๖๒,๐๖๐	๗๐,๐๘๐	๗๗,๑๔๐	๙๙,๘๒๐
๑๑	๓๗,๒๑๐	๔๖,๘๕๐	๕๘,๗๑๐	๗๓,๑๕๐	๗๕,๔๒๐	๙๓,๕๐๐
๑๐	๓๕,๖๕๐	๔๕,๐๑๐	๕๖,๔๐๐	๗๐,๓๒๐	๗๓,๐๔๐	๙๒,๑๔๐
๙	๓๔,๑๗๐	๔๓,๑๓๐	๕๔,๐๕๐	๖๗,๔๕๐	๗๓,๖๑๐	๙๑,๔๒๐
๘	๓๒,๖๕๐	๔๑,๒๕๐	๕๑,๗๘๐	๖๔,๖๖๐	๗๐,๑๘๐	๙๓,๕๐๐
๗	๓๑,๑๓๐	๓๕,๓๗๐	๕๕,๔๗๐	๖๑,๘๓๐	๗๖,๗๕๐	๙๕,๕๘๐
๖	๒๘,๖๑๐	๓๗,๔๕๐	๔๗,๑๖๐	๕๕,๐๐๐	๗๓,๓๒๐	๙๖,๐๖๐
๕	๒๘,๐๕๐	๓๕,๖๑๐	๔๔,๘๕๐	๕๖,๑๗๐	๖๕,๘๕๐	๘๒,๑๔๐
๔	๒๖,๕๗๐	๓๓,๗๓๐	๔๒,๕๔๐	๕๓,๓๔๐	๖๖,๕๖๐	๗๘,๒๒๐
๓	๒๕,๐๕๐	๓๑,๘๕๐	๔๐,๒๓๐	๕๐,๕๑๐	๖๓,๐๓๐	๗๕,๓๐๐
๒	๒๓,๕๓๐	๒๕,๕๗๐	๓๗,๕๒๐	๔๗,๖๘๐	๕๕,๖๐๐	๗๐,๓๘๐
๑	๒๒๐,๐๑๐	๒๘,๐๕๐	๓๕,๖๑๐	๔๔,๘๕๐	๕๖,๑๗๐	๖๖,๔๖๐

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวบางส่วนไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน เช่น ในส่วนที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของ ก.พ. และ อ.ก.พ. สามัญ อำนาจหน้าที่ของ ก.พ. และ อ.ก.พ. สามัญ การกำหนดตำแหน่ง การให้ได้รับเงินเดือน การบรรจุและแต่งตั้ง การบำเหน็จความชอบ วินัยและการรักษาวินัย การออกจากราชการ การร้องทุกข์ การอุทธรณ์ สมควรแก้ไขปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น นอกจากนี้ สมควรที่จะให้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการเพื่อให้การปฏิบัติราชการของข้าราชการพลเรือนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

แก้คำผิด

พระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๑ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๓๕
หน้า ๔๔ บรรทัดที่ ๑๐ คำว่า "มาตรา ๕๒ (๕)" ให้แก้เป็น "มาตรา ๕๒ (๗)"

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๘ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๓๕
หน้า ๓๕ บรรทัดที่ ๒๒ คำว่า "มาตรา ๔๗" ให้แก้เป็น "มาตรา ๔๘"

กฎกระทรวง

กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐๙ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๕๐๑ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๑๖ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๓๕
หน้า ๖๘ แก้ไขบัญชีท้ายกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐๙ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ในช่องตาราง "ลวดลาย" บรรทัดที่ ๑๓ คำว่า "๑ เมษายน ๒๕๓๔ - ๒๕๓๕" ให้แก้เป็น "๑ เมษายน ๒๔๓๕ - ๒๕๓๕"

พระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๓๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

เป็นปีที่ ๔๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๓๑ ภายใต้บังคับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย การให้มี อ.ก.พ. ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวง และ อ.ก.พ. ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม การกำหนดตำแหน่ง การให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง การบรรจุ การแต่งตั้ง การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรง

ซึ่งในการปฏิบัติราชการ วินัยและการรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ของข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ให้เป็นไปตามลักษณะ ๑ และลักษณะ ๓ เว้นแต่จะได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดไว้เป็นพิเศษ"

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
ชวน หลีกภัย
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ข้าราชการพลเรือนในพระองค์และหน่วยงานที่ข้าราชการดังกล่าวสังกัดอยู่มีลักษณะพิเศษเกี่ยวพันกับราชการในพระองค์โดยใกล้ชิด สมควรกำหนดให้มี อ.ก.พ. ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวง และ อ.ก.พ. ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมที่แตกต่างจากข้าราชการพลเรือนสามัญ ทั้งนี้ เพื่อให้เหมาะสมกับลักษณะพิเศษของข้าราชการดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(สำเนา)

ระเบียบกรมคุมประพฤติ
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายข้าราชการพลเรือนสามัญ
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 7 และระดับ 8 เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์
(ฉบับที่2) พ.ศ. 2547

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกรมคุมประพฤติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายข้าราชการธุรการผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 7 และระดับ 8 เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามมาตรา 275 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 ประกอบกับมาตรา 22 (1) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.2535 และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. 2545 กรมคุมประพฤติโดย อ.ก.พ. กรมคุมประพฤติ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ระเบียบนี้ เรียกว่า "ระเบียบกรมคุมประพฤติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 7 และระดับ 8 เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2547"

ข้อ 2. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ข้อ 3.ให้แก้ไขคำว่า " ข้าราชการธุรการ " ในระเบียบกรมคุมประพฤติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายข้าราชการธุรการผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 7 และระดับ 8 เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ พ.ศ. 2541 เป็น " ข้าราชการพลเรือนสามัญ " ทุกแห่ง

ข้อ 4.ให้เพิ่มเติมบทนิยามคำว่า "ผู้อำนวยการกองหรือมีฐานะเทียบเท่าผู้อำนวยการกอง" และ "ผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติ"ในข้อ 4 แห่งระเบียบกรมคุมประพฤติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายข้าราชการธุรการผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 7 และระดับ 8 เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ พ.ศ. 2541 ดังต่อไปนี้

"ผู้อำนวยการกองหรือมีฐานะเทียบเท่าผู้อำนวยการกอง" หมายความว่า ผู้อำนวยการระดับกองในสังกัดกรมคุมประพฤติ แต่ไม่รวมถึงผู้อำนวยการกองแผนงานและสารสนเทศ และผู้อำนวยการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด"

"ผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติ" หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดหรือประจำศาล"

ข้อ 5.ให้ยกเลิกข้อความในข้อ 5 แห่งระเบียบกรมคุมประพฤติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายข้าราชการธุรการผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 7 และระดับ 8 เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ พ.ศ. 2541 และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

/" ข้อ 5...

" ข้อ 5 ให้มีการย้ายข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 7 และระดับ 8 ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ดังต่อไปนี้

1. เลขานุการกรม

2. ผู้อำนวยการกองหรือมีฐานะเทียบเท่าผู้อำนวยการกอง

3. ผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติ "

ข้อ 6. ให้ยกเลิกข้อความตามข้อ 7 แห่งระเบียบกรมคุมประพฤติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการย้ายข้าราชการธุรการผู้ดำรงตำแหน่งระดับ 7 และระดับ 8 เพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ พ.ศ. 2541 และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

" ข้อ 7 ข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งตามข้อ 5 เมื่อได้ปฏิบัติหน้าที่เดียวติดต่อกันมาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปีแต่ไม่เกินห้าปี ให้ดำเนินการย้ายไปดำรงตำแหน่งอื่นภายในหกสิบวัน นับแต่วันถัดจากวันที่ข้าราชการผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว เว้นแต่กรณีมีเหตุผลความจำเป็นพิเศษ "

ประกาศ ณ วันที่ 22 ธันวาคม พ.ศ. 2547

กิตติพงษ์ กิตยารักษ์

(นายกิตติพงษ์ กิตยารักษ์)

อธิบดีกรมคุมประพฤติ

สำเนาถูกต้อง

(นายเศวตนันท์ สุขพันธ์)

นิติกร 8ว

เศวตนันท์ คัด/ทาน

ระเบียบกรมคุมประพฤติ

ว่าด้วยการกำหนดจำนวนครั้งวันลาป่วย ลากิจและวันมาทำงานสาย

พ.ศ.2547

ด้วยกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน พ.ศ. 2544 ข้อ 7 (7) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 8(5) และ มาตรา 72 มีสาระสำคัญประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน คือ ต้องไม่ลาหรือมาทำงานสายเกินจำนวนครั้ง ที่อธิบดีผู้บังคับบัญชาหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดีกำหนดเป็นหนังสือไว้ก่อนแล้ว ดังนั้น เพื่อให้เป็นแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีความเข้าใจตรงกันอันจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535 มาตรา 22 (1) กรมคุมประพฤติ โดย อ.ก.พ.กรมคุมประพฤติ ได้มีมติกำหนดจำนวนครั้ง วันลาป่วย ลากิจและวันมาทำงานสาย เพื่อประกอบการพิจารณาการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีของข้าราชการในกรมคุมประพฤติ โดยกำหนดเป็นระเบียบว่าด้วยการกำหนดจำนวนครั้งวันลาป่วย ลากิจและวันมาทำงานสาย ดังนี้

ข้อ 1. ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกรมคุมประพฤติว่าด้วยการกำหนดจำนวนครั้งวันลาป่วย ลากิจและวันมาทำงานสาย พ.ศ.2547"

ข้อ 2. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2547 เป็นต้นไป

ข้อ 3. ให้ยกเลิก "ระเบียบกรมคุมประพฤติว่าด้วยการกำหนดจำนวนครั้งวันลาป่วย ลากิจและวันมาทำงานสาย พ.ศ. 2538"

ข้อ 4. การนับจำนวนครั้งให้นับตามปีงบประมาณ

ครึ่งปีแรก หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม ถึงวันที่ 31 มีนาคม ของปีถัดไป

ครึ่งปีหลัง หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน ถึงวันที่ 30 กันยายน ของปีเดียวกัน

ข้อ 5. ในครึ่งปีแรกหรือครึ่งปีหลังแล้วแต่กรณี ข้าราชการผู้ใดลาป่วย ลากิจรวมกันเกินกว่า 12 ครั้งหรือมาทำงานสายเกินกว่า 18 ครั้ง ให้งดเลื่อนขั้นเงินเดือนสำหรับผู้นั้น

ข้อ 6. ในหลักเกณฑ์อื่นนอกเหนือจากข้อกำหนดในระเบียบนี้ที่เกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือนประจำปีให้เป็นไปตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือน

/ข้อ 7...

ข้อ 7. ในกรณีที่ข้าราชการผู้ใดไม่อยู่ในหลักเกณฑ์การเลื่อนขั้นเงินเดือนตามข้อ 5 ของระเบียบนี้ หากมีเหตุผลเป็นกรณีพิเศษอันสมควรเลื่อนขั้นเงินเดือน ให้ผู้บังคับบัญชานำเสนอ ก.ก.พ. กรมคุมประพฤติเพื่อพิจารณาเฉพาะราย

ข้อ 8. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับแก่ลูกจ้างประจำหรือพนักงานราชการด้วยโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ 7 มิถุนายน พ.ศ. 2547

(ลงชื่อ) กิตติพงษ์ กิตยารักษ์

(นายกิตติพงษ์ กิตยารักษ์)
อธิบดีกรมคุมประพฤติ

สำเนาถูกต้อง

(นายเศวตนันท์ สุขพันธ์)
หัวหน้ากลุ่มนิติการ

ปิยบาศ คัด/ทาน

พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖

กฎกระทรวง

๑. กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นและการพิจารณาคำร้องขอใช้มาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยาน พ.ศ. ๒๕๔๘

ระเบียบ

๑. ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายแก่พยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๗

๒. ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายแก่พยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน ผู้สืบสันดานของพยาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานในคดีอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘

๓. ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๘

คำสั่ง

คำสั่งกระทรวงยุติธรรม ที่ ๔๗๓/๒๕๔๗ เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

กฎกระทรวง

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่น
และการพิจารณาคำร้องขอใช้มาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยาน
พ.ศ. ๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

"คำร้อง" หมายความว่า คำร้องขอรับการคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษ

"สำนักงาน" หมายความว่า สำนักงานคุ้มครองพยาน และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานอื่นที่รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญาประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาให้ทำหน้าที่รับคำร้อง ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของแต่ละกระทรวง

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ข้อ ๒ ในกรณีที่ปรากฏแน่ชัดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าพยานในคดีอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ จะไม่ได้รับความปลอดภัยให้บุคคลดังต่อไปนี้มีสิทธิยื่นคำร้องเพื่อขอใช้มาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยาน

(๑) พยานหรือผู้ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากพยาน

(๒) บุคคลซึ่งมีประโยชน์เกี่ยวข้องกับพยาน

(๓) พนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา

(๔) พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา

(๕) พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา

ทั้งนี้ บุคคลตาม (๒) (๓) (๔) และ (๕) จะยื่นคำร้องดังกล่าวได้ต่อเมื่อได้รับความยินยอมของพยาน

ความยินยอมของพยานตามความในวรรคสอง ให้ทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อพยานเป็นสำคัญ

ข้อ ๓ คำร้องอย่างน้อยต้องระบุชื่อ นามสกุล และที่อยู่ของพยานและผู้ยื่นคำร้อง และพฤติการณ์ที่แสดงให้เห็นว่าพยานอาจไม่ได้รับความปลอดภัย ทั้งนี้ ต้องมีลายมือชื่อของผู้ยื่นคำร้องเป็นสำคัญ

ข้อ ๔ การยื่นคำร้องตามข้อ ๒ ให้ยื่นผ่านสำนักงาน พร้อมด้วยพยานหลักฐานและข้อเท็จจริงที่แสดงว่าพยานจะไม่ได้รับความปลอดภัย

ข้อ ๕ เมื่อสำนักงานได้รับคำร้องตามข้อ ๔ แล้ว ให้ดำเนินการในเบื้องต้น ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบความถูกต้องของคำร้อง

(๒) สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมเพื่อทราบข้อมูลที่แสดงว่าพยานอาจไม่ได้รับความปลอดภัย และหากเห็นว่ามีรายละเอียดเพิ่มเติมที่เป็นข้อสาระสำคัญ ให้จัดทำบันทึกประกอบคำร้อง โดยให้ผู้ยื่นคำร้องลงลายมือชื่อในบันทึกดังกล่าว

(๓) แจ้งให้ผู้ยื่นคำร้องทราบถึงสิทธิและผลกระทบ รวมทั้งความรับผิดอันเนื่องจากการใช้มาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยาน

(๔) ออกใบรับคำร้องไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๖ ในการตรวจสอบคำร้องตามข้อ ๕ หากสำนักงานเห็นว่ายังขาดพยานหลักฐานใดให้แจ้งผู้ยื่นคำร้องส่งเพิ่มเติมให้ครบถ้วนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำร้องไม่ยื่นพยานหลักฐานและรายละเอียดเพิ่มเติมภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง โดยไม่แจ้งเหตุขัดข้องให้ทราบ ให้สำนักงานรวบรวมพยานหลักฐานเท่าที่มีและจัดทำรายงานและความเห็นประกอบคำร้องเสนอให้รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายพิจารณาต่อไป

ข้อ ๗ ในกรณีที่สำนักงานตรวจสอบคำร้อง พยานหลักฐาน และรายละเอียดที่ยื่นตามข้อ ๕ หรือพยานหลักฐานและรายละเอียดที่ยื่นเพิ่มเติมตามข้อ ๖ แล้ว ให้สำนักงานเสนอคำร้องดังกล่าวพร้อมกับความเห็นประกอบให้รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายพิจารณาสั่งการโดยด่วน

การเสนอคำร้องตามวรรคหนึ่ง หรือตามข้อ ๖ วรรคสอง หากหน่วยงานที่เสนอคำร้องมิใช่สำนักงานคุ้มครองพยาน ให้เสนอผ่านสำนักงานคุ้มครองพยาน

เมื่อสำนักงานคุ้มครองพยานได้รับคำร้องตามวรรคสองแล้ว ให้เสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาสั่งการของรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายโดยด่วน พร้อมทั้งแจ้งให้พยานหรือผู้ยื่นคำร้องทราบถึงวันที่รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายได้รับคำร้อง

ข้อ ๘ เมื่อรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายได้รับคำร้องตามข้อ ๖ หรือข้อ ๗ แล้ว ให้พิจารณาสั่งการโดยด่วน ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องจากสำนักงานคุ้มครองพยาน ถ้าเห็นว่าไม่ควรใช้มาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยานให้สั่งไม่รับคำร้อง แล้วแจ้งคำสั่งพร้อมเหตุผลและสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวให้พยานหรือผู้ยื่นคำร้องทราบโดยเร็ว ถ้าเห็นว่าควรใช้มาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยาน ให้สั่งใช้มาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยานตามความเหมาะสมต่อไป

หากรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายไม่พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าสั่งไม่รับคำร้อง

กรณีที่รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายสั่งไม่รับคำร้อง หรือกรณีที่ถือว่าสั่งไม่รับคำร้อง ผู้ยื่นคำร้องมีสิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖

ข้อ ๙ ในกรณีที่รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายสั่งการให้ใช้มาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยาน ก่อนดำเนินการคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษ ให้สำนักงานจัดให้พยานลงลายมือชื่อแสดงความยินยอมรับการคุ้มครองอีกครั้ง

ข้อ ๑๐ การรับและส่งคำร้อง การตรวจสอบคำร้อง การพิจารณาคำร้องและการคุ้มครองพยานให้ดำเนินการเป็นการลับ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความปลอดภัยของพยาน ข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับตัวพยาน บุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน พฤติการณ์แห่งคดี ความไม่ปลอดภัยที่พยานจะได้รับ และข้อเท็จจริงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นสำคัญ

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่มีการร้องขอให้นำมาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยานมาใช้บังคับแก่สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานซึ่งมีผลต่อการที่พยานจะมาเป็นพยาน ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับมาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยานมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๒ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘
พงศ์เทพ เทพกาญจนา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ บัญญัติให้การยื่นและการพิจารณาคำร้องขอใช้มาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยานเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายแก่พยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานในคดีอาญา

พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม โดยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายแก่พยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๗"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

"คำขอ" หมายความว่า คำขอรับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่าย

"สำนักงาน" หมายความว่า สำนักงานคุ้มครองพยาน และหมายความรวมถึงหน่วยงานอื่นที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการคุ้มครองพยานตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาการจ่ายค่าตอบแทนความเสียหายแก่พยานในคดีอาญาและผู้ใกล้ชิด

"ผู้มีสิทธิยื่นคำขอ" หมายความว่า พยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน ทายาทโดยธรรมของพยานที่พยานเกิดความเสียหายแก่ชีวิต และหมายความรวมถึง พนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญาพนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา

"บุคคลอื่นยื่นคำขอแทน" หมายความว่า ผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้อนุบาลในกรณีผู้มีสิทธิยื่นคำขอเป็นผู้เยาว์หรือผู้ไร้ความสามารถแล้วแต่กรณี ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน สามี ภริยา หรือบุคคลอื่นที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นหนังสือจากผู้มีสิทธิยื่นคำขอ

"พนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา" หมายความว่า เจ้าพนักงานตำรวจหรือเจ้าพนักงานอื่นที่มีกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจและหน้าที่ทำการสืบสวนคดีอาญา

"พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา" หมายความว่า พนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานอื่นที่มีกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจและหน้าที่ทำการสอบสวนคดีอาญา

"พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา" หมายความว่า พนักงานอัยการ หรือเจ้าพนักงานอื่นที่มีกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจและหน้าที่ฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล

ข้อ ๔ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินที่ไม่ได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการโดยอนุโลม

ข้อ ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามระเบียบนี้

ลักษณะ ๑

ค่าตอบแทน

หมวด ๑

ค่าตอบแทนแก่พยานที่มาให้ข้อเท็จจริง หรือเบิกความในคดีอาญา

ข้อ ๖ พยานที่ได้ให้ข้อเท็จจริงต่อพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา หรือเบิกความต่อศาลแล้ว มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนที่จำเป็นและสมควร ตามอัตราที่กำหนดในระเบียบนี้

ในส่วนของพยานที่ได้ให้ข้อเท็จจริงต่อพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา และพนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา จะมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนเฉพาะพยานที่ระบุไว้ในสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๗ ในคดีความผิดต่อส่วนตัวซึ่งผู้เสียหายเป็นโจทก์ พยานโจทก์หรือพยานจำเลยอาจได้รับค่าตอบแทนตามอัตราที่กำหนดในระเบียบนี้ ทั้งนี้ ให้อยู่ในดุลพินิจของศาล

ข้อ ๘ ค่าตอบแทนตามข้อ ๖ และ ข้อ ๗ ให้จ่ายในอัตราดังต่อไปนี้

(๑) พยานผู้ที่มีที่พักอาศัยอยู่ในเขตจังหวัดที่มาให้ข้อเท็จจริงยังที่ทำการพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา หรือศาลได้รับค่าตอบแทนครั้งละสองร้อยบาท

(๒) พยานผู้ที่มีที่พักอาศัยอยู่นอกเขตจังหวัดที่เดินทางมาให้ข้อเท็จจริงยังที่ทำการพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญาหรือศาล ได้รับค่าตอบแทนครั้งละห้าร้อยบาท

ข้อ ๙ พยานที่พนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา หรือศาล เห็นว่าสามารถให้ข้อเท็จจริงที่เป็นประโยชน์แก่คดี ให้หัวหน้าส่วนราชการของพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนหรือสอบสวนคดีอาญาหรือพนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญาหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายหรือศาล แล้วแต่กรณี เป็นผู้ใช้ดุลพินิจสั่งจ่ายค่าตอบแทน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามอัตราที่กำหนดไว้ใน ข้อ ๘

การจ่ายเงินต้องมีหลักฐานการจ่ายเงินตามระเบียบของทางราชการไว้ เพื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ

หมวด ๒
ค่าตอบแทนความเสียหายแก่พยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน

ข้อ ๑๐ ในกรณีเกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ ชื่อเสียง ทรัพย์สินหรือสิทธิ อย่างหนึ่งอย่างใดของพยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน เพราะมีการกระทำผิดอาญาโดยเจตนา เนื่องจากการที่พยานจะมา หรือได้มาเป็นพยาน บุคคลนั้นมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนที่จำเป็นและสมควร ทั้งนี้ ตามอัตราที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่ง ไม่ให้ความยินยอมในการรับความคุ้มครองพยานตามมาตรการที่สำนักงานกำหนด ตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ หรือมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ แล้วแต่กรณี บุคคลดังกล่าวไม่มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนสำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้น นับแต่การไม่ให้ความยินยอม

ข้อ ๑๑ ผู้มีสิทธิยื่นคำขอต้องยื่นคำขอตามแบบพร้อมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องตามที่สำนักงานคุ้มครองพยานกำหนด

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิยื่นคำขอไม่สามารถมายื่นคำขอได้ด้วยตนเอง อาจให้บุคคลอื่นยื่นคำขอแทนก็ได้

ข้อ ๑๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณาการจ่ายค่าตอบแทนความเสียหายแก่พยานในคดีอาญาและผู้ใกล้ชิด” ประกอบด้วย อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพหรือรองอธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพที่อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพมอบหมายเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกรมการปกครอง เป็นกรรมการ และผู้อำนวยการสำนักงานคุ้มครองพยาน เป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่พิจารณาการจ่ายค่าตอบแทนความเสียหายแก่พยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน ทั้งนี้ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้ถือเป็นที่สุดและให้มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ข้อ ๑๔ เมื่อได้รับคำร้องแล้ว ให้สำนักงานคุ้มครองพยานตรวจสอบคำขอและข้อเท็จจริงให้เสร็จสิ้นโดยเร็วและส่งให้คณะกรรมการพิจารณาต่อไป

ข้อ ๑๕ การพิจารณาของคณะกรรมการ อาจให้ผู้มีสิทธิยื่นคำขอมาให้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมหรือให้มีการสอบพยานหลักฐานเพิ่มเติมด้วย

ข้อ ๑๖ ให้สำนักงานคุ้มครองพยานแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้แก่ผู้ยื่นคำขอทราบโดยเร็ว

ในกรณีที่ผู้มีสิทธิยื่นคำขอไม่พอใจในคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ผู้มีสิทธิยื่นคำขออาจใช้สิทธิอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ ในหมวด ๕ ว่าด้วยการอุทธรณ์

ข้อ ๑๗ ในการพิจารณาจ่ายค่าตอบแทน ให้คำนึงถึงพฤติการณ์ และความร้ายแรงของการกระทำความผิดและสภาพความเสียหายที่พยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานได้รับ รวมถึงโอกาสที่จะได้รับการบรรเทาความเสียหายโดยทางอื่นด้วย

ข้อ ๑๘ ให้สำนักงานคุ้มครองพยานจ่ายค่าตอบแทนให้แก่พยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานในอัตราดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเกิดความเสียหายแก่ชีวิต

(ก) ค่าตอบแทนตั้งแต่สามหมื่นบาทแต่ไม่เกินหนึ่งแสนบาท

(ข) ค่าจัดการศพ สองหมื่นบาท

(ค) ค่าขาดอุปการะเลี้ยงดูตามพฤติการณ์ในขณะที่เสียชีวิต ไม่เกินสามหมื่นบาท

(ง) ค่าอุปการะด้านการศึกษาแก่บุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของพยานให้จ่ายเป็นรายเดือนๆ ละไม่เกินสามพันบาทจนกว่าจะบรรลุนิติภาวะ เว้นแต่เมื่อบรรลุนิติภาวะแล้ว กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา หรือเทียบเท่าจนถึงระดับปริญญาตรีในประเทศ ให้ได้รับการอุปการะต่อไปจนถึงอายุไม่เกินยี่สิบห้าปีบริบูรณ์

(๒) กรณีเกิดความเสียหายแก่ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ

(ก) ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ให้จ่ายเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินสามหมื่นบาท

(ข) ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจ ให้จ่ายเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินห้าหมื่นบาท

(ค) ค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้ในระหว่างการรักษาพยาบาลให้จ่ายในอัตราวันละไม่เกินสองร้อยบาท นับแต่วันที่ไม่สามารถประกอบการงานได้ตามปกติ

(ง) ค่าเสียหายอื่นนอกจากที่กล่าวข้างต้น ให้จ่ายตามจำนวนที่สมควรแต่ไม่เกินสามหมื่นบาท

(๓) กรณีเกิดความเสียหายแก่ชื่อเสียงหรือทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดให้จ่ายตามที่สามารถประเมินหรือเทียบเคียงได้แต่ไม่เกินห้าหมื่นบาท หากความเสียหายนั้นเป็นผลโดยตรงจากการกระทำผิดอาญาโดยเจตนา

การจ่ายเงินต้องมีหลักฐานการจ่ายเงินตามระเบียบของทางราชการไว้เพื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ

ลักษณะ ๒

ค่าใช้จ่าย

หมวด ๑

ค่าใช้จ่ายตามมาตรการทั่วไปในการคุ้มครองพยาน

ข้อ ๑๙ เมื่อพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา ศาล หรือสำนักงานคุ้มครองพยาน ได้จัดให้พยานอยู่ในความคุ้มครองตามที่เห็นเป็นการสมควร หรือเมื่อเจ้าพนักงานตำรวจหรือเจ้าหน้าที่อื่นช่วยให้ความคุ้มครองแก่พยานตามที่บุคคลดังกล่าวได้ร้องขอแล้ว มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายตามอัตราที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ ๒๐ ค่าใช้จ่ายในการคุ้มครองพยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานเบิกจ่ายได้ตามอัตราดังต่อไปนี้

(ก) พยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน

(๑) ค่าที่พักอาศัยอันเนื่องมาจากการคุ้มครองพยาน ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินห้องละแปดร้อยบาทต่อวัน

(๒) ค่าอาหาร เครื่องดื่ม ให้เบิกจ่ายได้ในอัตราคนละสองร้อยบาทต่อวัน

(๓) ค่าเลี้ยงชีพที่สมควรอันเนื่องมาจากการขาดประโยชน์ทำมาหาได้ให้เบิกจ่ายได้ในอัตราคนละสองร้อยบาทต่อวัน

(ข) เจ้าหน้าที่ที่คุ้มครองความปลอดภัย

(๑) ค่าที่พักอาศัยอันเนื่องมาจากการคุ้มครองพยาน ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินห้องละแปดร้อยบาทต่อวัน

(๒) ค่าดำเนินการของเจ้าหน้าที่ที่คุ้มครองความปลอดภัยที่ต้องใช้ระยะเวลาไม่ต่ำกว่าสิบสองชั่วโมง ให้เบิกจ่ายในอัตราเหมาจ่ายคนละสองร้อยบาทต่อวัน

(๓) ค่าใช้จ่ายในกรณีที่ต้องจัดให้มีการปกปิดมิให้เปิดเผยชื่อตัว ชื่อสกุล ที่อยู่ ภาพหรือข้อมูลอย่างอื่นที่สามารถระบุตัวพยานได้ ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง

ข้อ ๒๑ ให้หัวหน้าส่วนราชการของหน่วยงานที่ดำเนินการคุ้มครองพยานตามมาตรการทั่วไปหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เป็นผู้ใช้ดุลพินิจในการสั่งจ่ายค่าใช้จ่ายตามอัตราที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้โดยต้องมีหลักฐานการจ่ายเงินตามระเบียบของทางราชการไว้ เพื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ เว้นแต่ กรณีที่เป็นความลับให้สำนักงานเจรจาเกี่ยวกับวิธีการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินกับสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินต่อไป

หมวด ๒

ค่าใช้จ่ายตามมาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยาน

ข้อ ๒๒ เมื่อสำนักงานคุ้มครองพยานดำเนินการเพื่อคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษให้เบิกค่าใช้จ่ายในการคุ้มครองพยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานได้ตามอัตราที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ ๒๓ ค่าใช้จ่ายตามมาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยาน เบิกจ่ายได้ตามอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายในการย้ายที่อยู่ หรือจัดหาที่พักอันเหมาะสม ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง

(๒) ค่าใช้จ่ายในการจ่ายค่าเลี้ยงชีพที่สมควรแก่พยานหรือบุคคลที่อยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของพยาน ให้เบิกจ่ายได้ไม่เกินคนละสองร้อยบาทต่อวัน

(๓) ค่าใช้จ่ายในการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการเปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุลและหลักฐานทางทะเบียนที่สามารถระบุตัวพยาน รวมทั้งการดำเนินการเพื่อกลับคืนสู่ฐานะเดิมตามคำขอของพยาน ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง

(๔) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเพื่อให้มีอาชีพ หรือให้มีการศึกษาอบรมหรือดำเนินการใดเพื่อให้พยานสามารถดำรงชีพอยู่ได้ตามที่เหมาะสม ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง

(๕) ค่าใช้จ่ายในการช่วยเหลือเรียกร้องสิทธิที่พยานพึงได้รับ ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง

(๖) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองความปลอดภัยในระยะเวลาไม่ต่ำกว่าสิบสองชั่วโมง ให้เบิกจ่ายให้เจ้าหน้าที่ที่ช่วยให้ความคุ้มครองตามจำเป็นในอัตราเหมาจ่าย แต่ไม่เกินคนละสองร้อยบาทต่อวัน

(๗) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการอื่นใดให้พยานได้รับความช่วยเหลือ หรือได้รับความคุ้มครองตามที่เห็นสมควร เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง

ข้อ ๒๔ ให้หัวหน้าส่วนราชการของหน่วยงานที่ดำเนินการคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เป็นผู้ใช้ดุลพินิจในการสั่งจ่ายค่าใช้จ่ายตามอัตราที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้โดยมีหลักฐานการจ่ายเงินตามระเบียบของทางราชการไว้ เพื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบเว้นแต่ กรณีที่เป็นความลับให้สำนักงานเจรจาเกี่ยวกับวิธีการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินกับสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินต่อไป

หมวด ๓
การตรวจสอบการเบิกจ่าย

ข้อ ๒๕ ให้การดำเนินการอันเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายตามระเบียบนี้เป็นความลับและให้การตรวจสอบการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายดังกล่าวกระทำได้แต่โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สามารถเข้าถึงชั้นความลับได้เท่านั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗
พงศ์เทพ เทพกาญจนา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายแก่พยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานในคดีอาญา (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๔๘

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายแก่พยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ และเพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายแก่พยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานในคดีอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗ แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายแก่พยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๗ พยานในคดีอาญาดังต่อไปนี้ให้อยู่ในดุลพินิจของศาลที่จะมีคำสั่งให้มีการจ่ายค่าตอบแทนดังนี้ ไม่เกินอัตราที่กำหนดตามระเบียบนี้

(๑) พยานโจทก์ในคดีความผิดต่อส่วนตัวซึ่งผู้เสียหายเป็นโจทก์

(๒) พยานจำเลย ทั้งในคดีความผิดต่อส่วนตัวและคดีความผิดต่อแผ่นดิน ไม่ว่าผู้เสียหายหรือพนักงานอัยการเป็นโจทก์"

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔) ของข้อ ๒๐ (ข) แห่งระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายแก่พยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๗

"(๔) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการอื่นใดให้พยานได้รับความช่วยเหลือหรือได้รับความคุ้มครองตามที่เห็นสมควร เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง"

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘
พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยการคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษ

พ.ศ. ๒๕๔๘

โดยที่มาตรา ๑๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย อาจสั่งให้การคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษสิ้นสุดลงเมื่อพยานไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงหรือระเบียบของกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๑๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๘"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

"พยาน" หมายความว่า พยานบุคคลซึ่งจะมาให้หรือได้ให้ข้อเท็จจริงต่อพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา หรือศาลในการดำเนินคดีอาญา รวมทั้ง ผู้ชำนาญการพิเศษ แต่มิให้หมายความรวมถึงจำเลยที่อ้างตนเองเป็นพยาน

"เจ้าหน้าที่" หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของสำนักงานคุ้มครองพยาน เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้ปฏิบัติงานคุ้มครองพยาน

"มาตรการพิเศษ" หมายความว่า มาตรการให้การคุ้มครองพยานตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย สั่งให้ใช้มาตรการพิเศษในการคุ้มครองความปลอดภัย

"ความปลอดภัย" หมายความว่า ความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างใดอย่างหนึ่งของพยานทั้งก่อน ขณะ และหลังมาเป็นพยาน

ข้อ ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามระเบียบนี้

ข้อ ๕ เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายสั่งการให้ใช้มาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยาน พยานต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) พยานต้องให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่และปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ในเรื่องที่เกี่ยวกับความปลอดภัยของตนเองและผู้เกี่ยวข้อง

(๒) พยานต้องไม่ปฏิบัติตัวที่อาจทำให้เกิดความเสี่ยงต่อความปลอดภัยของตนเองและผู้เกี่ยวข้อง

(๓) กรณีที่พยานจะติดต่อหรือสื่อสารกับบุคคลภายนอก จะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ก่อน

(๔) กรณีมีการย้ายที่อยู่หรือที่พักอาศัย พยานต้องไม่กระทำการหรือมีพฤติการณ์ ซึ่งอาจเปิดเผยให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดทราบได้ว่าตนอยู่ที่ใด

(๕) พยานต้องหลีกเลี่ยงไม่กระทำการใด ๆ ซึ่งอาจเปิดเผยสถานะของตนเอง

(๖) พยานต้องยินยอมให้เจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบที่พักอาศัยของพยานได้ตามสมควร

(๗) พยานต้องปฏิบัติตามข้อปฏิบัติอื่นที่สำนักงานคุ้มครองพยานเห็นสมควร

ข้อ ๖ กรณีพยานไม่ปฏิบัติตามข้อ ๕ ให้เจ้าหน้าที่ทำรายงานพร้อมระบุเหตุผล แจ้งสำนักงานคุ้มครองพยานเพื่อเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายพิจารณาสั่งให้การคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษสิ้นสุดลง

ข้อ ๗ ให้นำความตามข้อ ๕ และข้อ ๖ มาใช้บังคับกับในกรณีที่สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานซึ่งมีผลต่อการที่พยานจะมาเป็นพยานอาจไม่ได้รับความปลอดภัยและพยานได้ร้องขอให้นำมาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยานมาใช้บังคับแก่บุคคลดังกล่าว

ข้อ ๘ เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย สั่งให้การคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษสิ้นสุดลง ให้สำนักงานคุ้มครองพยานแจ้งให้พยานทราบโดยเร็ว

คำสั่งสิ้นสุดการคุ้มครองตามวรรคหนึ่งให้ทำเป็นหนังสือและอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. ชื่อตัว ชื่อสกุล ของผู้ร้องและผู้รับการคุ้มครอง

๒. วัน เดือน ปี ที่มีคำสั่ง

๓. เหตุผลที่มีคำสั่ง

๔. สิทธิและเงื่อนไขในการอุทธรณ์คำสั่ง

การแจ้งคำสั่งตามวรรคหนึ่งให้สำนักงานคุ้มครองพยานแจ้งให้แก่พยานโดยตรง หรือแจ้งผ่านหน่วยงานที่ให้การคุ้มครองพยานหรือจัดส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ แต่หากจำเป็นและเร่งด่วนอาจแจ้งทางโทรสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๘

พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

คำสั่งกระทรวงยุติธรรม

ที่ 473 / 2547

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. 2546

เพื่อให้การปฏิบัติ และการดำเนินการให้ความคุ้มครองพยานในคดีอาญาของส่วนราชการในสังกัดกระทรวงยุติธรรม อันประกอบด้วย กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กรมสอบสวนคดีพิเศษ และกรมราชทัณฑ์ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และสัมฤทธิ์ผลในทางปฏิบัติ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. 2546 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม จึงมีคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการของส่วนราชการในสังกัดกระทรวงยุติธรรมดังกล่าว เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. 2546 ดังต่อไปนี้

1. กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ

1.1	นายชาญเชาวน์ ไชยานุกิจ	อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
1.2	นางสาวปรียาพร ศรีมงคล	รองอธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
1.3	นายกอบเกียรติ กสิวิวัฒน์	รองอธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
1.4	นายไพฑูรย์ สว่างกบล	ผู้อำนวยการสำนักงานคุ้มครองพยาน
1.5	ว่าที่ร้อยตรี ธนกร สถานานนท์	นักวิชาการยุติธรรม 7
1.6	นายวีรพันธ์ พวงเพชร	นักวิชาการยุติธรรม 6
1.7	นายไพโรจน์ นิยมเดชา	นักวิชาการยุติธรรม 3

/ 2. กรมพินิจ ...

2. กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

2.1 นายอาภาพงศ์ กฤตเวทิน	ผอ. สถานพินิจฯ กรุงเทพมหานคร
2.2 นายจรัญ วัจนะคุปต์	ผอ. สพ. ปทุมธานี
2.3 นายนิพนธ์ ปัทมินทร์	ผอ. สพ. นครปฐม
2.4 นางสาวสุมาลี มีชูเสพย์	ผอ. สพ. จันทบุรี รักษาการ ผอ. สพ. อยุธยา
2.5 นายทรงพล ธรรมครองอาตม์	ผอ. สพ. สุพรรณบุรี
2.6 นางศศิธร พิริยะจารุกุล	ผอ. สพ. ราชบุรี
2.7 นายชัยวัฒน์ หัสดิพันธุ์	ผอ. สพ. ฉะเชิงเทรา
2.8 นายวงศ์ศักดิ์ ประเทียบอินทร์	ผอ. สพ. กาญจนบุรี
2.9 นายสุวพงศ์ กิติภัทย์พิบูลย์	ผอ. สพ. เพชรบุรี
2.10 นายศุภชัย สุวรรณสุรัตน์	ผอ. สพ. สระบุรี
2.11 นายพัชรินทร์ บัวแก้ว	รักษาการ ผอ. สพ. สมุทรปราการ
2.12 นายประวิทย์ สุทธิโกเศศ	รักษาการ ผอ. สพ. สมุทรสาคร
2.13 นายศักดิ์ชัย คำชู	ผอ. สพ. ชลบุรี / รักษาการ ผอ.ศูนย์ฝึกฯ บ้านกรุณา2
2.14 นายอานนท์ ภาคำ	ผอ. สพ. ระยอง
2.15 นางจันทนา คำสวัสดิ์	รักษาการ ผอ. สพ. จันทบุรี
2.16 นายโกศล สมคิดสรรพ์	ผอ. สพ. นครสวรรค์
2.17 นายปิยะ ทั่งสุสังข์	ผอ. สพ. อ่างทอง
2.18 นายจรัล ภักดีฉนวน	ผอ. สพ. สิงห์บุรี
2.19 นายเจริญ นันทะระ	ผอ. สพ. เพชรบูรณ์
2.20 นางสาวเกษมา นิมะพันธ์	ผอ. สพ. พิษณุโลก
2.21 นายเกษม แก้วจินดา	ผอ. สพ. สุโขทัย
2.22 นายมนัส เฉียวกุล	ผอ. สพ. เชียงใหม่
2.23 นายชูเกียรติ บุณทัน	รักษาการ ผอ. สพ. ลำพูน
2.24 นายอนันต์ ลิขานนท์	ผอ. สพ. ลำปาง
2.25 นายเกษมสันต์ อัมพันธ์	ผอ. สพ. นครราชสีมา
2.26 นางสุดาพร บุญโนทก	ผอ. สพ. ขอนแก่น
2.27 พ.จ.อ. จรินทร์ อภิบาลศรี	ผอ. สพ. อุดรธานี
2.28 นายเลิศศักดิ์ บุญสุข	ผอ. สพ. บุรีรัมย์

/ 2.29 นางไพวรรณ ...

2.29 นางไพวรรณ บุญสุข	ผอ. สพ. อุบลราชธานี
2.30 นายภูมิพงษ์ ขุนฉนมฉ่ำ	ผอ. สพ. ร้อยเอ็ด
2.31 นายบุญเลิศ แก้วจันทร์	ผอ. สพ. นครพนม
2.32 นางสาวศิริวรรณ ชุมพล	ผอ. สพ. นนทบุรี
2.33 นางสุปรียา ครุกาญจน์พฤติ	รักษาการ ผอ. สพ. อำนาจเจริญ
2.34 นางธนิษฐา กระแสเสนี	ผอ. สพ. ศรีสะเกษ
2.35 นายวานิช คล้ายสงคราม	รักษาการ ผอ. สพ. สุรินทร์
2.36 นางสุขพร อุดมสิน	รักษาการ ผอ. สพ. ภูเก็ต
2.37 นางจิตรนันท์ หนูเทพ	ผอ. สพ. สงขลา
2.38 นางจารุณี สุวรรณเตมีย์	ผอ. สพ. ตรัง
2.39 นางทัศนาวิไล ไกรนรา	ผอ. สพ. สุราษฎร์ธานี
2.40 นายภิรมย์ มาลีเลศ	ผอ. สพ. นครศรีธรรมราช
2.41 นายแสงประทีป โกมลบุตร	ผอ. สพ. สตูล
2.42 นายถวัลย์ โพธิ์พันธ์	ผอ. สพ. ปัตตานี
2.43 นายสังเวียน ขันตี	ผอ. สพ. นราธิวาส
2.44 นางสาวรวี คูหามุข	รักษาการ ผอ. สพ. ยะลา
2.45 นายนพดล กัปปิยบุตร	ผอ. ศูนย์ฝึกฯ เขต 1 ระยอง
2.46 นายยุทธศักดิ์ รังสิมันตุชาติ	ผอ. ศูนย์ฝึกฯ เขต 2 ราชบุรี
2.47 นายปรีชา โสวรรณี	ผอ. ศูนย์ฝึกฯ เขต 3 นครราชสีมา
2.48 นายสุรกิจ อังกูรรัต	ผอ. ศูนย์ฝึกฯ เขต 4 ขอนแก่น
2.49 นายสันติวัฒน์ ทองสอดแสง	ผอ. ศูนย์ฝึกฯ เขต 5 อุบลราชธานี
2.50 นายปรีชาพล ภัทรโกมล	ผอ. ศูนย์ฝึกฯ เขต 6 นครสวรรค์
2.51 นายเชิดเกียรติ ไชยมั่น	ผอ. ศูนย์ฝึกฯ เขต 7 เชียงใหม่
2.52 นายพงศ์สุระ ไกรนรา	ผอ. ศูนย์ฝึกฯ เขต 8 สุราษฎร์ธานี
2.53 นายวิชิต ภิรมย์ขาภรณ์	ผอ. ศูนย์ฝึกฯ เขต 9 สงขลา
2.54 นายสมชาติ ชุมสวี	ผอ. ศูนย์ฝึกฯ บ้านกรุณา
2.55 นางกาญจนา ทองจีน	ผอ. ศูนย์ฝึกฯ สิรินธร
2.56 นางพรพริ้ง ปัทมินทร์	ผอ. ศูนย์ฝึกฯ บ้านมุทิตา
2.57 นายสุนทร เพิ่งมาก	ผอ. ศูนย์ฝึกฯ บ้านอุเบกขา
2.58 นางทิชา ณ นคร	ผอ. ศูนย์ฝึกและอบรมฯ - บ้านกาญจนาภิเษก

/2.59 นายศิริพงษ์...

2.59 นายศิริพงษ์ กาญจนวลัยกุล	รักษาการ ผอ. ศูนย์ชุมชนบำบัดอยุธยา
2.60 นางวิชชุดา ชัยบัณฑิต	รักษาการ ผอ. ศูนย์ฝึกฯ บ้านปรานี
2.61 นางบุษกร อรรถโกมล	ผอ. สพ. ลำพูน ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง ผอ. สพ. เชียงราย
2.62 นายประยุทธ อ่อนพานิช	ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง ผอ. สพ. ลพบุรี
2.63 นายทวี โสนนอก	ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง-อ.สพ.กำแพงเพชร
2.64 นางลักษณเลิศ นันทิพานิชย์	ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง ผอ. สพ. ชัยภูมิ
2.65 นายฉัตรพงษ์ กิตติพร	ผอ. สพ. อำนาจเจริญ ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง ผอ. สพ. ตราด
2.66 นายปัญญา จันทร์ละออ	ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง ผอ. สพ. สระแก้ว
2.67 นางสุมาลี ญาณภาพ	ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง ผอ. สพ. แพร่
2.68 นายจักรกฤช เรืองตาบ	ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง ผอ. สพ.-หนองบัวลำภู

3. กรมสอบสวนคดีพิเศษ

3.1 พล.ต.อ.สมบัติ อมรวิวัฒน์	อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ
3.2 นายธาริต เพ็งดิษฐ์	รองอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ
3.3 พ.ต.อ.ทวี สอดส่อง	รองอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ
3.4 พ.ต.อ.โภคพิบูลย์ โปตระนันทน์	รองอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ
3.5 พ.ต.อ.นิรันดร์ อดุลยาศักดิ์	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ9 ชช.
3.6 พ.ต.อ.สุเทพ สัตถาผล	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 9
3.7 พ.ต.อ.ณรัชต์ เศวตนันท์	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 9
3.8 พ.ต.ท.ประทีป ชลสุข	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 9
3.9 พ.อ.ปิยะวัฒก์ กิ่งเกตุ	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8
3.10 พ.ต.อ.อโณทัย บำรุงพงษ์	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8
3.11 พ.ต.ท.พงศ์พร พราหมณ์เสน่ห์	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8
3.12 พ.อ.พินิจ ตั้งสกุล	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8
3.13 พ.ต.อ.อนุวัตร กุลวิจิตร	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8
3.14 พ.ต.อ.พินิจ โชติกอาภา	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8
3.15 พ.ต.อ.คุษฎี อารยะวุฒิ	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8

/3.16 พ.ต.อ.ไพสิฐ...

3.16	พ.ต.อ.ไพสิฐ วงศ์เมือง	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8
3.17	พ.ต.ท.ธนพัฒน์ ศิริวรรณ	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8
3.18	พ.ต.อ.นพชัย ปิณฑะคุปต์	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8
3.19	พ.ต.ท.(หญิง) นิรมล ยศธร	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8
3.20	พ.ต.ท.ไพศิษฎ์ สังคหะพงศ์	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8
3.21	พ.ต.อ.สุพจน์ พรหมศิริ	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8
3.22	นายนิยม เติมศรีสุข	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8
3.23	พ.ต.อ.ทรงศักดิ์ รักศักดิ์สกุล	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8
3.24	นางศิวาพร ชื่นจิตต์ศิริ	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8
3.25	นายธวัชชัย สวนสีดา	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8
3.26	พ.ต.ท.ปิยวิชญ์ วงศ์สวัสดิ์	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8
3.27	นางจิราภรณ์ จันทร์โมลี	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8
3.28	นางผ่องพรรณ กาญจนวัฒนา	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8
3.29	นายนิธิต ภูริคุปต์	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8
3.30	นางอัจฉรา อาภรณ์เอี่ยม	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8
3.31	นางพวงทอง ปาลวัฒน์วิไชย	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8
3.32	นายสมบุญ ม้าหาญศึก	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8
3.33	น.ส.ประภารัตน์ ศรีวรพงษ์พันธุ์	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8
3.34	พ.ต.ท.กล้าหาญ ชูติวิสุทธิ	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8
3.35	พ.ต.อ.มานิต ธนสันติ	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8
3.36	นายยงยุทธ ศรีสัตยาชน	อัยการจังหวัดประจำกรม ช่วยราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8
3.37	พ.ต.ท.วันนพ สมจินตนากุล	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8
3.38	พ.ต.ท.วีรวัชร์ เดชบุญภา	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8
3.39	พ.ล.อ.ประเวศน์ มูลประมุข	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8
3.40	นางกรรณิกา ริมโพธิ์เงิน	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8
3.41	พ.ต.ท.สมบูรณ์ สาระสิทธิ์	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8
3.42	นางศรีปริญญา ธูปกระจ่าง	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8

/3.43 นางกัลยกร...

3.43	นางกัลยกร กันตะสุวรรณ	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8
3.44	พ.ต.ท. พัฒนะ ศุกรสุต	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 8
3.45	นายอัครเมศวร์ ทองนวล	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ 8
3.46	นายมหิธร กลั่นนุรักษ์	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.47	พ.ท.กรทิพย์ ดาโรจน์	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.48	นายธวัชชัย ปาริชัยยนต์	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.49	พ.ต.ท.พงษ์เทพ ลาภวิสุทธิสิน	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.50	พ.ต.ท.ธรณินทร์ คลังทอง	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.51	นายดุสิต หล่อเจริญ	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.52	นายภาสกร เจนประวิทย์	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.53	พ.ต.ท.ไชยยงค์ กฤษณจินดา	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.54	พ.ต.ท.พเยาว์ ทองเสน	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.55	น.ส.ฉันทนา จำนง	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.56	พ.ท.นราวิทย์ เปาอินทร์	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.57	พ.ต.ท.ฤทธิ์ ฤกษ์บางพลัด	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.58	พ.ต.ท.ณัฐพงศ์ สมประสงค์	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.59	พ.ต.ต.ธวัชชัย ประดาอินทร์	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.60	พ.ต.ต.สุริยา สิงหกมล	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.61	นายจุฑาธุช จงเสถียร	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.62	พ.ต.ท.บุญชอบ เกตุเทศ	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.63	พ.ต.ท.สราวุธ บุญศิริโยธิน	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.64	พ.ต.ท.สุเมธ ลิขิตธนานันท์	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.65	พ.ต.ท.สถาพร จตุวรพัฒน์	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.66	น.ส.ศัลสนีย์ วงศ์คุณันตร	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.67	นายพิสิฏฐ์ สกาญจนชัย	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.68	พ.ต.ท.สุภัทร์ ธรรมธนารักษ์	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.69	พ.ต.ท.อนุรักษ์ โรจน์นิรันดร์กิจ	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.70	นางวิมลวรรณ ธราสุวรรณ	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.71	นายชวลิต ก้อนทอง	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7

/ 3.72 พ.ต.ท.เฉลิม ..

3.72	พ.ต.ท.เฉลิม ปิยรัตนเสถียร	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.73	นายประกอบ สิทธิวรรณรักษ์	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.74	นางเปรมจิตต์ สาโท	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.75	นายไพฑูรย์ ใยสวัสดิ์	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.76	นายชัยวัฒน์ สำเภาเจริญ	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.77	น.ส.ธีรภา ว่องวรภัทร	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.78	พ.ท.สิทธิพร เจริญพุฒ	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.79	พ.ต.ท.(ญ) พรทิพย์ ล.วีระพรรค	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.80	พ.ต.ท.อานนท์ อุนทริจันทร์	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.81	พ.ต.ท.กรภัทร์ โรจน์แสงรัตน์	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.82	พ.ต.ท.สันต์ทรง ดังละแม	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.83	นางเอื้อมพร เขมฤกษ์อำพล	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.84	พ.ต.ท.อภิมุข ศักดิ์ธนา	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.85	นางพัชรี อินทรแย้ม	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.86	พ.ต.ท.สมศักดิ์ แววพานิช	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.87	พ.ต.ท.บรรณฑูรย์ ฉิมกรา	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.88	พ.ท.ธนาธิป จุลละจาริตต์	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.89	พ.ต.ท.โกวิทย์ ดาดมี	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.90	พ.ต.ท.ปรีชา มีใจดี	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.91	พ.ต.ท.สามารถ ไชยณรงค์	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.92	พ.ต.ท.มนตรี บุญยโยธิน	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.93	พ.ต.ท.นิพนธ์ แจ่มสุวรรณ	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.94	พ.ต.ท.สมเกียรติ กาฬศิโรจน์	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.95	พ.ต.ท.เบญจพล จันทวรรณ	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.96	พ.ต.ท.สุกิจ จ้อยสำเภา	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.97	พ.ต.ท.โพธิวัฒน์ ทิมอุดม	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.98	นายธนันท์พงศ์ ปิยะวรรณะกูล	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.99	นายชาญพิชญ์ สมบูรณ์	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.100	พ.ต.ท.อุดมวิทย์ เนียมอินทร์	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 7
3.101	นายประมุข วิจารณ์ปรีชา	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ 7

/ 3.102 พ.ต.ต.จิรากร .

3.102 พ.ต.ค.จิรากร อารีย์รัตนะนคร	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 6
3.103 นายนพพล ประกายรุ้งทอง	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 6
3.104 นายสิทธิ สุธีวงศ์	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 6
3.105 พ.ต.ท.ภีคเดช จุมพล	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 6
3.106 พ.ต.ค.ประกาศิต จิคตะเสนีย์	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 6
3.107 พ.ต.ท.วรณัณ ศรีล้ำ	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 6
3.108 พ.ต.ท.สุทธิศักดิ์ จิตพิมลมาศ	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 6
3.109 พ.ต.ท.ธวัชชัย ศรีวรกุล	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 6
3.110 พ.ต.ท.ชาญชัย ลิขิตคันทะสร	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 6
3.111 ร.ต.อ.พิภพ มโรหะบุตร	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 6
3.112 พ.ต.จรัล แสงหิรัญ	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 6
3.113 นายสุรพล บ่มไล่	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 6
3.114 พ.ต.ท.สิริพงศ์ ศรีตุลา	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 6
3.115 พ.ต.ท.อดุล บุญถนอม	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 6
3.116 ร.ต.อ.สัตพงษ์ เชื้อมหาวรรณ	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 6
3.117 พ.ต.ท.สุกิจ ภักดีดินแดน	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 6
3.118 พ.ต.ท.อิทธิพล พรหมดวง	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 6
3.119 พ.ต.ท.ภพกานต์ อปานนท์	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 6
3.120 พ.ต.ท.นิรุติ พัฒนรัฐ	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 6
3.121 พ.ต.ท.อภิวัฒน์ อ่อนแก้ว	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 6
3.122 พ.ต.ท.ธนวัฒน์ วงศ์อนันตชัย	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 6
3.123 ร.ต.อ.(ญ)สมปอง ขวัญประเสริฐ	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 6
3.124 พ.ต.ต.นิมิต พรหมมา	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 6
3.125 พ.ต.ต.สมศักดิ์ เทศงามถ้วน	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 6
3.126 ว่าที่ พ.ต.ท.ชาญชัย ยิ่งยง	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 6
3.127 พ.ต.ท.ทศพร ณ หนองคาย	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 6
3.128 นายอิทธิโชติ กุลรัตนโชติ	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 6
3.129 พ.ต.ท.หัตถชัย จันทร์ปลั่ง	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 6
3.130 นายสมชาย ตันติสุขเจริญ	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 6
3.131 พ.ต.ท.(ญ) ภัสสร อิศรเมธางกูล	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 6

3.132 พ.ต.ต.นิติ ...

3.132 พ.ต.ต.นิติ สัมฤทธิ์เดชขจร	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 6
3.133 พ.ต.ท.สมพร ชื่นโกมล	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ 6
3.134 นายสถิตย์ ลีเขาสูง	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ 6
3.135 นายศิโรตม์ พงศ์ศักดิ์ศรี	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ 6
3.136 พ.ต.ท.ธเนตร์ นพคุณ	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ 6
3.137 พ.ต.ท.เผ่าศักดิ์ พยัคฆ์พันธ์	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ 6
3.138 ร.ต.อ.(ญ) อัศนีย์ รอดน้อย	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ 6
3.139 ร.ต.อ.อภิศักดิ์ เลาห์ทวี	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ 6
3.140 นายคณพ ปิ่นทอง	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ 6
3.141 ร.ต.อ.ชยรพ พานิชอัตรา	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ 6
3.142 ร.ต.อ.ชาญณรงค์ ทับสาร	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ 6
3.143 ร.ต.อ.ราชิต ชัยวิวัฒน์	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ 6
3.144 พ.ต.ท.อนันต์ ตั้งใจ	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ 6
3.145 ร.ต.อ.สมชาย แฟงมาก	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ 6
3.146 เรืออากาศเอกชัยธัช มารังค์	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ 6
3.147 ว่าที่ร้อยตรีเอกพล จิ๋วหนองโพธิ์	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ 5
3.148 นายบัณฑิต สังขนันท์	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ 5
3.149 นายวราวุธ บุญเกื้อ	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ 5
3.150 นายเรืองฤทธิ์ เลือลา	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ 5
3.151 ร.ต.อ.สุรวุฒิ รังไสย์	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ 5
3.152 จ.ส.ต.ชำนาญ ชูโชติ	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ 5
3.153 นายเจตนา เหมมุน	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ 5
3.154 นายเสกสิทธิ์ สวรรยาธิปัติ	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ 5
3.155 นายนพพร พฤกษะวัน	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ 5
3.156 นายปิยะศิริ วัฒนวรางกูล	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ 4
3.157 นายปัณฑ์พิสิษฐ์ วิสาลเสสถ์	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ 4
3.158 นายพรภัทร เพ็ญพาส	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ 4
3.159 นายไพโรจน์ ศรีสวัสดิ์	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ 4
3.160 นายนพพร พฤกษะวรรณ	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ 4
3.161 น.ส.ณัฐกานต์ วัดคำ	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ 4

3.162	ร.ต.ท.เดชภัทร ภัยลี้	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ 4
3.163	นายวรรณชัย พรหมรักษ์	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ 4
3.164	นายยุทธนา ปาลบุตร	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ 4
3.165	ร.ต.ท.โสรัจ กลิ่นภิรมย์	เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ 4

4. กรมราชทัณฑ์

4.1	นายประหยัด จริงจิตร	ผู้บัญชาการเรือนจำกลางคลองเปรม
4.2	นายวัฒนา เวชวงศ์วาน	ผู้บัญชาการเรือนจำกลางคลองไผ่
4.3	นายชัยณรงค์ เศวตจินดา	ผู้บัญชาการเรือนจำกลางนครศรีธรรมราช
4.4	นายโสภณ ธีติธรรมพฤกษ์	ผู้บัญชาการเรือนจำกลางบางขวาง
4.5	นาวาอากาศโทพรชัย วิชัยรัตน์	ผู้บัญชาการเรือนจำกลางชลบุรี
4.6	นายพยอม สิงหรา ณ อยุธยา	ผู้บัญชาการเรือนจำกลางนครราชสีมา
4.7	นายไพโรจน์ พันธุ์แก้ว	ผู้บัญชาการเรือนจำกลางขอนแก่น
4.8	นายสุวัฒน์ บุญฑีย์กุล	ผู้บัญชาการเรือนจำกลางพระนครศรีอยุธยา
4.9	นายศิริวัฒน์ สายรัตนอินทร์	ผู้บัญชาการเรือนจำกลางเชียงใหม่
4.10	นายประเสริฐ อยู่สุภาพ	ผู้บัญชาการเรือนจำกลางพิษณุโลก
4.11	นายสรสิทธิ์ จงเจริญ	ผู้บัญชาการเรือนจำกลางนครปฐม
4.12	นายปรีดา นิลศิริ	ผู้บัญชาการเรือนจำกลางสุราษฎร์ธานี
4.13	นายชุตินันท์ เพ็ชร์เจริญ	ผู้บัญชาการเรือนจำกลางสงขลา
4.14	นายธีระวุฒิ อนุรักษ์	ผู้บัญชาการเรือนจำกลางสมุทรปราการ
4.15	นายอุดม รัตนโภคิน	ผู้บัญชาการเรือนจำกลางลพบุรี
4.16	นายมานะ ชูติวงศ์	ผู้บัญชาการเรือนจำกลางระยอง
4.17	นายยงยุทธ ภู่กำชัย	ผู้บัญชาการเรือนจำกลางฉะเชิงเทรา
4.18	นายเทอม มาดไทย	ผู้บัญชาการเรือนจำกลางอุบลราชธานี
4.19	นายอภิชาติ ขุนเทพ	ผู้บัญชาการเรือนจำกลางอุดรธานี
4.20	นายธนสิทธ์ พานิชวงษ์	ผู้บัญชาการเรือนจำกลางเชียงราย
4.21	นายชูชาติ ชัยเลิศ	ผู้บัญชาการเรือนจำกลางลำปาง
4.22	นายไชยยันต์ โชติจันทร์	ผู้บัญชาการเรือนจำกลางกำแพงเพชร
4.23	นายประกิจ กฤษณะ	ผู้บัญชาการเรือนจำกลางนครสวรรค์
4.24	นายศิโรจน์ แสงหิรัญ	ผู้บัญชาการเรือนจำกลางราชบุรี

/ 4.25 นายธนวัฒน์

4.25	นายธนวัฒน์ คงคะรัศมี	ผู้บัญชาการเรือนจำกลางเขาบิน
4.26	นายณรงค์ ยงณรงค์เดชกุล	ผู้บัญชาการเรือนจำกลางพัทลุง
4.27	นายมานพ กาญจนะภาชนะ	ผู้บัญชาการเรือนจำกลางยะลา
4.28	นายนภินทร์ จอกลอย	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดชัยนาท
4.29	นายปฏิคม วงษ์สุวรรณ	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัด - พระนครศรีอยุธยา
4.30	นายอารีย์ เฉลยสุข	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดนนทบุรี
4.31	นายปรีชารัฏฐ์ บุญเรืองรัตน์	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดปทุมธานี
4.32	นายอัศวิน คุณพันธ์	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดสระบุรี
4.33	นายวิชัย สุธรรม	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดสิงห์บุรี
4.34	นายเสริมเกียรติ กีรติพันธุ์	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดอ่างทอง
4.35	นายสุทธินันท์ นิมิตเกษมสุภัค	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดตราด
4.36	นายถนอม ช่วยเพชร	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดนครนายก
4.37	นายอดิศักดิ์ ศรีเบ็ญรัตน์	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดจันทบุรี
4.38	นายสมชาย วิมารศักดิ์	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดปราจีนบุรี
4.39	นายสุนทร สุทธิจำนง	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดสระแก้ว
4.40	นายชัยเด่น นารายณ์ประทาน	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดบุรีรัมย์
4.41	นายชูชัย พิพัฒน์ศิถี	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดยโสธร
4.42	นายอัมเรศ ชีวังกูร	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดศรีสะเกษ
4.43	นายสมหมาย แอลเฟรด	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดสุรินทร์
4.44	นายภักดี ตั้งธรรม	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดอำนาจเจริญ
4.45	นายสุรพล แก้วภราดัย	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดชัยภูมิ
4.46	นายณรงค์ศักดิ์ สมพัศ	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดกาฬสินธุ์
4.47	นายสิน อุตะปะละ	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดนครพนม
4.48	นายสมนึก สุขแสงธรรม	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดมหาสารคาม
4.49	นายประวัติ โกสุมวงศ์วิวัฒน์	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดมุกดาหาร
4.50	นางนริศ รัตโน	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดร้อยเอ็ด
4.51	นายสุภาพงศ์ อินทรวัชระ	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดเลย
4.52	นายจำลอง แพทย์รัตน์	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดสกลนคร
4.53	นายประดิษฐ์ นุกูลแก้ว	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดหนองคาย

/ 4.54 นายสมบูรณ์

4.54	นายสมบูรณ์ สร้อยสม	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดหนองบัวลำภู
4.55	นายประเสริฐ ป้ำกระโทก	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดน่าน
4.56	นายมนัส อินทร์โพธิ์	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดพะเยา
4.57	นายเสน่ห์ ยิกุสังข์	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดแพร่
4.58	นายสมจิต สัจสัญญาวุฒิ	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดแม่ฮ่องสอน
4.59	นายพิรุณ หน่อแก้ว	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดลำพูน
4.60	นายจุมพล กุลจิราพงษ์	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดตาก
4.61	นายทศพร วงษ์มงคล	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดพิจิตร
4.62	นายธนาชัย พะยอมสวาท	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดพิษณุโลก
4.63	นายแดนไทย เจริญ	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดเพชรบูรณ์
4.64	นายธนัช หริการบัญชร	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดสุโขทัย
4.65	นายสุนทร บัวเทศ	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดอุตรดิตถ์
4.66	นายมนู วิวัฒนวานิช	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดอุทัยธานี
4.67	นายธงไชย พานาสันต์	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดกาญจนบุรี
4.68	นายโกวิท โพนทอง	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัด - ประจวบคีรีขันธ์
4.69	นายประพฤติ วิเชียรรัตน์	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดเพชรบุรี
4.70	นายประทีป กันภัยเพื่อน	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดสมุทรสงคราม
4.71	นายสุรชัย พุ่มแก้ว	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดสุพรรณบุรี
4.72	นายต่อศักดิ์ สวนใจ	ผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอทองผาภูมิ
4.73	นายพิพัฒน์ สำเภาน้อย	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดกระบี่
4.74	นายสมชัย หลีอาภรณ์	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดชุมพร
4.75	นายสง่า ส่งเสียง	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดพังงา
4.76	นายปัญญา พนัสนาชี	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดภูเก็ต
4.77	นายเสรีย์ อุดม	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดระนอง
4.78	นายธนู ไม้แก้ว	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดตรัง
4.79	นายโชคชัย ณัฏฐวรรธนะ	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดนราธิวาส
4.80	นายอุดม คุ่ยณรา	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดปัตตานี
4.81	นายอาทร เครือรัตน์	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดสมุทรสาคร
4.82	นายธีระพงศ์ สมสังข์	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดสงขลา

4.83 นายไพศาล สุวรรณรักษา	ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดสตูล
4.84 นายพิสนธ์ ฉ่ำเฉลิม	ผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอธัญบุรี
4.85 นายปริญญา ญาณสิทธิ์	ผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอกบินทร์บุรี
4.86 นายเกียรติศักดิ์ เวชวงศ์วาน	ผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอบัวใหญ่
4.87 นายบัญชา กุหลาบเลิศ	ผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอภูเขียว
4.88 นายวิกรม พันธุสาคร	ผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอรัตนบุรี
4.89 นายชาญณรงค์ ชาญลิขิต	ผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอนางรอง
4.90 นายอำนาจ ปรัชญาพันธ์	ผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอกันทรลักษ์
4.91 นายสกล มีชูโชติ	ผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอบึงกาฬ
4.92 นายกฤษณ์ วงษ์เวช	ผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอพล
4.93 นายประมูล ประเสริฐสุข	ผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอสว่างแดนดิน
4.94 นายเสรี สระปัญญา	ผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอเทิง
4.95 นายสหัส เพ็ชร์แย้ม	ผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอฝาง
4.96 นายนิมิต ทัพวนานต์	ผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอแม่สะเรียง
4.97 นายชูพงศ์ พงษ์เพ็ญสวัสดิ์	ผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอแม่สอด
4.98 นายเสนีย์ รัตนเจริญ	ผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอสวรรคโลก
4.99 นายสมยศ บำเพ็ญธรรมสกุล	ผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอหล่มสัก
4.100 นายสมนึก พงษ์เพชร	ผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอไชยา
4.101 นางฑิฆัมพร วิเชียรเชื้อ	ผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอตะกั่วป่า
4.102 นายสุทิน ชิดชอบ	ผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอทุ่งสง
4.103 นายโสภณ ยิ้มปรีชา	ผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอปากพนัง
4.104 นายฉัตรชัย เสรีนนท์ชัย	ผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอหลังสวน
4.105 นายเจริญ มีแก้ว	ผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอเบตง
4.106 นายสุรสิทธิ์ จิตรชอบใจ	ผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอสีคิ้ว
4.107 นายธนพัฒน์ จันทรปรรณิก	ผู้บัญชาการเรือนจำพิเศษกรุงเทพมหานคร
4.108 นายฐานิส ศรียะพันธ์	ผู้บัญชาการเรือนจำพิเศษธนบุรี
4.109 นายคงกริช พรคงธวัช	ผู้บัญชาการเรือนจำพิเศษมีนบุรี
4.110 นายธวัชชัย ชัยวัฒน์	ผู้บัญชาการเรือนจำพิเศษพัทยา
4.111 นายสันติภาพ นิลสุวรรณ	ผู้อำนวยการทัณฑสถานบำบัดพิเศษกลาง

/ 4.112 นายจอน ...

4.112 นายจอน เลอวิทย์วรพงศ์	ผู้อำนวยการทัณฑสถานโรงพยาบาลราชทัณฑ์
4.113 นายทรงวุฒิ พัฒนกุล	ผู้อำนวยการทัณฑสถานวัยหนุ่มกลาง
4.114 นางอังคนึง เล็บนาค	ผู้อำนวยการทัณฑสถานหญิงกลาง
4.115 นายชาตพล อาภาสัตย์	ผู้อำนวยการทัณฑสถานวัยหนุ่มกลางพระนครศรีอยุธยา
4.116 นายปกรณ์ เพ็ญจันทร์	ผู้อำนวยการทัณฑสถานวัยหนุ่มนครศรีธรรมราช
4.117 นายบุญสม กันดี	ผู้อำนวยการทัณฑสถานวัยหนุ่มกำแพงเพชร
4.118 นายพงษ์มิตร ประเสริฐสกุล	ผู้อำนวยการทัณฑสถานบำบัดพิเศษ จังหวัดทุ่มธานี
4.119 นายฉัตรชัย ยอดอุคม	ผู้อำนวยการทัณฑสถานบำบัดพิเศษ พระนครศรีอยุธยา
4.120 นางสิริพร ชูติกุลัง	ผู้อำนวยการทัณฑสถานบำบัดพิเศษหญิง
4.121 นางชฎาพร รักษาทรัพย์	ผู้อำนวยการทัณฑสถานบำบัดพิเศษคลองไผ่
4.122 นายทวีรัตน์ นาคเนียม	ผู้อำนวยการทัณฑสถานบำบัดพิเศษขอนแก่น
4.123 นายกฤช กระแสทิพย์	ผู้อำนวยการทัณฑสถานบำบัดพิเศษลำปาง
4.124 นายธนวีร์ ประวัติ	ผู้อำนวยการทัณฑสถานบำบัดพิเศษสงขลา
4.125 นางอารีรัตน์ เทียมทอง	ผู้อำนวยการทัณฑสถานหญิงธนบุรี
4.126 นางสุดสวาท สรรเสริญ	ผู้อำนวยการทัณฑสถานหญิงชลบุรี
4.127 นางนวรัตน์ ธนะศรีสุธารัตน์	ผู้อำนวยการทัณฑสถานหญิงเชียงใหม่
4.128 นางสุวารี รวบทองศรี	ผู้อำนวยการทัณฑสถานหญิงหล่มสัก
4.129 นางกัลยาณี จันมา	ผู้อำนวยการทัณฑสถานหญิงสงขลา
4.130 นายบัญญัติ อักษรครบุรี	ผู้อำนวยการทัณฑสถานเปิดห้วยโป่ง
4.131 นายนิพนธ์ นิจกิจ	ผู้อำนวยการทัณฑสถานเปิดทุ่งเบญจา
4.132 นายเรืองศักดิ์ สุวารี	ผู้อำนวยการทัณฑสถานเปิดเขาพริก
4.133 นายทำนุ ประกิจสุวรรณ	ผู้อำนวยการทัณฑสถานเปิดหนองน้ำขุ่น
4.134 นายสมศักดิ์ ผ่องจิตร	ผู้อำนวยการทัณฑสถานเปิดบ้านเนินสูง
4.135 นายสมชาย อุดมโชค	ผู้อำนวยการทัณฑสถานเปิดโคกตาบัน
4.136 นายสมเชาว์ กิณฐสุทธิ์	ผู้อำนวยการทัณฑสถานเปิดบ้านนาวง

/4.137 นายวันชัย...

4.137 นายวันชัย พวยไพบูลย์	ผู้อำนวยการสถานกักขังกลางจังหวัดปทุมธานี
4.138 นายประจวบ จูสมหวัง	ผู้อำนวยการสถานกักขังจังหวัดตราด

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2547

ลงชื่อ พงศ์เทพ เทพกาญจนา

(นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔

กฎกระทรวง

กฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการลงทัณฑ์แก่เด็กและเยาวชนและการอนุญาตให้เด็กและเยาวชนออกนอกสถานพินิจเป็นครั้งคราว พ.ศ. ๒๕๔๖

ระเบียบ

ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนสำหรับสถานพินิจ พ.ศ. ๒๕๔๔ และปรับแก้ใหม่ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

กฎกระทรวง

กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการลงทัณฑ์แก่เด็กและเยาวชน
และการอนุญาตให้เด็กและเยาวชนออกนอกสถานพินิจเป็นครั้งคราว
พ.ศ. ๒๕๔๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ และมาตรา ๓๘ (๓) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การลงทัณฑ์แก่เด็กและเยาวชนจะกระทำได้ต่อเมื่อได้ทำการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้วปรากฏว่า

(๑) เด็กหรือเยาวชนยอมรับว่าตนละเมิดกฎหมาย ประพฤติชั่ว หรือกระทำผิดวินัย หรือ

(๒) มีหลักฐานชัดแจ้งว่าเด็กหรือเยาวชนละเมิดกฎหมาย ประพฤติชั่ว หรือกระทำผิดวินัยจริง

ข้อ ๒ ในการพิจารณาลงทัณฑ์แก่เด็กและเยาวชน ให้ผู้อำนวยการสถานพินิจคำนึงถึง

(๑) สวัสดิภาพและอนาคตของเด็กและเยาวชนยิ่งกว่าการลงทัณฑ์

(๒) ประโยชน์ในการบำบัดแก้ไขและฟื้นฟูเด็กและเยาวชน และ

(๓) บุคลิกลักษณะ สุขภาพ และภาวะแห่งจิตของเด็กและเยาวชนซึ่งแตกต่างกัน

ทั้งนี้ โดยลงทัณฑ์ให้เหมาะสมกับเด็กหรือเยาวชนและพฤติการณ์เฉพาะเรื่อง แม้ว่าเด็กหรือเยาวชนนั้นจะได้ละเมิดกฎหมาย ประพฤติชั่ว หรือกระทำผิดวินัยร่วมกัน

ข้อ ๓ ในกรณีที่ผู้อำนวยการสถานพินิจได้พิจารณาหลักเกณฑ์ในข้อ ๒ แล้ว เห็นว่าเด็กหรือเยาวชนคนใดยังไม่สมควรได้รับการลงทัณฑ์ จะสั่งให้ภาคทัณฑ์ไว้ก่อนก็ได้

การภาคทัณฑ์นั้นพึงกระทำเมื่อ

(๑) เด็กหรือเยาวชนได้ละเมิดกฎหมาย ประพฤติชั่ว หรือกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง เช่น ใช้กิริยาวาจาไม่สุภาพ ไม่ดูแลรักษาความสะอาดของร่างกายหรือเครื่องนุ่งห่ม ประพฤติตนไม่เรียบร้อย ไม่ตั้งใจการเรียน หรือฝ่าฝืนระเบียบห้องเรียนหรือหอนอน และ

(๒) เด็กหรือเยาวชนได้สำนึกในความผิดที่ได้กระทำไปแล้ว

ข้อ ๔ ในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนละเมิดกฎหมาย ประพฤติชั่ว หรือกระทำผิดวินัยร้ายแรง เช่น จงใจทำร้ายผู้อื่น ลักทรัพย์หรือทำลายทรัพย์สินของทางราชการหรือของผู้อื่น ลักลอบนำเข้าในสถานควบคุมซึ่งสิ่งของต้องห้าม สิ่งเสพติด หรือของมึนเมา บังคับการมีเพศสัมพันธ์กับเด็กหรือเยาวชนอื่น ก่อความไม่สงบในสถานควบคุม หรือพยายามหลบหนีจากสถานควบคุม เมื่อผลการสอบสวนปรากฏว่าเด็กหรือเยาวชนนั้นกระทำผิดจริง ผู้อำนวยการสถานพินิจอาจลงทัณฑ์แก่เด็กหรือเยาวชนนั้นสถานใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) สั่งให้เด็กหรือเยาวชนทำงานหนักวันหนึ่งไม่เกินสองชั่วโมง ทั้งนี้ ไม่เกินสามวันและต้องมิใช่เป็นการทำงานหนักในลักษณะที่เกินกว่าสภาพแห่งร่างกายและสุขภาพของเด็กหรือเยาวชนนั้น

(๒) ตัดประโยชน์และความสะดวกที่สถานพินิจอำนวยให้เด็กและเยาวชนบางประการโดยไม่ขัดกับสิทธิประโยชน์ขั้นพื้นฐานที่เด็กหรือเยาวชนนั้นต้องได้รับการบริการจากรัฐ ทั้งนี้ ต้องกำหนดประโยชน์ที่ตัดและระยะเวลาให้ชัดเจน แต่ต้องไม่เกินสองสัปดาห์

ข้อ ๕ ก่อนที่จะลงทัณฑ์ ให้ผู้อำนวยการสถานพินิจแจ้งให้เด็กหรือเยาวชนนั้นทราบถึงเหตุผลที่ทำให้ถูกลงทัณฑ์

ข้อ ๖ ผู้อำนวยการสถานพินิจมีอำนาจอนุญาตให้เด็กหรือเยาวชนที่อยู่ในความควบคุมของสถานพินิจออกนอกสถานพินิจเป็นครั้งคราวได้ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) การอนุญาตให้ออกนอกสถานพินิจ เพื่อลาเยี่ยมบ้าน เพื่อการศึกษาดูงาน เพื่อร่วมกิจกรรมที่มีผลต่อการแก้ไขและฟื้นฟู หรือเพื่อเหตุจำเป็นอย่างอื่นเพื่อประโยชน์ของเด็กหรือเยาวชนครั้งหนึ่งจะต้องไม่เกินสิบสี่วัน เว้นแต่เป็นการอนุญาตให้เด็กหรือเยาวชนไปฝึกปฏิบัติงานภายนอกสถานพินิจ ให้กำหนดเวลาตามความจำเป็น แต่ครั้งหนึ่งจะต้องไม่เกินห้าสิบวัน และต้องได้รับความเห็นชอบจากอธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

(๒) การอนุญาตให้ออกนอกสถานพินิจ ให้กระทำได้ภายหลังที่เด็กหรือเยาวชนได้อยู่ในความควบคุมของสถานพินิจมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามเดือน และต้องไม่เป็นอุปสรรคต่อการที่แพทย์ จิตแพทย์ หรือนักจิตวิทยา จะตรวจพินิจหรือรักษาพยาบาลเด็กหรือเยาวชนนั้น

(๓) ในเดือนใดที่เด็กหรือเยาวชนละเมิดกฎหมาย ประพฤติชั่ว หรือกระทำผิดวินัยร้ายแรง ห้ามมิให้อนุญาตให้เด็กหรือเยาวชนนั้นออกนอกสถานพินิจในเดือนนั้น

ความใน (๑) (๒) และ (๓) มิให้ใช้บังคับในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนเจ็บป่วยจำเป็นต้องได้รับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลอื่น

ข้อ ๗ วันที่อนุญาตให้เด็กหรือเยาวชนออกนอกสถานพินิจตามข้อ ๖ ให้นับเป็นวันควบคุมในสถานพินิจ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๖
พงศ์เทพ เทพกาญจนา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๓๘ (๓) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๓๔ กำหนดให้การลงทัณฑ์แก่เด็กและเยาวชนซึ่งอยู่ในความควบคุมของสถานพินิจ ที่ละเมิดกฎหมาย ประพฤติชั่ว หรือกระทำผิดวินัย และการอนุญาตให้เด็กและเยาวชนออกนอกสถานพินิจเป็นครั้งคราว เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนสำหรับสถานพินิจ พ.ศ. 2544

และปรับแก้ใหม่ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2546

โดยที่มาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2534 กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนสำหรับสถานพินิจ เพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่ผู้อำนวยการสถานพินิจ และช่วยเหลือกิจการสถานพินิจเพื่อสวัสดิภาพและอนาคตของเด็กและเยาวชน เพื่อให้การดำเนินการตามบทบัญญัติดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อย กระทรวงยุติธรรมจึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้ เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนสำหรับสถานพินิจ พ.ศ. 2544"

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2544 เป็นต้นไป

ข้อ 3 บรรดา ระเบียบ ข้อบังคับ และคำสั่งอื่นใดที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

"สถานพินิจ" หมายความว่า สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัด สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนของแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลจังหวัด และให้หมายความรวมถึงศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

"ผู้อำนวยการสถานพินิจ" หมายความว่า ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัด ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนของแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลจังหวัด และให้หมายความรวมถึงผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

"คณะกรรมการสงเคราะห์" หมายความว่า คณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนสำหรับสถานพินิจ

"กรรมการสงเคราะห์" หมายความว่า กรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนสำหรับสถานพินิจ

"คณะกรรมการดำเนินงาน" หมายความว่า คณะกรรมการดำเนินงานเกี่ยวกับคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนสำหรับสถานพินิจ

"คณะกรรมการสรรหา" หมายความว่า คณะกรรมการสรรหากรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนสำหรับสถานพินิจ

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ข้อ 5 เครื่องหมายกรรมการสงเคราะห์และบัตรประจำตัวกรรมการสงเคราะห์ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดท้ายระเบียบนี้

ข้อ 6 ให้อธิบดีรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความ วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ และแต่งตั้งคณะกรรมการสงเคราะห์คณะใดคณะหนึ่งหรือหลายคณะเป็นกรรมการสงเคราะห์สำหรับศูนย์ฝึกและอบรมตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามที่เห็นสมควร

หมวดที่ 1

คณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนสำหรับสถานพินิจ

ข้อ 7 ให้มีคณะกรรมการสงเคราะห์ตามจำนวนดังต่อไปนี้

(1) ไม่น้อยกว่าแปดสิบคนแต่ไม่เกินสองร้อยคน สำหรับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัด หรือสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนของแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลจังหวัด

(2) ไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยห้าสิบคนแต่ไม่เกินสี่ร้อยคน สำหรับสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร

ข้อ 8 กรรมการสงเคราะห์มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปีและอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้

ข้อ 9 คณะกรรมการสงเคราะห์มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) ให้คำปรึกษาแก่ผู้อำนวยการสถานพินิจ

(2) เข้าไปเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนในสถานพินิจ

(3) สงเคราะห์เด็กและเยาวชนที่อยู่ในความควบคุมของสถานพินิจและภายหลังปล่อยตามความเหมาะสม เช่น ประกันตัวเด็กหรือเยาวชน จัดหาทุนการศึกษา ทุนการประกอบอาชีพ ช่วยจัดหางานหรือให้การอุปการะเด็กหรือเยาวชนในกรณีจำเป็นอื่น

(4) ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ สำหรับเด็กและเยาวชน

(5) ทำหน้าที่เป็นวิทยากร หรือเชิญชวนผู้ทรงคุณวุฒิอื่น ๆ ไปเป็นวิทยากรในการอบรมจริยธรรม หรือช่วยสนับสนุนด้านการศึกษาให้แก่เด็กและเยาวชนตามที่ผู้อำนวยการสถานพินิจเห็นสมควร

(6) ให้ความร่วมมือในการจัดหารายได้เพื่อกองทุนสงเคราะห์เด็กและเยาวชน

(7) เชิญชวนผู้มีจิตกุศลให้ร่วมกันบริจาคเงิน สิ่งของ เครื่องใช้ในการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนตลอดจนเข้าเยี่ยมเยียนเด็กและเยาวชนในบางโอกาส

(8) ช่วยเหลือกิจการสถานพินิจด้านอื่น ๆ เพื่อสวัสดิภาพและอนาคตของเด็กและเยาวชนตามที่ผู้อำนวยการสถานพินิจขอความร่วมมือ

ข้อ 10 บุคคลที่จะได้รับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นกรรมการสงเคราะห์จะต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(1) มีอายุตั้งแต่ 30 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป

(2) มีความรู้ในขั้นอ่านออกเขียนได้

(3) ประกอบอาชีพเป็นกิจลักษณะหรือมีฐานะมั่นคง

(4) มีความซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรม และมีความเสียสละอย่างสูง พร้อมที่จะอุทิศตนช่วยเหลือกิจการสถานพินิจ เพื่อสวัสดิภาพและอนาคตของเด็กและเยาวชน

(5) มีบุคลิกภาพและความประพฤติดี ได้รับความไว้วางใจและยกย่องจากประชาชน

(6) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(7) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดมาก่อน เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(8) ไม่ประกอบอาชีพ อันเป็นการกระทบกระเทือนต่อการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพหรือสวัสดิภาพของเด็กและเยาวชน

ข้อ 11 บุคคลที่มีคุณงามความดีและเสียสละช่วยเหลือกิจการสถานพินิจเป็นกรณีพิเศษอาจได้รับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นกรรมการสงเคราะห์กิตติมศักดิ์ และได้รับสิทธิและประโยชน์อื่นตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

กรรมการสงเคราะห์กิตติศักดิ์พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(1) ตาย

(2) ได้รับอนุญาตให้ลาออก

(3) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีคำสั่งให้ออกเนื่องจากกระทำผิดระเบียบวินัยและจริยธรรม ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

หมวด 2

การสรรหาและแต่งตั้ง

ข้อ 12 ให้มีคณะกรรมการดำเนินงานเกี่ยวกับกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนสำหรับสถานพินิจ ประกอบด้วยอธิบดีเป็นประธานกรรมการ รองอธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร เลขานุการกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เป็นกรรมการ ให้หัวหน้ากลุ่มงานประสานงานกิจการเด็กและเยาวชน สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน เป็นกรรมการและเลขานุการและหัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ"

ข้อ 13

ข้อ 14

ข้อ 15

ข้อ 16

ข้อ 17 การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคราวใดถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการ ซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ 18 คณะกรรมการดำเนินงานมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) กำหนดจำนวนกรรมการสงเคราะห์สำหรับสถานพินิจแต่ละแห่ง

(2) กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหากรรมการสงเคราะห์ตามความเหมาะสมกับสภาพของสถานพินิจแต่ละแห่ง

(3) พิจารณาคัดเลือกและเสนอชื่อบุคคลต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการสงเคราะห์และกรรมการสงเคราะห์กิตติมศักดิ์

(4) พิจารณาเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเพื่อถอดถอนกรรมการสงเคราะห์ที่ประพฤติผิดวินัยและจริยธรรมตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

(5) กำหนดหลักสูตรการอบรมกรรมการสงเคราะห์เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน การพิทักษ์คุ้มครองสิทธิและสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน

(6) กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกกรรมการสงเคราะห์ดีเด่น

(7) กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกและเสนอชื่อกรรมการสงเคราะห์ เพื่อขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ตามระเบียบว่าด้วยการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์

(8) แต่งตั้งอนุกรรมการหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

ข้อ 19 การประชุมของคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการดำเนินงานแต่งตั้งให้นำข้อ 17 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 20 ให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการสงเคราะห์ ดังนี้

(1) สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานพินิจเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ผู้อำนวยการศูนย์แรกรับเด็กและเยาวชนชาย (บ้านเมตตา) ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านมุทิตา ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านอุเบกขา ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมสิรินธร ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมบ้านกาญจนาภิเษก เป็นกรรมการ หัวหน้ากลุ่มงานประสานกิจการเด็กและเยาวชน สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการและเลขานุการ หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

(2) สถานพินิจอื่น ๆ ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัด หรือผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนของแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลจังหวัดเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดหรือแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลจังหวัด ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดซึ่งอยู่ในเขตท้องที่สถานพินิจนั้น นอกเหนือจาก ศูนย์ฝึกและอบรมตาม (1) หัวหน้าฝ่ายคดี หัวหน้าสถานแรกรับ เป็นกรรมการ หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไปเป็นกรรมการและเลขานุการ

(3) ให้คณะกรรมการสรรหาตาม (1) หรือ (2) แล้วแต่กรณีเสนอชื่อบุคคลซึ่งเป็นที่ยอมรับนับถือของประชาชนหรือเป็นผู้มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือสังคม ซึ่งไม่เป็นข้าราชการ หรือพนักงาน หรือลูกจ้างในหน่วยงานของรัฐ จำนวนสองคนให้ประธานคณะกรรมการแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อ 20/1 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรณีพ้นจากตำแหน่งเพราะครบวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ข้อ 20/2 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระข้อ 20/1 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(1) ตาย

(2) ลาออก

(3) อธิบดีให้ออก

(4) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดเว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(5) เป็นบุคคลที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ล้มละลาย

(6) เป็นบุคคลที่ศาลมีคำสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

ข้อ 20/3 ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้อธิบดีแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญในด้านเดียวกันตามข้อ 20 เป็นกรรมการแทน และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ข้อ 20/4 ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบตามวาระแล้ว แต่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่พ้นจากตำแหน่งตามการปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่

ข้อ 21 การประชุมของคณะกรรมการสรรหาให้นำข้อ 17 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 22 คณะกรรมการสรรหามีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการดำเนินงานเพื่อขอกำหนดจำนวนกรรมการสงเคราะห์ตามความจำเป็นสำหรับสถานพินิจแต่ละแห่ง

(2) ดำเนินการสรรหาผู้มีคุณสมบัติและมีความเหมาะสมที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการสงเคราะห์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการดำเนินงานกำหนด และจัดทำบัญชีรายชื่อพร้อมประวัติย่อของผู้ที่สมัครเข้ารับการคัดเลือกเสนอคณะกรรมการดำเนินงานเพื่อดำเนินการคัดเลือกให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาสามสิบวัน

(3) จัดการอบรมกรรมการสงเคราะห์เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน การพิทักษ์คุ้มครองสิทธิและสวัสดิภาพเด็กและเยาวชนตามหลักสูตรที่คณะกรรมการดำเนินงานกำหนด

(4) ประเมินผลการปฏิบัติงานและเสนอชื่อกรรมการสงเคราะห์ดีเด่น ตามหลักเกณฑ์ต่อคณะกรรมการดำเนินงานกำหนด

(5) ประเมินผลการปฏิบัติงานและเสนอชื่อกรรมการสงเคราะห์เพื่อขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ตามระเบียบว่าด้วยการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์และหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการดำเนินงานกำหนด

(6) พิจารณา การกระทำผิดวินัยและจริยธรรมของกรรมการสงเคราะห์ตามที่กำหนดในระเบียบนี้ เพื่อเสนอคณะกรรมการดำเนินงาน

(7) ตั้งคณะอนุกรรมการหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

ข้อ 23 การประชุมของคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการสรรหาแต่งตั้งให้นำข้อ 17 มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

หมวด 3

การดำเนินงานของคณะกรรมการสงเคราะห์

ข้อ 24 เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสงเคราะห์แล้วให้สถานพินิจจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสงเคราะห์ครั้งแรกภายในสามสิบวันนับแต่วันมีคำสั่ง

ข้อ 25 ให้ที่ประชุมคณะกรรมการสงเคราะห์เลือกประธานกรรมการหนึ่งคนและรองประธานกรรมการสองคน โดยให้ประธานกรรมการและรองประธานกรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งเท่ากับการดำรงตำแหน่งกรรมการสงเคราะห์

ให้สถานพินิจรายงานผลการเลือกประธานกรรมการและรองประธานกรรมการให้อธิบดีทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันทราบผลการเลือก

ข้อ 26 ประธานกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) เรียกประชุมกรรมการสงเคราะห์ โดยทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุม

(2) แต่งตั้งกรรมการสงเคราะห์เป็นคณะทำงานดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

(3) จัดสรรกรรมการสงเคราะห์จำนวนที่เหมาะสมสำหรับศูนย์ฝึกและอบรมซึ่งอธิบดีมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนสำหรับสถานพินิจดังกล่าวให้เป็นคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนสำหรับศูนย์ฝึกและอบรมนั้น

ข้อ 27 รองประธานกรรมการมีหน้าที่เป็นผู้ช่วยประธานกรรมการในการประชุม ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ประธานกรรมการมอบหมายและทำหน้าที่แทนประธานกรรมการในกรณีประธานกรรมการไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

ข้อ 28 ประธานกรรมการและรองประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบกำหนดวาระด้วยเหตุหนึ่งเหตุใดดังต่อไปนี้

(1) ลาออก

(2) ที่ประชุมคณะกรรมการสงเคราะห์ลงมติให้ออกจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของคณะกรรมการสงเคราะห์ทั้งหมด

(3) สิ้นสุดสถานภาพของกรรมการสงเคราะห์ตามระเบียบนี้

ข้อ 29 ถ้าตำแหน่งประธานกรรมการหรือตำแหน่งรองประธานกรรมการว่างลง ก่อนครบกำหนดวาระให้ที่ประชุมคณะกรรมการสงเคราะห์ดำเนินการเลือกใหม่ ภายในระยะเวลาสามสิบวัน นับแต่วันที่ตำแหน่งดังกล่าวว่างลง และให้ผู้ได้รับเลือกมีวาระการดำรงตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่กรณีตำแหน่งประธานกรรมการว่างลง และวาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ให้รองประธานกรรมการดำรงตำแหน่งแทน

หากไม่สามารถจัดการประชุมภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้สถานพินิจจัดให้มีการเลือกโดยส่งบัตรเลือกไปยังกรรมการสงเคราะห์เพื่อลงคะแนนภายในระยะเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง โดยกรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนนและให้สถานพินิจแจ้งกำหนดวันตรวจนับคะแนนให้กรรมการสงเคราะห์ทราบเพื่อเข้าร่วมเป็นผู้สังเกตการณ์ในการตรวจนับคะแนนได้

ให้กรรมการสงเคราะห์ซึ่งได้รับคะแนนสูงสุดเป็นประธานกรรมการและให้กรรมการสงเคราะห์ซึ่งได้รับคะแนนรองลงมาตามลำดับเป็นรองประธานกรรมการ

หลังจากเลือกประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการแล้วให้สถานพินิจรายงานผลการเลือกให้อธิบดีทราบและให้แจ้งไปยังกรรมการสงเคราะห์ภายในระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันทราบผลการเลือก

ข้อ 30 การประชุมคณะกรรมการสงเคราะห์จะต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

มติที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

หมวด 4

การรักษาระเบียบวินัยและจริยธรรม

ข้อ 31 กรรมการสงเคราะห์ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

ข้อ 32 กรรมการสงเคราะห์ต้องรักษาความลับของเด็กและเยาวชนตลอดจนครอบครัวอย่างเคร่งครัด

ข้อ 33 กรรมการสงเคราะห์ต้องไม่ปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรรายงานอันอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่เด็กและเยาวชน

ข้อ 34 กรรมการสงเคราะห์พึงรักษาความสามัคคีในระหว่างผู้ร่วมงาน

ข้อ 35 กรรมการสงเคราะห์ต้องมีความประพฤติเรียบร้อยปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เด็กและเยาวชน

ข้อ 36 กรรมการสงเคราะห์พึงเป็นผู้มีคุณธรรมและเมตตาธรรม

หมวด 5

สิทธิและประโยชน์ของกรรมการสงเคราะห์

ข้อ 37 กรรมการสงเคราะห์มีสิทธิประดับเข็มเครื่องหมายของกรรมการสงเคราะห์

ข้อ 38 กรรมการสงเคราะห์มีสิทธิเข้าร่วมการสัมมนาเกี่ยวกับงานสถานพินิจ ซึ่งจัดโดยกระทรวงยุติธรรมหรือหน่วยงานที่กระทรวงยุติธรรมมอบหมาย

ข้อ 39 กรรมการสงเคราะห์มีสิทธิได้รับการพิจารณาคัดเลือกเป็นกรรมการสงเคราะห์ดีเด่น

ข้อ 40 กรรมการสงเคราะห์มีสิทธิได้รับการพิจารณาคัดเลือกเพื่อเสนอชื่อขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ตามระเบียบว่าด้วยการขอเครื่องราชอิสริยาภรณ์และหลักเกณฑ์ที่กระทรวงยุติธรรมกำหนด

ข้อ 41 กรรมการสงเคราะห์อาจได้รับสิทธิหรือประโยชน์อื่นใดตามที่กระทรวงยุติธรรมเห็นสมควร โดยให้ออกเป็นระเบียบกระทรวงยุติธรรม

หมวด 6

การสิ้นสุดแห่งสถานภาพของกรรมการสงเคราะห์

ข้อ 42 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามข้อ 8 กรรมการสงเคราะห์พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(1) ตาย

(2) ได้รับอนุญาตให้ลาออก

(3) ขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามข้อ 10

(4) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีคำสั่งให้ออกเนื่องจากการกระทำผิดระเบียบวินัยและจริยธรรมตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

หมวด 7

บทเฉพาะกาล

ข้อ 43 ให้กรรมการสงเคราะห์ที่มีวาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่ก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะสิ้นสุดตามวาระ

ประกาศ ณ วันที่ 30 กรกฎาคม 2546

(ลงนาม) นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา

(นายพงศ์เทพ เทพกาญจนา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

หมายเหตุ ข้อความที่ขีดเส้นคือข้อความที่แก้ไขใหม่โดยระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการคณะกรรมการสงเคราะห์เด็กและเยาวชนสำหรับสถานพินิจ (ฉบับที่2) พ.ศ 2546 ประกาศ ณ วันที่ 30กรกฎาคม 2546

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ระเบียบ

๑. ระเบียบกรมคุมประพฤติว่าด้วยการปฏิบัติงานในกรมคุมปรพฤติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ พ.ศ. ๒๕๔๑

๒. ระเบียบกรมคุมประพฤติว่าด้วยการปฏิบัติงานในการขอ การอนุญาตข้อมูลข่าวสารของกรมคุมประพฤติ พ.ศ. ๒๕๔๒

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๐
เป็นปีที่ ๕๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดากฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับอื่น ในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"ข้อมูลข่าวสาร" หมายความว่า สิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใดๆ ไม่ว่าการสื่อความหมายนั้นจะทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใดๆ และไม่ว่าจะได้จัดทำไว้ในรูปของเอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผนผัง แผนที่ ภาพวาด ภาพถ่าย ฟิล์ม การบันทึกภาพหรือเสียง การบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือวิธีอื่นใดที่ทำให้สิ่งที่บันทึกไว้ปรากฏได้

"ข้อมูลข่าวสารของราชการ" หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน

"หน่วยงานของรัฐ" หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระของรัฐและหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

"เจ้าหน้าที่ของรัฐ" หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานของรัฐ

"ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล" หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้นหรือมีเลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

"คนต่างด้าว" หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยและไม่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย และนิติบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนที่มีทุนเกินกึ่งหนึ่งเป็นของคนต่างด้าว ใบหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือให้ถือว่าใบหุ้นนั้นคนต่างด้าวเป็นผู้ถือ

(๒) สมาคมที่มีสมาชิกเกินกึ่งหนึ่งเป็นคนต่างด้าว

(๓) สมาคมหรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ของคนต่างด้าว

(๔) นิติบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือนิติบุคคลอื่นใดที่มีผู้จัดการหรือกรรมการเกินกึ่งหนึ่งเป็นคนต่างด้าว

นิติบุคคลตามวรรคหนึ่ง ถ้าเข้าไปเป็นผู้จัดการหรือกรรมการ สมาชิก หรือมีทุนในนิติบุคคลอื่น ให้ถือว่าผู้จัดการหรือกรรมการ หรือสมาชิก หรือเจ้าของทุนดังกล่าวเป็นคนต่างด้าว

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการขึ้นในสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานวิชาการและธุรการให้แก่คณะกรรมการและคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ และให้คำปรึกษาแก่เอกชนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑
การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

มาตรา ๗ หน่วยงานของรัฐต้องส่งข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยดังต่อไปนี้ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา

(๑) โครงสร้างและการจัดองค์กรในการดำเนินงาน

(๒) สรุปอำนาจหน้าที่ที่สำคัญและวิธีการดำเนินงาน

(๓) สถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสารหรือคำแนะนำในการติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ

(๔) กฎ มติคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน ระเบียบ แบบแผน นโยบาย หรือการตีความ ทั้งนี้ เฉพาะที่จัดให้มีขึ้นโดยมีสภาพอย่างกฎ เพื่อให้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้อง

(๕) ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อมูลข่าวสารใดที่ได้มีการจัดพิมพ์เพื่อให้แพร่หลายตามจำนวนพอสมควรแล้ว ถ้ามีการลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาโดยอ้างอิงถึงสิ่งพิมพ์นั้นก็ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติตามบทบัญญัติวรรคหนึ่งแล้ว

ให้หน่วยงานของรัฐรวบรวมและจัดให้มีข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งไว้เผยแพร่เพื่อขายหรือจำหน่ายจ่ายแจก ณ ที่ทำการของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๘ ข้อมูลข่าวสารที่ต้องลงพิมพ์ตามมาตรา ๗ (๔) ถ้ายังไม่ได้ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา จะนำมาใช้บังคับในทางที่ไม่เป็นคุณแก่ผู้ใดไม่ได้ เว้นแต่ผู้นั้นจะได้รู้ถึงข้อมูลข่าวสารนั้นตามความเป็นจริงมาก่อนแล้วเป็นเวลาพอสมควร

มาตรา ๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยดังต่อไปนี้ไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

(๑) ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน รวมทั้งความเห็นแย้งและคำสั่งที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาวินิจฉัยดังกล่าว

(๒) นโยบายหรือการตีความที่ไม่เข้าข่ายต้องลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาตามมาตรา ๗ (๔)

(๓) แผนงาน โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีที่กำลังดำเนินการ

(๔) คู่มือหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีผลกระทบถึงสิทธิหน้าที่ของเอกชน

(๕) สิ่งพิมพ์ที่ได้มีการอ้างอิงถึงตามมาตรา ๗ วรรคสอง

(๖) สัญญาสัมปทาน สัญญาที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอนหรือสัญญาร่วมทุนกับเอกชนในการจัดทำบริการสาธารณะ

(๗) มติคณะรัฐมนตรี หรือมติคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมาย หรือโดยมติคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ ให้ระบุรายชื่อรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการพิจารณาไว้ด้วย

(๘) ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อมูลข่าวสารที่จัดให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีส่วนที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ อยู่ด้วย ให้ลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนั้น

บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตาม ย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งได้ ในกรณีที่สมควรหน่วยงานของรัฐโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ จะวางหลักเกณฑ์เรียกค่าธรรมเนียมในการนั้นก็ได้ ในการนี้ให้คำนึงถึงการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยประกอบด้วย ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

คนต่างด้าวจะมีสิทธิตามมาตรานี้เพียงใดให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐ บทบัญญัติมาตรา ๗ และมาตรา ๙ ไม่กระทบถึงข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดให้มีการเผยแพร่หรือเปิดเผย ด้วยวิธีการอย่างอื่น

มาตรา ๑๑ นอกจากข้อมูลข่าวสารของราชการที่ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาแล้วหรือที่จัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้แล้วหรือที่มีการจัดให้ประชาชนได้ค้นคว้าตามมาตรา ๒๖ แล้ว ถ้าบุคคลใดขอข้อมูลข่าวสารอื่นใดของราชการและคำขอของผู้นั้นระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่อาจเข้าใจได้ตามควร ให้หน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้แก่ผู้ขอภายในเวลาอันสมควร เว้นแต่ผู้นั้นขอจำนวนมากหรือบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

ข้อมูลข่าวสารของราชการใดมีสภาพที่อาจบูบสลายง่าย หน่วยงานของรัฐจะขอขยายเวลาในการจัดหาให้หรือจะจัดทำสำเนาให้ในสภาพอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ข้อมูลข่าวสารนั้นก็ได้

ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐจัดหาให้ตามวรรคหนึ่งต้องเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ มิใช่เป็นการต้องไปจัดทำ วิเคราะห์ จำแนก รวบรวม หรือจัดให้มีขึ้นใหม่ เว้นแต่เป็นการแปรสภาพเป็นเอกสารจากข้อมูลข่าวสารที่บันทึกไว้ในระบบการบันทึกภาพหรือเสียง ระบบคอมพิวเตอร์ หรือระบบอื่นใด ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการกำหนด แต่ถ้าหน่วยงานของรัฐเห็นว่ากรณีที่ขอนั้นมิใช่การแสวงหาผลประโยชน์ทางการค้า และเป็นเรื่องที่จำเป็นเพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพสำหรับผู้นั้นหรือเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะ หน่วยงานของรัฐจะจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้ก็ได้

บทบัญญัติวรรคสามไม่เป็นการห้ามหน่วยงานของรัฐที่จะจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการใดขึ้นใหม่ให้แก่ผู้ร้องขอหากเป็นการสอดคล้องด้วยอำนาจหน้าที่ตามปกติของหน่วยงานของรัฐนั้นอยู่แล้ว

ให้นำความในมาตรา ๕ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับแก่การจัดหาข้อมูลข่าวสารให้ตามมาตรานี้ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่มีผู้ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๑ แม้ว่าข้อมูลข่าวสารที่ขอจะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานส่วนกลางหรือส่วนสาขาของหน่วยงานแห่งนั้น หรือจะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นก็ตาม ให้หน่วยงานของรัฐที่รับคำขอให้คำแนะนำเพื่อไปยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นโดยไม่ชักช้า

ถ้าหน่วยงานของรัฐผู้รับคำขอเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่จัดทำโดยหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น และได้ระบุห้ามการเปิดเผยไว้ตามระเบียบที่กำหนดตามมาตรา ๑๖ ให้ส่งคำขอนั้นให้หน่วยงานของรัฐผู้จัดทำข้อมูลข่าวสารนั้นพิจารณาเพื่อมีคำสั่งต่อไป

มาตรา ๑๓ ผู้ใดเห็นว่าหน่วยงานของรัฐไม่จัดพิมพ์ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๗ หรือไม่จัดข้อมูลข่าวสารไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ หรือไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารให้แก่ตนตามมาตรา ๑๑ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้า หรือเห็นว่าตนไม่ได้รับความสะดวกโดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้นั้นมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการ เว้นแต่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา ๑๗ หรือคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๕

ในกรณีที่มีการร้องเรียนต่อคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องเรียน ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นให้ขยายเวลาออกไปได้ แต่ต้องแสดงเหตุผลและรวมเวลาทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินหกสิบวัน

หมวด ๒
ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย

มาตรา ๑๔ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์จะเปิดเผยมิได้

มาตรา ๑๕ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

(๑) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ

(๒) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม

(๓) ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเห็นหรือคำแนะนำภายในดังกล่าว

(๔) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด

(๕) รายงานการแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

(๖) ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น

(๗) กรณีอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ แต่ต้องระบุไว้ด้วยว่าที่เปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทใดและเพราะเหตุใด และให้ถือว่าการมีคำสั่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นดุลพินิจ โดยเฉพาะของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามลำดับสายการบังคับบัญชา แต่ผู้ขออาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๖ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติว่าข้อมูลข่าวสารของราชการจะเปิดเผยต่อบุคคลใดได้หรือไม่ภายใต้เงื่อนไขเช่นใด และสมควรมีวิธีรักษามิให้รั่วไหลให้หน่วยงานของรัฐกำหนดวิธีการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารนั้น ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแจ้งให้ผู้นั้นเสนอคำคัดค้านภายในเวลาที่กำหนด แต่ต้องให้เวลาอันสมควรที่ผู้นั้นอาจเสนอคำคัดค้านได้ ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ผู้ที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หรือผู้ที่ทราบว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของตน มีสิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้โดยทำเป็นหนังสือถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบ

ในกรณีที่มีการคัดค้าน เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบต้องพิจารณาคำคัดค้านและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้คัดค้านทราบโดยไม่ชักช้า ในกรณีที่มีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้าน เจ้าหน้าที่ของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นมิได้จนกว่าจะล่วงพ้นกำหนดเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ หรือจนกว่าคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้มีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ หรือมีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้มีประโยชน์ได้เสียตามมาตรา ๑๗ ผู้นั้นอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น โดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๑๙ การพิจารณาเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่มีคำสั่งมิให้เปิดเผยนั้นไม่ว่าจะเป็นการพิจารณาของคณะกรรมการ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือศาลก็ตาม จะต้องดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยมิให้ข้อมูลข่าวสารนั้นเปิดเผยแก่บุคคลอื่นใดที่ไม่จำเป็นแก่การพิจารณา และในกรณีที่จำเป็นจะพิจารณาลับหลังคู่กรณีหรือคู่ความฝ่ายใดก็ได้

มาตรา ๒๐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดแม้จะเข้าข่ายต้องมีความรับผิดตามกฎหมายใด ให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ต้องรับผิดหากเป็นการกระทำโดยสุจริตในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ดำเนินการโดยถูกต้องตามระเบียบตามมาตรา ๑๖

(๒) ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับตามที่กำหนดในกฎกระทรวงมีคำสั่งให้เปิดเผยเป็นการทั่วไปหรือเฉพาะแก่บุคคลใดเพื่อประโยชน์อันสำคัญยิ่งกว่าที่เกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ หรือชีวิต ร่างกาย สุขภาพ หรือประโยชน์อื่นของบุคคล และคำสั่งนั้นได้กระทำโดยสมควรแก่เหตุ ในการนี้จะมีการกำหนดข้อจำกัดหรือเงื่อนไขในการใช้ข้อมูลข่าวสารนั้นตามความเหมาะสมก็ได้

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้หน่วยงานของรัฐพ้นจากความรับผิดตามกฎหมายหากจะพึงมีในกรณีดังกล่าว

หมวด ๓

ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์แห่งหมวดนี้ "บุคคล" หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทยและบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยแต่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

มาตรา ๒๒ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ และหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง อาจออกระเบียบโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่มิให้นำบทบัญญัติวรรคหนึ่ง (๓) ของมาตรา ๒๓ มาใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานดังกล่าวก็ได้

หน่วยงานของรัฐแห่งอื่นที่จะกำหนดในกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งนั้น ต้องเป็นหน่วยงานของรัฐซึ่งการเปิดเผยประเภทข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง (๓) จะเป็นอุปสรรคร้ายแรงต่อการดำเนินการของหน่วยงานดังกล่าว

มาตรา ๒๓ หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ต้องจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพียงเท่าที่เกี่ยวข้องและจำเป็นเพื่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้น และยกเลิกการจัดให้มีระบบดังกล่าวเมื่อหมดความจำเป็น

(๒) พยายามเก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่จะกระทบถึงประโยชน์ได้เสียโดยตรงของบุคคลนั้น

(๓) จัดให้มีการพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาและตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอเกี่ยวกับสิ่งดังต่อไปนี้

(ก) ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลไว้

(ข) ประเภทของระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

(ค) ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ

(ง) วิธีการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของเจ้าของข้อมูล

(จ) วิธีการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล

(ฉ) แหล่งที่มาของข้อมูล

(๔) ตรวจสอบแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในความรับผิดชอบให้ถูกต้องอยู่เสมอ

(๕) จัดระบบรักษาความปลอดภัยให้แก่ระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามความเหมาะสมเพื่อป้องกันมิให้มีการนำไปใช้โดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูล

ในกรณีที่เก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบล่วงหน้าหรือพร้อมกับการขอข้อมูลถึงวัตถุประสงค์ที่จะนำข้อมูลมาใช้ ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ และกรณีที่ขอข้อมูลนั้นเป็นกรณีที่อาจให้ข้อมูลได้โดยความสมัครใจหรือเป็นกรณีมีกฎหมายบังคับ

หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบในกรณีมีการให้จัดส่งข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไปยังที่ใดซึ่งจะเป็นผลให้บุคคลทั่วไปทราบข้อมูลข่าวสารนั้นได้ เว้นแต่เป็นไปตามลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ

มาตรา ๒๔ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผย ดังต่อไปนี้

(๑) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของตนเพื่อการนำไปใช้ตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น

(๒) เป็นการใช้ข้อมูลตามปกติภายในวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้น

(๓) ต่อหน่วยงานของรัฐที่ทำงานด้านการวางแผนหรือการสถิติหรือสำมะโนต่าง ๆ ซึ่งมีหน้าที่ต้องรักษาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไว้ไม่ให้เปิดเผยต่อไปยังผู้อื่น

(๔) เป็นการให้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยโดยไม่ระบุชื่อหรือส่วนที่ทำให้รู้ว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลใด

(๕) ต่อหอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง เพื่อการตรวจดูคุณค่าในการเก็บรักษา

(๖) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อการป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย การสืบสวน การสอบสวน หรือการฟ้องคดี ไม่ว่าเป็นคดีประเภทใดก็ตาม

(๗) เป็นการให้ซึ่งจำเป็นเพื่อการป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของบุคคล

(๘) ต่อศาล และเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อเท็จจริงดังกล่าว

(๙) กรณีอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) ให้มีการจัดทำบัญชีแสดงการเปิดเผยกำกับไว้กับข้อมูลข่าวสารนั้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะได้รู้ถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน และเมื่อบุคคลนั้นมีคำขอเป็นหนังสือ หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นจะต้องให้บุคคลนั้นหรือผู้กระทำการแทนบุคคลนั้นได้ตรวจดูหรือได้รับสำเนาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลนั้น และให้นำมาตรา ๙ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเปิดเผยรายงานการแพทย์ที่เกี่ยวกับบุคคลใด ถ้ากรณีมีเหตุอันควรเจ้าหน้าที่ของรัฐจะเปิดเผยต่อเฉพาะแพทย์ที่บุคคลนั้นมอบหมายก็ได้

ถ้าบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนส่วนใดไม่ถูกต้องตามที่เป็นจริง ให้มีสิทธิยื่นคำขอเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนนั้นได้ ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะต้องพิจารณาคำขอดังกล่าว และแจ้งให้บุคคลนั้นทราบโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารให้ตรงตามที่มีคำขอ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งไม่ยินยอมแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสาร โดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ และไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้เจ้าของข้อมูลมีสิทธิร้องขอให้หน่วยงานของรัฐหมายเหตุคำขอของตนแนบไว้กับข้อมูลข่าวสารส่วนที่เกี่ยวข้องได้

ให้บุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวงมีสิทธิดำเนินการตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรานี้แทนผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือเจ้าของข้อมูลที่ถึงแก่กรรมแล้วได้

หมวด ๔
เอกสารประวัติศาสตร์

มาตรา ๒๖ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐไม่ประสงค์จะเก็บรักษาหรือมีอายุครบกำหนดตามวรรคสองนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารนั้น ให้หน่วยงานของรัฐส่งมอบให้แก่หอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากรหรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาเพื่อคัดเลือกไว้ให้ประชาชนได้ศึกษาค้นคว้า

กำหนดเวลาต้องส่งข้อมูลข่าวสารของราชการตามวรรคหนึ่งให้แยกตามประเภท ดังนี้

(๑) ข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๔ เมื่อครบเจ็ดสิบห้าปี

(๒) ข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๕ เมื่อครบยี่สิบปี

กำหนดเวลาตามวรรคสอง อาจขยายออกไปได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) หน่วยงานของรัฐยังจำเป็นต้องเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารของราชการไว้เองเพื่อประโยชน์ในการใช้สอย โดยต้องจัดเก็บและจัดให้ประชาชนได้ศึกษาค้นคว้าตามที่จะตกลงกับหอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร

(๒) หน่วยงานของรัฐเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารของราชการนั้น ยังไม่ควรเปิดเผยโดยมีคำสั่งขยายเวลากำกับไว้เป็นการเฉพาะราย คำสั่งการขยายเวลานั้นให้กำหนดระยะเวลาไว้ด้วย แต่จะกำหนดเกินคราวละห้าปีไม่ได้

การตรวจสอบหรือทบทวนมิให้มีการขยายระยะเวลาไม่เปิดเผยจนเกินความจำเป็นให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทบัญญัติตามมาตรานี้มิให้ใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารของราชการตามที่คณะรัฐมนตรีออกระเบียบกำหนดให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องทำลายหรืออาจทำลายได้โดยไม่ต้องเก็บรักษา

หมวด ๕
คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

มาตรา ๒๗ ให้มีคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ประกอบด้วยรัฐมนตรี ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวง

เกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงพาณิชย์ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นจากภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกเก้าคนเป็นกรรมการ

ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีคนหนึ่งเป็นเลขานุการ และอีกสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๒๘ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) สอดส่องดูแลและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ให้คำปรึกษาแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ตามที่ได้รับคำขอ

(๓) เสนอแนะในการตราพระราชกฤษฎีกาและการออกกฎกระทรวงหรือระเบียบของคณะรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) พิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียนตามมาตรา ๑๓

(๕) จัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เสนอคณะรัฐมนตรีเป็นครั้งคราวตามความเหมาะสม แต่อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

(๗) ดำเนินการเรื่องอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๒๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๒๗ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปีนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง ผู้ที่พ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้

มาตรา ๓๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๒๗ พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่อง หรือไม่สุจริตต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๓๑ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๓๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเรียกให้บุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามที่มีคำขอไม่ว่าจะเป็นกรณีตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๒๕ ถ้าผู้มีคำขอไม่เชื่อว่าเป็นความจริงและร้องเรียนต่อคณะกรรมการตามมาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเข้าดำเนินการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกี่ยวข้องได้และแจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้ร้องเรียนทราบ

หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องยินยอมให้คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายเข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของตนได้ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ก็ตาม

มาตรา ๓๔ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้ และให้นำความในมาตรา ๓๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๖
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

มาตรา ๓๕ ให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างๆ ตามความเหมาะสม ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามข้อเสนอของคณะกรรมการ มีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา ๑๗ และคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๕

การแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งตามสาขาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของข้อมูลข่าวสารของราชการ เช่น ความมั่นคงของประเทศ เศรษฐกิจและการคลังของประเทศ หรือการบังคับใช้กฎหมาย

มาตรา ๓๖ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารคณะหนึ่งๆ ประกอบด้วยบุคคลตามความจำเป็น แต่ต้องไม่น้อยกว่าสามคน และให้ข้าราชการที่คณะกรรมการแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่เป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

ในกรณีพิจารณาเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐแห่งใด กรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารซึ่งมาจากหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นจะเข้าร่วมพิจารณาด้วยไม่ได้

กรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จะเป็นเลขานุการหรือผู้ช่วยเลขานุการไม่ได้

มาตรา ๓๗ ให้คณะกรรมการพิจารณาส่งคำอุทธรณ์ให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยคำนึงถึงความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแต่ละสาขาภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คณะกรรมการได้รับคำอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เป็นที่สุด และในการมีคำวินิจฉัยจะมีข้อสังเกตเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องปฏิบัติเกี่ยวกับกรณีใดตามที่เห็นสมควรก็ได้

ให้นำความในมาตรา ๑๓ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่การพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยอนุโลม

มาตรา ๓๘ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแต่ละสาขา วิธีพิจารณาและวินิจฉัย และองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๙ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๒ และบทกำหนดโทษที่ประกอบกับบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับกับคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยอนุโลม

หมวด ๗
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการที่สั่งตามมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อจำกัดหรือเงื่อนไขที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดตามมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๒ บทบัญญัติมาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ มิให้ใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกิดขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้หน่วยงานของรัฐจัดพิมพ์ข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่ง หรือจัดให้มีข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งไว้เพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการจะได้กำหนด

มาตรา ๔๓ ให้ระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗ ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของราชการ ยังคงใช้บังคับต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๑๖ จะได้กำหนดเป็นอย่างอื่น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ในระบอบประชาธิปไตย การให้ประชาชนมีโอกาสอย่างกว้างขวางในการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง อันเป็นการส่งเสริมให้มีความเป็นรัฐบาลโดยประชาชนมากยิ่งขึ้น สมควรกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิได้รู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยมีข้อยกเว้นอันไม่ต้องเปิดเผยที่แจ้งชัดและจำกัดเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยแล้วจะเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติหรือต่อประโยชน์ที่สำคัญของเอกชน ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาระบอบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนมีโอกาสรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่จะปกปักรักษาประโยชน์ของตนได้อีกประการหนึ่งด้วย ประกอบกับสมควรคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารของราชการไปพร้อมกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบกรมคุมประพฤติ

ว่าด้วยการปฏิบัติงานในกรมคุมประพฤติ

ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

พ.ศ. ๒๕๔๑

เนื่องด้วยพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๐ เป็นต้นไป ฉะนั้นเพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปตามพระราชบัญญัติดังกล่าวและเพื่อให้การปฏิบัติงานของหน่วยงานในสังกัดกรมคุมประพฤติเป็นไปในแนวทางเดียวกัน กรมคุมประพฤติจึงเห็นสมควรวางระเบียบไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกรมคุมประพฤติ ว่าด้วยการปฏิบัติงานในกรมคุมประพฤติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ พ.ศ. ๒๕๔๑"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๔๐ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการ ลูกจ้าง และผู้ซึ่งมาช่วยปฏิบัติงานของกรมคุมประพฤติ

ข้อ ๔ ให้อธิบดีกรมคุมประพฤติรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาหรือไม่สามารถปฏิบัติตามระเบียบนี้ได้ ให้อธิบดีกรมคุมประพฤติมีอำนาจวินิจฉัยสั่งการตามที่เห็นสมควร

หมวด ๑

การรวบรวมและจัดระบบข้อมูลข่าวสาร

ข้อ ๕ ให้หน่วยงานในกรมคุมประพฤติจัดประเภทข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความรับผิดชอบให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และมีหน้าที่ต้องนำข้อมูลข่าวสารของราชการตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗ และมาตรา ๙ ส่งให้สำนักงานเลขานุการกรม

ข้อ ๖ ในการดำเนินงานตามข้อ ๕ ให้สำนักงานเลขานุการกรมจัดให้มีเจ้าหน้าที่เพื่อควบคุม ดูแล ตรวจสอบ ติดตาม และประสานงาน ในการดำเนินงานดังกล่าวให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย แล้วส่งคำเนาให้ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขานุการกรมจัดเก็บ เพื่อให้ส่วนราชการหรือประชาชนขอเข้าตรวจดูได้และมีหน้าที่ต้องนำข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๗ ส่งไปลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๒

การขอข้อมูลข่าวสาร การอนุญาตและการรับรองสำเนา

ข้อ ๗ ส่วนราชการหรือประชาชนที่มีความประสงค์จะเข้าตรวจดู ศึกษาค้นคว้า หรือขอสำเนาข้อมูลข่าวสารให้ยื่นคำขอเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมทั้งแสดงเหตุผลและความจำเป็นต่อผู้มีอำนาจอนุญาต

ถ้าข้อมูลข่าวสารของราชการตามวรรคแรก เป็นเอกสารที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาตามมาตรา ๗ หรือข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๙ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตมีคำสั่งอนุญาตตามคำขอ

ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตใช้ดุลพินิจพิจารณาเป็นรายกรณีไป หากมีคำสั่งไม่อนุญาตให้แจ้งคำสั่งพร้อมเหตุผลแก่ผู้ขอด้วย

กรณีผู้มีอำนาจอนุญาตตามวรรคสาม ไม่อาจวินิจฉัยได้ว่าข้อมูลข่าวสารใดเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยหรือไม่ ให้เสนอเรื่องต่อองคณะกรรมการคุ้มครองจริยธรรมเพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไป

การขอข้อมูลข่าวสารและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๘ การรับรองสำเนาข้อมูลข่าวสาร ตามข้อ ๗ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ถ่ายสำเนาข้อมูลข่าวสาร ตั้งแต่ระดับ ๒ หรือเทียบเท่าขึ้นไปเป็นผู้รับรองโดยลงลายมือชื่อ พร้อมทั้งชื่อตัว ชื่อสกุล และตำแหน่ง ตลอดจนวัน เดือน ปี ให้ชัดเจน

ข้อ ๙ ข้อมูลข่าวสารใด หากมีกฎหมาย ระเบียบอื่นหรือมติคณะรัฐมนตรีกำหนดวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารนั้นไว้เป็นพิเศษ การขอข้อมูลข่าวสารและการอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบ หรือมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวด้วย

ข้อ ๑๐ วิธีการปฏิบัติในการขอเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่ได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ให้ปฏิบัติตามวิธีการที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนด

หมวด ๓
การบริการข้อมูลข่าวสาร

ข้อ ๑๑ ข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ตามมาตรา ๗ และมาตรา ๙ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคุ้มครองจริยธรรม สำนักงานคุ้มครองจริยธรรมธนบุรี และสำนักงานคุ้มครองจริยธรรมภาค ๑ - ๙ ให้แต่ละหน่วยงานรวบรวม จัดเตรียม

และจัดข้อมูลเพื่อให้ส่วนราชการหรือประชาชนขอเข้าตรวจดู ศึกษาค้นคว้าหรือขอสำเนาข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ให้หน่วยงานนั้นๆ เป็นผู้คัดสำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้ขอ

ส่วนข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานเลขานุการกรม กองกิจกรรมชุมชน และกองวิชาการและแผนงาน ให้แต่ละหน่วยงานรวบรวมข้อมูลแล้วส่งสำเนาให้ฝ่ายประชาสัมพันธ์ โดยแจ้งผ่านสำนักงานเลขานุการกรม เพื่อจัดเก็บไว้ให้ส่วนราชการหรือประชาชนขอเข้าตรวจดู ศึกษา ค้นคว้า หรือขอสำเนาข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ ให้ฝ่ายประชาสัมพันธ์เป็นผู้คัดสำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้ขอ

ถ้าผู้ขอต้องการสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสาร ให้หน่วยงานที่ได้รับขอเป็นผู้รับรองสำเนาเอกสารดังกล่าวแล้วมอบให้ผู้ขอต่อไป

ข้อ ๑๒ ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานตามข้อ ๑๑ ที่อยู่ในระบบสลายง่าย หรือเป็นเอกสารข้อมูลที่บันทึกไว้ในระบบการบันทึกภาพ เสียง ระบบคอมพิวเตอร์ หรือระบบอื่นใด หรือเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถจัดส่งให้กับฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขานุการกรมหรือสำนักงานคุมประพฤติภาค ได้ไม่ว่าจะโดยประการใด ให้ส่วนราชการหรือประชาชนสามารถขอเข้าตรวจดู หรือขอคำแนะนำได้จากหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง

การขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารตามวรรคแรกให้ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขานุการกรม หรือสำนักงานคุมประพฤติภาคแล้วแต่กรณี เป็นผู้ประสานงานระหว่างผู้ขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารกับหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ขอตรวจดูข้อมูลข่าวสาร

การรับรองสำเนาข้อมูลข่าวสาร ตามข้อ ๑๑ และข้อ ๑๒ วรรคแรกให้ดำเนินการตามข้อ ๘

ข้อ ๑๓ ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัด/ประจำศาล ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดของสำนวนการสืบเสาะและพินิจ หรือสำนวนการควบคุมและสอดส่อง ให้ส่วนราชการหรือประชาชน สามารถยื่นคำขอตรวจดูขอสำเนาข้อมูลข่าวสารต่อหัวหน้าสำนักงานคุมประพฤติที่รับผิดชอบเพื่อใช้ดุลพินิจพิจารณา ตามข้อ ๗

ถ้าข้อมูลข่าวสารอื่นใดที่นอกเหนือจากวรรคแรกให้หัวหน้าสำนักงานคุมประพฤติพิจารณาอนุญาตตามคำขอ เว้นแต่ข้อมูลนั้นไม่อาจเปิดเผยได้ ตามหลักเกณฑ์ที่กรมคุมประพฤติกำหนด

การรับรองสำเนาข้อมูลข่าวสารตามวรรคแรก และวรรคสอง ให้ดำเนินการตามข้อ ๘

ข้อ ๑๔ ข้อมูลข่าวสารที่มีไว้เพื่อขายหรือจำหน่าย ให้คิดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ตามหลักเกณฑ์ที่กรมคุมประพฤติกำหนด

ข้อ ๑๕ การเรียกค่าธรรมเนียมการเข้าตรวจดู ขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กรมคุมประพฤติกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อ ๑๖ รายได้จากการขายหรือจำหน่ายข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๑๔ และค่าธรรมเนียมตามข้อ ๑๕ ให้ปฏิบัติตามระเบียบของราชการ

หมวด ๔

สถานที่บริการข้อมูลข่าวสาร

ข้อ ๑๗ สถานที่บริการข้อมูลข่าวสารของกรมคุมประพฤติ มีดังนี้

(๑) ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขานุการกรม เป็นสถานที่ติดต่อขอรับข้อมูลข่าวสาร ของสำนักงานเลขานุการกรม กองกิจกรรมชุมชน กองวิชาการและแผนงาน สำนักงานคุมประพฤติกรุงเทพมหานคร สำนักงานคุมประพฤติธนบุรี และสำนักงานคุมประพฤติภาค ๑-๙

ประเภทของข้อมูลข่าวสารที่ให้บริการตามวรรคแรก มีดังนี้

(ก) สำนักงานเลขานุการกรม ให้บริการข้อมูล

- ฝ่ายสารบรรณ ให้บริการข้อมูลเกี่ยวกับคำสั่งกรมคุมประพฤติ และหนังสือเวียน กรมคุมประพฤติ

- ฝ่ายประสานราชการ ให้บริการเกี่ยวกับการเปิดดำเนินการสำนักงานคุมประพฤติ ข้อมูลการตรวจราชการ

- ฝ่ายประชาสัมพันธ์ ให้บริการข้อมูลเกี่ยวกับกรมคุมประพฤติในภาพรวม เช่น อำนาจหน้าที่วิธีดำเนินการ ผลการดำเนินงาน ฯลฯ และข้อมูลเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ของกรมคุมประพฤติ

- ฝ่ายการคลัง ให้บริการข้อมูลเกี่ยวกับงานการเงิน งานบัญชีและงานประมาณ และงานพัสดุของกรมคุมประพฤติ

- ฝ่ายการเจ้าหน้าที่ ให้บริการข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล โครงสร้างอัตรากำลังและระบบงาน ระบบข้อมูลบุคคล การสรรหา บรรจุ แต่งตั้ง การพัฒนาบุคลากร และดำเนินการด้านวินัยและนิติการ ของกรมคุมประพฤติ

(ข) กองกิจกรรมชุมชน ให้บริการข้อมูล

- ฝ่ายบริหารงานทั่วไป ให้บริการเกี่ยวกับข้อมูลทะเบียนประวัติอาสาสมัครคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม ทั่วประเทศ

- กลุ่มงานพัฒนาการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด ให้บริการเกี่ยวกับข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานตามกิจกรรมของกลุ่มงาน ฯ

- กลุ่มงานบริการสังคมและสวัสดิการสงเคราะห์ให้บริการข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ การให้การสงเคราะห์จำเลยที่ศาลมีคำสั่งให้พนักงานคุมประพฤติดำเนินการสืบเสาะและพินิจ และผู้ถูกคุมความประพฤติ และข้อมูลเกี่ยวกับมูลนิธิแก้ไขฟื้นฟูและสงเคราะห์ผู้กระทำผิด

- กลุ่มงานพัฒนาอาสาสมัครคุมประพฤติให้บริการเกี่ยวกับข้อมูลต่าง ๆ ในการดำเนินงานตามโครงการอาสาสมัครคุมประพฤติ

- ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ให้บริการข้อมูล คำสั่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด

(ค) กองวิชาการและแผนงาน ให้บริการข้อมูล

- ศูนย์ข้อมูล ให้บริการเกี่ยวกับข้อมูลสถิติต่าง ๆ เกี่ยวกับงานสืบเสาะและพินิจ งานควบคุมและสอดส่อง ของกรมคุมประพฤติ

- กลุ่มงานวิจัยและพัฒนาระบบ ให้บริการข้อมูลรายงานการวิจัยและการพัฒนาระบบงานคุมประพฤติ

- กลุ่มงานวิชาการและวิเทศสัมพันธ์ ให้บริการด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับงานคุมประพฤติและข้อมูลด้านงานวิชาการ

- ฝ่ายแผนงานและประเมินผลให้บริการข้อมูลเกี่ยวกับนโยบาย และแผนงานโครงการของกรมคุมประพฤติ

(๑) สำนักงานคุมประพฤติกรุงเทพมหานคร สำนักงานคุมประพฤติธนบุรี และสำนักงานคุมประพฤติภาค ๑-๙ ให้บริการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัดข้อมูลด้านวิชาการ และข้อมูลสถิติคดีของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัด

(๒) สำนักงานคุมประพฤติกรุงเทพมหานคร สำนักงานคุมประพฤติธนบุรี และสำนักงานคุมประพฤติภาค ๑-๙ ให้บริการข้อมูลข่าวสารเช่นเดียวกับข้อมูลที่ต้องดำเนินการโดยฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานเลขานุการกรม

(๓) สำนักงานคุมประพฤติทุกแห่งเป็นสถานที่ติดต่อ และบริการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการคุมความประพฤติตามคำสั่งศาลซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบ ข้อมูลด้านวิชาการ และข้อมูลสถิติคดีของสำนักงานคุมประพฤติ

ประกาศ ณ วันที่ ๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

จรัล บูรณพันธุ์ศรี

อธิบดีกรมคุมประพฤติ

ระเบียบกรมคุมประพฤติ

ว่าด้วยการปฏิบัติงานในการขอ การอนุญาต

ข้อมูลข่าวสารของกรมคุมประพฤติ

พ.ศ. 2542

อาศัยอำนาจตามระเบียบกรมคุมประพฤติว่าด้วยการปฏิบัติงานในกรมคุมประพฤติ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.2540, พ.ศ.2541 ประกอบกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.2532 แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนของหน่วยงานของรัฐ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2540 ข้อ 9 จึงให้ออกระเบียบกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาปฏิบัติราชการ สำหรับการกำหนดขั้นตอน และระยะเวลาปฏิบัติราชการในการขอ การอนุญาตข้อมูลข่าวสารของกรมคุมประพฤติ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า " ระเบียบกรมคุมประพฤติว่าด้วยการปฏิบัติงานในการขอ การอนุญาตข้อมูลข่าวสารของกรมคุมประพฤติ พ.ศ.2542 "

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่ วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

"ข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผย" หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารของกรมคุมประพฤติตามระเบียบกรมคุมประพฤติว่าด้วยการปฏิบัติงานในกรมคุมประพฤติ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.2540, พ.ศ.2541 ข้อ 7 วรรค 2

"ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย" หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารของกรมคุมประพฤติตามระเบียบกรมคุมประพฤติ ว่าด้วยการปฏิบัติงานในกรมคุมประพฤติ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.2540, พ.ศ.2541 ข้อ 7 วรรค 3

"หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง" หมายความว่า หน่วยงานที่บริการข้อมูลข่าวสารของกรมคุมประพฤติตามระเบียบกรมคุมประพฤติว่าด้วยการปฏิบัติงานในกรมคุมประพฤติ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.2540, พ.ศ.2541 ข้อ 17

"ผู้มีอำนาจอนุญาต" หมายความว่า บุคคลหรือหน่วยงานที่ระบุไว้ในหลักเกณฑ์การขอข้อมูลข่าวสารและการอนุญาตท้ายระเบียบนี้

ข้อ 4 ให้ผู้ประสงค์จะเข้าตรวจดู ศึกษา ค้นคว้า หรือขอสำเนาข้อมูลข่าวสารของกรมคุมประพฤติให้ยื่นคำขอเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมทั้งแสดงเหตุผลและความจำเป็นต่อผู้มีอำนาจอนุญาต พร้อมหลักฐานดังนี้

(1) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือ

(2) สำเนาทะเบียนบ้าน

(3) หนังสือมอบอำนาจให้ดำเนินการแทน

ข้อ 5 .....

ข้อ 5 ในการขอตรวจดู ศึกษา ค้นคว้า หรือขอสำเนาข้อมูลข่าวสารกรมคุมประพฤติให้ยื่นคำร้องขอพร้อมเอกสารประกอบต่อเจ้าหน้าที่ลงทะเบียนรับและตรวจสอบคำขอพร้อมหลักฐานเสนอผู้มีอำนาจอนุญาตดำเนินการ

ข้อ 6 การพิจารณาการอนุญาตเข้าตรวจดู ศึกษา ค้นคว้า หรือขอสำเนาข้อมูลข่าวสารของกรมคุมประพฤติ

(1) ข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผย ให้ผู้มีอำนาจอนุญาต พิจารณาอนุญาตตามคำขอ

(2) ข้อมูลข่าวสารที่ไม่เปิดเผย ให้ผู้มีอำนาจอนุญาตใช้ดุลพินิจพิจารณาเป็นรายกรณีไป หากมีคำสั่งไม่อนุญาตให้แจ้งคำสั่งพร้อมเหตุผลแก่ผู้ขอ

การปฏิบัติงานตาม (1) (2) ให้ดำเนินการแล้วเสร็จภายใน 1 วันทำการ

(3) ข้อมูลข่าวสารที่ไม่เปิดเผย หากเสนอต่อหน่วยงานที่ไม่ได้รับผิดชอบโดยตรงให้จัดส่งให้หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงพิจารณาวินิจฉัยโดยมีคำสั่ง ภายใน 15 วันทำการ

(4) หากผู้มีอำนาจอนุญาตพิจารณาข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยไม่อาจวินิจฉัยได้ว่าข้อมูลข่าวสารใด เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยหรือไม่ ให้แจ้งแก่ผู้ขอภายใน 1 วันทำการ และให้เสนอเรื่องต่ออธิบดีกรมคุมประพฤติเพื่อพิจารณาวินิจฉัย โดยมีคำสั่งภายใน 15 วันทำการ

ข้อ 7 ขั้นตอนและการดำเนินการตามคำขอใน ข้อ 6 กับเอกสารที่เปิดเผยและเอกสารที่ไม่เปิดเผย

(1) หากยื่นคำขอต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงให้ดำเนินการภายใน 10 วันทำการ

(2) หากยื่นคำขอต่อหน่วยงานที่ไม่รับผิดชอบโดยตรงให้ดำเนินการภายใน 15 วันทำการ

ข้อ 8 ให้อธิบดีกรมคุมประพฤติรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2542

(ลงชื่อ) จรัล บูรณพันธุ์ศรี

(นายจรัล บูรณพันธุ์ศรี)

อธิบดีกรมคุมประพฤติ

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวนิตยา โควสุวรรณ)

พนักงานคุมประพฤติ 6ว

เรืองสักดิ์ คัด/ทาน

หลักเกณฑ์การขอข้อมูลข่าวสารและการอนุญาต

ประเภทของข้อมูลข่าวสาร	ผู้ขอ	ผู้อนุญาต
๑. ข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผย		
๑.๑ ข้อมูลข่าวสารที่ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา	- ข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของส่วนราชการ - ประชาชน	- หัวหน้าฝ่ายประชาสัมพันธ์ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย
๑.๒ ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา		
๑.๒.๑ ข้อมูลข่าวสารที่รวบรวมไว้ที่ฝ่ายประชาสัมพันธ์	- หน่วยงานของรัฐมีคำขอเป็นหนังสือ - ประชาชน	- หัวหน้าฝ่ายประชาสัมพันธ์ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย
๑.๒.๒ ข้อมูลข่าวสารนอกจาก ๑.๒.๑ ซึ่งเก็บไว้ในหน่วยงานที่รับผิดชอบ		
๑.๒.๒.๑ ข้อมูลข่าวสารที่เก็บ สำนักงานเลขานุการกรม		
- คำสั่งกรมคุมประพฤติ หนังสือเวียน กรมคุมประพฤติ	- หน่วยงานของรัฐมีคำขอเป็นหนังสือ - ประชาชน	- เลขานุการกรมหรือ ผู้ที่ได้รับมอบหมาย
- โครงสร้างและอัตรากำลังของกรมคุมประพฤติ อำนาจหน้าที่ วิธีการดำเนินงาน แผนการประชาสัมพันธ์ และงบประมาณ โครงการประชาสัมพันธ์ของกรมคุมประพฤติ		
- ข้อมูลเกี่ยวกับการเปิดดำเนินการของสำนักงานคุมประพฤติทั่วประเทศ		
- ข้อมูลแผนปฏิบัติการตรวจราชการประจำปี และข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการตรวจราชการ ในปีงบประมาณต่าง ๆ		
- การแต่งตั้งและถอดถอนพนักงานคุมประพฤติ		

ประเภทของข้อมูลข่าวสาร	ผู้ขอ	ผู้อนุญาต
- การดำเนินการเกี่ยวกับการสอบแข่งขัน / สอบคัดเลือก - ระเบียบต่าง ๆ ของกรมคุมประพฤติ - เอกสารงบประมาณรายจ่ายประจำปี - ประกาศจัดซื้อ/จัดจ้าง และเปิดเผยราคากลางงานก่อสร้างของทางราชการ สัญญาจัดซื้อ/จัดจ้างที่ทำกับเอกชน รวมถึงแบบแปลนแบบก่อสร้างทุกชนิด เฉพาะที่ได้รับการลงนามแล้ว รายงานผลการพิจารณาจัดซื้อ จัดจ้างของคณะกรรมการ วงเงินการจัดซื้อครุภัณฑ์แต่ละรายการ		
๑.๒.๒.๒ ข้อมูลข่าวสารที่เก็บไว้ที่กองกิจกรรมชุมชน - ข้อมูลสถิติผลการดำเนินงานตามโครงการอบรมบัดคุมประพฤติ งานบริการสังคมและสวัสดิการสงเคราะห์ และงานพัฒนาการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดของกรมคุมประพฤติ - คำสั่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพ	- หน่วยงานของรัฐมีคำขอเป็นหนังสือ - ข้าราชการ หน่วยงานของรัฐ - ประชาชน - หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูฯ พ.ศ. ๒๕๑๔	- ผู้อำนวยการกองกิจกรรมชุมชน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย - ผู้อำนวยการกองกิจกรรมชุมชน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย
๑.๒.๒.๓ ข้อมูลข่าวสารที่เก็บไว้ที่กองวิชาการและแผนงาน		

ประเภทของข้อมูลข่าวสาร	ผู้ขอ	ผู้อนุญาต
- ข้อมูลสถิติต่างๆ เกี่ยวกับงานสืบเสาะและพินิจ งานควบคุมและสอดส่องของกรมคุมประพฤติ - ข้อมูลรายงานการวิจัย - ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาระบบงานคุมประพฤติ - ข้อมูลด้านกฎหมายที่เกี่ยวกับงานคุมประพฤติ และข้อมูลด้านวิชาการ - ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายและแผนงานโครงการ ๑.๒.๓ ข้อมูลข่าวสารที่เก็บไว้ในสำนักงานคุมประพฤติ ๑.๒.๓.๑ สำนักงานคุมประพฤติกรุงเทพมหานคร สำนักงานคุมประพฤติธนบุรี และสำนักงานคุมประพฤติภาค ๑-๙ - ผลการดำเนินงานของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัด - ข้อมูลด้านวิชาการ - ข้อมูลสถิติคดีของสำนักงานคุมประพฤติในสังกัด	- หน่วยงานของรัฐมีคำขอเป็นหนังสือ - ประชาชน	- ผู้อำนวยการกองวิชาการและแผนงาน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย
	- หน่วยงานของรัฐมีคำขอเป็นหนังสือ - ประชาชน	- ผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติภาคหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ประเภทของข้อมูลข่าวสาร	ผู้ขอ	ผู้อนุญาต
๑.๒.๓.๒ สำนักงานคุมประพฤติจังหวัด/ประจำศาล - ผลการดำเนินงานของสำนักงานคุมประพฤติ - ข้อมูลด้านวิชาการ - ข้อมูลสถิติคดีของสำนักงานคุมประพฤติ	- หน่วยงานของรัฐมีคำขอเป็นหนังสือ -ประชาชน	- หัวหน้าสำนักงานหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย
๒ ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยหรือเป็นความลับของราชการ ๒.๑ ข้อมูลข่าวสารที่เก็บไว้ในหน่วยงานที่รับผิดชอบ ๒.๑.๑ สำนักงานเลขานุการ-กรม - ทะเบียนประวัติ ข้าราชการและลูกจ้าง - การแสดงสินทรัพย์และหนี้สินของเจ้าหน้าที่ของรัฐ - การดำเนินการทางวินัยข้าราชการและลูกจ้างในสังกัด - การดำเนินคดีแพ่ง-และคดีอาญา คดีสัมละลายของข้าราช-การและลูกจ้างในสังกัด	- หน่วยงานของรัฐมีคำขอเป็นหนังสือ	- เลขานุการกรมหรือผู้ได้รับมอบหมาย
๒.๑.๒ กองกิจการชุมชน - ข้อมูลส่วนบุคคล ส.ย. ส.ค. และประวัติการกระทำผิด ส.ย. ส.ค. - ข้อมูลส่วนบุคคล คณะกรรมการบูรณาการ	- หน่วยงานของรัฐมีคำขอเป็นหนังสือ	- ผู้อำนวยการกองกิจการชุมชน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

ประเภทของข้อมูลข่าวสาร	ผู้ขอ	ผู้อนุญาต
๒.๑.๓ กองวิชาการและแผนงาน - ประวัติการกระทำผิดของจำเลยและผู้ถูกคุมความประพฤติ - สำเนาสำนวนการสืบเสาะและพินิจ การควบคุมและสอดส่อง ที่บันทึกไว้ในระบบคอมพิวเตอร์	- หน่วยงานของรัฐมีคำขอเป็นหนังสือ - บุคคลผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อเท็จจริงดังกล่าว หรือบุคคลผู้มีส่วนได้เสียเฉพาะในคดี	- ผู้อำนวยการกองวิชาการและแผนงาน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย
๒.๒ ข้อมูลข่าวสารที่เก็บไว้ในสำนักงานคุมประพฤติภาค ๑-๙ - ประวัติการกระทำผิดของจำเลยและผู้ถูกคุมความประพฤติ - สำเนาสำนวนการสืบเสาะและพินิจ การควบคุมและสอดส่อง ที่บันทึกไว้ในระบบคอมพิวเตอร์	- หน่วยงานของรัฐมีคำขอเป็นหนังสือ - บุคคลผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อเท็จจริงดังกล่าวหรือบุคคลผู้มีส่วนได้เสียเฉพาะในคดี	- ผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติภาค หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย
๒.๓ ข้อมูลข่าวสารที่เก็บไว้ในสำนักงานคุมประพฤติจังหวัด/ประจำศาล - สำนวนการสืบเสาะและพินิจ - สำนวนการควบคุมและสอดส่อง	- หน่วยงานของรัฐมีคำขอเป็นหนังสือ - บุคคลผู้มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อเท็จจริงดังกล่าว หรือบุคคลผู้มีส่วนได้เสียเฉพาะในคดี	- หัวหน้าสำนักงาน เว้นแต่ไม่อาจวินิจฉัยได้ว่าข้อมูลข่าวสารใดเปิดเผยได้หรือไม่ให้เสนอเรื่องต่ออธิบดีกรมคุมประพฤติ

รายชื่อระเบียบว่าด้วยขั้นตอนและระยะเวลาการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชน

ของ

กรมคุมประพฤติและหน่วยงานในสังกัด

ระเบียบ/ชื่อ เรื่อง	เอกสารที่ใช้ประกอบคำขอ	สถานที่ยื่นคำขอ	ระยะเวลา
1. ระเบียบกรมคุมประพฤติว่าด้วยการจ่ายเงินค่านี้ยเลี้ยงพยาน พ.ศ.2537			
1.1 การพิจารณาการอนุมัติและการจ่ายค่านี้ยเลี้ยงพยาน	1. สำเนาบัตรประชาชน หรือ 2. สำเนาทะเบียนบ้าน 3. คำสั่งเรียกพยานบุคคล (ค.ป.6) (ถ้ามี)	สำนักงานคุมประพฤติสังกัดกรมคุมประพฤติที่พยานให้ถ้อยคำ	ภายใน 1 วันทำการ
2. ระเบียบกรมคุมประพฤติว่าด้วยการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.2540, พ.ศ.2541			
2.1 ข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผย			
2.1.1 การพิจารณาการอนุญาตเข้าตรวจดู ศึกษา ค้นคว้าหรือขอสำเนาข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผย	1. สำเนาบัตรประชาชน หรือ 2. สำเนาทะเบียนบ้าน 3. หนังสือมอบอำนาจให้ดำเนินการแทน	1. หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง 2. หน่วยงานที่ไม่ได้รับผิดชอบโดยตรง	ภายใน 1 วันทำการ ภายใน 1 วันทำการ
2.1.2 ขั้นตอนและการดำเนินการตามคำขอข้อ 2.1.1		1. หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง 2. หน่วยงานที่ไม่ได้รับผิดชอบโดยตรง	ไม่เกิน 10 วันทำการ ไม่เกิน 15 วันทำการ

ระเบียบ/ชื่อ เรื่อง	เอกสารที่ใช้ประกอบคำขอ	สถานที่ยื่นคำขอ	ระยะเวลา
2.2 ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย			
2.2.1 การพิจารณาการอนุญาตเข้าตรวจดู ศึกษา ค้นคว้า หรือขอสำเนาข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย	เช่นเดียวกับข้อ 2.1.1	1. หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง	
		1.1 วินิจฉัยได้โดยตรง	ภายใน 1 วันทำการ
		1.2 ไม่สามารถวินิจฉัยโดยตรง	ภายใน 1 วันทำการ
		2. หน่วยงานที่ไม่ได้รับผิดชอบโดยตรงเสนอต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบพิจารณาโดยตรง	ไม่เกิน 15 วันทำการ
		3. เสนอเรื่องต่ออธิบดีกรมคุ้มประพฤติวินิจฉัยโดยมีคำสั่ง	ไม่เกิน 15 วันทำการ
2.2.2 ขั้นตอนและการดำเนินการตามคำขอข้อ 2.2.1	เช่นเดียวกับข้อ 2.1.1	1. หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง	ไม่เกิน 10 วันทำการ
		2. หน่วยงานที่ไม่ได้รับผิดชอบโดยตรง	ไม่เกิน 15 วันทำการ

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขัง ตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๖

กฎกระทรวง

๑. กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๐๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกัน ตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๖

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

กฎกระทรวง

(พ.ศ. ๒๕๐๗)

ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขัง ตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ให้สิ่งของต่อไปนี้เป็นสิ่งของต้องห้ามนำเข้าในสถานที่กักขังตามมาตรา ๑๐

(๑) ฝิ่น กัญชา ใบกระท่อม เฮโรอีน มอร์ฟีน หรือของเสพติดให้โทษอย่างอื่นทำนองเดียวกัน

(๒) สุรา

(๓) เครื่องมือสำหรับเล่นการพนัน

(๔) เครื่องอุปกรณ์สำหรับการหลบหนี

(๕) เครื่องมือสำหรับสักร่างกาย

(๖) อาวุธ

(๗) วัตถุระเบิด

(๘) สัตว์มีชีวิต

(๙) เอกสารซึ่งอาจจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย หรือเสื่อมเสียต่อศีลธรรม

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๗

พลเอก ป. จารุเสถียร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๖ บัญญัติมิให้นำสิ่งของต้องห้ามเข้ามาในสถานที่กักขัง ในการนี้ จึงสมควรมีกฎกระทรวงกำหนดชนิดของสิ่งของต้องห้ามขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติแก่ผู้ต้องกักขังตามพระราชบัญญัติดังกล่าวได้ถูกต้อง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกัน ตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๐

กฎกระทรวง

กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๑๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกัน ตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๐

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

กฎกระทรวง

(พ.ศ. ๒๕๑๔)

ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกัน ตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เงื่อนไขสำหรับผู้ได้รับการพักการกักกัน มีดังนี้

(๑) ผู้ได้รับการพักการกักกันจะต้องไปรายงานตัวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เขตกักกัน พนักงานคุมประพฤติของกรมราชทัณฑ์ หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจแห่งท้องที่ที่ผู้ได้รับ

การพักการกักกันเข้าไปอยู่ ตามที่ระบุไว้ในหนังสือสำคัญตามข้อ ๔ และตามระยะเวลาที่กำหนด

(๒) ผู้ได้รับการพักการกักกันจะต้องไม่กระทำความผิดอาญาขึ้นอีก

(๓) ผู้ได้รับการพักการกักกันจะต้องไม่เข้าไปในเขตท้องที่ที่กำหนดไว้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานตาม (๑) เป็นครั้งคราว ในกรณีที่จำเป็น

(๔) ผู้ได้รับการพักการกักกันจะต้องไม่ประพฤติตนในทางเสื่อมเสีย

(๕) ผู้ได้รับการพักการกักกันจะต้องประกอบอาชีพที่มีอยู่แล้ว หรือที่ผู้อื่นจัดหาให้ ทั้งนี้โดยความเห็นชอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่จัดหาให้

(๖) ผู้ได้รับการพักการกักกันจะต้องปฏิบัติกิจทางศาสนาที่ตนนับถือตามสมควร

ข้อ ๒ เงื่อนไขตามข้อ ๑ อธิบดีจะกำหนดให้ผู้ได้รับการพักการกักกันแต่ละคนปฏิบัติเพียงข้อเดียวหรือหลายข้อก็ได้ แล้วแต่ความเหมาะสมตามลักษณะของบุคคลและพฤติการณ์ และจะแก้ไขเพิ่มเติมหรือเพิกถอนเงื่อนไขที่กำหนดนั้นข้อหนึ่งข้อใดเสียก็ได้

ข้อ ๓ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาการพักการกักกัน ประกอบด้วยประธานกรรมการหนึ่งคนและกรรมการอื่นซึ่งอธิบดีแต่งตั้งจากข้าราชการมีจำนวนรวมกันอีกไม่น้อยกว่าสามคน

ผู้ถูกกักกันจะได้รับการพักการกักกันเมื่อคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งเห็นชอบและอธิบดีอนุมัติ

การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง การให้ความเห็นชอบของคณะกรรมการให้ถือเสียงข้างมาก

ข้อ ๔ เมื่ออธิบดีอนุมัติให้พักการกักกันแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกหนังสือสำคัญให้แก่ผู้ได้รับการพักการกักกันและส่งสำเนาหนังสือสำคัญนั้นให้พนักงานฝ่ายปกครองและตำรวจแห่งท้องที่ที่ผู้ได้รับการพักการกักกันเข้าไปอยู่ทราบ

ข้อ ๕ หนังสือสำคัญที่ออกให้ตามข้อ ๔ ให้ระบุเงื่อนไขการพักการกักกันไว้ด้วย

เป็นหน้าที่ของผู้ได้รับการพักการกักกันจะต้องแสดงหนังสือสำคัญต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เขตกักกัน พนักงานคุมประพฤติของกรมราชทัณฑ์ หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ เมื่อมีการขอดู

ถ้าผู้ได้รับการพักการกักกันผู้ใดไม่มีหนังสือสำคัญตามวรรคสองแสดง พนักงานเจ้าหน้าที่จะจับผู้ได้รับการพักการกักกันผู้นั้นส่งเข้าเขตกักกันก็ได้

ในกรณีที่หนังสือสำคัญนั้นหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้ได้รับการพักการกักกันรีบแจ้งต่อนายอำเภอท้องที่และขอรับสำเนาแทน

ข้อ ๖ ผู้ได้รับการพักการกักกันต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้โดยเคร่งครัด หากไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไข อธิบดีอาจสั่งระงับการพักการกักกันและแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจับส่งเข้าเขตกักกันได้

ข้อ ๗ สิ่งของต่อไปนี้เป็นสิ่งของต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ คือ

(๑) ฝิ่น กัญชา ใบกระท่อม เฮโรอีน มอร์ฟีน หรือของเสพติดให้โทษอย่างอื่นทำนองเดียวกัน

(๒) สุรา

(๓) เครื่องมือสำหรับเล่นการพนัน

(๔) เครื่องอุปกรณ์สำหรับการหลบหนี

(๕) เครื่องมือสำหรับสักร่างกาย

(๖) อาวุธ

(๗) วัตถุระเบิด

(๘) สัตว์มีชีวิต

(๙) เอกสารซึ่งอาจก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือเสื่อมเสียต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๔
พ่วง สุวรรณรัฐ
ปลัดกระทรวงมหาดไทย
ผู้ใช้อำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๐ บัญญัติว่าเงื่อนไขในการพักการกักกันและสิ่งของต้องห้ามให้กำหนดโดยกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗

กฎกระทรวง

กฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดคดีพิเศษเพิ่มเติม ตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗

ระเบียบ

๑. ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการนำของกลางออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗

๒. ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการมีและใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๔๗

๓. ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษและเจ้าหน้าที่คดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗

๔. ระเบียบกระกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยค่าตอบแทนที่ปรึกษาคดีพิเศษ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๓๐ พ.ศ. ๒๕๔๗

๕. ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยค่าใช้จ่ายสำหรับการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษและวิธีการเบิกจ่ายเงินทดรองจ่ายตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๔๘

๖. ระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๘

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

กฎกระทรวง

ว่าด้วยการกำหนดคดีพิเศษเพิ่มเติม ตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ

พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ มาตรา ๑๐ (๑) และมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๘ มาตรา ๒๓๗ และมาตรา ๒๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมโดยการเสนอแนะของคณะกรรมการคดีพิเศษออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้คดีความผิดทางอาญาตามกฎหมายดังต่อไปนี้ ซึ่งมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) เป็นคดีพิเศษเพิ่มเติมจากบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗

(๑) คดีความผิดตามประมวลรัษฎากร

(๒) คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(๓) คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต

(๔) คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยสุรา

(๕) คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบ

ดังนี้ เฉพาะคดีความผิดทางอาญาที่มีรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดตามที่กำหนด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๗
พงศ์เทพ เทพกาญจนา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่คดีความผิดเกี่ยวกับภาษีอากรเฉพาะคดีที่มีความซับซ้อนในจำนวนสูงมาก หรือมีความซับซ้อน หรือมีลักษณะเป็นการกระทำความผิดข้ามชาติที่สำคัญ หรือเป็นการกระทำขององค์กรอาชญากรรมหรือมีผู้ทรงอิทธิพลที่สำคัญเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนที่มีหรืออาจมีผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ความมั่นคงของประเทศ หรือระบบเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ จำเป็นต้องใช้วิธีการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานเป็นพิเศษ ในการรวบรวมพยานหลักฐานทั้งหมดเพื่อที่จะนำตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษตามกฎหมาย สมควรกำหนดให้เป็นคดีพิเศษเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม
ว่าด้วยการนำของกลางออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการนำของกลางออกขายทอดตลาดหรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

"ของกลาง" หมายความว่า ทรัพย์สินที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ตามกฎหมาย

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ

ข้อ ๔ ให้อธิบดีรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๕ อธิบดีมีอำนาจสั่งให้นำของกลางออกขายทอดตลาด หรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ เมื่อปรากฏว่าของกลางนั้นไม่เหมาะสมที่จะเก็บรักษาหรือเก็บรักษาไว้จะเป็นภาระแก่ทางราชการมาก เช่น

(๑) ของกลางนั้นมีสภาพเป็นของสด ของเสียได้ หรือถ้าหน่วงช้าไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือค่าเสียหายจะเกินส่วนแห่งค่าของกลางนั้น

(๒) ของกลางนั้นมีลักษณะที่อาจทำให้สกปรก เลอะเทอะ หรือมีกลิ่น หรืออาจรบกวน หรือก่อความรำคาญ

(๓) ของกลางนั้นมีน้ำหนักมาก หรือไม่สะดวกต่อการเคลื่อนย้าย หรือมีขนาดใหญ่มาก หรือเปลืองเนื้อที่ในการเก็บรักษา

(๔) ของกลางนั้นมีสภาพที่อาจก่อให้เกิดอันตรายได้ง่าย เช่น สารเคมี หรือสิ่งที่เป็นเชื้อเพลิง

(๕) ของกลางที่ต้องเก็บรักษาไว้ในสถานที่โดยเฉพาะเพื่อรักษาคุณภาพของของกลาง

หมวด ๒

การขายทอดตลาด

ข้อ ๖ ในการขายทอดตลาด ให้อธิบดีแต่งตั้งคณะกรรมการขายทอดตลาดขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน โดยเป็นข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษในตำแหน่งระดับ ๖ ขึ้นไป มีหน้าที่ดำเนินการขายทอดตลาดของกลางตามที่อธิบดีมีคำสั่ง

ข้อ ๗ การดำเนินการขายทอดตลาดให้กระทำโดยเปิดเผย ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด

ข้อ ๘ เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดของกลาง ให้หักค่าใช้จ่ายในการยึดหรืออายัด และการขายทอดตลาดของกลาง รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องได้เท่าที่จ่ายจริงก่อนนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

หมวด ๓
การนำของกลางไปใช้ประโยชน์

ข้อ ๙ การนำของกลางไปใช้ประโยชน์ ให้กระทำได้เฉพาะส่วนราชการเท่านั้น

ข้อ ๑๐ การขอนำของกลางไปใช้ประโยชน์ ให้ส่วนราชการในสังกัดกรมสอบสวนคดีพิเศษหรือส่วนราชการอื่นมีหนังสือแสดงความจำนงต่ออธิบดี โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) หน้าที่และความรับผิดชอบของส่วนราชการนั้น

(๒) ประเภทของของกลางที่จะขอนำไปใช้ประโยชน์

(๓) เหตุผลและความจำเป็นที่จะขอนำของกลางไปใช้ประโยชน์

(๔) ลักษณะและระยะเวลาของการใช้ประโยชน์

(๕) การดูแลรักษาและความรับผิดชอบในกรณีที่เกิดความชำรุดบกพร่องเสียหายหรือสูญหาย

ข้อ ๑๑ ภายใต้บังคับข้อ ๕ กรณีที่อธิบดีเห็นว่าของกลางใดจะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติราชการของส่วนราชการในสังกัดกรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือส่วนราชการอื่น อธิบดีอาจสั่งอนุญาตให้ส่วนราชการนั้นนำของกลางไปใช้ประโยชน์ได้

คำสั่งอนุญาตตามวรรคหนึ่ง อธิบดีอาจสั่งเพิกถอนเมื่อใดก็ได้

ข้อ ๑๒ การพิจารณาอนุญาตให้ส่วนราชการตามข้อ ๑๑ นำของกลางใดไปใช้ประโยชน์ให้อธิบดีพิจารณาหลักเกณฑ์เหล่านี้ประกอบ คือ

(๑) เหตุผลและความจำเป็นที่ขอนำของกลางไปใช้ประโยชน์

(๒) ภาระต่าง ๆ ที่จะตกแก่ทางราชการหากไม่นำของกลางนั้นไปใช้ประโยชน์

(๓) ความเสียหายหรือความเสี่ยงที่อาจเกิดจากการนำของกลางนั้นไปใช้ประโยชน์

(๔) พฤติการณ์ในการดำเนินคดีเกี่ยวกับของกลางนั้น

(๕) พฤติกรรมอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๓ เมื่อส่วนราชการใดได้รับอนุญาตให้นำของกลางใดไปใช้ประโยชน์ ให้อธิบดีจัดให้มีเอกสารการส่งมอบและรับมอบของกลางนั้นไว้เป็นหลักฐาน และมีหนังสือแจ้งให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินทราบ

ข้อ ๑๔ ส่วนราชการที่นำของกลางไปใช้ประโยชน์ มีหน้าที่ระมัดระวังและบำรุงรักษาของกลางนั้น ถ้ามีความเสียหายหรือสูญหาย ให้รีบดำเนินการตามระเบียบของทางราชการและแจ้งให้อธิบดีทราบทันที

ข้อ ๑๕ เมื่อหมดความจำเป็นที่จะใช้ประโยชน์จากของกลางนั้น หรือเมื่อครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาต หรือเมื่ออธิบดีสั่งเพิกถอนการอนุญาตตามข้อ ๑๑ วรรคสอง หรือเมื่อได้รับแจ้งว่าพนักงานสอบสวนคดีพิเศษไม่มีอำนาจยึดหรืออายัดของกลางนั้นไว้ต่อไป ให้ส่วนราชการที่นำของกลางไปใช้ประโยชน์จัดส่งของกลางนั้นคืนพร้อมหลักฐานการส่งคืนเป็นหนังสือภายในเวลาที่กำหนด และมีหนังสือแจ้งให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินทราบ

ของกลางที่ส่งคืนตามวรรคหนึ่ง ต้องคงสภาพเดิมที่เป็นอยู่ขณะที่ได้รับมอบไปใช้ประโยชน์ หากมีการเสื่อมสภาพไป ต้องเป็นการเสื่อมโดยสภาพแห่งของกลางนั้นเอง หรือเสื่อมสภาพเนื่องจากการใช้งานตามปกติ

ข้อ ๑๖ ก่อนครบกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาตให้นำของกลางไปใช้ประโยชน์ ถ้าส่วนราชการที่นำของกลางไปใช้ประโยชน์เห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องนำของกลางนั้นไปใช้ประโยชน์ต่อไปอีก ให้หัวหน้าส่วนราชการนั้นมีหนังสือถึงอธิบดี ก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าวไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน แจ้งถึงเหตุผลและความจำเป็นที่ยังต้องนำของกลางนั้นไปใช้ประโยชน์ต่อไป

ให้อธิบดีพิจารณาถึงเหตุผลและความจำเป็นตามวรรคหนึ่งในการสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตต่อไป

ในกรณีที่อธิบดีไม่อนุญาต ให้ส่วนราชการจัดส่งของกลางนั้นคืนพร้อมหลักฐานการส่งคืนเป็นหนังสือภายในเวลาที่กำหนด และให้นำความในข้อ ๑๕ วรรคสองมาใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๗

พงศ์เทพ เทพกาญจนา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยการมีและใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน

พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการมีและใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๔๗"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

"เจ้าหน้าที่" หมายความว่า ข้าราชการหรือลูกจ้างกรมสอบสวนคดีพิเศษที่มีหน้าที่สืบสวนหรือสอบสวนหรือปราบปรามผู้กระทำความผิด

"อาวุธปืน" หมายความว่า อาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด หรือดอกไม้เพลิง หรือสิ่งเทียมอาวุธปืน ตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ที่อยู่ในความครอบครองของกรมสอบสวนคดีพิเศษ

"การมีและใช้อาวุธปืน" หมายรวมถึง การเบิกจ่าย การเรียกส่งคืน การเก็บ การบำรุงรักษาอาวุธปืน หรือการพาอาวุธปืน

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือรองอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ

"นายทะเบียน" หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากอธิบดีให้ทำหน้าที่นายทะเบียน ดูแลพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับการอนุญาตให้พาอาวุธปืน เบิกจ่าย ฝากเก็บอาวุธปืน และจัดทำบัญชีอาวุธปืน

"ผู้สั่งจ่าย" หมายความว่า อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ

ข้อ ๔ ให้อธิบดีรักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

หมวด ๑
การเบิกจ่ายและการเรียกส่งคืน

ข้อ ๕ การเบิกจ่ายอาวุธปืนให้แก่เจ้าหน้าที่ ให้จ่ายได้เฉพาะกรณีที่จำเป็นต้องนำไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยให้ผู้สั่งจ่ายพิจารณาจ่ายให้เหมาะสมกับภารกิจและความจำเป็น

เมื่อเสร็จสิ้นภารกิจและกลับมาถึงหน่วยงานที่ตนปฏิบัติราชการแล้วต้องส่งคืนเก็บทันที เว้นแต่ได้รับอนุญาตให้จ่ายประจำตัวเป็นประจำ

หมวด ๒

การมีและใช้อาวุธปืน

ข้อ ๖ การมีและการใช้อาวุธปืน ให้เป็นไปตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ห้ามใช้อาวุธปืนโดยไม่มีเหตุจำเป็นอันสมควร ผู้ฝ่าฝืนจะต้องรับผิดในความเสียหายที่เกิดขึ้นทั้งหมดและอาจมีความผิดทางวินัยอีกส่วนหนึ่งด้วย

ข้อ ๗ ให้แต่ละหน่วยงานใช้อาวุธปืนในการฝึกซ้อมได้ โดยจะต้องแจ้งชนิด จำนวน และหมายเลขของอาวุธปืน ตลอดจนสถานที่ที่จะใช้ในการฝึกซ้อม เสนอให้อธิบดีอนุมัติเสียก่อน และเมื่อการฝึกซ้อมเสร็จสิ้นแล้วจะต้องรายงานผลพร้อมขออนุมัติจำหน่ายเครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง หรือสิ่งเทียมอาวุธปืนเฉพาะที่ใช้แล้วสิ้นเปลืองหมดไปจากการฝึกซ้อมต่ออธิบดี ทั้งนี้ ให้ขอเบิกทดแทนได้

ข้อ ๘ ให้นายทะเบียนจัดทำบัญชีแสดงยอดจำนวนอาวุธปืนคงเหลือรายงานกรมสอบสวนคดีพิเศษเพื่อตรวจสอบเป็นปัจจุบันทุกเดือน

หมวด ๓

การเก็บและการบำรุงรักษา

ข้อ ๙ การเก็บอาวุธปืน และการบำรุงรักษาอาวุธปืน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรมสอบสวนคดีพิเศษกำหนด

ข้อ ๑๐ หากพบว่าอาวุธปืนที่อยู่ในความควบคุมรับผิดชอบชำรุด เสื่อมสภาพเนื่องจากมีอายุการใช้งานมานานหรือด้วยสาเหตุอื่น ให้นายทะเบียนจัดทำบัญชีแสดงชนิดและจำนวนเสนอต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น และให้อธิบดีสั่งให้ดำเนินการจำหน่ายตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ

หมวด ๔
การพาอาวุธปืน

ข้อ ๑๑ เจ้าหน้าที่ที่มีความจำเป็นต้องพาอาวุธปืนติดตัวไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการจะต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดี และการอนุญาตดังกล่าวจะต้องทำเป็นหนังสือตามแบบท้ายระเบียบนี้ และมอบหนังสืออนุญาตให้ผู้ได้รับอนุญาตนำติดตัวไป การอนุญาตครั้งหนึ่งจะต้องไม่เกิน ๑ ปี

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับแก่อาวุธปืนของเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน และนำมาขึ้นทะเบียนต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษเพื่อใช้ในการปฏิบัติราชการด้วย

ข้อ ๑๒ การพาอาวุธปืนเพื่อปฏิบัติหน้าที่ราชการตามระเบียบนี้ให้เจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ให้นำบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ติดตัวไปด้วย

(๒) ให้พาอาวุธปืนไปโดยมิดชิด

(๓) ไม่พาอาวุธปืนในลักษณะที่ก่อให้เกิดความหวาดเสียว หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลอื่น

(๔) ห้ามดื่มสุราหรือของมึนเมาโดยเด็ดขาด

ข้อ ๑๓ ความในข้อ ๑๑ และ ข้อ ๑๒ มิให้ใช้บังคับแก่กรณีที่ตามสภาพและขนาดของอาวุธปืน หรือตามพฤติการณ์ไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือหากปฏิบัติอาจเป็นอันตรายต่อเจ้าหน้าที่นั้น หรือเป็นกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการ

ข้อ ๑๔ ห้ามเจ้าหน้าที่พาอาวุธปืนเข้าไปในเขตพระราชฐานหรือในศาล เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจอนุญาตหรือศาล แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๕ เจ้าหน้าที่ที่พาอาวุธปืน จะต้องปฏิบัติตามระเบียบนี้โดยเคร่งครัด หากฝ่าฝืนอาจมีความผิดทางวินัย หรืออาจถูกดำเนินคดีอาญาอีกส่วนหนึ่งด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๗

พงศ์เทพ เทพกาญจนา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

แบบท้ายระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยการมีและใช้อาวุธปืนฯ พ.ศ.๒๕๔๗ (ข้อ ๑๑) แบบที่ ๑

แบบใบอนุญาตให้พาอาวุธปืนของกรมสอบสวนคดีพิเศษติดตัวไป

เพื่อปฏิบัติหน้าที่ทั่วราชอาณาจักร

(พิมพ์ด้วยกระดาษสีแดง)

ใบอนุญาตให้พาอาวุธปืนของกรมสอบสวนคดีพิเศษติดตัวไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ทั่วราชอาณาจักร

ฉบับ วันที่ เดือน พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 29 แห่ง พ.ร.บ.การสอบสวนคดีพิเศษ พ. ศ.2547

และระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการมีและใช้อาวุธปืนฯ พ.ศ.2547 ข้อ 11

ออกใบอนุญาตฉบับนี้ให้แก่

รูปถ่ายขนาด	อาวุธปืนชนิด	ขนาด
2.5 X 3	เลขหมายประจำปืน	
ซ.ม.	เครื่องหมายทะเบียน	

ผู้อนุญาต

ลายมือชื่อผู้รับใบอนุญาต (ประทับตราประจำตำแหน่ง)

รายการออกใบอนุญาต		
ว-ด-ป ที่ออกใบอนุญาต	ว-ด-ป ที่สิ้นอายุ	ลายมือชื่อผู้อนุญาต

แบบท้ายระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยการมีและใช้อาวุธปืนฯ พ.ศ.๒๕๔๗ (ข้อ ๑๑) แบบที่ ๒

แบบใบอนุญาตให้พาอาวุธปืนที่ได้รับอนุญาตให้มีและใช้ติดตัวไป

เพื่อปฏิบัติหน้าที่ทั่วราชอาณาจักร

(พิมพ์ด้วยกระดาษสีน้ำเงิน)

ใบอนุญาตให้พาอาวุธปืนที่ได้รับอนุญาตให้มีและใช้ติดตัวไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ทั่วราชอาณาจักร

ฉบับ วันที่ เดือน พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 29 แห่ง พ.ร.บ.การสอบสวนคดีพิเศษ พ. ศ.2547

และระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการมีและใช้อาวุธปืนฯ พ.ศ.2547 ข้อ 11

ออกใบอนุญาตฉบับนี้ให้แก่

รูปถ่ายขนาด 2.5 X 3 ซ.ม.

อาวุธปืนชนิด

เลขหมายประจำปืน

เครื่องหมายทะเบียน

ขนาด

ผู้อนุญาต

ลายมือชื่อผู้รับใบอนุญาต

(ประทับตราประจำตำแหน่ง)

รายการออกใบอนุญาต		
ว-ค-ป ที่ออกใบอนุญาต	ว-ค-ป ที่สิ้นอายุ	ลายมือชื่อผู้อนุญาต

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ และเจ้าหน้าที่คดีพิเศษ

พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ กระทรวงยุติธรรมโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๘.๔/๑๔๘๖๔ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๗ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษและเจ้าหน้าที่คดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

"ปี" หมายความว่า ปีงบประมาณ

"พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ" หมายความว่า พนักงานสอบสวนคดีพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ

"เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ" หมายความว่า เจ้าหน้าที่คดีพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ

"เงินเพิ่มสำหรับตำแหน่ง" หมายความว่า เงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษหรือเจ้าหน้าที่คดีพิเศษ แล้วแต่กรณี ตามระเบียบนี้

ข้อ ๔ ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งเป็นรายเดือน ในอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ระดับ ๑๐ เดือนละ ๔๒,๐๐๐ บาท

(๒) ระดับ ๙ เดือนละ ๔๑,๐๐๐ บาท

(๓) ระดับ ๘ เดือนละ ๓๕,๐๐๐ บาท

(๔) ระดับ ๗ เดือนละ ๓๐,๐๐๐ บาท

(๕) ระดับ ๖ เดือนละ ๒๐,๐๐๐ บาท

ข้อ ๕ ให้เจ้าหน้าที่คดีพิเศษมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งเป็นรายเดือน ในอัตรา ดังต่อไปนี้

(๑) ระดับ ๘ เดือนละ ๒๖,๒๕๐ บาท

(๒) ระดับ ๗ เดือนละ ๒๒,๕๐๐ บาท

(๓) ระดับ ๖ เดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท

(๔) ระดับ ๕ เดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาท

(๕) ระดับ ๔ เดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาท

(๖) ระดับ ๓ เดือนละ ๑๐,๐๐๐ บาท

ข้อ ๖ กรณีที่พนักงานสอบสวนคดีพิเศษหรือเจ้าหน้าที่คดีพิเศษมิได้มาปฏิบัติราชการในเดือนใด ให้งดจ่ายเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งในเดือนนั้น สำหรับกรณีที่มาปฏิบัติราชการในเดือนใดไม่เต็มเดือนให้จ่ายเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งตามสัดส่วนจำนวนวันที่ได้มาปฏิบัติราชการเว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้

ก. กรณีที่ได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่อื่นที่ไม่มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งตามระเบียบนี้และมิได้ปฏิบัติหน้าที่หลักของตำแหน่งที่ดำรงอยู่ ให้งดจ่ายเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งในระหว่างวันที่มิได้ปฏิบัติหน้าที่หลักดังกล่าว

ข. กรณีป่วยเจ็บเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการจนเป็นเหตุให้ไม่สามารถปฏิบัติราชการได้และอยู่ระหว่างได้รับอนุญาตให้ลาเพื่อรักษาตัว ให้มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งตามระเบียบนี้ในช่วงระยะเวลาดังกล่าว ทั้งนี้ไม่เกิน ๑๘๐ วัน

ค. การจ่ายเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งระหว่างการลาให้จ่ายได้ ดังนี้

(๑) กรณีลาป่วย ให้จ่ายได้ปีหนึ่งไม่เกิน ๖๐ วันทำการ

(๒) กรณีลาคลอดบุตร ให้จ่ายได้ครั้งละไม่เกิน ๙๐ วันทำการ

(๓) กรณีลากิจส่วนตัว ให้จ่ายได้ปีหนึ่งไม่เกิน ๔๕ วันทำการ เว้นแต่ในปีที่เริ่มรับราชการ ให้จ่ายได้ไม่เกิน ๑๕ วันทำการ

(๔) กรณีลาพักผ่อนประจำปี ให้จ่ายได้ตลอดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้ลาพักผ่อน

(๕) กรณีลาอุปสมบทในพระพุทธศาสนา หรือลาไปประกอบพิธีฮัจย์ ณ เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดิอาระเบีย ซึ่งมิใช่การลาภายในระยะเวลาสิบสองเดือนแรกที่เข้ารับราชการและตั้งแต่เริ่มรับราชการยังไม่เคยอุปสมบทในพระพุทธศาสนาหรือยังไม่เคยประกอบพิธีฮัจย์ ณ เมืองเมกกะ ให้จ่ายได้ไม่เกิน ๖๐ วัน

(๖) กรณีลาไปเข้ารับการตรวจเลือกหรือเข้ารับการเตรียมพล ให้จ่ายได้ไม่เกิน ๖๐ วัน

(๗) กรณีลาไปศึกษา ฝึกอบรม ดูงานหรือปฏิบัติการวิจัย ให้จ่ายได้ไม่เกิน ๖๐ วัน

ง. กรณีที่ถูกสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้งดจ่ายเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งตามระเบียบนี้ หากต่อมาได้รับอนุญาตให้กลับเข้ารับราชการ ให้จ่ายตามสัดส่วนเดียวกันกับเงินเดือนที่ได้รับในช่วงเวลาดังกล่าว

ข้อ ๗ พนักงานสอบสวนคดีพิเศษหรือเจ้าหน้าที่คดีพิเศษซึ่งมีสิทธิได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งตามระเบียบนี้ผู้ใดมีสิทธิได้รับเงินประจำตำแหน่งหรือเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งประเภทอื่นอยู่ด้วย ให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งหรือเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งตามระเบียบนี้หรือเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งประเภทอื่นที่มีอัตราสูงสุดเพียงตำแหน่งเดียว

ข้อ ๘ เงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งตามระเบียบนี้ ให้จ่ายเป็นรายเดือนในลักษณะจ่ายควบกับเงินเดือน

ห้ามมิให้นำเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งไปรวมกับเงินเดือนเพื่อคำนวณบำเหน็จบำนาญ

ข้อ ๙ พนักงานสอบสวนคดีพิเศษและเจ้าหน้าที่คดีพิเศษที่ดำรงตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่อยู่ก่อนที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับและต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ให้ถือเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗

พงศ์เทพ เทพกาญจนา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยค่าตอบแทนที่ปรึกษาคดีพิเศษ

แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๓๐

พ.ศ. ๒๕๔๗

โดยที่พระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๓๐ บัญญัติให้อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเป็นพิเศษเป็นที่ปรึกษาคดีพิเศษ โดยมีสิทธิได้รับค่าตอบแทน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยค่าตอบแทนที่ปรึกษาคดีพิเศษ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ.. ๒๕๔๗ มาตรา ๓๐ พ.ศ. ๒๕๔๗"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ที่ปรึกษาคดีพิเศษ หมายความว่า ผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเป็นพิเศษสามารถที่จะให้คำปรึกษาหรือใช้ความรู้ความสามารถ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษ ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

ข้อ ๔ ในการสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษใดมีเหตุผลและความจำเป็นต้องใช้บุคคลผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านเป็นพิเศษ ให้อยู่ในดุลพินิจของอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษแต่งตั้งบุคคลที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านนั้น เป็นที่ปรึกษาคดีพิเศษได้ และให้มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคุณสมบัติ หน้าที่ความรับผิดชอบ ระยะเวลาการปฏิบัติงานของที่ปรึกษาคดีพิเศษ

ข้อ ๕ ที่ปรึกษาคดีพิเศษมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนนับแต่วันที่อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษมีคำสั่งแต่งตั้งและได้ปฏิบัติหน้าที่ ที่ปรึกษาคดีพิเศษ

ข้อ ๖ ให้อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติการเบิกจ่ายค่าตอบแทนให้แก่ที่ปรึกษาคดีพิเศษ ที่กรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้แต่งตั้งเพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษาหรือให้ความเห็นประกอบการสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๓๐ เมื่อที่ปรึกษาคดีพิเศษได้ปฏิบัติหน้าที่เสร็จสิ้นในแต่ละเดือน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ ๗ และข้อ ๘

ข้อ ๗ ค่าตอบแทนที่จ่ายให้แก่ที่ปรึกษาคดีพิเศษ ให้คิดเป็นรายชั่วโมงในอัตราไม่ต่ำกว่าชั่วโมงละ ๕๐๐ บาท และไม่เกินชั่วโมงละ ๑,๐๐๐ บาท ทั้งนี้ต้องไม่เกินวันละ ๘ ชั่วโมง ต่อคน และในการจ่ายค่าตอบแทนให้แก่ที่ปรึกษาคดีพิเศษสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ครั้งหนึ่ง ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่า ๕๐๐ บาท

ในการกำหนดค่าตอบแทนให้แก่ที่ปรึกษาคดีพิเศษ ให้กรมสอบสวนคดีพิเศษพิจารณาถึงคุณสมบัติและความเชี่ยวชาญของที่ปรึกษาคดีพิเศษ ตลอดจนพฤติการณ์อื่นใดที่กรมสอบสวนคดีพิเศษเห็นสมควรนำมาประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๘ ที่ปรึกษาคดีพิเศษที่กรมสอบสวนคดีพิเศษแต่งตั้ง มีสิทธิได้รับค่าพาหนะเดินทางและค่าเช่าที่พัก ดังนี้

๘.๑ ผู้ที่เป็นข้าราชการ ลูกจ้างของทางราชการ พนักงานของรัฐหรือพนักงานราชการ ให้ใช้สิทธิเบิกจ่ายได้ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๘.๒ ผู้ที่เป็นบุคคลภายนอกให้มีสิทธิในการเบิกจ่ายได้ตามพระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยเทียบตำแหน่งที่ปรึกษาคดีพิเศษตามระเบียบของทางราชการโดยอนุโลม

ข้อ ๙ วิธีการเบิกจ่ายเงินค่าตอบแทนที่ปรึกษาคดีพิเศษซึ่งมิได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ และให้นำรายงานผลการปฏิบัติงานของที่ปรึกษาคดีพิเศษประกอบเป็นหลักฐานการขอเบิกเงินด้วยทุกครั้ง

ข้อ ๑๐ ให้อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๗

พงศ์เทพ เทพกาญจนา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยค่าใช้จ่ายสำหรับการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษและวิธีการเบิกจ่ายเงินทดรองจ่าย ตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗

พ.ศ. ๒๕๔๘

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบว่าด้วยค่าใช้จ่ายสำหรับการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษและวิธีการเบิกจ่ายเงินทดรองจ่าย เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังจึงกำหนดระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยค่าใช้จ่ายสำหรับการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษและวิธีการเบิกจ่ายเงินทดรองจ่าย ตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ พ.ศ. ๒๕๔๘"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ

"คดีพิเศษ" หมายความว่า คดีความผิดทางอาญาตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗

"เจ้าหน้าที่" หมายความว่า บุคคลซึ่งมีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายตามระเบียบนี้ ได้แก่ พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ เจ้าหน้าที่คดีพิเศษ ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้าราชการหรือลูกจ้างของกรมสอบสวนคดีพิเศษซึ่งอธิบดีได้มีคำสั่งตามมาตรา ๒๓ วรรคสาม และหมายความรวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐจากหน่วยงานอื่น ซึ่งมาร่วมสอบสวนหรือมาปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ หรือมาปฏิบัติหน้าที่ในกรมสอบสวนคดีพิเศษเพื่อช่วยเหลือในการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษตามมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓

"ค่าใช้จ่ายสำหรับการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษ" หมายความว่า ค่าใช้จ่ายอันเนื่องจากการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษ และการตรวจสอบข้อเท็จจริงของเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงค่าใช้จ่ายที่เบิกจ่ายได้ตามระเบียบกระทรวงการคลังหรือระเบียบอื่น

ข้อ ๔ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินที่มิได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการโดยอนุโลม

ข้อ ๕ ให้อธิบดีรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑
ค่าใช้จ่ายสำหรับการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษ

ข้อ ๖ อัตราค่าใช้จ่ายสำหรับการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษให้อยู่ในดุลพินิจของอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมาย พิจารณาตามความจำเป็น เหมาะสมและประหยัดเพื่อประโยชน์ของทางราชการตามที่อธิบดีกำหนด ภายในวงเงินไม่เกินอัตราตามบัญชีท้ายระเบียบนี้

กรณีเจ้าหน้าที่ใช้สิทธิในการเบิกค่าใช้จ่ายตามกฎหมายหรือระเบียบอื่นแล้ว ห้ามเบิกค่าใช้จ่ายตามระเบียบนี้

ข้อ ๗ ค่าใช้จ่ายสำหรับการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษให้เบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกรมสอบสวนคดีพิเศษ

ข้อ ๘ เจ้าหน้าที่มีสิทธิเบิกค่าใช้จ่ายตามระเบียบนี้นับแต่เมื่อเริ่มดำเนินการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษ หรือเมื่อเริ่มดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ข้อ ๙ กรณีค่าใช้จ่ายสำหรับการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษของหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นของรัฐ ซึ่งให้ความร่วมมือ สนับสนุนหรือช่วยเหลือการดำเนินงานเกี่ยวกับคดีพิเศษตามที่กรมสอบสวนคดีพิเศษร้องขอ ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษผู้รับผิดชอบเป็นผู้เบิกค่าใช้จ่ายสำหรับการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษให้กับหน่วยงาน หรือเจ้าหน้าที่ดังกล่าวตามระเบียบนี้

หมวด ๒

หลักฐานการเบิกจ่าย

ข้อ ๑๐ ในการยืมเงินทดรองจ่าย การส่งคืนเงินทดรองจ่าย ให้ใช้หลักฐานตามที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบ ดังนี้

(๑) แบบสัญญายืมเงินทดรองจ่ายค่าใช้จ่ายสำหรับการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษ (แบบ บค. ๑) ใช้สำหรับขอยืมเงินทดรองจ่ายเพื่อนำไปเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษ

(๒) แบบใบส่งคืนเงินทดรองจ่ายค่าใช้จ่ายสำหรับการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษ (แบบ บค. ๒) ใช้สำหรับแจ้งรายการค่าใช้จ่ายเพื่อหักล้างเงินยืม

(๓) แบบใบรับรองแทนใบเสร็จรับเงิน (แบบ บค. ๓) ใช้สำหรับเป็นหลักฐานการเบิกจ่ายเงินในกรณีการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษต้องดำเนินการในชั้นลับ และไม่อาจใช้ใบเสร็จรับเงินตามแบบที่ทางราชการกำหนดได้

(๔) แบบบัญชีคุมค่าใช้จ่ายสำหรับการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษ (แบบ บค. ๔) ใช้สำหรับทำบัญชีควบคุมค่าใช้จ่ายสำหรับการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษ

หลักฐานตาม (๑) ให้แนบสำเนาคำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ดำเนินการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษ โดยอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายซึ่งรับรองสำเนาถูกต้อง หรือแนบรายงานรับรองการปฏิบัติงานจากผู้บังคับบัญชาในกรณีไม่มีคำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมาย

หลักฐานตาม (๑) - (๓) ให้จัดทำพร้อมสำเนาคู่ฉบับรวมเป็น ๒ ชุด

หมวด ๓

วิธีการยืมและส่งคืนเงินทดรองจ่าย

ข้อ ๑๑ ให้อธิบดีเป็นผู้ใช้ดุลพินิจในการสั่งจ่ายเงินทดรองจ่าย เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษ ภายในวงเงินครั้งละไม่เกิน ๕๐ ล้านบาท กรณีเป็นการอนุมัติวงเงินนอกเหนือจากที่กำหนดดังกล่าว ให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมโดยมีหลักฐานการจ่ายเงินตามระเบียบนี้ เพื่อให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ เว้นแต่กรณีที่เป็นความลับ

ให้กรมสอบสวนคดีพิเศษตกลงเกี่ยวกับวิธีการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินกับสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินต่อไป

ข้อ ๑๒ การจ่ายเงินทดรองจ่ายจะจ่ายได้แต่เฉพาะที่พนักงานสอบสวนคดีพิเศษผู้รับผิดชอบได้ทำสัญญาการยืมเงินตามแบบ บค. ๑ และอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายได้อนุมัติให้จ่ายเงินทดรองจ่ายนั้นแล้วเท่านั้น

ข้อ ๑๓ การอนุมัติให้ยืมเงินทดรองจ่ายสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษ ให้อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายพิจารณาอนุมัติให้ยืมเฉพาะเท่าที่จำเป็น เพื่อใช้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ภายใต้หลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) กรณีที่ได้มีการยืมเงินทดรองจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษคดีใดคดีหนึ่งแล้วแต่ไม่เพียงพอ ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษผู้รับผิดชอบเบิกเงินทดรองจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมสำหรับการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษคดีนั้นได้อีก ทั้งนี้ ต้องมีการหักล้างเงินทดรองจ่ายในครั้งก่อนเรียบร้อยแล้ว

(๒) กรณีที่พนักงานสอบสวนคดีพิเศษผู้รับผิดชอบซึ่งได้ยืมเงินทดรองจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษคดีใดคดีหนึ่งแล้ว ต่อมาได้รับมอบหมายให้เป็นพนักงานสอบสวนคดีพิเศษผู้รับผิดชอบในคดีอื่น พนักงานสอบสวนคดีพิเศษผู้นั้นมีสิทธิยืมเงินทดรองจ่ายสำหรับการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษในคดีอื่นนั้นได้อีก แม้ว่าจะยังมิได้ชำระเงินทดรองจ่ายในคดีก่อนก็ตาม

การยืมเงินทดรองจ่ายตาม (๑) และ (๒) ให้ถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๑๔ - ข้อ ๑๗

ข้อ ๑๔ สัญญาการยืมเงิน (แบบ บค. ๑) ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษผู้รับผิดชอบยื่นต่ออธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมาย โดยแสดงประมาณการค่าใช้จ่ายที่จำเป็นต้องใช้โดยรวม และเมื่อพนักงานสอบสวนคดีพิเศษผู้รับผิดชอบได้รับเงินตามสัญญาการยืมเงินแล้ว ให้ลงลายมือชื่อรับเงินในสัญญาการยืมเงิน มอบให้เจ้าหน้าที่การเงินเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐาน ๑ ฉบับ ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษผู้รับผิดชอบซึ่งเป็นผู้ยืมเงินเก็บไว้ ๑ ฉบับ

ข้อ ๑๕ ในการยืมหรือชำระคืนเงินทดรองจ่ายค่าใช้จ่ายสำหรับการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษ ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษผู้รับผิดชอบเป็นผู้ลงลายมือชื่อในช่องผู้ยืม ผู้รับเงิน ผู้ชำระคืน ในแบบ บค. ๑ แบบ บค. ๒ และแบบ บค. ๓ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๖ การจ่ายเงินทดรองจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษ ให้จ่ายได้สำหรับระยะเวลาไม่เกิน ๖๐ วัน หากจำเป็นจะต้องจ่ายเกินกว่ากำหนดดังกล่าว ให้เป็นอำนาจของอธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายเป็นผู้พิจารณา

ข้อ ๑๗ เงินที่ยืมไป ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษผู้รับผิดชอบซึ่งเป็นผู้ยืม ส่งเอกสารตามข้อ ๑๐ (๒) และหรือ (๓) และเงินเหลือจ่าย (ถ้ามี) ภายใน ๓๐ วัน นับจากวันที่ครบกำหนดเวลาตามข้อ ๑๖ หรือนับแต่วันที่ได้ปฏิบัติหน้าที่เสร็จตามสัญญายืมเงินครั้งนั้น

ข้อ ๑๘ ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษผู้รับผิดชอบ จัดทำบัญชีคุมค่าใช้จ่ายสำหรับการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษ (แบบ บค. ๔) ที่กำหนดท้ายระเบียบนี้เพื่อรายงานต่ออธิบดี

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘
พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

บัญชีอัตราค่าใช้จ่ายสำหรับการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษ

ลำดับที่	รายการ	อัตราไม่เกิน (บาท)
๑	**ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติการสำหรับพนักงานสอบสวนคดีพิเศษหรือเจ้าหน้าที่คดีพิเศษและข้าราชการหรือลูกจ้างที่ได้รับมอบหมาย**	
	๑.๑ ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบข้อเท็จจริง ได้แก่ ค่าใช้จ่ายสำหรับการแสวงหาข้อเท็จจริง อันเป็นค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในระหว่างปฏิบัติงานภาคสนาม เช่น การสำรวจสถานที่ ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง (ค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่ายานพาหนะ) หรือสถานที่ลับ เพื่อใช้ในการประชุมพบปะแหล่งข่าว หรือจัดทำข้อมูลซึ่งมีความจำเป็นต้องรักษาความลับ ค่าพัฒนาความสัมพันธ์หรือประสานงานกับผู้ให้ข้อมูลแหล่งข่าว ค่าติดต่อสื่อสาร ค่าใช้จ่ายที่มอบหมายให้บุคคลอื่นดำเนินการ ดลอดจนการสร้างเรื่องอำพรางที่จำเป็นต่อภารกิจ ค่าใช้จ่ายในการสำเนาเอกสาร และค่าวัสดุของใช้สิ้นเปลืองซึ่งมีความจำเป็นเร่งด่วน เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริง เป็นต้น รวมทั้งค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่จำเป็นและเกี่ยวข้องในการดำเนินการดังกล่าว	๑๐๐,๐๐๐/ครั้ง
	๑.๒ ค่าใช้จ่ายในการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษ ได้แก่	
	๑.๒.๑ ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงานด้านการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษที่มีความจำเป็นจะต้องใช้วิธีการสืบสวนสอบสวนโดยใช้มาตรการพิเศษตามมาตรา ๒๒ ถึงมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๗ ถึงมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๒ ถึงมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการสอบพยาน ค่าใช้จ่ายในการนำพยานมาสอบสวนและเบิกความต่อศาล ซึ่งไม่สามารถเบิกจ่ายตามระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายแก่พยาน สามี ภริยา และบุพการีผู้สืบสันดานของพยาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานในคดีอาญา พ.ศ.๒๕๔๗ การรวบรวมพยานหลักฐาน การตรวจสอบหาพยานหลักฐาน การตรวจพิสูจน์หลักฐาน การดำเนินการจับ การค้น การควบคุม การขัง การตรวจสถานที่เกิดเหตุ การเก็บรักษาของกลาง รวมถึงการเช่าสถานที่เพื่อการเก็บรักษาของกลาง การจัดการของกลาง ดลอดจนการเก็บรักษาอาวุธ เครื่องกระสุนปืน รวมถึงอุปกรณ์พิเศษที่ต้องใช้ในการปฏิบัติงาน เพื่อความมั่นคงและปลอดภัยในการปฏิบัติหน้าที่ และการดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวนคดีพิเศษ ให้เบิกจ่ายได้	๒,๐๐๐,๐๐๐/ครั้ง
	๑.๒.๒ ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติการภาคสนามสำหรับชุดปฏิบัติการตามความเหมาะสม หรือกรณีจำเป็นเร่งด่วนด้านการรักษาความปลอดภัยแก่ชีวิตและทรัพย์สิน หรือการปฏิบัติที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของคดี และเกิดประโยชน์ต่อทางราชการอย่างแท้จริง เช่น การเดินทางไปเพื่อสอบปากคำพยาน หรือแหล่ง	๑,๐๐๐,๐๐๐/ครั้ง

/ ข่าว ค่าที่พัก . . .

ลำดับที่	รายการ	อัตราไม่เกิน (บาท)
	ข่าว ค่าที่พักหรือสถานที่ลับเพื่อใช้ในการประชุมกับแหล่งข่าว หรือการประชุมกับแหล่งข่าวหรือการจัดทำข้อมูลซึ่งมีความจำเป็นต้องรักษาความลับ ค่าพัฒนาความสัมพันธ์หรือประสานงานกับผู้ให้ข้อมูลแหล่งข่าว ค่าติดต่อสื่อสาร ค่าใช้จ่ายที่มอบหมายให้บุคคลอื่นดำเนินการ การจัดทำเอกสารหรือหลักฐานใดขึ้น การให้บุคคลใดเข้าไปแฝงตัวในองค์กรหรือกลุ่มคนใด การเฝ้าจุด ติดตาม สะกดรอย การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ค่าใช้จ่ายในการติดต่อสัมพันธ์กับผู้ให้ข่าวหรือพยาน ค่าติดต่อสื่อสาร การบันทึกภาพเป้าหมาย ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการสร้างเรื่องอำพรางและสิ่งยืนยันทั้งบุคคล เอกสารและสถานที่ การตรวจพิสูจน์หลักฐาน การตรวจสอบหาพยานหลักฐาน ค่าตรวจสอบสถานที่ และค่ารักษาสถานที่เกิดเหตุ ตลอดจนค่าตรวจสอบเอกสารและข้อมูลต่าง ๆ และการปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือการปฏิบัติที่พิจารณาแล้วเห็นว่าจะมีผลสัมฤทธิ์ต่อคดี ให้เบิกจ่ายได้	
๒	**ค่าใช้จ่ายสำหรับบุคคลอื่นนอกเหนือจากบุคคลในข้อ ๑** ๒.๑ ค่าใช้จ่ายสำหรับแหล่งข่าวบุคคลและผู้ให้ข่าว ๒.๒ ค่าใช้จ่ายสำหรับการได้มาซึ่งข้อมูลหลักฐานที่พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นประโยชน์แก่ทางราชการ และเป็นประโยชน์ต่อคดี ๒.๓ ค่าใช้จ่ายสำหรับพยาน (เฉพาะที่ไม่สามารถเบิกจ่ายตามระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายแก่พยาน สามี ภริยา บุพการี ผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๗) ๒.๔ ค่าใช้จ่ายสำหรับเป็นค่าอาหารและอื่น ๆ ที่จำเป็นสำหรับผู้ต้องหา ซึ่งอยู่ระหว่างการควบคุมตัวของเจ้าหน้าที่ ๒.๕ ค่ารักษาพยาบาลผู้ต้องหาหรือพยานที่อยู่ในความควบคุมหรือดูแลตามความจำเป็นเร่งด่วน ๒.๖ ค่าใช้จ่ายสำหรับทนาย เว้นแต่ที่สามารถเบิกจ่ายได้ตามกฎหมายหรือระเบียบอื่น และหรือบุคคลที่ผู้ต้องหาหรือพยานร้องขอในการเข้าร่วมรับฟังการสอบสวน	 ๒๐,๐๐๐/คน/ครั้ง ๑๐๐,๐๐๐/คน/ครั้ง ๕๐,๐๐๐/ครั้ง ๕,๐๐๐/คน/เดือน ๑๐๐,๐๐๐/คน/ครั้ง ๕๐,๐๐๐/ครั้ง
๓	**ค่าใช้จ่ายอันเนื่องมาจากกรมสอบสวนคดีพิเศษได้ดำเนินการสืบสวน สอบสวน การใช้ผู้เชี่ยวชาญหรือการดำเนินการอื่นที่ร่วมกับหน่วยงานของรัฐ ให้กรมสอบสวนคดีพิเศษเป็นหน่วยงานรับผิดชอบในค่าใช้จ่ายดังกล่าว ตามข้อบังคับ กคพ.ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ในคดีพิเศษระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง พ.ศ.๒๕๔๗ ข้อ ๙ ให้เบิกค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงานและการประสานงานได้ ดังนี้** ๓.๑ ค่าใช้จ่ายอันอาจเกิดขึ้นในกรณีมีความจำเป็นในเรื่อง	 ๒,๐๐๐,๐๐๐/ครั้ง

/การจับ . . .

ลำดับที่	รายการ	อัตราไม่เกิน (บาท)
	การจับ การค้น การขัง การปล่อยตัวชั่วคราว การเปรียบเทียบปรับ การตรวจสถานที่เกิดเหตุ การตรวจพิสูจน์หลักฐานหรือการตรวจสอบพยานหลักฐาน การเก็บรักษา หรือการจัดการของกลาง การสืบสวน หรือการดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีพิเศษ และไม่สามารถดำเนินการเองได้โดยลำพัง ให้เบิกจ่ายได้ ๓.๒ ค่าใช้จ่ายที่หน่วยงานของรัฐได้ให้ความร่วมมือในการสนับสนุนแลกเปลี่ยนข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองดูแล รวมถึงการเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารโดยตรง หรือการเชื่อมข้อมูลข่าวสารหรือความร่วมมือในการสนับสนุนอื่นใดเพื่อใช้ในการสืบสวนสอบสวน หรือป้องกันปราบปรามการกระทำความผิดทางอาญาที่เป็นคดีพิเศษตามที่ได้รับการร้องขอจากกรมสอบสวนคดีพิเศษ ให้เบิกจ่ายได้ ๓.๓ ค่าใช้จ่ายที่หน่วยงานของรัฐให้การสนับสนุนการดำเนินการที่เกี่ยวกับคดีพิเศษในเรื่องการสนธิกำลัง บุคลากร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ อาวุธยุทธภัณฑ์ ยานพาหนะ และการดำเนินการอื่นใดตามที่กรมสอบสวนคดีพิเศษร้องขอ ให้เบิกจ่ายได้	๒๐๐,๐๐๐/ครั้ง ๑,๐๐๐,๐๐๐/ครั้ง
๔	**ค่าใช้จ่ายเป็นเงินล่อซื้อ และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ อันจำเป็นเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลหรือพยานสำคัญ หรือเพื่อให้สามารถเข้าถึงหรือรู้ตัวผู้กระทำความผิดตลอดจนผู้อยู่เบื้องหลัง หรือเครือข่ายที่เกี่ยวข้องที่มีความจำเป็นและเกี่ยวข้องต่อการปฏิบัติภารกิจ**	๑๐,๐๐๐,๐๐๐/ครั้ง
๕	**ค่าใช้จ่ายสำหรับการสืบสวนสอบสวนนอกราชอาณาจักร**	๑,๐๐๐,๐๐๐/ครั้ง
๖	**ค่าใช้จ่ายสำหรับชดเชยความเสียหายต่อบุคคล ทรัพย์สินของบุคคลอื่น หรือทรัพย์สินของหน่วยงานอื่นซึ่งเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ในคดีพิเศษ**	๑,๐๐๐,๐๐๐/ครั้ง

แบบ บค.๑

แบบสัญญายืมเงินทดรองจ่าย

ค่าใช้จ่ายสำหรับการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษ

คดีพิเศษตามคำสั่ง ..... เลขที่สัญญายืม .....

ยื่นต่อ ..... วันที่ .....

ข้าพเจ้า ..... ตำแหน่ง .....

สังกัด..... จังหวัด ..... ขอยืมเงินทดรองจ่ายค่าใช้จ่ายสำหรับการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษ จำนวนเงิน..... บาท (.....) เพื่อนำไปจ่ายเป็นค่าใช้จ่าย ตามบัญชีอัตราค่าใช้จ่ายท้ายระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยค่าใช้จ่ายสำหรับการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษและวิธีการเบิกจ่ายเงินทดรองจ่าย ตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๙ พ.ศ. ๒๕๔๘

ข้าพเจ้าสัญญาว่าจะนำใบสำคัญคู่จ่ายและหรือแบบ บค. ๒ และ บค. ๓ พร้อมทั้งเงินเหลือจ่าย (ถ้ามี) ส่งใช้ภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันที่ครบกำหนดตามข้อ ๑๗ ของระเบียบฯ ถ้าข้าพเจ้าไม่ส่งตามกำหนด ข้าพเจ้ายินยอมให้หักเงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ หรือเงินอื่นใดที่ข้าพเจ้าพึงได้รับจากทางราชการ ชดใช้จำนวนเงินที่ยืมไปจนครบถ้วนได้ทันที

ลายมือชื่อ ..... ผู้ยืม วันที่ .....

เสนอ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ

ได้ตรวจสอบแล้ว เห็นสมควรอนุมัติให้ยืมเงินทดรองจ่ายตามสัญญายืมเงินทดรองจ่ายฯ ฉบับนี้ได้

จำนวน ..... บาท (.....)

ลงชื่อ ..... วันที่ .....

(.....) ผู้บัญชาการสำนัก

คำอนุมัติ

อนุมัติให้ยืมเงินทดรองจ่ายตามเงื่อนไขข้างต้นได้ เป็นเงิน ..... บาท

(.....)

ลงชื่อผู้อนุมัติ ..... วันที่ .....

ใบรับเงิน

ได้รับเงินยืมทดรองจ่ายจำนวน ..... บาท (.....) ไปเป็นการถูกต้องแล้ว

ลงชื่อ ..... ผู้รับเงิน วันที่ .....

ลงชื่อ..... ผู้จ่ายเงิน วันที่ .....

แบบ บค. ๒

แบบใบส่งคืนเงินทดรองจ่ายค่าใช้จ่ายสำหรับการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษ

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

เสนอ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ

ข้าพเจ้า..... ตำแหน่ง .....

สังกัด..... จังหวัด .....ได้รับเงินทดรองจ่ายค่าใช้จ่ายสำหรับ

การสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษ จำนวน.....บาท (.....)

ตามเอกสารสัญญายืมเงินทดรองจ่ายฯ ลงวันที่ ..... เดือน .....พ.ศ. .....ซึ่งครบกำหนด ๓๐ วัน

ที่จะต้องหักล้างเงินทดรองจ่ายในวันที่ .....เดือน .....พ.ศ. .....

ข้าพเจ้าได้จ่ายเงินในการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษ ตามคำสั่ง .....

เป็นจำนวนเงิน .....บาท (.....)

ปรากฏหลักฐานตามเอกสารใบสำคัญคู่จ่ายและตาม แบบ บค.๓ ที่แนบท้ายนี้

ด้วยปรากฏว่า

O ไม่มีเงินเหลือจ่าย

O มีเงินเหลือจ่ายจำนวน ..... บาท (.....)

และได้นำส่งคืนมาพร้อมนี้แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ลงชื่อ..... ผู้ชำระคืนเงินทดรองจ่าย

ลงชื่อ..... เจ้าหน้าที่ผู้รับเงิน

แบบ บร. ๓

แบบใบรับรองและใบสำคัญรับเงิน

หน่วยงาน ..... กรมสอบสวนคดีพิเศษ

วัน/เดือน/ปี	รายละเอียดค่าใช้จ่าย	จำนวนเงิน		หมายเหตุ
	รวมทั้งสิ้น			

รวมทั้งสิ้น (ตัวอักษร) .....

ข้าพเจ้า .....ตำแหน่ง.....

หน่วยงาน.....ขอรับรองว่าค่าใช้จ่ายข้างต้นนี้ไม่อาจเรียกใบเสร็จรับเงินจากผู้รับได้ และข้าพเจ้าได้จ่ายในงานของราชการโดยแท้

(ลงชื่อ) .....

วันที่.....

แบบบัญชีรวมค่าใช้จ่ายสำหรับการสืบสวนคดีพิเศษ

เลขที่คดี .....๑..... พนักงานสอบสวนคดีพิเศษผู้รับผิดชอบ .....๒.....

คำสั่งกรมสอบสวนคดีพิเศษ ที่ .....๓.....

ชื่อผู้กล่าวหา .....๔.....

ชื่อผู้ต้องหา .....๕.....

ข้อหา / ฐานความผิด .....๖.....

ที่ ๗	ว/ด/ป ๘	จำนวนเงินที่เบิก ๙	จำนวนเงินที่ใช้ไป ๑๐	ยอดเงินคงเหลือส่งคืน ๑๑	ยอดเงินรวมที่ใช้ไปทั้งสิ้น (ยอดสะสม) ๑๒	ความเห็นของผู้บังคับบัญชา ๑๓	หมายเหตุ ๑๔

คำอธิบายการลงรายการในแบบ บค.๔ บัญชีคุมค่าใช้จ่ายสำหรับการสืบสวนและสอบสวนคดีพิเศษ

ช่อง	หัวข้อ	คำอธิบาย
๑	เลขที่คดี	เลขที่/เรื่องที่ ที่ได้ลงรับไว้เป็นหมายเลขประจำเรื่อง/คดีนั้น
๒	พนักงานสอบสวนคดีพิเศษผู้รับผิดชอบ	ชื่อ-นามสกุล และตำแหน่งของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษผู้รับผิดชอบ
๓	คำสั่งกรมสอบสวนคดีพิเศษ	คำสั่งที่/ลงวันที่ ที่แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ทำการสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษ
๔	ชื่อผู้กล่าวหา	ชื่อผู้เสียหาย ผู้กล่าวโทษ ผู้ร้องทุกข์ หรือผู้ร้องขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง
๕	ชื่อผู้ต้องหา	ชื่อผู้กระทำความผิดคดีพิเศษ หรือผู้ถูกตรวจสอบข้อเท็จจริง
๖	ข้อหา/ฐานความผิด	ระบุข้อหาหรือรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิด
๗	ที่	ลำดับการดำเนินการเกี่ยวกับการเบิก/ส่งเงินคืน/เบิกเพิ่มเติม
๘	ว/ด/ป	วัน เดือน ปี ที่ดำเนินการเบิก/ส่งคืนเงิน/เบิกเพิ่มเติม
๙	จำนวนเงินที่เบิก	จำนวนเงินค่าใช้จ่ายที่ขอเบิกตามแบบ บค.๑
๑๐	จำนวนเงินที่ใช้ไป	จำนวนเงินค่าใช้จ่ายที่ใช้ไปในการยืมแต่ละครั้งนั้น
๑๑	ยอดเงินคงเหลือส่งคืน	จำนวนเงินค่าใช้จ่ายคงเหลือ (ถ้ามี)ที่นำส่งคืนตามแบบ บค.๒
๑๒	ยอดเงินรวมที่ใช้ไปทั้งสิ้น (ยอดสะสม)	ยอดเงินรวมที่ใช้ไปทั้งสิ้น(ผลรวมของจำนวนเงินในช่อง ๑๐)
๑๓	ความเห็นของผู้บังคับบัญชา	ช่องลงลายมือชื่อและความเห็นของผู้บัญชาการสำนักในการตรวจสอบการใช้จ่ายค่าใช้จ่ายในการสืบสวนและสอบสวนฯ
๑๔	หมายเหตุ	สำหรับเพิ่มเติมข้อความหรือข้อสังเกตอื่น ๆ

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ

พ.ศ. ๒๕๔๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ และมาตรา ๓๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๘"

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

"การเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ" หมายความว่า การเลือกพนักงานสอบสวนคดีพิเศษเป็นกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษตามวาระ หรือการเลือกแทนตำแหน่งที่ว่าง แล้วแต่กรณี

"ผู้มีสิทธิรับเลือก" หมายความว่า ข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษซึ่งดำรงตำแหน่งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ในตำแหน่งระดับ ๘ ขึ้นไป

"ผู้มีสิทธิเลือก" หมายความว่า ข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษซึ่งดำรงตำแหน่งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษทุกระดับ

"การเลือกตามวาระ" หมายความว่า การเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษเพื่อให้ดำรงตำแหน่งตามวาระ

"การเลือกแทนตำแหน่งที่ว่าง" หมายความว่า การเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษเพื่อให้ดำรงตำแหน่งแทนตำแหน่งที่ว่างลงก่อนครบวาระ

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ

ข้อ ๔ ให้อธิบดีเป็นผู้สั่งให้มีการเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ กำหนดวัน เวลา สถานที่เลือก วัน เวลา สถานที่นับคะแนน โดยให้กำหนดวันเลือก วันนับคะแนนให้แล้วเสร็จภายในวันเดียวกัน และพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการกรมสอบสวนคดีพิเศษ ซึ่งไม่เป็นบุคคลผู้มีสิทธิรับเลือกเป็นคณะกรรมการเพื่อรับผิดชอบดำเนินการเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

การเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษตามวรรคหนึ่ง จะต้องให้แล้วเสร็จภายในเวลาสามสิบวันนับแต่วันที่วาระการดำรงตำแหน่งสิ้นสุดลง หรือตำแหน่งดังกล่าวว่างลงก่อนครบวาระในกรณีเช่นว่านี้ เว้นแต่วาระของกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ เหลือไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่เลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษก็ได้

ข้อ ๕ คณะกรรมการที่อธิบดีแต่งตั้งตามข้อ ๔ วรรคหนึ่ง ได้แก่

(๑) คณะกรรมการดำเนินการเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอื่น รวมทั้งคณะไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินเจ็ดคน

(๒) คณะกรรมการตรวจนับคะแนนการเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอื่น รวมทั้งคณะจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินเจ็ดคน

(๓) คณะกรรมการทำลายบัตรเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอื่น รวมทั้งคณะจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน แต่ไม่เกินห้าคน

ข้อ ๖ ให้คณะกรรมการดำเนินการเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำบัญชีรายชื่อพนักงานสอบสวนคดีพิเศษผู้มีสิทธิรับเลือก บัญชีรายชื่อพนักงานสอบสวนคดีพิเศษผู้มีสิทธิเลือก โดยให้เรียงลำดับตามอักษรชื่อ แล้วประกาศในที่เปิดเผยให้ทราบโดยทั่วกัน ในกรณีรายชื่อพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ดังกล่าว ไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องครบถ้วน ก่อนวันเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ

(๒) ส่งหนังสือให้ผู้บัญชาการสำนักและหัวหน้ากลุ่มงาน เพื่อแจ้งให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษทราบโดยทั่วกันเกี่ยวกับการเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ

(๓) จัดเตรียมบัตรเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ให้เป็นไปตามแบบท้ายระเบียบนี้ โดยมีจำนวนเท่ากับจำนวนพนักงานสอบสวนคดีพิเศษผู้มีสิทธิเลือก

(๔) ให้ผู้มีตำแหน่งหน้าที่ ลงลายมือชื่อเป็นผู้ควบคุมบัตรในบัตรเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ให้ถูกต้องครบถ้วนแล้วเก็บรักษาไว้

(๔) จัดเตรียมหีบรับบัตรลงคะแนน ปิดหีบใส่กุญแจประจำครั่งทับรูกุญแจไว้ และส่งมอบลูกกุญแจให้อธิบดีเป็นผู้เก็บรักษา รวมทั้งจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ที่จำเป็น และดำเนินการใด ๆ

ตามความเหมาะสม เพื่อให้การลงคะแนนเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษเสร็จสิ้นลงภายในเวลาที่กำหนดด้วยความเรียบร้อย บริสุทธิ์ ยุติธรรม

หีบรับบัตรลงคะแนนให้มีชนิดของวัสดุโปร่งแสงสามารถมองเห็นภายในหีบได้โดยรอบ และมีรูปแบบหรือลักษณะและขนาดที่แข็งแรง เหมาะสมกับการใช้งานในการเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ

(๕) ทำการปิดผนึกช่องสำหรับหย่อนบัตรบนหีบรับบัตรลงคะแนน เมื่อได้ประกาศให้สิ้นสุดระยะเวลาในการรับบัตรลงคะแนนแล้ว โดยให้ประธานกรรมการ และกรรมการทุกคนลงลายมือชื่อคาดทับรอยปิดผนึกไว้ แล้วส่งมอบหีบรับบัตรลงคะแนนให้คณะกรรมการตรวจนับคะแนนการเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ เป็นผู้เก็บรักษาไว้จนถึงเวลานับคะแนน

การดำเนินการตามข้อ ๖ (๑) และ (๒) ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนถึงวันเลือกอย่างน้อยสิบวันทำการ

ข้อ ๗ ในการลงคะแนนเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ให้ผู้มีสิทธิเลือกปฏิบัติดังนี้

(๑) แสดงบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือบัตรอื่นที่ทางราชการออกให้ต่อคณะกรรมการดำเนินการเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ณ สถานที่เลือก และลงลายมือชื่อรับบัตรเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ จำนวน ๑ ใบ

(๒) นำบัตรเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ที่ได้รับไปทำการลงคะแนนเลือก ณ สถานที่ที่จัดไว้

(๓) ให้ผู้มีสิทธิเลือกเขียนชื่อ ชื่อสกุล ของผู้ที่ตนเลือก ด้วยลายมือของตนเอง

(๔) นำบัตรเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ยื่นส่งให้คณะกรรมการดำเนินการเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ณ จุดที่ตั้งหีบรับบัตรเพื่อหย่อนบัตร

ข้อ ๘ ให้คณะกรรมการตรวจนับคะแนนการเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดเตรียมเอกสาร วัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ที่จำเป็นในการดำเนินการนับคะแนนการเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ

(๒) กำหนดแนวทางหรือวิธีการในการดำเนินการตรวจนับคะแนน รวมทั้งจัดหรือมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการตรวจนับคะแนนให้เหมาะสม เพื่อให้การดำเนินการในการนับคะแนนเป็นไปด้วยความเรียบร้อย บริสุทธิ์ และยุติธรรม

(๓) ให้ประธานกรรมการตรวจนับคะแนนรับมอบลูกกุญแจหีบรับบัตรลงคะแนนจากอธิบดีเพื่อนำไปเปิดหีบรับบัตรลงคะแนนเมื่อเริ่มทำการตรวจนับคะแนน

ดำเนินการตรวจและนับคะแนนจากบัตรเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษที่อยู่ภายในหีบรับบัตรลงคะแนน ให้กระทำโดยเปิดเผย ให้ผู้มีส่วนได้เสียเข้าร่วมสังเกตการณ์ได้ และให้กระทำจนเสร็จในรวดเดียว

ให้คณะกรรมการตรวจนับคะแนน วินิจฉัยว่าบัตรเลือกนั้นเป็นบัตรดี บัตรเสียบางส่วน หรือบัตรเสีย แล้วดำเนินการนับคะแนนสำหรับบัตรดีและบัตรเสียบางส่วนเฉพาะส่วนที่ไม่เสีย บัตรเสียบางส่วนหรือบัตรเสียให้คณะกรรมการตรวจนับคะแนนสลักหลังว่า "เสียบางส่วน" หรือ "เสีย" แล้วแต่กรณี แล้วให้กรรมการตรวจนับคะแนนลงลายมือชื่อกำกับไว้

(๔) ในกรณีที่มีผู้มีสิทธิรับเลือกได้คะแนนเท่ากัน จนเป็นเหตุให้ไม่สามารถเรียงลำดับผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ตามจำนวนกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ที่จะมีได้ให้ดำเนินการจับสลาก เพื่อให้ได้ผู้ได้รับเลือกตามจำนวนที่จะพึงมีได้

การจับสลากให้ประธานคณะกรรมการตรวจนับคะแนนการเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษเป็นผู้จับสลาก โดยเปิดเผยต่อหน้าคณะกรรมการตรวจนับคะแนนการเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ และต่อหน้าผู้ที่อยู่ ณ สถานที่นับคะแนนนั้น

(๕) ตรวจสอบและจัดทำรายงานผลการตรวจนับคะแนนการเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ แล้วลงลายมือชื่อร่วมกันในรายงานผลการตรวจนับคะแนนเสนอต่ออธิบดีโดยเร็วหรือภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด

(๖) เมื่อเสร็จสิ้นการตรวจนับคะแนนแล้ว ให้ทำการแยกบัตรลงคะแนนที่เป็นบัตรเสียบางส่วนและบัตรเสีย บรรจุไว้ในซองต่างหากและปิดผนึก แล้วเก็บรักษาซองบัตรเสียบางส่วน บัตรเสีย และบัตรลงคะแนนที่ตรวจนับแล้วนั้นไว้ในหีบรับบัตรลงคะแนนตามเดิม ปิดหีบใส่กุญแจประจำครั่งทับรูกุญแจไว้ และปิดผนึกช่องสำหรับหย่อนบัตร โดยประธานกรรมการและกรรมการทุกคน ร่วมกันลงลายมือชื่อคาดทับรอยผนึกไว้ แล้วส่งมอบหีบรับบัตรลงคะแนนพร้อมลูกกุญแจให้สำนักพัฒนาและสนับสนุนคดีพิเศษเก็บรักษาไว้

ข้อ ๙ บัตรเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษต่อไปนี้ให้ถือเป็นบัตรเสีย

(๑) บัตรที่มิใช่บัตรที่คณะกรรมการดำเนินการเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษจัดทำเตรียมไว้สำหรับใช้ในการเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ

(๒) บัตรที่ไม่มีลายมือชื่อของผู้ควบคุมบัตรกำกับเป็นหลักฐาน

(๓) บัตรที่ระบุชื่อผู้มีสิทธิรับเลือกเกินจำนวนที่กำหนดให้เลือก หรือเกินจำนวนตำแหน่งที่ว่างในกรณีเลือกแทนตำแหน่งที่ว่าง แล้วแต่กรณี

(๔) บัตรซึ่งผู้มีสิทธิเลือกมิได้เขียนชื่อ ชื่อสกุล ผู้ที่ตนเลือกด้วยลายมือของตนเอง

ข้อ ๑๐ บัตรเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษต่อไปนี้ ให้ถือเป็นบัตรเสียบางส่วน ไม่ให้นับคะแนนส่วนที่เสีย และให้นับคะแนนส่วนที่ไม่เสียเท่านั้น

(๑) บัตรที่เขียนชื่อ ชื่อสกุลผู้ที่ไม่มีในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิรับเลือกเป็นกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ปนกับชื่อ ชื่อสกุลผู้ที่มีในบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิรับเลือกเป็นกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ

(๒) บัตรที่เขียนชื่อ ชื่อสกุลผู้มีสิทธิรับเลือกเป็นกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ซ้ำกับชื่อชื่อสกุลที่เขียนไว้ก่อนแล้ว

(๓) บัตรที่เขียนชื่อ ชื่อสกุลผู้มีสิทธิรับเลือกเป็นกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ บางรายเลอะเลือน หรือไม่ชัดเจนจนไม่สามารถทราบเจตนาอันแท้จริงของผู้มีสิทธิเลือกได้ว่าลงคะแนนให้แก่ผู้มีสิทธิรับเลือกเป็นกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษคนใด

ข้อ ๑๑ ให้อธิบดีประกาศรายชื่อผู้ที่ได้รับเลือกเป็นกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษโดยเรียงลำดับจากผู้ที่ได้คะแนนมากไปหาน้อย และรายงานผลการดำเนินการให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมทราบภายในห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับรายงานผลการตรวจนับคะแนน

ข้อ ๑๒ ให้คณะกรรมการทำลายบัตรเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อพ้นกำหนดหกสิบวัน นับตั้งแต่วันที่อธิบดีประกาศรายชื่อผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ให้เสนออธิบดีเพื่อขออนุมัติทำลายบัตรเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ

(๒) เมื่อได้รับอนุมัติจากอธิบดีให้ทำลายบัตรเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษแล้ว ให้ดำเนินการนำบัตรออกจากหีบรับบัตรลงคะแนน เพื่อนำไปทำลายโดยวิธีที่เหมาะสม

(๓) เมื่อดำเนินการทำลายบัตรเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษเรียบร้อยแล้ว ให้รายงานผลการดำเนินการให้อธิบดีทราบ

ข้อ ๑๓ ให้อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘
สุวัจน์ ลิปตพัลลภ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

แบบบัตรเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ

แนบท้ายระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกกรรมการ

พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๘

บัตรเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ

ข้าพเจ้าเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ดังต่อไปนี้

ชื่อ .....ชื่อสกุล.....

ชื่อ .....ชื่อสกุล.....

ชื่อ .....ชื่อสกุล.....

ลายมือชื่อ .....

อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ

ผู้ควบคุมบัตร

ลายมือชื่อ .....

ประธานคณะกรรมการดำเนินการเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ

ผู้ควบคุมบัตร

ลายมือชื่อ .....

เลขานุการคณะกรรมการดำเนินการเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ

ผู้ควบคุมบัตร

บัตรเลือกกรรมการพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ มีขนาด ๑๕ × ๒๐ เซนติเมตร พิมพ์อักษรสีดำ (ไม่มีเส้นขอบ) พิมพ์ด้วยกระดาษสีขาวความหนาอย่างน้อย ๑๘๐ แกรม

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ข้อบังคับ

๑. ข้อบังคับ กคพ. ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ในคดีพิเศษระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง พ.ศ. ๒๕๔๗

๒. ข้อบังคับ กคพ. ว่าด้วยการมอบหมายให้เจ้าหน้าที่คดีพิเศษปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับคดีพิเศษและการสั่งการให้ข้าราชการหรือลูกจ้างกรมสอบสวนคดีพิเศษปฏิบัติงานเกี่ยวกับการสืบสวน พ.ศ. ๒๕๔๗

๓. ข้อบังคับ กคพ. ว่าด้วยการเก็บรักษา การใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสารที่ได้มา และการทำลาย ข้อมูลข่าวสารอื่น พ.ศ. ๒๕๔๗

๔. ข้อบังคับ กคพ. ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗

๕. ข้อบังคับ กคพ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนร่วมกันหรือการปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันในคดีพิเศษระหว่างพนักงานสอบสวนคดีพิเศษกับพนักงานอัยการหรืออัยการทหาร พ.ศ. ๒๕๔๗

ประกาศ

๑. ประกาศ กคพ. เรื่องการกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗

๒. ประกาศ กคพ. (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ เรื่องการกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗

๓. ประกาศ กคพ. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีในการร้องขอและเสนอให้ กคพ. มีมติให้คดีความผิดทางอาญาใดเป็นคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ข้อบังคับ กคพ.

ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ในคดีพิเศษระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ กคพ. จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับ กคพ. ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ในคดีพิเศษระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง พ.ศ. ๒๕๔๗"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ เพื่อประโยชน์ในการประสานงานเพื่อป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับคดีพิเศษ ให้กรมสอบสวนคดีพิเศษและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติหน้าที่ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๔ ให้กรมสอบสวนคดีพิเศษรับคำร้องทุกข์ หรือคำกล่าวโทษ ในคดีความผิดอาญาอันเป็นคดีพิเศษเท่านั้น

กรณีที่มีการร้องทุกข์ หรือกล่าวโทษในการกระทำความผิดอาญาอันเป็นคดีพิเศษตามความในวรรคหนึ่งต่อพนักงานสอบสวนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสืบสวนสอบสวนของหน่วยงานอื่นของรัฐ ให้พนักงานสอบสวนหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสืบสวนสอบสวนนั้น ดำเนินการรับคำร้องทุกข์ คำกล่าวโทษ ดำเนินการสืบสวนสอบสวน และดำเนินการอื่น ตามอำนาจหน้าที่จนกว่าจะมีการส่งมอบสำนวนการสืบสวนสอบสวนให้กรมสอบสวนคดีพิเศษ

ข้อ ๕ ให้พนักงานสอบสวนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสืบสวนสอบสวนของหน่วยงานอื่นของรัฐที่ได้รับคำร้องทุกข์ หรือคำกล่าวโทษคดีความผิดอาญาอันเป็นคดีพิเศษ ส่งมอบสำนวนการสืบสวนสอบสวนให้กรมสอบสวนคดีพิเศษ ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่มีการรับคำร้องทุกข์ หรือคำกล่าวโทษ แล้วแต่กรณี

สำหรับคดีความผิดอาญาอันเป็นคดีพิเศษ ตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ และเป็นคดีที่พนักงานสอบสวน หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสืบสวนสอบสวนได้รับคำร้องทุกข์ คำกล่าวโทษ สืบสวนสอบสวน หรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดไว้แล้วให้กรมสอบสวนคดีพิเศษแจ้งพนักงานสอบสวน หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสืบสวนสอบสวนนั้นโดยเร็ว และให้มีการส่งมอบสำนวนการสืบสวนสอบสวนให้กรมสอบสวนคดีพิเศษภายในระยะเวลาสามวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

เมื่อได้มีการส่งมอบสำนวนการสืบสวนสอบสวนแล้ว ให้มีการหารือเกี่ยวกับรายละเอียดการดำเนินการที่ได้ดำเนินการไปแล้ว เพื่อให้เกิดการประสานความร่วมมือระหว่างพนักงานสอบสวนคดีพิเศษผู้รับผิดชอบสำนวนการสืบสวนสอบสวนต่อจากพนักงานสอบสวน หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสืบสวนสอบสวนนั้น

ข้อ ๖ ในระหว่างที่พนักงานสอบสวนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสืบสวนสอบสวนของหน่วยงานอื่นของรัฐ ยังมิได้ส่งมอบสำนวนการสืบสวนสอบสวนตามข้อ ๕ ให้เป็นที่เรียบร้อย ให้พนักงานสอบสวน หรือ

เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสืบสวนสอบสวนนั้น จัดการให้มีการควบคุม การขัง การปล่อยตัวชั่วคราว การเก็บรักษาของกลาง และการดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นต่อไปจนกว่าจะได้มีการส่งมอบสำนวนการสืบสวนสอบสวน แต่ทั้งนี้หากมีการฝากขังจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนครบกำหนดฝากขังไม่น้อยกว่าสามวัน

ข้อ ๗ ในกรณีที่พนักงานสอบสวนคดีพิเศษมีความจำเป็นในเรื่องการจับ การค้น การควบคุม การขัง การปล่อยตัวชั่วคราว การเปรียบเทียบปรับ การตรวจสถานที่เกิดเหตุ การตรวจทางนิติวิทยาศาสตร์ การเก็บรักษา หรือจัดการของกลาง การสืบสวนสอบสวน หรือการดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีพิเศษและไม่สามารถดำเนินการเองได้โดยลำพัง ก็ให้ประสานขอความร่วมมือจากพนักงานสอบสวนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสืบสวนสอบสวนของหน่วยงานอื่นของรัฐ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นของรัฐ และให้พนักงานสอบสวน หรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการร้องขอให้ความร่วมมือตามที่ได้รับการร้องขอด้วย

ให้พนักงานสอบสวนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสืบสวนสอบสวนของหน่วยงานอื่นของรัฐ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นของรัฐให้ความร่วมมือในการสนับสนุนแลกเปลี่ยนข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองดูแล รวมถึงการเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารโดยตรง หรือการเชื่อมข้อมูลข่าวสาร หรือความร่วมมือในการสนับสนุนอื่นใดเพื่อใช้ในการสืบสวนสอบสวน หรือป้องกันปราบปรามการกระทำความผิดอาญาที่เป็นคดีพิเศษ ตามที่ได้รับการร้องขอจากกรมสอบสวนคดีพิเศษ

ให้หน่วยงานของรัฐให้การสนับสนุนการดำเนินการที่เกี่ยวกับคดีพิเศษในเรื่องการสนธิกำลัง บุคลากร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ อาวุธยุทธภัณฑ์ ยานพาหนะ และการดำเนินการอื่นใดตามที่กรมสอบสวนคดีพิเศษร้องขอ

ข้อ ๘ ในกรณีที่กรมสอบสวนคดีพิเศษกับหน่วยงานอื่นของรัฐปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันในการสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษ ให้กรมสอบสวนคดีพิเศษเป็นหน่วยงานรับผิดชอบ ทั้งนี้ให้คำนึงถึงลักษณะของการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแต่ละแห่ง ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของหน่วยงานนั้น เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการสืบสวนสอบสวน หรือป้องกันปราบปรามการกระทำความผิดอาญาที่เป็นคดีพิเศษ

ข้อ ๙ ค่าใช้จ่ายอันเนื่องมาจากกรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนการใช้ผู้เชี่ยวชาญหรือการดำเนินการอื่นที่ร่วมกับหน่วยงานของรัฐ ให้กรมสอบสวนคดีพิเศษเป็นหน่วยงานรับผิดชอบในค่าใช้จ่ายดังกล่าว ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงยุติธรรมที่ออกตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗

ข้อ ๑๐ เพื่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติหน้าที่ในคดีพิเศษระหว่างหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง กรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด และหน่วยงานอื่นของรัฐ อาจดำเนินการทำบันทึกความตกลงเพื่อกำหนดรายละเอียดในการปฏิบัติหน้าที่ร่วมกัน การสนับสนุนการดำเนินการ การประสานราชการ และการดำเนินการอื่นใด ตามหลักการที่ได้กำหนดไว้ตามข้อบังคับฉบับนี้ก็ได้ โดยให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของข้อบังคับนี้แล้วแต่กรณีด้วย

ข้อ ๑๑ ให้ประธาน กคพ. รักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๗

วิษณุ เครืองาม

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการคดีพิเศษ

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ข้อบังคับ กคพ.

ว่าด้วยการมอบหมายให้เจ้าหน้าที่คดีพิเศษปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับคดีพิเศษ และการสั่งการให้ข้าราชการหรือลูกจ้างกรมสอบสวนคดีพิเศษปฏิบัติงานเกี่ยวกับการสืบสวน พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ กคพ. จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับ กคพ. ว่าด้วยการมอบหมายให้เจ้าหน้าที่คดีพิเศษปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับคดีพิเศษ และการสั่งการให้ข้าราชการหรือลูกจ้างกรมสอบสวนคดีพิเศษปฏิบัติงานเกี่ยวกับการสืบสวน พ.ศ. ๒๕๔๗"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษรักษาการตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๔ การมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่หรือสั่งการให้ดำเนินการตามข้อบังคับนี้ ให้กระทำเป็นลายลักษณ์อักษร เว้นแต่ในกรณีจำเป็นหรือเร่งด่วนจะกระทำด้วยวาจาก็ได้ แต่ต้องบันทึกการมอบหมายหรือสั่งการดังกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษรในทันทีที่สามารถกระทำได้

ข้อ ๕ การมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่หรือการสั่งการให้คำนึงถึง

(๑) อำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ และขีดความสามารถของผู้รับมอบหมายหรือผู้รับคำสั่ง รวมตลอดถึงการอำนวยความสะดวก และการตอบสนองความต้องการของประชาชน

(๒) ความรวดเร็ว และการลดขั้นตอนการปฏิบัติราชการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการและการอำนวยความยุติธรรม

(๓) การมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ และการปฏิบัติราชการเชิงบูรณาการ

(๔) ความคุ้มค่าในการใช้งบประมาณและทรัพยากรบุคคล

ข้อ ๖ การมอบหมายหรือการสั่งการตามข้อบังคับนี้ต้องไม่เป็นการเพิ่มขั้นตอนหรือระยะเวลาในการดำเนินการ

ข้อ ๗ ในการมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่หรือสั่งการ ผู้มอบหมายหรือผู้สั่งการอาจพิจารณาดำเนินการดังต่อไปนี้ด้วยก็ได้

(๑) วางหลักเกณฑ์การปฏิบัติหน้าที่หรือการปฏิบัติงานของผู้รับมอบหมายหรือผู้รับคำสั่ง

(๒) จัดให้มีระบบการติดตามและประเมินผล โดยอาจให้ผู้รับมอบหมายหรือผู้รับคำสั่งรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ให้ผู้มอบหมายหรือผู้สั่งการทราบเป็นระยะหรือตามที่กำหนด

(๓) จัดทำคู่มือการปฏิบัติหน้าที่หรือปฏิบัติงาน แล้วแต่กรณี

ข้อ ๘ ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่หรือปฏิบัติงานตามข้อบังคับนี้ ให้อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด แล้วรายงาน กคพ. เพื่อทราบในโอกาสแรกที่กระทำได้

หมวด ๒

การมอบหมายให้เจ้าหน้าที่คดีพิเศษปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับคดีพิเศษ

ข้อ ๙ พนักงานสอบสวนคดีพิเศษอาจมอบหมายให้เจ้าหน้าที่คดีพิเศษปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับคดีพิเศษในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) การรับคำร้องทุกข์ คำกล่าวโทษ

(๒) การจัดการให้เป็นไปตามที่ระบุไว้ในหมายเรียก หมายจับ หมายค้น หมายขัง และหมายปล่อย

(๓) การสืบสวนสอบสวน

(๔) การเก็บรักษาของกลาง หรือของที่ยึดหรืออายัดหรือส่งมาตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗

(๕) การปฏิบัติหน้าที่อื่นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ เท่าที่กฎหมายมิได้กำหนดไว้ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษเป็นการเฉพาะ

ข้อ ๑๐ ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษกำกับ ดูแล และร่วมรับผิดชอบกับเจ้าหน้าที่คดีพิเศษในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๑ ให้เจ้าหน้าที่คดีพิเศษมีอำนาจและหน้าที่ภายในขอบเขตที่ได้รับมอบหมายและตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ และรายงานผล การปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษทราบเป็นระยะ

หมวด ๓
การสั่งการให้ข้าราชการหรือลูกจ้างกรมสอบสวนคดีพิเศษปฏิบัติงานเกี่ยวกับการสืบสวน

ข้อ ๑๒ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษอาจสั่งการให้ข้าราชการหรือลูกจ้างกรมสอบสวนคดีพิเศษผู้ใดซึ่งมิใช่พนักงานสอบสวนคดีพิเศษหรือเจ้าหน้าที่คดีพิเศษปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษหรือเจ้าหน้าที่คดีพิเศษเพื่อปฏิบัติงานเรื่องใดเรื่องหนึ่งเกี่ยวกับการสืบสวนเป็นการเฉพาะได้ ในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่อัตราของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ หรือเจ้าหน้าที่คดีพิเศษไม่เพียงพอในขณะใดขณะหนึ่ง

(๒) กรณีที่ต้องการใช้ผู้ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่อง

ข้อ ๑๓ ลูกจ้างซึ่งอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่จะต้องเป็นลูกจ้างประจำตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ หรือเป็นพนักงานราชการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย

พนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือตามระเบียบ หรือข้อกำหนดอื่นที่เกี่ยวข้องกับการจ้างลูกจ้างอื่นของรัฐ และมีสิทธิและหน้าที่เช่นเดียวกับลูกจ้างประจำหรือพนักงานราชการดังกล่าวตามที่ ก.พ. กระทรวงการคลัง หรือสำนักนายกรัฐมนตรีกำหนด

ข้อ ๑๔ ให้ข้าราชการหรือลูกจ้างกรมสอบสวนคดีพิเศษมีอำนาจและหน้าที่ภายในขอบเขตตามที่ได้รับคำสั่ง และตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ และรายงานผลการปฏิบัติงานให้อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ หรือเจ้าหน้าที่คดีพิเศษ ทราบแล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๕ การสั่งการให้ข้าราชการหรือลูกจ้างกรมสอบสวนคดีพิเศษปฏิบัติงานเกี่ยวกับการสืบสวนตามข้อบังคับนี้ ไม่เป็นเหตุให้ข้าราชการหรือลูกจ้างนั้นได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๗

วิษณุ เครืองาม

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการคดีพิเศษ

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ข้อบังคับ กคพ.

ว่าด้วยการเก็บรักษา การใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสารที่ได้มา และการทำลายข้อมูลข่าวสารอื่น พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ กคพ. จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับ กคพ. ว่าด้วยการเก็บรักษา การใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสารที่ได้มา และการทำลายข้อมูลข่าวสารอื่น พ.ศ. ๒๕๔๗"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ

"ข้อมูลข่าวสารที่ได้มา" หมายความว่า เอกสารหรือข้อมูลข่าวสารอื่นใดตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗"

ข้อ ๔ ให้อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ รักษาการตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๕ ให้อธิบดีเป็นผู้เก็บรักษาและใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสารที่ได้มา และเพื่อประโยชน์ของทางราชการในการดำเนินคดีพิเศษ อาจมอบหมายดังนี้

(๑) ให้ผู้บัญชาการสำนักคดีหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษที่ผู้บัญชาการสำนักคดีมอบหมาย เป็นผู้ตรวจสอบ เก็บรักษาและใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสารที่ได้มาในระหว่างการดำเนินคดีและคดียังไม่ถึงที่สุด

(๒) ให้ผู้บัญชาการสำนักคดีส่งมอบให้สำนักเทคโนโลยีและศูนย์ข้อมูลการตรวจสอบเป็นผู้เก็บรักษาข้อมูลข่าวสารที่ได้มา กรณีคดีที่ถึงที่สุดแล้ว

ข้อ ๖ ในกรณีที่ข้อมูลข่าวสารที่ได้มาเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ในการสืบสวนหรือไม่ได้ใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีพิเศษ ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษรายงานเสนออธิบดี หรือผู้บัญชาการสำนักคดีที่อธิบดีมอบหมายเพื่อมีคำสั่งให้ทำลายข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเสียทั้งสิ้นตามวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับนี้

ข้อ ๗ การใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสารที่ได้มาตามข้อบังคับนี้จะต้องพึงกระทำด้วยความระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง โดยให้คำนึงถึงความจำเป็นเพื่อประสิทธิภาพในการรักษาความสงบเรียบร้อยและสิทธิเสรีภาพของประชาชนประกอบกันเป็นสำคัญ

หมวด ๒
การเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารที่ได้มา

ข้อ ๘ เมื่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญามีคำสั่งอนุญาตให้เข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษผู้ขอ นำคำสั่งดังกล่าวรวมทั้งบัญชีแสดงรายการเครื่องมือ และอุปกรณ์ที่จะใช้ในการดำเนินการ เสนออธิบดีหรือผู้บัญชาการสำนักคดีซึ่งอธิบดีมอบหมายเพื่อพิจารณาดำเนินการมีคำสั่งจัดเก็บและให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษที่ได้รับมอบหมาย จัดให้มีการบันทึกข้อมูลข่าวสารที่ได้มาในขณะที่ดำเนินการนั้นโดยมิให้มีการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขโดยง่าย

ในกรณีที่ข้อมูลข่าวสารที่ได้มานั้นเป็นถ้อยคำหรือเสียงของบุคคล หรือการสนทนาระหว่างบุคคล ให้จัดทำบันทึกถ้อยคำเป็นลายลักษณ์อักษรหรือบันทึกเสียงหรือการสนทนาด้วยเครื่องมือทางเทคโนโลยีแล้วแต่กรณี ถ้าถ้อยคำ เสียง หรือการสนทนาดังกล่าวเป็นภาษาต่างประเทศ หรือรหัสที่จำเป็นต้องแปลความหมายให้เจ้าพนักงานหรือผู้เชี่ยวชาญดำเนินการแปลความหมายนั้นไว้ด้วย ทั้งนี้ การบันทึกข้อมูลข่าวสารที่ได้มาต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับวัน เดือน ปี และเวลาในการบันทึก พร้อมทั้งลงลายมือชื่อผู้บันทึก ผู้แปล ล่าม และผู้ถอดรหัส ด้วย

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษจัดทำรายงานบันทึกข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ของบุคคลที่ประมวลได้จากสิ่งที่บันทึกข้อมูลข่าวสารที่ได้มาและบันทึกถ้อยคำดังกล่าวข้างต้น เสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น

ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษที่ได้รับมอบหมายส่งรายงานบันทึกข้อมูลข่าวสารที่ได้มาและบันทึกตามวรรคสองต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาโดยเร็ว ทั้งนี้ไม่เกินเจ็ดวันในทันทีที่ยุติการดำเนินการโดยให้ปิดผนึก ประทับตรา และลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วย

แบบรายงานบันทึกข้อมูลข่าวสารที่ได้มา วิธีการบันทึก บัญชีแสดงรายการให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนด

ข้อ ๕ ในการดำเนินการตามหมวดนี้ พนักงานสอบสวนคดีพิเศษอาจขอให้บุคคลผู้เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารในสิ่งสื่อสารตามคำสั่งอนุญาตของอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา จัดหาให้ซึ่งข้อมูลข่าวสารทั้งหมด สิ่งอำนวยความสะดวกหรือความช่วยเหลือทางด้านเทคนิคที่จำเป็นแก่พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ โดยให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษแสดงคำสั่งของอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาที่ระบุว่าต้องให้ความร่วมมือ

ข้อ ๑๐ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารที่ได้มา ให้เป็นไปตามที่อธิบดีกำหนด

หมวด ๓
การใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสารที่ได้มา

ข้อ ๑๑ ภายในบังคับข้อ ๑๓ ห้ามมิให้นำข้อมูลข่าวสารที่ได้มา ใช้ในกิจการอื่นที่มิใช่กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗

ข้อ ๑๒ การขอใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารที่ได้มาภายในหน่วยงานกรมสอบสวนคดีพิเศษ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

ข้อ ๑๓ เพื่อประโยชน์ในการสืบสวน กรณีส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้องกับคดีความผิดทางอาญาตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประสงค์จะขอใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารที่ได้มา ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีเพื่อขอเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ได้มาดังกล่าว

การอนุมัติคำขอตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นอำนาจของอธิบดี หรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายตามแต่กรณี

หมวด ๔
การทำลายข้อมูลข่าวสารที่ได้มา

ข้อ ๑๔ การทำลายข้อมูลข่าวสารที่ได้มา หรือการทำลายข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๖ ให้อธิบดีแต่งตั้งคณะกรรมการจากพนักงานสอบสวนคดีพิเศษในตำแหน่ง

ระดับ ๘ ขึ้นไป จำนวนสามคน เพื่อทำลายข้อมูลข่าวสาร ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด และเมื่อดำเนินการแล้วให้จัดทำบันทึกรายงานอธิบดี เพื่อทราบด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๗

วิษณุ เครืองาม

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการคดีพิเศษ

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ข้อบังคับ กคพ.

ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ (๔) และมาตรา ๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ กคพ. จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับ กคพ. ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ รักษาการตามข้อบังคับนี้

หมวด ๑
หลักในการปฏิบัติหน้าที่

ข้อ ๔ ก่อนดำเนินการตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ พนักงานสอบสวนคดีพิเศษจะต้องแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาเหนือตนได้ทราบเหตุผลและความจำเป็นในการปฏิบัติ เว้นแต่เป็นเรื่องที่อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษได้มอบหมายบุคคลซึ่งเป็นผู้อนุญาตให้ดำเนินการในเรื่องนั้นๆ ไว้แล้ว ให้ขออนุญาตต่อบุคคลนั้น

ข้อ ๕ ก่อนเริ่มปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษจัดทำบันทึกเหตุสงสัยตามสมควรหรือพฤติกรรมที่ต้องสงสัยหรือความเกี่ยวพันกับพฤติกรรมที่ต้องสงสัยหรือเหตุอันควรเชื่อที่ทำให้ต้องดำเนินการ

ข้อ ๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษกระทำด้วยความรอบคอบเพื่อประสิทธิภาพในการสืบสวนสอบสวน การป้องกันปราบปรามอาชญากรรม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

หมวด ๒
การสั่งการและการปฏิบัติหน้าที่

ข้อ ๗ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษอาจมีคำสั่งให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นการเฉพาะเรื่องได้

การมีคำสั่งเฉพาะเรื่องดังกล่าวให้กระทำเป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ ๘ พนักงานสอบสวนคดีพิเศษผู้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการสำนักอาจมีคำสั่งให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษผู้หนึ่งผู้ใดเป็นพนักงานสอบสวนคดีพิเศษผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ และอาจมีคำสั่งให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษตั้งแต่ระดับ ๘ ขึ้นไปเป็นผู้รับผิดชอบ กำกับ ดูแล การปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว

ข้อ ๙ การปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษผู้รับผิดชอบตั้งแต่ระดับ ๖ ขึ้นไปเป็นผู้ปฏิบัติ เว้นแต่การค้นในเคหสถาน หรือสถานที่ใดๆ ในเวลากลางคืน ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษผู้รับผิดชอบตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไปเป็นผู้ปฏิบัติ

ข้อ ๑๐ การปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษผู้รับผิดชอบตั้งแต่ระดับ ๖ ขึ้นไปเป็นผู้ปฏิบัติ

ข้อ ๑๑ การเก็บรักษาทรัพย์สินที่ค้นพบ หรือที่ได้มาตามข้อบังคับนี้ ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ปฏิบัติตามข้อบังคับ กคพ. ว่าด้วยการเก็บรักษา การใช้ประโยชน์ข้อมูลข่าวสารที่ได้มาและการทำลายข้อมูลข่าวสารอื่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ด้วย

ข้อ ๑๒ ทรัพย์สินที่ค้นพบ หรือที่ได้มาตามข้อบังคับนี้ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ มีอำนาจสั่งให้นำออกขายทอดตลาด หรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการภายใต้ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยการนำของกลางออกขายทอดตลาด หรือนำไปใช้ประโยชน์ของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗

ข้อ ๑๓ ในกรณีมีความจำเป็น พนักงานสอบสวนคดีพิเศษผู้รับผิดชอบอาจขอให้เจ้าหน้าที่คดีพิเศษเข้าร่วมช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้

หมวด ๓

การรายงานและการตรวจสอบ

ข้อ ๑๔ ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษผู้รับผิดชอบรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ตามความในข้อบังคับนี้ เป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป และให้นำรายงานดังกล่าวรวมเข้าไว้ในสำนวนการสืบสวน หรือสอบสวน แล้วแต่กรณี

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

วิษณุ เครืองาม

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการคดีพิเศษ

ข้อบังคับ กคพ.

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนร่วมกัน หรือการปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันในคดีพิเศษระหว่างพนักงานสอบสวนคดีพิเศษกับพนักงานอัยการหรืออัยการทหาร

พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ (๔) และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ กคพ. จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับ กคพ. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสอบสวนร่วมกันหรือการปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันในคดีพิเศษระหว่างพนักงานสอบสวนคดีพิเศษกับพนักงานอัยการหรืออัยการทหาร พ.ศ. ๒๕๔๗"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

"การสอบสวนร่วมกัน" หมายความว่า

(๑) การสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ ที่พนักงานสอบสวนคดีพิเศษร่วมดำเนินการกับพนักงานอัยการ หรือ

(๒) การสอบสวนตามกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหารและกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ ที่พนักงานสอบสวนคดีพิเศษร่วมดำเนินการกับอัยการทหาร

"การปฏิบัติหน้าที่ร่วมกัน" หมายความว่า การมีพนักงานอัยการหรืออัยการทหารให้คำแนะนำและตรวจสอบพยานหลักฐานตั้งแต่ชั้นเริ่มการสอบสวนในคดีพิเศษ โดยให้เริ่มดำเนินการนับแต่โอกาสแรกเท่าที่จะพึงกระทำได้

ข้อ ๔ เมื่อคดีพิเศษใดต้องดำเนินการสอบสวนร่วมกัน ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษรายงานอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษทราบ เพื่อมีหนังสือแจ้งให้อัยการสูงสุดหรือเจ้ากรมพระธรรมนูญทราบโดยเร็ว

คดีพิเศษที่ต้องดำเนินการสอบสวนร่วมกัน ได้แก่

(๑) คดีพิเศษที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) (ค) หรือ (ง)

(๒) คดีพิเศษอื่นใดที่ กคพ. มีมติให้ต้องดำเนินการสอบสวนร่วมกัน

ภายใต้บังคับตามความในวรรคสอง เมื่อคดีพิเศษอื่นใดสมควรดำเนินการปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ เสนอขอความเห็นชอบอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษเพื่อมีหนังสือแจ้งให้อัยการสูงสุด หรือเจ้ากรมพระธรรมนูญทราบโดยเร็ว

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นพลเรือนร่วมกับทหาร อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษอาจจะขอให้อัยการทหารมาสอบสวนร่วมกันหรือปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันก็ได้ และรายงานให้ กคพ. ทราบ

ข้อ ๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ร่วมกัน ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษเป็นผู้รับผิดชอบในการสอบสวน โดยพนักงานอัยการหรืออัยการทหารให้คำแนะนำ และตรวจสอบพยานหลักฐาน เว้นแต่กรณีจำเป็นเร่งด่วนที่อาจเกิดความเสียหายแก่การสอบสวน พนักงานสอบสวนคดีพิเศษจะดำเนินการไปก่อน แล้วแจ้งให้พนักงานอัยการหรืออัยการทหารทราบโดยเร็ว

ในกรณีที่ต้องดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อใช้ในการสอบสวนหรือฟ้องคดี ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษแจ้งให้พนักงานอัยการหรืออัยการทหารทราบเพื่อให้ความช่วยเหลือในการพิจารณาและตรวจสอบว่าพยานหลักฐานเหล่านั้นเป็นประโยชน์ในการสอบสวนหรือการฟ้องคดีหรือไม่ ในการนี้ พนักงานอัยการหรืออัยการทหารจะทำความเห็นเกี่ยวกับพยานหลักฐานเสนอไปพร้อมกับสำนวนการสอบสวนนั้นด้วยก็ได้

ข้อ ๖ ในการสอบปากคำร่วมกัน ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ และพนักงานอัยการหรืออัยการทหาร ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษแจ้งพนักงานอัยการหรืออัยการทหารเพื่อหารือร่วมกันตั้งแต่ชั้นเริ่มคดี ในการวางแนวทางหรือแผนงานเกี่ยวกับการสอบสวน

(๒) ในการสอบปากคำพยานหรือผู้ต้องหา และการตรวจสอบพยานหลักฐานให้ดำเนินการร่วมกัน โดยพนักงานอัยการหรืออัยการทหารต้องลงลายมือชื่อร่วมในบันทึกคำให้การพยานบุคคลหรือผู้ต้องหา หรือบันทึกการเข้าร่วมตรวจสอบการรวบรวมพยานหลักฐานอื่นด้วย

ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน และเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน หรือกรณีที่เป็นเรื่องเล็กน้อย พนักงานอัยการหรืออัยการทหารอาจมอบหมายให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการโดยกระทำเป็นหนังสือหรือทางวาจาก็ได้ และให้บันทึกไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

(๓) ในกรณีที่พนักงานสอบสวนคดีพิเศษจะต้องใช้มาตรการบังคับแก่บุคคลโดยจะขอหมายค้นหรือหมายจับ ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ และพนักงานอัยการหรืออัยการทหารเห็นชอบร่วมกันก่อนดำเนินการตามกฎหมาย

ข้อ ๗ ในการดำเนินการตามข้อ ๕ และข้อ ๖ ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษบันทึกไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วยทุกครั้ง

ข้อ ๘ ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษเป็นผู้ทำความเห็นในรายงานความเห็นทางคดี และลงลายมือชื่อ

เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ให้พนักงานสอบสวนคดีพิเศษผู้รับผิดชอบส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการหรืออัยการทหารในท้องที่ที่มีเขตอำนาจเพื่อพิจารณาสั่งคดีต่อไป

ข้อ ๙ ให้อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ อัยการสูงสุด และเจ้ากรมพระธรรมนูญเป็นผู้รักษาการ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตนตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

วิษณุ เครืองาม

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการคดีพิเศษ

ประกาศ กคพ.

เรื่อง การกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิด
ตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑)
แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ (๒) และมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ กคพ. จึงออกประกาศดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า "ประกาศ กคพ. เรื่อง การกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗"

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้คดีความผิดอาญาตามกฎหมายที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งมีรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายประกาศนี้ เป็นคดีพิเศษที่จะต้องดำเนินการสืบสวนและสอบสวนตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗

ข้อ ๔ เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษ ในกรณีที่มีข้อโต้แย้งหรือข้อสงสัยว่าการกระทำความผิดใดตามบัญชีท้ายประกาศเป็นคดีพิเศษหรือไม่ ให้ประธาน กคพ. หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจในการชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๗
วิษณุ เครืองาม
รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
นายกรัฐมนตรี
ประธานกรรมการคดีพิเศษ

บัญชีท้ายประกาศ กคพ. ออกตามความในมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑)
แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗

---

๑. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

คดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๕/๑ และมาตรา ๑๕/๒ แห่งพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๗ ที่มีหรือมีมูลน่าเชื่อว่ามีจำนวนผู้เสียหายตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป หรือมีจำนวนเงินที่กู้ยืมรวมกันตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไป

๒. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า

คดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๕๑ ทั้งนี้ ไม่รวมการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ และมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒

๓. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์

คดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕

๔. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์

คดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๗๑ มาตรา ๗๕ วรรคสอง มาตรา ๗๕ ทวิ มาตรา ๗๕ ตรี มาตรา ๗๕ จัตวา มาตรา ๗๕ เบญจ มาตรา ๗๕ ฉ มาตรา ๗๕ สัตต มาตรา ๗๕ อัฏฐ มาตรา ๗๕ นว มาตรา ๗๕ทศ มาตรา ๗๕ เอกาทศ และมาตรา ๗๘ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ. ๒๕๒๒

๕. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการเล่นแชร์

คดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตาม มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่มีหรือมีมูลน่าเชื่อว่ามีนายวงแชร์ หรือผู้จัดให้มีการเล่นแชร์โดยมีจำนวนสมาชิกวงแชร์รวมกันทุกวงตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป หรือมีทุนกองกลางต่อหนึ่งงวดรวมกันทุกวงเป็นมูลค่าตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไป

/๖. คดีความผิด...

๖. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน

คดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๘ และมาตรา ๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พ.ศ. ๒๔๘๕ ที่มีหรือมีมูลน่าเชื่อว่ามีราคาหรือมูลค่าเป็นเงินตราต่างประเทศตั้งแต่ห้าสิบล้านบาทขึ้นไป

๗. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ

คดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่มีหรือมีมูลน่าเชื่อว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาเพื่อเป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐซึ่งมีวงเงินหรือมูลค่าตั้งแต่หนึ่งร้อยล้านบาทขึ้นไป

๘. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวม

คดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวม พ.ศ. ๒๕๔๓ ที่มีหรือมีมูลน่าเชื่อว่ามีการกระทำในลักษณะเป็นแหล่งผลิต แหล่งจำหน่าย หรือได้นำเข้ามาในราชอาณาจักร โดยมีสิ่งของหรือสินค้าไว้ในความครอบครองเพื่อจะใช้ในการกระทำความผิด หรือซึ่งได้มาโดยการกระทำความผิด หรือซึ่งมีไว้เป็นความผิด อันมีมูลค่าตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป

๙. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค

คดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่มีหรือมีมูลน่าเชื่อว่ามีมูลค่าสินค้าหรือบริการตามราคาท้องตลาดตั้งแต่ห้าแสนบาทขึ้นไป หรือคดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่มีหรือมีมูลน่าเชื่อว่ามีผู้เสียหายตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการฝ่าฝืนมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ และคดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

๑๐. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า

คดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๑๐๘ มาตรา ๑๐๙ มาตรา ๑๑๐ และมาตรา ๑๑๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่มีหรือมีมูลน่าเชื่อว่ามีการกระทำในลักษณะเป็นแหล่งผลิต แหล่งจำหน่าย สถานที่รับซื้อ สถานที่เก็บสินค้า หรือได้นำเข้ามาในราชอาณาจักร โดยมีสิ่งของหรือสินค้าไว้ในความครอบครองเพื่อจะใช้ในการกระทำความผิด หรือซึ่งได้มาโดยการกระทำความผิด หรือซึ่งมีไว้เป็นความผิดอันมีมูลค่าตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป

/๑๑. คดีความผิด...

๑๑. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยเงินตรา

คดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินตรา พ.ศ. ๒๕๐๑ ที่มีหรือมีมูลน่าเชื่อว่ามีการกระทำความผิดในลักษณะเป็นการทำ จำหน่าย ใช้หรือนำออกใช้ซึ่งวัตถุหรือเครื่องหมายใด ๆ แทนเงินตราอันมีมูลค่าตั้งแต่หนึ่งล้านบาทขึ้นไป

๑๒. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร

คดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติชดเชยค่าภาษีอากรสินค้าส่งออกที่ผลิตในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๒๔ ที่มีหรือมีมูลน่าเชื่อว่ามีการยื่นขอรับเงินชดเชยหรือมีการจ่ายเงินชดเชยตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไป

๑๓. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทย

คดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๘๕

๑๔. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด

คดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๑๕๓ มาตรา ๒๑๖ มาตรา ๒๑๗ มาตรา ๒๒๑ และมาตรา ๒๒๒ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕

๑๕. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

คดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่มีความผิดมูลฐานเป็นคดีพิเศษซึ่งอยู่ในอำนาจของพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ได้แก่ ความผิดเกี่ยวกับการยักยอก หรือฉ้อโกง หรือประทุษร้ายต่อทรัพย์ หรือกระทำโดยทุจริตตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน กฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ กฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ กฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งกระทำโดยกรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบหรือมีประโยชน์เกี่ยวข้องในการดำเนินงานของสถาบันการเงิน หรือความผิดเกี่ยวกับการลักลอบหนีศุลกากรตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

๑๖. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

คดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๔๘ มาตรา ๔๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ ที่มีหรือมีมูลน่าเชื่อว่ามีการกระทำในลักษณะที่เป็นแหล่งผลิตในลักษณะโรงงาน จำพวกที่ 3 ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ที่มีกำลังแรงม้าเครื่องจักรตั้งแต่ห้าสิบแรงม้าขึ้นไป หรือ...

/ขึ้นไป หรือ...

ขึ้นไป หรือมีคนงานตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไป หรือคดีที่มีหรือมีมูลน่าเชื่อว่าได้นำผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเข้ามาในราชอาณาจักรอันมีมูลค่าตั้งแต่ห้าแสนบาทขึ้นไป และคดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๕๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๐

๑๗. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

คดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๖๕ มาตรา ๗๐ และมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่มีหรือมีมูลน่าเชื่อว่ามีการกระทำความผิดในลักษณะเป็นสถานที่ผลิต แหล่งจำหน่าย สถานที่เก็บสินค้า หรือได้นำเข้ามาในราชอาณาจักร โดยมีสิ่งของหรือสินค้าไว้ในความครอบครองเพื่อจะใช้ในการกระทำความผิด หรือซึ่งได้มาโดยการกระทำความผิด หรือซึ่งมีไว้เป็นความผิด อันมีมูลค่าตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป

๑๘. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

คดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เฉพาะกรณีที่กระทำในเนื้อที่เกินกว่าห้าสิบไร่ขึ้นไป และคดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

๑๙. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตร

คดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๘๕ มาตรา ๘๖ และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่มีหรือมีมูลน่าเชื่อว่ามีการกระทำในลักษณะเป็น แหล่งผลิต แหล่งจำหน่าย สถานที่เก็บสินค้า หรือได้นำเข้ามาในราชอาณาจักร โดยมีสิ่งของหรือสินค้าไว้ในความครอบครองเพื่อจะใช้ในการกระทำความผิด หรือซึ่งได้มาโดยการกระทำความผิด หรือซึ่งมีไว้เป็นความผิด อันมีมูลค่าตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป

๒๐. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

คดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๒๗๘ มาตรา ๒๘๘ มาตรา ๒๘๕ มาตรา ๒๘๖ มาตรา ๒๘๗ มาตรา ๓๐๑ และมาตรา ๓๐๖ ถึงมาตรา ๓๑๕ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศ กคพ.

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗

เรื่อง การกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิด ตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ (๒) และมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ กคพ. จึงออกประกาศ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า " ประกาศ กคพ. (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ เรื่อง การกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิด ตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗"

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้คดีความผิดอาญาตามกฎหมายที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยการกำหนดคดีพิเศษเพิ่มเติมตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งมีรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายประกาศนี้ เป็นคดีพิเศษที่จะต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗

ข้อ ๔. เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวนคดีพิเศษ ในกรณีที่มีข้อโต้แย้งหรือข้อสงสัยว่าการกระทำความผิดใดตามบัญชีท้ายประกาศเป็นคดีพิเศษหรือไม่ ให้ประธาน กคพ. หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจในการชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการคดีพิเศษ

บัญชีท้ายประกาศ กคพ.

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๗)

เรื่อง การกำหนดรายละเอียดของลักษณะของการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗

---

๑. คดีความผิดตามประมวลรัษฎากร

คดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๓๗ มาตรา ๙๐/๔ มาตรา ๙๐/๕ และมาตรา ๙๑/๒๑ (๗) แห่งประมวลรัษฎากร ที่มีหรือมีมูลน่าเชื่อว่าเป็นเหตุให้รัฐขาดรายได้เป็นเงินภาษีอากรรวมเบี้ยปรับและเงินเพิ่มตั้งแต่ห้าสิบล้านบาทขึ้นไป

๒. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

คดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๗ ทวิ มาตรา ๖๐ มาตรา ๙๖ และมาตรา ๙๗ ทศ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่มีหรือมีมูลน่าเชื่อว่ามีลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ดังนี้

๒.๑ มีของกลางมูลค่าราคาของรวมค่าอากรเข้าด้วยแล้ว เป็นเงินตั้งแต่สามสิบล้านบาทขึ้นไป

๒.๒ มีการฉ้อค่าภาษี หรือขอคืนค่าภาษีโดยทุจริต เป็นเงินตั้งแต่ยี่สิบล้านบาทขึ้นไป

๓. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต

คดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๑๔๗ มาตรา ๑๖๑ มาตรา ๑๖๒ มาตรา ๑๖๕ และมาตรา ๑๖๗ แห่งพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๒๗ ที่มีหรือมีมูลน่าเชื่อว่ามีมูลค่าหรือปริมาณของสินค้าหรือบริการที่คำนวณเป็นเงินตั้งแต่สิบล้านบาทขึ้นไป

๔. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยสุรา

คดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๓ ทวิ มาตรา ๓๓ ตรี มาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๘๓ ที่มีหรือมีมูลน่าเชื่อว่ามีปริมาณสุราตั้งแต่หนึ่งหมื่นลิตรขึ้นไป

๕. คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาสูบ

คดีความผิดที่มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. ๒๕๐๙ ที่มีหรือมีมูลน่าเชื่อว่ามีปริมาณยาสูบหรือยาเส้น น้ำหนักตั้งแต่หนึ่งล้านกรัมขึ้นไป

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ประกาศ กคพ.

เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการในการร้องขอและเสนอให้ กคพ. มีมติ
ให้คดีความผิดทางอาญาใดเป็นคดีพิเศษ

พ.ศ. ๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๐ (๔) และมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ กคพ. จึงกำหนดหลักเกณฑ์ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ หลักเกณฑ์นี้เรียกว่า "หลักเกณฑ์และวิธีการในการร้องขอและเสนอให้ กคพ. มีมติให้คดีความผิดทางอาญาใดเป็นคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗"

ข้อ ๒ หลักเกณฑ์นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ประธาน กคพ. รักษาการตามหลักเกณฑ์นี้

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๔ ในหลักเกณฑ์นี้

"ผู้ร้องขอ" หมายความว่า บุคคลดังต่อไปนี้ที่มีคำร้องขอให้ กคพ. มีมติให้คดีความผิดทางอาญาใดเป็นคดีพิเศษ

(๑) กรรมการคดีพิเศษ

(๒) ผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๓) ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

"อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ

"กรม" หมายความว่า กรมสอบสวนคดีพิเศษ

"คำร้องขอ" หมายความว่า หนังสือที่ผู้ร้องขอ ร้องขอให้ กคพ. มีมติให้คดีความผิดทางอาญาใดเป็นคดีพิเศษ

"คณะอนุกรรมการ" หมายความว่า คณะอนุกรรมการที่ กคพ. แต่งตั้งให้มีอำนาจพิจารณาทำความเห็นเสนอ กคพ. เกี่ยวกับเรื่องการมีมติให้คดีความผิดทางอาญาอื่นเป็นคดีพิเศษที่ต้องดำเนินการสืบสวน และสอบสวน ตามพระราชบัญญัติการสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการคดีพิเศษ

หมวด ๒
คำร้องขอ

ข้อ ๕ คำร้องขอเพื่อให้ กคพ. มีมติให้คดีความผิดทางอาญาใดเป็นคดีพิเศษอย่างน้อยจะต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ และที่อยู่ ผู้ร้องขอ

(๒) ลักษณะและพฤติการณ์ของการกระทำความผิด พร้อมพยานหลักฐานหรืออ้างพยานหลักฐาน

(๓) ความเสียหายที่ได้รับ (ถ้ามี)

(๔) ชื่อผู้กระทำความผิด (ถ้ามี)

(๕) เหตุผลที่ยื่นคำร้องขอ

(๖) ได้เคยมีการร้องทุกข์ กล่าวโทษ ยื่นคำร้องขอ หรือฟ้องคดีมาก่อนหรือไม่ ผลเป็นประการใด

(๗) ลายมือชื่อผู้ร้องขอ

ข้อ ๖ คำร้องขอและเอกสารประกอบการร้องขอ ให้ทำเป็นภาษาไทย หรือแปลเป็นภาษาไทย ที่ได้รับรองความถูกต้องแล้ว

หมวด ๓
การดำเนินการตามคำร้องขอ

ข้อ ๗ ให้ผู้ร้องขอยื่นคำร้องขอต่อกรม เว้นแต่ ในกรณีที่กรรมการเป็นผู้ร้องขอให้ปฏิบัติตามข้อ ๑๒

ข้อ ๘ เมื่อกรมได้รับคำร้องขอตามข้อ ๖ แล้ว ให้ส่งคำร้องขอดังกล่าวไปยังคณะอนุกรรมการ และให้ประธานอนุกรรมการจัดให้มีการประชุมเพื่อดำเนินการพิจารณาเรื่องดังกล่าวโดยเร็ว

ก่อนส่งคำร้องไปยังคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง หากอธิบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเห็นว่า ข้อมูล ข้อเท็จจริง ยังไม่ชัดเจนเพียงพอ จะสั่งให้ทำการสืบสวนเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงก่อนก็ได้

ให้ กคพ. แต่งตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง หรือหลายคณะ ก็ได้ ให้แต่ละคณะมีจำนวนไม่เกินห้าคน โดยมีพนักงานสอบสวนคดีพิเศษระดับ ๙ ขึ้นไป เป็นประธานอนุกรรมการ และพนักงานสอบสวนคดีพิเศษระดับ ๘ ขึ้นไป เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

ข้อ ๙ ให้คณะอนุกรรมการพิจารณาคำร้องโดยเร็ว และให้คณะอนุกรรมการมีความเห็นประกอบการพิจารณาด้วย ว่าสมควรที่ กคพ. จะมีมติให้คดีความผิดทางอาญานั้น เป็นคดีพิเศษหรือไม่ ประการใด โดยให้อธิบดีนำเรื่องเข้าสู่วาระการประชุม กคพ. เพื่อพิจารณาต่อไป

ข้อ ๑๐ การประชุมคณะอนุกรรมการ ต้องมีอนุกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนอนุกรรมการทั้งหมด

การลงมติของที่ประชุมคณะอนุกรรมการให้ถือเสียงข้างมาก อนุกรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๑ เมื่อ กคพ. มีมติเป็นประการใดแล้ว ให้อธิบดีมีหนังสือแจ้งผู้ร้องขอทราบถึงมติดังกล่าวภายในกำหนดเวลา ๗ วันทำการ นับแต่วันที่ กคพ. มีมติ

ข้อ ๑๒ กรณีกรรมการเป็นผู้ร้องขอ ให้ส่งเรื่อง หรือแจ้งให้อธิบดีทราบก่อนวันประชุม กคพ. อย่างน้อย ๓ วันทำการ และให้อธิบดีนำเรื่องเข้าสู่วาระการประชุม กคพ. เพื่อพิจารณาต่อไป เว้นแต่กรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน หรือเป็นเรื่องสำคัญที่อาจมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของกรม กรรมการอาจเสนอให้พิจารณาในวันประชุม กคพ. ก็ได้

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่ กคพ. เคยมีมติไม่รับเรื่องใดเป็นคดีพิเศษแล้ว ไม่ตัดสิทธิผู้ร้องขอที่จะยื่นคำร้องขอใหม่ได้อีก หากผู้ร้องขอได้แสดงให้เห็นว่ามีเหตุผลหรือข้อเท็จจริงเพิ่มเติม เป็นเหตุให้สมควรจะทบทวนมติเดิม

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่มีข้อสงสัยว่าผู้ร้องขอเป็นผู้มีสิทธิยื่นคำร้องขอหรือไม่ ให้อธิบดีเป็นผู้ชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

วิษณุ เครืองาม

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการคดีพิเศษ

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

พระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘

กฎกระทรวง

๑. กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘

๒. กฎกระทรวง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๘ ออกตามความในพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘

๓. กฎกระทรวง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ ออกตามความในพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘

ข้อบังคับ

๑. ข้อบังคับสภาทนายความว่าด้วยการเก็บรักษาเงิน และการเบิกจ่ายเงิน พ.ศ. ๒๕๒๙

๑.๑ ข้อบังคับสภาทนายความว่าด้วยการเก็บรักษาเงิน และการเบิกจ่ายเงิน (ฉบับที่๒) พ.ศ. ๒๕๒๙

๒. ข้อบังคับสภาทนายความว่าด้วยมรรยาททนายความ พ.ศ. ๒๕๒๙

๓. ข้อบังคับสภาทนายความว่าด้วยการอุทธรณ์คำสั่งคดีมรรยาททนายความ พ.ศ. ๒๕๓๕

๔. ข้อบังคับสภาทนายความว่าด้วยการพิจารณาคดีมรรยาททนายความ พ.ศ. ๒๕๔๖

๕. ข้อบังคับสภาทนายความว่าด้วยการอุทธรณ์การไม่รับจดทะเบียน และออกใบอนุญาต ของสภาทนายความ พ.ศ. ๒๕๔๑

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

กฎกระทรวง

(พ.ศ. ๒๕๒๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติทนายความ

พ.ศ. ๒๕๒๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้กำหนดค่าธรรมเนียมตามอัตรา ดังนี้

(๑) การจดทะเบียนเป็นทนายความ	๖๐๐ บาท
(๒) การรับใบอนุญาตให้เป็นทนายความตลอดชีพ ฉบับละ	๓,๐๐๐ บาท
(๓) การรับใบอนุญาตให้เป็นทนายความสองปี ฉบับละ	๖๐๐ บาท
(๔) การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นทนายความ ฉบับละ	๖๐๐ บาท

(๕) การออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นทนายความ
ฉบับละ ๑๐๐ บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๘

พิภพ อะสีติรัตน์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดค่าธรรมเนียมสำหรับการจดทะเบียนเป็นทนายความ การรับใบอนุญาตให้เป็นทนายความ การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นทนายความ และการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นทนายความ และเนื่องจากมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ บัญญัติให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๒๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติทนายความ

พ.ศ. ๒๕๒๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกฎกระทรวงนี้

"เลขาธิการ" หมายความว่า เลขาธิการสภาทนายความ

"นายทะเบียน" หมายความว่า นายทะเบียนสภาทนายความ

"กรรมการสภาทนายความประจำภาค" หมายความว่า กรรมการสภาทนายความซึ่งมีสำนักงานประจำอยู่ตามภาคต่าง ๆ ตามพระราชกฤษฎีกาตั้งอธิบดีผู้พิพากษาภาค

ข้อ ๒ ผู้ใดประสงค์จะขอจดทะเบียนและรับใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอพร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบ ท. ๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้

คำขอตามวรรคหนึ่งต้องมีทนายความอย่างน้อยหนึ่งคนซึ่งได้จดทะเบียนและรับใบอนุญาตมาแล้วเป็นเวลารวมกันไม่น้อยกว่าสิบปี ลงลายมือชื่อรับรองว่า ผู้ยื่นคำขอไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี และไม่เป็นผู้กระทำการใดซึ่งแสดงให้เห็นว่าไม่น่าไว้วางใจในความซื่อสัตย์สุจริต

ข้อ ๓ เมื่อได้รับคำขอพร้อมด้วยหลักฐานตามข้อ ๒ ให้เลขาธิการตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนแล้วดำเนินการประกาศชื่อ ถิ่นที่อยู่และอาชีพของผู้ยื่นคำขอไว้ ณ สำนักงานสภาทนายความ สำนักงานเนติบัณฑิตยสภา และศาลในท้องถิ่นซึ่งผู้ยื่นคำขอมีถิ่นที่อยู่ เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน เพื่อให้โอกาสบุคคลอื่นยื่นคำคัดค้าน

เมื่อได้ประกาศครบกำหนดตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้เลขาธิการเสนอคำขอพร้อมด้วยคำคัดค้าน ถ้ามี ต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณารับจดทะเบียนและออกใบอนุญาตต่อไป

ข้อ ๔ เมื่อคณะกรรมการมีมติรับจดทะเบียนและออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ยื่นคำขอรายใด ให้เลขาธิการดำเนินการออกใบอนุญาตให้เป็นทนายความสองปี หรือใบอนุญาตให้เป็นทนายความตลอดชีพ แล้วแต่กรณี ให้แก่ผู้ยื่นคำขอโดยเร็ว

ในกรณีที่คณะกรรมการมีมติไม่รับจดทะเบียนและไม่ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ยื่นคำขอรายใด ให้เลขาธิการมีหนังสือแจ้งมติไม่รับจดทะเบียนและไม่ออกใบอนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลไปให้ผู้ยื่นคำขอทราบโดยเร็ว

ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในข้อบังคับ

ข้อ ๕ ทนายความผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นทนายความสองปีผู้ใดประสงค์จะทำการเป็นทนายความต่อไป ให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตพร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบ ท. ๒ ท้ายกฎกระทรวงนี้

สำหรับการขอต่ออายุใบอนุญาตภายหลังใบอนุญาตสิ้นอายุตามมาตรา ๔๐ ผู้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตต้องชำระเงินค่าธรรมเนียมเพิ่มร้อยละยี่สิบของค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตนั้นเมื่อยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๖ ทนายความผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นทนายความสองปีผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาตให้เป็นทนายความตลอดชีพ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้เป็นทนายความตลอดชีพก่อนใบอนุญาตให้เป็นทนายความสองปีดังกล่าวสิ้นอายุพร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบ ท. ๓ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๗ ทนายความผู้ได้รับอนุญาตผู้ใดประสงค์จะขอรับใบแทนใบอนุญาตให้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตพร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบ ท. ๔ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๘ เมื่อได้รับคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามข้อ ๕ คำขอรับใบอนุญาตให้เป็นทนายความตลอดชีพตามข้อ ๖ หรือคำขอรับใบแทนใบอนุญาตตามข้อ ๗ ให้นายทะเบียนหรือกรรมการสภาทนายความประจำภาค แล้วแต่กรณี ออกใบรับให้แก่ผู้ยื่นคำขอ

ใบรับตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามแบบ ท. ๕ ท้ายกฎกระทรวงนี้ และให้ใช้ใบรับดังกล่าวเสมือนเป็นใบอนุญาตได้จนกว่าการดำเนินการเกี่ยวกับคำขอตามข้อ ๕ ข้อ ๖ หรือข้อ ๗ แล้วแต่กรณี จะเป็นที่สุด

เมื่อออกใบรับตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้กรรมการสภาทนายความประจำภาคส่งคำขอตามข้อ ๕ ข้อ ๖ หรือข้อ ๗ แล้วแต่กรณี ให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการต่อไป

ข้อ ๙ เมื่อได้รับคำขอพร้อมด้วยหลักฐานตามข้อ ๕ ข้อ ๖ หรือข้อ ๗ ให้นายทะเบียนตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนแล้วดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีเป็นคำขอต่ออายุใบอนุญาตตามข้อ ๕ หรือคำขอรับใบอนุญาตให้เป็นทนายความตลอดชีพตามข้อ ๖ ให้นายทะเบียนเสนอคำขอดังกล่าวให้คณะกรรมการพิจารณา

(๒) ในกรณีเป็นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตตามข้อ ๗ ให้นายทะเบียนพิจารณาออกใบแทนใบอนุญาต และแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบ

ใบแทนใบอนุญาตให้ใช้ตามแบบใบอนุญาต โดยมีคำว่า "ใบแทน" ประทับไว้ที่มุมบนด้านขวา และให้มีวัน เดือน ปี ที่ออกใบแทนพร้อมทั้งลงลายมือชื่อผู้ออกใบแทน

ข้อ ๑๐ เมื่อคณะกรรมการมีมติอนุญาตคำขอตามข้อ ๕ ให้นายทะเบียนจดแจ้งการต่ออายุใบอนุญาตไว้ในใบอนุญาตฉบับเดิม และแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบ

ในกรณีที่คณะกรรมการมีมติไม่อนุญาต ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งมติของคณะกรรมการพร้อมด้วยเหตุผลไปให้ผู้ยื่นคำขอทราบ

ข้อ ๑๑ เมื่อคณะกรรมการมีมติอนุญาตคำขอตามข้อ ๖ ให้เลขาธิการดำเนินการออกใบอนุญาตให้เป็นทนายความตลอดชีพให้แก่ผู้ยื่นคำขอโดยเร็ว

ในกรณีที่คณะกรรมการมีมติไม่อนุญาตให้นำความในข้อ ๑๐ วรรคสอง มาใช้บังคับ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๒ ทนายความผู้ใดประสงค์จะเลิกจากการเป็นทนายความ ให้มีหนังสือแจ้งความประสงค์ต่อเลขาธิการ และให้เลขาธิการประกาศให้ทราบ ณ สำนักงานสภาทนายความ โดยเร็ว ในการนี้ให้ถือว่าทนายความผู้นั้นขาดจากการเป็นทนายความในวันที่เลขาธิการประกาศให้ทราบ

ข้อ ๑๓ ให้นายทะเบียนจัดทำทะเบียนทนายความและรับผิดชอบในการจดแจ้งการรับจดทะเบียน การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาต และการขาดจากการเป็นทนายความในทะเบียนทนายความ

ข้อ ๑๔ คำขอใดต้องเสียค่าธรรมเนียม ให้ผู้ยื่นคำขอชำระค่าธรรมเนียม เมื่อยื่นคำขอนั้น ในกรณีที่ไม่ได้รับอนุญาตตามคำขอให้ได้รับค่าธรรมเนียมดังกล่าวคืน

ข้อ ๑๕ สำหรับผู้ที่ได้จดทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นทนายความชั้นหนึ่งหรือชั้นสองอยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ ใช้บังคับ ซึ่งใบอนุญาตมีอายุใช้ได้จนถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๘ หากประสงค์จะต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตฉบับเดิมสิ้นอายุ โดยปฏิบัติดังนี้

(๑) ในกรณีที่ประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นทนายความสองปี ให้ยื่นคำขอโดยอนุโลมใช้แบบ ท. ๒ ท้ายกฎกระทรวงนี้

(๒) ในกรณีที่ประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นทนายความตลอดชีพ ให้ยื่นคำขอโดยอนุโลมใช้แบบ ท. ๓ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ให้นำความในข้อ ๔ วรรคหนึ่ง ข้อ ๕ วรรคสอง ข้อ ๘ ข้อ ๙ (๑) และข้อ ๑๐ วรรคสอง มาใช้บังคับกับการขอต่ออายุใบอนุญาตวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

ข้อ ๑๖ การขอต่ออายุใบอนุญาตตามข้อ ๕ หรือข้อ ๑๕ การขอรับใบอนุญาตให้เป็นทนายความตลอดชีพตามข้อ ๖ หรือการขอรับใบแทนใบอนุญาตตามข้อ ๗ รวมตลอดถึงการรับใบอนุญาต หรือใบแทนใบอนุญาตตามกฎกระทรวงนี้ ผู้ยื่นคำขออาจมีหนังสือมอบหมายให้บุคคลอื่น ยื่นคำขอหรือรับใบอนุญาตหรือใบแทนใบอนุญาตแทนก็ได้

ข้อ ๑๗ การยื่นคำขอตามกฎกระทรวงนี้ ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) คำขอจดทะเบียนและรับใบอนุญาตตามข้อ ๒ ให้ยื่น ณ สำนักงานสภาทนายความ

(๒) คำขอต่ออายุใบอนุญาตตามข้อ ๕ หรือข้อ ๑๕ คำขอรับใบอนุญาตให้เป็นทนายความตลอดชีพตามข้อ ๖ หรือคำขอรับใบแทนใบอนุญาตตามข้อ ๗ ในกรุงเทพมหานคร ให้ยื่น ณ สำนักงานสภาทนายความ ในจังหวัดอื่น ให้ยื่น ณ สำนักงานของกรรมการสภาทนายความประจำภาคที่ผู้ยื่นคำขอมีสำนักงานที่จดทะเบียนอยู่ในเขต หรือ ณ สำนักงานสภาทนายความ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๘

พิภพ อะสีติรัตน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

แบบ พ. ๑

เลขรับที่.....
วันที่.....
ลายมือชื่อ.....ผู้รับคำขอ

สภาทนายความ

คำขอจดทะเบียนและรับใบอนุญาตให้เป็นทนายความ

เขียนที่.....

วันที่ ...เดือน .....พ.ศ.....

๑. ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว.....ชื่อสกุล.....

สัญชาติ.....เกิดวันที่ .. เดือน .....พ.ศ. .... อายุ ..... ปี

บัตรประจำตัว.....เลขที่.....ออกให้ ณ อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....อยู่บ้านเลขที่.....ตรอก/ซอย.....

ถนน.....หมู่ที่ ..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

เลขหมายโทรศัพท์.....เป็นสมาชิกเนติบัณฑิตยสภาประเภท.....

เมื่อ พ.ศ. ....

๒. มีความประสงค์จะขอจดทะเบียนและรับใบอนุญาต ดังต่อไปนี้

(๑) ขอจดทะเบียนและรับใบอนุญาตให้เป็นทนายความ ตลอดชีพ/สองปี

(๒) ขอจดทะเบียนสำนักงานเพื่อ.....

อยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....เลขหมายโทรศัพท์.....

๓. ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้าพเจ้ามีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่พระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ กำหนดไว้สำหรับผู้ขอจดทะเบียนและรับใบอนุญาตให้เป็นทนายความ

๔. พร้อมกับคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานต่าง ๆ มาด้วย คือ

(๑) สำเนาหรือรูปถ่ายทะเบียนบ้าน

(๒) สำเนาหรือรูปถ่ายบัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรประจำตัวของบุคคลซึ่งได้รับยกเว้นไม่ต้องมีบัตรประจำตัวประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวประชาชน

(๓) ใบรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม

(๔) หลักฐานแสดงว่าสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบปริญญาทางนิติศาสตร์ หรือประกาศนียบัตรในวิชานิติศาสตร์ ซึ่งเทียบได้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบปริญญาจากสถาบันการศึกษาซึ่งสภาหนายความเห็นว่ามีมาตรฐานการศึกษาที่ผู้ได้รับปริญญาตรี หรือเทียบปริญญาหรือประกาศนียบัตรควรเป็นหนายความได้

(๕) หลักฐานแสดงว่าเป็นสมาชิกเนติบัณฑิตยสภา

(๖) หลักฐานแสดงว่าเคยเป็นหนายความหรือเคยดำรงตำแหน่งเป็นผู้พิพากษา ตุลาการศาลทหาร พนักงานอัยการ อัยการทหารหรือหนายความตามกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหาร หรือหลักฐานแสดงว่าผ่านการฝึกอบรมวิชาหนายความ หลักปฏิบัติเบื้องต้นในการว่าความ และการประกอบวิชาชีพทางกฎหมายตามข้อบังคับสภาหนายความ หรือหลักฐานแสดงว่าผ่านการฝึกหัดงานในสำนักงานหนายความมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๗) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๖.๕ x ๔ เซนติเมตร จำนวน ๖ รูป

(ลายมือชื่อ) ..... ผู้ยื่นคำขอ

(.....)

หมายเหตุ :- ๑. ขีดฆ่าข้อความที่ไม่ต้องการออก

๒. ผู้เคยจดทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นหนายความชั้นสองก่อนวันที่พระราชบัญญัติหนายความ พ.ศ. ๒๕๒๙ ใช้บังคับ หากจะยื่นคำขอจดทะเบียนและรับใบอนุญาตใหม่ ไม่ต้องยื่นหลักฐานตามข้อ ๔ (๔) และ (๖) แต่ต้องยื่นหลักฐานแสดงว่าเคยจดทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นหนายความชั้นสองแทน

คำรับรอง

ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว.....ชื่อสกุล.....
ใบอนุญาตให้เป็นทนายความ เลขที่ .....เป็นทนายความมาแล้ว... ปี สำนักงานชื่อ
.....อยู่เลขที่.....
ตรอก/ซอย.....ถนน.....
หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....เลขหมายโทรศัพท์.....
ขอรับรองว่า นาย/นาง/นางสาว.....ผู้ยื่นคำขอ
ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี และไม่เป็นผู้มีประวัติหรือได้กระทำการอันใดซึ่งแสดงให้เห็นว่าไม่น่าไว้วางใจในความซื่อสัตย์สุจริตและเป็นผู้มีความเหมาะสมที่จะเป็นทนายความได้

(ลายมือชื่อ).....ผู้รับรอง
(.....)

หมายเหตุของเจ้าหน้าที่

ผู้ยื่นคำขอได้ชำระเงินค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนและรับใบอนุญาตให้เป็นทนายความ
ตลอดชีพ/สองปี รวม.....บาท (.....)
ไว้ถูกต้อง และได้ออกใบรับให้แล้ว เล่มที่.....แผ่นที่.....ลงวันที่ .. เดือน.....
พ.ศ. ....

(ลายมือชื่อ).....ผู้รับเงิน
(.....)
ตำแหน่ง .....

แบบ ท. ๒

เลขรับที่.....
วันที่.....
ลายมือชื่อ.....ผู้รับคำขอ

สภากาชาดไทย

คำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นทนายความสองปี

เขียนที่.....

วันที่ .. เดือน.....พ.ศ.....

๑. ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว.....ชื่อสกุล.....

ใบอนุญาตให้เป็นทนายความสองปีเลขที่.....สำนักงานชื่อ.....

อยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....เลขหมายโทรศัพท์.....

๒. มีความประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นทนายความสองปี เพื่อใช้ต่อไป

๓. พร้อมกับคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานต่าง ๆ มาด้วย คือ

(๑) ใบอนุญาตให้เป็นทนายความสองปีหรือใบแทนใบอนุญาต

(๒) หนังสือมอบหมายให้ยื่นคำขอแทน

(ลายมือชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ

(.....)

หมายเหตุของเจ้าหน้าที่

ผู้ยื่นคำขอได้ชำระเงินค่าธรรมเนียมการก่ออายุใบอนุญาตให้เป็นหนายความของปี

เป็นเงิน.....บาท และต้อง/ไม่ต้องชำระค่าธรรมเนียมเพิ่ม ร้อยละยี่สิบ

เป็นเงิน.....บาท รวมเป็นเงิน.....บาท(.....)

ไว้ถูกต้อง และได้ออกใบรับให้แล้ว เล่มที่.....แผ่นที่.....ลงวันที่.....

เดือน..... พ.ศ. ....

(ลายมือชื่อ).....ผู้รับเงิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ ขีดฆ่าข้อความที่ไม่ต้องการออก

แบบ ท. ๓

เลขรับที่.....
วันที่.....
ลายมือชื่อ.....ผู้รับคำขอ

สภาทนายความ

คำขอรับใบอนุญาตให้เป็นทนายความตลอดชีพ

เขียนที่.....

วันที่ ...เดือน.....พ.ศ. ....

๑. ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว.....ชื่อสกุล.....

ใบอนุญาตให้เป็นทนายความสองปีเลขที่.....สำนักงานชื่อ.....

อยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....เลขหมายโทรศัพท์.....

๒. มีความประสงค์จะขอรับใบอนุญาตให้เป็นทนายความตลอดชีพ

๓. พร้อมกับคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานต่าง ๆ มาด้วย คือ

(๑) ใบอนุญาตให้เป็นทนายความตลอดชีพหรือใบแทนใบอนุญาต

(๒) หนังสือมอบหมายให้ยื่นคำขอแทน

(ลายมือชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ

(.....)

หมายเหตุของเจ้าหน้าที่

ผู้ยื่นคำขอได้ชำระเงินค่าธรรมเนียมการรับใบอนุญาตให้เป็นหนายความตลอดชีพ เป็นเงิน.....บาท(.....) ไว้ถูกต้องและได้ออกใบรับให้แล้ว เล่มที่.....แผ่นที่.....ลงวันที่ ...เดือน.....พ.ศ.....

(ลายมือชื่อ).....ผู้รับเงิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ.- ขีดฆ่าข้อความที่ไม่ต้องการออก

แบบ ท. ๔

เลขรับที่.....
วันที่.....
ลายมือชื่อ.....ผู้รับคำขอ

สภาทนายความ

คำขอรับใบแทนใบอนุญาตให้เป็นทนายความ

เขียนที่.....

วันที่ .. เดือน ..... พ.ศ. ....

๑. ข้าพเจ้า นาย/นาง/นางสาว.....ชื่อสกุล.....

ใบอนุญาตให้เป็นทนายความสองปี/ตลอดชีพ เลขที่..... สำนักงานชื่อ.....

อยู่เลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....เลขหมายโทรศัพท์.....

๒. มีความประสงค์จะขอรับใบแทนใบอนุญาตให้เป็นทนายความสองปี/ตลอดชีพ

เนื่องจากใบอนุญาตสูญหาย/ชำรุดเสียหายในสาระสำคัญ

๓. พร้อมกับคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานต่าง ๆ มาด้วย คือ

(๑) ใบอนุญาตให้เป็นทนายความสองปี/ตลอดชีพ (ถ้ามี)

(๒) หนังสือมอบอำนาจให้ยื่นคำขอแทน

(๓) รูปถ่ายครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก ขนาด ๓.๕ x ๔.๕ เซนติเมตร

จำนวน ๒ รูป

(ลายมือชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ

(.....)

หมายเหตุของเจ้าหน้าที่

ผู้ขอคำขอได้ชำระเงินค่าธรรมเนียมการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นหมายความสองปี/กลอกขึ้น เป็นเงิน.....บาท (.....)
ไว้ถูกต้อง และได้ออกใบรับไว้แล้ว เล่มที่..... แผ่นที่..... วันที่ ...เดือน.....
พ.ศ.....

(ลายมือชื่อ).....ผู้รับเงิน
(.....)
ตำแหน่ง .....

หมายเหตุ ๑. ขีดฆ่าข้อความที่ไม่ต้องการออก

๒. ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ให้นำใบรับแจ้งความว่าใบอนุญาตสูญหายของสถานีตำรวจแห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตนั้นสูญหายมาด้วย

๓. ในกรณีที่ใบอนุญาตชำรุดเสียหายในสาระสำคัญ ให้แนบใบอนุญาตที่เหลือมาด้วย

แบบ ท. ๕

เล่มที่ .....
แบบที่ .....

สภาทนายความ

ใบรับคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นทนายความสองปี
คำขอรับใบอนุญาตให้เป็นทนายความตลอดชีพ หรือคำขอรับใบแทนใบอนุญาต

วันที่ .. เดือน ..... พ.ศ. ....

สภาทนายความได้รับคำขอ
- ☐ ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นทนายความสองปี
- ☐ รับใบอนุญาตให้เป็นทนายความตลอดชีพ
- ☐ รับใบแทนใบอนุญาต

ของ นาย/นาง/นางสาว ..... ซึ่งถือ.....ใบอนุญาตให้เป็นทนายความสองปี/ตลอดชีพ เลขที่.....

และได้เรียกเก็บค่าธรรมเนียม
- ☐ การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นทนายความสองปี
- ☐ การรับใบอนุญาตให้เป็นทนายความตลอดชีพ
- ☐ การออกใบแทนใบอนุญาต
- ☐ การขาดต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๔๐

ไว้แล้ว รวม ..... บาท (.....)
ใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมรับใบอนุญาต/ใบแทนใบอนุญาต ฉ .....
ในวันที่ .. เดือน ..... พ.ศ. ....

ใบรับฉบับนี้ให้ใช้เสมือนเป็นใบอนุญาตไปพลางก่อนการดำเนินการตามคำขอข้างต้นจะเป็นที่สุด

(ลายมือชื่อ).....
(.....)
นายทะเบียนสภาทนายความ
หรือ
กรรมการสภาทนายความประจำภาค

(ลายมือชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ
(.....)

หมายเหตุ ๑. ใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ต้องการ
๒. ขีดฆ่าข้อความที่ไม่ต้องการออก

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ บัญญัติว่าการขอจดทะเบียนและรับใบอนุญาต การรับจดทะเบียนและออกใบอนุญาตการต่ออายุใบอนุญาต และการขอบอกเลิกจากการเป็นทนายความ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติทนายความ

พ.ศ. ๒๕๒๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติทนายความ

ข้อ ๒ ให้กำหนดค่าธรรมเนียม ดังต่อไปนี้

(๑) การจดทะเบียนเป็นทนายความ		๘๐๐ บาท
(๒) การรับใบอนุญาตให้เป็นทนายความตลอดชีพ	ฉบับละ	๔,๐๐๐ บาท
(๓) การรับใบอนุญาตให้เป็นทนายความสองปี	ฉบับละ	๘๐๐ บาท
(๔) การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นทนายความ	ฉบับละ	๘๐๐ บาท
(๕) การออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นทนายความ	ฉบับละ	๑๐๐ บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕

วิเชียร วัฒนคุณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนเป็นทนายความ การรับใบอนุญาตให้เป็นทนายความ การต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นทนายความ และการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นทนายความตามกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว ไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงค่าธรรมเนียมดังกล่าวเสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ข้อบังคับสภาทนายความ

ว่าด้วยการเก็บรักษาเงิน และการเบิกจ่ายเงิน พ.ศ. ๒๕๒๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ (๓) (จ) แห่งพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ คณะกรรมการสภาทนายความโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษ ออกข้อบังคับว่าด้วยการเก็บรักษาเงิน และการเบิกจ่ายเงิน ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับสภาทนายความ ว่าด้วยการเก็บรักษาเงิน และการเบิกจ่ายเงิน พ.ศ. ๒๕๒๙"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้มีสมุดบัญชีของสภาทนายความตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๕ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และกฎหมายเกี่ยวกับการบัญชีที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้สอบบัญชีตรวจสอบได้ตามกฎหมาย

ข้อ ๔ การรับเงินทุกชนิดให้มีใบเสร็จรับเงิน และให้นำฝากธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจตามประเภทของบัญชีเงินฝากที่คณะกรรมการสภาทนายความกำหนดไว้

เหรัญญิกสภาทนายความ หรือผู้รักษาเงินที่เหรัญญิกสภาทนายความมอบหมาย มีอำนาจเก็บเงินสดไว้ได้วันละไม่เกินห้าพันบาท

การนำเงินฝากธนาคารตามความในวรรคก่อนให้นำฝากในวันที่ที่ได้รับเงิน หากไม่สามารถนำฝากได้ทันในวันนั้นก็ให้นำฝากในวันทำการของธนาคารถัดไป

ข้อ ๕ ให้บุคคลต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติสั่งจ่ายเงิน

(๑) เหรัญญิกสภาทนายความครั้งละไม่เกินห้าพันบาท

(๒) เลขาธิการสภาทนายความครั้งละไม่เกินสามหมื่นบาท

(๓) นายกสภาทนายความครั้งละไม่เกินห้าหมื่นบาท

การจ่ายเงินที่มีจำนวนเงินครั้งละเกินกว่าห้าหมื่นบาทจะต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการสภาทนายความก่อนจึงจะจ่ายได้

ในการอนุมัติสั่งจ่ายเงินทุกครั้งจะต้องมีหลักฐานการอนุมัติและใบสำคัญคู่จ่ายไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๖ การจ่ายเงินต้องจ่ายเป็นเช็ค โดยให้นายก อุปนายก เลขาธิการและเหรัญญิก ของสภาทนายความ จำนวน ๒ ใน ๔ คน ร่วมกันลงลายมือชื่อและประทับตรา (หากมี) เป็นสำคัญ เว้นแต่การจ่ายเงินค่าใช้สอยเบ็ดเตล็ดที่มีจำนวนครั้งละไม่เกินสองพันบาทจะจ่ายเป็นเงินสดก็ได้

ข้อ ๗ การรับเงิน การจ่ายเงิน รวมทั้งการได้มาหรือจำหน่ายไปซึ่งทรัพย์สินอื่นของสภาทนายความในเดือนหนึ่ง ๆ นั้น ต้องจัดทำบัญชีแสดงรายการเสนอให้คณะกรรมการสภาทนายความรับทราบในการ

ประชุมตามปกติของเดือนถัดไป และต้องจัดทำงบดุลเพียงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของทุกปีให้เสร็จสิ้นภายในเดือนกุมภาพันธ์ของปีถัดไป โดยผู้สอบบัญชีจักต้องรับรองงบดุล เพื่อนำเสนอที่ประชุมใหญ่แต่ละปี

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๙

ประธาน ตวงรัตน์

นายกสภาทนายความ

ข้อบังคับสภาทนายความ

ว่าด้วยการเก็บรักษาเงินและการเบิกจ่ายเงิน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๓๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ (๓) (จ) และด้วยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาทนายความ ตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ คณะกรรมการสภาทนายความออกข้อบังคับว่าด้วยการเก็บรักษาเงินและการเบิกจ่ายเงิน ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับสภาทนายความว่าด้วยการเก็บรักษาเงินและการเบิกจ่ายเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ วรรคแรก แห่งข้อบังคับสภาทนายความว่าด้วยการเก็บรักษาเงินและการเบิกจ่ายเงิน พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๔ การรับเงินทุกชนิดให้มีใบเสร็จรับเงิน และให้นำฝากธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจ ธนาคารพาณิชย์อื่น หรือสถาบันการเงินที่ธนาคารรับรอง ตามประเภทของบัญชีเงินฝากที่คณะกรรมการสภาทนายความกำหนดไว้"

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ วรรคแรก แห่งข้อบังคับสภาทนายความว่าด้วยการเก็บรักษาเงินและการเบิกจ่ายเงิน พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๕ ให้บุคคลต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติสั่งจ่ายเงิน

(๑) เหรัญญิกสภาทนายความครั้งละไม่เกินห้าพันบาท

(๒) เลขาธิการสภาทนายความครั้งละไม่เกินสามหมื่นบาท

(๓) อุปนายกสภาทนายความครั้งละไม่เกินสี่หมื่นบาท

(๔) นายกสภาทนายความครั้งละไม่เกินห้าหมื่นบาท"

ประกาศ ณ วันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๐

คำนวณ ชโลปถัมภ์

นายกสภาทนายความ

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ข้อบังคับสภาทนายความ
ว่าด้วยมรรยาททนายความ
พ.ศ. ๒๕๒๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ (๓) (จ) และมาตรา ๕๑ และด้วยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาทนายความตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ คณะกรรมการสภาทนายความออกข้อบังคับว่าด้วยมรรยาททนายความไว้ดังต่อไปนี้

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับสภาทนายความว่าด้วยมรรยาททนายความ พ.ศ. ๒๕๒๙"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกบทบัญญัติว่าด้วยมรรยาททนายความและการแต่งกายของทนายความตามข้อบังคับของเนติบัณฑิตยสภา และตามบทกฎหมายอื่นที่ใช้บังคับอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ

ข้อ ๔ ทนายความผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับข้อใดข้อหนึ่งดังจะกล่าวต่อไปนี้ ให้ถือว่าทนายความผู้นั้นประพฤติผิดมรรยาททนายความ

หมวด ๒
มรรยาทต่อศาลและในศาล

ข้อ ๕ ไม่รับหน้าที่เมื่อผู้พิพากษาได้ขอแรงให้เป็นทนายความแก้ต่างในคดีอาญา เว้นแต่จะมีข้อแก้ตัวโดยสมควร

ข้อ ๖ ไม่เคารพยำเกรงอำนาจศาล หรือกระทำการใดอันเป็นการดูหมิ่นศาลหรือผู้พิพากษาในศาลหรือนอกศาล อันเป็นการทำให้เสื่อมเสียอำนาจศาลหรือผู้พิพากษา

ข้อ ๗ กล่าวความ หรือทำเอกสารหรือหลักฐานเท็จ หรือใช้กลอุบายลวงให้ศาลหลง หรือกระทำการใดเพื่อทราบคำสั่ง หรือคำพิพากษาของศาลที่ยังไม่เปิดเผย

ข้อ ๘ สมรู้เป็นใจโดยทางตรงหรือทางอ้อม เพื่อทำพยานหลักฐานเท็จ หรือเสี้ยมสอนพยานให้เบิกความเท็จ หรือโดยปกปิดซ่อนงำอำพรางพยานหลักฐานใด ๆ ซึ่งควรนำมายื่นต่อศาล หรือสัญญาจะให้สินบนแก่เจ้าพนักงาน หรือสมรู้เป็นใจในการให้สินบนแก่เจ้าพนักงาน

หมวด ๓
มรรยาทต่อตัวความ

ข้อ ๙ กระทำการใดอันเป็นการยุยงส่งเสริมให้มีการฟ้องร้องคดีกันในกรณีอันหามูลมิได้

ข้อ ๑๐ ใช้อุบายอย่างใดอย่างหนึ่งดังกล่าวต่อไปนี้ เพื่อจูงใจให้ผู้ใดมอบคดีให้ว่าต่าง หรือแก้ต่าง

(๑) หลอกลวงให้เขาหลงว่าคดีนั้นจะชนะ เมื่อตนรู้สึกแก่ใจว่าจะแพ้

(๒) อวดอ้างว่าตนมีความรู้ยิ่งกว่าทนายความอื่น

(๓) อวดอ้างว่าเกี่ยวเป็นสมัครพรรคพวกรู้จักคุ้นเคยกับผู้ใดอันกระทำให้เขาหลงว่าตนสามารถจะทำให้เขาได้รับผลเป็นพิเศษนอกจากทางว่าความ หรือหลอกลวงว่าจะชักนำจูงใจให้ผู้นั้นช่วยเหลือคดีในทางใด ๆ ได้ หรือแอบอ้างข่มขู่ว่าถ้าไม่ให้ตนว่าคดีนั้นแล้วจะหาหนทางให้ผู้นั้นกระทำให้คดีของเขาเป็นแพ้

ข้อ ๑๑ เปิดเผยความลับของลูกความที่ได้รู้ในหน้าที่ของทนายความ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากลูกความนั้นแล้ว หรือโดยอำนาจศาล

ข้อ ๑๒ กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งดังกล่าวต่อไปนี้ อันอาจทำให้เสื่อมเสียประโยชน์ของลูกความ

(๑) จงใจขาดนัด หรือทอดทิ้งคดี

(๒) จงใจละเว้นหน้าที่ที่ควรกระทำอันเกี่ยวแก่การดำเนินคดีแห่งลูกความของตน หรือปิดบังข้อความที่ควรแจ้งให้ลูกความทราบ

ข้อ ๑๓ ได้รับปรึกษาหารือ หรือได้รู้เรื่องกรณีแห่งคดีใดโดยหน้าที่อันเกี่ยวข้องกับคู่ความฝ่ายหนึ่ง แล้วภายหลังไปรับเป็นทนายความ

หรือใช้ความรู้ที่ได้มานั้นช่วยเหลือคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเป็นปรปักษ์อยู่ในกรณีเดียวกัน

ข้อ ๑๔ ได้รับเป็นทนายความแล้ว ภายหลังใช้อุบายด้วยประการใด ๆ โดยปราศจากเหตุผลอันสมควร เพื่อจะให้ตนได้รับประโยชน์นอกเหนือจากที่ลูกความได้ตกลงสัญญาให้

ข้อ ๑๕ กระทำการใดอันเป็นการฉ้อโกง ยักยอก หรือตระบัดสินลูกความ หรือครอบครอง หรือหน่วงเหนี่ยว เงินหรือทรัพย์สินของลูกความที่ตนได้รับมาโดยหน้าที่อันเกี่ยวข้องไว้นานเกินกว่าเหตุ โดยมิได้รับความยินยอมจากลูกความ เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควร

หมวด ๔
มรรยาทต่อทนายความด้วยกัน ต่อประชาชนผู้มีอรรถคดี และอื่น ๆ

ข้อ ๑๖ แย่ง หรือทำการใดในลักษณะประมูลคดีที่มีทนายความอื่นว่าต่างแก้ต่างอยู่แล้วมาว่า หรือรับ หรือสัญญาว่าจะรับว่าต่าง แก้ต่างในคดีที่รู้ว่ามีทนายความอื่นว่าอยู่แล้ว เว้นแต่

(๑) ได้รับความยินยอมจากทนายความที่ว่าความอยู่ในเรื่องนั้นแล้ว

(๒) มีเหตุผลอันควรเชื่อว่าตัวความได้ถอนทนายความคนก่อนจากการเป็นทนายความของเขาแล้ว หรือ

(๓) ทนายความผู้ว่าความในเรื่องนั้นปฏิเสธ หรือแสดงความไม่สมัครใจที่จะว่าความในคดีนั้นต่อไปแล้ว

ข้อ ๑๗ ประกาศโฆษณา หรือยอมให้ผู้อื่นประกาศโฆษณาใดๆ ดังต่อไปนี้

(๑) อัตราค่าจ้างว่าความ หรือแจ้งว่าไม่เรียกร้องค่าจ้างว่าความ เว้นแต่การประกาศโฆษณาของทนายความเกี่ยวกับการช่วยเหลือประชาชนทางกฎหมายซึ่งดำเนินการโดยสภาทนายความเอง หรือโดยสถาบัน สมาคม องค์การ หรือส่วนราชการใดที่เกี่ยวข้อง หรือ

(๒) ชื่อ คุณวุฒิ ตำแหน่ง ถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงาน อันเป็นไปในทางโอ้อวดเป็นเชิงชักชวนให้ผู้มีอรรถคดีมาหาเพื่อเป็นทนายความว่าต่าง หรือแก้ต่างให้ เว้นแต่การแสดงชื่อ คุณวุฒิ หรืออื่นๆ ดังกล่าวตามสมควรโดยสุภาพ

ข้อ ๑๘ ประกอบอาชีพ ดำเนินธุรกิจ หรือประพฤติตนอันเป็นการฝ่าฝืนต่อศีลธรรมอันดี หรือเป็นการเสื่อมเสียต่อศักดิ์ศรีและเกียรติคุณของทนายความ

ข้อ ๑๙ ยินยอมตกลง หรือให้คำมั่นสัญญาว่าจะให้ค่านายหน้า หรือบำเหน็จรางวัลใดๆ ด้วยทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใดๆ แก่ผู้ที่หาคดีความหรือนำคดีความมาให้ หรือมีคนประจำสำนักงานดำเนินการจัดหาคดีความมาให้ว่า โดยทนายความผู้นั้นคิดค่าส่วนลดของค่าจ้างให้ หรือให้เงินเดือน หรือเงินจำนวนหนึ่งจำนวนใด หรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างใดๆ แก่ผู้ที่หาคดีความมาให้นั้น แม้บุคคลผู้หาคดีความมาให้โดยลักษณะดังกล่าวจะเป็นเสมียนหรือลูกจ้างประจำสำนักงานของทนายความผู้นั้นก็ตาม

หมวด ๕
มรรยาทในการแต่งกาย

ข้อ ๒๐ ในเวลาว่าความ ทนายความจะต้องแต่งกายสุภาพเรียบร้อยตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

(๑) ทนายความชาย แต่งตามแบบสากลนิยม เป็นชุดสีขาว หรือสีอื่นที่ไม่ฉูดฉาด เชิ้ตขาว ผ้าผูกคอสีดำหรือสีอื่นที่สุภาพไม่ฉูดฉาดแบบเงื่อนกลาส์ หรือแต่งเสื้อชุดไทยแบบแขนสั้นหรือยาวสีสุภาพไม่มีลวดลายแทนเสื้อชุดสากลก็ได้ รองเท้าหุ้มส้นสีขาว น้ำตาล หรือดำ ถุงเท้าสีคล้ายคลึงกับรองเท้า

(๒) ทนายความหญิง แต่งตามแบบสากลนิยม กระโปรงและเสื้อสีสุภาพไม่ฉูดฉาด รองเท้าหุ้มส้น

(๓) ทนายความที่มีสิทธิแต่งเครื่องแบบราชการ จะแต่งเครื่องแบบราชการก็ได้

(๔) ในขณะว่าความ ทนายความที่มีสิทธิสวมเสื้อครุยเนติบัณฑิต ต้องสวมเสื้อครุยนั้นด้วย

หมวด ๖
มรรยาทในการปฏิบัติตามคำสั่งตามกฎหมายและข้อบังคับ

ข้อ ๒๑ ทนายความจะต้องปฏิบัติตนอย่างเคร่งครัดเพื่อให้เป็นไปตามคำสั่งของสภานายกพิเศษแห่งสภาทนายความ คณะกรรมการ

สภาทนายความ และคณะกรรมการมรรยาททนายความ ตลอดจนบรรดาข้อบังคับหรือข้อกำหนดที่บุคคลหรือคณะบุคคลดังกล่าวได้สั่งหรือมีไว้ แล้วแต่กรณี ตามอำนาจหน้าที่ซึ่งมีอยู่ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๙

ประธาน ดวงรัตน์

นายกสภาทนายความ

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ข้อบังคับสภาทนายความ

ว่าด้วยการอุทธรณ์คำสั่งคดีมรรยาททนายความ

พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ (๓) (จ) และมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ คณะกรรมการสภาทนายความโดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาทนายความ ออกข้อบังคับว่าด้วยการอุทธรณ์คำสั่งคดีมรรยาททนายความ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า " การอุทธรณ์คำสั่งคดีมรรยาททนายความ พ.ศ. ๒๕๓๕ "

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ทนายความซึ่งถูกลงโทษหรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ อาจอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อสภานายกพิเศษ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่ง

ข้อ ๔ อุทธรณ์คำสั่งลงโทษหรือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามมาตรา ๕๒ ต้องยื่นตามแบบที่สภาทนายความกำหนด และต้องประกอบด้วยข้อเท็จจริง รายละเอียดการโต้แย้งคำสั่ง ตลอดจนความประสงค์ของการอุทธรณ์คำสั่ง

ข้อ ๕ การยื่นอุทธรณ์คำสั่งให้ยื่นต่อประธานกรรมการมรรยาททนายความ ณ ที่ทำการสภาทนายความในวันเวลาทำการ

ข้อ ๖ ให้ประธานกรรมการมรรยาททนายความรวบรวมถ้อยคำสำนวนส่งให้สภานายกพิเศษพิจารณาโดยด่วน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๕

สัก กอแสงเรือง

นายกสภาทนายความ

คดีมรรยาททนายความ

คดีหมายเลขดำที่ ...../25.....

คดีหมายเลขแดงที่ .....25.....

สภาทนายความ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

{ ..... ผู้กล่าวหา

..... ผู้ถูกกล่าวหา

ข้าพเจ้า..... ผู้ถูกกล่าวหา

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน.....ตรอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

โทรศัพท์.....ทนายความใบอนุญาตเลขที่.....วันหมดอายุ.....

ขอถ้อยคำชี้แจงต่อสภานายกพิเศษ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. .....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อ 2. ขอให้สภานายกพิเศษมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้อุทธรณ์

(.....)

ข้อบังคับสภาทนายความ

ว่าด้วยการพิจารณาคดีมรรยาททนายความ พ.ศ. ๒๕๔๖

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ (๓) มาตรา ๗๒ และด้วยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาทนายความ ตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ คณะกรรมการสภาทนายความออกข้อบังคับว่าด้วยการพิจารณาคดีมรรยาททนายความ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับสภาทนายความ ว่าด้วยการพิจารณาคดีมรรยาททนายความ พ.ศ. ๒๕๔๖"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

บรรดาคดีมรรยาททนายความที่ยังไม่ถึงที่สุดให้ใช้ข้อบังคับนี้ แต่ไม่กระทบถึงการใดๆ ที่ได้ทำไปแล้วก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับ

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภาทนายความว่าด้วยการสอบสวนคดีมรรยาททนายความ พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อบังคับสภาทนายความว่าด้วยการอุทธรณ์คำสั่งคดีมรรยาททนายความ พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔ วิธีการพิจารณาใดซึ่งพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ และข้อบังคับนี้มิได้กำหนดไว้โดยเฉพาะ ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับกับการพิจารณาคดีมรรยาททนายความเท่าที่ไม่ขัดต่อระบบไต่สวน

หมวด ๑

คณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๕ ทนายความที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวนต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) เป็นทนายความมาแล้วรวมกันไม่น้อยกว่าสิบปี

(๒) ไม่เคยถูกลงโทษฐานประพฤติผิดมรรยาททนายความ หรือถูกลบชื่อออกจากทะเบียนทนายความตามมาตรา ๖๙ แห่งพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘

(๓) ไม่เคยถูกจำหน่ายชื่อออกจากทะเบียนทนายความตามพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๔๓ เพราะเหตุขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๕ (๔) (๕) และ (๖)

ข้อ ๖ ให้คณะกรรมการมรรยาททนายความจัดให้มีการสอบสวนคดีมรรยาททนายความเป็นรายคดีไป คณะกรรมการสอบสวนที่ได้รับแต่งตั้งต้องทำการสอบสวนเฉพาะคดี นั้นๆ และพ้นหน้าที่เมื่อคดีถึงที่สุด

ข้อ ๗ กรรมการสอบสวนพ้นหน้าที่เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากการเป็นทนายความตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘

(๔) ถูกกล่าวหาว่าประพฤติผิดมรรยาททนายความและประธานกรรมการมรรยาททนายความมีคำสั่งรับเป็นคำกล่าวหาแล้ว หรือเมื่อปรากฏแก่คณะกรรมการมรรยาททนายความว่ามีพฤติการณ์อันสมควรให้มีการสอบสวนมรรยาททนายความกับกรรมการผู้นั้น

(๕) คณะกรรมการมรรยาททนายความมีมติให้พ้นหน้าที่ด้วยคะแนนเสียงข้างมากของกรรมการมรรยาททนายความที่มาประชุม

(๖) ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๕

ข้อ ๘ กรรมการสอบสวนอาจถูกคัดค้านได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้กล่าวหา

(๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๓) เป็นญาติของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาคือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใดๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น

(๔) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนหรือตัวแทนของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๕) เป็นเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ หรือเป็นนายจ้างหรือลูกจ้างของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๖) รู้เห็นเหตุการณ์ในเรื่องที่กล่าวหา

(๗) มีประโยชน์ได้เสียในคดีที่สอบสวน

(๘) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๙) มีเหตุอื่นซึ่งอาจทำให้การสอบสวนเสียความเป็นธรรม

ข้อ ๙ การคัดค้านผู้ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อกรรมการสอบสวนภายในเจ็ดวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือวันทราบเหตุแห่งการคัดค้าน โดยแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือคัดค้านด้วยว่า จะทำให้การสอบสวนไม่ได้ความจริงหรือเสียความเป็นธรรมอย่างไร แต่ทั้งนี้ต้องยื่นคำคัดค้านก่อนการสอบสวนเสร็จสิ้น

ให้ผู้รับคำคัดค้านตามวรรคหนึ่งส่งสำเนาคำคัดค้านดังกล่าวแก่ประธานกรรมการมรรยาททนายความทันที และสำเนารวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ให้คณะกรรมการสอบสวนงดการสอบสวนเมื่อได้รับคำคัดค้าน จนกว่าจะได้รับคำสั่งจากประธานกรรมการมรรยาททนายความ

ข้อ ๑๐ ให้ประธานกรรมการมรรยาททนายความหรือผู้ที่ประธานกรรมการมรรยาททนายความมอบหมาย เป็นผู้พิจารณาคำคัดค้าน ในการพิจารณาคำคัดค้านดังกล่าว ผู้ถูกคัดค้านอาจทำคำชี้แจงได้ หากเห็นว่า คำคัดค้านมีเหตุผลรับฟังได้ ให้มีคำสั่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวน และให้รีบแต่งตั้งกรรมการสอบสวนแทน หากเห็นว่า คำคัดค้านไม่มีเหตุผลพอที่จะรับฟังได้ ให้ยกคำคัดค้านนั้น โดยให้แสดงเหตุผลในการพิจารณาสั่งการดังกล่าวด้วย พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้คัดค้านและคณะกรรมการสอบสวนทราบ คำสั่งเกี่ยวกับคำคัดค้านนี้ ให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่กรรมการสอบสวนเห็นว่า ตนเองหรือกรรมการสอบสวนอื่นมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านตามข้อ ๘ ให้กรรมการสอบสวนผู้นั้นรายงานต่อประธานกรรมการมรรยาททนายความ และให้นำข้อ ๙ และข้อ ๑๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๒ การพ้นหน้าที่กรรมการสอบสวน หรือการเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวน ไม่กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๑๓ คณะกรรมการสอบสวนมีหน้าที่สอบสวนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับนี้ เพื่อแสวงหาพยานหลักฐานในเรื่องที่กล่าวหา และให้เกิดความเป็นธรรม

หมวด ๒
คำกล่าวหา

ข้อ ๑๔ คำกล่าวหาว่า ทนายความประพฤติผิดมรรยาททนายความต้องทำเป็นหนังสือ มีรายละเอียดชื่อตัว ชื่อสกุล และที่อยู่ของผู้กล่าวหา ข้อกล่าวหาว่าทนายความคนใดประพฤติผิดมรรยาททนายความอย่างใดและลายมือชื่อผู้กล่าวหา พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือหลักฐานแสดงตนที่ทางราชการออกให้ หรือสำเนาหนังสือเดินทาง สำเนาทะเบียนบ้าน หรือหนังสือรับรองการเป็นนิติบุคคล และหลักฐานประกอบการพิจารณาความผิดของผู้ถูกกล่าวหา

กรณีได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากศาล พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน ไม่จำต้องแนบเอกสารตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๑๕ คำกล่าวหาให้ยื่นต่อประธานกรรมการมรรยาททนายความ ในการนี้อาจยื่นคำกล่าวหาโดยส่งทางไปรษณีย์ก็ได้

ข้อ ๑๖ ให้ประธานกรรมการมรรยาททนายความหรือผู้ที่ประธานกรรมการมรรยาททนายความมอบหมาย ทำการตรวจสอบคำกล่าวหา หากเห็นว่าคำกล่าวหามีข้อบกพร่อง หรือมีข้อความที่อ่านไม่เข้าใจหรือผิดหลงอันเห็นได้ชัดว่า เกิดจากความไม่รู้หรือความเลินเล่อ หรือยังขาดรายละเอียดตามข้อบังคับนี้ หรือรายละเอียด

ยังไม่ชัดแจ้ง ประธานกรรมการมรรยาททนายความหรือผู้ที่ประธานกรรมการมรรยาททนายความมอบหมายอาจมีคำสั่งให้ผู้ยื่นคำกล่าวหา แก้ไขเพิ่มเติมคำกล่าวหาให้ถูกต้องครบถ้วน หรือให้ชี้แจงข้อเท็จจริงและหลักฐานเพิ่มเติม เพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้

ข้อ ๑๗ หากประธานกรรมการมรรยาททนายความหรือผู้ที่ประธานกรรมการมรรยาททนายความมอบหมายเห็นว่า คำกล่าวหาชอบด้วยกฎหมายและข้อบังคับ หรือมีเหตุอันสมควรให้มีการสอบสวนคดีมรรยาททนายความดังกล่าว ก็ให้รับเป็นคำกล่าวหา

หากประธานกรรมการมรรยาททนายความหรือผู้ที่ประธานกรรมการมรรยาททนายความมอบหมายเห็นว่า คำกล่าวหาไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือข้อบังคับ หรือสิทธิกล่าวหาสิ้นสุดลงแล้ว หรือมีเหตุอันไม่สมควรให้มีการสอบสวนคดีมรรยาททนายความก็ให้มีคำสั่งไม่รับคำกล่าวหา โดยให้แจ้งแก่ผู้กล่าวหาทราบโดยเร็วพร้อมแสดงเหตุผลแห่งการไม่รับคำกล่าวหา

ข้อ ๑๘ เมื่อประธานกรรมการมรรยาททนายความหรือผู้ที่ประธานกรรมการมรรยาททนายความมอบหมายมีคำสั่งรับเป็นคำกล่าวหาแล้ว ให้ประธานกรรมการมรรยาททนายความส่งสำเนาคำกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหา พร้อมแจ้งสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาในการยื่นคำแก้ข้อกล่าวหาให้ทราบด้วย

ให้ประธานกรรมการมรรยาททนายความเสนอแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนต่อที่ประชุมคณะกรรมการมรรยาททนายความ

ข้อ ๑๙ ให้คณะกรรมการมรรยาททนายความพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนที่มีคุณสมบัติตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๑ เป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน

เพื่อทำการสอบสวนข้อเท็จจริงแห่งคดี และให้มีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้ และตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ ในการนี้ให้คณะกรรมการมรรยาททนายความกำหนดให้กรรมการสอบสวนคนหนึ่งคนใดทำหน้าที่เป็นประธานคณะกรรมการสอบสวน และกำหนดจังหวัดอันเป็นที่ตั้งทำการสอบสวนด้วย

ให้ประธานกรรมการมรรยาททนายความแจ้งคำสั่งการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้ผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา และคณะกรรมการสอบสวนทราบ

หมวด ๓
การส่งคำกล่าวหา หรือการแจ้ง

ข้อ ๒๐ การส่งสำเนาคำกล่าวหา หรือการแจ้งใดๆ ให้แก่ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งส่งไปยังสำนักงาน หรือภูมิลำเนาของผู้ถูกกล่าวหาที่จดแจ้งไว้ต่อนายทะเบียนทนายความโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือโดยเจ้าหน้าที่ของสภาทนายความให้ถือว่าเป็นการส่งโดยชอบแล้ว

ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้ถูกกล่าวหายังไม่ได้รับสำเนาคำกล่าวหาหรือการแจ้งใดๆ และคณะกรรมการสอบสวนได้ตรวจสอบภูมิลำเนาของผู้ถูกกล่าวหาจากหน่วยงานราชการแล้วปรากฏว่า ภูมิลำเนาของผู้ถูกกล่าวหาได้เปลี่ยนแปลงไปจากที่ได้จดแจ้งไว้ต่อนายทะเบียนทนายความ ให้ส่งสำเนาคำกล่าวหา หรือการแจ้งใดๆ ให้แก่ ผู้ถูกกล่าวหา ณ ภูมิลำเนาที่ตรวจสอบได้ดังกล่าว

ในกรณีที่ตรวจสอบจากหน่วยงานราชการแล้ว ไม่พบภูมิลำเนาของผู้ถูกกล่าวหา ให้ประกาศแจ้งคำกล่าวหา หรือการแจ้งใดๆ ณ สภาทนายความ หรือ ณ ที่ทำการสภาทนายความประจำจังหวัดที่ผู้ถูกกล่าวหาจดแจ้งไว้ต่อนายทะเบียนทนายความ

ข้อ ๒๑ การส่งสำเนาคำแก้ข้อกล่าวหา การแจ้งใดๆ ให้แก่ผู้กล่าวหา ซึ่งส่งไปยังภูมิลำเนาของผู้กล่าวหาที่แจ้งไว้ในคำกล่าวหาให้ถือว่าเป็นการส่งโดยชอบแล้ว

ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่า ผู้กล่าวหายังไม่ได้รับสำเนาคำแก้ข้อกล่าวหา การแจ้งใดๆ ให้ส่งสำเนาคำแก้ข้อกล่าวหา การแจ้งใดๆ ให้แก่ผู้กล่าวหาใหม่ ณ ภูมิลำเนาที่ตรวจสอบได้จากหน่วยงานราชการ

ในกรณีที่ตรวจสอบจากหน่วยงานราชการแล้ว ไม่พบภูมิลำเนาของผู้กล่าวหา ให้ประกาศแจ้งคำแก้ข้อกล่าวหา หรือการแจ้งใดๆ ณ สภาทนายความ หรือ ณ ที่ทำการสภาทนายความประจำจังหวัดที่ผู้กล่าวหาแจ้งภูมิลำเนาไว้ในคำกล่าวหา

หมวด ๔
การสอบสวน

ข้อ ๒๒ ทนายความที่ถูกกล่าวหามีสิทธิทำคำแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำกล่าวหา หรือภายในกำหนดระยะเวลาซึ่งประธานกรรมการมรรยาททนายความได้ขยายให้

ข้อ ๒๓ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รับหนังสือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ประธานคณะกรรมการสอบสวนเรียกประชุมคณะกรรมการสอบสวนภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแต่งตั้งเพื่อพิจารณาแนวทางในการสอบสวนและกำหนดวันนัดพร้อมแล้วแจ้งให้ผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา และกรรมการสอบสวนที่ไม่ได้มาร่วมประชุมทราบด้วย

ข้อ ๒๔ ในวันนัดพร้อม ให้คณะกรรมการสอบสวนสอบถามผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาว่ามีพยานบุคคลกี่ปาก มีภูมิลำเนาอยู่ที่ใด จะนำพยานดังกล่าวมาพบคณะกรรมการสอบสวนเองหรือต้องให้คณะกรรมการสอบสวนออกหนังสือเรียกให้มา มีพยานหลักฐานอื่นใดอีก ต้องให้คณะกรรมการสอบสวนมีหนังสือเรียกพยานหลักฐานดังกล่าวจากผู้ครอบครองพยานหลักฐานดังกล่าวหรือไม่ และคาดว่าจะต้องใช้เวลาทำการสอบสวนกี่วันจึงจะแล้วเสร็จ โดยให้คณะกรรมการสอบสวนกำหนดวันนัดสอบสวนพยานผู้กล่าวหา และผู้ถูกกล่าวหาให้ครบถ้วนตามที่ทั้งสองฝ่ายได้แถลงต่อคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๒๕ หากในวันนัดพร้อม ผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาทราบนัดโดยชอบแล้วไม่มาพบคณะกรรมการสอบสวนและไม่แจ้งเหตุขัดข้องให้ทราบให้คณะกรรมการสอบสวนกำหนดวันนัดสอบสวนพยานผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาตามที่ปรากฏในสำนวน โดยแจ้งวันนัดสอบสวนให้ฝ่ายที่ไม่มาทราบ

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่ผู้กล่าวหาและพยานผู้กล่าวหาไม่มาให้ทำการสอบสวนโดยคณะกรรมการสอบสวนได้ให้โอกาสพอสมควรแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนมีคำสั่งว่าผู้กล่าวหาไม่มีพยานมาให้ทำการสอบสวน และนัดสอบสวนพยานผู้ถูกกล่าวหาแล้วนัดทำความเห็นเสนอคณะกรรมการมรรยาททนายความต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาและพยานผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ทำการสอบสวนโดยคณะกรรมการสอบสวนให้โอกาสพอสมควรแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนมีคำสั่งว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่มีพยานมาให้สอบสวน และให้กรรมการสอบสวนทำความเห็นเสนอให้คณะกรรมการมรรยาททนายความพิจารณาต่อไป

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่ผู้กล่าวหาถึงแก่ความตายก่อนที่จะทำการสอบสวนผู้กล่าวหาแล้วเสร็จ ให้คณะกรรมการสอบสวนรอการสอบสวนไปจนกว่าทายาท ผู้จัดการมรดก ผู้ปกครองทรัพย์มรดก หรือผู้สืบสิทธิของผู้กล่าวหาจะมีคำขอเข้ามาแทนที่ผู้กล่าวหาผู้ถึงแก่ความตาย หรือผู้มีส่วนได้เสียจะมีคำขอเข้ามา โดยมีคำขอเข้ามาเองหรือโดยที่คณะกรรมการสอบสวนมีหนังสือเรียกให้เข้ามาเนื่องจากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดมีคำขอ คำขอเช่นว่านี้จะต้องยื่นภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้กล่าวหาถึงแก่ความตายหากไม่มีคำขอของบุคคลเช่นว่านั้นภายในกำหนดเวลาหนึ่งปีดังกล่าว ให้คณะกรรมการสอบสวนสรุปความเห็นเสนอคณะกรรมการมรรยาททนายความเพื่อจำหน่ายคดีต่อไป

หากคณะกรรมการมรรยาททนายความเห็นว่ามีพยานบุคคลอื่นที่รู้เห็นข้อเท็จจริงตามคำกล่าวหา จะมีคำสั่งให้คณะกรรมการสอบสวนนัดสอบสวนพยานบุคคลที่ปรากฏในสำนวนดังกล่าวพร้อมทั้งนัดสอบสวนพยานผู้ถูกกล่าวหาต่อไปโดยไม่จำต้องเรียกทายาทของผู้กล่าวหามารับมรดกความก็ได้

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาถึงแก่ความตาย ให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมหลักฐานใบมรณบัตรของผู้ถูกกล่าวหา และเสนอคณะกรรมการมรรยาททนายความเพื่อจำหน่ายคดีต่อไป

ข้อ ๒๘ การสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนไม่จำต้องทำต่อหน้าผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหา แต่คณะกรรมการสอบสวนต้องแจ้งวันนัดสอบสวนให้ผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาทราบ

ข้อ ๒๙ หากคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า พยานหลักฐานที่ได้สอบสวนมาเพียงพอที่จะวินิจฉัยได้แล้ว คณะกรรมการสอบสวนมีอำนาจสั่งให้งดการสอบสวน

และนัดประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อทำความเห็นเสนอคณะกรรมการมรรยาททนายความต่อไป

ข้อ ๓๐ คณะกรรมการสอบสวนอาจตรวจสอบและแสวงหาพยานหลักฐานและข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสม ในการนี้ คณะกรรมการสอบสวนจะรับฟังพยานบุคคล พยานเอกสาร พยานผู้เชี่ยวชาญ หรือพยานหลักฐานอื่นนอกเหนือจากพยานหลักฐานของคู่กรณีได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๓๑ ในการสอบสวนคดีมรรยาททนายความให้กรรมการสอบสวนเป็นผู้ซักถามพยาน ผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาจะนำทนายความหรือที่ปรึกษาของตนเข้าร่วมในการสอบสวนก็ได้ แต่ผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา ทนายความและที่ปรึกษาจะซักถามพยานได้เมื่อได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการสอบสวน โดยการซักถามพยานให้อยู่ภายใต้การควบคุมของคณะกรรมการสอบสวน

การใดที่ทนายความหรือที่ปรึกษาได้กระทำตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการกระทำของผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๒ ในการสอบสวนพยานบุคคล ให้คณะกรรมการสอบสวนเรียกพยานเข้ามาในที่สอบสวนคราวละหนึ่งคน ห้ามพยานบุคคลซึ่งยังไม่ได้สอบสวนอยู่ในที่สอบสวน

การสอบสวนพยานบุคคล ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกถ้อยคำพยาน แล้วอ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง หรือจะให้พยานอ่านเองก็ได้ เมื่อพยานรับว่าถูกต้องแล้วให้พยานผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา และคณะกรรมการสอบสวนที่มาในวันดังกล่าวลงลายมือชื่อไว้

การแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้ว ให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตกเติม และให้คณะกรรมการสอบสวนลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่ง

ข้อ ๓๓ การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้กรรมการสอบสวนบันทึกลำดับเลขหมายของเอกสารหรือวัตถุ และบันทึกแยกเป็นเอกสารหรือวัตถุของผู้กล่าวหา หรือผู้ถูกกล่าวหา หรือกรรมการสอบสวน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อกรรมการสอบสวนและวันที่ยื่นเอกสารหรือวัตถุดังกล่าว

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานให้ใช้ต้นฉบับ เว้นแต่มีกฎหมายกำหนดให้รับฟังสำเนาได้

ถ้าต้นฉบับเอกสารสูญหาย หรือถูกทำลาย หรือไม่สามารถนำต้นฉบับมาได้โดยประการอื่น จะใช้สำเนาเอกสารหรือพยานบุคคลมาให้สอบสวนก็ได้

ข้อ ๓๔ พยานเอกสารซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศ ให้ผู้ยื่นพยานเอกสารดังกล่าวจัดทำคำแปลเป็นภาษาไทยที่มีผู้แปลรับรองความถูกต้อง

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่ผู้กล่าวหา หรือผู้ถูกกล่าวหาได้โต้แย้งว่าการสอบสวนไม่ชอบ ด้วยกฎหมายหรือข้อบังคับ ให้คณะกรรมการสอบสวนวินิจฉัยคำโต้แย้งดังกล่าวโดยคณะกรรมการสอบสวนจะมีคำสั่งเพิกถอนการสอบสวนที่มีการโต้แย้งหรือยกคำโต้แย้งดังกล่าวก็ได้โดยให้แสดงเหตุผลการวินิจฉัย และรวมคำโต้แย้งดังกล่าวหรือบันทึกคำโต้แย้งไว้ในรายงานการสอบสวน

ข้อ ๓๖ ในกรณีมีเหตุจำเป็นต้องทำการสอบสวนพยานนอกเขตจังหวัดอันเป็นที่ตั้งที่ทำการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนขออนุมัติต่อประธานกรรมการมรรยาททนายความเป็นคราว ๆ ไป

ข้อ ๓๗ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นเป็นการสมควรที่ต้องทำการสอบสวนพยานบุคคลนอกเขตจังหวัดอันเป็นที่ตั้งที่ทำการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งประธานกรรมการมรรยาททนายความเพื่อให้คณะกรรมการมรรยาททนายความพิจารณาแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวนในจังหวัดที่จะทำการสอบสวนพยานบุคคลนั้น โดยให้คณะกรรมการสอบสวนรวบรวมสำนวนส่งแก่ประธานกรรมการมรรยาททนายความ เพื่อส่งแก่คณะอนุกรรมการสอบสวนต่อไป

ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการสอบสวน และการสอบสวนในข้อบังคับนี้ใช้กับการสอบสวน โดยคณะอนุกรรมการสอบสวนด้วย และให้ถือว่าการสอบสวนของคณะอนุกรรมการเป็นการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนด้วย

เมื่อคณะอนุกรรมการสอบสวนได้ทำการสอบสวนพยานดังกล่าวแล้วเสร็จ ให้รวบรวมถ้อยคำสำนวนส่งประธานกรรมการมรรยาททนายความเพื่อส่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการต่อไป

ข้อ ๓๘ ให้สภาทนายความจ่ายค่าป่วยการ ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง และค่าที่พักในการสอบสวนให้แก่คณะกรรมการสอบสวนและคณะอนุกรรมการสอบสวนตามระเบียบของสภาทนายความ หรือตามมติของคณะกรรมการสภาทนายความ

ข้อ ๓๙ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ทำการสอบสวนเสร็จแล้วให้นัดประชุมเพื่อทำความเห็นเสนอคณะกรรมการมรรยาททนายความโดยเร็ว

ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนต้องประกอบด้วย สรุปคำกล่าวหา คำแก้ข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริงจากการสอบสวน โดยแสดงเหตุผลและข้อเสนอในการลงโทษ โดยให้คณะกรรมการสอบสวนที่ร่วมทำความเห็นลงลายมือชื่อไว้

ข้อ ๔๐ ในการสอบสวนหรือดำเนินการประชุมต้องมีกรรมการสอบสวนเกินกึ่งหนึ่ง จึงเป็นองค์คณะหรือองค์ประชุมแล้วแต่กรณี

ในการทำความเห็น ให้ถือตามเสียงข้างมากของคณะกรรมการสอบสวนที่มาร่วมประชุม ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานคณะกรรมการสอบสวนออกเสียงอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด กรรมการสอบสวนฝ่ายเสียงข้างน้อยจะทำความเห็นแย้งก็ได้

ข้อ ๔๑ ในกรณีที่ประธานคณะกรรมการสอบสวน หรือกรรมการสอบสวนคนหนึ่งคนใด ได้ทราบนัดประชุม หรือนัดสอบสวนโดยชอบแล้ว ไม่มาร่วมทำการสอบสวนติดต่อกันสองครั้ง โดยไม่แจ้งเหตุขัดข้องให้คณะกรรมการสอบสวนทราบ ให้กรรมการสอบสวน หรือประธานคณะกรรมการสอบสวนที่มาปฏิบัติหน้าที่มีหนังสือแจ้งเหตุดังกล่าวให้ประธานกรรมการมรรยาททนายความทราบ

ให้ประธานกรรมการมรรยาททนายความมีหนังสือให้ประธานคณะกรรมการสอบสวน หรือกรรมการสอบสวนดังกล่าวชี้แจงแสดงเหตุผล หรือข้อขัดข้องที่ไม่มาร่วมการสอบสวนภายในเวลาที่กำหนด เพื่อเสนอคณะกรรมการมรรยาททนายความพิจารณาและมีคำสั่งตามที่เห็นสมควรต่อไป

ข้อ ๔๒ ในวันประชุมคณะกรรมการสอบสวน วันนัดสอบสวน หรือวันนัดพิจารณาใดๆ ให้คณะกรรมการสอบสวนจดบันทึกในรายงานการสอบสวนไว้โดยให้กรรมการสอบสวน ผู้กล่าวหา และผู้ถูกกล่าวหาที่มาร่วมในการประชุม หรือการสอบสวนดังกล่าวลงลายมือชื่อไว้ทุกครั้ง

รายงานการสอบสวนต้องมีรายการต่อไปนี้

(๑) เลขคดี

(๒) ชื่อผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา

(๓) วัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวน

(๔) ข้อความโดยย่อเกี่ยวด้วยเรื่องที่กระทำและรายการข้อสำคัญอื่นๆ เช่น ข้อแถลงของผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา คำวินิจฉัยของคณะกรรมการสอบสวน เป็นต้น

ข้อ ๔๓ ในกรณีที่ผู้ใดไม่อาจกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมาย หรือข้อบังคับนี้ เพราะมีพฤติการณ์ที่จำเป็นอันมิได้เกิดขึ้นจากความผิดของผู้นั้น ถ้าผู้นั้นมีคำขอต่อประธานกรรมการมรรยาททนายความหรือคณะกรรมการสอบสวนแล้วแต่กรณี อาจขยายระยะเวลาดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ต้องยื่นคำขอภายในสิบห้าวันนับแต่พฤติการณ์เช่นว่านั้นได้สิ้นสุดลง

หมวด ๕
การพิจารณาของคณะกรรมการมรรยาททนายความ

ข้อ ๔๔ ให้ประธานกรรมการมรรยาททนายความจ่ายสำนวนคดีมรรยาททนายความที่คณะกรรมการสอบสวนได้ทำการสอบสวนและทำความเห็นแล้วให้แก่กรรมการมรรยาททนายความคนหนึ่งคนใดเพื่อทำการตรวจสำนวนและทำความเห็น

เมื่อผู้ตรวจสำนวนทำความเห็นแล้ว ให้นำเสนอที่ประชุมคณะกรรมการมรรยาททนายความ เพื่อพิจารณาตามข้อบังคับสภาทนายความว่าด้วยการประชุมคณะกรรมการมรรยาททนายความ

ข้อ ๔๕ ในกรณีที่ผู้กล่าวหาได้ยื่นคำร้องขอถอนคำกล่าวหาให้คณะกรรมการมรรยาททนายความพิจารณาคำร้องขอถอนคำกล่าวหาเสียก่อนว่าจะอนุญาตหรือไม่

ข้อ ๔๖ ในกรณีที่คณะกรรมการมรรยาททนายความเห็นว่าการสอบสวนไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบสวนยังไม่เพียงพอ หรือมีพยานหลักฐานอื่นที่ต้องทำการสอบสวน คณะกรรมการมรรยาททนายความมีอำนาจเพิกถอนการสอบสวนดังกล่าวและย้อนสำนวนให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องหรือสอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมได้

หากคณะกรรมการมรรยาททนายความเห็นว่า ข้อเท็จจริงในสำนวนเพียงพอที่จะวินิจฉัยได้แล้ว ให้คณะกรรมการมรรยาททนายความพิจารณาคดีต่อไป ในการนี้คณะกรรมการมรรยาททนายความอาจมีคำสั่งให้จำหน่ายคดี ยกคำกล่าวหา หรือลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามรูปคดี

ข้อ ๔๗ เมื่อคณะกรรมการมรรยาททนายความมีมติตามข้อ ๔๖ วรรคสองแล้ว ให้ส่งสำนวนพร้อมคำสั่งดังกล่าวให้คณะกรรมการสภาทนายความพิจารณาต่อไป

หมวด ๖
การพิจารณาของคณะกรรมการสภาทนายความ

ข้อ ๔๘ ให้นำข้อบังคับ ข้อ ๔๔ ถึง ๔๖ มาใช้บังคับในการพิจารณาคดีมรรยาททนายความของคณะกรรมการสภาทนายความโดยอนุโลม

ข้อ ๔๙ เมื่อคณะกรรมการสภาทนายความมีคำสั่งแล้ว ให้นายกสภาทนายความแจ้งคำสั่งพร้อมส่งสำนวนคดีคืนประธานกรรมการมรรยาททนายความ

ข้อ ๕๐ ให้ประธานกรรมการมรรยาททนายความมีหนังสือแจ้งคำสั่งของคณะกรรมการสภาทนายความให้ผู้กล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาและคณะกรรมการสอบสวนทราบ

ข้อ ๕๑ เมื่อคดีถึงที่สุดให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ให้ประธานกรรมการมรรยาททนายความแจ้งแก่นายทะเบียนทนายความเพื่อบันทึกไว้ในประวัติทนายความ

หมวด ๗
การอุทธรณ์

ข้อ ๕๒ ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งถูกลงโทษตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ อาจอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อสภานายกพิเศษแห่งสภาทนายความภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ข้อ ๕๓ อุทธรณ์ตามข้อ ๕๒ ต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้ถูกกล่าวหา ประกอบด้วยสรุปคำกล่าวหา คำแก้ข้อกล่าวหา ผลการพิจารณาของคณะกรรมการสภาทนายความ รายละเอียดการโต้แย้งคำสั่ง ตลอดจนความประสงค์ของการอุทธรณ์คำสั่งด้วย

ข้อ ๕๔ การยื่นอุทธรณ์คำสั่งให้ยื่นต่อประธานกรรมการมรรยาททนายความ ในการนี้อาจยื่นโดยส่งทางไปรษณีย์ก็ได้

ข้อ ๕๕ ให้ประธานกรรมการมรรยาททนายความพิจารณาคำอุทธรณ์ หากเห็นว่า มีข้อความที่อ่านไม่เข้าใจ ฟุ่มเฟือย เสียดสี ไม่สุภาพ หรือบกพร่อง มีอำนาจสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหายื่นอุทธรณ์ฉบับใหม่ หรือแก้ไขข้อบกพร่องดังกล่าว

ภายในระยะเวลาที่เห็นสมควร หากผู้ถูกกล่าวหาไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง หรือประธานกรรมการมรรยาททนายความเห็นว่าอุทธรณ์ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้มีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์หากมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์และผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งคำสั่งภายในกำหนด ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งให้รวบรวมถ้อยคำสำนวนส่งสภานายกพิเศษแห่งสภาทนายความพิจารณาต่อไป

ข้อ ๕๖ เมื่อประธานกรรมการมรรยาททนายความเห็นว่า คำอุทธรณ์ชอบด้วยกฎหมายและยื่นภายในกำหนดเวลาที่กฎหมายกำหนดหรือภายในระยะเวลาที่ประธานกรรมการมรรยาททนายความมีคำสั่งอนุญาตแล้ว ให้มีคำสั่งรับอุทธรณ์และให้รวบรวมถ้อยคำสำนวนส่งให้สภานายกพิเศษแห่งสภาทนายความพิจารณาโดยด่วน

ข้อ ๕๗ ในกรณีคดีถึงที่สุดโดยสภานายกพิเศษแห่งสภาทนายความมีคำสั่งลงโทษ ให้นายทะเบียนทนายความแจ้งผลคำสั่งลงโทษให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบพร้อมแจ้งสิทธิในการฟ้องร้องต่อศาลปกครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

สัก กอแสงเรือง

นายกสภาทนายความ

ข้อบังคับสภาทนายความ

ว่าด้วยการอุทธรณ์การไม่รับจดทะเบียนและออกใบอนุญาตของสภาทนายความ

พ.ศ. ๒๕๔๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ (๓) (ก) และมาตรา ๓๖ วรรคสอง โดยความเห็นชอบของสภานายกพิเศษแห่งสภาทนายความ ตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ คณะกรรมการสภาทนายความออกข้อบังคับว่าด้วยการไม่รับจดทะเบียนและออกใบอนุญาตของสภาทนายความไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับสภาทนายความว่าด้วยการอุทธรณ์การไม่รับจดทะเบียนและออกใบอนุญาตของสภาทนายความ พ.ศ. ๒๕๔๑"

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้เป็นทนายความที่คณะกรรมการสภาทนายความไม่รับจดทะเบียนและออกใบอนุญาตให้ตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ มีสิทธิอุทธรณ์การไม่รับจดทะเบียนและออกใบอนุญาตดังกล่าวต่อสภานายกพิเศษภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันได้รับแจ้งการไม่รับจดทะเบียนและออกใบอนุญาตหรือภายในกำหนดเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันที่เลขาธิการประกาศแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทำการอุทธรณ์ ณ ที่ทำการสภาทนายความ หากระยะเวลาสิ้นสุดดังกล่าวไม่เท่ากัน ให้นำกำหนดระยะเวลาที่ยาวกว่าใช้บังคับ

ข้อ ๔ คำอุทธรณ์การไม่รับจดทะเบียนและออกใบอนุญาตตามข้อ ๓ ต้องทำตามแบบที่สภาทนายความกำหนดไว้ท้ายข้อบังคับฉบับนี้ และต้องประกอบด้วยรายละเอียดข้อเท็จจริง ข้อโต้แย้ง และเหตุแห่งการไม่รับจดทะเบียนและออกใบอนุญาต

ข้อ ๕ การยื่นอุทธรณ์การไม่รับจดทะเบียนและออกใบอนุญาต ให้ยื่นต่อเลขาธิการสภาทนายความ ณ สภาทนายความ หรือให้ยื่นต่อกรรมการภาค ณ สภาทนายความภาคที่ผู้ยื่นคำขอมีสำนักงานที่จดทะเบียนอยู่ในเขต ในวันเวลาทำการ

ข้อ ๖ คำอุทธรณ์การไม่รับจดทะเบียนและออกใบอนุญาต ที่ได้ยื่นไว้ก่อนที่มีการประกาศใช้ข้อบังคับฉบับนี้และสภาทนายความได้รับไว้แล้ว ให้ถือว่าเป็นอุทธรณ์ที่ได้ทำตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับฉบับนี้

ข้อ ๗ ภายหลังจากได้รับคำอุทธรณ์แล้ว ให้เลขาธิการสภาทนายความรวบรวมถ้อยคำสำนวนส่งให้สภานายกพิเศษพิจารณาโดยเร็ว

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

สัก กอแสงเรือง

นายกสภาทนายความ

คำอุทธรณ์ไม่รับจดทะเบียนและขอยื่นคำขอรับอนุญาตเป็นทนายความ

เลขรับที่...../25.....
วันที่.....
ลายมือชื่อ.....ผู้รับคำขอ

เขียนที่.....

วันที่..... เดือน ..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า .....เป็นผู้ยื่นคำขอรับอนุญาตเป็นทนายความคำขอเลขรับที่..... วันที่ ..... อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน. ..... ตรอก/ซอย ..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต ..... จังหวัด ..... รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์ .....

ขอยื่นอุทธรณ์ต่อสภานายกพิเศษแห่งสภาทนายความ เพื่อให้พิจารณาการไม่รับจดทะเบียนและออกใบอนุญาตของสภาทนายความ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. .....

.....

.....

ข้อ 2. ขอให้สภานายกพิเศษแห่งสภาทนายความ พิจารณาและวินิจฉัยดังต่อไปนี้ (*)

.....

.....

.....

ลงชื่อ..... ผู้อุทธรณ์

(.....)

(*) หมายเหตุ ให้ผู้อุทธรณ์ใช้ใบประจำต่อชี้แจงรายละเอียดและเหตุผลเพิ่มเติม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบังคับสภาทนายความฉบับนี้คือ โดยที่มาตรา ๓๖ วรรคสอง ของพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ กำหนดให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นทนายความที่คณะกรรมการสภาทนายความไม่รับจดทะเบียนและออกใบอนุญาตตามมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง ให้มีสิทธิอุทธรณ์การไม่รับจดทะเบียนและออกใบอนุญาตของสภาทนายความต่อสภานายกพิเศษ ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับ จึงจำเป็นต้องออกข้อบังคับฉบับนี้

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

บ 18672

KU
14.2
ว655ร
2549
ล.2

วิภาวดี ปัญจศิริ.
รวมกฎหมายของกระทรวงยุติธรรม พร้อมด้วยกฎกระทรวงระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง 2.